ઉપોદ્‌ઘાત.

ગુજરાત વર્નાક્યુલર સોસાઈટીના ઇતિહાસનું ત્રીજું પુસ્તક વાચકવર્ગ સમક્ષ મુકતાં આનંદ થાય છે. તેનાં પ્રથમ બે પુસ્તકો પ્રસિદ્ધ થયાં ત્યારેજ એ પ્રકાશનની ઉપયોગિતાનો સ્વીકાર સર્વત્ર થયો છે. આ પુસ્તકમાં એ ઇતિહાસ આજ પર્યન્તનો આવી જાય છે એટલે હવે ભવિષ્યમાં કેટલાંક વર્ષ પછી હવેના ઇતિહાસની પ્રસિદ્ધિની આવશ્યકતા રહેશે.

પ્રસ્તુત વિભાગમાં આપેલી હકીકતો તથા વિગતો આ જમાનાની હોઇ ઘણાને તે વિદિત હશે અને તેથી કદાપિ ન જણાએલી બાબતો તેમાં થોડી માલમ પડશે. તથાપિ સંસ્થાની સર્વ હિલચાલો તેના દફતરમાં રહેવી જ જોઇએ અને તેનું મૂલ્ય આગળ ઉપર વિશેષ ગણાશે. પ્રથમના વિભાગોમા અગાઉની હકીકતો હતી અને તે વડે પાછલા જમાનાની અનેક પ્રવૃત્તિઓ પર નવીન પ્રકાશ પડેલો છે. વર્નાક્યુલર સોસાઇટી તે તે જમાનાની સર્વતોમુખી પ્રવૃત્તિઓનું કેન્દ્ર હતું એ પણ માલમ પડે છે. એના સંચાલકો પ્રાતની પ્રગતિને ચાહનારા હતા અને પોતાના ઉત્સાહને હરેક પ્રકારે માર્ગ કરી આપવા માટે પ્રયત્નશીલ હતા. વર્નાક્યુલર સોસાઇટીના પુસ્તક પ્રકાશન પર ઉડતી નજર નાખતા આ સત્ય સ્પષ્ટ તરી આવેલું દેખાશે. સામાજિક, ઔદ્યોગિક, સાહિત્યવિષયક અને બીજી અનેક દેશ ઉન્નતિના માર્ગે પ્રજાને લઈ જવામા વર્નાક્યુલર સોસાઈટીનો ફાળો નિષ્પક્ષપાત દૃષ્ટિથી જોનારના હૃદયમા વસ્યા વગર નહિ રહે. અર્થાત્ ગુજરાતી ભાષાનું સાહિત્ય ભંડોળ વધારવા સાથે દેશની અનેકવિધ કાર્ય-દિશા તેણે સાધી છે એની નોંધ લેવી આવશ્યક છે.

ગુજરાતી ભાષાની ઉન્નતિ સાધનાર આ સંસ્થા નાની શરૂઆતમાથી આજે કેટલુ વિશાળ સ્વરૂપ ધારણ કરે છે; તેની પ્રતિષ્ઠા કેટલી બધી છે; તે કેટલી લોકપ્રિય બની છે અને કેટલું સંગીન કાર્ય એ સંસ્થાદ્વારા થયું છે તે આપોઆપ સિદ્ધ થાય છે અને તેનો જશ તેના સંચાલકો તેમ જ ગુર્જર જનતા જે તેને સદાય સાથ આપો રહી છે તેને છે.

આ સર્વ કહેવાનું તાત્પર્ય એ નથી કે સોસાઇટીમા કોઈ ઉણપ જ નથી. એની ઉણપો એના સુકાનીઓ કરતાં વધારે કોઇ જાણી શકે એમ નથી. પરંતુ દરેક સંસ્થાના કાર્યને મર્યાદાઓ હોય છે, અને તેની ગતિના

માર્ગ ધારીએ તેટલા મોકળા નથી હોતા. આ સત્ય સંસ્થાઓ ચલાવનાર સહુ કોઈ જાણે છે. સામાન્ય વાંચનાર–માત્ર ગુજરાતી જ ભણેલા અને જેને આમવર્ગ કહેવામાં આવે છે તેવાઓને જ્ઞાનક્ષેત્રમાં આગળ આણવા માટે તેમને લાયકનાં પુસ્તકો તેમ જ લેખોની જરૂર રહે છે. સાથે સાથે ઉચ્ચ કોટિનું–વિદ્વાનોને આકર્ષે તેવું સાહિત્ય પ્રસિદ્ધ કરવાનો અભિલાષ પણ હોવો જોઇએ; કારણ કે તે વડે જ ભાષાની અભિવૃદ્ધિ થઇ જનના આગળ વધી શકે. આ બન્નેનો સમન્વય કરવો એ ધારીએ તેટલું સહેલું નથી. એકને રીઝવતાં બીજા નિરાશ થાય છે. આ સ્થિતિમાં જેટલું કામ થાય તેટલું કરવાનો પ્રયત્ન કરવામાં આવે છે. સોસાઇટીને નાણાંની પુષ્કળ છુટ છે એમ ઘણીવાર માનવામાં આવે છે, તેમા પણ કાંઇક ભ્રમ થાય છે. લાખો રૂપીઆનાં ટ્રસ્ટફંડો છે તે તો તેના નિર્દિષ્ટ ઉદ્દેશ માટે જ વાપરી શકાય છે અને સોસાઇટીનાં પોતાનાં નાણાં અઢળક નથી. પોતાની મર્યાદામાં રહીને જેટલું કાર્ય થાય તેટલું કરવા સોસાઇટી હમેશ તત્પર છે અને તેને માટે જેટલી સૂચનાઓ થાય તે આવકારદાયક લેખાશે.

છેલ્લાં કેટલાંક વર્ષથી ગુજરાત વર્નાક્યુલર સોસાઇટીએ વ્યાખ્યાન-માળાઓ, પુસ્તકાલય પ્રવૃત્તિ વગેરે કાર્યો હાથમાં ધર્યાં છે અને બીજાં હાથ ધરવા તેની ઉમેદ છે. આસિસ્ટન્ટ સેક્રેટરી ભાઇ હીરાલાલ પારેખ જણાવે છે તેમ સોસાઇટીને પોતાનું એક છાપખાનું હોવાની અગત્ય છે. વિશેષમાં સારા પ્રુફ વાંચનારા રાખી વેપારની નજર ન રાખતાં શ્રેષ્ઠ છપાઇનું કામ કરવાની ધારણા રાખવાની અગત્ય છે. તે ઉપરાંત ગુજરાતી ભાષાની જોડણીની બાબતમાં ગુજરાત વિદ્યાપીઠના જોડણી કોશનું ધોરણ સ્વીકારી એકધારી જોડણીનો પ્રચાર કરવા માટે આગ્રહ કરવો ઘટે છે. પોતાનું છાપખાનું અને સુશિક્ષિત પ્રુફ તપાસનાર વગર આ કાર્ય બને તેમ નથી. ભાઇ હીરાલાલે દર્શાવ્યું છે તેમ ચાર પાંચ સારા પગારદાર વિદ્વાનોના હાથમાં આ સંસ્થાનું કામ સોંપાય તો તેની પ્રગતિ અનેકગણી થાય એ સાચું જ છે. નાણાંનો અને બીજો વહીવટ જબરદસ્ત પ્રમાણમાં હોવાથી એક માણસ સર્વત્ર લક્ષ આપી શકે અથવા હમેશાં બધામાં નિષ્ણાત મળી શકશે એ પણ શક્ય નથી. બીજા બધા પ્રાંતોની પ્રાંતીય સંસ્થા કરતાં આપણી આ સંસ્થા જુનામાં જુની છે અને તેને આદર્શ સંસ્થા બનાવવા સર્વ ગુજરાતી ભાઈબહેનો યથાશક્તિ મદદ કરે એ માગણી છે.

ગુજરાત વર્નાક્યુલર સોસાઇટી પાસે કેળવણી વિષયક, તેમજ સાહિત્ય વિષયક ટ્રસ્ટ ફંડો પુષ્કળ છે અને હજી હરહમેશ નવાં આવ્યે જાય છે, તે એ સંસ્થાનું સદ્ધરપણું, તેની પ્રતિષ્ઠા તથા લોકપ્રિયતાનાં સૂચક છે. ગુજરાતમાં ઘણા લોકો કેળવણી માટે દાન આપવાનું મહત્ત્વ હવે સમજ્યા છે, અને માત્ર શ્રીમંતો જ નહીં પણ મધ્યમ વર્ગના લોક પણ યથાશક્તિ આ દિશામાં દાન કરતા થયા છે એની નોંધ લેવા સાથે દાનશીલ સજ્જનોને અમારી બે વિનંતિઓ છે. એક તો હવે એ દાનનું ક્ષેત્ર માત્ર જ્ઞાતિનાં બાળકો માટે સંકુચિત ન રાખતાં, લાયક અને સાધનહીન સર્વ વિદ્યાર્થીઓને લાભ મળે તેવી ગોઠવણ કરવાનો સમય આવી લાગ્યો છે, તે લક્ષમાં લે. બીજી એ છે કે દિન પર દિન સ્ત્રી શિક્ષણનો પ્રચાર થાય છે તેમ કન્યાઓને માટે સ્કૉલરશીપોની જરૂરીઆત જણાય છે તે ધ્યાનમાં રાખી કન્યાઓ માટે પણ શિષ્યવૃત્તિઓ સ્થાપે.

એંસીથી વધારે વર્ષ થયાં શુભ નિષ્ઠાથી કામ કરનારી સંસ્થા સંવર્ધિત થઇ પોતાનો ઇતિહાસ—જે તેની પ્રગતિનું દિગ્દર્શન કરાવે છે—પ્રકટ કરે તે ખરેખર સંતોષજનક છે. છેલ્લા લગભગ પચીશ વર્ષથી તેના આસિસ્ટન્ટ સેક્રેટરીએ સંસ્થાની તરફ નિઃસીમ પ્રેમ રાખી તેનું હિત હૈયે રાખી જે મુગી સેવા કરી રહ્યા છે તેનો ઉલ્લેખ ન કરૂં તો ખરેખર તેમને અન્યાય થાય. આ વિભાગમા જે એક પ્રકરણ મને નથી ગમ્યું તે પણ સ્પષ્ટ કરી દઉં. મારા પોતાને લગતું પ્રકરણ, રા. ભાઈ પારેખે મુક્યું છે, જેમા હું ખુશામદ બીલકુલ જોતી નથી, માત્ર એમનો સદ્‌ભાવ અને મારી તરફનું મમત્વ છે. પરંતુ એક વ્યક્તિની ઘણી નજીક હોઇ એ આખન ભવિષ્યના કોઇ સમય પર રાખી હોત તો વધારે ઠીક પડત.

ગુજરાત વર્નાક્યુલર સોસાઇટી સદા આગળ વધતી રહે એ શુભેચ્છા અસ્થાને નહીં ગણાય.

વિદ્યાબ્હેન ર. નીલકંઠ.

પ્રસ્તાવના.

આ ત્રીજા વિભાગ સાથે સોસાઇટીનો ઇતિહાસ સન ૧૯૩૩ ના અંત સુધી આવી પહોંચે છે.

બુદ્ધિપ્રકાશની છેલ્લાં પચાસ વર્ષની અનુક્રમણિકા તેમજ સોસાઈટીના ઇતિહાસના ત્રણ વિભાગોની સમગ્ર સુચી ત્રીજા વિભાગના છેડે આપવાનો વિચાર રાખ્યો હતો; પરંતુ પ્રસ્તુત વિભાગ ધાર્યા કરતાં બહુ મ્હોટો થવાથી એ યોજના પડતી મૂકવી પડી છે. પણ તેનો સમાવેશ એક વધુ પુસ્તક "પુરવણી" વિભાગ કાઢી તેમાં કરવામાં આવશે.

જે સંસ્થાની સેવામાં હું જોડાયલો છું, તેનો ઇતિહાસ આલેખવાની, અને તેમાં પણ મારી કારકિર્દીનું વૃત્તાંત લખવાની અણધારી તક મને સાંપડી છે એને મારૂં સદ્દભાગ્ય સમજું છું.

સદરહુ કાર્યમાં કારોબારી કમિટીની અને ઓન. સેક્રેટરી લેડી વિદ્યાબ્હેનની સહાયતા અને એ સૌનો મારામાં વિશ્વાસ, એ મને બહુ મદદગાર નિવડયાં છે; અને તેઓનો હું આ સ્થાને ઉપકાર ન માનું તો કૃતઘ્નિ જ થાઉં.

શ્રીયુત મણિલાલ છબારામ ભટ્ટે અને સોસાઈટીના સ્ટૉફે પણ, વખતે કવખતે જે કાંઇ મદદ મેં માગી છે, તે તેમણે વિનાસંકોચે આપી છે, તે બદલ તેમનો પણ હું બહુ આભારી છું.

ગુ. વ. સોસાઇટી,
અમદાવાદ.
તા. ૨૪-૯-૧૯૩૪.

હીરાલાલ ત્રિ. પારેખ

અનુક્રમણિકા.

*આ પ્રકરણનો આંક ભૂલથી રહી ગયો છે, તેથી તે પ્રકરણ ૧૯ અ એ પ્રમાણે દર્શાવ્યું છે

છબીઓ

ચિત્રો

ગુજરાત વર્નાક્યુલર સોસાઇટી

નો

ઇતિહાસ

વિભાગ ૩

સન ૧૯૦૯ થી ૧૯૩૩

જીવન પરિવર્તન

" In the study of the nations' history a new orientation is taking place. Between the extremes of utter contempt for the past and unreasoning glorification of it, we are settling down to the view that during the chequered history of centuries there were achievements of which we might reasonably feel proud. The errors of outlook and of organisation which made for our weakness are recognised; the need for fresh effort to gather up all that is best and most vitalising is also felt; every Indian thinker of to-day draws his main inspiration from the past of the race, while he is ready to profit from the experience of other nations old or new. × × × ×

To those that can discern, the modern tendency in India, in politics and economics, in art and literature is towards a higher synthesis of matter and spirit. × × × ×

The Indian renaissance is full-blooded. Its facets are many and of remarkable splendour. The final fruition of our hopes, the realisation of the dreams of our prophets and poets is yet in the future. But, thought is power: great things are achieved in idea even before they are achieved in fact. To will and to plan greatly, to dream great dreams and see splendid visions–this is the auspicious beginning as well as the first condition of all advance.

Triveni, p. 336.

(Vo. V, No. 4–Jan –Feb 1933.)

સોસાઈટીના ઇતિહાસના ત્રણ વિભાગો, જાણે કે ગુજરાતી પ્રજાની જાગૃતિ, ગુજરાતી પ્રજાનો જીવનવિકાસ અને જીવન પરિવર્તનને તેઓ અનુસરતા કે બંધબેસતા ન હોય, એમ અણજાણે અને અનાયાસે પડી ગયા છે અને એક રીતે તે યોગ્ય થયું છે, કે જેથી ગુજરાતી સાહિત્ય અને સંસ્કૃતિની પ્રગતિ અને ખીલવણી અર્થે, તેમજ કેળવણી, જ્ઞાનપ્રચાર અને સમાજસુધારણાના કાર્યમાં, સોસાઇટીએ શા શા અને કેવા સંજોગોમાં પ્રયાસ કરેલા છે અને કેટલો હિસ્સો આપેલો છે, તે યથાસ્થિત હોઈ વિચારી શકાય અને તેનું બરોબર મૂલ્યાંકન થઇ શકે

સોસાઇટીની સ્થાપના કરવામાં આવી ત્યારે આપણો આખોય સમાજ છિન્નભિન્ન વિખેરાયલો, ભયગ્રસ્ત, જાનમાલની ચિંતાભર્યો, અજ્ઞાન અને વહેમના ગાઢ તિમિરમાં છવાયલો હતો અને તેનું જીવન પણ એકધારું, સંકુચિત, રૂઢિચુસ્ત અને સ્વાર્થી બની ગયું હતું

પરંતુ ઉષા પ્રકટતાં આશા અને આનંદ ઉદ્ભવે છે તેમ દેશમાં બ્રિટિશ અમલ દૃઢીભૂત થઈને, શાંતિ, સલામતિ અને સુવ્યવસ્થા અને સમાન ન્યાયનું વાતાવરણ પ્રસરતાં, પ્રજાજીવન આહ્લાદિત બન્યું અને તે સાથે પ્રજામાં આરોગ્ય, શહેર સુધરાઈ, કેળવણી અને જ્ઞાનપ્રચાર સારુ સરકાર અને લોક ઉભયના એકત્ર પ્રયાસ અને સહકારથી વિવિધ પ્રયત્નો થવા માંડયા, જેના પરિણામે પ્રજા જાગૃત થઈ અને તેનામાં સ્ફૂર્તિ આવી. એ જે હિલચાલ શરૂ થઈ તેમાં સોસાઇટી અને તેના કાર્યવાહકોએ શો

અને કેવો ભાગ ભજવ્યો છે, એનો વૃત્તાંત આપણે પાછલા બે ભાગોમા સવિસ્તર અવલોકી ગયા છીએ.

શરીરમા સ્ફૂર્તિ આવતા આપણે કામ કરવાને સતેજ થઇ જઇએ છીએ. એવી રીતે આપણી પ્રજાને નવી કેળવણીનો લાભ પ્રાપ્ત થતા અને કેળવણીના સંસ્કાર તેના પર પડતા, પ્રજાની આંખ આગળથી અજ્ઞાન અને વહેમના પડળ ખસી ગયા અને પ્રકાશના કિરણો પ્રથમ નિહાળતા આપણે સાનંદાશ્ચર્ય પામીએ છીએ તેમ નવશિક્ષિત વર્ગ પશ્ચિમના નવા તેજમા અંજાઇ ગયો અને તે તેજપર મોહિત થઈ પડયો.

એ ખરૂ છે કે તેજના અંબારમા આખ સામેની વસ્તુ પૂરી અને પ્રમાણસર જોઈ શકાતી નથી. એ તેજના ખેંચાણ અને પ્રભાવથી આખ મીંચાઇ જાય છે અને તેના પરિણામે આસપાસની સ્થિતિનો ખરો ખ્યાલ લક્ષમા આવતો નથી પાશ્ચાત્ય સંસ્કૃતિનું નવુ દર્શન થતા આપણા કેળવાયલા વર્ગની એવી જ વિપરિત સ્થિતિ થઇ પડી હતી પશ્ચિમનું સઘળું આપણને તે સમયે ઝળહળતુ, પ્રકાશિત, પ્રગતિમય અને ઉન્નતિસાધક જણાવા લાગ્યુ, અને તેનુ અનુકરણ કરવામા જીવનનુ સાર્થક્ય દિસ્યુ હતુ. એ વિચાર પ્રવાહના અવરોધક કેટલાક પ્રતિબંધક બળો—જેવા કે આર્યસમાજ, થિઓસોફી, રામકૃષ્ણ મિશન વગેરે સંસ્થાઓ ઉપસ્થિત થઇ ન હોત તો આપણે આપણુ આર્ય પ્રજા તરીકેનુ જુદું વ્યક્તિત્વ જરૂર ગુમાવી બેઠા હોત. એ સમયની આપણા મનની સ્થિતિ નીચેના અંગ્રેજી લખાણમા યથોચિત ચિતરેલી જણાય છે —

"For a century and more the minds and hearts of Indians had been turned to England. English literature, English institutions, English modes of thought and experession exercised a strange fascination. The West meant England and whatever light from other land found its way here, was invariably coloured by the English prism." †

આ દૃશ્ય પ્રથમ દોષ તરીકે જણાતુ જ નહોતુ આપણા કેટલાક આગેવાન દેશનેતાઓ હિન્દ અને બ્રિટન વચ્ચેના સંબંધને એક દૈવી સંયોગ માનતા હતા અને અંગ્રેજોના હસ્તે હિંદનુ શ્રેય થયલુ છે અને

† Triveni Vol. V, No 4, Jan–Feb. 1933, p 333

થતો એમ માનનારો હજી પણ એક વર્ગ બંને દેશોમાં મોજુદ છે. હમણાંજ પ્રસિદ્ધ થયેલાં થોમસ અને ગેરેટનાં "Rise and Fulfilment of British Rule in India" પુસ્તકની સમાલોચના કરતા લંડન ટાઇમ્સનો વિવેચક લખે છે,—

"The moral and sccial prestige lost to the West by the war can never be recovered; but there is no reason why a far healthier relationship should not develop and the great sub-continent of India form part of a noble comity of nations within the British commonwealth." *

અને ઉપરોક્ત વિચારનું સ્પષ્ટીકરણ કરવામાં આવતું ન હોય એમ લંડનના ઓબ્ઝર્વર સાપ્તાહિકમાં, એજ પુસ્તક અવલોકતા લોર્ડ લોધીઅન લખે છે,

"Yet even so, powerful as the new forces are becoming, it is certain that India cannot yet maintain its unity without British help. Can we Englishmen adapt ourselves to the political facts of the present age as we have done so often before? Can-young India abandon its persuit of political illusionism and get its feet back on reality? If so the stupendous problems which confront both countries may be solved, and the glorious hopes implicit in the historic Montague Declaration of 1917 may yet be fulfilled. §

આ રસિક પણ ચર્ચાસ્પદ વિષયનો ઉલ્લેખ માત્ર બસ છે; તેના ગુણ દોષમાં અહિં ઉતરવાની જરૂર નથી.

નવયુગનાં પ્રકટીકરણની જાણે કે વાટ જોતાં ન હોય એવી રીતે આગલા ઓગણીસમા સૈકાના સુધારા સાથે જેમનું ઉજ્જવળ નામ જોડાએલું છે, એવા ભલા માયાળી મહારાણી વિક્ટોરિયા ૧૯૦૧નું વર્ષ બેસતાં અવસાન પામ્યા

---

* Weekly Times of the 7th June 1934 p, 670.

§ Observer, 3rd June, 1934, p 4

અને તે પછી એકલા હિંદુસ્તાનમાંજ નહિ પણ સમસ્ત જગતમાં એની પ્રચંડ ક્રાંતિ થવા પામી છે કે નવો સમાજ કેવું સ્વરૂપ ધારણ કરશે એની હાલ તુરત કલ્પના કરવી, એ પણ કઠિન કાર્ય થઇ પડયું છે.

વિક્ટોરિયન યુગ તેની ગંભીરતા, ઠાવકાઇ, શિષ્ટાચાર, આમન્યા, સુખ સગવડ અને મિલ્કત હક્ક અને તેની માલિકીની સલામતી માટે જાણીતો છે; અને સમૃદ્ધિ અને વૈભવસુખ પુષ્કળ વધી પડતાં સમાજ પ્રગતિની ટોચે પહોંચ્યો છે, વા પહોંચે છે, એવી સામાન્ય માન્યતા બંધાઇ, પ્રજામાં જડવાદનું પ્રાબલ્ય જામ્યું હતું. તે પછી અને ખાસ કરીને યુરોપીય મહાન યુદ્ધનાં પરિણામે સમાજજીવનમાં, પ્રજાના આચાર વિચારમાં, અભિલાષ અને આદર્શમાં એવું પ્રબલ પરિવર્તન થવા પામ્યું છે, જે પૂર્વની સમાજ રચનાને ઉથલાવી દે છે એટલુંજ નહિ, પણ એ પ્રલયમાંથી કેવી સમાજરચના અને વ્યવસ્થા ઉદ્ભવશે તે, ઉપર જણાવ્યુ તેમ, ચોક્કસ રીતે ભાખવું કપરી કસોટી કરનારૂં છે; તોપણ એ પ્રલયના અવશેષોમાંથી, જગતમાં જુદે જુદે સ્થળે જે જબરજસ્ત ચળવળો થઇ રહી છે તે જોતાં ભાવિ આશાભર્યું નિવડશે એમ હાલના સમયે સમજાય છે.

આપણો હિન્દ દેશ પણ આ જગવ્યાપી પ્રલયકારી અસરમાંથી બચ્યો નથી અને તેથી તેનું સૂચક, આ પ્રકરણનું મથાળું અમે 'જીવન પરિવર્તન' એ પ્રમાણે રાખ્યું છે.

મહારાણી વિક્ટોરિયાનો રાજ્ય અમલ હિન્દ અને બ્રિટનને સોનાની સાંકળરૂપે જોડનારો, સુખ અને શાંતિ અર્પનારો હતો; અને એ પુણ્યશાળી મહારાણીનો પ્રભાવ પણ હિન્દી પ્રજાપર બહોળો પડયો હતો; એ મહારાણીનો સન ૧૮૫૭ નો ઢંઢેરો હજી ઉપકારપૂર્વક યાદ કરવામાં આવે છે, પણ એમનાં અવસાન બાદ એ પ્રતાપી પ્રભાવ ઓસરવા માંડયો; અને રાજ્યકર્તાઓની રીતિનીતિ હિન્દના હિત કરતાં, બ્રિટનના અને સામ્રાજ્યના લાભ અને ઉપયોગ માટે મુખ્યત્વે પ્રવર્તે છે, એ પ્રજાની નજરે ખુલ્લું થઇ ગયું.

બ્રિટિશ સામ્રાજ્યનો દોરદમામ અને સત્તાનો દાબ હિન્દી પ્રજા પર બરોબર બેસે એવા આશયથી લોર્ડ કર્ઝને સમ્રાટ સાતમા એડવર્ડ ગાદી નશીન થતાં સન ૧૯૦૨માં દિલ્હીમાં એક મ્હોટો દરબાર ભર્યો હતો; તે પહેલાં દેશ એક ભારે દુકાળમાંથી પસાર થયો હતો, એટલે પ્રજા તો નિશ્વાસ નાખીને તે તમાશો જોઇ રહી હતી; આ દેખીતા વૈભવથી પ્રજાની આંખ છેતરાઇ નહિ અને તેને દેશની પરિસ્થિતિ કાંઇક તેના યથાર્થ સ્વરૂપમાં આવી

આકરી જણાવા લાગી તેમા કેટલાક સંજોગો એમા આવી મળતા પ્રજાની દૃષ્ટિ સ્વપ્ન ઉપરથી ગઇ.

એ સમયે હિન્દનો હાકેમ લોર્ડ કર્ઝન હતો. તે એની સાર્વભૌમ સત્તાની રાજનીતિ (Imprallistic Policy)નો ફાકો ધરાવતો હતો, એટલુંજ નહિ, પણ સ્વભાવે તુમાખી અને દહાડદી હતો; પોતાનુંજ ધાર્યું કરનારો હતો; કોઇનો પ્રતિબંધ એને પસંદ પડતો નહિ; અને એની એની મતવળી નીતિરીતિ અને અહંતાભરી પ્રકૃતિને લઇને હિન્દનો એનો કારભાર નિષ્ફળ નીવડયો હતો; અને ઇંગ્લેન્ડમા પણ પછીથી એ નામદાર વિદેશી ખાતાના પ્રધાન તરીકે નિષ્ફળ જવામા અને ઇંગ્લાંડના વડા પ્રધાનનુ પદ ગુમાવવામા ઉપર્યુંજ કારણ હતુ, એમ હમણાં પ્રસિદ્ધ થયેલ હેરલ્ડ નિકલ્સન રચિત Lord Curzon–the last phase–લોર્ડ કર્ઝન ધી લાસ્ટ ફેઝ એ પુસ્તક વાંચતા ખાત્રી થાય છે.

કલકત્તા યુનિવરસિટિના ચાનસેલરની ખુરશીએથી એ નામદારે ભાષણ આપતા હિન્દી પ્રજા પર તે અસત્યપ્રિય છે, એવો અઘટિત આક્ષેપ કર્યો હતો, તેથી પ્રજા તેની પ્રતિ પ્રથમ છેડાઈ પડી હતી, તેમજ યુનિવરસિટી સુધારણાનો કાયદો પસાર કરીને શિક્ષિત વર્ગમા એ સાહેબે ભારે અસંતોષ પેદા કર્યો હતો; અને એટલી ઉશ્કેરણી બસ ન હોય એમ બંગાળના એ વિભાગ પાડતા સમગ્ર દેશ ખળભળી ઉઠયો હતો, અને સન ૧૯૧૨ મા લોર્ડ હાર્ડિંજની ડાહી રાજનીતિને લઇને એ પ્રદેશનુ સંધાન થયુ ત્યારે ફરી પ્રજામા શાન્તિ થવા પામી હતી એ વર્ષોથી, અહિં નોધવું જોઇએ કે, રાષ્ટ્રીય હિલચાલ મજબુત બની અને પ્રજામા ઐક્યની ભાવના દૃઢ થઇ, જો કે હિન્દી મહાસભાની સ્થાપના છેક સન ૧૮૮૫ થી થઈ હતી.

હિન્દી પ્રજા ઉપરના સંજોગોમા ઉશ્કેરાયલી મનોદશામા હતી, તેને તે સમયે રૂસોજાપાનીઝ યુદ્ધથી નવુ ઉત્તેજન અને પોષણ મળ્યુ હતુ. સમસ્ત એશિયા ખંડમા એકજ અવાજ સંભળાઇ રહ્યો હતો કે એશિયા ખંડ એશિયાવાસીઓ માટે છે એમા બહારનાનો પગપેસારો કે અધિકાર ન જોઇએ. એ વાતાવરણમાથી આપણે અહીં ઉદ્દામ પક્ષ ઉદ્ભવ્યો હતો અને સુરતની ઐતિહાસિક કાગ્રેસ–મહાસભા તેના એક સીમાચિહ્નરૂપ છે

તે પછી સમગ્ર દેશે રાષ્ટ્રીય વિચારોમા ખૂબ પ્રગતિ કરેલી છે અને પ્રજાની મનોદશા એવી સ્થિતિએ પહોચેલી છે કે હિન્દને એક સ્વતંત્ર રાષ્ટ્ર તરીકે સ્વીકારવામા આવે, અને તેને સંપૂર્ણ સત્તા પ્રાપ્ત થયેજ હિન્દી જનતા સંતોષ પામે એમ છે.

આ પરિસ્થિતિ આણી મૂકવામાં છેલ્લા યુરોપીય મહાન યુદ્ધે ઓછો ફાળો આપેલો નથી. ગયા સૈકાના ફ્રેન્ચ વિપ્લવ કરતાં પણ આ યુદ્ધની ભારે અને જલદ અસર થવા પામી છે. તેમાં વળી યાંત્રિક અને વૈજ્ઞાનિક ખોળોમાં એટલો પ્રચંડ સુધારોવધારો થયો છે કે જે કાર્ય કરવાને અગાઉ મહિનાઓ લાગતા તે હવે અલ્પ કાળમાં થઈ શકે છે. વ્યવહારના સાધનોમા તેમ સમાચાર મોકલવા મેળવવામાં એટલી બધી પ્રગતિ થયેલી છે કે અખિલ જગત જાણે કે એક શહેર બની રહ્યું છે; વાયરલેસ અને ટેલીફોને એટલી બધી સવડ કરી દીધી છે કે કોઈ પણ સ્થળના વૃત્તાંત જોતજોતામાં જાણી શકાય છે. વસ્તુતઃ જગત્ વાયુવેગે ગતિ કરી રહ્યું છે, એમ કહેવું ખોટું નથી; અને એ ગતિ ક્યાં જઈને અટકશે એ પણ કળી શકાતું નથી. જાણીતા અર્થશાસ્ત્રી સર આર્થર સાલ્ટર આ વસ્તુસ્થિતિ વિષે લખતાં નીચે પ્રમાણે નોંધ કરે છે:—

"*Six months of absence, with the present time* scale of events, is in many respects the equivalent of a decade in the last age of stability. It is at any rate, enough to give a new perspective to familiar scenes and to make one's own country and continent, when contact is renewed again, both look a little different."

મોસાઈટીનો ઇતિહાસ સમગ્ર રીતે અવલોકતા પહેલા વિભાગને આપણી બાલ્યાવસ્થાના કાળ સાથે સરખાવી શકાય; વચલો ગાળો એ આપણી કિશોરાવસ્થાનો યુગ હતો અને ત્રીજો વિભાગ એ આપણી યુવાવસ્થાનો સમય છે, એમ હાલમાં દૃષ્ટિગોચર થતા સર્વ ચિહ્નો પરથી કહી શકાય. યુવાનીને દીવાની કહી છે તે ખોટું નથી; અને એટલું જ એ પણ સાચું છે કે, યુવાન જેવા સ્વપ્નો સેવે છે, જેવો પુરુષાર્થ કરે છે, તેવી સિદ્ધિ તે પામે છે તેવું તેનું ભાગ્ય સરજાય છે.

છેલ્લાં પચીસ વર્ષમાં આપણે જીવનના જુદા જુદા ક્ષેત્રો જેવાં કે કેળવણી, સુધારો, ધર્મ, જીવનવ્યવહાર, સાહિત્ય, પત્રકારિત્વ વગેરેમાં શું શું પ્રાપ્ત કર્યું છે અને આપણે અત્યારે ક્યાં ઉભા છીએ એ હવે તપાસીશું, તેથી કયે માર્ગે આપણે વિચરીએ છીએ તે ધ્યાનમાં આવશે તેમ ભાવિ કાર્યક્રમ યોજવા ગોઠવવાનું પણ સહેલું થઇ પડશે.

---

* Observer 23rd May, 1934.

લાંબા સમયના સતત પ્રયાસ પછી હમણાં હમણાં શાળાઓમાં માતૃભાષાદ્વારા શિક્ષણ આપવાનું શરૂ થયું છે અને હમણા વર્તમાનપત્રોમાં એવું વાંચવામાં આવ્યું છે કે કલકત્તા યુનિવરસિટી અંગ્રેજી સિવાય બીજા બધા વિષયોમાં મેટ્રિક્યુલેશનની પરીક્ષા હવેથી માતૃભાષામાં લેનારી છે; તેમજ માતૃભાષાના અભ્યાસને પાઠશાળામાં સ્થાન અપાયું છે, તો પણ તેને જે પ્રાધાન્ય મળવું જોઇએ અને સમગ્ર અભ્યાસક્રમમાં તેનું પ્રભુત્વ સ્થપાવું જોઇએ તેની તો હજુ ઉણપ જ છે. આવી વિચિત્ર પરંપરા ભાગ્યેજ અન્ય કોઇ મુલકમા જોવામાં આવશે. પ્રસ્તુત વિષયપર વિવેચન કરતાં મદ્રાસના "હિન્દુ" દૈનિક પત્રની સાહિત્ય અને કેળવણી વિષયક પૂર્તિમાંની અગ્રનોંધનો લેખક, યોગ્ય કહે છે કે,

"It is pity that educational authorities throughout India have lacked imagination and courage in this matter. In Hydrabad the Government have from the begining, insisted upon the use of the Indian language as the medium of instruction and examination and the results have been found to be very satisfactory." †

અહિં નોંધવું જોઇએ કે માતૃભાષાના પ્રશ્નને મહાત્મા ગાંધીજીના આગ્રહભર્યા પ્રયાસ અને ચાલુ પ્રચાર કાર્યથી બહુ ઉત્તેજન અને મહત્વ મળેલું છે.

અમને બરાબર યાદ છે કે ભરૂચમાં બીજી ગુજરાત કેળવણી કોન્ફરન્સમાં, પ્રમુખપદેથી, મહાત્માજીએ પ્રચલિત પ્રથાને અવગણીને એમનું વ્યાખ્યાન ગુજરાતીમાં જ આપ્યું હતું, અને માતૃભાષાદ્વારા સઘળું કામકાજ થવું જોઇએ એ પર તેઓ હંમેશાં ભાર મૂકતા રહ્યા છે; અને તેની અસર પણ જાદુઇ નિવડી છે. આપણા ભાષાસાહિત્યને તેથી અપૂર્વ બળ અને વેગ મળ્યાં છે, એ પણ એટલી જાણીતી બીના છે.

આપણે અહિં નવી કેળવણીની શરૂઆત અમુક સંજોગોમા થઇ હતી. નવો રાજ્યહિવટ સ્થાપવા સરકારને નિષ્ણાતોની જરૂર પડી તેમ તેનું તંત્ર ચલાવવાને નોકરો જોઇએ તે સઘળા અંગ્રેજી ભણેલામાંથી પસંદ કરવામા

† 19th June, 1934, Educational & Literary suppliment to the "Hindu" Madras.

આવતા હતા, અને એ સરકારી નોકરીનું પ્રલોભન મોટું અને નોકરીની સ્થિરતા તેને લઇને ઇંગ્રેજી શિક્ષણ લેનાર વર્ગ વધતો જતો હતો, પણ એ શિક્ષણથી માતૃભાષાને નુકશાન પહોંચે છે અને માતૃભાષાને સ્થાને સર્વ શિક્ષણ અંગ્રેજીદ્વારા અપાય છે, એથી માનસિક વિકાસને હાનિ થાય છે અને એ પ્રથા અસ્વાભાવિક છે, તે પ્રતિ દેશમાંથી બહુ થોડાકનું લક્ષ ગયું હતું.

પ્રચલિત કેળવણી વિરૂદ્ધ પ્રથમ પોકાર આર્યસમાજે કર્યો હતો, તે આપણી પ્રાચીન ગુરૂકુળની પરંપરા પુનઃ સ્થાપવા માગતી હતી, તેમ એ શિક્ષણમાં ધર્મશિક્ષણને સ્થાન મળે એવો તેનો આગ્રહ હતો.

સર સૈયદ એહેમદે અલીગઢમાં એંગ્લો મોહમેડન કૉલેજ સ્થાપી તેનો આશય પણ મુસ્લીમ-ઈસ્લામી સંસ્કૃતિને અને ઇસ્લામી મજહબને શિક્ષણમાં પ્રાધાન્ય આપવાનો હતો.

સેન્ટ્રલ હિન્દુ કૉલેજ બનારસમાં મિસિસ એની બિસેન્ટે કાઢી હતી, તે પણ હિન્દુ ધર્મ અને સંસ્કૃતિનો પુનરૂદ્ધાર કરવા અર્થેની પ્રવૃત્તિ હતી.

પણ એમાની કોઇ પણ પ્રવૃત્તિમા પ્રચલિત સરકારી શિક્ષણ પદ્ધતિમા ફેરફાર કરવાનો ઉદ્દેશ ન હતો.

પૂર્વે જણાવ્યા પ્રમાણે દેશમાં રાષ્ટ્રીય જાગૃતિ આવી ત્યારે ચાલુ કેળવણી પદ્ધતિમાં ફેરફાર કરવા-હિલચાલ ઉઠાવી હતી; દેશનું ઐકય સાધવાને દેવનાગરી લિપિનો પ્રચાર વધારવા પ્રયત્ન કરવામા આવ્યો હતો, હુનર ઉદ્યોગનું શિક્ષણ લેવા વિદ્યાર્થીઓને પરદેશ મોકલવાનો પ્રબંધ થયો હતો. અને ચાલુ વ્યવહારમા માતૃભાષાનો વધુને વધુ ઉપયોગ કરવા ભાર મૂકાયો હતો.

પણ એ સઘળી રાષ્ટ્રીય પ્રવૃત્તિઓનું ચમત્કારિક પરિણામ તો એ માતૃભાષાના વિષયને મહાત્માજીએ હાથમા લીધો તે પછીથી આવ્યું છે. ગુજરાત વિદ્યાપીઠની સ્થાપના એ પ્રવૃત્તિનું પ્રત્યક્ષ પરિણામ કહી શકાય. માતૃભાષાદ્વારા શિક્ષણ અને માતૃભાષાના અભ્યાસની અગત્ય એ પ્રશ્નો હાલમાં મોખરે આવ્યા છે. પણ તેનો કેવી રીતે ઉકેલ આણવો એજ નિર્ણય કરવાનું હવે રહ્યું છે.

પ્રચલિત શિક્ષણ પ્રણાલિકા બીજી રીતે પણ દોષવાળી છે એમ ઘણાને સમજાયું છે. જે શિક્ષણ શાળા-પાઠશાળામાં અપાય છે, તે સામાન્ય રીતે સાહિત્ય વિષયક, માત્ર માનસિક વિકાસને સાધનારૂં છે. પણ ધંધા હુનર, ખેતી, વિજ્ઞાન વગેરે જેમાથી આજીવિકા મેળવી શકાય એવા વ્યાવહારિક જ્ઞાનનો તેમા અભાવ રહેલો છે.

દિનપ્રતિદિન શિક્ષણ લેનારાની સંખ્યા વધતી જાય છે પણ તેમને ઉદરનિર્વાહનાં સાધનો મેળવવાનું મુશ્કેલીભર્યું થઈ પડ્યું છે. અગાઉ સરકારી નોકરીમાં તેમ અર્ધ-સરકારી જેવી સાર્વજનિક સંસ્થાઓમાં એ નવા ભણેલાઓનો ભાવ પૂછાતો હતો; એ માગણી પણ આજે કમી થઈ ગઈ છે, અને હજારો યુવકો યુનિવરસિટિની ઉંચી ઉપાધિઓ પામેલા, વિના રોજગારે હેરાનગતિ પામે છે

આ પરિસ્થિતિ અસહ્ય થઈ પડી છે, અને કોનવોકેશન વ્યાખ્યાનોમાં જુદે જુદે સ્થાનેથી ચાલુ શિક્ષણપદ્ધતિમાં ઘટતા ફેરફાર અને સુધારા કરવા ઉહાપોહ શરૂ થયો છે; અને હિન્દી સરકારે તે સંબંધી તાકીદે પગલાં ભરવા ઘટે છે ×

સંસાર સુધારાના ક્ષેત્રમાં ખુબ પ્રગતિ થયલી છે. પહેલાં છોકરાઓને પરણ્યા નહિ પહેરાવવા વિષે, શીશી વિષે, ભૂત શાકણના વહેમો વિષે, કન્યાવિક્રય અને કજોડાં વિષે, ખોટા અને દેખાદેખી જ્ઞાતિ ખર્ચો વિષે, ફટાણાં વિષે, પરદેશગમનના પ્રતિબંધ વિરૂદ્ધ અને કન્યા કેળવણી આપવા વિષે ચર્ચા અને ઉહાપોહ કરવો પડતો હતો. એ પરિસ્થિતિમાં હવે પુષ્કળ સુધારો થયલો છે. બાળલગ્ન અટકાવવા પ્રથમ બહુ મુશ્કેલી પડતી, તે નવા ધારા થયલા શારદા એકટથી તેના પર ખીલી ઠોકાઇ છે. પરદેશ ગમન કરનારને હવે કોઈ પૂછતું નથી; અને ઔદિચ્ય સહસ્ર બ્રાહ્મણ જેવી ઉંચી બ્રાહ્મણ જ્ઞાતિએ વિધવાવિવાહને ઉત્તેજન આપ્યું છે, એ કયી દિશાએ વાયરો વાય છે, જનતાનું વલણ કયી તરફ છે, તેનું સૂચક ચિહ્ન છે. પહેરવેશમાં પણ મ્હોટો ફેરફાર પડી ગયો છે; અગાઉ પાઘડી માથે મુક્યા વિના બહાર નિકળવું ન્હાનમભર્યું મનાતું, કોલેજનાં અભ્યાસ કરતા

× સરખાવો

"Where the educational system is at fault the avenues of employment are strictly limited, and no effort is made by the state to direct or otherwise assist the vast members that pass out of School and College into the wilderness, * * *

Co-operative action between Government (who may incidentally have to consider schemes (of unemployment, insurance), the legislature, Universities and public men as well as captains of industry."

The Indian Review, July 1934, p. 443

વિદ્યાર્થીઓ પણ પાઘડી પહેરીને જતા, એવી એક છબી અમે જોઇ છે. હવે તો ટોપી સામાન્ય થઇ પડી છે, થોડાકજ પાઘડી પહેરે છે; અને ઉછરતો યુવક વર્ગ તો ઉઘાડે માથે ફરવાનું પસંદ કરે છે. એજ પ્રમાણે સ્ત્રીઓના ઓઢવા પહેરવામાં ફરક પડયો છે. તેઓ મર્દાનગીભરી કસરત કરવા અચકાતી નથી, અને કોઇક કોઇક યુવતી તો સૌભાગ્યનાં ચિહ્ન મનાતાં ચુડી ચાંલ્લાને તિલાંજલિ આપી એક હાથે રીસ્ટ વૉચ-કાંડા ઘડીઆળ ધારણ કરે છે; તેમ કુમારિકાઓમાં બોબ્ડ હેર-કાપેલા બાબરાની ફેશન દાખલ થવા પામી છે.

સામાન્ય કેળવણીનો પ્રચાર ધીમે ધીમે વધતો જાય છે; અને તેમા ખુશી થવા જેવું એ છે કે સ્ત્રીઓએ એ લાભ સારી સંખ્યામા લેવા માંડયો છે. સ્ત્રી ગ્રેજ્યુએટની ઝંખના કરવી એ અગાઉ આકાશકુસુમવત્ હતું; આજે સેંકડો સ્ત્રી ગ્રેજ્યુએટો મળી આવશે. વધારે આનંદજનક તો એ છે કે સ્ત્રીઓ સ્વાતંત્ર્ય મેળવવા માટે ઉત્સુક બનેલી છે. સ્ત્રીઓને મતાધિકાર મળે છે, એટલુંજ નહિ પણ તેઓ મેજીસ્ટ્રેટના હોદ્દા સુદ્ધાં ભોગવવા લાગી છે. પૂર્વે કુમારી સ્ત્રી શોધવી એ ચંદ્ર પકડવા જેવું હતું; અત્યારે સારી સંખ્યામાં એવી આજીવન કુમારિકા વ્રત સેવનારી સ્ત્રીઓ મળશે. સ્ત્રીઓ મ્હોટી ઉમ્મરે લગ્ન કરવા લાગી છે, તેની સાથે પસંદગી લગ્નની પ્રથા પણ દાખલ થઈ છે અને એ લગ્ન હવે કોમ કોમ કે જ્ઞાતિ જ્ઞાતિમાં સમાઇ ન રહેતા વર્ણાન્તર લગ્નને પણ અવકાશ મળ્યો છે. "લગ્ન દિલના કે દેહનાં?" એ નામના નિબંધની પ્રસ્તાવના લખતા શ્રીમતી ઇંદુમતિ મહેતા, લગ્ન સંબંધમા કહે છે, "લગ્નજીવનનો મુખ્ય મુદ્રાલેખ સ્વાતંત્ર્ય હોવો જોઇએ. એ સ્વાતંત્ર્ય છીનવી લેવામાં ઉભયને દુઃખજ છે. લગ્ન-જીવનમાં કોઇ પણ જાતની ફરજ ન હોવી જોઇએ. એના ઉપર જ પ્રેમની શાશ્વતતાનો આધાર છે. જીવનના દરેક કાર્ય કરવાની છુટ એટલુંજ નહિ પણ માતૃત્વમાં પણ પત્નીને સંપૂર્ણ સ્વાતંત્ર્ય જોઇએ. સંતતિ ક્યારે અને કેટલી એ સ્ત્રીનેજ નક્કી કરવા દેવું જોઇએ. એક બીજાનું શરીર તે મંદિર મનાય, અને પરસ્પર સન્માન જળવાય તો લગ્ન જીવન સુખી થઈ શકે."

લગ્નના પ્રશ્નમાં પુષ્કળ છૂટ લેવાઇ છે; પહેલાંનાં બંધનો તુટવા માંડ્યા છે. વિધવાવિવાહ કરનારને હવે હાડમારી વેઠવી પડતી નથી તેમજ સ્ત્રીના મિલ્કત પરના હક્કોનો સ્વીકાર થવા લાગ્યો છે.

સ્ત્રી જાતિ જેવી પરાધીન સ્થિતિ આપણા મજુર વર્ગની પહેલાં હતી,

હવે કાયદાથી તેમ લોકમત જાગૃત થવાથી તેમની સ્થિતિ સુધરવા પામી છે મજુરોના મહાજનો સ્થપાવાથી તેમ એકસંપથી અને સમૂહબળથી ધરેલા કામ અને હક્ક મેળવવાને તેઓ શક્તિમાન થયલા છે એ આ જમાનામાં જ બન્યું

નિરાશ્રિત અને ગંદી પ્રજાને પશુની જેમ ગણવામાં આવતી એમનો ઉદ્ધાર કરવા શ્રીયુત અમૃતલાલ ઠક્કર જેવા સમાજ સેવકો મથી રહ્યા છે, અને તેમાં પણ ઘણું સંગીન કાર્ય થવા માંડ્યું છે

પરંતુ સૌથી આશ્ચર્યકારક પ્રગતિ અસ્પૃશ્યતા નિવારણ પ્રશ્ન કરી છે એના યુગજુના મૂળપર મહાત્માજીએ સખ્ત પ્રહાર કરવા માંડ્યા છે, અને ટુંક મુદતમાં આપણા ઉજ્જ્વળ હિન્દુ ધર્મને લાંછનરૂપ એવી પ્રજામાંથી અસ્પૃશ્યતાની ભાવના અને પ્રથા દૂર થશે એવી અત્યારની ચોતરફ પ્રસરી રહેલી પ્રવૃત્તિ જોતાં લાગે છે અને ગુલામોના છુટકારાની જેમ જતે દિવસે એ અસ્પૃશ્યતાની બદી નાબુદ થઇ માત્ર ઇતિહાસનો વિષય થઇ પડશે, એવી આશા પડે છે

પૂર્વે જાહેર કાર્યકર્તાઓ ભુજબળ ભેગા આવતા હતા જાહેર હિમ્મત દર્શાવનારા થોડાકજ નિકળતા સૌ કોઇ જ્ઞાતિ ના ત્રાસથી ભડકતું પણ એ બંધનો આ યુગમાં શિથિલ થઇ પડ્યા છે સમાજ સેવ પણ પાશ્ચાત્ય મિશનરીઓની પેઠે સમાજની સેવા અર્થે ઠેર ઠેર નીકળવા લાગ્યા છે અને લોકોપકારી સંસ્થાઓ સ્થાપી ગયા છે એ આપણા ઉત્કર્ષનું આશાજનક ચિહ્ન છે

આવજા અને વ્યવહારના સાધનોમાં મ્હોટા સુધારો અને ખીલવણી થવા પામ્યા છે મોટરબસે તો ગામડાઓને શહેર ભેગા કરી મૂક્યા છે વાયરલેસ, એરોપ્લેન અને ટેલીફોનથી દિક્ અને કાળનું અંતર તદ્દન કપાઈ ગયું છે, અને ટેલીવિઝન પ્રચારમાં આવતા આપણે હજારો માઇલ દૂરના દૃશ્યો ઘેર બેઠા જોઈ શકીશું.

આ વૈજ્ઞાનિક પ્રગતિએ સમાજ પર તેમ આપણા જીવન પર જબરી અસર કરેલી છે બલ્કે આપણે એમ કહી શકીએ કે એ દ્વારા આપણા જીવન પલટાઇ ગયા છે, અને પ્રજાના સુખ સગવડ, આનંદ અને વિનોદના સાધનોમાં, જ્ઞાન પ્રાપ્તિ અને જ્ઞાન પ્રચારમાં, આપણે કલ્પી શકીએ નહિ એવી હેરત પમાડનારી પ્રગતિ થયેલી છે, પ્રશ્ન માત્ર એ જોવાને રહ્યા છે કે પ્રજા એ સર્વ સાધનસગવડનો કેવી રીતે ઉપયોગ કરે છે વા કરશે

હિન્દુસ્તાન મુખ્યત્વે ખેતીપ્રધાન મૂલક છે; અને અત્યારે તેની સ્થિતિ અન્ય દેશોને કાચો માલ પૂરો પાડવામા સમાઈ રહેલી છે. હિન્દનો ઔદ્યોગિક વિકાસ બહુ મંદ રીતે આગળ વધે છે અને વેપારની હરિફાઇ વધી પડવાથી સરકારના કાયદેસર રક્ષણ વિના હિન્દી વેપાર હુન્નર ટકી શકે એમ નથી. તેમા વળી વેપારની મંદી આવવાથી અને માલના ભાવ છેક નીચા બેસી જવાથી ખેડુતો તો પાયમાલ થયા છે, અને તેનુ પરિણામ એ આવ્યું છે કે ગામડાઓ ભાગવા માડ્યા છે અને ગ્રામ્ય જીવનમા સુખ, શાન્તિ કે સલામતી જેવું કાઈ રહ્યુ નથી. એનો વિચાર કરતા ગોલ્ડસ્મિથની જાણીતી પંક્તિઓનુ સ્મરણ થાય છે

"તુજ ઝુપડા ખંડેર ખાવા ધાય એવા થઈ ગયા,
ખાડા પડ્યા, પડખા ખવાયા, ભીત પર ખડ ઉગીયા.

ડરી ત્રાસ થકી બહુ જુલ્મ થતા, ભરવા નિજ પેટ બધા બળના,
ધન તોર અને અધિકાર થકી, બચવા પરદેશ પળ્યા કકળી.

લક્ષ્મી જે દેશમા રેલે, પૂજા જ્યા જડની થતી,
રીસાતી માણસાઇને, સડી ત્યા જનતા જતી.

આફતો ઉભરાતી ત્યા, વાસો દુઃખ તણો થતો,
ઘોર સંતાપની ઝાળે, હોમાઇ દેશ તે જતો.

રાજા અમીર ધનવાન ધરણી પર ઉગે ને આથમે.
પળ વિપળના એ પૂતળા પળભર રમે પળમા શમે.

ખેડુત જીવન દેશનું ના નાક કદી આવે ગયું,
સુણ્યું ન વીર સરલ પણ ફરી પ્રાણ દીધે સાપડ્યું.

આમા કરૂણાજનક તો એ છે કે શહેરી જીવનના આકર્ષણ અને મોહથી અંજાઇ જઇને ગામડામાથી સેંકડો યુવકો શહેરમા ધંધો ગોધવાને ધસડાઇ આવે છે, પણ પુરતી સવડ અને ધંધાને અભાવે તેમને શહેરમા અનેક પ્રકારની હાડમારી વેઠવી પડે છે અને અહીં તેઓ રીમાઈ કચરાઈને અંતે મૃત્યુશરણ થાય છે, એ થોડું શોચનીય નથી, જ્યારે ગામડાઓ ખેતી કામમા પૂરતા મજુરો વિના દુઃખ ભોગવે છે. એક તરફ ખેતીનો ખર્ચ અને બીજી તરફ ખેતીની પેદાશના નીચે ને નીચે ગગડતા ભાવોએ ખેડુતોને બિમ્માર સ્થિતિમા આણી મૂક્યા છે અને આપણા હુન્નર

* તનએલ વિલજ અથવા ગ્રામ્ય ગૌરવ, પાનું ૭.

ઉદ્યોગ પણ પૂરા વિકસેલા નથી એટલે દેશમાં ભુખમરાની સાથે બેકારી પણ બેશુમાર વધી પડેલી છે.

આ પ્રમાણે ખેતીના, બેકારીના અને આર્થિક સ્થિતિના પ્રશ્નોએ આપણને હાલમાં ભારે મુંઝવણમાં નાખેલા છે. એનો ખરો ચિતાર, ચાલુ વર્ષમાં હિન્દુસ્થાનનાં વ્હેપારમંડળોના સંયુક્ત સમાજની દિલ્હીમાં બેઠક થઇ હતી, તેના પ્રમુખસ્થાનેથી ભાષણ કરતાં શ્રીયુત નલિનીરંજન સરકારે, આપ્યો છે. તેઓ જણાવે છે

"There is a pronounced lack of equilibrium between agriculture, industry and other channels of economical activities. The development of urban and rural areas is characterised by a marked disparity. Low yield per acre, uneconomic fragmentations, inadequate irrigation and enormous indebtedness of peasants have made agriculture, the most important occupation of the country, and extremely unproductive and unprofitable industry. Industries are handicapped by insufficient capital resoures, inefficient Tecknical Service and low quality of raw materials. The policy of discriminating protection has afforded many of them a small measure of security, but unless it is supplimented by a readjustment of internal freight rates and the adoption of a more sympathetic stores purchase policy their full development will always lag behind their potentialities. Banking is still undeveloped and its structure ill balanced. A great part of our population and a large number of our smaller towns are still ill-provided with banking facilites. In the absence of Industrial, exchange and land mortgage banks our industries, foreign trade and agriculture are forced to fall back entirely upon their own resources and in many cases, face competition from foreign countries which enjoy immensely

greater advantage in these respects. Our transport system lacks co-ordination and cost of transport is far too dear. We depend for the stability of our public finance upon very limited and inelastic sources of revenue and the expansion of benificial Governmental activities is seriously hampered by the inelasticity of their revenue. There is again growing unemployment which destroys the morale of the rising generation and has introduced into the economic structure germs of dangerous malady. While nothing seems to be done to develop our internal trade our foreign trade is facing heavy odds and shrinking rapidly."

અને તદર્થે હિન્દી રાજ્યતંત્રમાં આર્થિક શ્રેય સાધનાર મંડળ સ્થાપવા તેઓ કહે છે અને છેવટમાં આર્થિક યોજના રચવાનું સૂચવે છે, તે હાલ તુરત માટે ઉત્તમ માર્ગ જણાય છે. આપણે પ્રજા તરીકે પગભર થવું હોય તો આપણી આર્થિક ગુંચોની ઉકેલમાં જ આપણો ઉદ્ધાર રહેલો છે.

ધર્મના વિષયમાં બાહ્યાચાર અદૃશ્ય થવા માંડયો છે અને અંતરની શુદ્ધિ વધે જાય છે, તેમ એક બીજા ધર્મ પ્રત્યે આદરભાવ અને સહિષ્ણુતાની લાગણી મજબુત બની છે. આગળના જેવું વૈમનસ્ય કે ઝનુન પ્રજામાં હવે જણાતું નથી; ઉલટું પરસ્પર ભ્રાતૃભાવ કેળવાતો જાય છે, નીતિ અને ચારિત્રમાં પણ નવી પ્રજા અગાડી વધેલી છે. નવી ઉછરતી પ્રજા ટીલાં ટપકાં કરતી નહિ હોય, મંદિરે જતી નહિ હોય, પોતાને કોઇ અમુક સંપ્રદાય કે ધર્મના અનુયાયી કહેવડાવવાને ઉત્સુક નહિ હોય, પણ તેથી તે ધર્મ રહિત છે એમ માનવાનું કાંઇ કારણ નથી. તે ધર્મના હાર્દને બરોબર સમજે છે. સત્ય, અહિંસા, દયા, અને પ્રેમમાં દૃઢ શ્રદ્ધા ધરાવે છે, અંતરના અવાજને સાંભળે છે અને માન આપે છે. સૌ એકજ પિતાના પુત્રો છે અને ભાઇઓ છે એવી તેમની સમજ દૃઢ થતી જાય છે અને વધુમાં તેઓ નિયમિત રીતે પ્રભુ પ્રાર્થના કરે છે, એટલુંજ નહિ પણ મનુષ્ય સેવામાં તેઓ માનતા થયા છે. મનુષ્યને ઈશ્વર સ્વરૂપ સમજીને તેનાં ઉત્કર્ષ અને ઉદ્ધારમાં તેઓ તત્પર રહે છે.

'વસન્ત' વૈશાખ સં. ૧૯૯૦, વર્ષ ૩૩, અંક ૪.

જયાં સંસ્થામાં બ્રાહ્મસમાજ, આર્યસમાજ, થીઓસોફી, થીઓપઃસાધક અધિકારી વર્ગ વગેરે સંપ્રદાયો અસ્તિત્વમાં આવ્યા હતા પણ આ નવા યુગમાં એવો કોઈ નવો સંપ્રદાય સ્થાપિત થયેલો જાણવામાં નથી; પરંતુ એવી બે પ્રભાવશાળી અને પ્રતાપી વિભૂતિઓ મોખરે આવેલી છે, જેઓ એમની તેજસ્વી પ્રભા અને ઉત્કૃષ્ટ સેવા કાર્યથી વિશ્વવંદ્ય થઇ પડ્યા છે અને સૌ કોઇ એમને પૂજ્ય માની, એમના ચરણે નમે છે.

એઓએ આપણને આ ધર્મ કે તે ધર્મનો આદેશ આપ્યો નથી, પરંતુ ઇશ્વરના અસ્તિત્વમાં છાપ બેસાડી, સૌને-મનુષ્ય માત્રને-સમાન ગણવા અને ભાઇ તરીકે સમજવા ઉપદેશ કરે જાય છે અને સર્વત્ર સુલેહ શાન્તિ પ્રસરે એવા પ્રયાસમા તેઓ મચ્યા રહ્યા છે; અને વિશેષમાં મનુષ્યમાં રહેલું મનુષ્યત્વ પિછાની, તેને કેળવવા, તેને ઇશ્વર સ્વરૂપે પૂજા કરવાનો મનુષ્ય ધર્મ એઓએ આપણને શિખવ્યો છે. એ બે મહાન વિભૂતિઓ બીજી કોઈ નહિ પણ કવિવર રવીન્દ્રનાથ ટાગોર અને મહાત્મા ગાંધીજી છે. આધુનિક સંસ્કૃતિમાં એમણે આપેલો ફાળો આગળના કોઇ પણ ધર્માચાર્યથી ઓછો કિમતી માલુમ પડશે નહિ.

ગાંધીજીનું પ્રિય ગીત "વૈષ્ણવ જન તો એને કહીએ જે પિડ પરાઇ જાણે રે" એનુ પૃથક્કરણ કરીશું તો નીતિ અને ધર્મના સઘળા ઉત્તમ તત્વોનો તેમા સમાવેશ થયલો જોવાય છે અને તે પ્રમાણે મનુષ્ય જીવન ઘડાવવામા આવે, તે પ્રમાણે વર્તન કરવામાં આવે, તો મનુષ્ય જીવનનું સાર્થક્ય થાય અને પ્રભુનો આ જીવનમાંજ સાક્ષાત્કાર થાય એમ નિઃસંદેહ કહી શકાય. પરમાત્મા જેમ અખિલ બ્રહ્માંડમાં વસેલો છે તેમ તેનો વાસ પ્રત્યેક મનુજ હૃદયમાં છે, અને એ સંબંધમાં ગીતા વિષે પ્રવચન કરતા પ્રિન્સિપાલ આનંદશંકરભાઇએ જે વિચારો વ્યક્ત કર્યા છે, તેમાથી એક મહત્વનો ફકરો મનનીય હોઈ અહિં ઉતારીએ છીએ.

"જનસમાજ મનુષ્ય જાણે છે કે એ પોતે રચે છે. પણ વસ્તુતઃ જેટલે અંશે મનુષ્ય સંસ્કૃતિ પ્રભુના મહાન ઉદ્દેશને સફળ કરે છે, એટલે અંશે એ પ્રભુની જ કૃતિ છે."×

તાત્પર્ય કે મનુષ્ય સેવા એ આ યુગનું મુખ્ય લક્ષણ છે અને સાર્વજનિક સંસ્થાઓ એજ આ નવયુગનાં મંદિરો છે, એ સહજ લક્ષમાં આવશે.

× વસન્ત જેઠ સં. ૧૯૯૦, પૃ. ૧૩૧

વીસમી સદીની પહેલી પચ્ચીસીના ઇંગ્રેજી સાહિત્યનો ઇતિહાસ આલેખનાર મી એ. સી વોર્ડ એ જમાનાને પ્રશ્નયુગ (Age of interrogation) કહે છે. કારણ કે નવીન લેખક પરાપૂર્વનું જે કાંઈ જણાવવા-મનાવવામાં આવે તે શ્રદ્ધાયુક્ત સ્વીકારતા નથી અને તેને શંકાની દૃષ્ટિએ, વિરુદ્ધતાની રીતે જુએ તપાસે છે, અને નવા જુનાના દૃષ્ટિબિન્દુમાં, વિચારમાં અને ભાવનામાં પણ અત્યારે મ્હોટું અંતર પડી ગયેલું દેખાય છે

એ સ્થિતિ આપણે અહીં પણ અનુભવવામાં આવે છે, ત્યાં જેમ ટેનીસન રસ્કીન વંચાતા ભૂલાઇ ગયા છે, તેમ અહિં દલપત નર્મદનું વાચન કમી થયું છે, પણ સાહિત્યના પ્રકારોમાં નવીનતા અને વિવિધતાની સાથે વિકાસ થયેલો નજરે પડે છે, એ એમાં ખુશી થવા જેવું ચિહ્ન છે

ગુજરાતી લખાણ પર અગાઉ સંસ્કૃત સાહિત્ય અને સંસ્કૃતિની છાપ પડતી હતી અને તેના ધોરણ પર આપણા કાવ્ય નાટક લખાતા હતા. હવે તે સ્થિતિ પલટાઈ ગઇ છે પ્રાચીન છંદ રચના અને અલંકાર શાસ્ત્રનો અભ્યાસ કરનાર જૂજ મનુષ્યો નીકળશે ઘણા લેખક વિદેશી ધોરણો અને આદર્શ ગ્રહણ કરી, તેને અનુસરતું ગુજરાતી સાહિત્ય, આપણી સમાજ સ્થિતિને બંધબેસતું કે અનુકૂળ હોય કે ન હોય એ સર્જે જાય છે અને કહેવું જોઇએ કે તે જનતામાં વંચાય છે પણ ખરું પણ સમાજ પર એ નવા લખાણની શી અસર થાય છે એનો નિર્ણય કરવો હાલ તુરત શક્ય નથી નવા લેખક જુના બંધનો તોડવા ઇચ્છે છે, નવીન ભૂમિકા તૈયાર કરવા તત્પર બન્યા છે અને તે પાછળ ભાવનાથી અને શ્રદ્ધાપૂર્વક મચ્યા રહ્યા છે શ્રીયુત મુનશીના આદર્શો આપણને વખતે નહિ આકર્ષે, પણ એમનું "નરસિંહ મહેતો ભક્ત હરિનો" ચરિત્ર પુસ્તક વાંચવાને કેમ નહિ મેળવાય? વેદયુગનું એમનું "અવિભક્ત આત્મા" ગુજરાતી સાહિત્યમાં એક અમર કૃતિ છે, કદાચ વાચકને એમનું અરૂન્ધતિનું પાત્રનિરૂપણ પસંદ ન પણ પડે! શ્રીયુત બટુ ઉમરવાડિયાના નાટક, શ્રીયુત ધુમકેતુની ટુંકી વાતાઓ, શ્રીયુત નરસિંહરાવની વિવર્ત લીલા, શ્રીયુત રામનારાયણની દ્વિરેફની વાતો અને સ્વૈર વિહાર, શ્રીયુત વિનાયકનું નંદશંકર ચરિત્ર, મેઘાણીની રસધાર, શ્રીયુત ન્હાનાલાલના નાટકો—નૂરજહાન અને શાહનશાહ અકબર તેમ દલપતરામની કાવ્ય દીક્ષા, રા વિશ્વનાથનું વીર નર્મદનું ચરિત્ર, કાકાસાહેબ કાલેલકરના પુસ્તકો, શ્રીયુત મહાદેવભાઈની કૃતિઓ અને મહાત્માજીની આત્મકથા અને તેમનું 'હિન્દ સ્વરાજ્ય" એ નામનું પુસ્તક શ્રીયુત ઇન્દુલાલનું

" કુમારનાં ઓ રત્નો "; શ્રીયુત પુરાણી અનુવાદિત અરવિંદ ઘોષના ગ્રન્થો, નવજીવન, વીસમી સદી, કૌમુદી અને કુમારનું પ્રકાશન એ સઘળું નવું સાહિત્ય કોઈ પણ ભાષાસાહિત્યમાં માનભર્યું સ્થાન જરૂર મેળવે; અને આપણે હિંમતથી કહી શકીએ કે છેલ્લી પચીસીમાં ગુજરાતી સાહિત્ય સારી રીતે ખીલ્યું છે અને સમૃદ્ધ થયું છે; અને તેનો યશ મુખ્યત્વે નવા લેખકોને પ્રાપ્ત થાય છે.

નવા કવિઓ પણ પ્રસિદ્ધિમાં આવ્યા છે; એમની રચનામાથી ઇંગ્રેજી કવિતાની અસર કે છાપ ઓછી થયલી છે; અને તેમાં સ્વાભાવિકતાના અંશો વધુ પ્રમાણમાં મળે છે; વળી તે કવિતા સંસ્કારી, સુશ્લિષ્ટ અને પ્રાણવંત છે. " આપણી કવિતા સમૃદ્ધિ " એ અર્વાચીન કવિતા સંગ્રહનું અવલોકન કરનાર જોઇ શકશે કે નવી કવિતાનું વહેણ હજી માર્ગ શોધનું પણ બળવાન, ઉછાળા મારતું, જીવંત, ભાવના અને આદર્શભર્યું, અને આશાવંતુ છે.

વર્તમાનપત્રો જ આજ કાલ જનતાને ઘણું ખરૂં વાચન સાહિત્ય પૂરૂં પાડે છે; આપણા સામયિક પત્રોની સંખ્યામાં મ્હોટો વધારો થયલો છે; એટલુંજ નહિ પણ પ્રત્યેક વિષયને ચર્ચનારૂં જુદું માસિક મળી આવે છે, એ થોડું આનંદજનક નથી. એ બતાવે છે કે જીવનના દરેક ક્ષેત્રમાં ગતિ થઈ રહેલી છે. અને તે પ્રવૃત્તિની પુષ્ટિના અર્થે, તેના વિકાસ સારૂ આ જાતનું વાચન સાહિત્ય તૈયાર કરવામાં આવે છે, જેને જનતા તરફથી ઉત્તેજન પણ મળે છે. નવા જમાનાના બ્રાહ્મણો-ગુરુ અને આચાર્ય-તે આપણા વર્તમાનપત્રોના લેખકો અને તંત્રીઓ છે; અને જે પ્રકારનું પ્રચાર કાર્ય-લોકમત કેળવવાનું અને રચનાત્મક-તેઓ ઉપાડી લેશે તેવું લોકમાનસ ઘડાશે એ ચોક્કસ છે. આ યુગમાં તેમનો અધિકાર જેમ મ્હોટો તેમ તેમની જવાબદારી પણ બહોળી અને ગંભીર છે.

પ્રજા જીવનના ઘડતરમાં વર્તમાનપત્રની પેઠે, નાટક, સીનેમા અને રેડીઓ પણ હાલના સમયમાં બહુ કિંમતી હિસ્સો આપી શકે એમ છે; એ સાધનોનો સુમાર્ગે ઉપયોગ થાય તો પ્રજાનો અભ્યુદય જલદી સાધી શકાય; તે દ્વારા પ્રજાને સંસ્કારી અને નીતિ પોષક, માહિતી ભર્યું અને પ્રેરક, ઉપયોગી અને અસરકારક થઈ પડે એવું સાહિત્ય સહેલાઈથી અને આનંદ સાથે આપી શકાય; અને દેશની હાલની પરિસ્થિતિ વિચારતાં માલમ પડે છે કે જને દિવસે આ વસ્તુઓ

મહત્વનુ સ્થાન પ્રાપ્ત કરશે અને તેમાથી ઇચ્છિત પરિણામ, યોગ્ય વ્યવસ્થા અને પ્રયત્ન થયે, મેળવી શકાશે.

સોસાઇટીના કાર્યક્ષેત્રની મર્યાદાઓ છે અને ઉપલી સઘળી પ્રવૃત્તિઓને તે પહોચી પણ શકે નહિ એટલા વિશાળ અને ભરપુર સાધનો પણ સોસાઇટી ધરાવતી નથી તો પણ સોસાઇટી નવા જમાનાને અનુસરવા બનતો પ્રયત્ન કરી રહેલી છે તે એની છેલ્લા પચ્ચીસ વર્ષમા વિવિધ લોકોપકારી પ્રવૃત્તિઓ અને તેના પ્રકાશનો પરથી માલુમ પડશે, તેમ તેના મુખ્ય કાર્યકર્તાઓ દેશના સાર્વજનિક કાર્યોમા, પૂર્વવત, યથાશક્તિ ફાળો આપતા રહ્યા છે, એ પણ જોવામા આવશે

આપણે સૌ આ પ્રવૃત્તિઓની એટના નજદિક છીએ કે તે વિષે અભિપ્રાય બાધવામા ભૂલ થવાનો અથવા તો પક્ષપાત કે અતિશયોક્તિથી દોરાઈ જવાનો, ભય રહેલો છે અને તેમ કરવુ અમારા માટે ઉચિત પણ નથી કારણ કે સન ૧૯૧૦ થી સોસાઇટીના તત્રમા અમે જોડાયલા છીએ અને તેના કામકાજ અને વહિવટ માટે કેટલેક દરજ્જે જવાબદાર પણ છીએ

આ સજોગમા સોસાઇટીના આ પચ્ચીસ વર્ષના કાર્ય વિષે અમારા તરફથી કાઇપણ કહેવામા આવે તેના કરતા અન્ય કોઈ તટસ્થ વિવેચક સોસાઇટીની વિવિધ લોકોપકારી પ્રવૃત્તિઓ અને તેની સાહિત્ય સેવા વિષે અભિપ્રાય આપે, એ અમે વધુ પસદ કરીશુ

ગુજરાતી ભાષાના કોશોનું પ્રકાશન કાર્ય

" જેમ કોશ વિના રાજ્ય બળહીન અને કમળકોશ વિના સરોવર શોભાહીન છે, તેમ ભાષા કોશ વિના દેશભાષાની રાજ્યસત્તા છૂટાં છૂટા ને વિખરાયલા પડેલા અનેક અંગ તથા એઓની અવ્યવસ્થા એથી સમગ્ર એક સ્વરૂપે ન હોવાથી રચાયેલ બલિષ્ઠ અને અને શાસ્ત્રીય સંસ્કાર વિના સુન્દર શોભતી નથી. કોશ વડેજ ભાષા સંસ્કારી થઈ તેજબળમાં વૃદ્ધિ પામે છે. ભાષાનો કોશ એ, ભાષા બોલનારા લોકની સ્થિતિના સ્વરૂપનુ પ્રતિબિમ્બ છે તેઓના જ્ઞાનૈશ્વર્યને દર્શાવનારો જયધ્વજ છે."

[કવિ નર્મદાશંકર-નર્મકોશની મુખમુદ્રા]

ગુજરાતી ભાષાનો કોશ રચાવવા માટે સોસાઈટીના કાર્યકર્તાઓએ સોસાઇટીની શરૂઆતથી તૈયારી કરવા માંડી હતી, તેનો સવિસ્તર અહેવાલ સોસાઇટીના ઇતિહાસ–વિભાગ ૧ માં નોંધ્યો છે,* અને તે પ્રવૃત્તિનો સાર સંક્ષેપમાં સન ૧૯૧૨ માં ગુજરાતી અક્ષર વિભાગ સોસાઇટી તરફથી પ્રસિદ્ધ કરવામાં આવ્યો ત્યારે તે કામથી પુરા પરિચિત તે વખતના ઑન. સેક્રેટરી લાલશંકરભાઇએ તે પુસ્તકની પ્રસ્તાવનામાં આપ્યો છે.

ગુજરાતી કોશની રચનામાં ગુજરાતી શબ્દોની જોડણીનો પ્રશ્ન જ નડતરરૂપ માલુમ પડ્યો અને તેના નિવારણ માટે ગુજરાતી શબ્દ સંગ્રહ એકત્ર કરી ને પ્રથમ છપાવવાનો નિર્ણય થયો હતો. તદનુસાર સન ૧૮૯૭ માં ગુજરાતી શબ્દ સંગ્રહ સોસાઇટીએ બહાર પાડીને તે વિષયમાં રસ લેતા વિદ્વાનો, કેળવણી નિષ્ણાતો અને જાણીતા મહેતાજીઓને તે અભિપ્રાય અર્થે રવાના કર્યો હતો.

તે પછી શબ્દોની જોડણીના નિર્ણય સારૂ સરકારી કેળવણી ખાતાના બે પ્રતિનિધિઓ અને સોસાઇટી તરફથી બે પ્રતિનિધિઓ એમ મળીને ચાર ગૃહસ્થોની એક કમિટી નિમવામાં આવી હતી. તે કમિટીના કામકાજનો વૃત્તાંત ઉપલબ્ધ નથી પણ એમ સમજાય છે કે નવી વાચનમાળા યોજનાર સંપાદક સમિતિએ જોડણીના જે નવા નિયમો નક્કી કર્યા તે

* ગુ. વ. સોસાયટીનો ઇતિહાસ, વિભાગ ૧, પૃ ૧૨૭ થી ૧૩૦

ઉપરોક્ત કમિટીએ સ્વીકાર્યાં હતા અને તે જોડણીના ધોરણે સોસાઈટીએ **શાળોપયોગી** ગુજરાતી કોશ રચવાનો નિર્ણય કર્યો અને સોસાઈટીના હીરકમહોત્સવ નિમિત્ત કરાવવાના કાર્યોમાં એ ગુજરાતી કોશનો સમાવેશ કર્યો હતો.

"સાગર" નામથી સારી રીતે પ્રસિદ્ધિ પામેલ મસ્તકવિ અને લેખક શ્રીયુત જગન્નાથ દામોદરદાસ ત્રિપાઠીની, ગુજરાતી શબ્દસંગ્રહમાં નવો ઉમેરો કરવાના અને તેના અર્થ લખવાના કાર્યપર, નિમણુંક થઇ હતી. તેઓ શબ્દકોશના સાધનો એકત્રિત અને વ્યવસ્થિત પુરા કરી ન રહ્યા ત્યાં એમણે રાજીનામું આપ્યું અને તેમની જગોએ શ્રીયુત પ્રીતમલાલ ન. કચ્છીની નિમણુંક કરવામાં આવી. તેમને એ વિષયનો શોખ હતો એમ એમણે પછીથી સાંઈ ગાજે સયાજી સાહિત્યમાળામાં પ્રસિદ્ધ થયેલ "તુલનાત્મક ભાષાશાસ્ત્ર" પુસ્તક પરથી માલુમ પડે છે; પણ તેઓ એ વિષયમાં ઝાઝી પ્રગતિ કરી શક્યા નહિ અને એ કામમાંથી તુરતજ નિવૃત્ત થયા હતા.

સન ૧૯૧૦માં મુંબાઈનું પાણી કુટુંબીજનોને નહિ સદવાથી "ગુજરાતની જુની વાર્તાઓ" ના લેખક શ્રીયુત મણિલાલ છબારામ ભટ્ટ, પોતાના વતન અમદાવાદમાં આવી રહ્યા અને તેઓ કોઇ સાહિત્ય પ્રવૃત્તિમાં પડવા ઇચ્છતા હતા.

સોસાઇટીમાં એમણે સન ૧૮૯૮ માં થોડાક માસ કામ કર્યું હતું; એટલુંજ નહિ પણ "અનિંયરનો પ્રવાસ" એ નામના સુપ્રસિદ્ધ પ્રવાસ પુસ્તકનો સોસાઈટીને ગુજરાતીમાં અનુવાદ કરી આપ્યો હતો. એ રીતે સોસાઇટીના કામકાજથી એઓ પરિચિત હતા અને સોસાઈટીના કાર્યવાહકો પણ એમની શક્તિ અને લેખનકાર્યથી કેટલેક અંશે વાકેફ હતા.

આ પ્રમાણે બધા સંજોગો અંધબેસતા મળી આવતા, સોસાઈટીએ શ્રીયુત મણિલાલને કોશના કાર્ય પર નિયત કર્યા ત્યારથી ગુજરાતી કોષનું કામ નિયમિત અને વ્યવસ્થિતરીતે થતું ચાલ્યું અને પ્રભુ કૃપાએ તે પૂર્ણ સિદ્ધિને પણ પામ્યું હતું.

શ્રીયુત મણિલાલ છબારામની ગુજરાતી સારા લેખકોમાં ગણના થયલી છે. ગરીબાઇમાં તેમની બાલ્યાવસ્થા પસાર થઇ હતી પણ એમના મામા સ્વર્ગસ્થ ભાઇશંકર નાનાભાઇની હૂંફથી તેઓ કંઈક સંસ્કૃતનો અભ્યાસ કરી શક્યા અને પછીથી તો સ્વાશ્રયથી આગળ વધ્યા હતા. શરૂઆતથી લેખન વાંચનનો રંગ લાગેલો અને વિદ્વજ્જનોના સહેવાસમાં વારંવાર રહેવાનું

થતુ એટલે વાચનનો શોખ વૃદ્ધિ પામ્યો અને લેખ લખવાની પણ લગની લાગી હતી; એટલે દરજ્જે કે પોતાની પાસે પુરતાં સાધનો કે પૈસા નહિ તેમ છતાં મિત્રો અને સ્નેહીઓની સહાયતા અને ઉત્તેજનપર વિશ્વાસ રાખી "સમાલોચક" તથા "સ્વદેશ વત્સલ" નામે બે માસિક પત્રો તેમણે ચલાવ્યાં હતાં, અને તે વખણાયાં હતાં. "અનિલ દૂત" નામનું ખંડ કાવ્ય તેમણે તે વખતે લખ્યું હતુ; તે સારી રીતે જાણીતું છે. પણ એમની ખરી નામના 'ગુજરાતની જુની વાર્તાઓ'થી થઈ, જેની જોડ હજુ બીજી મળી નથી. 'પૃથ્વીરાજ ચૌહાણ' અને 'ઝાંસીની રાણી'—એમની બીજી બે કૃતિઓ એટલો જ બહોળો લોકાદર પામી છે. એમાની પૃથ્વીરાજ ચૌહાણની વાર્તા સન ૧૯૨૯–૩૦ માં સ્કુલ લિવિંગ સર્ટિફિકેટની પરીક્ષા માટે મુંબાઇ યુનિવર્સિટીએ એક પાઠ્ય પુસ્તક તરીકે પસંદ કરી હતી. આ સિવાય એમના ગ્રંથો–સ્વતંત્ર અને અનુવાદિત–ઘણા છે અને તેનો સહજ ઉલ્લેખ માત્ર અહિં બસ છે.

એમનુ ઘણુંખરૂ જીવન પત્રકારિત્વમા વ્યતિત થયું હતુ. એટલે લખવા-ની હથોટી એમના હાથે બેસી ગઈ હતી અને એમની લેખનશૈલી સરળ અને ઘરગથ્થુ પણ એવી અસરકારક નિવડતી કે તેનું વાચન રસમય થઇ પડતું અને તે લખાણની વાચકપર સબળ છાપ પડતી હતી.

ચાલુ સાહિત્ય પ્રવાહથી આમ તેઓ પ્રથમથી સંસર્ગમા હતા અને લેખન વાંચનનો મૂળથી શોખ, તેથી ગુજરાતી કોશનું સંપાદન કામ તેમને સાહજિક અને અનુકૂળ થઈ પડ્યું હતું.

સ્વર્ગસ્થ લાલશંકરનો ઇરાદો મ્હોટા કોશ પાછળ રહેલી અનેક મુશ્કેલીઓ ધ્યાનમાં લઇને, ગુજરાતી ભાષાનો એક ચાલોપયોગી કોશ, ઉપર જણાવ્યું તેમ, તૈયાર કરાવવાનો હતો એટલે તેની સાધનસામગ્રી અને તૈયારી સર્વે મર્યાદિત હતા.

કોશ જેવા ભગીરથ કાર્ય માટે એક માણસ તો શું પણ કોટીબંધ વિદ્વાનો ઓછા પડે! તેમ તે કાર્ય માટે પુષ્કળ નાણું ખર્ચવું જોઇએ.

નાણાંનો સંકોચ, સાધન અને સહાયકર્તાઓની ઉણપ એ વસ્તુસ્થિતિ વિચારીને શ્રીયુત લાલશંકરભાઇએ તે કાળે ગુજરાતી ચાલોપયોગી કોશ કાઢવાનો વચલો પણ સલામત અને સરળ માર્ગ અંગીકાર કર્યો હતો, એ ડહાપણભર્યું પગલું હતું અને તે પગલું અનુભવપરથી લેવાયું હતું.

ગુજરાતી શબ્દ સંગ્રહની પ્રતો અગાઉ ગુજરાતી વિદ્વાનોને મોકલી સૂચનાઓ મંગાવી હતી ત્યારે "બહુજ થોડી અને એકબીજાથી વિરૂદ્ધ પડતી સૂચનાઓ આવી હતી" અને ગુજરાતી સ્વર વિભાગની નકલો અભિપ્રાય માટે મોકલી અપાતા, એવોજ કડવો અનુભવ પ્રાપ્ત થયો હતો.

સ્વર વિભાગની પ્રતો જે અભિપ્રાય માટે મોકલી અપાય તેમાં સુધારાવધારા કે ફેરફાર સૂચવવાનું લેખકને સવડભર્યું થઈ પડે તે કારણે તે ભાગ એક જ કોલમમાં છાપી તેની ડાબી માર્જિન કોરી રાખી હતી, અને તેની લગત નીચે મુજબ પત્ર લખી મોકલવામા આવ્યો હતોઃ

ગુજરાત વર્નાક્યુલર સોસાઈટી,
અમદાવાદ.

ગ. ન. ________________

મુકામ ________

ગુજરાત વર્નાક્યુલર સોસાઈટીના ઓનરરી સેક્રેટરીની સલામ વિ. વિ. કે આજરોજ જુદા બુકપોસ્ટથી સોસાઇટી તરફથી તૈયાર થતા ગુજરાતી ભાષાના કોષના 'સ્વર વિભાગ'ની પ્રુફ કોપી મોકલી છે અને તેમા સુધારા વધારા કે ઉમેરા કરવા સૂચવવાનું ફાવે તે સારૂ અડધી બાજુ કોરી રાખી છે. આપને જે સૂચનાઓ અને ફેરફાર કે સુધારા વધારા કરવા ઇષ્ટ જણાતા હોય તે આપની અનુકૂળતાએ જેમ બને તેમ જલ્દી મોકલી આપવાને વિનંતિ છે. તમામ સૂચનાઓ આવ્યા બાદ તે ઉપર ઘટતુ ધ્યાન આપીને નવેસરથી કોશનું કામ ચાલશે તે આપને વિદિત થાય.

જે સૂચનાઓ કે સુધારા વધારા સૌથી પહેલા સોસાઇટીને મળશે તે બદલ કમિટીને યોગ્ય જણાય તે પારિતોષિક આપવામા આવશે

લી૦

લાલશંકર ઉમિયાશંકર

ઓનરરી સેક્રેટરી.

લાલશંકરભાઈ એટલે વ્યવહાર કાર્યદક્ષ પુરુષ; અને એમની પ્રકૃતિ એવી ચિવટભરી કે એકવાર ચિંતવ્યું કાર્ય તે પાર ઉતારે ત્યારે તેઓ જંપે અને સંતોષ પામે.

ગુજરાતી કોશ સંપૂર્ણ થયેલો જોવાને તેઓ ઝુવ્યા નહિ; પણ નર-વિભાગ જોઇને એમને આનંદ થયો હતો.

તે વિશે અનેક દૃષ્ટિએ સૂચનાઓ લખાઈ આવે એ આશયથી નર-વિભાગની પ્રતો ગુજરાતી ભાષાના અભ્યાસીઓને અને ગુજરાતી પત્રો તેમજ માસિકોના તંત્રીઓને એમણે છૂટથી મોકલી આપી હતી; પણ પાંચ છ વિદ્વાનોએ જ તે પ્રત સુધારીને પાછી મોકલવા મહેરબાની કરી હતી.

તે પછી કોશનું કામ પૂર્વવત્ જે જરૂરતજ સૂચનાઓ લખાઇ આવી તે લક્ષમાં લઇને, ચાલુ રાખવામાં આવ્યું હતું.

તે કોશ કેવી રીતે તૈયાર થતો તેની હકીકત કંઇક ઉપયોગી થશે એમ સમજીને આંહી આપીએ છીએ.

શ્રીયુત મણિલાલ પ્રથમ તો જે અક્ષર લેવાનો હોય તેના મળી આવે તેટલા શબ્દો એક કોરી નોટબુકમાં ઉતારી લેતા. મોસાહરીનો શબ્દ સંગ્રહ તેની ભૂમિકારૂપ રહેતો; તે પછી નર્મકોશ, રાણીનાનો કોશ, બેલસરેનો કોશ, લલ્લુભાઇ પટેલનો કોશ એ સર્વ કોશના પુસ્તકો તેઓ તપાસી જતા અને પોતાના વાચનમાં જે શબ્દો આવ્યા હોય તે નોંધી, સાચું ખોખું તયાર કરતા. તે પછી શબ્દોના અર્થ લખતા અને તે અર્થો યથાશક્તિ જેટલા સૂઝી આવે તેટલા આપતા હતા.

શબ્દોની વ્યુત્પત્તિનુ કામ મૂળે કઠિન છે, અને તે કામ એકત્વે હાથે બરોબર થઇ ન શકે એ દેખીતુ છે. તે કાર્ય માટે જુદી જુદી ભાષાના વિદ્વાનોનો સહકાર અને મદદ જરૂરના છે. તે કાર્ય એક વ્યક્તિને નહિ પણ વિદ્વાનોના જુથ–સંઘને સુલભ હોઈ શકે.

બીજું જે તે શબ્દોના અર્થો–ક્રમસર, તેના અર્થમાં થતા જતા ફેરફાર સાથે, નૈકાવાર, ઉદાહરણ સહિત અપાય એજ અગત્યનુ અને એજ ધોરણ સર્વમાન્ય અને પ્રમાણભૂત થઇ પડે.

પણ તે માટે ઘણી ઘણી તયારીઓ આપણે હજુ કરવાની છે. ઓક્ષફર્ડ ન્યુ ઇંગ્લિશ ડિક્ષનેરી આપણા આદર્શરૂપ કોશ ગ્રંથ રહે. એવો ગુજરાતી કોશ તૈયાર થવા માટે એકલુ પુષ્કળ નાણું જ નહિ પણ મોટી સંખ્યામાં વિદ્વાનોએ એકત્ર મળીને પ્રયાસ કરવો જોઇએ છીએ. એમાની કેટલીક વસ્તુ સાધ્ય છે. પણ તે કાર્ય સહકાર વડે થઇ શકે એમ છે.

મણિલાલ ઉમારામ ભટ્ટ

નાથ ભગત

ઉત્તમલાલ કેશવલાલ ત્રિવેદી

ગુજરાતી ભાષાનો કોશ આઠ ભાગમાં સોસાઇટીએ છપાવ્યો છે, તે શાળા ઉપયોગી હોવા છતાં સંપૂર્ણ છે એવો તેના પ્રયોજક વા પ્રકાશક કોઈ પણ દાવો કરતા નથી. તે દોષવાળો છે; એટલુંજ નહિ પણ તેમાં પુનરુક્તિના દોષો, ભૂલો, અપૂર્ણતા વગેરે ખામીઓ છે અને તેથી તે દૂર કરવા સોસાઇટીએ એ કોશના રિવિઝનનું-સુધારણાનું કામ ફરી આરંભેલું છે.

ઉપરોક્ત કોશ પરત્વે એટલું કહેવું પ્રાપ્ત થાય છે કે શ્રીયુત મણિલાલ છબારામ ભટ્ટે, એકલે હાથે, મર્યાદિત સાધનો વડે, બહારના સહકાર વિના, જે કાર્ય યથાશક્તિ અને યથામતિ કર્યું છે તે જરૂર અભિનંદનને પાત્ર છે; અને એ અભિપ્રાય સાથે, અમારૂં માનવું છે કે, એ વિષયમાં જે કોઇએ થોડુંઘણું કાર્ય કર્યું છે કે કરે છે, તે સૌ સંમત થશે

સોસાઇટીના પ્રમુખપદે દી. બા. કેશવલાલભાઇ નિમાયા પછી નવાનો પ્રશ્ન તુરતજ એમણે હાથ ધર્યો હતો. એક સારા ગુજરાતી કોશની ઉણપ લાંબા સમયથી એમને સાલ્યા કરે છે એટલુંજ નહિ પણ તે માટે તેઓ સતત્ ચિંતન કર્યા કરે છે.

પ્રથમ એ પ્રશ્ન મેનેજીંગ કમિટીમાં રજુ થયો અને યોગ્ય અજાણો થઇ આવવા તે પ્રશ્ન સોસાઇટીની બુક-કમિટીને સોંપાયો હતો બુક-કમિટીએ તે કાર્ય કેવી રીતે કરવું એ વિષે વિગતવાર રીપોર્ટ તૈયાર કર્યો તે નીચે ઉતારવામાં આવે છે; તે પરથી એ આખાય કાર્યની કાચી રૂપરેખા નજરમાં આવશે.

બુક કમિટીનો રીપોર્ટ

બુક કમિટીની એક બેઠક તા. ૫ મી નવેંબર સન ૧૯૨૮ ને સોમવારને દિવસે સાંજના ૪ા વાગે સોસાઇટીની ઑફીસમાં મળી હતી. તે વખતે નીચેના સભ્યો હાજર હતા અને નીચે મુજબ નિર્ણય મેનેજીંગ કમિટીમાં રજુ કરવા થયો હતો.

હાજર

રા. બ. કેશવલાલ હર્ષદરાય ધ્રુવ
રા. બ. રમણભાઈ મહીપતરામ નીલકંઠ
મિ. કેખુશરૂ અરદેશર બાલા
રા. રા. હાથીભાઇ પીતાંબરદાસ દેરાસરી
રા. રા. કૃષ્ણલાલ નરસીલાલ દેશાઇ
પ્રિન્સિપાલ આણંદશંકર બાપુભાઇ ધ્રુવ

ઠરાવ

સોસાઇટી તરફથી તૈયાર થતો ગુજરાતી ભાષાનો કોશ સંપૂર્ણ રચાઇ પ્રસિદ્ધ થયો છે. કોશની પ્રતો લાઇફ મેમ્બરોને ભેટ આપવા પૂરતીજ છપાવવામાં આવતી હતી, અને તેની બધી યોજના અને વ્યવસ્થા કામચલાઉ હતાં. હાલમાં તે કોશ માટે બહારથી પુષ્કળ માગણી થાય છે. શાસ્ત્રીય અને ઐતિહાસિક દૃષ્ટિએ ગુજરાતી ભાષાનો કોશ તૈયાર કરવાને ઘણો વખત જોઇશે, છતાં સોસાઇટી પાસે જે સાહિત્યસામગ્રી તયાર છે, તે પરથી એક વિશ્વાસપાત્ર, ચોક્કસ, અને તેટલો સંપૂર્ણ, શાળોપયોગી કોશ, જૂની આવૃત્તિ, જે હાલ પૂરી થઇ છે તે પરથી સુધારા વધારા અને ઉમેરા સાથે એક નવી આવૃત્તિ રૂપે સોસાઇટી તરફથી તૈયાર કરાવી બહાર પાડવી.

(૨) રા. બ. કેશવલાલ ધ્રુવે આ નવી આવૃત્તિનું સામાન્ય તંત્રીપદ સ્વીકારવા ઇચ્છા પ્રદર્શિત કરી છે તે બદલ કમિટી તેમનો અંતઃકરણપૂર્વક ઉપકાર માને છે.

(૩) તે સંબંધમા કેટલીક માર્ગદર્શક નોંધ અહિં રજુ કરવામાં આવે છેઃ—

(અ) પ્રસ્તુત આવૃત્તિમા લગભગ બધા પ્રચલિત શબ્દોનો સમાવેશ થઇ જાય તે માટે સંવત્ અટારમા શતકથી આપણા શિષ્ટ અને પ્રસિદ્ધ કવિઓ અને લેખકોના ગ્રંથો ફરી વંચાવી તેમાંથી શબ્દ ભંડોળ તૈયાર કરાવવો, અને તે બદલ કામ કરનારને યોગ્ય જણાય તે પારિતોષિક આપવું.

(વ) પ્રસ્તુત કોશની જોડણી બહુધા સાહિત્ય પરિષદે નોંધેલા ધોરણને અનુસરીને કરવી.

(ક) જે જે શબ્દોની વ્યુત્પત્તિ ચોક્કસ માલુમ પડે તેની જુદી નોંધ કરી લેવી.

(ડ) શબ્દોનો ક્રમ સંસ્કૃત કોશોને અનુસરીને રાખવો.

(ઇ) જે તે જરૂરી શબ્દોના ઉચ્ચાર દાખલ કરવા યોગ્ય લાગે ત્યં કરવા.

(ફ) યોગ્ય સ્થળે અર્થદર્શક ઉતારા (કોટેશન) કરવા.

(જી) સામાન્ય તંત્રીને મદદ માટે કામપુરતા રેફરન્સ પુસ્તકો ને કોશો વગેરે જે સાહિત્ય માગે તે મંગાવી આપવું.

(ઋ) વિચાર, સલાહ અને અભિપ્રાય માટે મદદરૂપ થાય એવા મંડળો, સ્થાનિક અને સામાન્ય નીમવા; અને તેમાંના સભ્યોને જરૂર પડે તો યોગ્ય પારિતોષિક પણ આપવું.

સ્થાનિક મંડળો માટે નીચેના નામો સૂચવવામાં આવેલા છે.

(૧) મી. નુરાનુદ્દિન અબદુલ્લામિયા સુરેશી

(૨) મી. અમીરૂદ્દીન હમદુમિયા કાકઝી.

(૩) મુનિશ્રી જિનવિજયજી.

(૪) પ્રો. વીરમિત્ર ભીમરાવ દીવેટીઆ.

(૫) શ્રીયુત ખરે, સંગીત શાસ્ત્રી સત્યાગ્રહ આશ્રમ

(આઇ) સામાન્ય તંત્રીને તે જણાવે તે પ્રમાણે પગારદાર લેખક સ્ટાફ આપવો.

(ઞ) જ્યાં જ્યાં ગુજરાતી વ્યાકરણને લગતા પ્રત્યય, શબ્દ પ્રયોગ વગેરે મળી આવે તેનું એક ટાચણ કરવું.

રમણભાઈ મહીપતરામ નીલકંઠ
ઑન. સેક્રેટરી

દી. બા. કેશવલાલભાઇએ કોશનું કામ પ્રસ્તુત રીપોર્ટ મેનેજીંગ કમિટીમાં મંજુર થતા, ઉલટ અને ખંતથી ઉપાડી લીધું હતું. બહારની મદદ એમને ઝાઝી મળી નહિ પણ આપ બળ પર અને પોતાની પાસેની સાધન તૈયારી પર અવલંબી અ અક્ષર એમણે પૂરો કર્યો અને તે છપાયો પણ ખરો. તેની પ્રતો કેટલેક સ્થળે સૂચના અને અભિપ્રાય સારૂ મોકલી અપાઈ પણ તેનો પ્રોત્સાહક ઉત્તર મળ્યો નહિ. તેમ છતાં દી. બા. કેશવલાલ એ કામમાં વળગ્યા રહ્યા અને સ્વર વિભાગના પ્રથમ अ, आ અને इ, એ ત્રણ અક્ષરોની પ્રેસ કોપી તૈયાર કરી હતી. તે પછી આંખે મોતીઆ ઉતરવા માંડવાથી તેમજ કૉલેજના અધ્યાપક તરીકે વધુ સમય આપવો પડતો હોવાથી તે કામ, બીજી કોઈ સગવડભરી વ્યવસ્થા થતા સુધી મુલત્વી રાખ્યું; જે સ્થિતિમાં તે હજુ પડેલું છે.

એ ધોરણે આખોય કોશ તૈયાર કરાવવાની એઓ ઉમેદ રાખે છે. અને ઇચ્છીએ છીએ કે પ્રભુ એમની એ ઉમેદ પાર પાડો; જો કે अ અને સ્વરના ત્રણ અક્ષર તૈયાર કરી આપીને કયા ધોરણે અને કેવી રીતે તે

કામ આગળ ચલાવવું ને માર્ગ દી. બા. નવલરામભાઈએ મ ા ોપેલું ફરી મૂક્યો છે

ઉપર જણાવ્યા પ્રમાણે મરાઠી સુધારણાનું કામ ચાલતું હતું તે સમયે કૉલેજમાં એમને 'નર્મદાશંકરનું જીવનચરિત્ર' શિખવવાનું ચાલતું હતું એમાં આવતા ઉર્દૂ અને ફારસી શબ્દોના બરોબર અર્થ સમજવા તેઓ પ્રસંગોપાત પ્રેમચંદ રાયચંદ ટ્રેનિંગ કૉલેજના રીટાયર્ડ શિક્ષક મી અમીરમીયાં હમદુમીયાં ફારૂકીને તેડાવતા હતા મી ફારૂકીને શબ્દસંગ્રહનો શોખ હતો કેટલાક વખત સુધી 'ગુજરાત શાળાપત્ર'માં એમણે ગુજરાતીમાં વપરાતા ફારસી અરબી શબ્દોનો સંગ્રહ પ્રગટ કર્યો હતો દી બા કેશવલાલભાઈએ એ વખતે એ અક્ષરનું સંપાદન કાર્ય આરંભેલું હતું તેથી તેમને એ અક્ષરવાળા શબ્દો એકઠા કરી આપવાનું સૂચવ્યું તે આર ઉપરાંત ગુજરાતી પુસ્તક ફરી વાંચી જવાની એમને ભલામણ કરી અને એ વિષયની ચર્ચામાંથી ફારસી અરબી ગુજરાતી કોશની યોજના ઉદ્ભવી હતી

એ કોશ સોસાઇટીએ બે વિભાગમાં છપાવ્યો હતો તેમાં મૂળ શબ્દો આપવા ખાસ કાળજી રખાઈ હતી ગુજરાતી કોશમાં સુધારણાની પ્રવૃત્તિના અંગે આપણને આમ અનાયાસ એક સારો ફારસી અરબી કોશ પ્રાપ્ત થયો છે અને તે સારુ આપણે ગુજરાતીઓએ મી ફારૂકીનો ઉપકાર માનવાનો છે

ગુજરાતી શબ્દકોશનું કામ પૂરું થયું તે વખતે એ કોશની પ્રવૃત્તિ આગળ ચાલુ રાખવા નર્મ કથાકોશ જેવો એક નવો કથાકોશ તૈયાર કરવાનો વિચાર સોસાઇટીના કાર્યકર્તાઓને સ્ફુર્યો હતો, અને અભ્યાસીઓ તરફથી એવા એક સારા કોશની માગણી પણ થતી હતી દી બા કેશવલાલના નિર્ણય પૂછતા, એ કાર્યમાં રહેલી મુશ્કેલીઓનો ખ્યાલ આપી, મૂળ સંસ્કૃત સાધનોનો શાસ્ત્રીય અને ઐતિહાસિક દૃષ્ટિએ ઉપયોગ કરી જાણનાર યોગ્ય માણસ મળશે ? એમ એ વિષે એમણે શંકા દર્શાવી, એટલે એ વિષય આગળ વધ્યો નહોતો

દરમિયાન ભોળાભાઈ પીતાંબરદાસ દેરાસરીના હાથમાં ઘણા વખતથી જૈન અને વૈદિક પ્રાચીન ઐતિહાસિક કોશ મરાઠીમાં પ્રસિદ્ધ થયો અને તેમને તે ગુજરાતીમાં ઉતારવાનું મન થઈ આવ્યું

શ્રીયુત ભોળાભાઈ બહુશ્રુત વિદ્વાન છે અને કવિ છે એમના 'સુખદુઃખ મને કેમ મને મુગ્ધ કરતા નથી ?' એમ એક સાહિત્યકાર લખીને

એમણે સારી પ્રતિષ્ઠા પ્રાપ્ત કરેલી છે. એમણે સંપાદન કરેલું "કહાન્ડડે પ્રબંધ" કાવ્ય તો જુની ગુજરાતીનો એક સુંદર નમુનો છે અને એક ઐતિહાસિક કાવ્ય તરીકે તેનું મૂલ્ય મ્હોટું છે. તે એક પાઠ્ય પુસ્તક તરીકે વંચાય છે. એમની વિદ્વત્તાથી સુપરિચિત છે અને એમની લેખનશૈલીની વિશિષ્ટતા એ છે કે ગમે તેવા શુષ્ક વિષયને પણ તેઓ રસિક અને સરળ કરી શકે છે.

પ્રસ્તુત 'પૌરાણિક કોશ' એ કાંઇ મૂળ મરાઠી ગ્રંથની નકલ નથી; પણ બહોળા સુધારા વધારાવાળું એક નવું પુસ્તક છે. એ વિષે તેઓ જણાવે છેઃ—

'આ કોશ કેવળ ભાષાન્તર નથી; તેમાં ઠેકાણે ઠેકાણે ઇષ્ટ ફેરફાર અને ઉમેરણ કરવામાં આવ્યું છે. ભાષા ગુજરાતી વાચકવૃંદને સુરુચિકર થાય એમ રસભર કરવા તરફ ખાસ લક્ષ રાખ્યું છે. એ કોશમાં ન આપેલા એવા પુષ્કળ અવતરણો મૂળ સંસ્કૃત ગ્રંથોમાંથી આ કોશમાં દાખલ કર્યાં છે. એ બધાની સાથે કોશના વસ્તુને વિસ્તૃત કર્યું છે. ઓહ્ઠ તરીકે લીધેલા કોશમાં માત્ર ૬૧૨૧ વ્યક્તિઓની હકીકત આપેલી છે. તેની જગાએ આ કોશમા ૧૦૭૯૯ વ્યક્તિઓની હકીકત આપી છે, એટલે વસ્તુ પરત્વે ગ્રન્થ લગભગ બમણો બન્યો છે, એટલું જ નહિ પણ ઘણી અગ્રગણ્ય વ્યક્તિઓની હકીકતમા ઓર વધારો કર્યો છે. ગ્રન્થ છપાઈ ગયા પછી પણ ભાગવત વગેરે અન્ય સ્થળેથી વધારે વ્યક્તિયોનો ઇતિહાસ આપવાની લાલસા થઇ આવતાં વધારાના શબ્દો નવ ફરમાની પુરવણીમાં સંગ્રહ્યા છે. ટુંકામા ગ્રંથને પરિપૂર્ણ કરવા તરફ બનતું કર્યું છે. આવા ગ્રન્થો કાંઈ કાવ્ય કે નવલકથાની પેઠે વાચન તરીકે સાદ્યન્ત વંચાતા નથી. ઉપયોગી અને જરૂરની હકીકત સારૂ ખપનું હોય તેટલુંજ વંચાય છતાં ફુરસદની વખતે વાંચન તરીકે વાંચી શકાય એવી રીતે ઘણાં ચરિત્રો તૈયાર કરવા તરફ ખાસ લક્ષ આપ્યું છે. આશા છે કે એમ છુટક છુટક વાંચીને પણ વાંચકવૃંદ આનંદ મેળવશે."*

પૌરાણિક કથાકોશનો થોડોક ભાગ તૈયાર કરીને શ્રીયુત ડાહ્યાભાઇએ સોસાઇટીને પ્રસિદ્ધિ માટે મોકલી આપ્યો. તે કાર્ય પસંદ પડવાનો પ્રશ્ન નહોતો. શ્રીયુત ડાહ્યાભાઈ જેવા સંસ્કારી અભ્યાસીએ તે કામ કર્યું હતું; અને તેની અગત્ય વિષે બે મત નહોતો એટલે તેનું પ્રકાશન તુરતજ શરૂ કરવા ઠરાવ થયો હતો. આમ એ પુસ્તક લાંબા સમયની ખોટ પૂરી પાડે છે,

---

* પૌરાણિક કથા કોશ, પૃ. ૧૦-૧૧.

એટલું જ નહિ પણ એક રેફરન્સ પુસ્તક તરીકે સાહિત્યના અભ્યાસીઓને તે બહુ ઉપકારક ગ્રંથ થઈ પડશે.

વિજ્ઞાનની પરિભાષાનો પ્રશ્ન લેખક અને વાચકને ઘણા કાળથી મુઝવે છે. સાહિત્ય, ઇતિહાસ, અર્થશાસ્ત્ર, માનસશાસ્ત્ર, તત્વજ્ઞાન વગેરે વિષયોમા આવતા ઇંગ્રેજી શબ્દોના અર્થ ગુજરાતીમા ઉતારવાનુ કાર્ય ઓછી વિટંબણાભર્યુ નથી જુદા જુદા લેખકોએ, પ્રસંગોપાત્ લેખ લખતા જે અઘરા શબ્દો માલુમ પડેલા તેના અર્થવાહક પર્યાય શબ્દો યોજેલા; અને તેમાના થોડાક ચલણી સિક્કાની પેઠે ગ્રાહ્ય થઇ પ્રયોગમા પણ આવ્યા છે જ્યારે કેટલાક અણુવપરાયલા લખાણમા ઢંકાઈ ગયા છે શ્રીયુત વિશ્વનાથ મગનલાલ ભટ્ટ ઑનર્સ ગ્રેજ્યુએટ છે, ઇંગ્રેજી અને ગુજરાતી સાહિત્યના મોટા અને માર્મિક અભ્યાસી છે, અને આપણું ગદ્ય સાહિત્ય બહુ ઝીણી અને વિવેચકની દૃષ્ટિએ વાચ્યું વિચાર્યુ છે, તેમને એ વાચન દરમિયાન જે જે ઇંગ્રેજી શબ્દોના અર્થ ગુજરાતીમા નવા વપરાયલા જોવામા આવ્યા તેની નોંધ કરી, નમુના દાખલ કેટલાક શબ્દો "વસન્ત"મા પ્રસિદ્ધ થવા મોકલ્યા હતા એ લેખ પ્રસિદ્ધ થતા, એ શબ્દ સંગ્રહની ઉપયોગિતા તરફ સૌનું લક્ષ ગયુ હતું અને તંત્રી મહાશયે પણ તેની અગત્ય પર ભાર મૂક્યો હતો. તે શબ્દ સગ્રહ સોસાઈટીએ પ્રગટ કરવો જોઇએ એવો વિચાર સ્ફૂરી આવતા અમે શ્રીયુત વિશ્વનાથને તે સંગ્રહ સોસાઇટી પર મોકલી આપવા સૂચના કરી અને કમિટી સમક્ષ તે કામ રજુ થતા, તે સંગ્રહ પુસ્તકરૂપે છપાવવાનો નિર્ણય થયો હતો.+

શ્રીયુત વિશ્વનાથે એ કોશની પ્રસ્તાવનામા આ પ્રકારના કોશ વિષે ચિંતનભર્યું વિવેચન કર્યું છે, તેમાથી સદરહુ કોશની સંકલના પુરતો ભાગ અહીં ઉતારીએ છીએઃ—

+ વૈજ્ઞાનિક પારિભાષિક કોશનો પ્રારંભ આપણે અહિં પહેલવહેલો સ્વર્ગસ્થ પ્રો ત્રિભુવનદાસ કલ્યાણદાસ ગજ્જરે તે સમયે વડોદરા કલાભુવનના પ્રિન્સિપાલ હતા-કર્યો હતો અને તે કાર્ય સારૂ ઘણી સાધન સામગ્રી એકઠી કરી હતી.

અમારા સાંભળવા પ્રમાણે તે પારિભાષિક કોશની બાંધેલી હમેલી ચોપડીઓ ભાષાંતર ખાતાના દફતરમાં પડેલી છે

રાજ્ય તરફથી એક વૈજ્ઞાનિક પારિભાષિક કોશની બારેક વર્ષ ઉપર બહાર પડયો હતો તેની નવી આવૃત્તિ ઉમેરાએલ લખાણનો ઉપયોગ કરી, સુધારા વધારા સહિત બહાર પાડવામાં આવે છે તે ખાસ ઈચ્છવા યોગ્ય છે

“અંગ્રેજીદ્વારા પાશ્ચાત્ય સાહિત્ય સંસ્કૃતિના સંસર્ગમાં આવતાં જે અનેક વસ્તુઓ, રીતભાતો, સંસ્થાઓ, ભાવનાઓ આદિ નવીન પદાર્થોનો પરિચય થયો છે તેને માટે યથાર્થ પદો તો ગુજરાતીમાં શોધ્યા પણ જડતા નથી. આથી માતૃભાષા પરત્વે તો આપણા મોટા ભાગના શિક્ષિત વર્ગની દશા મૂંગાને સ્વપ્ન થયું હોય એવી લાચાર બની ગઈ છે ને તેમાંનો જે નાનો ભાગ આ પરિસ્થિતિથી પર થઈને ભાષાન્તર, સાર લેખન કે સ્વતંત્ર ચર્ચા માટે પશ્ચિમનું જ્ઞાન આપણી ભાષામાં ઉતારવા મથે છે તેમના માર્ગમાં આવા પારિભાષિક શબ્દો પદે પદે મોટી મુશ્કેલી ઉભી કરે છે. એટલે કોઇ વ્યક્તિ અંગ્રેજી મારફતે અમુક વિષયનો પાર પામેલ હોય ને ગુજરાતીમાં પોતાનું એ રીતે મેળવેલું જ્ઞાન ઠાલવવાની ઇચ્છા પણ હોય જ્યાં, કેવળ આવા પારિભાષિક શબ્દોની મુશ્કેલીને કારણે હાથ જોડી બેસી રહેવું પડે, એવા પ્રસંગો પણ આપણા દેશની વિદ્વત્તાના ઇતિહાસમાં વિરલ નથી. તેથી પરિભાષા વિષયની આ મુઝવણ ટાળવા માટે આ પ્રકારના સઘળા અંગ્રેજી શબ્દો એકઠા કરી તે દરેકને માટે અર્થવાહક પર્યાયો ગુજરાતીમાં યોજી એક સંગ્રહ પ્રકટ કરવાની લાંબા વખતથી અગત્ય જણાઈ છે. આ અગત્યને પૂરી પાડવાનો આ કોશ એ એક યતકિંચિત યત્ન છે. આમાં એવા સંગ્રહ કરતા ભિન્નતા એટલી છે કે આમાંના પ્રતિ શબ્દો કોઇ એકજ વ્યક્તિએ યોજેલા નથી તેમ એકી સપાટે પણ યોજેલા નથી, પરંતુ આખા ગુજરાતના છેલ્લા પોણોસો વરસ જેટલા ગાળાના જુદા જુદા પ્રતિષ્ઠિત લેખકોએ પોતપોતાના લખાણમાં જરૂર પડતા જે જે પર્યાયો પ્રસંગોપાત્ યોજેલા તે સઘળા તેમની કૃતિઓમાંથી તારવી અહીં એકઠા કરવા યત્ન કર્યો છે. આ યોજનામાં બે લાભ રહ્યા છે એક તો એ કે એકજ વ્યક્તિ, મંડળ, કે સંસ્થા ઘડતરમાં જે મનસ્વિતા, અવિવિધતા, જડતા કે તરંગીપણું આવી જવાનો ભય રહે છે તેને માટે આમાં અવકાશ નથી, ને બીજો એ કે એક કરતા વધુ લેખકના પર્યાયો સાથોસાથ મુક્યા હોવાથી વિવેકપૂર્વક પસંદગી કરવાનું બહોળું ક્ષેત્ર ખુલ્લુ રહે છે. એટલે એક રીતે આ કોશ ગુજરાતી પર્યાયોનો સંગ્રહ તેમ ઇતિહાસ ઉભય છે, ને તેથી પરિભાષા રસિકોને તે બેવડી રીતે ઉપયોગી થઈ પડશે એવી આશા છે.”*

આ કોશની મહત્તા ઉપર દર્શાવ્યા પ્રમાણે એ છે કે એમાં સંગ્રહેલા

* પારિભાષિક કોશ, પ્રસ્તાવના, પૃ. ૩-૪.

પર્યાય શબ્દો જે તે જાણીતા લેખકના ગ્રંથ કે લેખમાથી ઉદ્ધૃત કરેલા છે; અને તેમ નવા શબ્દો એક હસ્તના યોજીને ભરણુ કરવામા આવ્યુ નથી.

શ્રીમત મહારાજા સર સયાજીરાવને સદરહુ પારિભાષિક કોશ સાદર કરતા એઓશ્રીએ એજ મુદ્દા પર ખુલાસો ઈચ્છિયો હતો કે પર્યાય શબ્દોની પસદગી કયી રીતે કરવામા આવી છે, તદ્દન નવા પર્યાય શબ્દો યોજીને કે તે વર્તમાન સાહિત્યમાથી મગ્રહીને? અને તે સબંધી સમજુતિ આપતા, તેમાના ગુણ પ્રતિ મહારાજા સાહેબે પોતાની પ્રસન્નતા દર્શાવી હતી.

પારિભાષિક કોશનુ કામ વિષયવાર હાથ ધરાય એવી વ્યવસ્થા કરવાની યોજના વિચારવામા આવી હતી અને તે ધોરણે આગળ કામ ચાલુ રાખવા શ્રીયુત વિશ્વનાથભાઇને સૂચના કરવામા આવી હતી, પણ કેટલીક અગત અને વ્યવહાર અડચણોને લઇને તે વિષે હજુ કાઇ ચોક્કસ નિર્ણય પર આવવાનુ બની શક્યુ નથી પણ એ યોજના વિચારાતા ગુજરાતી પર્યાય શબ્દોનો સગ્રહ તયાર કરાવવાનુ નક્કી થયુ હતુ. સુભાગ્યે, એ વિષયમા રસ લેતા ભાદરણનિવાસી શ્રીયુત ચતુરભાઇ પુરુષોત્તમભાઈ પટેલે એ કાર્ય કરી આપવાની તત્પરતા બતાવી.

'બુદ્ધિપ્રકાશ'મા "નાનાર્થ શબ્દો" એ શિર્ષક હેઠળ એ વિષેનુ એમનુ લખાણુ વખતોવખત પ્રકટ થયેલુ છે. તેઓ ગ્રેજ્યુએટ છે, અપભ્રશ અને જુની ગુજરાતીનો સારો અભ્યાસ ધરાવે છે અને ગોધરા સાહિત્ય સભા તરફથી 'જુની ગુજરાતી' પર હરિફાઈ નિબધ મગાવવામા આવ્યો હતો તેમા એમનો નિબધ ઇનામને પાત્ર જણાયો હતો

આવો શબ્દ સગ્રહ "શબ્દાર્થ ભેદ" એ નામથી સન ૧૮૯૪ મા સ્વર્ગસ્થ નન્દલાલ પ્રાણવલ્લભદાસે બહાર પાડ્યો હતો. તે પછી એ જાતના પુસ્તકની જરૂર બની રહી પડેલી છે

ઇગ્રેજીના લખક વાચકને રોજેટનો થીસારસ, (Roget's Thesaurus) નામનો શબ્દસગ્રહ કાયમ ઉપયોગનો થઇ પડ્યો છે

આ નવો પર્યાય શબ્દ તે ધોરણે તૈયાર થાય તો ગુજરાતી ભાષાના અભ્યાસી અને લેખકને તે એક વધો ઉપકારક થઇ પડે.

પ્રકરણ ૩

ઇતિહાસ-ગ્રંથો

" Reflection on history must be accompanied, then, by reflection on all life, in order that we may hear and hearing understand, what Confucius calls the threefold thread of time:—

> Threefold is of time the tread,
> Lingering comes the future pacing hither,
> Dart-like is the now gone thither,
> Stands the past age moveless, foot and head."

Hilda D. Oakeley.
(History & Progress).

છેલ્લા પચીશ વર્ષમાં સોસાઈટીએ એકંદર ૧૫૭ પુસ્તકો પ્રસિદ્ધ કર્યાં છે; તેમા ઇતિહાસ ગ્રંથો મોટી સંખ્યામા મળી આવે છે અને તે પુસ્તકો વિવિધ પ્રકારના તેમ ગુજરાતી વાચકોને રસ પડે અને આનંદ આપે એવા છે. તેની પસંદગીમાં હિન્દુસ્તાનના ઇતિહાસને પ્રથમ સ્થાન મળેલું છે અને એ સઘળાં પુસ્તકો, અમારૂં નમ્રપણે માનવું છે કે, હિન્દના પ્રાચીન અને અર્વાચીન ઇતિહાસ વિષે વિશ્વસનીય તેમ સવિસ્તર વૃત્તાંત પૂરો પાડે છે.

પ્રાચીન ઐતિહાસિક પુસ્તકોમાં બિલ્હણકૃત વિક્રમાંકદેવ ચરિત્ર એક મહત્વનું પુસ્તક છે. એમા દક્ષિણના ચૌલુક્ય રાજાઓનો ઇતિહાસ ગુંથેલો છે. સોસાઈટીએ તે પૂર્વે સોમેશ્વર રચિત "કીર્તિ કૌમુદી" જેમા ગુજરાતના વાઘેલા વંશનો ઇતિહાસ આલેખેલો છે, એ પુસ્તકનો તરજુમો છપાવ્યો હતો. તેના પછી ઉપરોક્ત પુસ્તકનો ઉમેરો થયો એ યોગ્ય થયું હતુ. દક્ષિણના ચૌલુક્યો એ વિષય પર એક સ્વતંત્ર પ્રબંધ રા. બા. ગૌરીશંકર ઓઝાએ એ અરસામા છપાવ્યો હતો. ઇતિહાસના રસિકે આ બન્ને પુસ્તકો-વિક્રમાંકદેવ ચરિત્ર અને ચાલુક્યનો ઇતિહાસ જોવા જેવા છે.

મજકુર પુસ્તકનો તરજુમો વૉટસન મ્યુઝિયમના તે સમયના ક્યુરેટર સ્વર્ગસ્થ વલ્લભજી હરિદત્ત આચાર્યે કરી આપ્યો હતો.-ઇતિહાસ અને

પુરાતત્વના વિષયમા એ નિષ્ણાત હતા અને સંસ્કૃતના પણ સારા જ્ઞાતા હતા. આવા વિદ્વાનને હાથે આ ઐતિહાસિક ગ્રંથનું સંપાદન અને અનુવાદ થયેલા છે, એ ગુજરાતી વાચકનું સદ્ભાગ્ય છે.

આ પુસ્તકોથી વધારે મહત્વના ગુજરાતમાં મુસ્લિમ સત્તાને લગતા બે પ્રમાણભૂત ગ્રથો મિરાતે સિકંદરી અને મિરાતે એહેમદી છે અને એ બન્ને ગ્રંથોના ગુજરાતીમા તરજુમા મોમાઈઓએ કરા યા છે, એ મગરૂર થવા જેવુ છે

મિરાતે સિકંદરીમા ગુજરાત સલ્તનતનો ઇતિહાસ સન ૧૮૧૯ થી સન ૧૫૨૬ સુધીનો—ગુજરાતમા મુસ્લિમ સત્તા સ્વતંત્ર સ્થપાઈ ત્યાંથી તે મહાન અકબરે તેનો અંત આણ્યો, એ વર્ષોનો—આપેલો છે અને એ વિષય પર એજ આધારભૂત પુસ્તક મનાય છે

ફિરિશ્તા કૃત ગુજરાત વિભાગનો ગુજરાતી અનુવાદ શ્રીયુત આત્મારામ મોતીરામ દિવાનજીએ પરિષદ ભંડોળ કમિટી સારૂ કર્યો હતો, તેમની પાસે સોસાઇટીએ મિરાતે સિકંદરીનો તરજુમો કરાવ્યો હતો, તે પૂર્વે એ લેખકે બુદ્ધિપ્રકાશમા ગુજરાતના સુલતાનો વિષે લાગટ લેખો લખ્યા હતા

આ પુસ્તકનો ઇગ્રેજીમા પણ તરજુમો થયેલો છે

ગુજરાતના મુસ્લિમ ઇતિહાસનું બીજુ પ્રમાણભૂત પુસ્તક મિરાતે એહેમદી છે એ પુસ્તકની નિશે પ્રત મળતી, તે બહુ ભૂલોવાળી અને અપૂર્ણ મળતી હતી તેનુ પ્રથમ પુસ્તક અને પૂરવણી સામાન્ય રીતે જાણીતા હતા

થોડાક વર્ષો પર ગાયકવાડ ઓરિએન્ટલ ગ્રથમાળામા એ પુસ્તક આખુ પ્રસિદ્ધ થયુ હતુ તેમાનુ બીજુ પુસ્તક અત્યાર સુધી બહુ જાણીતુ પણ નહોતુ અને તેનો ઉપયોગ પણ ક્વચિત્ જ થયતો નહતો

બેલીએ ગુજરાતનો ઇતિહાસ ઇગ્રેજીમા લખેલો છે, તે સારૂ એ લેખકે મિરાતે સિકંદરી અને મિરાતે એહેમદીના પ્રથમ ભાગ પર આધાર રાખ્યો હતો, બર્ડે મિરાતે એહેમદીનો સારાંશ ઇગ્રેજીમા આપ્યો છે, તેમા પણ બીજા ભાગનો ઉલ્લેખ સરખો નથી, અને મી નિઝામુદ્દીન પઠાણે મિરાતે એહેમદીનો પ્રત્યેક વર્ષ પર ગુજરાતી અનુવાદ છપાવ્યો હતો, તેના પહેલો ભાગ અને ખાતિમા—પૂરવણીનો સમાવેશ કર્યો હતો

ઉપરોક્ત બીજો ભાગ ઉપલબ્ધ થતા સોસાઇટીએ એ આખા ગ્રંથનો ગુજરાતીમા તરજુમો કરાવવાનો નિર્ણય કર્યો પણ પહેલો ભાગ અને

ખતિમાનો તરજુમો થયલો હોવાથી તુરત બીજો ભાગ હાથમાં લીધો અને તેના તરજુમાનું કામ ફારસીના સારા અભ્યાસી આપણા જાણીતા વિદ્વાન દી. બા. કૃષ્ણલાલ મોહનલાલ ઝવેરીને સોંપ્યું; જે એમણે ઇતિહાસના પ્રેમ ખાતર, સેવાવૃત્તિથી સ્વીકાર્યું હતું.

અરાઢમા સૈકાના ગુજરાતના ઇતિહાસ પર આ પુસ્તક બહુ સારો પ્રકાશ પાડે છે અને તેનું પ્રકાશન, ખરેખર મહત્વનું છે.

હિંદનો પ્રાચીન ઇતિહાસ ક્રમસર અને સળંગ લખવાનું માન સ્વર્ગસ્થ વિન્સેન્ટ સ્મિથને પ્રાપ્ત થયલુ છે, જો કે ડૉ. સર રામકૃષ્ણ ભાંડારકરે તે પહેલા તેની રૂપરેખા મુબાઈ એશિયાટિક સોસાઇટીના જર્નલમા દોરી હતી. સ્મિથના પુસ્તકની ચાર આવૃત્તિઓ થયલી છે, અને ચોથી આવૃત્તિ એમના મૃત્યુ બાદ મુબાઈના માજી સિવિલિયન એડવર્ડસના તંત્રીપદ હેઠળ પ્રસિદ્ધ થઈ હતી. એ આવૃત્તિનો તરજુમો સોસાઈટીએ ભરૂચના જાણીતા સમાજ સેવક અને કેળવણી નિષ્ણાત શ્રીયુત છોટાલાલ બાળકૃષ્ણ પુરાણી પાસે તૈયાર કરાવી તેનો પ્રથમ ભાગ બહાર પાડેલો છે. બીજા ભાગનું લખાણ મળી ગયલુ છે અને તે નજદિકમા પ્રસિદ્ધ થનાર છે.

હિન્દના ઇતિહાસ પર પ્રસ્તુત પુસ્તક લખાયા પછી ચાર પાચ ગ્રંથો લખાયા છે, તો પણ એ સર્વેમા સ્મિથનુ પુસ્તક તેનું ઉચું સ્થાન હજી સાચવી રહ્યુ છે અને સોસાઇટીએ આ પુસ્તકનો તરજુમો પ્રસિદ્ધ કરીને ગુજરાતી જનતાની સુદર સેવા કરી છે, એમ કહેવું વધારા પડતુ નથી.

આ પુસ્તકમાં મુસ્લિમોનું આગમન થયુ ત્યા સુધીનો ઇતિહાસ આપ્યો છે.

તે પછીનો ઇતિહાસ, હિંદમા મુસ્લિમ રાજ્ય સ્થપાયુ ત્યાંથી તે સન ૧૭૭૩ મા હેસ્ટિંગ્સનો રેગ્યુલેટિંગ ઍક્ટ પસાર થયો, એ સમયનો સમગ્ર ઇતિહાસ સરદેસાઇ કૃત ત્રણ ગ્રંથો, મુસલમાની રિયાસત, મરાઠી રિયાસત અને બ્રિટિશ રિયાસતમા આવી જાય છે, અને એ ત્રણે મરાઠી પુસ્તકોના તરજુમા સોસાઇટીએ છપાવેલા છે.

મુસલમાની રિયાસતમા ઇસ્લામના ઉગમથી શરૂઆત કરી હિંદમા મોગલ સામ્રાજ્યની પડતી થઈ ત્યા સુધીનો સવિસ્તર અને સળંગ ઇતિહાસ રસિક રીતે વર્ણવેલો છે.

મરાઠી રિયાસતમા તેનો આરંભ મહાન શિવાજીના ઉદયથી થાય છે, જે છત્રપતિ ન્હાના શિવાજી સુધી આવીને અટકે છે. તે પછીનો મરાઠી

સત્તાનો ઇતિહાસ સરદેસાઇએ બીજા ચાર ખંડોમા લખેલો છે અને એ પંક્તીના એક ભાગનો તરજુમો વડોદરા રાજ્ય ભાષાંતર ખાતાએ શ્રી સયાજી સાહિત્યમાળામાં પ્રકટ કર્યો છે.

ત્રીજા પુસ્તક બ્રિટિશ રિયાસતમા ઇંગ્રેજોનુ હિન્દમા આગમન થયું ત્યારથી તે સન ૧૭૭૩ મા હિન્દના રાજ્યવહિવટ સારૂ વોરન હેસ્ટિંગ્સનો રેગ્યુલેટિંગ ઍક્ટ બ્રિટિશ પાર્લામેન્ટમાં પસાર થયો એ સઘળો વૃત્તાંત નોંધ્યો છે અને એ સમયનું સમગ્ર રીતે સમાલોચના કરતું ગુજરાતીમા આ પ્રથમજ પુસ્તક છે.

આ પ્રમાણે સરદેસાઇના પુસ્તકોમાથી હિન્દના મધ્યકાલીન ઇતિહાસ અને કંપની સરકાર હસ્તકના હિન્દના રાજ્યવહિવટ અને રાજવિસ્તાર વિષે જાણવા જેવી અને મહત્વની સઘળી માહિતી મળી રહે છે.

મુસલમાની રિયાસતનો તરજુમો રાનડે ચરિત્રના લેખક સૂર્યરામ સોમેશ્વર દેવાશ્રયી, જેમનું બધુ જીવન કેળવણી ખાતામા વ્યતિત થયું હતુઃ અને લેખન વાચનનો સારો શોખ ધરાવતા હતા, એમણે કરેલો છે.

મરાઠી વાચનનો જેમને પ્રથમથી શોખ હતો અને મરાઠી ગ્રંથો 'ધર્માજીરાવનું કુટુંબ' અને 'મહાન અશોક' એ પુસ્તકોના અનુવાદ કર્યા હતા તેઓ-રા. જીવનલાલ અમરશી-એક વખતના સોસાઇટીના આસિ. સેક્રેટરી-ને મરાઠી રિયાસતનું પુસ્તક ગુજરાતીમા લખી આપવાનુ સોંપાયુ હતુ અને તે કાર્ય એમણે બહુ કાળજીથી અને ચિવટથી કરેલુ છે, એમ એ પુસ્તક વાચતા જણાશે. સોસાઇટીમાથી નિવૃત્ત થયા પછી જ્ઞાનવર્ધક ગ્રન્થમાળાની યોજના અમલમા આણીને, ગુજરાતી સાહિત્યને એમણે સમૃદ્ધ કર્યું છે, એ એમની સેવા ખાસ નોંધવા જેવી છે.

શ્રીયુત ચંપકલાલ લાલભાઇ મહેતા ઘણા સમયથી સરકારી ઓરિયંટલ ટ્રાન્સલેશન ખાતામા અધિકારી પદે છે અને સોસાઇટીને વખતોવખત ઇંગ્રેજી અને મરાઠી પુસ્તકોના અનુવાદ કરી આપીને ગુજરાતી ભાષાની એમણે બહુ સ્તુતિપાત્ર સેવા કરેલી છે.

બ્રિટિશ રિયાસત લગભગ ૮૦૦ પૃષ્ટનું પુસ્તક છે, તો પણ નામના પારિતોષિકથી શ્રીયુત ચંપકલાલે એ પુસ્તકનો તરજુમો સેવાભાવથી કરી આપ્યો હતો અને એ પુસ્તક, અમે ઉપર જણાવ્યુ તેમ, હિન્દમાં ઇંગ્રેજી અમલના આરંભનો ઇતિહાસ જાણવા સારૂ જેમ માહિતીપૂર્ણ તેમ કિંમતી છે.

મદદરૂ મરાઠી પુસ્તકોનો ગુજરાતીમાં તરજુમો કરવાની લેખક પાસેથી પરવાનગી માગતાં શ્રીયુત સરદેસાઇએ જે લાગણીભર્યો ઉત્તર લખી મોકલ્યો હતો તે એમના હૃદયની વિશાળતા બતાવે છે. તે પછી પૂના દફતરનું સંપાદન કાર્ય હાથ ધરી તેઓ આજ પર્યંત તેમાંથી ૪૦ ગ્રન્થો બહાર પાડવા શક્તિમાન થયા છે; અને સરકારે એમની એ સેવાની કદર રા. બા. નો ઇલ્કાબ બક્ષીને કરેલી છે, એ યોગ્ય જ થયું છે. તાજેતરમાં પટના યુનિવર્સિટિ તરફથી Main Currents of Maratta History એ વિષય પર પાંચ વ્યાખ્યાનો એમણે અગાઉ આપ્યાં હતા, તેની બીજી આવૃત્તિ છપાઈ છે, તે મરાઠી સામ્રાજ્યના અભ્યાસીને બહુ મદદગાર થશે.

સોસાઈટીને એમણે જે ઉત્તર લખી મોકલ્યો હતો તે નીચે પ્રમાણે છે:-

BARODA, September 1913.

To,

The Honorable Rao Bahadur,
RAMANBHAI MAHIPATRAM NILKANTH,
B. A. LL. B.
Hon .Secretary, Gujarat Vernacular Society,
AHMEDABAD.

Sir,

It gives me a great pleasure to receive your letter No. 128 dated 29th August and to know that the Gujarat Vernacular Society appreciates my work called "मुसलमानी रियासत."

I am very happy to let the Society have my permission to translate the book into Gujarati, as requested by you, without any condition. May I request you to let me know when the translation is printed and send me five copies if you can.

My life's ambition has been to prepare a readable and uptodate history of Modern India.

Three Volumes have so far been out, and I pray God to give the strength to finish the remaining two.

Wishing the Society success in their undertaking.

I am, Sir,
Your most obedient servant,
Sd/- **G. S. Sardesai.**

મ૦ આર્બર લાયલે "Rise of the British Dominion in India" એ નામનું એક મનનીય પુસ્તક રચેલું છે, એની પહેલી આવૃત્તિ પ્રથમ બહુ મ્હોટી ન્હોતી તેનો તરજુમો સોસાઇટીએ શ્રીયુત ચંપકલાલ પાસે કરાવ્યો હતો. અંગ્રેજી રાજ્ય હિંદમાં કેવી રીતે પગભર અને મજબુત થયું તેનું વિદ્વત્તાભર્યું વિવેચન પ્રસ્તુત લેખમાં મળે છે અને એ પુસ્તકની બીજી સુધારેલી વધારેલી આવૃત્તિ જે પછીથી પ્રસિદ્ધ થયેલી છે, તેનો તરજુમો અનુવાદકે નવેસર કરી મોકલ્યો છે અને અવકાશે તે પુસ્તક છપાશે હિંદનો બ્રિટિશ યુગનો ઇતિહાસ સમજવા માટે, ખરે તે બહુ ઉપયોગી પ્રબંધ છે.

આપણા દેશનો રાજ્યવહિવટ રાજકર્તાઓ કેવી રીતે ચલાવે છે, તેનું જ્ઞાન જનતાને અવશ્ય હોવું જોઇએ, તેમાં જ રાજ્યની તેમ પ્રજાની સલામતી રહેલી છે

સન ૧૯૦૪–૦૫માં હિન્દી સરકારે હિન્દ સામ્રાજ્ય એ નામથી હિન્દ વિષે જુદી જુદી દૃષ્ટિએ અને હિન્દને લગતા અનેકવિધ વિષયો પર એ વિષયના નિષ્ણાતો પાસે લેખો લખાવીને ચાર પુસ્તકો પ્રકટ કર્યાં હતા. સોસાઇટીએ એ ચારે ગ્રન્થોને ગુજરાતીમાં તરજુમો કરાવવાનો નિર્ણય કર્યો હતો, અને તે માટે સરકાર પાસેથી મંજુરીઓ મંગાવી હતી, પણ લેખોની વિવિધતા તેમ નવીનતાને લઇને અને કેટલાક લેખોના તરજુમા તદ્દન શુષ્ક થઇ પડે તેવા હોવાથી, આવેલી અરજીઓમાંથી હિન્દ સામ્રાજ્ય પુ ૪ નો ગુજરાતીમાં તરજુમો કરાવવાનો નિર્ણય થયો હતો અને તે કામ રાજ્યદ્વારી કામકાજથી પરિચિત અને 'હિન્દના રક્ષિત રાજ્યો'ના અનુવાદક (Lee Warner's Protected Princes of India) રા. બા. દુર્લભજી ધરમશી વેદને સોંપાયું હતું અને ટુંક સમયમાં પોતે વયોવૃદ્ધ હોવા છતાં એક યુવક લેખક કરી શકે નહિ એટલી ઝડપે, તે લખી મોકલ્યું

હતુ. એ પુસ્તક બહાર પડે તે પૂર્વે એમનું મૃત્યુ થયુ હતુ, તે બનાવ ખરેખર શોચનીય હતો.

પ્રસ્તુત પુસ્તક સન ૧૯૦૧ ના સેન્સસ રીપોર્ટમા સંગ્રહાયલી માહિતીના આધાર લખાયુ હતુ; તે બહાર પડયુ તે પછી હિન્દી રાજતંત્રમા બહોળા ફેરફાર થયના હતા અને તેમા આપેલા આકડાઓ પણ નકામા થઇ પડયા હતા. પછી તો યુરોપમા મહાન યુદ્ધ ફાટી નિકળવાથી હિન્દમા પણ જબરૂ પરિવર્તન થયા પામ્યુ છે, એટલે હાલના ઉપયોગ માટે સદરહુ પુસ્તકનુ મૂલ્ય બહુ ઓછુ થઇ ગયલુ છે, અને ચાલુ સંજોગોમા હિન્દી રાજ-વહિવટનુ નવુ પુસ્તક લખાવવા હજી કેટલોક સમય થોભવું પડશે, કેમકે હિન્દના સમગ્ર રાજતંત્ર વિષે વાદવિવાદ અને વાટાઘાટ થઇને, તેના બંધારણની રૂપરેખા નવેસર વિચારાઇ રહી છે.

ગુજરાત અને કાઠીઆવાડ ગેઝીટીઅરનો સાર કવિ નર્મદાશંકરે ઉપજાવી કાઢ્યો હતો, આ હિન્દ સામ્રાજ્યના બીજા ત્રણ ભાગના તરજુમા થવા પામ્યા હોત તો તે ગુજરાતી વાચકને બહુ મહત્વની તેમ ઉપયોગી માહિતી પુરી પાડત.

હિન્દનો આર્થિક પ્રશ્ન ઓછો મુઝવણભર્યો નથી હિન્દની આર્થિક સ્થિતિ દિન પ્રતિદિન વધારે ને વધારે ગુચવાતી જાય છે અને પ્રજા તેથી ચિન્તાતુર રહે છે. આ સ્થિતિ આજે નવી નથી, ગયા સૈકામા હિન્દની ગરીબાઈ આપણા દેશનેતાઓનું તેમ સરકારનુ ધ્યાન ખેંચી રહી હતી, અને દાદાભાઈની તે માટેની લડત ન્યાયસર અને ખરી હતી એ વિષે હવે ભાગ્યેજ બે મત સભવે તે વખતે હિન્દની આર્થિક સ્થિતિનો સવિસ્તર અને વિગતવાર ખ્યાન આપવા સ્વર્ગસ્થ રમેશચન્દ્ર દત્ત—જેઓ સિવિલિયન હતા અને કમિશનરના ઉચા હે ા સુધી પહોચ્યા હતા—સન ૧૭૫૭ થી ૧૯૦૦ સુધીનો પ્રમાણભૂત ઇતિહાસ બે પુસ્તકોમા લખ્યો હતો અને તે પુસ્તકોનો બહોળો પ્રચાર થયો હતો એટલુજ નહિ પણ હિન્દ બિહારના સર્વમાન્ય પુસ્તકોમા તેની ગણના થઈ હતી

આવા ઉત્તમ પુસ્તકનો ગુજરાતીમા તરજુમો કરાવીને સોસાઇટીએ પ્રજાની સરસ સેવા કરી છે, અને તેના અનુવાદક પણ મૂળ લેખકના જેવા એક સરકારી વિદ્વાન હતા. ગુજરાતી વાચકને સ્વર્ગસ્થ ઉત્તમલાલનો પરિચય કરાવવો પડે તેમ નથી. 'સમાલોચક'ના તંત્રી તરીકે વર્ષો સુધી

એમણે ગુજરાતી સાહિત્યની કિંમતી સેવા કરી હતી અને "વસન્ત'મા વખતોવખત લેખો લખીને 'વસન્ત'નું ગૌરવ વધાર્યું હતુ, એમ એ પત્રના વિદ્વાન તંત્રી પણ કબૂલ કરશે સરસ્વતીચન્દ્રની સમાલોચના જે કમનસીબે અધુરી રહેવા પામી છે અને બેન્જામીન કિડના Social Evolution સામાજીક ઉત્ક્રાન્તિ-એ પુસ્તકનો સારાશ એ એમના મહત્વના લેખો છે અને એમના પ્રકીર્ણ લેખોનો તો બહુ મોટો સંગ્રહ થવા જાય જે એક સ્વતંત્ર પુસ્તકરૂપે સંગ્રહાવાની અને છપાવાની જરૂર છે પ્રાચીન યુગમા આપણે અહિં રાજ્યવ્યવસ્થા કેવી રીતે થતી હતી એ વિષે વિસ્તારથી નિબંધ સ્વર્ગસ્થે, ઇંગ્રેજીમા લખ્યો હતો અને એ પ્રકારનુ લખાણ અમારા જાણવા પ્રમાણે એમનુ જ પ્રથમ હતુ લોકમાન્ય ટિળકના 'ગીતા રહસ્ય'નો તરજુમો ઉત્તમલાલભાઇએ કરેલો છે, એ રીતે એ પુસ્તક સાથે એમનુ નામ યાદગાર રહેશે, એ આનંદનો બનાવ છે

મોમાઇજીને એમણે પાછલી અવસ્થામા ત્રણ પુસ્તક લખી આપ્યા હતા. હિન્દના હાકેમ ગ્રન્થમાળામાનું અકબરનું ચરિત્ર અને રમેશચન્દ્રનો 'હિન્દનો આર્થિક ઇતિહાસ' અને તે ઉત્તમ પુસ્તક છે અને ઉત્તમલાલની કૃતિઓ તરીકે તે વિશેષ આદરયોગ્ય છે

સ્વર્ગસ્થ આપણા વિદ્વાન વર્ગમા બહુ માનભર્યું અને ઉંચુ સ્થાન ભોગવતા હતા પણ એમની શાંત અને એકમાર્ગી સ્વભાવ એમને પાછળ એવી રાખતો હતો અને પછીથી વેપાર ધંધામા ગુંચવાઇ ગયા ન હોત તો જે પ્રકારની સંગીન સેવા આપણે એમની પાસેથી, મેળવી શકત તેમાથી આપણુ સાહિત્ય વંચિત રહ્યુ છે, તેમ છતા જે કાંઇ તેઓ આપણને શક્તિમાન થયા છે, તે માટે ગુજરાતી જનતા એમની આભારી છે

રામાયણ મહાભારતનું વાચન ઇંગ્રેજી શિક્ષિત વર્ગમાથી ગયા સૈકાના ઉત્તરાર્ધથી ઓછુ થઇ ગયનુ છે અને તેનો પદ્ધતિસર અને ઐતિહાસીક ધોરણે અભ્યાસ તો બહુ થોડાકજ કરતા માલુમ પડશે

આ સ્થિતિ અગાઉ બહુ ગંભીર હતી પણ સન ૧૯૦૪-૦૫ મા રા બા ચિન્તામણ વિનાયક વૈદ્ય, આપણા એ સર્વશ્રેષ્ઠ અને પવિત્ર પુસ્તકો, રામાયણ અને મહાભારતનો બારીકાઇથી અને ચોકસાઇથી અભ્યાસ કરી, એ અભ્યાસનું પરિણામ The Riddle of the Ramayana (રામાયણનું રહસ્ય) Mahabharata-a Criticism-

વલ્લભજી હરિદત્ત આચાર્ય

(પૃ ૪૦)

સૂર્યરામ સોમેશ્વર દેવાશ્રયી

સાહિતી આપતું એક અનન્ય પુસ્તક ત્યાં આપવાનું સોસાઇટીએ હર્બટ રેમિટનું જીવનચરિત્ર અને જીવનનો આલેખ (સેંગી કૃત Map of lifeનો અનુવાદ) ના લેખક રા. જ્વાભાઈ રૈવાભાઈ પટેલને આપ્યું હતું અને તે પુસ્તક એમની અન્ય કૃતિઓની પેઠે સુવાચ્ય અને લોકપ્રિય નીવડયું હતું

ઉદારમતવાદ અને મગ્ગગુવાદ એ પુસ્તકો હોમ યુનિવર્સિટી ગ્રંથમાળાના ગ્રંથો Conservatism લયુ સેસિલકૃત અને Liberelism હોબહાઉસકૃતના તરજુમા છે. મૂળ ગ્રંથો ઉત્તમ કોટિના ગણાય છે અને તેનો અનુવાદ પણ એટલો જ સરસ થયો છે, જે માટે આપણે શ્રીયુત ચંપકલાલ લાભાઈ મહેતાને આભારી છીએ

એ ગ્રંથમાળામાં લેસ્કી કૃત Communism સમાજવાદ અને બાર્નેસ કૃત Facism એ બે મહત્વના ગ્રંથો પ્રસિદ્ધ થયા છે, તેનો ગુજરાતીમાં અનુવાદ થઈ જાય તો હાલ પ્રવર્તતા રાજદ્વારી વિચારો વિષે જનતાને પુષ્કળ જાણવાનું મળી આવે

નવી કેળવણીના આરંભમાં ઇતિહાસ વિષયમાં પ્રાચીન દેશો જેવા કે ઇજીપ્ત, ઇરાન, ગ્રીસ, રોમ વગેરેનું તેમ જગતના ઇતિહાસનું પ્રાથમિક જ્ઞાન અપાતું હતું લાંબા સમયથી તે પ્રથા બંધ પડેલી છે અગાઉ કોલેજના પ્રિવિયસના વર્ગમાં ગ્રીસ અને રોમનો ઇતિહાસ વારાફરતી શીખવાતો હતો તે વિષય પણ તેમાંથી કાઢી નાખવામાં આવ્યો છે.

યુરોપીય સંસ્કૃતિપર ગ્રીસ અને રોમના ઇતિહાસે ભારે અસર કરી છે એ સંસ્કૃતિનો પાયો જ ગ્રીક અને રોમન જીવન અને ઇતિહાસ પર રચાયો છે, એટલુંજ નહિ પણ પ્રાચીન સમયમાં એ બે દેશોએ સાહિત્ય, ઇતિહાસ, તત્વજ્ઞાન, કળા, સ્થાપત્ય, કાવ્ય, રાજકારણ વગેરે વિષયોમાં પુષ્કળ પ્રગતિ કરી હતી, અને એક ન્હાના શહેરમાંથી મ્હોટા રાજ્યો સ્થાપવા તેઓ શક્તિમાન થયા હતા તે કારણે તેમજ એ યુગની સુધરેલી પ્રજાઓ તરીકે પણ એ દેશનો ઇતિહાસ જાણવા વિચારવા જેવો છે

અગાઉ રા. સા. મહીપતરામે ગ્રીસનો ઇતિહાસ લખ્યો હતો પણ તે બહુ જુનો હતો અને તેમાં દોષો પણ ઘણા હતા ગ્રીસ અને રોમ વિષે નવેસર પુસ્તકો લખાવા જોઇએ એમ કમિટીને ઘણીવાર થયા કરતું હતું તે પરથી સ્કારગર્ટ રચિત રોમનો ઇતિહાસ અને પ્રો. બરી રચિત ગ્રીસનો ઇતિહાસ, જે પુસ્તકો પ્રિવિયસના વર્ગમાં વંચાતા હતા તેના ગુજરાતી અનુવાદ કરી આપવા શ્રીયુત આત્મારામ મોતીરામ દીવાનજીને જણાવવામાં

આવ્યું હતુ. એમાનાં રોમના ઇતિહાસનું પુસ્તક પ્રસિદ્ધ થઈ ચૂક્યું છે અને તે સારી પ્રશંસા પામ્યું છે. ગ્રીસ દેશનો ઇતિહાસ પણ એમના તરફથી લખાઇને આવી ગયો છે. તે તપાસાઈ આવે, થોડા સમયમા પ્રેસમા મોકલવામા આવશે.

જીવનને ઉપયોગી અને માર્ગદર્શક થઈ પડે એવા નીતિ ઉપદેશના અને ચારિત્ર્ય ઘડતરના ઇંગ્રેજી ગ્રંથોના તરજુમા, જેવા કે જીંદગીનો ઉપયોગ, જીવનની સફલતા, જીવનનો આદર્શ, સુખ અને શાંતિ, કર્તવ્ય, સદ્વર્તન વગેરે સોસાયટીએ પૂર્વે છપાવ્યા હતા અને તેના અનુસંધાનમા, કાઇક ઐતિહાસિક ધોરણે લખાયલા એવા ગ્રંથો જેમકે લેકી કૃત History of European Morals, History of Rationlisism, યુરોપીય નીતિ આચારનો ઇતિહાસ, યુરોપમા બુદ્ધિસ્વાતંત્ર્યનો ઇતિહાસ, લખાવવાને ઉચિત જણાયુ, અને એ પ્રકારના વિચાર સાહિત્યની આપણે અહીંઆ આપણી લોકસ્થિતિ લક્ષમા લેતા, જરૂર જ હતી.

"યુરોપમા બુદ્ધિસ્વાતંત્ર્ય" એ પુસ્તક જાણીતા આયરિશ લેખક લેકીનું લખેલુ છે અને તે યુરોપમા બહોળું પ્રચાર પામેલુ છે, અને ત્યાના સમાજ-જીવનપર પણ તેની પ્રબળ અસર થયલી છે આવું ઉત્તમ પુસ્તક એક સંસ્કારી વિદ્વાનના હાથે ગુજરાતીમા લખાયુ એ પણ ખુશી થવા જેવું છે. તેના લેખક શ્રીયુત દુર્ગાશંકર પ્રાણજીવન રાવળ ઇન્દોર કોલેજમા સંસ્કૃતના અધ્યાપક હતા, એ પુસ્તક લખવાનુ સ્વીકાર્યું તેને આગલે વર્ષે "હિન્દના ઉદ્યોગની પરિસ્થિતિ" એ વિષય પર નિબંધ લખીને મુબાઈ યુનિવરસિટિનુ નારાયણ પાનાચંદ ઇનામ એમણે મેળવ્યુ હતુ; અને એટલેથી સંતોષ નહિ પામના ઇન્દોરની મેડિકલ કોલેજમા વૈદ્યકનુ રીતસર શિક્ષણ લેવાનુ પણ આરંભ્યુ હતુ ગુજરાતી સાહિત્યની સેવા કરવાનો ભાઇસાહેબને ભારે ઉત્સાહ હતો. પણ તેઓ કાંઇક સંગીન ફાળો આપવા શક્તિમાન થાય તે પહેલા એમનુ અકાળે અવસાન થયું હતુ.

ઉપરોક્ત ગ્રંથમા "બુદ્ધિ સ્વાતંત્ર્ય" એ શબ્દની સમજ પાડતા અનુવાદક મહાશય પ્રસ્તાવનામા જણાવે છેઃ

" 'બુદ્ધિ સ્વાતંત્ર્ય' એ નામનો અમુક દલીલોથી ઘડી કાઢેલો કોઇ સિદ્ધાન્ત નથી, પણ તે માત્ર એક પ્રકારનું માનસિક વલણ છે, અને તેનુ લક્ષણ એવુ છે કે જાદુ અને ચમત્કારી બનાવો તરફ, દૈવી શક્તિ તથા દષ્ટિ-

ડી. બા કેશવલાલે મુદ્રા રાક્ષસનો ગુજરાતીમા તરજુમો કરેલો છે, તેના ઉપોદ્‌ઘાતમા આ વિષયને સારી રીતે અને વિસ્તારપૂર્વક ચર્ચ્યો છે, અને સોસાઈટી તરફથી વાર્ષિક વ્યાખ્યાન આપવાનુ નક્કી થતા પ્રથમ વ્યાખ્યાતા તરીકે કેશવલાલભાઈની પસંદગી કરવામા આવી હતી. તે વર્ષ પ્રારમ્ભ સાહેબની શતાબ્દીનુ હતુ અને એમને પ્રિય એવો ઇતિહાસનો વિષય એ પ્રસગે લેવો એવો વિચાર થતા કેશવલાલભાઈએ "એશિયામા હૂણો" પર બોલવાનુ પસદ કર્યું હતુ લખેલી ટુંકી નોટ્સ પરથી સદરહુ વ્યાખ્યાન પાછળથી એમની પાસે સુધરાવીને પ્રસિદ્ધ કરવામા આવ્યુ હતું પ્રાચીન ઇતિહાસમા, ખાસ કરીને હૂણોના પ્રશ્નમા જેમને રસ હશે, તેમને એ વ્યાખ્યાનમાથી કેટલુક વિચારવા જેવુ મળી આવશે

એવુ વ્યાખ્યાનધારીનુ "મધ્યકાલીન ભારતીય સંસ્કૃતિ" નામનુ પુસ્તક છે "રાજપુતાણાકા ઇતિહાસ" ના કર્તા રા બા. ગૌરીશકર હીરાચંદ ઓઝાનુ નામ માત્ર હિન્દમાજ નહિ પણ પૌર્વાત્ય ઇતિહાસ, સસ્કૃતિ અને સાહિત્યમા રસ લેતા સૌ કોઇને સુપરિચિત છે

અલાહાબાદમા નવી નિકળેલી હિન્દુસ્તાન એકેડેમીએ મધ્યકાલીન ભારતીય સસ્કૃતિ વિષે ત્રણ વ્યાખ્યાનો આપવાનુ શ્રીયુત ઓઝાજીને નિમત્રણ કર્યું હતુ અને એ લેખોનો વાચક જોઈ શકશે કે એમા પૂર્વે નહિ જાણવામા આવેલી એવી ઘણી માહિતી એમણે ચર્ચેલી છે અને જુદા જુદા વિષયો, જેવા કે સાહિત્ય, ઇતિહાસ, શિલ્પ, કળા, સગીત વગેરે વિષયોમા મધ્યકાલીન હિન્દ કેટલો આગળ વધેલો હતો તેનો તેઓ આપણને સુદર રીતે પરિચય કરાવે છે.

પ્રો. જયસ્વાલ રચિત હિન્દુસ્તાનની રાજ્યવ્યવસ્થા *Hindu Polity* એ પુસ્તકમા પ્રાચીન કાળમા હિન્દુસ્તાનમા રાજવહિવટ કેવી રીતે ચાલતો હતો તેની સવિસ્તર સમાલોચના આપણા પ્રાચીન સાહિત્ય અને ધર્મગ્રંથો આધારે કરવામા આવેલી છે ×

એ વિષય પ્રતિ પ્રથમ ધ્યાન દોરનાર એ વિદ્વાન જ હતા. ડૉ. સર ભાડારકર અને પંડિત ભગવાનલાલ ઇદ્રજી પછી હિન્દના પ્રાચીન ઇતિહાસના

× આ જ બીજું કિંમતી પુસ્તક "પ્રાચીન સઘટ્ટન" શ્રીયુત બરતરામ ભાનુસુખરામે શ્રી મજમુદારના *Corporate life in Ancient India* નામક ઉમેદા પુસ્તક પરથી લખેલું ચાલુ વર્ષમાં પ્રસિદ્ધ થનાર છે, એ ઉપરોક્ત "હિન્દુ રાજ્યવહીવટ"ના અનુસધાનમાં વાંચવા જેવુ છે.

આલેખનમાં કોઈ વિદ્વાને કિંમતી ફાળો આપ્યો હોય અને જે સર્વમાન્ય થયો હોય તો તે શ્રી. જયસવાલ છે.

ગયા ડિસેમ્બર માસમાં સાતમી ઓરિએન્ટલ કોન્ફરન્સ વડોદરામાં મળી હતી, તેના પ્રમુખ તરીકે એમને ચુંટવામાં આવ્યા હતા.

તે પ્રસંગે હિન્દુસ્તાનનો ઇતિહાસ લખવાની યોજના એમણે જાહેર કરી હતી તે, આપણે ઇચ્છીશું કે, જલદી ફલીભૂત થાય.

દરમિયાન હિન્દના પ્રાચીન ઇતિહાસનું એક પ્રકરણ જે અંધકારમાં ઢંકાયલું હતું તે ભારશૈવનો ઇતિહાસ પ્રકાશમાં આણવા માટે એમને અનેક ધન્યવાદ ઘટે છે.

વડોદરાથી પટના પાછા ફરતાં એક દિવસ એઓ અમદાવાદમાં રોકાયા હતા અને સોસાઈટીની મુલાકાત લીધી હતી.

એમનું "હિન્દુ રાજ્યવ્યવસ્થા"નું પુસ્તક આટલું સસ્તું જોઇને તેમ સોસાઈટીના અન્ય પ્રકાશનો તપાસીને એ વિદ્વાને પોતાનો આનંદ પ્રદર્શિત કર્યો હતો, તે સોસાઈટીની પ્રવૃત્તિ અંગે નોંધવું પ્રસંગોચિત થઇ પડશે

એ પુસ્તક દરેક હિન્દીએ વાચવું ઘટે છે; અનુવાદકની પ્રસ્તાવનામાંથી થોડોક ભાગ આપીશું, તે પરથી એનું તારતમ્ય તુરત લક્ષમાં આવશે.

"આર્ય સંસ્કૃતિના ઉત્થાન કાળથી માંડી બ્રિટિશોના આવાગમન સુધી સુવ્યવસ્થિત રાજપદ્ધતિ અથવા રાજનીતિ જેવું કંઇ પણ તત્વ આ દેશના લોકોની જાણમાં નહોતું અને તેઓ તો માત્ર તત્વજ્ઞાનની વાતોમાં રચ્યાપચ્યા રહેતા. આ વિચાર કેટલો ભૂલભરેલો છે તે આ પુસ્તકમાં આપેલી માહિતીથી સહજ સમજાઇ આવશે."

ઇગ્લાંડ સાથે આપણને નિકટનો અને ગાઢ સંબંધ છે અને અંગ્રેજી પ્રજા હિન્દ પર રાજ્ય ચલાવે છે તે કારણે, એ દેશના રાજબંધારણ વિષે અને ત્યાંના રાજદ્વારી પક્ષો વિષે સામાન્ય જ્ઞાન હોવું જરૂરનું છે; અને એ દૃષ્ટિએ સોસાઇટીએ ઇંગ્રેજી રાજબંધારણ, સંરક્ષણવાદ અને ઉદાર મતવાદ એ નામના ત્રણ પુસ્તકો લખાવીને પ્રસિદ્ધ કર્યા છે.

ઈંગ્રેજી રાજબંધારણ વિષે બેજહોટનું The English Constitution એ પુસ્તક બહુ પ્રશંસનીય લેખાયું છે અને હોમ યુનિવરસિટિ ગ્રન્થમાળામાંનું ઇલ્બર્ટ રચિત Parliament પાર્લામેન્ટનું પુસ્તક પણ એટલું જાણીતું છે. એ બે ગ્રંથોના આધારે ઇંગ્રેજી રાજબંધારણ, વિષે

માહિતી આપતું એક સ્વતંત્ર પુસ્તક રચી આપવાનું સોસાઇટીએ હેન્રી હેમિટનું જીવનચરિત્ર અને જીવનનો આદર્શ (હેરી કૃત Map of lifeનો અનુવાદ) ના લેખક રા. જીવાભાઈ રેવાભાઈ પટેલને આપ્યું હતું અને તે પુસ્તક એમની અન્ય કૃતિઓની પેઠે સુવાચ્ય અને લોકપ્રિય નીવડ્યું હતું.

ઉદારમતવાદ અને સંરક્ષણવાદ એ પુસ્તકો હોમ યુનિવર્સિટી ગ્રંથમાળાના ગ્રંથો Conservatism લ્યુ મેસિલકૃત અને Liberelism હોબહાઉસકૃતના તરજુમા છે. મૂળ ગ્રંથો ઉત્તમ કોટિના ગણાયા છે અને તેનો અનુવાદ પણ એટલો જ સરસ થયો છે, જે માટે આપણે શ્રીયુત ચંપકલાલ લાલભાઇ મહેતાને આભારી છીએ.

એ ગ્રંથમાળામાં લેરકી કૃત Communism સમાજવાદ અને બાર્નેસ કૃત Facism એ બે મહત્વના ગ્રંથો પ્રસિદ્ધ થયા છે; તેનો ગુજરાતીમાં અનુવાદ થઈ જાય તો હાલ પ્રવર્તતા રાજદ્વારી વિચારો વિષે જનતાને પુષ્કળ જાણવાનું મળી આવે.

નવી કેળવણીના આરંભમાં ઇતિહાસ વિષયમાં પ્રાચીન દેશો જેવા કે ઇજીપ્ત, ઇરાન, ગ્રીસ, રોમ વગેરેનું તેમ જગતના ઇતિહાસનું પ્રાથમિક જ્ઞાન અપાતું હતું; લાંબા સમયથી તે પ્રથા બંધ પડેલી છે. અગાઉ કોલેજના પ્રિવિયસના વર્ગમાં ગ્રીસ અને રોમનો ઇતિહાસ વારાફરતી શીખવાતો હતો તે વિષય પણ તેમાંથી કાઢી નાખવામાં આવ્યો છે.

યુરોપીય સંસ્કૃતિપર ગ્રીસ અને રોમના ઇતિહાસે ભારે અસર કરી છે. એ સંસ્કૃતિનો પાયો જ ગ્રીક અને રોમન જીવન અને ઇતિહાસ પર ચ્ણાયો છે; એટલુંજ નહિ પણ પ્રાચીન સમયમાં એ બે દેશોએ સાહિત્ય, ઇતિહાસ, તત્વજ્ઞાન, કળા, સ્થાપત્ય, કાયદા, રાજકારણ વગેરે વિષયોમાં પુષ્કળ પ્રગતિ કરી હતી, અને એક ન્હાના શહેરમાંથી મ્હોટા રાજ્યો સ્થાપવા તેઓ શક્તિમાન થયા હતા; તે કારણે તેમજ એ યુગની સુધરેલી પ્રજાઓ તરીકે પણ એ દેશનો ઇતિહાસ જાણવા વિચારવા જેવો છે.

અગાઉ રા. સા. મહીપતરામે ગ્રીસનો ઇતિહાસ લખ્યો હતો. પણ તે બહુ જુનો હતો અને તેમાં દોષો પણ ઘણા હતા. ગ્રીસ અને રોમ વિષે નવેસર પુસ્તકો લખાવાં જોઇએ, એમ કમિટીને ઘણીવાર થયા કરતું હતું. તે પરથી શકબર્ગ રચિત રોમનો ઇતિહાસ અને પ્રો. બરી રચિત ગ્રીસનો ઇતિહાસ, જે પુસ્તકો પ્રિવિયસના વર્ગમાં વંચાતાં હતાં તેના ગુજરાતી અનુવાદ કરી આપવા શ્રીયુત આત્મારામ મોતીરામ દીવાનજીને જણાવવામાં

આવ્યું હતું. એમાંનાં રોમના ઇતિહાસનું પુસ્તક પ્રસિદ્ધ થઈ ચૂક્યું છે અને તે સારી પ્રશંસા પામ્યું છે. ગ્રીસ દેશનો ઇતિહાસ પણ એમના તરફથી લખાઇને આવી ગયો છે. તે તપાસાઈ આવે, થોડા સમયમાં પ્રેસમાં મોકલવામાં આવશે.

જીવનને ઉપયોગી અને માર્ગદર્શક થઈ પડે એવા નીતિ ઉપદેશના અને ચારિત્ર ઘડતરના ઇંગ્રેજી ગ્રંથોના તરજુમા, જેવા કે જીંદગીનો ઉપયોગ, જીવનની સફલતા, જીવનનો આદર્શ, સુખ અને શાંતિ, કર્તવ્ય, સદ્વર્તન વગેરે સોસાયટીએ પૂર્વે છપાવ્યા હતા અને તેના અનુસંધાનમા, કાંઇક ઐતિહાસિક ધોરણે લખાયલા એવા ગ્રંથો જેમકે લેકી કૃત History of European Morals, History of Rationlisism, યુરોપીય નીતિ આચારનો ઇતિહાસ, યુરોપમા બુદ્ધિસ્વાતંત્ર્યનો ઇતિહાસ, લખાવવાને ઉચિત જણાયું; અને એ પ્રકારના વિચાર સાહિત્યની આપણે અહીંઆ આપણી લોકસ્થિતિ લક્ષમા લેતા, જરૂર જ હતી.

"યુરોપમા બુદ્ધિસ્વાતંત્ર્ય" એ પુસ્તક જાણીતા આયરિશ લેખક લેકીનું લખેલુ છે અને તે યુરોપમા મ્હોટું પ્રચાર પામેલું છે, અને ત્યાના સમાજ-જીવનપર પણ તેની પ્રબળ અસર થયલી છે. આવું ઉત્તમ પુસ્તક એક સંસ્કારી વિદ્વાનના હાથે ગુજરાતીમાં લખાયું એ પણ ખુશી થવા જેવું છે. તેના લેખક શ્રીયુત દુર્ગાશંકર પ્રાણજીવન રાવળ ઇન્દોર કોલેજમા સંસ્કૃતના અધ્યાપક હતા, એ પુસ્તક લખવાનુ સ્વીકાર્યું તેને આગલે વર્ષે "હિન્દના ઉદ્યોગની પરિસ્થિતિ" એ વિષય પર નિબંધ લખીને મુંબાઈ યુનિવરસિટિનું નારાયણ પાનાચંદ ઇનામ એમણે મેળવ્યું હતુ; અને એટલેથી સંતોષ નહિ પામતા ઇન્દોરની મેડિકલ કોલેજમા વૈદ્યકનું રીતસર શિક્ષણ લેવાનુ પણ આરંભ્યુ હતુ. ગુજરાતી સાહિત્યની સેવા કરવાનો ભાઇસાહેબને ભારે ઉત્સાહ હતો. પણ તેઓ કાંઇક સંગીન ફાળો આપવા શક્તિમાન થાય તે પહેલા એમનુ અકાળે અવસાન થયું હતુ.

ઉપરોક્ત ગ્રંથમા "બુદ્ધિ સ્વાતંત્ર્ય" એ શબ્દની સમજ પાડતા-અનુવાદક મહાશય પ્રસ્તાવનામા જણાવે છેઃ

" 'બુદ્ધિ સ્વાતંત્ર્ય' એ નામનો અમુક દલીલોથી ઘડી કાઢેલો કોઇ સિદ્ધાન્ત નથી, પણ તે માત્ર એક પ્રકારનું માનસિક વલણ છે, અને તેનુ લક્ષણ એવું છે કે જાદુ અને ચમત્કારી બનાવો તરફ, દૈવી શક્તિ તથા દષ્ટિ-

ધરાવતા સંબંધી માનવીઓના ડોળા તરફ, તેમજ કહેવામાં દેવતાઈ અંતરાયો તરફ શ્રદ્ધા રાખવી નહિ."

યુવકબંધુઓએ આ પુસ્તક અવશ્ય વાંચવું જોઇએ એવો અમારો અભિપ્રાય છે.

એજ લેખકનું બીજું પુસ્તક 'યુરોપીય પ્રજાનાં આચરણનો ઇતિહાસ,' એના પ્રથમ પુસ્તક જેટલું જ પ્રસિદ્ધિ પામેલું છે અને તેનો અનુવાદ "કાઠિયાવાડી" એ સંજ્ઞાથી ગુજરાતી સાહિત્યમાં પ્રસિદ્ધિ પામેલા પ્રો નરભેશંકર પ્રાણજીવન દવેએ કરેલો છે; તેમણે વળી સેક્સપીઅરના ચાર નાટકોના તરજુમા ગુજરાતીમાં કરેલા છે. ભાવનગર શામળદાસ કૉલેજમાં સંસ્કૃતના અધ્યાપક તરીકે પણ તેમની કીર્તિ બહોળી પ્રસરેલી હતી એટલે એ અનુવાદ વિષે વિશેષ કહેવાપણું હોય જ નહિ. વળી લેખકે એક વિદ્વત્તાભર્યો ઉપોદ્ઘાત ગ્રંથની શરુઆતમાં ઉમેરીને તેનું મૂલ્ય વધાર્યું છે; મૂળ લેખકનો એ ગ્રંથ લખવાનો ઉદ્દેશ સમજાવતાં તેઓ કહે છેઃ

"આ ગ્રંથ નીતિશાસ્ત્રનો નથી પણ નીતિના ઇતિહાસનો છે એ વાત ગ્રંથ વાંચતા વાંચનારને એની મેળે વિદિત થશે લેકી પોતે કહે છે તે પ્રમાણે વિષય નવો નથી, પણ વિષયની વ્યવસ્થા નવી છે. ઇતિહાસને નીતિના વિકાસક્રમની દૃષ્ટિએ તપાસવાનો ઉદ્દેશ એણે રાખ્યો છે."

આ બે ગ્રંથમાની વસ્તુને અનુસરતો અને ચર્ચતો પ્રો. બેરી કૃત 'વિચાર સ્વાતંત્ર્યનો ઇતિહાસ' History of the freedom of Thought એ નામક ગ્રંથ છે; અને તે ગ્રંથનું તાત્પર્ય અમે અનુવાદકના શબ્દોમાજ રજુ કરીશુંઃ—

"પ્રાચીન ગ્રીસમા અને રોમમાં ચર્ચાસ્વાતંત્ર્ય કેવા જોસમા હતા; ત્યારપછી ખ્રિસ્તીધર્મ રૂપે એક અદૃષ્ટ, હઠીલી શક્તિ આવી તેણે મનુષ્યના મનને કેવી બેડીઓ પહેરાવી, તેના વિચાર પર કેવા અંકુશ મુકયા; તેના સ્વાતંત્ર્યને કેવી નિર્દય રીતે કચડી નાખ્યું; નિર્દોષ સ્વતંત્ર વિચારકો તથા ચૂડેલ ગણાતી સ્ત્રીઓ પર ધર્મરક્ષા, રાષ્ટ્રરક્ષા અને સામાજિક હિતના ઓઠા તળે ધર્મસંસ્થાને કેવો પારાવાર અને જગતમાં જોટા વિનાનો જુલમ ગુજાર્યો; બુદ્ધિની ગતિ કુંઠિત કરી નાખી, સત્યાન્વેષણના એકજ અમોઘ સાધનરૂપ મનાતા ચર્ચાસ્વાતંત્ર્યને કચડી નાખી, સત્યની સંહિતાના સલીલને પ્રગતિના સાગર-પ્રત્યે સતત ઉછાળા મારતાં અટકાવી તેને સડવી; સંકુચિત કરી રૂઢ

અને અંધશ્રદ્ધાના અંધ ખાબોચિયાંરુપ કેવી રીતે બનાવ્યાં તે તથા ગુમાવેલા અને લગભગ પ્રાણશેષ, નવા સંક્ષોભક વિચારો, તત્વવિચાર, વૈજ્ઞાનિક શોધ અને ઐતિહાસિક વિવેચન જેવાં સાધનોદ્વારા મનુષ્યોએ કેવી વીરતા અને ધૈર્યથી પાછું મેળવ્યું તે હકીકત પ્રસ્તુત પુસ્તકમાં ચર્ચી છે."*

આ ગ્રંથ લખી આપ્યા પછી, અમે જણાવવાને દિલગીર છીએ કે, ટુંક મુદતમાં અનુવાદક આ ફાની દુનિયા છોડી ગયા હતા.

ગીઝોકૃત યુરોપમાં સુધારાનો ઇતિહાસ ત્રણ ભાગમાં લખાયલો છે; પહેલા ખંડમાં સુધારાના સિદ્ધાન્તોનું નિરૂપણ કરવામાં આવ્યું છે; અને બાકીના બે ભાગમાં યુરોપનો ઇતિહાસ તપાસવામાં આવેલો છે. એ ધોરણે ફ્રાન્સના જાણીતા લેખકોમાં ગીઝોનું સ્થાન ઉંચું છે અને એનું આ પુસ્તક બહુ ખ્યાતિ પામેલું છે. કેટલાક વર્ષો પર મુમ્બાઈ યુનિવર્સિટીએ બી. એ.,ના અભ્યાસક્રમમાં આ ઇતિહાસને એક પાઠય પુસ્તક તરીકે સ્થાન આપ્યું હતુ.

આ પુસ્તકનો તરજુમો આપણા જાણીતા લેખક પ્રો. અતિસુખશંકર-ભાઇએ કરેલો છે, સ્વર્ગસ્થ કમળાશંકરની વિદ્વત્તા અને સંસ્કારિતાના તેઓ પૂરા વારસ થયલા છે. કોલેજના કામકાજમાં તેઓ અત્યંત રોકાયલા રહે છે તેમ છતા વખતોવખત સામયિક પત્રોમા લેખો લખીને સાહિત્યની સેવા તેઓ કરતા રહ્યા છે. એમના લેખોના સંગ્રહ, 'નિવૃત્તિવિનોદ' અને 'સાહિત્ય વિનોદ' એ નામે પુસ્તકાકારે પ્રસિદ્ધ થયા છે અને ગુજરાતી વાંચકવર્ગમાં તે પુસ્તકો સારો આદર પામ્યાં છે.

પ્રસ્તુત ગ્રંથની પ્રસ્તાવનામાં પ્રો. અતિસુખશંકરે લેખકના સુધારાની વ્યાખ્યા સ્પષ્ટ કરતા લંબાણથી વિવેચન કરેલુ છે અને વાચકવર્ગને તેનો કાંઇક ખ્યાલ આપવા તેમાથી થોડોક ઉપયોગી ભાગ નીચે ઉતારીએ છીએ'

"ગીઝો ઉન્નતિ વિષે શું વિચાર દર્શાવે છે? એ પ્રશ્નપદ્ધતિનો ઉપયોગ કરી ઉન્નતિનાં અગત્યના અંગો નિર્ણિત કરે છે. એ કહે છે કે ધારો કે કોઇ પ્રજા એવી હોય કે તેનું બાહ્યજીવન સરળ ને રોગરહિત હોય, ધારો કે તે પ્રજાને રાજ્યમાં કર જેવું કશું આપવું પડતુ ન હોય ને દુ:ખમાથી વિમુક્ત હોય, ધારો કે તેના વ્યવહારમા ન્યાય રાજ્ય તરફથી બરાબર આપવામાં આવતો હોય. પણ તેનીજ સાથે ધારો કે માનસિક ને નૈતિક જીવન સુસ્ત ને નિરૂદ્યમી હોય. આ પ્રજા ઉન્નત છે એમ શું આપણે કહી શકીશું? નહિ જ.

* સ્વિટ્ઝર સ્વાતંત્ર્યનો ઇતિહાસ-પ્રસ્તાવના

વળી ધારો કે બીજી કોઇ પ્રજાનું વ્યવહારિક જીવન ઓછી સરળતાથી ચાલતું હોય છે, છતાં જીવનનો નિર્વાહ નિભ્યો ચાલ્યો જતો હોય, પણ આ સાથે તેમના માનસિક જીવનનો છેક અનાદર કરવામાં આવ્યો ન હોય. તેનામાં નીતિ ને ધર્મની ઉચ્ચ ભાવનાઓનાં બીજ રોપાયલાં હોય, છતાં તેની સ્વતંત્રતાના વાતાવરણમાં વૃદ્ધિ ન થવા દેવામાં આવી હોય. પણ તેનું જ્ઞાન સ્વતંત્રતાથી સંપાદન કરેલું નહિ પણ સંકુચિત ને અમુક પ્રકારનું હોય. જે જે પ્રજાના જીવનમાં ધાર્મિક તત્ત્વોની સત્તા પૂરી જામી છે તેમાં સ્વતંત્ર ચિંતનના વિકાસનો આ પ્રમાણે અભાવ હોય છે. શું આ સ્થિતિ ઉન્નત કહી શકાશે? નહિ જ.

હવે ધારો કે કોઈ પ્રજા એવી હોય કે તેમાં સ્વતંત્રતા હોય છતાં અવ્યવસ્થા જોવામાં આવતી હોય. આ સ્થિતિનું પરિણામ એ હોય કે નબળો માણસ દુઃખિત થાય ને નાશ પામે. યુરોપ આવી સ્થિતિમાંથી પસાર થઈ ગયું છે તે વાતથી કોઈ અજ્ઞાત નથી. શું આને ઉન્નતિ કહી શકાશે? નહિ જ.

ચોથી સ્થિતિ એવી ધારો કે પ્રજામાં સ્વતંત્રતા હોય, વ્યવસ્થા હોય પણ ધારો કે પ્રજાવર્ગના માણસો સામાન્ય રીતે ભાગ લઈ શકે એવી જન હિતની બાબતો તેમાં બહુ થોડી હોય પરસ્પર એકબીજાની શક્તિનો લાભ તેથી સમાજમાં ન મળતો હોય શું આ સ્થિતિ ઉન્નત છે? નહિ જ.

આ બધીમાંની એકકે સ્થિતિ ઉન્નત નથી તેનું કારણ એ છે કે તેમાં વિકાસને માટે અવકાશ નથી. ઉન્નતિનું અગત્યનું તત્વ પ્રગતિ, વિકાસ છે. પણ આ પ્રગતિ, આ વિકાસ તે શું છે તે જાણવું જ વિકટ છે.

આ વિકાસમાં બે તત્વો છે, એક સામાજિક જીવનમાં સુધારો, ને બીજું, વ્યક્તિ જીવનમાં સુધારો. ગીઝો કહે છે,

" Wherever the external condition of man extends itself, vivifies, ameliorates itself; wherever the internal nature of man displays itself with lustre, with grand eur; at these two signs; and often despite, the profound imperfaction of the social state, mankind with loud applause proclaims civilisation."

"માણસની બાહ્ય સ્થિતિ જ્યાં વિસ્તાર પામે છે, ઉત્સાહમય બને છે, ને સુધરે છે, અને તેનું અંતર જીવન જ્યાં પ્રકાશ ને ગાંભીર્ય ગ્રહણ કરે છે; ત્યાં ઉન્નતિના ચિહ્નો પણ દેખીતાં જ છે. આ પ્રમાણે ગીઝો સામાજિક પ્રગતિ ને વ્યક્તિની પ્રગતિ એ બન્ને બાબતો ઉન્નતિને માટે અગત્યની દર્શાવે

છે, સમાજ ને વ્યક્તિ એ બન્ને બાબતો ઉન્નતિ માટે અગત્યની દર્શાવે છે, સમાજને વ્યક્તિ એ બન્નેમાં સુધારો આવશ્યક છે. "×

અત્યાર સુધી ઇતિહાસના ગ્રંથોમાં રાજકીય વસ્તુઓને પ્રાધાન્ય અપાતું હતું; તેમાં રાજાઓની વંશાવળી, લડાઇઓ અને સાલવારી વગેરે માહિતી મુખ્યત્વે ધ્યાન ખેંચતી હતી. એ ધોરણ નવી સદીમાં બદલાઈ ગયું છે; અને જે તે દેશનો ઇતિહાસ પ્રજા જીવનની દૃષ્ટિએ અવલોકવામાં આવે છે; તેમાંય હમણાં જાણીતા–નવલકથાકાર મી. એચ. જી. વેલ્સે 'જગતનો રેખાત્મક ઇતહાસ' વિજ્ઞાન અને સંસ્કૃતિની દૃષ્ટિએ આકર્ષક રીતે અને સચિત્ર–નકશા સહિત રજુ કર્યો છે અને તે ગ્રંથ સારો લોકાદર પામ્યો છે. એ ગ્રંથ પ્રસિદ્ધ થયે હજી પુરા પાંચ વર્ષ થયા નથી, એટલામાં તેની લાખો પ્રતો ખપી ગઇ છે, અને એની સંખ્યાબંધ આવૃત્તિઓ પણ નિકળી છે.

આખું પુસ્તક બહુ મોટું છે, તેથી સામાન્ય જનતાને તેનો લાભ મળી શકે એ હેતુથી મૂળ લેખકેજ તેની સંક્ષેપ આવૃત્તિ તૈયાર કરી હતી; અને તે આવૃત્તિનો તરજુમો સોસાઇટીએ છપાવ્યો છે.

શ્રીયુત રામપ્રસાદ કાશીપ્રસાદ દેસાઇ જેઓ એક સારા શિક્ષક અને લેખક છે, એમણે તે તરજુમો કર્યો છે, અને એ ગ્રંથનો પરિચય કરાવતા તેઓ લખે છેઃ—

"પોતાનાં પુસ્તકમા ગ્રંથકર્તાએ જગતની ઉત્પત્તિ વિજ્ઞાનશાસ્ત્રની દૃષ્ટિએ સમજાવી છે. જગતના જુદા જુદા સમકાલીન રાજ્યો કેવી રીતે સ્થપાયા અને તેનો ઉદય અને અસ્ત કેવી રીતે થયો તે બરાબર વર્ણવીને કર્તાએ અમૂલ્ય માહિતી આપી છે. જગતના જુદા જુદા સમકાલીન ધર્મો, ધર્મ પ્રવર્તકો અને મહાપુરુષોના ટુંકા પણ સચોટ વર્ણનો આપી દેશે દેશની સામાજીક, ધાર્મિક અને રાજકીય ઉથલપાથલોને બરાબર સમજાવી, તેમણે આપણી આગળ જગતના ભાવી ઉત્કર્ષની રૂપરેખા આછી બનાવી છે, કર્તા ધારે છે કે જગત આગળ વધે છે, ને વધશે, જગતમા ભ્રાતૃભાવ સર્વત્ર ફેલાશે. અને સર્વત્ર સલાહ, શાન્તિ અને સુખ પ્રસરી રહેશે, એવી આશા રાખીને કર્તા વિરમે છે. કર્તાના પુસ્તકના વિચારોને જ આ અનુવાદ ગુર્જર ભાષામા રચે છે."

સોસાઈટીનાં પ્રકાશનોની નોંધ કરવામા અમે વર્ણનાત્મક શૈલી ગ્રહણ કરેલી છે તેના ગુણદોષમા ઉતરવું અમારા માટે વાજબી પણ નથી, માત્ર માર્ગદર્શક થવાનો પ્રયત્ન કર્યો છે.

× યુરોપમાં સુધારાનો ઇતિહાસ, પૃ. ૧૨ થી ૧૪.

પ્રકરણ ૪

ભાઈશંકર નહાનાભાઈ

(સોસાઈટીના પ્રમુખ—સન ૧૯૧૩ થી ૧૯૨૦)

" अणुभ्यश्च महद्भ्यश्च शास्त्रेभ्यः कुशलो नरः
सर्वतः सारमादद्यात्पुष्पेभ्य इव षट्पदः "

તદ્દન ગરીબ સ્થિતિમાંથી પણ આપ હુંશિયારી, ખંત ઉદ્યોગ અને પ્રમાનદારીથી જે પુરુષો મ્હોટાઇને પામ્યા છે અને જેમણે લોકમાં આબરૂ અને નામના મેળવ્યાં છે, તેમાં ભાઈશંકર નહાનાભાઇ સોલીસીટરનો સમાવેશ થાય છે.

અમદાવાદની નજદિક પૂર્વ દિશામાં ખારી નદીના કાંઠે આવેલા ભુવાલડી ગામમાં ભાઇશંકરભાઈનો સં. ૧૯૦૧ ના શ્રાવણ શુદ દશમને બુધવારના રોજ જન્મ થયો હતો. તેઓ જાતે રાયકવાળ બ્રાહ્મણ હતા, જે જ્ઞાતિ તેની સંસ્કૃત વિદ્વતા માટે જાણીતી છે. ભાઇશંકરના દાદાના દાદા મકનજી ભટ્ટે કાશીમાં રહીને ૭ શાસ્ત્રનો અભ્યાસ કર્યો હતો, અને એમના કાકાશ્રી ધનસ્યામ ભટ્ટ, જેમને ભાઈશંકરભાઈ બાપા કહીને સંબોધતા—સ્વર્ગસ્થ કિલાભાઇ, તે મેઘદૂત અને વિક્રમોવર્શીના ભાષાન્તર કર્તાના પિતાશ્રી—પણ સારા સંસ્કૃતજ્ઞ હતા. અને તેમના પ્રોત્સાહનથી ભાઈશંકરભાઈ અમદાવાદમાં અભ્યાસ કરવા માટે આવી રહ્યા હતા. પણ એમના પિતાના શિરે કરજનો બોજો હતો તેથી નબારપણથી વિદ્યાર્થીઓને ટયુશન આપીને તેમજ મિત્રોની સહાયતા મેળવીને હાઇસ્કુલમાં અભ્યાસ કરવા ભાઈશંકર શક્તિમાન થયા હતા, પણ અહિં પરીક્ષામાં નાપાસ થતાં, એમના શુભેચ્છક રા. બા. ભોગીલાલ પ્રાણવલ્લભદાસની ભલામણથી ઇન્કમટેક્ષ ખાતામાં તેમને પ્રથમ નોકરી મળી હતી, તે પછી તો એક ખાતામાંથી બીજા ખાતામાં, કોઈવાર ખાનગી પેઢીમાં તો બીજી વખતે બેન્કમાં કે રેલ્વેમાં, એમ ઉત્તરોત્તર આગળ વધતા અને દુનિયાદારીના કાંઈ કાંઇ અવનવા અનુભવ મેળવતા અને નોકર ખાતા તેઓ આખરે મુંબાઇમાં સોલીસીટરની પેઢી સ્થાપવાને ભાગ્યશાળી થયા હતા; જે પેઢીએ મુંબાઇમાં એક આગેવાન સોલીસીટરની પેઢી તરીકે પ્રતિષ્ઠા જમાવી હતી.

ભાઇશંકરે દુનીઆની લીલી સુકી જોઇ હતી અને એમના ધંધાને અંગે જાતજાતના ધંધાદારીઓના સંસર્ગમાં એમને આવવાનું થતું. તેથી કોઇ કાર્યમાં અંતિમ દરજ્જે તેઓ જતા નહિ. રમણભાઇ માટે તેમને અંગત માન હતું, તેમ રમણભાઇનો સ્વભાવ એટલો બધો સરળ અને સૌજન્યભર્યો કે એ સમય દરમિયાન બંને વચ્ચે પક્ષાપક્ષ કે વિરોધ જેવું બહુ થોડું બન્યું હતું.

સોસાઇટીના પ્રમુખ તેઓ નીમાયા એ અરસામાં મુંબાઇમાં સ્પીસી (Specie) બેંક તુટી અને તેના લિકવિડેટર તરીકે ભાઇશંકરને નીમવામાં આવ્યા હતા. તેઓ વળી કેટલોક સમય અમદાવાદ મ્યુનિસિપાલીટીના પ્રમુખ પણ ચુંટાયા હતા.

બેન્કના કામના અંગે તેમને ઘણુંખરૂં મુંબાઇમાં રહેવું પડતું અને મ્યુનિસિપલ મિટિંગ માટે ખાસ અમદાવાદ આવતા; અને તે દિવસે સોસાઇટીના સેક્રેટરીને મેનેજીંગ કમિટીની સભા રાખવાનું તેઓ જણાવતા.+

અને જ્યાં સુધી તેઓ સોસાઇટીના પ્રમુખ રહ્યા ત્યાં સુધી એમની અનુકૂળતાએ અને એમની સૂચનાનુસાર મેનેજીંગ કમિટીની સભા રાખવામાં આવતી હતી.

જે કોઈ કાર્ય તેઓ ઉપાડતા, તેને પાર પાડે તેઓ છોડતા; એવી એમની પ્રકૃતિ હતી. પણ એ કાર્યમાં તેઓ નિયમનું પાલન કરવાનું કદિ ચૂકતા નહિ અને શિષ્ટતાનું પણ ઉલ્લંઘન કરતા નહિ.

કોઇએ એમને એમ સમજાવેલું કે સોસાઇટીના ટ્રસ્ટફંડોનો વહીવટ બરાબર થતો નથી. તેથી એક દિવસે તેઓ અચાનક ઓફીસમાં આવી ચઢ્યા અને જે તે ખાતાની હકીકત પૂછવા માંડી, તેના ઘટતા ખુલાસા કરવામાં આવ્યા. પણ એટલેથી એમને સંતોષ થયો નહિ, તેથી પોતાની સાથે સોસાઇટી હસ્તકનાં ટ્રસ્ટ ફંડોની છાપેલી ચોપડી ઘેર લઇ ગયા અને બીજે દિવસે ઑડિટ સમયે, ઑડીટર માટે ખાસ તૈયાર કરી હોય એવી રીતે સોસાઇટી હસ્તકના ૧૨૫ ટ્રસ્ટ ફંડોનું ક્રમવાર તારણ કાઢી લાવી, આવ્યા હતા અને બધી વિગતો બારીકાઇથી તપાસી પોતાની ખાત્રી કરી હતી. એમણે જોઇ લીધું કે એમને જે કાંઈ કહેવામાં આવ્યું હતુ તે તદ્દન નાપાયાદાર હતું.

તેઓ એવા કાર્યકુશળ કાર્યકર્તા હતા કે વિશ્વકોશ જેવું મોટું કાર્ય ઉપાડવાનું તેમણે ધાર્યું હોય તો તે પાર પાડી શકત. એવી નાણા ઉભા કરવાની તેમનામાં જબરી તાકાત હતી. પણ સારા સલાહકારને અભાવે અને એ પાંચ કામોમાં ગુંચાયલા રહેવાથી એમની શક્તિ છિન્નભિન્ન થઇ ખાલી વેડફાઈ જતી હતી.

એક ઉદાહરણ નોંધીશું:—

સોસાઇટીના ધારા ધોરણમાં કાંઇક ફેરફાર કરવાનું એમને સ્ફુરી આવ્યુ: અને એમનો સ્વભાવ એવો દૃઢ નિશ્ચયી કે તે વિચાર તરત અમલમાં મૂકાવો જ જોઇએ. ભાઇશંકરભાઇએ એ સુધારાનો ખરડો તૈયાર કરી અમને મોકલી આપ્યો અને સૂચવ્યું કે સોસાઇટીના સર્વ આજીવન સભાસદોને તે અભિપ્રાય અને સૂચના માટે મોકલી આપવો. તે સરક્યુલર જે પરિશિષ્ટ ૧ માં આપ્યો છે તે મોકલવામાં આશરે રૂ. ૨૦૦ નું ટપાલખર્ચ થયું હતું, તે એમણે ઘરનું આપ્યું હતું.

સામાન્ય સભાએ એમનો એ ખરડો નામંજુર કર્યો હતો; એમણે ઇચ્છ્યું હોત તો પ્રોક્સીના જોરે તેઓ તે પાસ કરાવી શકત પણ તેઓ બંધારણમાં માનનારા હતા, એમ તે રૂપને જણાયું હતું.

એમની યુવાવસ્થામાં સુધારાનો પ્રવાહ પૂરા જોશમાં હતો અને તે કાળે ગેરમેનિયાના ઝપાટામાં ઘણા પુરુષો આવી ગયા હતા; પણ એ બંનેમાંથી બાકાત રહ્યા હતા.

આનરેબલ નાનાભાઈ હરિદાસ

(પૃ ૫૫)

સોલીસીટરના ધંધામા લાંબુ જીવન વ્યતિત કર્યા પછી કેટલાક કૌટુમ્બિક અને સામાજિક બનાવોને લઈને તેઓ પોતાના વતન અમદાવાદમા આવી વસ્યા, અને બાકીનુ આયુષ્ય વાનપ્રસ્થ જીવન તરીકે ગાળવાનો નિશ્ચય કર્યો હતો પણ જેમણે સતત પ્રવૃત્તિમય જીવન વ્યતિત કર્યુ હોય અને રાત દિવસ કામ, કામ ને કામ કર્યુ હોય તેઓ ભાગ્યેજ શાન્ત બેસી રહી શકે એટલે એમણે શહેરની મ્યુનિસિપલ અને સાર્વજનિક પ્રવૃત્તિઓમા રસ લેવા માડયો

સોસાઇટીના તેઓ આજીવન સભાસદ હતા અને સોસાઇટીના કાયદાના સલાહકાર તરીકે પણ હરિવલ્લભદાસ વીલ કેસમા અને ફૂલીચન્દ સોન પ્રકરણમા એમણે સોસાઇટીને સારી મદદ કરી હતી, અને યુવાવસ્થામા એમણે નાટકો પણ રચ્યા હતા, એ સાહિત્ય શોખને લઈને સોસાઇટી પ્રતિ એમને આકર્ષણ હતુ જ

પરન્તુ એમની આસપાસના કેટલાક વિઘ્નસંતોષી અને આપમતલબી મનુષ્યોએ સોસાઇટીના ચાલુ કાર્યવાહકો વિરુદ્ધ એમના કાન ભભેરી મુક્યા હતા, તેથી સોસાઇટીનુ તંત્ર એમણે હસ્તગત કર્યા પછી સોસાઇટીનુ વાતાવરણ શાન્ત અને સાહિત્ય પ્રવૃત્તિને અનુકૂળ અને સહાયભૂત થવુ જોઇએ તે રહ્યુ ન હતુ અને તે કામ માટે એમને પુરતો અવકાશ પણ ન હતો

સદ્ગત ઓન સેક્રેટરી લાલશંકરના સમયમા સોસાઇટી તરફથી પ્રસિદ્ધ થયેલ પુસ્તક 'સાદીનુ સાહિત્ય' મા અમુક ભાઈ પક્ષિની સ નક્ષી થયલી છે એ પ્રકારનો ભાઈશંકર તરફથી વાંધો લેવામા આવ્યો હતો પણ એ વાંધામા કાઇ મુદ્દો રજુ ન હતો એટલે કમિટીને તે સબંધમા કાઇ પગલુ લેવુ વ્યાજબી લાગ્યુ નહોતુ

પણ લાલશંકરના અવસાન બાદ રૂ ૧૦૦૦૦) ની રકમ જે કોઇ સારા કાર્યમા ખર્ચવાનુ એમણે તેમના વિલમા જણાવ્યુ હતુ અને તે કારણે એ વિમાની પોલીસી પોતે સોસાઇટીના નામ પર ચઢાવેલી હતી તે પૈસા સોસાઇટીના માલિકીના છે, એ સબબપર ભાઈશંકરભાઇએ પોતાની શિખવણીથી બીનજરૂરી ખટપટ ઉભી કરી હતી પાછળથી તેનો સંતોષકારક તોડ કાઢવામા આવ્યો હતો પણ તે સમયથી સોસાઇટીની કમિટીના સભ્યોના મન ઉદ્વિગ્ન રહેતા હતા

ભાઇશંકરે દુનીઆની લીલી સુકી જોઇ હતી અને એમના ધંધાને અંગે જાતજાતના ધંધાદારીઓના સમાગમમાં એમને આવવાનું થતું તેથી કોઇ કાર્યમાં અંતિમ દરજ્જે તેઓ જતા નહિ. રમણભાઇ માટે તેમને અંગત માન હતુ, તેમ રમણભાઇનો સ્વભાવ એટલો બધો સરળ અને સૌજન્યભર્યો કે એ સમય દરમિયાન બન્ને વચ્ચે પક્ષાપક્ષ કે વિરોધ જેવુ બહુ થોડું બન્યુ હતુ

સોસાઇટીના પ્રમુખ તેઓ નીમાયા એ અરસામા મુંબાઇમા સ્પીસી (Specie) બેંક ઉભી અને તેના ડિરેક્ટર તરીકે ભાઇશંકરને નીમવામા આવ્યા હતા તેઓ વળી કેટલોક સમય અમદાવાદ મ્યુનિસિપાલીટીના પ્રમુખ પણ ચુંટાયા હતા

બેન્કના કામના અંગે તેમને ઘણુંખરૂં મુંબાઇમા રહેવુ પડતુ અને મ્યુનિસિપલ મિટિંગ માટે ખાસ અમદાવાદ આવતા અને તે દિવસે સોસાઇટીના સેક્રેટરીને મેનેજીંગ કમિટીની સભા રાખવાનું તેઓ જણાવતા +

અને જ્યા સુધી તેઓ સોસાઇટીના પ્રમુખ રહ્યા ત્યા સુધી એમની અનુકૂળતાએ અને એમની સૂચનાનુસાર મેનેજીંગ કમિટીની સભા રાખવામા આવતી હતી

જે કોઈ કાર્ય તેઓ ઉપાડતા, તેને પાર પાડે તેઓ છોડતા; એવી એમની પ્રકૃતિ હતી. પણ એ કાર્યમાં તેઓ નિયમનું પાલન કરવાનું કદિ ચૂકતા નહિ અને શિષ્ટતાનું પણ ઉલ્લંઘન કરતા નહિ.

કોઇએ એમને એમ સમજાવેલું કે સોસાઈટીના ટ્રસ્ટફંડોનો વહીવટ બરાબર થતો નથી. તેથી એક દિવસે તેઓ અચાનક ઓફીસમાં આવી બેઠા અને જે તે ખાતાની હકીકત પૂછવા માંડી, તેના ઘટતા ખુલાસા કરવામાં આવ્યા. પણ એટલેથી એમને સંતોષ થયો નહિ, તેથી પોતાની સાથે સોસાઇટી હસ્તકનાં ટ્રસ્ટ ફંડોની છાપેલી ચોપડી ઘેર લઇ ગયા અને બીજે દિવસે એજ સમયે, રેજીસ્ટર માટે ખાસ તૈયાર કરી હોય એવી રીતે સોસાઇટી હસ્તકના ૧૨૫ ટ્રસ્ટ ફંડોનું ક્રમવાર તારણ કાઢી લાવી, આવ્યા હતા અને બધી વિગતો બારીકાઇથી તપાસી પોતાની ખાત્રી કરી હતી. એમણે જોઇ લીધું કે એમને જે કાંઈ કહેવામાં આવ્યું હતું તે તદ્દન નાપાયાદાર હતું.

તેઓ એવા કાર્યકુશળ કાર્યકર્તા હતા કે વિશ્વકોશ જેવું મોટું કાર્ય ઉપાડવાનું તેમણે ધાર્યું હોય તો તે પાર પાડી શકત. એવી નાણા ઉભા કરવાની તેમનામાં જબરી તાકાત હતી. પણ સારા સલાહકારને અભાવે અને એ પાંચ કામોમાં ગુંચાયલા રહેવાથી એમની શક્તિ છિન્નભિન્ન થઇ ખાલી વેડફાઈ જતી હતી.

એક ઉદાહરણ નોંધીશું:—

સોસાઇટીના ધારા ધોરણમાં કાંઇક ફેરફાર કરવાનું એમને જરૂરી આવ્યું; અને એમનો સ્વભાવ એવો દૃઢ નિશ્ચયી કે તે વિચાર તરત અમલમાં મૂકાવો જ જોઇએ. ભાઇશંકરભાઇએ એ સુધારાનો ખરડો તૈયાર કરી એમને મોકલી આપ્યો અને સૂચવ્યું કે સોસાઈટીના સર્વ આજીવન સભાસદોને તે અભિપ્રાય અને સૂચના માટે મોકલી આપવો. તે મુસદ્દો જે પરિશિષ્ટ ૧ મા આપ્યો છે તે મોકલવામાં આશરે રૂ. ૨૦૦ નું ટપાલખર્ચ થયું હતું, તે એમણે રદ્દનું આપ્યું હતું

સામાન્ય સભાએ એમનો એ ખરડો નામંજુર કર્યો હતો; એમણે ઇચ્છયું હોત તો પ્રોક્સીના જોરે તેઓ તે પાસ કરાવી શકત પણ તેઓ બંધારણમાં માનનાર હતા, એમ તે વખતે જણાયું હતું.

એમની યુવાવસ્થામાં સુધારાનો પ્રવાહ પૂરો જોશમાં હતો અને તે કાળે શેરમેનિયાના ઝપાટામાં ઘણા પુરુષો આવી ગયા હતા; પણ એ બંનેમાંથી ભાઈશંકર બચ્યા હતા.

ભાઇશંકરે દુનીઆની લીલી સુકી જોઇ હતી અને એમના ધંધાને અંગે જાતજાતના ધંધાદારીઓના સંસર્ગમાં એમને આવવાનું થતું. તેથી કોઇ કાર્યમાં અંતિમ દરજ્જે તેઓ જતા નહિ. રમણભાઇ માટે તેમને અંગત માન હતું, તેમ રમણભાઇનો સ્વભાવ એટલો બધો સરળ અને સૌજન્યભર્યો કે એ સમય દરમિયાન બન્ને વચ્ચે પક્ષાપક્ષ કે વિરોધ જેવું બાહુ થોડું બન્યું હતું.

સોસાઈટીના પ્રમુખ તેઓ નીમાયા એ અરસામાં મુંબાઈમાં સ્પીસી (Specie) બેંક તુટી અને તેના લિકવિડેટર તરીકે ભાઇશંકરને નીમવામાં આવ્યા હતા. તેઓ વળી કેટલોક સમય અમદાવાદ મ્યુનિસિપાલીટીના પ્રમુખ પણ ચુંટાયા હતા.

બેન્કના કામને અંગે તેમને ઘણુંખરૂં મુબાઇમાં રહેવું પડતું અને મ્યુનિસિપલ મિટિંગ માટે ખાસ અમદાવાદ આવતા; અને તે દિવસે સોસાઇટીના સેક્રેટરીને મેનેજીંગ કમિટીની સભા રાખવાનું તેઓ જણાવતા.+

અને જ્યાં સુધી તેઓ સોસાઇટીના પ્રમુખ રહ્યા ત્યાં સુધી એમની અનુકૂળતાએ અને એમની સૂચનાનુસાર મેનેજીંગ કમિટીની સભા રાખવામાં આવતી હતી.

+ જુઓ એમનો એક પત્ર.

જે કોઈ કાર્ય તેઓ ઉપાડતા, તેને પાર પાડે તેઓ છોડતા; એવી એમની પ્રકૃતિ હતી. પણ એ કાર્યમાં તેઓ નિયમનું પાલન કરવાનું કદિ ચૂકતા નહિ અને શિષ્ટતાનું પણ ઉલ્લંઘન કરતા નહિ.

કોઈએ એમને એમ સમજાવેલું કે સોસાયટીના હસ્તકનાં ફંડોનો વહીવટ બરાબર થતો નથી. તેથી એક દિવસે તેઓ અચાનક ઓફીસમાં આવી બેઠા અને જે તે ખાતાની હકીકત પૂછવા માંડી, તેના ઘટતા ખુલાસા કરવામા આવ્યા. પણ એટલેથી એમને સંતોષ થયો નહિ, તેથી પોતાની સાથે સોસાયટી હસ્તકનાં ટ્રસ્ટ ફંડોની છાપેલી ચોપડી ઘેર લઈ ગયા અને બીજે દિવસે એજ સમયે, એકાઉન્ટન્ટ માટે ચીઠ તૈયાર કરી હોય એવી રીતે સોસાયટી હસ્તકના ૧૨૫ ટ્રસ્ટ ફંડોનું ક્રમવાર તારણ કાઢી લાવી, આવ્યા હતા. અને બધી વિગતો બારીકાઈથી તપાસી પોતાની ખાત્રી કરી હતી. એમણે જોઈ લીધું કે એમને જે કાંઈ કહેવામા આવ્યું હતું તે તદ્દન નાપાયાદાર હતું.

તેઓ એવા કાર્યકુશળ કાર્યકર્તા હતા કે વિશ્વકોશ જેવું મોટું કાર્ય ઉપાડવાનું તેમણે ધાર્યું હોય તો તે પાર પાડી શકત. એવી નાણાં ઉભા કરવાની તેમનામા જબરી તાકાત હતી. પણ સારા સલાહકારને અભાવે અને બીજા કામોમાં ગુંચાયલા રહેવાથી એમની શક્તિ છિન્નભિન્ન થઈ ખાલી વેડફાઈ જતી હતી.

એક ઉદાહરણ નોંધીશું:—

સોસાયટીના ધારા ધોરણમા કાંઇક ફેરફાર કરવાનું એમને સૂઝી આવ્યું; અને એમનો સ્વભાવ એવો દૃઢ નિશ્ચયી કે તે વિચાર તરત અમલમા મૂકાવો જ જોઈએ. ભાઈશંકરભાઈએ એ સુધારાનો ખરડો તૈયાર કરી અમને મોકલી આપ્યો અને સૂચવ્યું કે સોસાઈટીના સર્વ આજીવન સભાસદોને તે અભિપ્રાય અને સૂચના માટે મોકલી આપવો. તે મુસદ્દો જે પરિશિષ્ટ ૧ મા આપ્યો છે તે મોકલવામા આશરે રૂ. ૨૦૦નું ટપાલખર્ચ થયું હતું, તે એમણે ઘરનું આપ્યું હતું.

સામાન્ય સભાએ એમનો એ ખરડો નામંજુર કર્યો હતો; એમણે ધાર્યું હોત તો પોતાના જોરે તેઓ તે પાસ કરાવી શકત પણ તેઓ બંધારણમા માનનારા હતા, એમ તે પ્રસંગે જણાયું હતું.

એમની યુવાવસ્થામા સુધારાનો પ્રવાહ પૂરા જોસમા હતો અને તે કાળે થીઓસોફીના ઝપાટામા ઘણા પુરુષો આવી ગયા હતા; પણ એ બંનેમાથી ભાઈશંકર બચ્યા હતા.

આપણી તે કાળની સામાજિક સ્થિતિનું વર્ણન એમણે જે નાટકો લખેલા છે, તેમાંથી જોવા મળે છે

પણ અમને એમની "મારા અનુભવોની નોંધ" એ ચોપડી ખાસ ગમી છે. તેમા ભાઈશંકરભાઇએ જાત વિનશે વર્ણવેલા છે, અને જીવનમા પ્રવેશ કરનારને એ અનુભવ ને જ્ઞાન, ઉપયોગી, માર્ગદર્શક અને મદદકર્તા થઈ પડશે એવું અમારું નમ્રપણે માનવું છે.

એમાનો પહેલો પ્રસંગ આપીશું:—

"સંવત ૧૯૧૨ની સાલમા મારી ૧૧ વર્ષની ઉમર પૂરી થતા બારમા વર્ષની શરુઆત થઇ ત્યારે હું અમદાવાદથી પાચ ગાઉ દૂર મારા જન્મ સ્થળ ભુવાલડી નામના ગામમા ગુજરાતી નિશાળે અભ્યાસ કરી મારા પૂજ્ય કાકા ઘનશ્યામ ભટ્ટ કે જે મારા પિતાથી મોટા હોવાને લીધે હું બાપા કહેતો હતો, તેમની પાસેથી સંધ્યા તથા શિવપૂજન આદિ થોડંક ધર્મ સંબંધી જ્ઞાન મેળવી સરકારી નિશાળે અભ્યાસ કરવા અમદાવાદ આવ્યો. આ સમયે મારા કુટુંબની દરિદ્ર અવસ્થા જોઈ મને વારંવાર ચિંતા થતી. તથા ઉદાસીનતા છવાઈ રહેતી એક સમયે તે સંબંધી ઉદ્‌ગાર મારી ઇચ્છા નહિ છતા પણ, રા. ગ. લાલભાઇ ઉપરામ કે જે સુરત નોરમલ (ટ્રેનીંગ) સ્કુલમાથી પાસ થયલા મુખ્ય મહેતાજી હતા અને પાછળથી ડેપ્યુટી એજ્યુકેશનલ ઇન્સ્પેક્ટરની પદવીએ પહોંચ્યા હતા, તેમના સાભળવામાં આવતા તેમણે મને જે બોધ આપ્યો હતો તે મને અતિ ઉપયોગી લાગવાથી મેં નોંધી લીધો હતો. જેમ જેમ હું મોટો થઇ સંસારની ઘટનામા પરોવાતો ગયો અને અનુભવ મેળવતો ગયો તેમ તેમ મને ખાત્રી થઇ કે, 'મારા મહેતાજીનો ઉપદેશ બહુ ઉપયોગી છે,' તે નીચે આપુ છું.

"ભાઇ! તમે હજુ બાળક છો. દુનિયાનો અનુભવ લેવા હજુ ઘણી વાર છે. આપણી જે સમયે જેવી સ્થિતિ હોય તે સમયે તેવી સ્થિતિમા સંતોષ માનવો એ આપણો પ્રથમ ધર્મ છે. પૂર્વ કર્મોનો વિચાર નહિ લેતા ઇશ્વરને દોષ આપવો એ ભૂલ છે. પૂર્વ કર્મોને જ સુખ દુઃખના કારણરૂપ જાણી સંતોષ ધારનારને સુખ દુઃખના અનુભવના બળથી કેટલોક ઉપરામ મેળવવાની તક મળે છે. દુઃખના સમયમા આપણા કરતાં વધારે દુઃખવાળાઓને જોઈ, પોતાની સ્થીતિથી શોક નહિ ધરવો અને સુખના સમયમા આપણા કરતા વધારે સુખવાળાને જોઇ હર્ષ નહિ ધરવો. તમને તમારા

કુટુંબની દરિદ્રતાએજ અભ્યાસમાં લગાડ્યા છે, તેથી દરિદ્રતાને પણ તમારે એક જાતની ઉપકારક સમજવી જોઇએ. તમે તમારી સ્થિતિનો આટલી નાની અવસ્થાથી વિચાર કરવા શીખ્યા છો એ તમારી જીંદગીમાં તમે ઉન્નતિ પામશો તેનું શુભ ચિન્હ તમારે સમજવું. મારી પોતાની પૂર્વ સ્થીતિ તમારી હાલની સ્થીતિથી પણ ખરાબ હતી અને મારા મુરબ્બી ભોગીલાલ પ્રાણવલ્લભ કે જે હાલમાં ડેપ્યુટી એજ્યુકેશનલ ઇન્સ્પેક્ટર છે, તેમને તો નગીયા ઉપર દીવો મુકી વાંચવું પડતું હતું: તો એ દાખલાઓ ઉપરથી સુખદુઃખની દશાઓને અસ્થીર સમજી દરિદ્રતાને અસ્થિર સમજી દરિદ્રતાનો શોક નહિ ધરો. 'ઇશ્વર જે કાંઈ કરે તે સારાને માટે હોય છે' એ કહેવતને ધ્યાનમાં રાખી ઇશ્વરનો પાડ માનવો, ઉદ્યમમાં મચ્યા રહેવું, પાપથી ડરવું અને નીતિથી વર્તવું એ સર્વથા ઉન્નતિજ છે. માટે તેમ વર્તો અને આવાં ગાંડા ગાંડા વિચાર છોડી દ્યો."

નિવૃત્તિ માટે તેઓ તલસતા પણ એમની વ્યવસાયી પ્રકૃતિ એમને સદા રોકાયેલા રાખતી; અને કામ ને દોડધામમાં શરીર અસ્વસ્થ થતાં તેઓ મહાબલેશ્વર હવાફેર માટે ગયા હતા. ત્યાં તા. ૬ ઠ્ઠી મે ૧૯૨૦ ના રોજ લાલશંકરભાઈનું અવસાન થયું હતું.

એમના અવસાનની નોંધ લેતાં સોસાઈટીની સામાન્ય સભાએ નીચે મુજબ ઠરાવ પસાર કર્યો હતો:

"આ સભા તેઓના મૃત્યુની ઉંડા ખેદ સાથે નોંધ લે છે. તેઓ એક સમર્થ પુરૂષ હતા, અને સોસાઈટીની તેમણે સંગીન સેવા બજાવેલી છે. તેમના અવસાનથી સોસાઈટીને એક આહોશ કાર્યવાહકની ખોટ પડી છે. આ ઠરાવની નકલ તેમના કુટુંબને મોકલી આપવી."*

મારા અનુભવની નોંધ પૃ૪. * બુદ્ધિપ્રકાશ સન ૧૯૨૦, જુલાઇ,

ટીપમાં ફેરફાર કરી બીજા કોઈ ગૃહસ્થનું નામ આપ સુચવશો તો તેને માટે પણ હું ખુશીની સાથે આપની તરફથી મત આપીશ.

હાલની કમિટીના મેમ્બરોના નામ

પ્રમુખ

રા. રા. ભાણશંકર નાનાભાઈ

ઓનરરી સેક્રેટરી

શ્રી ઓનરેબલ રાવ બહાદુર રમણભાઈ મહીપતરામ નીલકંઠ

મેમ્બરોનાં નામ

શ્રી ઓનરેબલ સરદાર સર ચીનુભાઈ માધવલાલ

પ્રકરણ ૫

પ્રાચીન કાવ્યનું પ્રકાશન

"The mission which poets and philosophers feel within their heart, is to take their countrymen a step forward,—a step in the line of progress and not a leap from one age to another x x x and judging by this standerd what native of Gujarat will not say that this poets have not made a gift of higher loves and cares to the countrymen ? x x x But for these poets the people of Gujarat would have long since been turned into decayed and shrinken things, and if there is life left in them, the life-drops have been supplied by the poets. The poets have in fact wielded their power among the masses in the province and enriched at a time when there were no educationalists in the land, and it is upon the bases of the society as saved or raised by them that modern educationalists and writers have to construct their superstructure if they ever think of reaching the otherwise unwieldy masses

"The Classical poets of Gujarat." p. 78-79,
(G. M. TRIPATHI.)

પ્રાચીન કાવ્યોના સંશોધન અને પ્રકાશન સારૂ સોસાઈટીને કવીશ્વર દલપતરામ સ્મારક ફંડ મળેલું છે અને તેના વ્યાજની સારી રકમ જમે થયે મેનેજીંગ કમિટીએ પ્રેમાનંદ રચિત નળાખ્યાન અને સુભદ્રાહરણ એ બે પ્રસિદ્ધ કાવ્યોનું નવેસર સંશોધન કરાવી તે એ ફંડમાંથી છપાવવાનો નિર્ણય કર્યો હતો. નળાખ્યાનનું આખ્યાન વડોદરાના માજી ન્યાયાધીશ હામુભાઈ ડાહ્યાભાઈ-જેમણે અગાઉ એ કાવ્યોનો કેટલોક ભાગ, શ્રીયુત છગનલાલ ઠાકોરદાસ મોદીની સાથે સટીક સંપાદન કર્યો હતો તેમને અને સુભદ્રાહરણનું કાવ્ય, શ્રીયુત અંબાલાલ બુલાખીરામ જાની-જાણીતા ગુજરાતી સમાલિકના ઉપ-તંત્રી અને પ્રાચીન કાવ્ય સાહિત્યના માર્મિક અભ્યાસી-ને

સોંપાયા હતા. એ પૈકી "સુભદ્રા હરણ" તૈયાર થઈ આવ્યું, તે સન ૧૯૧૯ માં સોસાઇટીએ છપાવ્યું હતું; અને નળાખ્યાનનું પછી રહેલું કામ, પ્રાચીન કાવ્ય સંશોધન માટે પંકાયલા શ્રીયુત મંજુલાલ મજમુદારને પાછળથી સોંપવામાં આવેલું છે.

પ્રાચીન કાવ્ય સાહિત્યનો વાચક અને અભ્યાસી જોઈ શકશે કે શ્રીયુત અંબાલાલ જાનીએ સુભદ્રાહરણનું સંપાદન કાર્ય બહુ કાળજીપૂર્વક અને શાસ્ત્રીય ધોરણે કરેલું છે; અને એ આવૃત્તિનું વિશેષ આકર્ષણ એ છે કે સંપાદકે એક વિસ્તૃત ઉપોદ્ઘાત લખીને તેમાં પ્રેમાનંદના પ્રશ્નને વિગતવાર ચર્ચ્યો છે, અને ટુંક સમયમાં તેની પહેલી આવૃત્તિ ઉપડી જતાં લેખકે તેની બીજી આવૃત્તિ પોતા તરફથી કઢાવવા પરવાનગી માગી હતી તે સોસાઇટીએ તેમને આપી હતી.

શ્રીયુત હિંમતલાલ અંજારિયાએ "કાવ્ય માધુર્ય" એડિટ કરીને નવી કવિતાનો ગુજરાતી જનતાને સારી રીતે પરિચય કરાવ્યો હતો, પણ નવી અને જુની કવિતાનો સંગ્રહ વાચક વર્ગને સુલભ થાય એ હેતુથી સોસાઇટીએ ઇંગ્લંડમાં મેકે પ્રકાશિત ૧૦૦૧ કાવ્ય રત્નોનું પુસ્તક છે એ ઢબનું નવીન પદ્ય સંગ્રહ—અને એ ધોરણે ગદ્યસંગ્રહ પણ તૈયાર કરાવવાનો નિર્ણય કર્યો અને તેમાંનું પદ્ય સંગ્રહનું સંપાદન કાર્ય, એવાં એડિટિંગ કાર્ય માટે જાણીતા થએલા ભાઇશ્રી હિંમતલાલ અંજારિયાને, અને ગદ્ય સંગ્રહનું સંપાદન કામ નડિયાદ નિવાસી પણ સમગ્ર ગુજરાતના પરિચયવાળા, જાણીતા લેખક અને કવિ શ્રીયુત ચંદ્રશંકર પંડ્યાને, અપાયા હતા.

શ્રીયુત ચંદ્રશંકર ઉપર જણાવેલું ગદ્ય પુસ્તક, એમની અસ્વસ્થ તબીયતને લઇને તૈયાર કરી શક્યા નથી; અને તે પછી શ્રીયુત વિશ્વનાથ ભટ્ટે એ વિષયને હાથમાં લઇને 'ગદ્ય નવનીત' એ નામનું એક પુસ્તક ગુજરાતી જનતાને આપેલું છે, તે એ પ્રકારના ગદ્ય સંગ્રહોમાં પ્રથમ સ્થાન લે છે

સન ૧૯૨૨ માં પદ્યસંગ્રહ-નવી જુની કવિતાનો સંગ્રહ-છપાયો હતો અને તે એકદમ લોકપ્રિય નિવડી, શાળા પાઠશાળામાં તે પુસ્તક પાઠ્ય પુસ્તક તરીકે નિયત થયું હતું અને હજી તે બહોળું વંચાય છે એ તેની અન્ય એવા સંગ્રહોની સરખામણીમાં ચઢીયાતિતા દર્શાવે છે

સોસાઇટીના પ્રમુખ તરીકે દી. બા. કેશવલાલભાઇની સન ૧૯૨૦ના જુન માસમાં નિમણુંક થઈ, તે પછીથી એમ કહી શકાય કે પ્રાચીન કાવ્યના પ્રકાશન કાર્યને સોસાઇટી તરફથી ખાસ ઉત્તેજન મળેલું છે.

ગુજરાતી કોશની નવી આવૃત્તિ થવાની જરૂર હતી અને તેની સુધારણાનું અને સંપાદનનું કાર્ય ઉપાડી લેવા કમિટીએ દી. બા. કેશવલાલભાઇને વિનતિ કરતાં, કેટલીક અનુકૂળતા મળે, તેઓએ તે માટે ખુશી દર્શાવી હતી.

પ્રાચીન કાવ્યમાળા અને બૃહત્કાવ્યદોહનના આઠ ભાગો પ્રકટ થયા ત્યારે એમનાં કાવ્યોની પ્રતો લુજ્જતે મળેલી હતી. તે પછી નવી પ્રતો સંખ્યાબંધ હાથ લાગી હતી, તેમજ એ છાપેલાં પુસ્તકોની પ્રતો પણ બજારમાં વેચાતી મળતી નહોતી.

દરમિયાન સોસાઇટીમાં જુની હાથપ્રતોનો એક સારો સંગ્રહ ભેગો થયો હતો અને તેનો કોઈ રીતે ઉપયોગ થાય એમ એ વસ્તુમાં રસ લેનારા સૌ ઇચ્છતા હતા.

કોશના સંપાદનકાર્ય અર્થે પ્રથમ કોશમાં નહિ સંગ્રહાયલા એવા નવા શબ્દો એકઠા કરવાનું કામ શરૂ કરવામાં આવ્યું, તેના અંગે જુના કાવ્યો ફરી વાંચી જવાનું નક્કી કર્યું તે સાથે એ વિચાર દૃઢ થયો કે ભેગાભેગું એ કાવ્યની શુદ્ધ પ્રત પણ તૈયાર કરાવવી, જે સાનુકૂળ સંજોગ આવી મળતા પ્રસિદ્ધ કરી શકાય.

એ અરસામાં દી. બા. કેશવલાલભાઇ કોલેજમાં ગુજરાતીના અધ્યાપક નિમાયા હતા.

યુનિવરસિટીની બી. એ. ની પરીક્ષામાં ગુજરાતીના વિષયને દાખલ કર્યા પછી પાઠ્ય પુસ્તકોની પસંદગીમાં કેટલીક મુશ્કેલી નડતી હતી અને અને પ્રિવિયસ, ઇન્ટર અને બી. એ. ઓનર્સમાં એ વિષય લેવાતા, તે મુશ્કેલી વધુ નડવા ભીતિ હતી.

યુનિવર્સિટી તરફથી બી. એ. અને એમ. એ. ની પરીક્ષામાં ગુજરાતી પુસ્તકોની પસંદગી અમુક ધોરણે થવા ગુજરાત વર્નાક્યુલર સોસાઇટી અને ગુજરાત સાહિત્ય સભાએ દી. બા. કેશવલાલભાઈની સૂચનાથી, એક પત્ર યુનિવર્સિટી રજીસ્ટ્રારને મોકલી આપ્યો હતો; એટલુંજ નહિ પણ સર ચીમનલાલ-મુબાઈ યુનિવર્સિટીના વાઇસચૅન્સેલર-કોઈ કામ પ્રસંગ અમદાવાદમાં આવેલા તેમની ડેપ્યુટેશનમાં મુલાકાત લઇને તે સંબંધી ઘટતી સગવડ કરી આપવાને એમને વિનંતિ કરી હતી.

એમ. એ. ની પરીક્ષામાં ગુજરાતીને સ્થાન અપાયું ત્યારથી એ વિષયના પરીક્ષક તરીકે દી. બા. કેશવલાલ નિમાતા હતા અને એમની એ પાઠ્યપુસ્તકો સંબંધીની સૂચનાઓ જેમ વ્યવહારુ તેમ મહત્વની હતી.

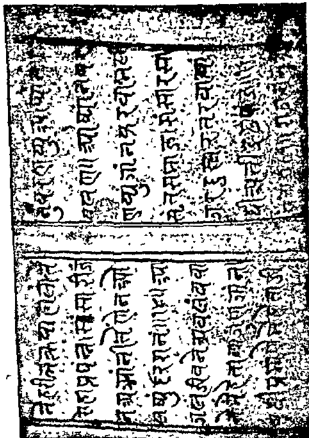
ગુજરાતીમાં પાઠ્ય પુસ્તકની મુશ્કેલી આજે પણ માલુમ પડે છે પણ તે બની શકે તેટલે અંશે દૂર કરવા દિ. બા. કેશવલાલભાઈની પ્રેરણાથી સોસાઇટીએ પ્રાચીન કાવ્યનું સંશોધન અને પ્રકાશન કાર્ય, તે પછી તુરત ઉપાડી લીધું હતુ અને તેનાં પરિણામે સોસાઇટી આજદીન સુધીમાં આઠેક પ્રાચીન કાવ્યનાં પુસ્તકો પ્રસિદ્ધ કરી શકી છે.

આ સંબંધમા એ વખતે બુદ્ધિપ્રકાશમા અમે નીચે મુજબ નોંધ લખી હતી:—

" મુંબઈ યુનિવર્સિટીએ બી. એ. ની પરીક્ષામા, એમ. એ. ની જેમ ગુજરાતીને સ્થાન આપ્યું છે અને એમ આશા પડે છે કે રફતે રફતે ઇન્ટરમીડીએટ અને ફર્સ્ટ ઇયર ઈન આર્ટ્સ, એ બે પરીક્ષાઓમાં પણ તે વિષય દાખલ થઇ જશે, એટલે કે કોલેજની શરૂઆતથી માંડીને એમ. એ., પર્યંત ગુજરાતી ભાષાનો ક્રમસર (graded) અભ્યાસ કરવાની વિદ્યાર્થીઓને સુગમતા પ્રાપ્ત થશે પણ તે સાથે કોલેજ પરીક્ષાને યોગ્ય પાઠ્ય પુસ્તકો કયાં છે એ પ્રશ્ન આપણી સંમુખ ખડો થાય છે. સિવાય જે પુસ્તકો દાખલ થઇ શકે એવાં છે, તેની નકલો દુઃપ્રાપ્ય હોય છે, અગર તો તે કાવ્યગ્રંથોનું પદ્ધતિસર સંશોધન થયલું હોતું નથી. અભ્યાસના અને વિદ્યાર્થીના દૃષ્ટિબિન્દુથી આ આખો પ્રશ્ન વિગતમાં વિચારવાની જરૂર છે. સોસાઇટીની વ્યવસ્થાપક કમિટીએ આ પ્રશ્નને જુદી દૃષ્ટિએ વિચારતાં જોયું કે પ્રાચીન કાવ્યમાળા અને બૃહત કાવ્યદોહનના ગ્રંથો પ્રસિદ્ધ થયે ઘણો વખત થઈ ગયો છે, અને તે પછી કેટલાંક નવા કાવ્ય પુસ્તકો હાથ લાગ્યાં છે. અને કેટલાક જુના કાવ્યોની નવી પ્રતો પણ પ્રાપ્ત થઈ છે. પ્રાચીન કાવ્યમાળાના ગ્રંથો તો હાલમાં મળી શકતા નથી. અને બૃહત્ કાવ્યદોહનનું પુસ્તક અભ્યાસ માટે નિર્ણિત થવા જોઇએ તેવું વ્યવસ્થિત અને સંકલિત નથી. તેથી નરસિંહ મહેતાથી માંડી દલપતરામ પર્યંતના મુખ્ય અને પ્રચલિત કવિઓના જાણીતા ગ્રંથોનું નવેસર સંશોધન થઈ કવિ જીવન અને નોટસ સાથે તે તૈયાર થવાની જરૂર છે. એ રીતે નવેસર તે કામ ઉપાડી લેવાથી પ્રાચીન ગુજરાતી કાવ્ય સાહિત્યનું સમગ્ર રીતે અને ક્રમસર દિગ્દર્શન કરાવી શકાશે અને વિદ્યાર્થીઓને પાઠ્ય પુસ્તકો માટે જે કાંઇ અગવડ છે તે આ પ્રવિધિથી ઘોડે ઘણે અંશે દૂર થવા સંભવ છે."

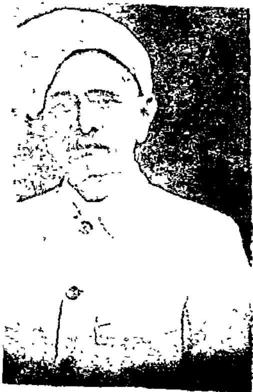
બુદ્ધિપ્રકાશ, જાન્યુઆરી સન ૧૯૨૨-પૃ ૨૩, ૨૪.

પ્રસ્તુત યોજનાનું પહેલું પુસ્તક ‘ નરસૈં મહેતાનું આખ્યાન ’ એ નામનું બહાર પડ્યું હતું. બૃહત્કાવ્ય દોહન ભા. ૮ માં નરસૈંનું ચરિત્ર વિશ્વનાથ કવિના નામે છપાયું હતું પણ અમને જે હાથપ્રત હાથ લાગી તે તપાસતાં જણાયું હતું કે નરસૈંના જીવનના પ્રસંગો, જુદા જુદા કવિઓના લખેલા, કોઈ અજ્ઞાત કવિએ સળંગ રીતે ગૂંથ્યા હતા અને તેમાં વિશ્વનાથ જનીનું મોસાળુ પણ આપેલું હતું. એ પુસ્તકનું કર્તૃત્વ વિશ્વનાથને આરોપિત થતું હતું તે બરાબર નહોતું.

નરસૈં મહેતાનાં આખ્યાનની હાથપ્રતનું એક પૃષ્ઠ.

નરસૈંના જીવન પ્રસંગો જાણવાને આ કાવ્ય જેમ ઉપયોગી હતું તેમ પ્રાચીન સાહિત્યની દૃષ્ટિએ પણ તેનું મૂલ્ય હતું.

હિંમતલાલ ગણેશજી અંજારિયા

(પૃ ૧૫)

જેઠાલાલ ગોવર્ધનદાસ શાહ

કાવ્યની ઐતિહાસિક પદ્ધતિએ સમાલોચના કરી એ આવૃત્તિનું મૂલ્ય બહુ વધાર્યું છે. એ સંપાદન કાર્યથી સંતોષ પામીને આપણા એક અતિથિન સાક્ષરશ્રી બળવંતરાય ઠાકોરે જે અભિપ્રાય આપ્યો છે તે અહીં ઉતારા લાયક છેઃ—

વસંતવિલાસનું એક પૃષ્ઠ

"રા. રા. રામલાલ મોદીએ બહુજ સારો અભ્યાસ કરીને આ પુસ્તક તૈયાર કર્યું છે. પ્રતોનો સંગ્રહ અને પાઠભેદોની નોંધ અને કવિઓની હકીકત વગેરેનું એમનું લખાણ આજ સુધીના ગુજરાતના વિદ્વાનોએ એવા વિષય ઉપર કરેલાં લખાણોમાં ઉત્તમ પ્રતિનું લાગે છે અને તેમાં વિષ્ણુદાસ વિષે એમણે કરેલી ચર્ચા ઉપરથી એ કવિ પ્રથમ પહેલીવાર ગુજરાતીના શોધક વિદ્વાનોનું પુરેપુરૂં ધ્યાન એંચવા સમર્થ થઈ જશે એવી આશા રાખું છું. સોસાઇટીદ્વારા પ્રકટ થતા સંશોધિત સાહિત્યમાં આ પુસ્તક જરૂર ઉંચું સ્થાન લેશે."*

નડિયાદનિવાસી રત્નદાસ નામના કવિએ હરિશ્ચંદ્રાખ્યાન નામનું કાવ્ય લખેલું છે અને તે છપાયું હતું. પ્રેમાનંદનાં જીવન વિષે એ કાવ્યમાંથી કેટલીક કિંમતી માહિતી પ્રાપ્ત થાય છે, તે કારણે દી. બા. કેશવલાલભાઇને તેનું પુનઃપ્રકાશન જરૂરનું જણાયું અને તેના સંપાદન પાછળ ભારે જહેમત ઉઠાવીને એની શુદ્ધ પ્રત એમણે તૈયારી કરી આપી, તે સોસાઇટીએ છપાવી હતી; પણ એ પ્રકાશનનું મહત્ત્વ તેમાં "પ્રકાશના પરમાણું" એ શીર્ષક હેઠળ સંપાદકે જે વિચારણીય પ્રસ્તાવના લખેલી છે, તેમાં રહેલું છે, અને પ્રેમાનંદના અભ્યાસીને તે વિશેષ ઉપયોગી થશે.

ગુજરાતનો છેલ્લો કવિ–પ્રાચીનોમા દયારામ છે; અને ગુજરાતી જનતામાં તેની લોકપ્રિયતા હજુ કાયમ છે. ગુજરાતીમાં વલ્લભી સંપ્રદાયનું વૈષ્ણવી સાહિત્ય ઉતારવાનો કોઈ ગુજરાતી કવિએ પ્રયત્ન કર્યો હોય તેમા અગ્રસ્થાને કવિ દયારામ બીરાજે છે, અને વલ્લભ સંપ્રદાયના સિદ્ધાંતોનું પદ્ધતિસર નિરૂપણ એમનાં 'રસિક વલ્લભ' કાવ્યમાં મળી આવે છે એ પુસ્તક એમ. એ, ની પરીક્ષામાં પ્રથમ વંચાતુ હતું, અને પરીક્ષક તરીકે ગોવર્ધનરામભાઈનું એ પ્રતિ લક્ષ જતાં એમણે "દયારામનો અક્ષરદેહ" એ નામક એક વિદ્વત્તાપૂર્ણ નિબંધ એ કાવ્ય પર લખ્યો હતો.

'રસિક વલ્લભ' એ કાવ્ય પ્રાચીન કાવ્યમાળામા પ્રસિદ્ધ થયું હતુ પણ તેની પ્રતો મળતી નહોતી. કવિની પ્રતપરથી એમના કોઇ શિષ્યે નકલ કરેલી પ્રત પ્રસંગવશાત્ દી. બા. કેશવલાલના જોવામા આવી. દી. બા. કેશવલાલભાઇનો દયારામ વિષેનો અભ્યાસ કેટલો ઉંડો છે તે એમણે મુંબઇમાં શ્રી ફોર્બસ સભાના આશ્રય નીચે કવિ દયારામ વિષે જે વ્યાખ્યાન આપ્યું હતું તે વાચતા

* જલંધર આખ્યાન–પૃ ૨

માલુમ પડશે એમની સૂચનાથી ગ્રન્થનું નવેસર સંપાદન કરાવવાનું અને તે કામ વૈષ્ણવ વલ્લભ સંપ્રદાય સાહિત્યના ખાસ અભ્યાસી અને પ્રખર વિદ્વાન પ્રો. જેઠાલાલ ગોવર્ધનદાસ શાહને આપવાનો નિર્ણય થયો

એમણે તે કાર્ય બહુ ઉત્સાહથી સ્વીકાર્યું અને કવિ દયારામ વિષે એ આવૃત્તિમાં લંબાણથી એક લેખ લખીને એ પુસ્તકના અભ્યાસીને મદદગાર થઈ પડે એવી પુષ્કળ વાચન સામગ્રી એમણે પૂરી પાડેલી છે; તે બદલ સંપાદકને ખરેખર ધન્યવાદ ઘટે છે.

ગુજરાતી પ્રાચીન કવિઓમાં અખાનું નામ જેમ જાણીતું તેમ મોખરે છે; પણ એની કવિતાના વિષયની કઠિનતાને લઇને અને અજ્ઞાન લહીઆઓએ ઉતારેલી ભ્રષ્ટ પ્રતોનાં કારણે એ કવિના સમજવાનું અઘરૂં થઈ પડે છે, અને તેથી ઘણા વાચકો તેનું વાચન અધવચ મૂકી દે છે.

આ અડચણ ટાળવાને, અને કેશવલાલભાઈ, ગુજરાતીના અધ્યાપક તરીકે કોલેજમા એજ વિષયને શિખવતા હતા તેથી પણ, અખાના જાણીતા કાવ્યોનો સંગ્રહ, દી. બા. નર્મદાશંકરભાઈ—જેઓ વેદાંતના વિષયમા પારંગત છે, અને થોડાક સમય પર એમણે અખા વિષે કમળાશંકર સ્મારક વ્યાખ્યાન સુરતમા આપ્યું હતુ,—એમને એડીટ કરી આપવા જણાવવામા આવ્યું અને એ વિષયના પ્રેમથી ખેંચાઇને, અન્ય પ્રવૃત્તિઓમાં ખૂબ દબાયલા હોવા છતા, તે એમણે સ્વીકાર્યું હતુ

એ આવૃત્તિ સર્વ રીતે સરસ જણાઇ છે.

અખાનુ ઘણું સાહિત્ય અપ્રસિદ્ધ જંબુસર પાસે આવેલા કહાનવાના મઠમા પેટીમા પડી રહેલું છે, એવી માહિતી મળતા સોસાઇટીએ જાણીતા સાહિત્યકાર અને કવિ શ્રીયુત સાગર દ્વારા એ સંગ્રહ મેળવીને તેનું સંપાદન કાર્ય એમનેજ સોપ્યુ હતુ; અને એ સંગ્રહ અખાકૃત 'અપ્રસિદ્ધ અક્ષય વાણી' એ નામથી પ્રકટ થયલો છે

અખાના અભ્યાસીને તે પુસ્તક જરૂર સંતોષ આપશે, વળી અખાની અપ્રસિદ્ધ સાખીઓનું ત્રીજું પુસ્તક તૈયાર કરાવવાની તજવીજ ચાલુ છે.

અત્યાર આગમચ જે પ્રાચીન કાવ્ય ગ્રંથો પ્રકટ થઇ ગયા છે, તેની ઉપર નોંધ કરી છે, પણ અન્ય કાવ્યો જેનું સંપાદન કાર્ય સોપાઇ ગયુ છે, અને જેમાના કેટલાકની સાફ પ્રેસ કાપી સોસાઇટી પાસે આવી ગયલી છે, તેનો પણ અત્રે ઉલ્લેખ કરવો ઘટે છે.

ઓખાહરણ—પ્રેમાનંદ, નાકર, વિષ્ણુદાસ અને કહાનનું રચેલું—નું કાવ્ય પ્રો. ગજેન્દ્રશંકર પંડ્યાએ સંશોધિત કરી આપ્યુ છે, અને એ ધોરણે સમાળશા આખ્યાન—દશ કવિઓની કૃતિઓનો સંગ્રહ સુરતની

સાર્વજનિક કોલેજના એક અધ્યાપક શ્રીયુત વ્રજરાય મુકુંદરાય દેસાઇએ તૈયાર કર્યું છે, અને તે એક ઉત્તમ કાવ્ય પુસ્તક થઇ પડે તો અમે નવાઇ પામીશું નહિ. મગાળશાની વસ્તુ બહુ પ્રાચીન છે અને તેનો પ્રચાર ઘણા પ્રાંતોમાં જોવામાં આવે છે લેખકે એ વિષયને લગતી ઘણી ઘણી માહિતી, જુદા જુદા ગ્રંથોએ તપાસ કરીને મેળવી છે; સદ્ગત એચ. આર ગ્લોટે

ज्ञबदकायं बदस्रातेवीर्यावलीउवीसनिक्रएकात्रीन्तासंता
नरअहंइवारमर्गाक्षिवीमनायागीन्वरखुरमइदगनालाम

थ॥ए॥इतिश्रीहरिलीलानमास॥ ॥छ॥अथकलशाहरि
नाधन्यार्या॥नगतिविचारनिजवचननानावचित्रा॥सोनक
ला॥शिह२कथावाकथापवित्र॥२॥पदाधन्यतर
नागीनी॥हरेएणमसुरारि॥आणीवाणीइनत
क्रारि॥धन्यतनपअनेकतीग्यतपअनदानायागकरा

चलवाम॥न्यतपज्ञगतादितमदाग॥व्यंदन्नुणमाश्रांना
कलियुगिश्रीकलअदरइनामदड न॥धन्यतपहतिश्री॥
मद्दाविनुप्रीतोन्तु॥ ॥सवतापठथवर्षेञस्थाइथदिपः
यामालि ॥श्रीरस्तु॥ ॥कल्याणमस्तु॥

ભીમકૃત હરિલીલાનું છેલ્લું પૃષ્ઠ.

સગાળશા આખ્યાનને એક ઉત્તમ કાવ્ય ગણાવ્યુ હતુ, અને માધવના જોમની પેઠે સગાળશા શેઠની કમળી-ચાવળી ગમે તેવા સખત હૃદયને પણ પિગળાવે એવી છે આ પુસ્તક ચાલુ વર્ષમા બહાર પડનાર છે

આ સિવાય રત્નેશ્વરકૃત ભાગવતના ત્રણ સ્કંધ જેની પ્રત ઉપલબ્ધ છે, તેનું એડિટીંગ કામ એ વિષયના રસિયા અને પરમ વૈષ્ણવ શ્રીયુત નરહરનામ કાશીરામ શાસ્ત્રીએ હાથ ધર્યું છે મહાભારતનુ આદિપર્વનુ પુસ્તક એમણે એડિટ કરેલુ જેમણે જોયુ હશે તેઓ એમના આ કાર્યથી સહુ પ્રસન્ન થશે નવા લેખકોમા એમણે એમની કાર્યશક્તિ અને બુદ્ધિથી ઉંચુ સ્થાન મેળવેલુ છે, એમ કહેવાની ભાગ્યેજ જરૂર રહે છે

એજ પ્રમાણે શ્રીયુત ભોગીલાલ જયચંદ સાંડેસરાએ ૧૫ મા, ૧૬ મા અને ૧૭ મા સૈકાના પ્રાચીન કાવ્યોની ખુલાસાવાળી કરી આપવાનુ જણાવ્યુ છે એ ભાઇ હજુ *વિદ્યાર્થી અવસ્થામા છે, મેટ્રિક્યુલેશનના વર્ગમા અભ્યાસ* કરે છે, પણ એમનું આપણા પ્રાચીન સાહિત્ય અને ઇતિહાસનુ જ્ઞાન ભલભલા સારા વિદ્વાનને માનાસ્પદ થઈ પડે એવા ઉંચા પ્રકારનું છે એમની પાસેથી વધુ ચોક્કસ માહિતી મેળવવાની બાકી છે, તે મળ્યા બાદ સોસાઇટી તે સંગ્રહ વિષે છેવટનો નિર્ણય કરશે

અંતમા ' આપણી કવિતા સમૃદ્ધિ ' એ નામનો અર્વાચીન કવિતાનો એક સંગ્રહ સોસાઈટીએ છપાવેલો છે અને એ વિષયમા તે નવીન ભાત પાડે છે એ વિષે વધુ વિવેચન નહિ કરતા, તેના સંપાદકનાજ શબ્દો અમે રજુ કરીશુ —

"વિ સં ૧૯૦૬ થી આજ સુધીના સાઠઆઠ લાયકાના ગાળા અરસા માટે સાધારણ કદની ચોપડીમા કવિતા સંગ્રહ કરવો, દરેક કૃતિનું સાથે વિવરણ પણ આપવુ, અંગત રૂચિ અરૂચિને અલગ રાખી કૃતિના ગુણ દોષ સમજાય એમ સકારણ વિવરણ લખવુ, વાદાવાદી બનતા લગી તટસ્થને પણ મત દેવામા તેઓ ખેંચાવુ નહિ, ગોળ ગોળ પણ ન લખવુ, અને મત કરવા તેના કારણોને મુખ્ય ગણવા અલંકારો, સરખામણીઓ તથા તે માટે ઉપાય, શબ્દવ્યુત્પત્તિ, કવિના સમાન્ય ઠાણો, વગેરે વિગતોથી ન લલચાતા ચોપડીના કદની મર્યાદાઓને વળગી રહેવું, કૃતિને અને તેના અર્થનેજ પ્રધાન ગણવા—આવા આવા લક્ષણોવાળો ઉદ્દેશ જાળવવાજ આ ચોપડીની સંકલનામા કેટલાક ધોરણોને દરવાથી પાળવાનુ પ્રાપ્ત થયુ "× ××

" કવિતા કલાની જે ભાવના વિવિધ દાખલા દલીલો સાથે ગુજરાતના કવિતાભોગી વર્ગમાં ફેલાવવાના હેતુથી આ ચોપડી યોજી છે, તે ભાવનાનો અનંત વિજય થાઓ ! "

પ્રકરણ ૬

મહિલા મિત્ર

મારો આદર્શ એ છે કે સ્ત્રીઓ ભલે પોતાના હિત માટે સ્વતંત્ર રીતે વિચાર કરે, પણ તે વિચારોને કાર્યમાં મૂકવા પુરુષો સાથે હિંમતથી સહકાર કરે તો બંનેના સુખમાં ઘણો વધારો થાય અને મનુષ્ય સમાજ વધારે બળવાન અને તંદુરસ્ત થઈ શકે '

મહારાણી ચીમનાબાઈ ગાયકવાડ

સ્ત્રી કેળવણી પ્રત્યે સોસાઈટીના સંચાલકો શરૂઆતથી ધ્યાન આપતા આવ્યા છે સોસાઇટી સ્થપાઈ કે તુરત જ પહેલવહેલું કાર્ય છોકરા છોકરીઓની ખાનગી શાળાનો વહિવટ તેના પોતાના હાથમાં લેવાનું કર્યું હતું શહેરમાં પ્રથમ કન્યાશાળા કાઢવાનો યશ સોસાઇટીને છે અને સોસાઇટીના સંસ્થાપક ફૉર્બસ સાહેબની પ્રેરણા અને પ્રોત્સાહનથી રા બ મગનભાઇ કન્યાશાળા નિકળી હતી તેનો ઉલ્લેખ બીજા વિભાગમાં કરવામાં આવેલો છે, તેમ તેમાં જણાવેલું છે કે બીજી બે શહેરની જાણીતી કન્યાશાળાઓ રણછોડલાલ છોટાલાલ ખાડીયા કન્યાશાળા અને સૌ દિવાળીબાઇ કન્યા શાળાના ફંડ અને વહિવટ સોસાઇટી પાસે છે અને તે બંને સંસ્થાના મુખ્ય સંચાલક અને ઑન સેક્રેટરી લેડી વિદ્યાબહેન નીલકંઠ છે, જેમની પાસે રા બા મગનભાઇ કન્યાશાળાનો (હાલના એ વી સ્કુલ) ચાર્જ પણ છે

સોસાઇટીએ માત્ર કન્યાશાળાઓનો વહિવટ કરીને સંતોષ માન્યો નથી સ્ત્રી ઉપયોગી વાચન સાહિત્ય પુરૂં પાડવા તેને ૮ ટ્રસ્ટ ફંડો આશરે રૂ ૨૦૦૦૦ના મળેલા છે, જેના વ્યાજમાથી વખતોવખત વિધવિધ વિષયોપર પુસ્તકો છપાવવામાં આવે છે અને તે ઉપયોગી સ્ત્રી વાચન પુરૂં પાડે છે તે સિવાય તેના હસ્તક સૌ લક્ષ્મીબાઈ સ્ત્રી પુસ્તકાલય છે, તેમાથી પુસ્તકો સ્ત્રીઓને છૂટથી વાચવા અપાય છે અને છોકરીઓને ઇનામો અને સ્કૉલરશિપો આપવાના ટ્રસ્ટ ફંડો તો તેને મોટી સંખ્યામાં મળેલા છે

પરંતુ સોસાઇટીના કાર્યવાહકોને સ્ત્રી કેળવણીનું કામ કરતા માલુમ પડ્યુ કે હિન્દુ બાળાઓ સમાજ બંધનને કારણે બાર તેર વર્ષની વયે પહોંચતા શાળાનો અભ્યાસ છોડી દે છે એવી બાળાઓ વધુ અભ્યાસ

શ્રી વિદ્યાબ્હેન નીલકંઠ

સૌ. શારદાબ્હેન મહેતા

'મહિલામિત્ર' વર્ષ ૧થી૪ સુધીના સંપાદકો

સૌ. સરોજિની મહેતા

સૌ. સૌદામિની મહેતા

'મહિલામિત્ર' પુસ્તક ૫ નાં સંપાદકો
(પૃ. ૭૩)

કરી શકે અને તેમનું જ્ઞાન વધે એ આશયથી સોસાઇટીએ સન ૧૯૦૦ મા સ્ત્રી કેળવણીની પરીક્ષા લેવાની યોજના ઘડી હતી અને તેનો સવિસ્તર વૃત્તાંત સોસાઇટીના ઇતિહાસ વિભાગ ૨ મા આપેલો છે.*

તે પછી સ્ત્રી કેળવણીનો બહોળો પ્રચાર થયો છે અને ઘણી બાળાઓ મ્હોટી ઉમ્મર સુધી શાળા પાઠશાળામા અભ્યાસ કરે છે.

સોસાઇટીના સંચાલકોએ પાછળથી જોયુ કે ઉપરોક્ત સ્ત્રી શિક્ષણ પરીક્ષા આપવા સારૂ બહુધા શાળાઓ અને ટ્રેનિંગ કૉલેજની બાળાઓ અને શિક્ષિકાઓજ આવે છે, જે તેનો ખરો આશય નહોતો, એટલુંજ નહિ પણ તેનો લાભ ઘણુંખરૂ અમદાવાદની સ્ત્રીઓ લેતી હતી.

આ બે કારણે સોસાઇટીના કાર્યકર્તાઓએ ચાલુ રૂઢિમા થોડોક ફેરફાર કરવાનુ યોગ્ય વિચાર્યું પ્રથમ તો એ પરીક્ષામા ગુજરાતના બીજા ભાગોની સ્ત્રીઓ સહેલાઇથી બેસી શકે તે સારૂ જુદા જુદા અને મુખ્ય શહેરોમા તે પરીક્ષા લેવાની તજવીજ કરી; પણ તે અખતરો ફતેહમંદ નિવડ્યો નહિ

કાર્યવાહકોએ જોયુ કે તે કાર્ય પાછળ આશરે રૂ. ૩૦૦) થી રૂ ૫૦૦) ખર્ચાય છે અને તેનો ઉપયોગ અને લાભ જેવી રીતે લેવાવો જોઇએ તેવી રીતે વ્યવહારમા જોવામા આવતો નથી.

સોસાઇટી સાહિત્ય અને કેળવણીની પેઠે જ્ઞાન પ્રચારની સંસ્થા છે, જો તે સ્ત્રી ઉપયોગી વાચન, જમાનાને અનુકૂળ, પુરૂ પાડવા ગોઠવણ કરે તો તે વધારે લાભદાયી થવા સંભવ છે, એવો સામાન્ય અભિપ્રાય માલુમ પડ્યો.

તે પરથી સોસાઇટીએ સ્ત્રી વાચન માટે વ્યવહારૂ યોજના ઘડી કાઢવા એક પેટા-કમિટી નીમી તેની પાસે રીપોર્ટ માગ્યો, તે રીપોર્ટ પરિશિષ્ટમા આપેલો છે

"મહિલા મિત્ર" વાર્ષિકના ચાર પુસ્તકો એમના તંત્રીપદ હેઠળ પ્રગટ થયા હતા પરંતુ કૌટુંબિક જવાબદારીઓ સાથે જાહેર પ્રવૃત્તિઓમા એમને વધુ ને વધુ રોકાણ થતું હતુ અને તેના કામનો બોજો પણ વધતો જતો હતો તેથી 'મહિલા મિત્ર'ના સંપાદનમા વારંવાર વિલંબ થતો હતો એવી અનિયમિતતા જાહેર કાર્યમા ન થવી જોઈએ એવી માન્યતાથી તેઓએ ક્રમિકીને તંત્રી પદમા ફેરફાર કરવાનું જણાવ્યુ તે પછીથી ગોમાઈજીએ એમની સનાદ વડને સર રમણભાઇ અને લેડી વિદ્યાબ્હેનની બે ચમત્કારી ગ્રેજ્યુએટ પુત્રીઓ શ્રીમતી સરોજિની બ્હેન મહેતા, એમ એ અને શ્રીમતી નીલામિની બ્હેન મહેતા, બી. એ, ને તે કાર્ય સુપ્રત કર્યું પણ તે બને બ્હેનો દુરના ન્હોતે અને એક બીજાથી અલગ ન્હોતા હતા અને દેશમા એવામા રાજકીય વિચારો બહુ ઉગ્ર સ્વરૂપ ધારણ કર્યું હતુ અને તે માટે લેખો વગેરે મેળવવામા મહા મહેનત પડતી હતી, એ સંજોગોમા એક જ પુસ્તક તેઓ સંપાદન કરી શક્યા હતા પછીથી એ પ્રવૃત્તિ મંદ પડી હતી તેનુ પ્રકાશન કાર્ય હાલમા અટકી પડ્યુ છે, પણ એ પ્રવૃત્તિને ચાલુ રાખવા ગોમાઈજી ઇન્તેજાર છે અને તે માટે પ્રયત્ન પણ જારી છે

એ પુસ્તકનુ પ્રકાશન બે ત્રણ કારણે ઉપકારક હતુ, એક તો તે સ્ત્રી ઉપયોગી વાચન પુરૂ પાડતુ હતુ, બીજુ તેના સંપાદક સ્ત્રીઓ હતી અને ત્રીજુ એમા સ્ત્રીઓનુ દૃષ્ટિબિન્દુ બરોબર રજુ થયુ હતુ અને તે જરૂરનુ હતુ.

'મહિલા મિત્ર'ના પહેલા પુસ્તકમા જ તંત્રી બ્હેનોએ સ્ત્રી શિક્ષણના પ્રશ્ન પર ભાર મૂકતા તેમા સ્ત્રીનુ દૃષ્ટિબિન્દુ રજુ કરવાનો એમનો આશય દર્શાવ્યો હતો અત્યાર સુધી સ્ત્રી શિક્ષણનાજ એકના નહિ પણ સમસ્ત સ્ત્રી જીવનને લગતા સઘળા પ્રશ્નો પુરુષોએ જ વિચાર્યા છે અને તેના નિર્ણય કરેલા છે તેથી સ્ત્રી વર્ગને અન્યાય પણ થયલો છે એ સ્થિતિમા ફેરફાર આવશ્યક હતો અને તે દિશામા એ બ્હેનોનો પ્રયાસ હતો

એ પુસ્તકની પ્રસ્તાવનામા જ તેમણે લખ્યુ હતુ કે,

"સ્ત્રીશિક્ષણ અને સ્ત્રીઓને લગતા તમામ વિચારમા એક સિદ્ધાંત જાણે સ્વતસિદ્ધ હોય એમ સ્વીકારી લેવામા આવેલો જ્યા ત્યા જોવામા આવે છે તે એ છે કે ઈશ્વર સ્ત્રીને પુરૂષના સુખને માટે ઉત્પન્ન કરે છે માત્ર આ પત્રમા લેખકને ઉદ્દેશીને આ કહેતુ નથી એકંદરે જ્યા ત્યા સ્ત્રી

સંબંધી ચર્ચા અગર વિચાર થાય છે ત્યાં એ વાત તો તે વિચારના પાયા રૂપજ હોય છે. અલબત્ત, સ્ત્રીની ફરજ પોતાના કુટુંબીઓને સુખરૂપ થવાની હોય છે તે કોઇ ના પાડતું જ નથી. પણ સ્ત્રી એક મનુષ્ય છે, તેનું વ્યક્તિત્વ છે, જેમ પુરુષને સુખની અભિલાષા છે તેમ સ્ત્રીને પણ હોય જ એ વાતની વિસ્મૃતિ થતી જણાય છે. માનવ સૃષ્ટિમાં પુરુષ તે પ્રધાન અને સ્ત્રી તે ગૌણ એ માન્યતા સામાન્ય રીતે એટલી દૃઢ થઇ ગઈ છે કે તેમા કાંઇ અયોગ્ય હોય એવું પુરુષોને તો શું પણ સ્ત્રીઓને પણ લાગતું નથી. સ્ત્રી શિક્ષણની યોજનામા માત્ર એટલુંજ હોય છે કે સ્ત્રીઓને કુટુંબજીવનને યોગ્ય બનવા સાધનભૂત શિક્ષણ જોઇએ તો પણ ઠીક. પરંતુ પુરુષના ઉત્તમ સુખ સાધનરૂપ તે કેમ બને એ લક્ષ્યબિન્દુ એકંદરે અગ્રસ્થાને હોય છે અને એ લક્ષ્યબિન્દુ સમક્ષ રાખવાથી જ સ્ત્રીકેળવણીની ઘટનાઓ સંકુચિત અને અનુદાર થાય છે.

પુરુષને પ્રભુએ શ્રેષ્ટ સરજાવ્યો છે અને સ્ત્રીઓ તો પુરૂષો સુખ સગવડમા રહી શકે માટે જીવન ધારણ કરે છે એ ભાવના કાંઇ આ દેશમાંજ છે એમ નથી. આખા જગતમા સર્વ દેશોમા, કોઇમા થોડે તો કોઈમા ઘણે અંશે એ માન્યતા ચાલતી આવેલી છે. સ્ત્રીઓમાં અજ્ઞાન વિશેષ ત્યાં તેમની વિશેષ અધમ દશા. બાકી પુરુષ કરતા સ્ત્રી ઉતરતો આત્મા છે એમ પ્રત્યક્ષ અથવા પરોક્ષ રીતે દરેક દેશમાં મનાય છે. શરીર બળમાં પુરુષ ચઢીઆતો છે અને સ્ત્રી જીવનના કુદરતી કર્તવ્યો સ્ત્રીઓને છે તેટલા પરથી માનસિક અને આત્માના વિકાસમા તે ઉતરતી છે એમ માની લેવામાં આવ્યું છે અને સંસારની ઘટના એ શરીર બળ પર રચાઈ છે, તેથીજ સ્ત્રીનું સ્થાન ગૌણ મનાયું છે. સ્ત્રીઓમા જ્ઞાનનો પ્રચાર થાય તોજ તેઓ પોતાનું યોગ્ય સ્થાન પ્રાપ્ત કરી શકે અને જનસમાજમા શ્રેષ્ઠતા પ્રાપ્ત કરી શકે."

એ પ્રકાશન પુનઃ અને સત્વર પ્રસિદ્ધ થાઓ અને તે સ્ત્રી બ્હેનોના હસ્તે, એવી અમારી ઇચ્છા સાથે, સ્ત્રી જીવનના પ્રશ્નમા રસ લેતા સૌ કોઇ સંમત થશે.

—※—

પરિશિષ્ટ ૨

સ્ત્રી શિક્ષણ અભ્યાસક્રમ વિષે વિચાર કરવા માટે નિમાયેલી કમિટીનો રિપોર્ટ

સ્ત્રી શિક્ષણ અભ્યાસક્રમ વિષે વિચાર કરવા નિમાયેલી કમિટીની એક સભા તા ૮ મી સપ્ટેમ્બર ૧૯૨૦ ને બુધવારને રોજ સાંજના પાંચ વાગે સોસાઈટીની ઑફીસમાં મળી હતી, તે વખતે નીચેના સભાસદો હાજર હતા અને નીચે પ્રમાણે ભલામણ કરવા ઠરાવ થયો હતો.

હાજર

(૧) રા. બા. રમણભાઈ મહીપતરામ નીલકંઠ

(૨) મી. કે. એ. બાલા

(૩) મીસીસ શારદા સુમન્ત મહેતા

રા. બા રમણભાઇને પ્રમુખપદ આપવામાં આવ્યું હતું

સોસાઈટીએ સ્ત્રી કેળવણી, સ્ત્રીઓના શિક્ષણ માટે ભાષણ અને પરીક્ષાઓની યોજનાઓ દાખલ કરી કેટલુ વહેવારૂ કાર્ય તે દિશામાં કરેલુ છે અને તે પ્રયાસ બહુધા ફતેહમંદ નિવડયો હતો પણ શાળામાં શીખતી છોકરીઓ અગર ઘેર અભ્યાસ કરતી સ્ત્રીઓ તરફથી આવી પરીક્ષા માટેની ઉમેદવારી હવે ઘણી ઘટી ગઇ છે તેથી આ પરીક્ષા ચાલુ રાખવાની જરૂર નથી, એમ આ કમિટીને લાગે છે. પણ સ્ત્રી કેળવણીની અભિવૃદ્ધિ માટે નવીન માર્ગ ગ્રહણ કરવાનું કમિટીને યોગ્ય જણાય છે.

અહીંમે સ્ત્રીઓ આ સોસાઇટીની લાઇફ મેમ્બર છે અને ખાસ સ્ત્રી ઉપયોગી વાચનની તેમના તરફથી ઇચ્છા દર્શાવવામાં આવે છે તેમજ સામાન્ય સ્ત્રીઓ વાચી શકે એવુ ઉપયોગી ઉંચા પ્રકારનુ સાહિત્ય પુરુ પાડવાની જરૂર છે.

તે હેતુથી 'મહિલા મિત્ર' એ નામથી વિધવિધ વિષયનું એક વાર્ષિક Annual પુસ્તક આશરે ૧૫૦ થી ૨૦૦ પાનાનું તે સચિત્ર તૈયાર કરાવી સોસાઇટી તરફથી પ્રસિદ્ધ કરવુ અને તે મેમ્બરોને અને બુદ્ધિપ્રકાશના ગ્રાહકોને બક્ષીસ આપવુ, એવી આ કમિટી ભલામણ કરે છે.

આવું વાર્ષિક પુસ્તક પ્રસિદ્ધ કર્યાથી તેનો બહોળો લાભ લેવાશે અને સ્ત્રીઓ માટે સારૂં સાહિત્ય ઉત્પન્ન થશે.

તા. ૯ મી સપ્ટેમ્બર ૧૯૨૦.

(સહી) રમણભાઈ મહીપતરામ નીલકંઠ
પ્રમુખ
મહિલામિત્ર-વાર્ષિક

ગુજરાત વર્નાક્યુલર સોસાઈટી,
અમદાવાદ, તા.   જાન્યુઆરી ૧૯૨૧.

મહેરબાન સાહેબ,

વિશેષ વિનંતિ કે, આવતા વર્ષમા (સને ૧૯૨૧) સોસાઇટી તરફથી "મહિલા મિત્ર" એ નામથી એક સચિત્ર વાર્ષિક (Annual) પુસ્તક અમારી દેખરેખ અને તંત્રીપદ નીચે કાઢવા બ્યવસ્થા થએલી છે. તેમા સ્ત્રીઓને લગતા, સ્ત્રીકેળવણી અને સ્ત્રી જીવનને ઉન્નત અને સુખી કરે એવા ઉચી કોટિના અને વિચારપૂર્ણ લેખો રજુ કરવા તેમજ સ્ત્રી ઉપયોગી સંસ્થાઓ, મંડળો, સામયિકો અને પુસ્તકો, સ્ત્રી કેળવણીના આંકડા અને કન્યાશાળાઓ વગેરે બાબતોને લગતી માહિતીનો સમાવેશ કરવા ધાર્યું છે.

વાસ્તે આપને વિનંતિ કરવાની કે સ્ત્રી કેળવણી અને સ્ત્રીજીવનને લગતા એકાદ વિષય ઉપર આપ લેખ લખી આપવા કૃપા કરશો અને આ સંબંધમા જે કાંઇ ઉપયોગી સુચના કરવી જરૂરની જણાય તે લખી જણાવવા તસ્દી લેશો.

આપ કયા વિષય ઉપર ખ લખી આપશો અને તે કેટલી મુદતમાં લખી મોકલી શકશો તે જણાવી અમને આભારી કરશો

આ સંબંધી સર્વ પત્રવ્યવહાર ગુ વ સો સાઇટીની ઓફીસને સરનામે કરશો.

લી૦
સૌ. વિદ્યા રમણભાઈ
સૌ. શારદા સુમંત મહેતા
સંપાદક, મહિલા મિત્ર.

પ્રકરણ ૭

ધર્મ અને તત્વજ્ઞાનનાં પુસ્તકો

"Religion is a challange to the world of power by that of spirit. It is a summons to man to adventure, and experiment."

Sir Radhakrishna.

(East and West in Reigion, p 114)

આજે આપણને જુદા જુદા ધર્મો વચ્ચે વિખવાદ ઓછો થયલો માલુમ પડે છે અને એક બીજા ધર્મો વચ્ચે સહિષ્ણુતા વધી છે અને પરસ્પર સમભાવ અને ઉદારતાથી જોવાય છે; પરંતુ જુદા જુદા ધર્મો વચ્ચે મત મતાંતર અને ઝગડા થતા યુગપૂર્વથી ચાલતા આવે છે. ધર્મ એ એવો વિષય છે કે જેમા એક બીજા વિરોધી ધર્મવાળાઓને ઉશ્કેરાઇ જતા વાર લાગતી નથી; અને ધર્મનું ઝનુન જાગે, તીવ્ર બને, ત્યારે મારામારી અને લડાઇના બનાવો અનેક પ્રસંગે અને સ્થળે થયેલા સૌના જાણવામા છે.

એવો એક કડવો પ્રસંગ સોસાઇટીના ઇતિહાસમા પણ મળી આવે છે.

સન ૧૯૦૫ મા "બુદ્ધિપ્રકાશ" મા શ્રીયુત શંભુપ્રસાદ શિવપ્રસાદ મહેતાએ તાબુત વિષે એક લેખ લખ્યો હતો. ઇસ્લામ ધર્મની પુરી માહિતીના અભાવે અને કાંઇક અજ્ઞાનતાને લઇને એમણે તાબુત વિષે ભૂલભરેલી માહિતી આપી હતી, તે મુસ્લિમ બંધુઓને ગુસ્સાનું કારણ થઇ પડ્યું; અને તેઓ રોષમા ને રોષમા સીધા સોસાઇટીના ઑન. સેક્રેટરી લાલશંકરભાઇના બંગલે નદી પાર પહોંચી ગયા. લાલશંકરભાઇ સોસાઇટીની પેઠે અમદાવાદ અંજુમને ઇસ્લામ સંસ્થાના પણ ઑન. સેક્રેટરી હતા અને મુસ્લિમ બંધુઓના હિત અને કેળવણી અર્થે સતત પ્રયત્ન કરતા હતા. તેમ છતાં તેમના મનનું સમાધાન કરતા તેમને બહુ તકલીફ પડી હતી અને એ વિફરેલા મામલાને એમણે કુનેહથી સમાવી દીધો હતો. એ લેખ 'બુદ્ધિપ્રકાશ' માથી પછીથી કાઢી નાંખવામા આવ્યો હતો અને તેને બદલે નવું લખાણ મૂકવામા આવ્યું હતું. તે વિષે જે હકીકત બુદ્ધિપ્રકાશમા તે વખતે છપાઇ હતી તે અહિં આપીએ છીએ —

સાહિત્યમા સુન્દર ભરતી કરે છે બીજી આવૃત્તિ કાઢવાનો પ્રસગ પ્રાપ્ત થયો હોત તો પીટર્સના અનુવાદ ઉપર આધાર રાખી પ્રસ્તુત અનુવાદ કર્યો હતો તે ઉપરાત, બીજા અનુવાદોના ઉપયોગથી તે ભાષાન્તરને વધારે સરળ અને સારુ બનાવવાની તેમના દિલની ઉમેદ હતી '

હ્યુમ કૃત ' Philosophy of the Upanishads ' એ નામનું ઇંગ્રેજી પુસ્તક હિંદી તત્ત્વજ્ઞાનના અભ્યાસીઓને સુપરિચિત છે ઉપનિષદનો પરિચય કરાવતુ એકેક પુસ્તક ગુજરાતીમા નહિ હોવાથી કમિટીએ તે પુસ્તક ગુજરાતીમા લખાવવાનુ નક્કી કરી પ્રો મોહનલાલ પાર્વતીશંકર દવેને તે કામ સુપ્રત કર્યું ' પ્લેટોના કાલ્પનિક સવાદો ' નો એમનો અનુવાદ શ્રેષ્ઠ જણાયો છે સસ્કૃત વિષયના તો તેઓ સુરતની સાર્વજનિક કૉલેજમા અધ્યાપક છે અને સાહિત્ય પરિષદની ભડોળ કમિટી સારુ એમણે મેકડોનલકૃત ' સસ્કૃત સાહિત્ય ઇતિહાસ ' લખી આપ્યો હતો કૉલેજના રોકાણ અને અસ્વસ્થ પ્રકૃતિના કારણે આજ પર્યંત તેઓ એ પુસ્તક તૈયાર કરી શક્યા નથી પરતુ જ્યારે તેઓ એ પુસ્તક આપશે ત્યારે ખચિત્ તે એક ઉપયોગી કૃતિ થશે, એવુ અમારુ માનવુ છે

સદરહુ પુસ્તક મેળવવામા વિલબ થયો તેથી દી બા નર્મદાશકરભાઈ અખા કૃત કાવ્યો ભા ૧ સપાદિત કરી છૂટકારાનો દમ ખાતા હતા તેમને સોસાઇટીએ ઉપનિષદ્ પર એક સ્વતત્ર ગ્રથ લખી આપવાની વિનતિ કરી

તત્ત્વજ્ઞાનના વિષયમા એમના જેવા સમર્થ અને નિષ્ણાત વિદ્વાનો ગુજરાતમા ગણ્યાગાઠ્યા છે, અને જેઓએ એમને ઉપનિષદ્ પર પ્રવચન કરતા સાભળ્યા છે તેઓ એમના જ્ઞાનથી મુગ્ધ જ થયલા છે અને એ કથનમા અતિશયોક્તિ નથી એમ એમનુ ' ઉપનિષદ્ વિચારણા ' નુ પુસ્તક વાચનાર કોઈપણના લક્ષમા સહેજે આવશે

લેખકના શબ્દોમા જણાવીએ તો પ્રસ્તુત ગ્રથમા નથી ઉપનિષદનુ ભાષાતર કે નથી યુરોપી તત્ત્વજ્ઞાનના ઇતિહાસની પદ્ધતિ પણ તેમાં ઉપનિષદોના બહિરંગ અને અતરંગની પરીક્ષા કરી તેના પ્રતિપાદ્ય વિષયોની સમાલોચના કરવામા આવી છે

ઉપનિષદ્ની પ્રવેશિકા તરીકે તેનુ મૂલ્ય વિશેષ છે અને કે ઉપનિષદ્નો રસાનદ માણવા સારુ મૂળ ગ્રથો-વિવરણ સહિત અવલોકવા જોઇએ અને તે રસ જિજ્ઞાસામા સતેજ કરવામા દી બા નર્મદાશકરનુ પુસ્તક ખરેખર માર્ગસૂચક થઇ પડે છે

તે પૂર્વે દી. બા. નર્મદાશંકરે સોસાઇટીને 'હિન્દ તત્ત્વજ્ઞાનનો ઇતિહાસ' એ નામનું પુસ્તક બે ભાગમાં લખી આપ્યું હતું.

નવીન અને ઐતિહાસિક દૃષ્ટિએ એવું પુસ્તક ગુજરાતીમા આ પ્રથમ જ હતું.

સ્વર્ગસ્થ મણિલાલ નભુભાઈએ "સિદ્ધાંત સાર" પ્રસિદ્ધ કર્યો હતો, અને જો કે આર્ય તત્ત્વજ્ઞાનનો પરિચય કરવા સારૂ તે ઉપયોગી છે; પણ તેની રેખાઓ આછી પાતળી છે અને તે વાંચતાં સમગ્ર વિષયનું પૂરૂં અવલોકન થતું નથી. એ ખોટ દી. બા. નર્મદાશંકરનું પુસ્તકજ પૂરી પાડે છે.

ઇંગ્રેજીમા હમણાં હમણા હિન્દના તત્ત્વજ્ઞાન વિષે બે કિંમતી ગ્રંથો પ્રસિદ્ધ થયલા છે (૧) સર રાધાકૃષ્ણકૃત હિંદના તત્ત્વજ્ઞાનનો ઇતિહાસ અને (૨) દાસગુપ્તાકૃત હિંદના તત્ત્વજ્ઞાનનો ઇતિહાસ. બંને લેખકોની નિરૂપણ શૈલી ભિન્ન ભિન્ન છે અને દરેક ગ્રંથનું નિરાળું વ્યક્તિત્વ છે.

દી. બા. નર્મદાશંકરે આ પુસ્તકોનું નિરીક્ષણ કર્યું હતું પણ વિશેષમા એમા દર્શાવેલા મૂળ ગ્રંથો પણ તેઓ વિચારી ગયા હતા; પરંતુ આખો વિષય એમણે સ્વતંત્ર રીતે ચર્ચ્યો છે.

નિર્ણીત મર્યાદામા રહીને આ પુસ્તકની ગુંથણી કરવાની હતી; તેમ છતા વિષયની વિશાળતા અને મહત્વ વિચારી તેનું કદ બે ગ્રંથ જેટલું થયું હતુ. તેથી કેટલેક સ્થળે વિષયને ટુંકાવવો પડયો છે; તો પણ તેમાં ઊણપ આવવા ન દેતા બહુ કુશળતાથી દરેક વિભાગને પુરતો ન્યાય આપવાનું તેઓ ચૂકયા નથી, એટલુંજ નહિ પણ જુદા જુદા મુદ્દાને માર્મિક રીતે અવલોકતા, તેનું વિવેચન કરતા, તેઓ એમની તટસ્થતા જાળવી શકયા છે, અને તે એ ગ્રંથની વિશિષ્ટતા છે.

અમારી જાણ પ્રમાણે આવું મૂલ્યવાન અને સ્વતંત્ર પુસ્તક હિન્દના તત્ત્વજ્ઞાન વિષે બીજું કોઇ નથી અને તે લખીને દી. બા. નર્મદાશંકરે ગુજરાતી જનતાની ઉત્તમ સેવા કરી છે.

એવું બીજું કિંમતી પુસ્તક "યજ્ઞ રહસ્ય" નામનું છે. તે પુસ્તક રામેન્દ્ર સુન્દર ત્રિવેદીએ બંગાળીમાં રચ્યું હતું અને તેનો અનુવાદ, અનુવાદ કળામા જેઓ સિદ્ધહસ્ત નિવડયા છે, તે શ્રીયુત મહાશંકર ઇન્દ્રજી દવેએ કર્યો હતો.

બુદ્ધિપ્રકાશનો વધારો.*

"ગયા ફેબ્રુઆરી માસના અંકમા પૃષ્ઠ ૪૦ થી ૪૪ ઉપર "તાજીઆ વિષે ટુંક હકીકત" એ વિષય છાપેલો છે તે ઉપરથી કેટલાક મુસલમાન ભાઇઓના દીલ દુખાયા છે એમ અમારા જાણવામા આવ્યુ છે, અને તેથી દિલગીર છીએ.

"બુદ્ધિપ્રકાશ" મા કોઇ પણ ધર્મનો વિષય લેવો નહિ એવો અમ નિયમ છે, અને રા. શંભુપ્રસાદ શિવપ્રસાદ મહેતા, બી. એ એ મોકલેલો વિષય ધર્મનો ન હોવો જોઇએ એમ સમજીને ભૂલથી સોસાઇટીના નિયમ વિરૂદ્ધ છાપવામા આવ્યો છે, તે આથી રદ કરવામા આવે છે"

તા ૮-૩-૦૫

ઉમેદભાઈ લખાભાઈ પટેલ

એડીટર—"બુદ્ધિપ્રકાશ"

સૂચના.

ગયા ફેબ્રુઆરી માસના અંકમા "તાજીઆ વિષે ટુંક હકીકત" એ મથાળાનો લેખ પ્રસિદ્ધ થયો હતો, જે અમે ગયા માર્ચ માસના અંક સાથે વધારો પ્રસિદ્ધ કરી રદ કર્યો છે, એ રદ કરેના પૃષ્ટ ૩૯ થી ૪૪ સુધીની જગ્યાએ આ પૃષ્ટ દાખલ કરવા

આની અગાઉ "દશ અવતાર" વિષે એક લેખ 'બુદ્ધિપ્રકાશ'મા છપાતા મતભેદ પડયો હતો અને તેથી 'બુદ્ધિપ્રકાશ'મા ધાર્મિક વિષયો નહિ લેવા એવો ઠરાવ કમિટીએ ત્યારે કર્યો હતો×

સોસાઇટીના મુખ્ય કાર્યકર્તાઓમા આપણે અગાઉ જોયુ છે કે તેઓ પ્રાર્થના સમાજવાળા અને સુરત સભાર સુધારક હતા અને કારોબારી કમિટીમા પણ સર્વ ધર્મના અને વર્ણના સભ્યો માલુમ પડતા અને કયા ધર્મના પુસ્તકને પસદગી આપવી એ ગુચવણભર્યો પ્રશ્ન થતો તેથી ધર્મના પુસ્તકનું પ્રકાશન કાર્ય સોસાઇટીએ તે સમયે નહિ હાથ ધરવામા, અખત્યાર કરેલી રીતિ વાજબી હતી એમ કહેવુ પડશે

પણ સુજ્ઞ પુરુષો જાણે છે કે ધર્મ વિના મનુષ્ય જીવન નિરર્થક છે ઘી વિનાનો કંસાર, મીઠા વિનાનું ભોજન, તેમ ધર્મ વિહોણો સસાર,

* બુદ્ધિપ્રકાશ, માર્ચ ૧૯૦૫,

× બુદ્ધિપ્રકાશ, વર્ષ ૧૮૭૪, પૃ ૧૪૪ની સામે પુઠા પર

નીરસ અને શુષ્ક થઈ પડે છે તે આનંદ રહિત અને ભારરૂપ નિવડે છે, જ્યારે ધર્મના (પાનનથી મનુષ્યને આશ્વાસન ને શાન્તિ મળે છે ધર્મ જ મનુષ્ય જીવનને ઉત્તેજે છે, તેનો ઉત્કર્ષ કરે છે અને તેને ઉન્નતિની ટોચે પહોંચાડે છે આત્માની મુક્તિ અર્થે જ નહિ પણ સમાજના હિત ખાતર ધર્મ આવશ્યક છે ધર્મ કોને કહેવો એની તકરારમા અમે નહિ ઉતરીએ પણ જે સત્યો સર્વ ધર્મોમા માન્ય છે, જે સનાતન છે, તેને આચારમા મુકવા તેનું નામ જ ધર્મ અમે માનીએ છીએ ધર્મ એ જાણવાનો વિષય નથી પણ તે અનુભવવો જોઈએ તેને આચારમા મુકવો જોઈએ

यत्त्वार्यां क्रियमाणं प्रशंसन्ति स धर्मो यद्गर्हन्ते सोऽधर्मः ॥ ¹

અર્થાત્ જે કરવાથી આર્ય ક્રિયા તરફ લોક પ્રશંસા કરે તે ધર્મ અને જેની નિંદા કરે તે અધર્મ

તેથી નિસ્પૃહ, બુદ્ધિમાન, સુવિચારી અને સદાચારી લોકોની ક્રિયા, આચાર—જે સત્ય, દયા શમ દમ દાન ઇત્યાદિ નૈતિક ગુણો પર અવલંબે છે તેનું અનુકરણ કરી આ લોક પરલોકનુ કર્તવ્ય કર્મ જાણવું એજ તત્ત્વોપાય છે એજ ધર્મ છે એજ મોક્ષનો માર્ગ છે

સોસાઇટીની બુક-કમિટીમા પ્રો આનન્દશંકર ધ્રુવ જ્યારથી દાખલ થયા ત્યારથી તેનું પુસ્તક પસંદગીનુ ધોરણ સરસ્વતી અને વિશાળ દૃષ્ટિવાળું બન્યુ હતુ પ્રો આનન્દશંકરભાઈની વિદ્વત્તા અને બહુશ્રુતતા સુવિદિત છે અને તેમનો હિન્દુ ધર્મ—સ્તુત સનાતન ધર્મ પ્રત્યેનો અનુરાગ સૌ કોઈનુ ધ્યાન ખેંચે છે

એમના તરફથી નવા પુસ્તકોની યાદીમા એરિસ્ટોટલ કૃત નીતિશાસ્ત્રનુ પુસ્તક ઉમેરવામા આવ્યુ હતુ જે તે વખતે બી એ ના વર્ગમા તત્ત્વજ્ઞાન અને (logic) પ્રમાણશાસ્ત્રના ઐચ્છિક વિષયમા એક પાઠ્ય પુસ્તક તરીકે ચાલતું હતુ અને તે પુસ્તક ગુજરાતીમાં ઉતારી આપવા જેઓએ માગણી કરી તેમા સ્વર્ગસ્થ મણિશંકર રતનજી ભ પણ હતા કમિટીની પસંદગી એમના ઉપર ઉતરી અને પ્રો આનન્દશંકરભાઈએ તેમની પાસે એ અનુવાદના પુસ્તકમા ખાસ ઉપોદ્ઘાત લખાવવાનું સૂચવ્યુ હતુ સંજોગવશાત્ તેઓ એ લેખ લખી ન શક્યા પણ એમના અન્ય બે ગ્રંથો 'શિક્ષણનો ઇતિહાસ' અને 'લિંકનનુ ચરિત્ર' ની પેઠે એરિસ્ટોટલનું નીતિશાસ્ત્ર પણ ગુજરાતી

¹ હિન્દુ ધર્મ દીપિકા કર્તા જાસ્ત્રેકર (મરાઠી) પૃ ૧

સાહિત્યમાં સુન્દર ભરતી કરે છે. બીજી આવૃત્તિ કાઢવાનો પ્રસંગ પ્રાપ્ત થયો હોત તો પીટર્સના અનુવાદ ઉપર આધાર રાખી પ્રસ્તુત અનુવાદ કર્યો હતો તે ઉપરાંત, બીજા અનુવાદોના ઉપયોગથી તે ભાષાન્તરને વધારે સરળ અને સારું બનાવવાની તેમના દિલની ઉમેદ હતી.'

ડ્યુશેન કૃત 'Philosophy of the Upanishads' એ નામનું ઇંગ્રેજી પુસ્તક હિંદી તત્ત્વજ્ઞાનના અભ્યાસીઓને સુપરિચિત છે. ઉપનિષદનો પરિચય કરાવતું એકકે પુસ્તક ગુજરાતીમાં નહિ હોવાથી કમિટીએ તે પુસ્તક ગુજરાતીમાં લખાવવાનું નક્કી કરી પ્રો. મોહનલાલ પાર્વતીશંકર દવેને તે કામ સુપ્રત કર્યું. 'લૅન્ડોરના કાલ્પનિક સંવાદો' નો એમનો અનુવાદ શ્રેષ્ઠ જણાયો છે. સંસ્કૃત વિષયના તો તેઓ સુરતની સાર્વજાનક કૉલેજમાં અધ્યાપક છે અને સાહિત્ય પરિષદની ભંડોળ કમિટી સારૂ એમણે મેકડોનલકૃત 'સંસ્કૃત સાહિત્ય ઇતિહાસ' લખી આપ્યો હતો. કૉલેજના રોકાણ અને અસ્વસ્થ પ્રકૃતિના કારણે આજ પર્યંત તેઓ એ પુસ્તક તૈયાર કરી શક્યા નથી, પરંતુ જ્યારે તેઓ એ પુસ્તક આપશે ત્યારે અચિત્ તે એક ઉપયોગી કૃતિ થશે, એવું અમારૂં માનવું છે.

સદરહુ પુસ્તક મેળવવામાં વિલંબ થયો તેથી દી. બા. નર્મદાશંકરભાઈ અખા કૃત કાવ્ય ભા. ૧-૨ સંપાદિત કરી છુટકારાનો દમ ખાતા હતા તેમને સોસાઇટીએ ઉપનિષદ પર એક સ્વતંત્ર ગ્રંથ લખી આપવાની વિનંતી કરી.

તત્ત્વજ્ઞાનના વિષયમાં એમના જેવા સમર્થ અને નિષ્ણાત વિદ્વાનો ગુજરાતમાં ગણ્યાગાંઠ્યા છે; અને જેઓએ એમને ઉપનિષદ્ પર પ્રવચન કરતા સાંભળ્યા છે તેઓ એમના જ્ઞાનથી મુગ્ધ જ થયલા છે; અને એ કથનમાં અતિશયોક્તિ નથી એમ એમનું 'ઉપનિષદ્ વિચારણા' નું પુસ્તક વાંચનાર કોઈપણના લક્ષમાં સહેજે આવશે.

લેખકના શબ્દોમાં જણાવીએ તો પ્રસ્તુત ગ્રંથમાં નથી ઉપનિષદનું ભાષાંતર કે નથી ઇંગ્રેજી તત્ત્વજ્ઞાનના ઇતિહાસની પદ્ધતિ; પણ તેમાં ઉપનિષદોના બહિરંગ અને અંતરંગની પરીક્ષા કરી તેના પ્રતિપાદ્ય વિષયોની સમાલોચના કરવામાં આવી છે.

ઉપનિષદની પ્રવેશિકા તરીકે તેનું મુખ્ય વિશેષ છે, જો કે ઉપનિષદનો રસાનંદ માણવા સારૂ મૂળ ગ્રંથો-વિવરણ સહિત અવલોકવા જોઇએ; અને તે રસ જિજ્ઞાસામાં મનેજ કરવામાં દી. બા. નર્મદાશંકરનું પુસ્તક ખરેખર માર્ગસૂચક થઇ પડે છે.

તે પૂર્વે દી. બા. નર્મદાશંકરે સોસાઇટીને 'હિન્દ તત્ત્વજ્ઞાનનો ઇતિહાસ' એ નામનું પુસ્તક બે ભાગમાં લખી આપ્યું હતું.

નવીન અને ઐતિહાસિક દૃષ્ટિએ એવું પુસ્તક ગુજરાતીમા આ પ્રથમ જ હતું.

સ્વર્ગસ્થ મણિલાલ નભુભાઈએ "સિદ્ધાંત સાર" પ્રસિદ્ધ કર્યો હતો, અને જો કે આર્ય તત્ત્વજ્ઞાનનો પરિચય કરવા સારુ તે ઉપયોગી છે; પણ તેની રેખાઓ આછી પાતળી છે અને તે વાચતાં સમગ્ર વિષયનું પૂરૂં અવલોકન થતુ નથી. એ ખોટ દી. બા. નર્મદાશંકરનું પુસ્તકજ પૂરી પાડે છે.

ઇંગ્રેજીમા હમણા હમણા હિન્દના તત્ત્વજ્ઞાન વિષે બે કિંમતી ગ્રંથો પ્રસિદ્ધ થયલા છે (૧) સર રાધાકૃષ્ણકૃત હિંદના તત્ત્વજ્ઞાનનો ઇતિહાસ અને (૨) દાસગુપ્તાકૃત હિંદના તત્ત્વજ્ઞાનનો ઇતિહાસ. બંને લેખકોની નિરૂપણ શૈલી ભિન્ન ભિન્ન છે અને દરેક ગ્રંથનું નિરાળું વ્યક્તિત્વ છે.

દી. બા. નર્મદાશંકરે આ પુસ્તકોનું નિરીક્ષણ કર્યું હતુ પણ વિશેષમા એમા દર્શાવેલા મૂળ ગ્રંથો પણ તેઓ વિચારી ગયા હતા; પરંતુ આખો વિષય એમણે સ્વતંત્ર રીતે ચર્ચ્યો છે.

નિર્ણીત મર્યાદામા રહીને આ પુસ્તકની ગુંથણી કરવાની હતી; તેમ છતા વિષયની વિશાળતા અને મહત્વ વિચારી તેનું કદ બે ગ્રંથ જેટલુ થયુ હતુ. તેથી કેટલેક સ્થળે વિષયને ટુંકાવવો પડ્યો છે, તો પણ તેમા ઊણપ આવવા ન દેતા બહુ કુશળતાથી દરેક વિભાગને પુરતો ન્યાય આપવાનું તેઓ ચૂક્યા નથી, એટલુજ નહિ પણ જુદા જુદા મુદ્દાને માર્મિક રીતે અવલોકતા, તેનું વિવેચન કરતા, તેઓ એમની તટસ્થતા જાળવી રાખ્યા છે, અને તે એ ગ્રંથની વિશિષ્ટતા છે.

અમારી જાણ પ્રમાણે આવું મહત્ત્વવાન અને સ્વતંત્ર પુસ્તક હિન્દના તત્ત્વજ્ઞાન વિષે બીજું કોઇ નથી અને તે લખીને દી. બા. નર્મદાશંકરે ગુજરાતી જનતાની ઉત્તમ સેવા કરી છે.

એવું બીજું કિંમતી પુસ્તક "યજ્ઞ રહસ્ય" નામનું છે. તે પુસ્તક રામેન્દ્ર સુન્દર ત્રિવેદીએ બંગાળીમા રચ્યું હતુ અને તેનો અનુવાદ, અનુવાદ કળામા જેઓ સિદ્ધહસ્ત નિવડયા છે, તે શ્રીયુત મહાશંકર ઇન્દ્રજી દવેએ કર્યો હતો.

યજ્ઞયાગનું મહત્ત્વ પૂર્વે આરંભ કાળમાં જેટલું હતું તેટલુંજ આજે ટકી રહ્યું નથી. તે ક્રિયાઓ, વિધિઓ અદ્યાપિ ચાલુ છે, તો પણ તેમાં રહેલું રહસ્ય વિસરાઇ ગયું છે. એ યજ્ઞયાગ કરવામાં શો હેતુ હતો અને તેની ક્રિયાઓ કેમ થતી એ વગેરે માહિતી બહુ થોડાને જ્ઞાત હશે. તે વિષે આ પુસ્તકમાંથી સારી માહિતી મળે છે, પણ તેની વિશિષ્ટતા એમાં ખ્રિસ્તી યાગનું વિવેચન કરી, આપણા નરમેધની સાથે તેની તુલના કરી છે તેમાં રહેલી છે. એ આખુંય પ્રકરણ વિચારણીય છે, અને એક બીજા ધર્મની અસર—અનુકરણ કેવી રીતે થતી આવે છે તેનો તાદૃશ્ય વૃત્તાંત એમાંથી પ્રાપ્ત થાય છે

મૂળ કર્ત્તાનો પરિચય આપતાં એટલુંજ જણાવીશું કે "શ્રીયુત ગમેન્દ્રસુન્દર બંગાળાના સૂક્ષ્મ દૃષ્ટિવાળા વિદ્વાનોમાંના એક હતા તેમનો વેદશાસ્ત્રનો અભ્યાસ બહુ ઉંડો હતો. ઐતરેય બ્રાહ્મણનું બંગાળીમાં ભાષાંતર કરી એ ઉંડા અભ્યાસનું ફળ એમણે બંગાળી પ્રજા સમક્ષ રજુ કર્યું હતું તેમના કેટલાક લેખોનો જર્મન લોકોએ ગુડ સત્કાર કરેલો હતો. આવા એક બહુશ્રુત વિદ્વાનને કલકત્તા વિશ્વ વિદ્યાલયના માજી વાઇસ ચાન્સેલર દેવપ્રસાદ સર્વાધિકારીએ "યજ્ઞ" પર વ્યાખ્યાનો આપવાનું આમંત્રણ આપેલું, તે પરથી તેમણે વિશ્વ વિદ્યાલય સમક્ષ આ વિષય પર પાંચ વ્યાખ્યાનો કરેલાં તેનું ભાષાંતર પ્રસ્તુત પુસ્તકમાં આપેલું છે તેમણે એમાં ચર્ચેલા વિષયો નીચે મુજબ છે

૧. યજ્ઞ—અગ્ન્યાધાન અને અગ્નિહોત્ર

૨. ઇષ્ટિયાગ અને પશુયાગ

૩ સોમયાગ

૪. ખ્રિસ્ત યજ્ઞ.

૫ પુરૂષ યજ્ઞ

આમાંના છેલ્લા બે વ્યાખ્યાનો ખ્રિસ્તી અને હિન્દુ ધર્મનો તુલનાત્મક અભ્યાસ કરનારને બહુ મદદગાર થશે

"ધર્મ અને સમાજ" એ નામક ગ્રંથ સર રમણભાઇના ધાર્મિક પ્રવચનોનો સંગ્રહ છે એમની હયાતિમાં જ સોસાઇટીએ એમનું "કવિતા અને સાહિત્ય" નામક પુસ્તક ફરી છપાવવાનું આરંભ્યું હતું અને એમના અવસાન બાદ એમના અન્ય અને વિવિધ પ્રકારના લેખોનો સંગ્રહ પુસ્તક

રૂપે એમનું સ્મારક ઉભું કરવા એનાઇટીએ ફંડ સ્થાપ્યું તેમાંથી પ્રગટ થતો રહ્યો છે. પ્રાર્થના સમાજની વેદી પરથી અનેક વખત એમણે પ્રવચનો કર્યા હતા; અને તેમાના મુખ્ય અને મહત્વના રમણભાઇએ "જ્ઞાનસુધા" માસિકમા પ્રસિદ્ધ કર્યા હતા. તે સઘળાનો ઉપદેશક્ત પુસ્તકમા સમાવેશ કર્યો છે. બાકી રહેલા બીજા વોલ્યુમમા લેવામાં આવશે.

આ પ્રકારનું સાહિત્ય આપણે ત્યા આ નવુંજ ઉભું થતુ હતું. બંગાળીની અમને માહિતી નથી પણ મરાઠીમા રાનડે અને ડૉ. ભાંડારકરે જે ઉપદેશ કર્યો તેના સંગ્રહ છપાયલા છે અને તે સારો લોકાદર પામ્યા છે અને તેનો અહોળો પ્રચાર થવા પામ્યો છે.

રમણભાઈના ઉપદેશ પણ અસરકારક નિવડતા એમ ડા. હરિપ્રસાદે એમની ત્રીજી જયંતિ પ્રસંગે બોલતા પ્રસ્તુત વિષય પર લંબાણથી વિવેચન કર્યું હતું; અને તેમાનો સારભાગ કંઈક ભાષામા આવતા નીચે આપ્યો છે

"જીવનમાથી ન એક થાજો પ્રભુ પ્રીતિ નાશ" એ એક લીટીમા એમનો જીવનમંત્ર સમાઈ જાય છે.

અનેક પ્રસંગે, એજ વસ્તુ એમણે બહુ રીતેથી એમના કીર્તનોમા કહેલી મને યાદ છેઃ

"હરિ પ્રેમ સુધારસ પિયે બિના
ભવસાગર કિમ વિધ તરના હૈ ?"

એમ સન ૧૯૦૫ મા કહ્યું હતું. પછી સન ૧૯૧૨ મા

"જીનકે હૃદયે ભગવત નહિ
ઉન નર અવતાર લિયો ન લિયો."

એ દુહા પર ઉપદેશ કર્યો હતો અને કહ્યું હતું કે,

"શુષ્ક જ્ઞાનસે કુછ નહી સુધરે,
કયૌ લિખ લિખ પુસ્તક ધરના હૈ.
પ્રાણો માહે મન રાખો ઉન્હે,
યદિ ભય દુઃખ શોક નિવરના હૈ. "+

આપણી જુની હરનામ કથા અને કીર્તન પ્રણાલિકા નાબુદ થતી જાય છે, આપણી આર્ય સંસ્કૃતિનું એ ઉજ્જવળ અંગ હતું. આસ

+ બુદ્ધિપ્રકાશ, વર્ષ સન ૧૯૩૧, પૃ ૯૦-૯૧.

કીર્તનકારો અને કથાનકો પાકે અને ઉત્તેજન પામે એમ અમે ઇચ્છીએ છીએ, તેની સાથે આ નવું પ્રવચન સાહિત્ય, જે આપણી આત્મિક શક્તિઓને પોષે અને પ્રભુનું સ્મરણ કરાવે છે, એટલુંજ નહિ પણ ધર્મ વિષે મનનીય વિચાર અને ચિંતન રજુ કરે છે, તે અવશ્ય આવકારપાત્ર નિવડશે.

લંડન ટાઇમ્સ પત્રના અઠવાડિક અંકમા ધર્મ વિષયક એક લેખ પ્રતિ વખત આવે છે અને તે એનુ વિશેષ આકર્ષણ થઈ પડે છે

અહિંની પ્રાર્થના સમાજ તેના અઠવાડિક ઉપદેશ સ્થાનિક પત્રોમા હરહમેશ પ્રગટ કરતી રહે તો તે સંદેશો સૌને પહોચે અને તે ઉપદેશની બહોળી અસર થવા પામે તેના માર્ગદર્શક પ્રસ્તુત પુસ્તક થાય એમ અમે ઇચ્છીએ છીએ.

પ્રકરણ ૮

વાર્ષિક વ્યાખ્યાન

" Lectureships have been endowed at most Universities, with a view to spreading the particular opinions of the founder and now-a-days they are attached to practically every branch of learning, though formerly they were of a theological or religious kind only."

[*Every Man's Encyclopaedia*].

શરૂઆતમા સોસાઇટીની વાર્ષિક સામાન્ય સભા વખતે ઓન સેક્રેટરી કે સભાના પ્રમુખ વા કોઇ સભાસદ સોસાઇટીના કામકાજ અને ઉદ્દેશ પરત્વે પ્રસગોપાત્ વિવેચન કરતા અને એ વિવેચનમા કેટલીકવાર મહત્વની સૂચનાઓ વા વિચારણીય મુદ્દાઓ મળી આવતા હતા, પણ પાછળથી એ સામાન્ય સભા માત્ર વાર્ષિક રીપોર્ટ અને હિસાબ મજુર કરવા, નવી મેનેજીંગ કમિટી ચૂટવા તેમજ ઓડિટર નિમવાનુ કામ કરી વિખરાતી હતી અને તે મહદ્ કામકાજ રીતસર વિધિપુરતુ થતુ હતુ.

અમે જોયુ છે કે વાર્ષિક સામાન્ય સભા બરોબર સાડાપાચ વાગે મળે અને પૂરો પા કલાક થયો ન હોય તે પહેલા ખતમ થઇ ગઇ હોય, ભાગ્યેજ અડધા કલાકથી વધુ રોકાણ તેનુ થતુ હતુ.

સામાન્ય વેપાર ઉદ્યોગની મંડળીમા પણ તે મડળીનો પ્રમુખ વર્ષ દરમિયાન જે કાઇ વિશેષ પ્રવૃત્તિ થઇ હોય તેની નોધ ચાલુ રીપોર્ટ ઉપરાત કરે છે તેમા તે એકલા નફાતોટાનો હિસાબ રજુ કરતો નથી પણ તે મંડળી કયા ધોરણે અને ક્યા સંજોગમા પ્રગતિ કરી રહી છે તેનુ દિગ્દર્શન પણ કરે છે

સોસાઇટી જેવી સાહિત્ય અને કેળવણી વિષયક સસ્થાની સામાન્ય સભામા સાહિત્ય, ઇતિહાસ, કેળવણી, ભાષાશાસ્ત્ર વિ. કે દેશની સામાન્ય પ્રગતિ, સુધારા કે પરિવર્તન સંબંધી કે લોકજરૂરિયાતના સમયને અનુસરતા લોકોપયોગી કાર્ય હાથ ધરવા વિષે કાઇપણ ઉહાપોહ થાય તે અવશ્ય

ઉપરાંત વર્ષ ૫૬ સોસાઈટીના શરૂઆતના છાપેલ રિપોર્ટો જોઈએ તો તેમાં એવી ચર્ચા થયલી માલુમ પડે છે

મુંબાઈની સાહિત્ય સંસદના પ્રમુખ શ્રીયુત કનૈયાલાલ મુનશી પ્રતિ વર્ષ મને કોઈ સાહિત્ય - સંસ્કૃતિ, ઇતિહાસ કે સમાજના વિષય પર વ્યાખ્યાન આપે છે, તે હમેશાં મનનીય જણાય છે

પાશ્ચાત્ય દેશોમાં એવી સ્તવનીય વ્યાખ્યાનમાળાની યોજનાઓ અસ્તિત્વમાં છે, જે દ્વારા પ્રજાને ચિંતન યોગ્ય નવીન વાચન સાહિત્ય મળતુ રહે છે

એ ધોરણ આપણા દેશમાં દાખલ થાય એ ઇચ્છવાયોગ્ય છે મુંબઈ યુનિવર્સિટી તરફથી ઠક્કર વ્યાખ્યાનમાળાની વ્યવસ્થા થવાથી આજ સુધીમાં આપણે આપણા અગ્રેસર વિદ્વાનો પાસેથી કેટલુંક મૌલિક વ્યાખ્યાન મેળવી શક્યા છીએ

સોસાઈટીની વાર્ષિક સામાન્ય સભાના પ્રસંગે એકાદ વ્યાખ્યાન અપાવવાની વ્યવસ્થા થાય, એમ અમને કેટલાક વર્ષોથી થયા કરતુ પણ તે માટે કશીક અનુકૂળતા નહોતી

સન ૧૯૨૦ માં દી બા કેશવલાલભાઈ સોસાઇટીના પ્રમુખપદે નિમાયા અને એમના અનુમોદન અને પ્રોત્સાહનથી વાર્ષિક સભા વખતે વ્યાખ્યાનની પ્રથા દાખલ કરવાનું બની શક્યુ હતુ

એ પ્રશ્ન કમિટીમાં રજુ થતા, તે વિષે નીચે પ્રમાણે ઠરાવ પસાર થયો હતો —

"વાર્ષિક સભા વખતે ગુજરાત કે ગુજરાત બહારના વિદ્વાનને સાહિત્ય ઇતિહાસ ભાષા એવા એકાદ વિષય પર વ્યાખ્યાન આપવા નિમંત્રણ કરવું"+

પહેલુ વ્યાખ્યાન ફાર્બસની શતાબ્દી નિમિત્તે યોજવામાં આવ્યુ હતુ અને તે વ્યાખ્યાન આપવાનુ દી બા કેશવલાલભાઈએ સ્વીકાર્યું હતુ "એશિયાઈ હૂણો" એ વિષય એમણે વ્યાખ્યાન માટે પસંદ કર્યો હતો પ્રાચીનના આક્રમણથી એશિયાઈ હૂણોની એક વા બીજી જાતો હિંદ પર વખતોવખત હુમલા કરતી રહી છે, તેનો વિશ્વસનીય વૃત્તાંત આપવા એમણે પ્રયત્ન કર્યો હતો અને તે વિષય જેમ સમયોચિત તેમ આરંભકર્તાની કીર્તિને વધારનારો હતો

+ ગુ વ સોસાઈટીનો રીપોર્ટ, સન ૧૯૨૦, પૃ ૩૧

તેજ દિવસે તા. ૭ મી જુલાઈ ૧૯૨૧ને ગુરુવારે વિદ્વાનો અને ગૃહસ્થ વિદ્યાર્થી સમૂહના મેળાવડા સમક્ષ સ્વર્ગસ્થ ડૉ. સર્મ આનંદનું તત્ત્વચિંતન પ્રમુખના હસ્તે ખુલ્લું મૂકાયું હતું.

સદરહુ વાર્ષિક વ્યાખ્યાનની પ્રથા તે પછી સતત ચાલુ રહી છે, અમુક પ્રસંગે આ સંસ્થાની આવશ્યકતાને વધુ તે કાર્યક્રમ મધ્ય નાખવામાં આવ્યો છે. આપણા પ્રાંતના ઘણાખરા જાણીતા વિદ્વાનોએ એમ છતાંય નિમંત્રણ સ્વીકારી, વાર્ષિક સામાન્ય સભાના પ્રસંગે એ વ્યાખ્યાનો આપ્યાં છે અને તે સર્વ આકર્ષક અને વિચારશીલ જણાયાં હતાં. તે વ્યાખ્યાનોની યાદી આજ દિન સુધીની નીચે પ્રમાણે છે—

વર્ષ.	વિષય	વ્યાખ્યાતા.
સન ૧૯૨૧	એલિઝાબેથ યુગ	શ્રી રા. રા. રામલાલ દર્શિયન નન
„ ૧૯૨૨	ગુજરાતી સાહિત્યની ખામીઓ	શ્રી રા. રા. કૃષ્ણલાલ મોહનલાલ ઝવેરી
„ ૧૯૨૩	સરસ્વતીચંદ્રમાં વસ્તુની કુશળ ગૂંથણી	પ્રો. નરતનાથ કલ્યાણરાય ઠાકોર
„ ૧૯૨૪	સોરઠનો ઇતિહાસ	પ્રિન્સિપાલ આ. દસ્તુર સાપુભાઇ નન
„ ૧૯૨૫	નવીન કવિતા સાહિત્યનો ઉદ્ભવ કાળ	શ્રી નરસિંહરાવ ભોળાનાથ દિવેટિયા
„ ૧૯૨૬	ગતકાળના સાહિત્ય અને સમાજ જીવનનાં રેખા ચિત્રો	શ્રી ડાહ્યાભાઈ પી. દેરાસરી
„ ૧૯૨૭	સાહિત્યનું ધ્યેય	શ્રી જે. ઇ. સંજાણા
„ ૧૯૨૮	કવિ બાલ તેમનું જીવન અને સાહિત્ય સેવા	શ્રી રા. રા. નર્મદાશંકર દેવશંકર મહેતા
„ ૧૯૨૯	ગુજરાતને નામ આપનાર ગુર્જરો	ડૉ. સર જીવણજી જમશેદજી મોદી
„ ૧૯ ૧	ગુજરાતી ભાષાનો અભ્યાસ	લેડી વિદ્યાબહેન રમણભાઈ નીલકંઠ
„ ૧૯૩૦	અર્વાચીન ગુજરાતી કાવ્ય સાહિત્ય	શ્રી રામનારાયણ વિ. પાઠક

પ્રકરણ ૯

ચરિત્ર ગ્રંથો

"...... That the true biographer is like a Kodak His business is to record facts and statements as they are, not as they might have been Biographical writing may be likened to a faithful protrait painting The biographer should present his subjects not as demi-Gods or super-men but as the human beings they are When Velasquez-the Spanish master-artist painted King Philip the Fourth, he drew him just as he was fat, ugly and repulsive Velasquez's work was entirely objective, and so should be every biographer s

[*Mr Philip Guedalla*]
(Modern Review, April 1934, p 386)

ગુજરાતી સાહિત્યમાં ચરિત્રગ્રંથો અલ્પ પ્રમાણમાં છે ગુજરાતી સાહિત્યનું એ અંગ વાસ્તવિક રીતે હજુ વિકસ્યું જ નથી જે કાંઈ પુસ્તકો છે તે બહુધા અંગ્રેજી, મરાઠી કે બંગાળીના અનુવાદ છે સ્વતંત્ર કૃતિઓ અને તે મૌલિક તો ગણીગાંઠી છે—જેવી કે, મહીપતરામ કૃત કરસનદાસ મૂળજીનું ચરિત્ર, ગોવર્ધનરામ લિખિત નવલરામ ચરિત્ર, કાન્તિલાલ રચિત ગોવર્ધનરામનું ચરિત્ર, વિનાયકકૃત નંદશંકર ચરિત્ર, ભાનુસુખરામ કૃત મહીપતરામ અને ગત વર્ષમાં (સન ૧૯૩૩) પ્રસિદ્ધ થયલાં બે પુસ્તકો વીર નર્મદ અને કવીશ્વર દલપતરામ

એક સમયે જાણીતી હિન્દના શાસકો (Rulers of India Series) નામે ગ્રંથમાળા ગુજરાતીમાં ઉતારવા સોસાઈટી અને 'ગુજરાતી પ્રેસ' એ બે સંસ્થાઓ તરફથી પ્રયાસ કરવામાં આવેલો અને દરેક એ ગ્રંથમાળાનાં ત્રણ ચાર પુસ્તકો લખાવીને પ્રસિદ્ધ કર્યાં હતા પણ તે આખી ગ્રંથમાળા કોઈ કારણસર બેમાંથી એકકે પૂરી કરી શક્યું નહોતું કદાચ ગ્રાહકોનો પ્રશ્ન એમની આડે આવ્યો હોય '

એ ગ્રંથમાળાનું "અકબર" નામક પુસ્તક સન ૧૯૧૨ માં સ્વર્ગસ્થ ઉત્તમલાલ કેશવલાલ તરફથી લખેલું તૈયાર મળતાં, સોસાઈટીએ તે છપાવ્યું હતું. તે અગાઉ દત્તકૃત 'હિન્દનો આર્થિક ઇતિહાસ' ના બે ભાગો એજ લેખકે સોસાઇટીને લખી આપ્યા હતા. સ્વર્ગસ્થ એક વિચારશીલ અને બુદ્ધિશાળી લેખક હતા; અને એમના સંખ્યાબંધ લેખો છૂટક છૂટક 'વસન્ત' 'સમાલોચક' માં લખેલા મળી આવશે, જે સર્વ પુસ્તકાકારે સંગ્રહવા યોગ્ય છે. તેઓ ધંધારોજગારમાં પડી ન જતાં, સાહિત્યના ક્ષેત્રમાં પ્રવૃત્ત રહ્યા હોત તો એમની પાસેથી જનતા કંઇ કંઇ મહત્ત્વવાન કૃતિઓ મેળવવા ભાગ્યશાળી થાત.

સોસાઈટીએ પૂર્વે મહીપતરામનું અકબર ચરિત્ર છપાવ્યું હતું અને તેની ત્રણ ચાર આવૃત્તિઓ થઈ ચૂકી હતી. ઉત્તમલાલ લિખિત "અકબર" બહાર પડ્યું તે અરસામાં બંગાળીમાંથી સસ્તું સાહિત્ય વર્ધક કાર્યાલય "મહાન અકબર" નામનું પુસ્તક પ્રગટ કર્યું હતું. તેમ છતાં અકબર વિષે એક પ્રમાણભૂત અને વિસ્તૃત ચરિત્રની ઉણપ રહે છે; અને તે સ્મીથકૃત અકબરનું પુસ્તક પૂરી પાડી શકે એમ અમારૂં માનવું છે.

લારેન્સ બિન્યને અકબર વિષે એક ન્હાનું ચરિત્ર પુસ્તક લખ્યું છે. પણ તે એક તૈલચિત્રની પેઠે, તેની પ્રતિભા અને લાક્ષણિક ગુણો, તેની ઝીણીઝીણી વિગતોના ઉલ્લેખ સહિત, આપણી સમક્ષ રજુ કરે છે, અને એવી પ્રબળ અને સચોટ છાપ પાડતું કવિશ્રી ન્હાનાલાલનું શહેનશાહ અકબરનું નાટક ગુજરાતી વાચકને જરૂર આનંદદાયક જણાશે

સોસાઈટીએ એજ વર્ષમાં મુસ્લિમોના હિતચિંતક સર સૈયદ એહેમદનું ચરિત્ર પ્રસિદ્ધ કર્યું હતું. ગુજરાતીમાં લખનાર મુસ્લિમ લેખકબંધુઓ જુજજ મળી આવે છે; તેમાં પ્રસ્તુત ચરિત્રના લેખક ડાૅ. ખા. બા. મહેબુબમિયાં ઇમામબક્ષ કાદરીની ગણના થાય. આ પુસ્તક લખી આપ્યા અગાઉ 'મુસલમાનોની ચઢતી પડતીનો ઇતિહાસ' એમણે ઉર્દુ પરથી ગુજરાતીમાં ઉતારી આપ્યો હતો અને તે ચોપડી ઇનામ લાઇબ્રેરીમાં પુષ્કળ જતી હતી. આ પુસ્તક સર સૈયદ એહેમદે લખ્યું ત્યારે ખા. બા. મેહબુબમિયા સબજડજના હોદ્દાપર હતા અને ચાલુ વ્યવસાયમાંથી સમય મેળવી એમણે આ લેખનકાર્ય કર્યું હતું, તે ખરે પ્રશંસનીય કહેવાય. નોકરીમાંથી નિવૃત્ત થયા પછી પણ એમની કોમની સેવામાં એઓ એમનો

[illegible]

ડાહ્યાભાઈ પીતામ્બરદાસ દેરાસરી અને શ્રીયુત મણિલાલ છગનલાલ ભટ્ટને સુપ્રત કર્યું એ બને લેખકોની કલમ કસાયલી તેમ મધુર લેખનશૈલી માટે પ્રસિદ્ધ છે અને એમના એ બે પુસ્તકો, જે ટુંક મુદતમા તૈયાર થયા હતા, તે વાચનારા તેની મનોહર છાપ પડશે શ્રીયુત ડાહ્યાભાઈએ 'Our Sailor King' એ પુસ્તકની ભૂમિકા પર અન્ય હકીકત ગુંથીને શહેનશાહ જ્યોર્જ પંચમનુ ચરિત્ર આલેખ્યુ હતુ, જ્યારે શ્રીયુત મણિલાલ ભટ્ટે ક્લેમેન્ટ કિન્લોક કુકના પુસ્તકનો ઉપયોગ કર્યો હતો. મૂળ લેખક ચરિત્ર ગ્રંથ વિષે બોલતા જણાવે છે

"આ પુસ્તકમા શહેનશાહબાનુ મેરીના જીવન ચરિત્રની ગણુંજ અમ ઘણું પણ અગત્યની ઝમી અને ચિતાર આપવાનો યત્ન કરવામા આવ્યો છે કોઇપણ રીતે આ વૃત્તાંત પૂર્ણ કહેવાય તેવુ નથી જે જીવન ચરિત્રનો અતિ અગત્યનો ભાગ હજી હવે બનવાનો છે એવા મહાન જીવનની આમા માત્ર તો એક નિગાજ દેખાડેલી કહી શકાય."

રા. રા. ભોગીલાલ પ્રાણવલ્લભદાસ સોસાઈટીના એક વખતે ઑનરરી સેક્રેટરી હતા, એટલુંજ નહિ પણ ગુજરાત કાઠિયાવાડમા કેળવણીના બીજ નાખવામા એમણે મુખ્ય ભાગ લીધો હતો એમનુ તૈલચિત્ર સોસાઇટીના પ્રેમાભાઇ હૉલમા મૂકવા કમિટીએ ઠરાવ કર્યો હતો, અને તેમની છબી માટે તજવીજ કરતા પ્રો. માકર્ચંદ કોમાલાલ શાહ સ્વર્ગસ્થનુ જીવન ચરિત્ર એક મિત્રે લખી ગયેલુ તે મેળવી આપવામા મદદગાર થયા હતા એ ચરિત્ર વાચતા જોઈ શકાશે કે અનાયાસે પ્રાપ્ત થયલો એ લાભ અત્યંત કિંમતી હતો એમાથી પ્રેરણા મેળવવા જેવુ ઘણુ ઘણુ જડશે જે મુશ્કેલીઓમા એમણે અભ્યાસ કર્યો ને હકીકત નિરાશ થયનારાઓને પ્રોત્સાહન આપશે પુરુષાર્થ અને નીતિ શુ નથી કરી શકતું તેનો તાદ્રશ ચિતાર એમનું જીવન પૂરો પાડે છે અને તેનુ વાચન અચૂક બોધક અને પ્રેરક થઇ પડશે

સદરહુ પુસ્તકનુ છપામણી ખર્ચ સ્વર્ગસ્થના ઉપકાર નીચે આવેલા અમદાવાદ જીલ્લાના માજી સરકારી વકીલ રા. બા. ગીરધરલાલ ઉત્તમલાલ પારેખે આપી, સ્વર્ગસ્થ પ્રત્યેનું પોતાનું ઋણ અદા કર્યું હતુ, જે રીતિ અનુકરણ કરવા યોગ્ય છે

મહાન સમ્રાટ અશોક વિષે ગુજરાતીમા અગાઉ એક ન્હાનુ સરખુ પુસ્તક, અને તે પણ મરાઠીનો અનુવાદ, હતુ. પણ સન ૧૯૨૨ મા

સર્વ સમય ગાળે છે, અને તેમાં ખુશી થવા જેવું એ છે કે એમનામાં કોમીવાદની ગંધ સરખી જણાશે નહિ, વળી હિન્દુ અને ઇતર કોમોમાંથી એવા સંખ્યાબંધ કુટુંબો મળી આવશે કે જેમની સાથે આ. આ. કાદરીને ઘરોબો—ગાઢ સંબંધ છે. તેઓ હમણાં સોસાઇટી સારૂ 'ઉર્દુ સાહિત્યનો ઇતિહાસ' લખી રહ્યા છે. આ તો સર સૈયદ એહમદના ચરિત્ર લેખકની આડકથા થઇ.

સર સૈયદ એહમદે મુસ્લિમનું હિત સાચવવા અને વધારવા લોક પ્રતિષ્ઠા મેળવીને પણ ઘણા પ્રયત્નો કર્યા હતા; તેમાં અલિગઢ મહોમેડન એંગ્લો ઓરિયંટલ કોલેજની સ્થાપના એમનું જીવંત સ્મારક છે. હિન્દની બે કોમો હિન્દુ અને મુસ્લિમ દેશના બે નેત્રો સમાન છે અને તેને એક બીજાની અવગણના કરવી પરવડે એમ નથી. બંને આખનું સમાન રક્ષણ થવું ઘટે છે, એ દ્રષ્ટિએ સર સૈયદ એહમદનું ચરિત્ર કેટલાક મહત્વના મુદ્દાઓ રજુ કરે છે અને તે સંબંધમાં "राष्ट्रीय शिक्षा का इतिहास"—શ્રી. કન્હૈયાલાલકૃત—માંથી નીચેનો ફકરો જાણવા યોગ્ય થશે—

"आखिर सर सय्यद अहमदके अनवरत प्रयत्नोंने तारीख २४ मई सन १८७५ ईसवीको अलीगढके मोहमडन एङ्गलो ओरियण्टल कालेजका रूप धारण किया। सन् १८७६ से आप स्वतः कालेजमें रहकर उसकी देखभाल करने लगे। मुसलमानोंकी शिक्षा सम्बन्धी समस्यापर गम्भीरतापूर्वक विचार करने और तदनुसार देश भरमें शिक्षाका प्रचार करनेके उद्देश्यसे आपने सन् १८८६ ईसवीमें 'मोहेमडन एजुकेशनल कान्फरेंस' की स्थापना की। आजतक इसके अधिवेशन प्रतिवर्ष हुआ करत है!"

સન ૧૯૧૧ માં નામદાર શહેનશાહ પંચમ જ્યોર્જ, શહેનશાહ બાનુ મેરી સાથે હિન્દના પ્રવાસે પધાર્યા હતા અને તેમના સ્વાગત અર્થે સર્વ ભારતવાસીઓ તરફથી ઉત્સાહપૂર્વક ભારે ધામધૂમ થઇ હતી. તે પ્રસંગે નામદાર શહેનશાહ અને શહેનશાહબાનુના જીવનથી ગુજરાતી પ્રજાને પરિચિત કરવા સોસાઇટીએ તેમના ચરિત્ર પુસ્તકો લખાવવાનો નિર્ણય કર્યો અને તે કાર્ય આપણા બે જાણીતા સાક્ષરો શ્રીયુત

મ૦ મહેબુબમિયાં ઈમામબક્ષ કાદરી

(પૃ ૮૨)

ડાહ્યાભાઈ પીતાંબરદાસ દેરાસરી અને શ્રીયુત મણિલાલ છગનલાલ ભટ્ટને સુપ્રત કર્યું એ બને લેખકોની કલમ કમાયેલી તેમ સરલ લેખનશૈલી માટે પ્રસિદ્ધ છે અને એમના એ બે પુસ્તકો, જે ટુંક મુદતમાં તૈયાર થયા હતા, તે વાંચતા તેની સચોટ છાપ પડશે શ્રીયુત ડાહ્યાભાઈએ 'Our Sailor King' એ પુસ્તકની ભૂમિકા પર અન્ય હકીકત ગુંથીને શહેનશાહ જ્યોર્જ પંચમનું ચરિત્ર આલેખ્યું હતું, જ્યારે શ્રીયુત મણિલાલ ભટ્ટે ક્લેમેન્ટ કિન્લોક કુકના પુસ્તકનો ઉપયોગ કર્યો હતો મૂળ લેખક ચરિત ગ્રંથ વિષે બોલતા જણાવે છે

"આ પુસ્તકમા શહેનશાહબાનુ મેરીના જીવન ચરિત્રની બહુ જ અપૂર્ણ પણ ખરેખરી છબી અને ચિતાર આપવાનો યત્ન કરવામા આવ્યો છે કોઈપણ રીતે આ વૃત્તાંત પૂર્ણ કહેવાય તેવું નથી જે જીવન ચરિત્રનો અતિ અગત્યનો ભાગ હજી હવે ભજવવાનો છે એવા મહાન જીવનની આમા બહુ તો એક ઝિશાજ દેખાડેલી કહી શકાય"

ના. મા. ભોગીલાલ પ્રાણવલ્લભદાસ સોસાઈટીના એક વખતે ઑનરરી સેક્રેટરી હતા, એટલુંજ નહિ પણ ગુજરાત કાઠિયાવાડમા કેળવણીના બીજ નાખવામા એમણે મુખ્ય ભાગ લીધો હતો એમનું તૈલચિત્ર સોસાઇટીના પ્રેમાભાઇ હૉલમા મૂકવા કમિટીએ ઠરાવ કર્યો હતો, અને તેમની છબી માટે તજવીજ કરતા પ્રો. માકર્ચંદ ગેરાલાલ શાહ સ્વર્ગસ્થનું જીવન-ચરિત્ર એક મિત્રે લખી ગયેલું તે મેળવી આપવામા મદદગાર થયા હતા એ ચરિત્ર વાંચતા જોઈ શકાશે કે અનાયાસે પ્રાપ્ત થયેલો એ લાભ ખચિત્ કિંમતી હતો એમાથી પ્રેરણા મેળવવા જેવું ઘણું ઘણું જડશે જે મુશ્કેલીઓમા એમણે અભ્યાસ કર્યો ને હકીકત નિરાશ થનારાઓને પ્રોત્સાહન આપશે પુરુષાર્થ અને નીતિ શું નથી કરી શકતું તેનો તાદૃશ ચિતાર એમનું જીવન પૂરો પાડે છે અને તેનું વાચન અચૂક બોધક અને પ્રેરક થઈ પડશે

પ્રસ્તુત પુસ્તકનું છપામણી ખર્ચ સ્વર્ગસ્થના ઉપકાર નીચે આવેલા અમદાવાદ જીલ્લાના માજી સરકારી વકીલ રા. બા. ગીરધરલાલ ઉત્તમલાલ પારેખે આપી, સ્વર્ગસ્થ પ્રત્યેનું પોતાનું ઋણ અદા કર્યું હતું, જે રીતિ સ્મરણ કરવા યોગ્ય છે

મહાન સમ્રાટ અશોક વિષે ગુજરાતીમા અગાઉ એક ન્હાનું સરખું પુસ્તક, અને તે પણ મરાઠીનો અનુવાદ, હતું, પણ સન ૧૯૨૨ મા

કલકત્તા યુનિવર્સિટી તરફથી પ્રો. દેવદત્ત ભાંડારકર લિખિત અશોક ચરિત્ર પ્રગટ થયું કે તુરતજ સોસાઈટીએ તેનો તરજુમો કરાવવાની તજવીજ કરી અને તે કાર્ય, જેમના નામે દશ બાર ગુજરાતી પુસ્તકો ચઢેલાં છે અને એક પ્રસિદ્ધ સાહિત્યકાર તરીકે જેમની ગણના થયલી છે, એવા વડોદરા રાજ્ય ભાષાંતર ખાતાના મદદનીશ શ્રીયુત ભરતરામ ભાનુસુખરામ મહેતાને સોંપાયું હતુ અને જુજ સમયમા તેમણે એ ગ્રંથ લખી આપ્યો હતો

હિન્દના મહાન્ રાજકર્તાઓમા સમ્રાટ અશોકનુ સ્થાન જેમ ઉંચું તેમ અનોખું છે. બૌદ્ધ ધર્મને એણે રાજધર્મ તરીકે સ્વીકાર્યો હતો અને જેમ કોન્સ્ટાઇને ખ્રિસ્તી ધર્મને આશ્રય આપી તેનો પ્રચાર કર્યો હતો તેમ અશોકના પ્રયાસથી બૌદ્ધ ધર્મનો પ્રચાર દેશપરદેશ મિશનરીઓ મોકલીને કરવામા આવ્યો હતો. એના ધર્મલેખોથી અશોકની કીર્તિ દેશપરદેશમા પ્રસરેલી છે; અને એના એ શિલાલેખો એ સમયની કિમતી માહિતી પૂરી પાડે છે એટલુંજ નહિ પણ તે લેખો માર્ય સામ્રાજ્યનો રાજ્ય વિસ્તાર અને રાજ વહિવટનો સરસ ખ્યાલ આપે છે.

ગુજરાતી સાહિત્યમાં એ પુસ્તકનો ઉમેરો વિના સંકોચે મહત્વનો અને ઉપયોગી કહી શકાય.

મહાદેવ ગોવિંદ રાનડેનું નામ અર્વાચીન હિન્દના વિધાયક તરીકે મશહુર અને મોખરે છે. ફીર્તનેનાં ઇંગ્રેજી ચરિત્રનો અનુવાદ સ્વર્ગસ્થ સૂર્યરામ સોમેશ્વર દેવાશ્રયીએ ગુજરાતીમાં કરેલો છે અને તે પુસ્તક વાચવા જેવું છે. તેની સાથે રમાબાઇ રાનડેએ રચેલું "અમારા જીવનની કેટલીક યાદગીરીઓ", જીવન ચરિત્ર સાહિત્યમાં કિમતી ભરણું કરે છે. એક ચરિત્ર ગ્રંથ તરીકે તેનું મૂલ્ય છે, પણ એમનું દાંપત્ય જીવન સમીપ રહીને જોવાનો જે તક મળે છે તે ખરેખર અમૂલ્ય છે અને દરેક હિન્દીએ તે પુસ્તક અવસ્ય વાચવું ઘટે છે. એ પછી પુષ્કળ હકીકત એકઠી કરીને એક પ્રમાણભૂત ચરિત્ર પુસ્તક મી. કાટક મરાઠીમાં લખ્યુ છે અને તે પુસ્તકનો તરજુમો ગુજરાતીમાં જરૂર થવો જોઇએ છીએ.

દરમિયાન રમાબાઇ રાનડેનું ચરિત્ર આપણને ગુજરાતીમાં ઉપલબ્ધ થાય છે, એ પણ ખુશી થવા જેવું છે. મૂળ ગ્રંથ દેશાસવાસી ઉમાકાન્ત મરાઠીમાં લખ્યો હતો. દેવા સંજોગોમાં રમાબાઇએ એમના પતિ પાસે

રહીને શિક્ષણ મેળવ્યું હતું, તેનો વૃત્તાંત એમની આત્મકથામાં આપણને પ્રાપ્ત થાય છે. જે સંસ્કાર અને જ્ઞાન એમણે મેળવ્યાં તેનો લાભ એમણે હિન્દી સ્ત્રીઓના ઉત્કર્ષ અને સેવામાં વાળ્યો છે, એ એમના પાછળના જીવનમાંથી જોઈ શકાય છે, અને તેથી એક મહાન હિન્દી સ્ત્રીમાં તેમની ગણના થયલી છે અને તે ઉચિત છે, એમ એમનું ચરિત્ર અવલોકતાં સૌ કોઈની ખાત્રી થશે.

આ પુસ્તકનો ગુજરાતી અનુવાદ કૉલેજના બી એ. ના વર્ગમાં અભ્યાસ કરતી એક દક્ષિણી બ્હેન કુમારિકા માલતીબ્હેન પંડિતના હસ્તે થયો છે, એ પણ ઓછું આનંદજનક નથી. એ પ્રાન્તે પ્રાન્તના પ્રાન્તોનો સંબંધ ભાષા સાહિત્યથી દૃઢ થાય, એથી વધુ સંતોષકારક બીજું શું હોઈ શકે!

મહારાજાઓ અને શ્રીમંત પુરુષો ધર્મ, સાહિત્ય અને ભિન્ન ભિન્ન વિદ્યા ગ્રંથોની નકલો લહીઆ કને કરાવી તે પ્રતો જુદે જુદે સ્થળે જ્ઞાનભંડારોમા પહોચડાવતા અને એને તેઓ ધર્મલાભ સમજતા. તે પુસ્તકોનો ત્યા વિશેષ ઉપયોગ થતો તેમ તેના કાયમ સંગ્રહ અને સલામતી માટે પુરતી સાવચેતી રખાતી હતી.

પ્રાચીન યુગમા આપણું સાહિત્ય એ રીતે પ્રચાર પામતું હતુ પણ તે સૌ કોઇને સુલભ ન હોઇને જે તે ભણતરના ગ્રંથો જિહ્વાગ્રે કરવાની સામાન્ય પ્રથા પડી હતી.

મુસલમાની સમયમા આપણું એ સાંસ્કૃતિક ધન લૂંટફાટ, નાશભાગ અને કાપાકાપીમા ઘણું અસ્તવ્યસ્ત થઇને નાશ પામ્યુ હતુ; પરંતુ જે બચાવી શકયા તેને આપણા પૂર્વજોએ પોતાના પ્રાણની પેઠે રક્ષવા ખાસ સાવચેતીના પગલા લીધા હતા એમની એ ડહાપણભરી અને દીર્ઘદષ્ટિવાળી રીતિનીતિના પરિણામે જે કાંઈ સલામત રહ્યું તે વડે આપણે આપણા ધર્મ, ઇતિહાસ, વિદ્યા અને સંસ્કૃતિ વિષે થોડું ઘણુ જાણવાને શક્તિમાન થયા છીએ.

પણ વચમા દેશમા એવી અંધાધુની અને અરાજકતા વ્યાપી રહ્યા હતા કે પ્રજા તેના જાનમાલ માટે સદા ભયમા રહેતી; અને તેને લઇને લેખનવાચન અને અભ્યાસ પર મીંડું મૂકાયું હતુ, અને પરિણામે જનતા પર અજ્ઞાનતાનુ આવરણ ફરી વળ્યું.

પ્રાચીન જ્ઞાનભંડારો પર એવા સિલ મૂકાયા કે તેમાના ગ્રંથો કદી પ્રકાશ જોવાને પામતા નહિ; અને શાસ્ત્રી તેમજ પંડિતોના ઘરના ખાનગી પુસ્તક સંગ્રહનો પણ ઉપયોગ કરનાર કુટુંબમા કોઇ જીવતા નહિ રહેવાથી અથવા કુટુંબમાથી જ્ઞાનનો દીપ બુઝાઈ જવાથી, જે કાંઈ પુસ્તકસંચય હોય તે બેદરકારીને લઇને કીટ ઉધાઇનો ભોગ થઇ પડતો અથવા તો તે પુસ્તકોને નદી કુવામા તેની પવિત્રતા જાળવવા પધરાવવામા આવતા અથવા તો તે કાગળો ગાળીને ત્યા પડીકા બાંધવામાં જતા હતા .

આ ક્રમાનુસાર આપણું પ્રાચીન સાહિત્ય થોડુ નાશ પામ્યુ નથી

અંગ્રેજી અમલ સ્થપાયા પછી કંઈક દેશમા શાન્તિ પથરાઇ, જ્ઞાન પ્રકાશના કિરણો પ્રકટવા લાગ્યા; પણ પહેલાની અજ્ઞાનતા અને જડતાને લઇને પ્રાચીન પુસ્તકો વિષે લોકોમા જે ભ્રમમૂલક વિચારો અને ખોટી માન્યતા બંધાઇ ગયા હતા તેમા ઝાઝો ફેરફાર થયો નહિ.

એમાં કિમિયો લખેલો છે, એમાં ચમત્કાર ભરેલો છે, એ ધર્મગ્રંથો છે વગેરે કારણો આગળ ધરીને જે કોઈ પાસે જુનો પુસ્તકસંગ્રહ હોય તે કોઈને બતાવતા નહિ કદાચ કોઈ પુસ્તક વિષે ખબર પડી જાય તો તે પુસ્તક બહાર કાઢવામાં આનાકાની કરવામાં આવતી

સોસાઈટીની સ્થાપના કરવામાં આવી તેમાનો એક ઉદ્દેશ જુના ગ્રંથોની હાથપ્રતો મેળવી સંગ્રહવાનો હતો પણ ઉપર વર્ણવેલી પરિસ્થિતિમાં તેના કાર્યવાહકોને તે કાળે જુના પુસ્તકો મેળવતા ભારે વિટંબણા પડતી માંડ માંડ બે પાંચ પુસ્તકો નાગરગથી કે પૈસાના પ્રલોભનથી આપતા તેથી એનાથી વધુ સુતરો માર્ગ તે પુસ્તકોની નકલ ઉતરાવી લેવાનો ગ્રહણ કરવામાં આવ્યો હતો અને તેમાં ધીમે ધીમે પણ સારી પ્રગતિ થઇ હતી આ પ્રમાણે જે સાધન સામગ્રી ઉપલબ્ધ થઇ તેનુ દોહન કરી પ્રાચીન ગ્રંથ નવનીતનો ગુજરાતી કાવ્ય દોહન એ નામે જનતાને કવિ દલપતરામે જુની ગુજરાતી કવિતાનો પ્રથમ પરિચય કરાવ્યો હતો અને તેમાની કવિતાની વિવિધતા, સરસતા અને માનવહૃદયને સ્પર્શતા સાર્વત્રિક અંગોને લઇને તે પુસ્તકની લોકપ્રિયતા અદ્યાપિ ટકી રહેલી છે

જુના સિક્કા સંગ્રહવાનો શોખ અમને વિદ્યાર્થી અવસ્થામાંથી ઉદ્ભવ્યો હતો અને તે નિમિત્ત દર શુક્રવારે ગુજરીમાં જવાનું થતુ સોસાઇટીની નોકરીમાં જોડાયા પછી એક પ્રસંગે ભાનણ અને ભીમની કૃતિઓ ત્રણસે વર્ષ પરની લખેલી મળી આવી અમારા આશ્ચર્યનો પાર રહ્યો નહિ પ્રાચીન સાહિત્યમાં હજુ તો અમે પ્રવેશ કરતા હતા અમને જે જ્ઞાન થયો તે દી. બા. અંબાલાલ સમક્ષ વ્યક્ત કર્યું તેઓ પ્રસન્ન થયા અને અમને એવી જુની હાથપ્રતોનો સંગ્રહ કરવાની સલાહ આપી

એક તરફથી જુની હાથપ્રતો મેળવવાનું કામ અમે ચાલુ રાખ્યુ અને બીજી તરફથી સોસાઇટીના સંગ્રહમાની હાથપ્રતોની યાદી બુદ્ધિપ્રકાશમાં નોંધવાની ચાલુ કરી એટલા માટે કે એ વિષયમાં રસ લેનારાઓને એ વિષે માહિતી મળે તેમજ એ યાદી કટકે કટકે તૈયાર થઇ જાય

પ્રથમ સોસાઇટીમાની હાથપ્રતોની યાદી આપી અને તે નામાવલિ પૂરી થતા, અમે જે સંગ્રહ એકત્ર કર્યો હતો તેની નોંધ છાપવા માંડી આશરે ૫૦૦ પ્રતો ભેગી થઇ હતી અને તેને શી રીતે સાચવવી, એ અમારા માટે કઠિન થઇ પડ્યુ હતુ

અમને લાગ્યું કે અમારો એ સંગ્રહ સોસાઇટીને અર્પણ કરવો અને કમિટીને તે સંગ્રહ સાથે કવિ દલપતરામનું નામ જોડવા દેવા વિનંતિ કરવી.

આપણા દેશમાંથી અંગ્રેજી સત્તા દૂર થયા પછી પુષ્કળ જુનું સાહિત્ય પરદેશ ખેંચાઇ ગયું છે. તેનો શોધ કરવો અત્યારે નકામો છે; પરંતુ સોસાઇટીના સંસ્થાપક ફૉર્બસ સાહેબે જુના ગ્રંથો મેળવ્યા હતા અને જેને લઇને કવિ દલપતરામે ગાયું હતું,

" કુશ્યા[1] પુસ્તક કાપિને, એનો ન કરિશ અસ્ત;
ફરતો ફરતો ફારબસ, ગ્રાહક મળ્યો ગ્રહસ્થ "

તે સઘળો મૂલ્યવાન સંગ્રહ તેઓ ગુજરાતી પ્રજાને વારસામા આપતા ગયા છે; અને તે એમનું પાવનકારી નામ સદા સ્મરણમા રહે એ આશયથી સ્થપાયલી શ્રી ફૉર્બસ સભા–મુંબાઈ–પાસે છે. ગુજરાતી પ્રાચીન સાહિત્ય અને ઐતિહાસિક સાહિત્યનું અવલોકન કે સંશોધન કરનારે તે સંગ્રહ અવશ્ય જોવો જોઇએ. તે સંગ્રહની સૂચી બે ખંડમા શ્રી ફૉર્બસ સભાએ શ્રીયુત્ અંબાલાલભાઈ જાની પાસે તૈયાર કરાવી છે, તે તપાસવાથી એની મહત્તા અને સમૃદ્ધિ ધ્યાનમા આવશે.

ફાર્બસ સાહેબને એમના ગ્રંથ સંગ્રહમા કવિ દલપતરામે કિમતી સહાયતા કરી હતી જુની ગુજરાતી કવિતાનો પરિચય કરાવવાનુ માન ઉપર દર્શાવ્યુ તેમ કવિને છે અને વધુમા એમની ગાદીએ બેસવાનુ મહ્‌ભાગ્ય અમને આપવડ્યું હતુ, તેથી અમારા એ સંગ્રહ સાથે કવિ દલપતરામનુ નામ જોડવાની માગણી કરવામા, ઉપરના કારણો ઉપરાંત એમના પ્રત્યેનો અમારો પૂજ્ય ભાવ પણ હતો. તે સંબંધમાં ઑન. સેક્રેટરીને અમે પત્ર લખ્યો હતો તે પરિશિષ્ટ ૨ મા આપ્યો છે.

કવિ દલપતરામ હસ્તલિખિત પુસ્તકમાની ઘણીખરી પ્રતો ગુજરાતમાંથી મળેલી છે; તે કારણે તે છુટ્ટું, તૂટક, અપૂર્ણ અને સુંઘમળી માલુમ પડશે. તેમ છતા ગુજરાતી પ્રાચીન કવિતાના પુસ્તકોના સંશોધન અને પ્રકાશન સારૂ તેમાની પ્રતો મદદગાર થઈ પડે એમ છે અને કેટલીક પ્રતો એવી હાથ લાગી છે કે જે કૃતિઓ અન્ય કોઈ સંગ્રહમા નથી, તેમજ તે કિંમતી અને મહત્વની છે.

---

૧ કાગળ ખાનારો જીવડો કુશ્યો

ઉપરોક્ત સંગ્રહની ગ્રંથ સૂચીનો પહેલો ભાગ બહાર પડેલો છે, તે પછી વધુ પ્રતો મળેલી છે અને તે સર્વેની સવિસ્તર નોંધ કરતાં બીજું એક પુસ્તક થાય.

સોસાઇટીએ તેનો સંગ્રહ માત્રથી સંતોષ માન્યો નથી; પરંતુ તેનો વધુ ઉપયોગ થાય અને તેમાંના ગ્રંથો પ્રકાશન પામે એમ ઇચ્છ્યું છે

કવીશ્વર દલપતરામ હસ્તલિખિત પુસ્તકની સૂચીમાં પ્રસ્તાવના રૂપે બે બોલ લખતાં, સોસાઇટીના પ્રમુખ દી. બા. કેશવલાલે કહ્યું છે કે,

"ગુજરાતી સાહિત્યનો સમગ્ર ઇતિહાસ લખાતાં પૂર્વે આપણાં પ્રાચીન કાવ્યોનું શુદ્ધ અને શાસ્ત્રીય પ્રકાશન અત્યંત આવશ્યક છે. ગુજરાતીનો અભ્યાસી અને વિદ્વદ્ વર્ગ તે સંબંધી યોગ્ય સૂચનાઓ સોસાઇટીને લખી મોકલવા કૃપા કરશે, એટલુંજ નહિ પણ પોતે એકાદ કાવ્યનું સંપાદન કાર્ય ઉપાડી લેવા ખુશી હોય તો તેમ લખી જણાવશે તો મેનેજીંગ કમિટી સમક્ષ તે સૂચના રજુ કરવામાં આવશે "

દી બા કેશવલાલભાઇ પ્રાચીન કવિતાના અભ્યાસ અને સંશોધનમાં અત્યંત રસ ધરાવે છે અને એમની પ્રેરણા અને સૂચનાથી સોસાઇટીએ પ્રસ્તુત યાદી પ્રસિદ્ધ થવા પામી તે પૂર્વે ઉપલબ્ધ હાથપ્રતો પરથી પ્રાચીન કાવ્યનું સંપાદન અને પ્રકાશન કાર્ય ઉપાડી લીધું હતું અને તેનું વિવરણ અન્યત્ર 'પ્રાચીન કાવ્યનું સંપાદન અને પ્રકાશન' એ પ્રકરણમાં કરવામાં આવ્યું છે *

* જુઓ પૃષ્ઠ ૫૬

પરિશિષ્ટ ૩

અમદાવાદ, તા. ૨૨ મી ફેબ્રુઆરી ૧૯૨૪

મે. ગુજરાત વર્નાક્યુલર સોસાઈટીના ઓન. સેક્રેટરી સાહેબ,
મુ૦ અમદાવાદ

વિ. વિ. કે છેલ્લા પંદર વર્ષથી ગુજરાતી જુના હસ્તલિખિત પુસ્તકોનો હું સંગ્રહ કરતો રહ્યો છું. અને આજદિન સુધીમાં આ સાથેની યાદીમાં નોંધ્યા મુજબ આશરે ૪૨૫ પુસ્તકો મેળવવા ભાગ્યશાળી થયો છું અને તે પાછળ મેં લગભગ રૂ. ૨૦૦) ખર્ચ કરેલો છે.

સોસાઈટીની સ્થાપના થઈ ત્યારથી તેના ચાલકોએ જુના હસ્તલિખિત પુસ્તકો મેળવવાનો પ્રયાસ કરેલો અને એવા લગભગ ૧૫૦) પુસ્તકોની નકલો સોસાઈટીના સંગ્રહમાં છે પણ તે બહુધા આધુનિક-ઉતારેલી પ્રતો છે

પ્રાચીન ગુજરાતી સાહિત્યના અભ્યાસ અને ઇતિહાસ માટે આ મારો સંગ્રહ અત્યંત કિંમતી અને ઉપયોગી છે અને તે નીચેની સરતે હું સોસાઈટીને આપવા ઇચ્છા રાખુ છું. મને આશા છે કે સોસાઈટી મારી વિનંતિ સ્વીકારશે

સરત

(૧) આ ખાસ સંગ્રહને—સોસાઈટીના અને મારા—'કવિ દલપતરામ હસ્તલિખિત પુસ્તક સંગ્રહ' એ નામ આપવું.

(૨) આ સંગ્રહને સારી રીતે બંધાવી, વ્યવસ્થિત કરી સુરક્ષિત રાખવો

(૨) તેની સંપૂર્ણ યાદી છપાવવી.

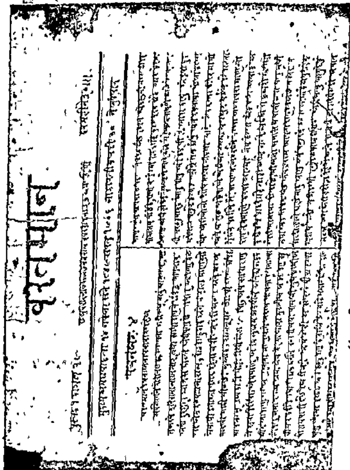
અંતમાં મારી એટલી પ્રાર્થના છે કે સોસાઈટી સાથ આ કાર્યની યોગ્ય કદર બુઝી, મને વધારે ઋણી કરશે

લી. આજ્ઞાંકિત સેવક,
હીરાલાલ ત્રિ. પારેખ

સોસાઈટી તરફથી ગુજરાતમાં પહેલવહેલું સાપ્તાહિક પત્ર " વર્તમાન " નામનું કાઢવામાં આવ્યું હતું; પણ એ પત્રની એક પણ પ્રત અમે મેળવવા શક્તિમાન થયા નહોતા.

થોડાક દિવસ પર એક જુની હાથપ્રત " શુક્રવાર " માંથી મળી આવી, તેના લુગડાંના પુંઠાનું અંદરનું અસ્તર કાગળથી મજબુત કર્યું હતું. એ કાગળ તે ઉપરોક્ત " વર્તમાન " અઠવાડિકનો ટુકડો માલુમ પડ્યો.

એ ટુકડો અનાયાસે મળી જવાથી અમને બહુ આનંદ થયો; અને એક નમુનારૂપે અમે અહિં તેનું ચિત્ર આપીએ છીએ.

વર્તમાન

" વર્તમાન " અઠવાડિકનો નમુનો

પ્રકરણ ૧૧

સ્ત્રી જીવનના પ્રશ્નોને ચર્ચતું સાહિત્ય

"The supreme benefactor in every age and in every home is the mother of mankind and mankind's wife Round her gathers the family To her all men look for solace, for praise and for life's Joys From her hands come food and clothing She spends wisely most of what men strive to earn x x x The final arbiter of all Social Reforms is in the end a woman and so may it always be"

Sir Arnold Wilson M. P.
(The Spectator-20th June, 1934)

ગયા સૈકામા છોકરીઓ માટે જુદી શાળાઓ આવશ્યક મનાતી તેમ સ્ત્રીઓ માટે જુદુ વાચન સાહિત્ય હોવુ જોઇએ એવો સામાન્ય અભિપ્રાય હતો કુદરતે જ સ્ત્રી પુરૂષમા શારીરિક ભિન્નતા હેતુસર ગોઠવેલી છે, અને એ બન્નેની પ્રકૃતિ-સ્વભાવમા તાત્વિક (fundamental) ભેદ માલુમ પડે છે, એક બુદ્ધિપ્રધાન છે, તો બીજુ લાગણી પ્રધાન છે તેમાય સ્ત્રીજાતિ સારૂ માતૃત્વ એ એના જીવનનું ઉત્કૃષ્ટ અને સર્વોપરિ ધ્યેય માનેલુ છે, એની સિદ્ધિમા સ્ત્રીજીવનની ધન્યતા રહેલી છે અને વળી ગૃહસંસારનો નિર્વાહ અને ભાર સ્ત્રીઓ પર મુખ્યત્વે અવલંબે છે

આ બધા કારણોને લીધે સ્ત્રી કેળવણીના ક્ષેત્રમા અમુક પ્રકારનુ અને વિશેષ કરીને સ્ત્રી જાતિની વિશિષ્ટતાને પોષતુ અને સહાયભૂત થઇ પડે એવુ શિક્ષણ અને વાચન સાહિત્ય અપાય એવી માગણી વારવાર થતી રહી છે અને તે વજુદ વિનાની નથી, એમ આપણે નહિ કહી શકીએ

તેથી એમ નથી માની લેવાનુ કે સ્ત્રીની માનસિક શક્તિ પુરુષથી ઉતરતી છે, અથવા તો બુદ્ધિ અને આવડમા, કલાપણુ અને ચાતુર્યમા તેઓ પછાત છે જીવનના વિવિધ ક્ષેત્રમા પુરુષ વર્ગ સાથે સ્ત્રીઓ પણ સરસાઇમા ઉત્તિર્ણ થઇ છે, એવા અનેક દાખલાઓ મોજુદ છે

એટલે સ્ત્રી પુરુષ વચ્ચે જે કેટલાક કૃત્રિમ ભેદો અસ્તિત્વમાં છે, તેને તો દૂર જ કરવા પડે છે.

સ્ત્રી વાચન સાહિત્ય જુદું હોવું જોઈએ, એ માન્યતા દાસમા ભાગેજ કોઈ ઉત્તેજે; અને એવા કૃત્રિમ ભેદને ટાળવોજ જોઈએ.

સોસાયટી હસ્તક આઠ ટ્રસ્ટ ફંડો છે, તેનો ઉપયોગ સ્ત્રી ઉપયોગી સાહિત્ય લખાવવામાં કરવાનો છે. સોસાયટીના કાર્યવાહકો સ્ત્રી ઉપયોગી સાહિત્યને તેના સંકુચિત અર્થમાં જોતા નથી, પણ એ ફંડોમાંથી સ્ત્રી જીવનને સ્પર્શે, સ્ત્રી જીવનના પ્રશ્નો ચર્ચતું હોય, સ્ત્રી જીવન વિકાસને અનુકૂળ થઈ પડે એવું વાચન સાહિત્ય ઉભું કરવા વિશેષ કાળજી રાખે છે, અને નીચે સ્ત્રી ઉપયોગી ૭ પુસ્તકોની નોંધ કરવામાં આવી છે, એ આ વાતનું સમર્થન કરશે.

"સખીને પત્રો" એ પુસ્તક જાણીતા થીઓસોફીસ્ટ મણિભાઈ નથુભાઈ દોશીને લખી આપવા આગ્રહ કરવામાં આવ્યો હતો. નીતિમય અને જીવનવ્યવહારમાં માર્ગદર્શક નિવડે તેમ આધ્યાત્મિક જીવનને પુષ્ટિ આપે અને ઉત્કર્ષ સાધે એવા પ્રકારનું લખાણ એમની કલમમાંથી નિર્ઝરતુ હતું; અને એમના સંખ્યાબંધ ચોપડી ચોપાનિયાં વાંચીને અનેક સ્ત્રી પુરુષો પોતાની મુશ્કેલીઓ અને મુંઝવણ વિષે લખીને એમની સલાહ પૂછતા હતા, એમ અમારી જાતમાહિતી છે.

ગુજરાતના થિઓસોફીસ્ટમાં તેઓ અગ્રેસર કાર્યકર્તા અને જાહેર વક્તા હતા; એમના શાંત અને મુગા સેવા કાર્યથી અને માયાળુપણાથી તેઓ સૌનાં દિલ જીતી લેતા હતા. એવું એમનુ વર્તન હતું, એવો એમનો પ્રેમાળ સ્વભાવ હતો.

ગુજરાતીમાં થિઓસોફીના સિદ્ધાંતો અને વિચારનું સાહિત્ય ઉભું કરવાનું માન મુખ્યત્વે એમને પ્રાપ્ત થાય છે; અને એ સાહિત્ય ઉદાર અને ઉન્નત વિચાર અને તત્વચિંતનથી ભરેલું તેમ ઉત્કર્ષક અને આશાજનક માલુમ પડે છે.

ગયે વર્ષે એ લેખકબંધુનું મૃત્યુ થતાં ગુજરાતે એક સમર્થ અને ભાવનાશાળી સમર્થ લેખક તેમજ એક ઉત્તમ કાર્યકર્તા ખોયો છે.

શા ઉદ્દેશથી ભાઈ મણિભાઈએ "સખીને પત્રો" એ પુસ્તક પત્રરૂપે ગૂંથ્યું તેનો સારાંશ એમની પ્રસ્તાવનામાં આવી જાય છે, તેથી એ ભાગ જ અહિં ઉતારવો ઇષ્ટ છે.

તેઓ થયે છે.

"અત્યારે જગત્ એવી સ્થિતિમાંથી પસાર થાય છે કે જ્યારે અનેક વ્યક્તિગત તેમજ સમષ્ટિગત પ્રશ્નો આપણી આગળ ખડા થાય છે, અને તેનું નિરાકરણ કરવાની આપણને જરૂર પડે છે છેલ્લા પાંચેક વર્ષથી જુદે જુદે સ્થળે ધર્મ, સમાજ અને કેળવણી એ વિષયો ઉપર ભાષણો આપવા નિમિત્તે કરવાનું થવાથી કેટલાક વ્યક્તિગત પ્રશ્નોનો ઉકેલ આણવાની મને ફરજ પડી હતી આ પુસ્તકમાં સ્ત્રી જગતમાં ઉદ્ભવતા કેટલાક પ્રશ્નોનો ખુલાસો આપવાનો પ્રયત્ન કરવામાં આવ્યો છે, અને તેમાં પણ સમષ્ટિ કરતાં વ્યક્તિના પ્રશ્નો ઉપર વિશેષ લક્ષ આપવામાં આવ્યું છે

વળી પુરૂષોના તેમજ સ્ત્રીઓના દૃષ્ટિબિન્દુઓ એકજ પ્રશ્નની બાબત માં વારંવાર ભિન્ન હોય છે પુરૂષો મોટે ભાગે મનતત્ત્વને પ્રધાન ગણી તે પ્રશ્નો વિચારે છે અને સ્ત્રીઓ મોટે ભાગે હૃદયતત્ત્વને મુખ્ય માની તે પ્રશ્નોને તપાસે છે પુરૂષો ઘણા વખતથી ભોગવેલા હક્કો જતા કરવા ના પાડે છે સ્ત્રીઓ જાગૃતી લઇ, સરકારવતી થઇ પોતાના ધર્મો બજાવવા સાથે પોતાના હક્કો માગવા તૈયાર થતી જાય છે. જન સમાજમાં તેમજ ગૃહમાં પોતાનું સ્થાન યોગ્ય પ્રમાણમાં મળે, તેવી તેઓને પ્રબળ આતર ઇચ્છા હોય છે આવી સ્થિતિમાં પુરૂષોને અન્યાય ન થાય, અને સ્ત્રીઓને ન્યાય મળે એ હેતુ ધ્યાનમાં લઇ એક સ્ત્રી પોતાની સખીને પોતાના હૃદયના ખરા ભાવ વિના સંકોચ જણાવે, તેવી રીતે જણાવવા આ પ્રશ્નોમાં પ્રયત્ન કરવામાં આવ્યો છે "

જાણીતા સ્ત્રી માસિક સ્ત્રીબોધના તંત્રી તરીકે શ્રીયુત કેશવપ્રસાદ છોટાલાલ દેસાઇ, છેલ્લા ૫૬૨ વર્ષથી સ્ત્રી સમાજની જે સુન્દર સેવ કરી રહ્યા છે તે ખરેખર પ્રસંસાપાત્ર છે એવી સંગીન સેવા એમણે કેટલાક કિમતી પુસ્તકો લખીને કરેલી છે, જેમાના સામળભટ્ટ સિંહાસન બત્રીસી વાર્તાની— બાળોપયોગી આવૃત્તિની ત્રણ આવૃત્તિઓ થવા પામી છે, તે એની લોકપ્રિયતા સૂચવે છે, અને તેનું વિશેષ કારણ, એમની લેખન શૈલી સરળ, સ્વાભાવિક, અશિષ્ટ અને પ્રાણવત છે, તેમ તેઓ તદ્દન સાદા અને પરિચિત શબ્દોની પસંદગી અને ઉપયોગ કરે છે તે છે

એમનું "ગૃહજીવનની સુંદરતા" નામનું પુસ્તક જો કે અંગ્રેજી પુસ્તક પરથી લખાયલું છે પણ તેમાંની વસ્તુને આપણા સંસાર સાથે એવી

જુઓ "સખીને પત્રો" ની પ્રસ્તાવના

સુઘટિત રીતે મોહી દેવામા આવી છે કે એ ઉપાતર નવીન જ લખાયુ ન હોય એવી છાપ પાડે છે; અને તેનુ વાચન રસદાયક અને પ્રોત્સાહક નિવડી, આપણો સંસાર સુખી અને આનંદમય થાય એવી અનેક સૂચના અને પ્રેરણા તેમાથી પ્રાપ્ત થાય છે

એક મિત્રને એ પુસ્તક એટલુ બધું ગમી ગયું કે તેની નવી આવૃત્તિ પોતાના ખર્ચે છપાવી તેની પ્રતો પોતાની જ્ઞાતિમા લ્હાણીરૂપે વ્હેંચી હતી. એજ એની ઉત્તમતા માટે મરમ પ્રમાણપત્ર છે.

લેખકે, પુસ્તકને સમાપ્ત કરતા જીવનમા ચારિત્ર્ય પર જે ભાગ મૂક્યો છે, તે જીવન ઉન્નતિની ઉમદા કુંચી છે, તેથી એ વિષયને જેટલુ મહત્વ અપાય એટલું ઓછું છે, અને વાચકબંધુનું તે પ્રતિ ધ્યાન દોરવા એ ભાગ આપવો અમને ઉચિત લાગે છે.

"આ રીતે એ સર્વ બાબતો ફરી ફરીને ચારિત્ર્ય ઉપર આવીને આધાર રાખે છે. જે સારી સ્ત્રી હોય તેજ સારી પત્ની થઇ શ ; અને જે ધર્મમય સ્ત્રી હોય તેજ સારી સ્ત્રી થઈ શકે. પત્નીત્વમાની ગંભીર જોખમદારીને પહોચી વળવા માટે જે ડહાપણ અને બળની જરૂર છે તે એક પ્રભુ વિના અન્ય કોઇ આપી શકે તેમ નથી. જ્યારે તેની જુવાની જતી રહે, ગાલની લાલી ચાલી જાય, આખની ઝમક હોય નહિ, ત્યારે પણ તેના પોતાની દૃષ્ટિએ ખૂબસુરત જણુવા માટે ચારિત્ર્યનુ જે જવાહીર મેળવવુ જોઇએ, આત્માનું જે સૌન્દર્ય મેળવવુ જોઇયે, તે કેવળ પ્રભુ વિના બીજે કહિયી મેળવી શકાય તેમ નથી. પોતાની જાતને અને પરિચિત જીવનમા અન્ય સર્વને આશીર્વાદરૂપ થઇ પડાય એવુ વર્તન કરતા તો ફક્ત પ્રભુજ શીખવી શકે.

પ્રેમના પ્રથમ સ્વપ્ના શા હતા, પ્રેમ એટલે પ્રથમ, જુવાનીમા શો અર્થ થતો હતો, તેની સાથે પછીના જીવનમા ઘણી વાર જે પ્રેમની નિષ્ફળતાઓ નિવડે છે, આ સ્વપ્ના કેવા અલોપ થઈ જાય છે, પ્રેમના સાહસનુ કેવુ નિર્જીવ-પરિણામ આવે છે, તેની સરખામણી કરવા કરતા વધારે દિલગીરીભર્યું કાર્ય આ દુનિયામા છે નહિ. આટલી બધી દિલગીરી ભરી નિરાશાઓ શા માટે થતી હશે ? આટલી બધી લગ્નમાળાઓ ધૂળમા શાને રગદોળાતી હશે ? આ સર્વ સ્વપ્ના સાચા પડવાનો, આ માળાઓ તાજી અને મહેકભેરી રાખવાનો શું કાઈ રસ્તો નહિ હોય ?

છે, દરતો છે; પણ તે ધર્મમા—ચારિત્ર્યમાં છે. યુવતી લગ્નવેદી સમક્ષ હસતી, મધુરરવ ગાતી જાય છે, પણ તેને ખ્યાલ છે કે તે પોતાના ધર્મ, ફરજને, જાણ્યા વિના ત્યાં જશે નો તે લગ્નવેદી નહિ રહે પણ તેના બલિદાન માટેની ભભકતી આગરૂપ નિવડશે? જે આ સૃષ્ટિના આદિ છે, અને જે અંત છે, તે પ્રભુ સાથે પોતાનું જીવન એક તન્મય કરતા સુધી આ વેદી સમક્ષ જતાં તેણે થોભી જવું જોઇએ. માનુષી પ્રેમ ઘણોજ મૂલ્યવાન છે, પણ તેથી કાંઇ હૃદય સર્વદા ધરાતું નથી. કસોટીના સમય આવશે, મુંચવણભર્યો પ્રસંગો આવશે, ગુસ્સો થવાનો વખત આવશે, નિરાશાઓ થશે, દુઃખ અને દિલગીરીના પ્રસંગો આવશે, તે સમયે પ્રભુ વિના પંથ કાપવો વિકટ થઇ પડશે પરંતુ તેની કૃપાથી, તેના સાન્નિધ્યથી, જે ફુલો આજે કળી રૂપ દેખાય છે, તેજ આવતી કાલે ખીલશે અને શરૂઆતના પ્રેમના સ્વપ્ન, વળી પાછા શાંતિ આનંદના મઠ રચશે, અને તે મઠમાં ઘડપણમાં આશ્રય, નિરાંત અને શાતા મળશે. "×

પચીસેક વર્ષ પર ઓલીવીઆ સ્કીનર નામના જાણીતા ઇંગ્રેજ સ્ત્રી લેખિકાનું Woman & Labour એ નામનું એક પુસ્તક પ્રસિદ્ધ થયું ત્યારે પાશ્ચાત્ય જગતમા એથી મ્હોટી ચર્ચા થવા પામી હતી અને અમે ભૂલતા ન હોઇએ તો રેવ્યુ ઓફ રેવ્યુઝના તંત્રી ડબલ્યુ. ટી. સ્ટેડે એ પુસ્તકને "સ્ત્રીઓનુ બાઇબલ" એ નામનું ઉપનામ આપ્યું હતું. ખરે, સ્ત્રી જાતિની વકીલાત કરતુ એ એક ઉત્તમ પુસ્તક છે, એમ તેના પરિશીલનથી ખાત્રી થશે. આવા સરસ ગ્રંથનો ગુજરાતીમા તરજુમો થાય એમ કોણ ન ઇચ્છે, અને જાણીતા બ્રહ્મોપદેશક શ્રીયુત મણિલાલ છોટાલાલ પારેખે એકાદ પુસ્તક લખવાની ઇચ્છા દર્શાવી ત્યારે તેમને આ પુસ્તકનો તરજુમો કરી આપવાનું કાર્ય સોંપવામા આવ્યુ હતુ; અને તેમા એઓ સફળ નિવડયા છે.

લેડી વિદ્યાબ્હેન નીલકંઠે, સદરહુ પુસ્તકની સમાલોચના, અનુવાદકની ઇચ્છાથી, કરી હતી, તે એ પુસ્તકમાં દાખલ કરવામા આવી છે; એ લેખમાં ગ્રંથનું દોહન કરેલુ છે, અને એમના જેવા એક પ્રતિષ્ઠિત સ્ત્રી ગ્રેજ્યુએટ, એ વિષય પરત્વે શા વિચાર દર્શાવે છે, એ જાણવા માટે આપણને સ્વાભાવિક રીતે ઉત્કંઠા થાય જ. તેથી તેમાનો કેટલોક અગત્યનો ભાગ અમે નીચે આપીએ છીએ:

× ગૃહજીવનની સુંદરતા, પૃ. ૬૫-૬૬.

" આ જમાનામા ઘણી સ્ત્રીઓ યુરોપ,–અમેરિકામા–કલાર્ક, ટાઇપીસ્ટ તરીકે તેમજ ટપાલખાતાં, અને બીજા ખાતામા નાની નાની નોકરીઓ કરે છે અને કુંવારી કે અનાથ સ્ત્રીઓ આથી કરીને પોતાના કુટુબને ભારરૂપ થતી મટે છે પણ તે સાથે તેમના તે જીવનમા કેટલાક જોખમો રહેલા છે,–ફેમીનીસ્ટો કહે છે કે અમે એવો જનસમાજ ઇચ્છીએ છીએ કે સ્ત્રી જાતિને પુરુષ વર્ગ તરફથી ભયનું કારણ ન રહે ખરેખર એ સ્થિતિ તો આ દુનીઆ દુનીઆ રહેશે અને તેના પુરુષો પુરુષો રહેશે ત્યા સુધી આવવાનો સંભવ જણાતો નથી પણ એટલુ તો ખરૂજ છે કે જેમ સ્ત્રીઓ છુટથી ફરતી હરતી થાય, ધંધામા પડતી થાય અને તેમને લિંગ ભેદના દષ્ટિબિન્દુથી જોવામા ન આવે તેમ તેમ એ જોખમ કંઈક અંશે ઓછુ થાય અને તેજ માર્ગે ઓછુ થવા સભવ છે. બાકી પડી રહેનાર બાઇઓ પોતાનુ સ્ત્રી જાતિત્વ કોઇ પણ સમય ભૂલી શકતી નથી, તેમજ તે વર્ગના પુરુષો એ કારણથી સ્ત્રીઓને મનુષ્યો નહીં પણ સ્ત્રી જાતિ વિશિષ્ટ હરહમેશ ગણે છે. લિંગભેદ તેમના મનને છોડી શકતો નથી

ઉપર કહ્યુ તેમ ધધામા સ્ત્રીઓને જોખમ છે પણ સાથે સ્ત્રી જાતિને એ જોખમોથી મુક્ત થવાનો માર્ગ પણ એજ છે છતા એ જોખમ વહોરવા જેવુ છે કે કેમ એ રણ નિશ્ચિતતાથી કહી શકાય નહીં

બીજા વર્ગની સ્ત્રીઓ જે પુરુષોની બરોબરીનાં કામ કરે છે તે મજુર વર્ગ છે. તેઓ જે કામ કરે છે તેને પરિણામે તેમના ઘર અને સંતાન તરફ દુર્લક્ષ રહે છે એ તો જાણીતી વાત છે. તેઓ ઘરની કમાણીમા ઉમેરો કર છે એ ખરૂ છે પણ તેથી ઘરમા સુખ સાધન વધે છે કે નહિ તે સદેહ પડતુ છે. તે વર્ગના પુરુષો દારૂ વગેરેમા વધારે ખરચ કરી નાખવા શક્તિમાન થાય છે એ તો દેખીતુંજ છે. તે વર્ગની સ્ત્રીઓના જીવન અસ્તવ્યસ્ત થઈ જાય છે, તેમની નીતિ શિથિલ થાય છે અને આર્થિક સ્વતંત્રતાથી સ્વાશ્રયીપણું આવવું જોઇએ તે જોવામા આવતુ નથી પરાધીનતામાંથી છૂટવા માટે જો આ મહેનત આ અતિ શ્રમ સાધન હોય તો તે નિરર્થક છે એમ કહીએ તો ચાલે. સામાન્ય વ્યવહારમાં એવી સ્ત્રીઓ કોઇ રીતે સ્વતંત્ર નથી તેમજ તેમના બાળકો તથા પોતાની જાત માટે સર્વથા પુરુષને આધારેજ પડેલી છે. પુરુષો તેમના પ્રત્યે મન ગમતો વ્યવહાર કરી શકે છે. એ વર્ગ અજ્ઞાત છે અને તેમના પરથી સર્વને માટે અનુમાન ના બાધી શકાય પણ તેમના આધાર સિવાય પણ પરાધીનતા દૂર કરવાનો માર્ગ માત્ર મહેનત છે એ સિદ્ધ કરવુ મુશ્કેલ છે.

આજ સુધી સ્ત્રી જાતિ પુરુષ વર્ગને આધારે પડેલી છે અને લગ્નથી એ પરાધીનતા દઢીભૂત થાય છે એમ વ્યવહારમાં જોવા છતાં લેખક લગ્ન વ્યવસ્થાને અખંડિત રાખવાનુ વલણ દર્શાવે છે. લગ્નમા સ્ત્રી પુરુષનો સંબંધ વિષયથી બને તેટલો મુક્ત રહે અને ઉચ્ચ સહવાસ અને મૈત્રીનું સ્વરૂપ ધારણ કરે એ લેખકનો મોટો સદાગ્રહ છે. જેટલી અસમાનતા સ્ત્રી પુરુષમા મનુષ્યોના રીતરીવાજોએ દાખલ કરી છે તે દૂર થાય એ તેની મહદિચ્છા છે કારણ કે તેમ થાય તોજ લગ્નની ઉચ્ચ ભાવના ફળીભૂત થાય.

આપણા દેશમા પણ ઘણા સ્ત્રી પુરુષો છે જેમને આપણા સમાજના પ્રશ્નો નિરંતર લક્ષમા રહે છે, જેમનાં હૃદયોને સામાજીક અનિષ્ટો હલમચાવી નાખે છે, જેઓ ગત દિવસ એ સંબંધે વિચાર કર્યા કરે છે તેમને આ પુસ્તક વાચવાથી ઘણા ખુલાસા થશે તેમજ વળી નવી વિચાર શ્રેણીઓ હાથ લાગશે. લેખક બાઇએ પોતાના જીવનમા સ્ત્રી જાતિના પ્રશ્નને શ્રેષ્ઠ સ્થાન આપેલુ છે અને વર્ષો પર્યંત તેનો અભ્યાસ કરેલો છે. એવા પરિપક્વ અભ્યાસનુ આ પુસ્તક ફળ છે તેથી તેના વિચારો એકદમ કાઢી નાખવા જેવા નથી એના થોડા ભાગનો પણ આપણામા જેઇએ એ સંબધે અભ્યાસ કર્યો હશે, જેઓ સર્વથા લેખકને સંમત નહિ થતા હોય તેઓ પણ લેખકના મત વિચારપૂર્વક ગ્રહણ કરેલા છે એ સ્વીકારશેજ એક ધર્મકૃત્ય જેવી ખંત આગ્રહથી આવા મહત્વના પ્રશ્નનુ નિરાકરણ થાય, હૃદયની લાગણીપૂર્વક તે સંબંધે અભિપ્રાય બંધાય, માત્ર academic વાદના વિષયની દૃષ્ટિથી નહીં પણ જીવંત સહાનુભૂતિથી સ્ત્રી જાતિ સંબંધે સ્ત્રીઓ તેમજ પુરુષો તેને લાગતા વિચારોની આપ લે કરે તોજ વિષયમા કોઈ કાળે સ્ત્રી જાતિ પોતાને ઈષ્ટ દશાને પામશે "*

છેલ્લા યુરોપીય મહાયુદ્ધના વિરામ પછી સ્ત્રીઓને મતાધિકાર બક્ષીને ઇંગ્લાંડે તેમની સમાનતા સ્વીકારી છે. તે અગાઉ સ્ત્રીઓએ મીસીસ પેંકહર્સ્ટની સરદારી હેઠળ મતાધિકાર પ્રાપ્ત થવા જે લડત જમાવી હતી તેનુ સ્મરણ માત્ર પુરતું છે.

આ સ્ત્રી સ્વાતંત્ર્ય અને સ્ત્રી મતાધિકારના પ્રશ્નોના અંગે વર્તમાનપત્રોમા પુષ્કળ વાદવિવાદ થતો હતો. એવી એક લેખમાળા સ્ત્રી સ્વાતંત્ર્યની હિમાયત કરતી એક સ્ત્રી ગ્રેજ્યુએટે લખેલી મુંબાઈમાથી નિકળતા મીસ

---

* સ્ત્રીઓનો કાર્યપ્રદેશ પૃ.

માલમશ્રેટ સંપાદિત હિન્દી આદિક નામના પારસી માસિકમા આવી હતી પણ એમાની દલીલો પોતાને પસંદ ન પડવાથી માઇસોર યુનિવર્સિટીના તત્વજ્ઞાનના પ્રોફેસર વાડીઆએ તેના રદીઆ એક જુદી લેખમાળા લખીને આપ્યા હતા અને એ લેખ મગ્રદ પછીથી એમણે નવેસર The Ethics of feminism એ નામ આપીને ઈંગ્રેજીમા છપાવ્યો હતો અને તુરતજ આપણે અહિં તેમ પરદેશમા સારો આદર પામ્યો હતો એ લેખો વાચતા જણાશે કે લેખક એ ચર્ચામા મધ્યસ્થ માર્ગ ગ્રહણ કરે છે, તે જેમ વ્યવહાર તેમ સમતોલ છે

મોમાઇડી દસ્તક સ્ત્રી ઉપયોગી પુસ્તકો લખાવવાને ઉપર જણાવ્યુ છે તેમ ઠીક ઠીક કરે છે અને તેમાના એકમાથી આ પુસ્તક ગુજરાતીમા લખી આપવાનું શ્રીમતી મરોજિની બ્હેન મહેતા, એમ એ, ને સોપવામા આવ્યુ હતુ

એ બ્હેનની કલમ તેજસ્વી અને તીક્ષ્ણ છે અને એમના પિતાશ્રી સ્વર્ગસ્થ રમણભાઇની પેઠે એઓ પણ ગુજરાતી, શુદ્ધ અને મધુરી લખે છે

સ્ત્રી સ્વાતન્ત્ર્યના અને સ્ત્રી હકના શ્રીમતી મરોજિની બ્હેન ચુસ્ત હિમાયતી છે, એટલે મૂળ લેખકની સ્વકીય દલીલો એમને નજ રુચે તેથી જ્યા એમને વિરુદ્ધતા જણાઈ ત્યા ફુટનોટમા પોતાનો સ્વતંત્ર અભિપ્રાય દર્શાવ્યો છે, એ રીતે ગુજરાતી વાચકને એ ચર્ચાની બને બાજુ જોવાની તક મળી છે, જો કે તેથી મૂળ લેખકને કદાચિત કઈક અન્યાય થવાનો ભય રહે છે

આખા પુસ્તકમા અમે ઉપર જણાવ્યુ તેમ લેખક તટસ્થવૃત્તિ જાળવી, સ્ત્રી સ્વાતન્ત્ર્યના હિમાયતીઓ અને તેના વિરોધીઓની દલીલોમાથી મધ્યસ્થ પણ ઉત્તમ માર્ગ તારવી કાઢી, જે નિર્ણય પર આવે છે, તે એમણે નીચે પ્રમાણે દર્શાવ્યો છે, અને તેમા આપણને એમનો નારી જાતિ પ્રત્યેનો તદ્દન પૂજ્યભાવ વ્યક્ત થાય છે, તે વિચારો, આ પ્રકરણના મથાળે જે અવતરણ ઉતાર્યું છે, તેને બરોબર મળતા આવે છે

* ઉપર સૂચવેલા કોઈ પણ ફેરફાર એવા ઉત્તમ નથી કે જેથી કુટુંબ સરથાના કોઇ પણ સારા અશ ઉપર અસર થાય અને ભૂતકાળથી ચાલી આવેલી ઘણી ખામીઓ એથી જરૂર દૂર થશે ખરી પ્રગતિનો માર્ગ વિકાસ છે, અનેક જોખમથી ભરેલો બળવો નહિં. ભૂતકાળની સ્ત્રી પુરુષની ગુલામ

સ્ત્રી સ્વાતન્ત્ર્યવાદ પૃ. ૩૨૨–૨૩

હતી, માતા તરીકે તે માન પામતી અને તેની આશા પળાતી. કેટલીક વખત તેના સૌંદર્યથી અંજાઇને પુરુષો અંધ પૂજા કરતા, પરંતુ સ્ત્રીજાતિ તરફ તિરસ્કારની દષ્ટિથી જોવાતું ભવિષ્યની સ્ત્રી આત્મ જ્ઞાનવાળી બનશે; પોતાના દરજ્જાનું તેમજ પોતાનાં કર્ત્તવ્યોનું એને ભાન રહેશે. માત્ર એનામાં ઉદ્દામ વ્યક્તિત્વવાદ પ્રવેશ ન પામે એટલું આપણે સંભાળવાનું છે. એ વ્યક્તિત્વવાદમાથી કદાચ લિંગરહિતતા ઉત્પન્ન થાય અથવા નીતિથી શિથિલતા પણ આવે. ભૂતકાળમાં એના ભાવ ઊંડા છતા સંકુચિત હતા, એની વાણી અડુ બોલી અને ગંભીરતા વગરની. ભવિષ્યમા એની વાચાળના શિક્ષણને લીધે જતી રહેશે. માત્ર પુરુષની ખુશામત કરનાર તરીકે જીવવાની એ સ્પષ્ટ ના કહેશે. એને પૂરેપૂરો વિકાસ પ્રાપ્ત થશે. સૌંદર્ય સત્ય અને પ્રેમથી ભરેલે હિંડોળે તે મનુષ્ય જાતિને ઝુલાવશે. માતૃપદ માટે એ ભોગ આપવા તૈયાર રહેશે. છતા પણ યોગ્ય પ્રસંગે પોતાની બુદ્ધિનું અને માતૃત્વપૂર્ણ હૃદયનું ધન મનુષ્ય જાતિની સેવામા અર્પણ કરશે. એબ્રાહામ લિંકને ગુલામો ખાતર આત્મભોગ આપ્યો, પરંતુ હેરિયેટ બીચર સ્ટોએ એનામા અપ્રતિમ બુદ્ધિ અને દૈવી અંશના બી રોપ્યા હતા. વેશ્યાવૃત્તિ સામે લડત ચનાવવામા વિલિયમ સ્ટેડે કેદખાનુ અને તિરસ્કાર સહન કર્યાં હતા, પરંતુ તે સાથે જોસફીને બટલરે વિષય વિરક્તતા સામે યુદ્ધ કર્યું હતું "પુસીફુટ" જોનસન મદ્યપાન નિષેધ માટે આખી દુનિયામા કરે છે પરંતુ ફ્રાન્સીસ વૈર્ડે એ ચળવળ શરૂ કરવાની પહેલ કરી હતી, રાજપુરુષો યુદ્ધમા ઉતરવા તત્પર હતા, પરંતુ બર્થા ફૉન સટનરે પોકાર ઉઠાવી યુદ્ધ સામે વિરોધ કર્યો. વિજ્ઞાનશાસ્ત્રીઓ સેના માટે વિનાશના હથિયારો બનાવ્યા પરંતુ લેડી ઓફ ધ લૅંપ (મીસ ફ્લોરેન્સ નાઇન્ટીંગેલ) એણે જ ઘાયલ સિપાઇઓના દુઃખ દૂર કરવાનું માથે લીધું. ભૂતકાળના મહાન્ જ્ઞાનીઓએ-પ્રાચીન ઇગનનો જરથોસ્ત, જીસસક્રાઇસ્ટ, ગૌતમબુદ્ધ, શ્રીકૃષ્ણ કે મહંમદ પયગમ્બર એ સર્વેએ-મનુષ્યજાતિને એકત્ર કરનાર મહાનુભૂતિની ભાવના જોવાની આશા રાખી હતી. એમના આદર્શો ત્યારેજ ફલીભૂત થશે કે જ્યારે સ્ત્રીઓ યોગ્ય પર પ્રાસ કરશે અને પોતાના બાળકોને રણસંગ્રામની ક્રૂર વીરતા નહિ પરંતુ શાંતિનો મહિમા, કૌટુંબિક સ્વાર્થમયતા નહિ પરંતુ સામાજિક સહાનુભૂતિ, સંકુચિત દેશભક્તિ નહિ પરંતુ આંતરરાષ્ટ્રીય ન્યાયવૃત્તિ, ધનતૃષ્ણા નહિ પરંતુ જ્ઞાન તૃષ્ણા એ સર્વ શીખવશે. ભૂતકાળમા માનવજાતિની નિષ્ફળતાનું કારણ માતાઓ તરફથી યોગ્ય પ્રોત્સાહન ન મળ્યુ તે. જો કોઇ

પણ કાળે વિજય પ્રાપ્ત કરવો હોય તો તે માતાઓ દ્વારાજ થઈ શકશે. તેઓ માનવ સૌંદર્ય, માનવ સત્ય, માનવ શ્રેષ્ઠતાનો અખંડિત ઝરો છે"

બીજાં બે પુસ્તકો સ્ત્રીઓ ગૃહસંસારનો ભાર-વહન કરવા કેમ સમર્થ થાય અને તેમને તે સરળ થઈ પડે, એ દૃષ્ટિએ લખાયલાં છે અને તેમાની માહિતી એમને જરૂર મદદગાર થઈ પડે એ પુસ્તકોના નામોજ, "ગૃહલક્ષ્મી" અને "ગૃહલક્ષ્મી કેવી હોવી જોઇએ," તે તેમાના વિષયના સૂચક છે

"ગૃહલક્ષ્મી" એ પુસ્તક મૂળ બંગાળીમા લખાયું હતું તેનો લેખક રાયસાહેબ દિનેશચંદ્ર સેન બહુ જાણીતા અને જાણીતા લેખક છે અને એમનો બંગાળી ભાષા અને સાહિત્યનો ઇતિહાસ–કલકત્તા યુનિવરસિટિએ પ્રસિદ્ધ કરેલો એક પ્રમાણભૂત ગ્રંથ છે પ્રસ્તુત પુસ્તક–ગૃહલક્ષ્મી એમણે પોતાની પુત્રીના ઉપયોગ અર્થે યોજ્યું હતું અને એ નોંધપોથી અન્યના જોવામા આવતા, તેમની માગણી પરથી એક પુસ્તક રૂપે તે તૈયાર કરવામા આવ્યું હતું, અને તે એટલું બધું ઉપયોગી જણાયું હતું કે કલકત્તા યુનિવરસિટિની મેટ્રિક્યુલેશનની પરીક્ષામા એ પુસ્તકને પાઠ્ય પુસ્તક તરીકે મંજુર કરવામા આવ્યું હતું એ પુસ્તકમા નીચેના વિષયો ચર્ચ્યા છે —

(૧) ગૃહિણી ગૃહમુચ્યતે (૨) સ્ત્રી કેળવણી (૩) સાસુ સાચવણી (૪) અવિભક્ત કુટુંબ (૫) સુગૃહિણીનું કર્તવ્ય (૬) નોકર પ્રત્યેની વર્તણૂક (૭) વડીલો પ્રત્યેનું કર્તવ્ય (૮) દામ્પત્ય જીવન. (૯) ઉપસંહાર અને પરિશિષ્ટમા ઘરવૈદું–દેશી અને પાશ્ચાત્ય, તેમ રસોડા અને ઘરખર્ચનો હિસાબ એ વિષે માહિતી આપી છે

આ પુસ્તકનો તરજુમો શ્રીયુત મહાશંકર ઇંદ્રજી દવેએ કરેલો છે, અગાઉ પણ એમણે બે પુસ્તક બંગાળી પરથી સોસાઈટીને લખી આપ્યા હતા અને તે અને આ પુસ્તક લેખક તરીકે એમની કીર્તિમા ઉમેરો કરે છે

*"ગૃહલક્ષ્મી કેવી હોવી જોઇએ' એ એક હરીફાઈથી લખાવેલો ઇનામી નિબંધ છે સોસાઈટીને સૌ. લક્ષ્મીબાઇ હરીઆણી ઇનામી નિબંધ ફંડ મળેલું છે, તેમાંથી એ ફંડ સોંપનારની ઇચ્છાનુસાર આ વિષયપર જાહેરાત આપી નિબંધો લખાવી મંગાવ્યા હતા તેમા શ્રીમતી દિવાળી બ્હેન ભટ્ટનો નિબંધ ઇનામને પાત્ર જણાયો હતો એક સ્ત્રી લેખિકા પ્રસ્તુત વિષયને હાલના બદલાતા જતા સંજોગમા કેવી રીતે વિચારે છે અને

* ગૃ૦ મા કેવી હોવી જોઇએ ? પૃ ૧૨ ૧૪

સુએ છે, એ પુરતુ જ એનુ મૂલ્ય છે. એ નિબંધનો ઉપસંહાર એ બ્હેને નીચે પ્રમાણે કર્યો છે

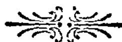
"પુરુષોએ કરેલા સુધારા સ્ત્રીની સહાનુભૂતિ વગર નિરર્થક જાય. ઇશ્વરે સ્ત્રીને હૃદયનું પ્રાધાન્ય આપ્યુ છે અને ગૃહાંગણને દીપાવવાનુ મહાન કર્તવ્ય સોંપ્યુ છે તો તેમા ઇશ્વરદત્ત બુદ્ધિનો ઉપયોગ કરી સંતોષ માનવો જોઇએ મોજ શોખને બદલે સુઘડતા, ફેશનને બદલે શિષ્ટતા ને પ્રતિષ્ઠા, હઠને બદલે પ્રસન્નતા ને આત્મસંતોષ, હરવા ફરવાના શોખને બદલે પરસ્થાન બનાવી ત્યાં શાંતિનું સામ્રાજ્ય સ્થાપવાના કોડને સેવે છે. એક આદર્શ ગૃહિણી આદર્શ ગુરુમાતા અને કુટુંબ પોષિતાનો ભાગ ભજવનાથી વહી શકે છે આદર્શ આર્યા ને ગુણસુંદરી જેવી સ્ત્રીને શું અશક્ય છે? વળી સ્ત્રીનો આત્મા સુઘડતા, સ્વચ્છતા, સુવ્યવસ્થા, બાળઉછેર, ગૃહવ્યવસ્થા, અને એથી યે વધારે સુધારણા કરવા માટે સર્જાયા છે

સંસાર એ ક્રીડા ભૂમિ નથી પણ એક વિદ્યાલય છે ગૃહિણીએ પોતાના પતિની હાજરીમા તેની સહાયક અને ગેરહાજરીમા તેની સ્થાનાપન્ના બનવા જેટલી તાલીમ લેવી જોઇએ ભલે આપણે પાશ્ચિમાત્ય કેળવણી લઇએ પરંતુ ભારતીય જ્ઞાની બહેનોની મહાન કલાનું મંદિર તે 'ગૃહ' અને એ કલાનો ભોક્તા તે 'પતિ' આ મંદિરની-કલાની તે અધિષ્ઠાત્રી દેવી છે. એ મહાન ભાવનાના પ્રતિબિંબને વિશુદ્ધતા, પ્રેમ અને ગાર્હસ્થ્યના વિરાગી રંગે ઝગઝગતો ને નિષ્કંટક-નિષ્કલંક ભાવનાના વાયુમા ફરફરતો રાખવો એ તમામ સ્ત્રીગૃહિણીની ફરજ છેજ ભાવને નષ્ટ થતો બચાવવા! એજ મહાન હથીયાર છે

આપણી આદર્શ ગૃહલક્ષ્મીબહેન પછી તે ગમે તે સ્થિતિમા હોય ભાગ્યવંતનુ કામકાજ તો થોડ ઘણું અંગે કરવુ જ પડે છે, ઇશ્વરી કુદરતના કાયદા પાળવાથી જ ખરુ આરોગ્ય મળી શકે છે, ચારિત્ર્ય વિશુદ્ધ જ નીતિના તત્ત્વોનો સમાવેશ થાય છે અને વિશુદ્ધ પ્રેમ તથા નિર્મળ ભાવનાથી જગતને જીતી શકાય છે

વળી ધારો કે ગૃહલક્ષ્મી પોતે સંપૂર્ણ સમજદાર અને ભણાગણેલી હોય અને કદાચ તેના પતિમા કોઇ જાતના દુર્ગુણ - અણસમજ હોય તો પણ તેને નિભાવીને કે સમજાવીને તે દૂર કરી શકે છે ગૃહલક્ષ્મીના ઉત્તમ ગુણો વડેજ ઘરની લક્ષ્મી-સંપત્તિને સોળો કળાએ ઝળહળતી રહે છે માટેજ

કહેવાય છે કે સ્ત્રી તો ખરેખર 'લક્ષ્મી' જેવી છે. મનુષ્ય જીવનમાં ત્રણ ધન મહાન કહેવાય છે (૧) સ્ત્રી (૨) સંતતિ અને (૩) વિદ્યા તેમાંથી એક પણ ધન ઓછું હોય તો ગમે તેટલો વૈભવી માણસ પણ તેનાથી જીવન ગુજારી શકતો નથી. માટે દરેક બહેનની એ મુખ્ય ફરજ છે કે પોતે સુધરે અને અન્યને સુધારે બીજાનું જીવન સુધારવા જેવું એક પણ મહાન અને પવિત્ર કાર્ય છેજ નહિ એ આશીર્વાદ આગળ અનેક પાપ અને દુઃખ દૂર થઈ જાય છે ગૃહલક્ષ્મીની એ મહાન ફરજ દરેક સ્ત્રીને શિરે મનાએલી છેજ એ ભૂલવું જોઈએ નહિ"

બુદ્ધિપ્રકાશ

"વ્હેમ અને અજ્ઞાનનો, નિશ્ચય કરવા નાશ;
વિદ્યાની વૃદ્ધિ થવા, પ્રકટે બુદ્ધિપ્રકાશ."
(બુદ્ધિપ્રકાશ, સન ૧૮૫૯.)

સામયિક પત્રોની કારકિર્દીમાં, મનુષ્ય જીવનમાં બને છે તેમ, એક સમય એવો આવે છે, કે જ્યારે તે પૂર બહારમાં ખીલે છે અને તેની સુવાસ સર્વત્ર પ્રસરી રહી અને આહ્લાદક નિવડી, સારી નામના અને ખ્યાતિ પ્રાપ્ત કરે છે, પણ તેનો આધાર મુખ્યત્વે તેના સંચાલક-તંત્રીના વ્યક્તિત્વ પર અવલંબે છે.

"ગુજરાત શાળાપત્ર" ને નવલરામે ખિલવ્યું; "સુદર્શન" ની પ્રતિષ્ઠા મણિલાલે જમાવી; "સાહિત્ય" ને મટુભાઇએ યશસ્વી કર્યું; 'વીસમી સદી" ની સિદ્ધિ અને લોકપ્રિયતા હાજી મહમદ અલારખીઆ મેળવી શક્યા, "ગુજરાતી" ને ગૌરવવંતું ઇચ્છારામે કર્યું; તેમ "બુદ્ધિપ્રકાશ" ની કીર્તિ કવિ દલપતરામે વધારી હતી, અને એમનો સંદેશો ઝીલવા ગુજરાતી જનતા તે કાળે ચાતકની પેઠે ઉત્સુક રહેતી હતી એ વ્યક્તિ દૂર જતાં, 'બુદ્ધિપ્રકાશ' નું તેજ પણ ઝાંખું પડ્યું એમ ઘણાખરાને જણાયું હતું. જેવી રીતે ડબલ્યુ ટી સ્ટેડનો સ્વર્ગવાસ થતાં, સુપ્રસિદ્ધ અંગ્રેજી માસિક "રિવ્યુ ઑફ રિવ્યુઝ" તેનું વજન અને પ્રતિષ્ઠા ફરી મેળવી શક્યું નથી, મેસિંગહામ જતાં તેનું અઠવાડિક પત્ર "નેશન" નું નૂર હણાઈ ગયું છે, તેવી શોચનીય સ્થિતિ કવિ દલપતરામ સોસાઇટીની સેવામાંથી નિવૃત્ત થતાં, 'બુદ્ધિપ્રકાશ' ની થઇ પડી હતી

એ સ્થિતિમાં સુધારો કરવા કમિટી તરફથી બુદ્ધિપ્રકાશનું સંપાદન કાર્ય જાણીતા વિદ્વાન શ્રીયુત ઝવેરીલાલ ઉમિયાશંકર યાજ્ઞિકને સોંપવા તજવીજ થઇ હતી, પણ તેમણે તે સ્વીકારવા નાખુશી દર્શાવી, એટલે બુદ્ધિપ્રકાશના કયા લેખો લેવા તેનો નિર્ણય કરવા, ને પછી, એક બુદ્ધિ-પ્રકાશ કમિટી નિમાઈ હતી ને વખતોવખત મળીને બુદ્ધિપ્રકાશમાં દાખલ કરવાના લેખોની પસંદગી કરતી તેમ યોગ્ય અને ઉત્તેજનપાત્ર જણાય તેવા લેખો માટે ઇનામની રકમ ઠરાવતી હતી.

બુદ્ધિપ્રકાશમાં રાજકીય અને ધાર્મિક લેખો નહિ લેવાનો પહેલેથી પ્રતિબંધ હતો અને પાછળથી શૃંગારિક લખાણ લેવા સામે સુગ હતી. તેમા વળી આસિ. સેક્રેટરીઓની વારંવાર ફેરબદલી થતી, તેથી તેનું સંપાદન કાર્ય બહુ કઠિન થઈ પડતું અને ધોરણ એકસરખું સચવાતું નહિ. એ સંજોગમાં જે કાંઈ લેખો મળી આવે તે છાપીને બુદ્ધિપ્રકાશ કાઢવામા આવતું હતું.

આમ, આખું તંત્ર એવા દ્વિધા અધિકારયુક્ત ધોરણ પર રચાયલું હતું કે કોઈ એક પર તેના સંપાદનની પૂરી જવાબદારી રહેતી નહિ. આસિ. સેક્રેટરી બુદ્ધિપ્રકાશનો તંત્રી ખરો, પણ તેમાંના લેખ માટે પારિતોષિક આપવું હોય તો તેને બુદ્ધિપ્રકાશ કમિટીના અભિપ્રાય અને નિર્ણય મુજબ વર્તવાનું હતું; અને બને પણ એવું કે કોઇ લેખક પ્રસંગોપાત્ લેખ લખી મોકલતો હોય તે કમિટીના એક સભ્યની ભલામણથી ઇનામ મેળવી જાય અને જે લેખક તંત્રીને વારંવાર મદદ કરતો હોય તેને કાંઇ પણ બદલો મળે નહિ. તે માટે કોઇ એક વ્યક્તિને દોષ દેવો, એ બરોબર નથી. ખરી રીતે એ વ્યવસ્થા જ સવડભરી અને સંતોષકારક નહોતી. વસ્તુત એ તંત્રજ દોષિત હતુ; અને જ્યા સુધી તંત્રીને તેના કાર્યમા મમત્વ બંધાય નહિ ત્યાં સુધી તેમા સફળતા પણ ક્યાથી પ્રાપ્ત થાય? અને તેનું વ્યક્તિત્વ તો વિકસે જ કેવી રીતે?

કૉલેજમા અભ્યાસ કરતા હતા તે કાળે યુવાવસ્થાના ઉત્સાહમા અને બિન અનુભવને લઇને સોસાઇટી વિષે એક વિવેચનાત્મક લેખ લખતા, તેનું મુખપત્ર 'બુદ્ધિપ્રકાશ' સારી રીતે નિકળતુ નથી તેનો દોષ અમે તે વખતના તેના તંત્રી પર મૂક્યો હતો પણ પાછળથી અમે જોયુ હતુ કે તે આક્ષેપ અજુગતો હતો અને તે અઘટિત ટીકા માટે અમને ખરેખર ખેદ થાય છે

સોસાઇટીમા દાખલ થયા પછી બુદ્ધિપ્રકાશ સારૂ સારા સારા લેખો મેળવવા અમે પ્રયત્ન કરવા માંડ્યો. અમારા મિત્રો અને ઓળખીતાઓને લેખ લખી મોકલવા વિનતિ કરી કૉલેજ જીવનમા 'લિટરરી ક્લબ' એ નામની એક સંસ્થા કાઢી હતી, તેના સભ્યોને, જેઓ ગ્રેજ્યુએટ થઇ ગયા હતા અથવા થવાની તૈયારીમા હતા, તે સાને અમારા એ સંપાદન કાર્યમા સહાયતા આપવા આગ્રહ કર્યો, અને તેમા ઉત્તેજનના ચિહ્નો કંઇક દેખાવા લાગ્યા. ન્હાના મ્હોટા લેખો સારી સંખ્યામા મળવા લાગ્યા અને તેમા વિવિધતા તેમ નવીનતા આવવા માંડી.

માસિક ચાર ફર્માનું નિકળતું એટલે સર્વ વૃત્તિ અને વિચારને સંતોષવાનું મુશ્કેલ થઈ પડતું; અને મ્હોટા લેખોના વિભાગ કરવા પડતા તેથી તેની અસર, લાંબા ગાળાને લઈને, મારી જતી હતી; તોપણ ઉત્સાહભર્યા અમે તે કાર્યમાં ખંતપૂર્વક પ્રવૃત્ત રહેતા.

લોકગીત, ઐતિહાસિક રાસ, લોકકથા વગેરે વાચવા સંગ્રહવાનો પહેલેથી અમને શોખ હતો અને સોસાઇટીની લાઇબ્રેરીમાંના 'ઇન્ડિયન એન્ટીકવેરી' ના વૉલ્યુમો હાથમાં આવતા, તેમાથી બુદ્ધિપ્રકાશના દરેક અંકમા કંઈ કંઈ વાનગી આપવા નિશ્ચય કર્યો અને એવી એક બે છાપી પણ ખરી. પણ ઑનરરી સેક્રેટરીને એવી રીતે છપાયલુ એક ગીત વાંધા પડતું લાગ્યું અને અમારી એ કસુરને કમિટી સમક્ષ, જો કે રોષપૂર્વક નહિ, રજુ કરી હતી. તે વખતે જ સરકાર તરફથી પ્રેસ એક્ટની રૂઇએ જે તે પ્રકાશન ઉપર તેના પ્રકાશકનુ નામ આપવાની સૂચના થઇ હતી. એ પત્ર કમિટીમા મૂકાયો હતો, અને તે વિષે ચર્ચા થતા, ઉપરોક્ત ગીતનો ઉલ્લેખ કરવામા આવ્યો અને ત્યારથી સોસાઇટીના સર્વ પ્રકાશનો પર પ્રકાશક તરીકે આસિ. સેક્રેટરીનુ નામ આપવાનો ઠરાવ થયો હતો

રાજકીય લેખો તો લેવાતા જ નહિ ધાર્મિક લેખો લેવાની મના હતી. અમને નીતિ અને તત્ત્વચિંતનના લખાણ પ્રતિ પક્ષપાત હતો. તે અરસામા થિઓસોફીકલ સાહિત્ય થોડું ઘણું વાચવામા આવતુ; અને અમારા મિત્ર શ્રીયુત મણિલાલ નથુભાઇ દોશી, જેઓ હમણાજ સ્વર્ગસ્થ થયા છે, પરમાત્મા એમના આત્માને શાન્તિ આપો-તેઓ અમને અવારનવાર નીતિ અને તત્ત્વચિંતન વિષયક લેખો લખી મોકલતા પણ તેમા કેટલાકે વાચક વહેમી અને અંધશ્રદ્ધાળુ બની જવાની બીતિ દર્શાવી હતી. થોડાક વર્ષો પર 'બુદ્ધિપ્રકાશ' મા અમે "સૌરાષ્ટ્રના ઓલીઆઓ" એ નામક ઐતિહાસિક લેખમાળા ખરવાળાના જાણીતા સંશોધક અને અભ્યાસી શ્રીયુત મનુભાઈ જોધાણીની લખેલી છાપી હતી તે ચમત્કાર ભરેલી હોઇ, વાંધા પડતી જણાઈ હતી

રાજકીય વિષયો સામાન્ય રીતે લેવાતા જ નહિ; પરંતુ ગુજરાત સભા માટે "ગામ પંચાયત" વિષે અમે એક લોકોપયોગી વ્યાખ્યાન તૈયાર કર્યું હતું, તે બુદ્ધિપ્રકાશમા લીધુ હતુ. તે એમા કેમ લેવાય એવી ફરિયાદ મુબઇના એક જાણીતા માસિકના તંત્રી મિત્રે ઉઠાવી હતી; અને જો એ ફરિયાદ સોસાઇટીના તે સમયના પ્રમુખ પાસે પહોચી હોત તો જરૂર કાંઇક

તે પછીથી સોસાઇટીનું સઘળું કામકાજ અમે એક યંત્રવત્ કરતા હતા. અમારો સઘળો ઉત્સાહ ભાંગી ગયો હતો; નોકરી કરવા પુરતું જે તે કામને સંભાળતા કે તેમાં કસુર થવા પામે નહિ.

એ વર્ષોમાં દેશ પુષ્કળ પ્રગતિ કરી રહ્યો હતો. ગાંધીજી અમદાવાદમાં આવી રહ્યા હતા. યુરોપના મહાભારત યુદ્ધે સૌને ચંચળ અને પ્રગતિમાન કરી મુક્યા હતા. માત્ર સોસાઇટી જુને ચીલે ધીમી અને એકસરખી ગતિ કરતી હતી.

પ્રથમ ઇન્દુલાલના 'નવજીવને' અને તે પછી તુરતજ હાજીમહમદ અલારખીઆએ 'વીસમી સદી' કાઢીને ગુજરાતી માસિકોમાં નવું ચેતન રેડયું હતુ. અને હાજીમહમદે તો વીસમી સદીને સચિત્ર કરીને તેમ લેખકવર્ગમાં કંઇને કંઇ પરિતોષિક આપીને ગુજરાતી માસિકોમાં પરિવર્તન કર્યું હતુ.

એ બધાની સરખામણીમાં બુદ્ધિપ્રકાશ ઝાંખું અને મોળું દેખાતુ અને તે વિષે સખત ટીકા પણ થતી હતી

એક નમુનો નીચે ઉતારીએ છીએ

'પરંતુ આજના બુદ્ધિપ્રકાશમાં એનુ ભૂતકાળનુ ગૌરવ કાયમ રહ્યું નથી એની ગત અને ચાલુ અવસ્થાઓની તુલના કરીએ છીએ ત્યારે એની પૂર્વ સ્થિતિને માટે જેટલુ માન ઉપજે છે તેટલીજ એની અત્યારની દીન-હીન દશાને માટે દયા આવે છે. જે બુદ્ધિપ્રકાશને માટે પહેલા " ક્યારે પ્રસિધ્ધ થાય ? " એ જાતની વિદ્યાવિલાસીઓમાં આતુરતા રહેતી હેનો અત્યારે ભાવ પણ બહુ ઓછા પૂછે છે. જે થોડા વર્ષો ઉપર માસિકોને મોખરે હતુ તે અત્યારે સૌની પાછળ પડી ગયુ છે... ...

તેથી એ સંસ્થાના કાર્યવાહકો તેમજ સભ્યોએ આ બાબત ઉપર સત્વર લક્ષ આપવુ જોઇએ અને ગુજરાતી ભાષાની સેવાનો પોતાનો જે મૂળ ઉદ્દેશ હેની સાધનામા અત્યુપયોગી થઇ શકે એટલા આ પત્રના ઉદ્ધારના ઉપાયો યોજવા જોઇએ "

[વિશ્વનાથ ભટ્ટ, વસન્ત, પુ ૨૧, અંક ૧૦, કાર્તિક, સં. ૧૯૭૮.]

સન ૧૯૨૦ મા દી. બા. કેશવલાલભાઇ સોસાઇટીના પ્રમુખપદે સુંકાન્ અમારા કાર્યમા કેટલીક સરળતા થવા પામી હતી અને અમારી અનુકૂળતા પણ વધી હતી, પણ કામળોની મોઘવારી અને બીજી કેટલીક

નવી પ્રવૃત્તિઓ સોસાઇટીના અંગે આરંભી હતી, તે નવો વધુ ખર્ચ કરવા જતાં, સંકોચવી પડે, તેથી બુદ્ધિપ્રકાશની હીન સ્થિતિ અમને સાલતી હતી; તેમ છતાં, તે વિષે તાત્કાલિક કાંઇ નવું પગલું ભરવા ઇચ્છા થતી ન્હોતી અને તેનું કારણ વાસ્તવિક, આર્થિક પ્રશ્ન જ હતો.

અમારી મુશ્કેલીઓનો કાંઇક ખ્યાલ આપવા તે વખતે યુગધર્મમાં 'સાહિત્ય પ્રકાશક સંસ્થાઓ' એ વિષે લેખ લખતા, બુદ્ધિપ્રકાશને લક્ષીને, નીચે પ્રમાણે નોંધ અમે કરી હતીઃ

"તે (સોસાઇટી) એક સાર્વજનિક સંસ્થા છે અને તેનો વહીવટ પ્રજા હસ્તક છે; પણ એક જાણીતા અંગ્રેજ વિવેચક મિ. મિડલટન મરેએ જણાવ્યું છે તેમ, આવી સંસ્થાઓમાંથી વ્યક્તિત્વ એટલું ઓછું થઇ જાય છે કે તેની વાસ્તવિક અસર લગભગ અડધી ઓછી થઈ જાય છે; ને તે વ્યવહારમાં સ્થાપિત અને સિધ્ધ થએલા માર્ગે પ્રવર્તે છે. નવાં સાહસ ઉપાડી લેવાની કે પ્રયોગ કરવાની તેને ઇચ્છાવૃત્તિ જ થતી નથી."

ત્યારબાદ ૧૯૨૪ના ડિસેમ્બરમા પહેલી ગુજરાત પત્રકાર પરિષદમાં 'ગુજરાતી માસિકો' એ વિષય ઉપર નિબંધ વાંચતાં, અમે બુધ્ધિપ્રકાશ વિષે લખ્યું હતું, કે,

"'બુદ્ધિપ્રકાશ' તો જુનું માસિક છે. તે નામ સાથે કવિ દલપત રામનાં સ્મરણો જોડાએલા છે, સોસાઇટી જેવી સાધનસંપન્ન સંસ્થા તરફથી તે પ્રસિધ્ધ થાય છે. તેમાં સામાન્ય રીતે સાહિત્ય, ઇતિહાસ, સમાજસુધારો અને કેળવણી વગેરે જ્ઞાનના, નીતિપોષક અને ઉપયોગી માહિતી આપતા લેખો આવે છે, પણ તેનું વ્યક્તિત્વ જુદું માલુમ પડી આવતું નથી એ તેની કમીના છે."

['ગુજરાતી માસિકો'—પહેલી ગુજરાતી પત્રકાર પરિષદ,
સન ૧૯૨૪—અમદાવાદ]

આ પ્રમાણે વસ્તુસ્થિતિ પ્રતિ આડકતરી રીતે ધ્યાન દોરી, અમે સંતોષ માની, બેસી રહેતા નહોતા; પણ એમાં શી રીતે સુધારા અને ફેરફાર થઇ શકે તે વિષે વારંવાર પ્રમુખશ્રી દી. બા. કેશવલાલ ધ્રુવ અને ઓન. સેક્રેટરી સર રમણભાઈ સાથે ચર્ચા કરતા અને તેમાં એમ માલમ પડતું કે બુદ્ધિપ્રકાશ પાછળ વધુ નાણાંનો વ્યય કરવા જતાં, જે નવી પ્રવૃત્તિઓ—જેવી કે પ્રાચીન કાવ્યોનું પ્રકાશન, મહિલામિત્ર, કોશનું કાર્ય,

લાઇબ્રેરીની સમૃદ્ધિ—વગેરે ઉપાડી હતી તે સંકોચવી પડે અને તે સલાહભર્યું જણાયું નહિ; તેથી બુદ્ધિપ્રકાશ જેમ ચાલે છે તેમ ગતિમાન રાખવું એવા નિર્ણય પર આવતા.

બુદ્ધિપ્રકાસ આજીવન મભાસદો અને રજીસ્ટર પુસ્તકાલયોને બક્ષીસ અપાય છે; પણ અમને એમ થતું કે તેનું કદ મોટું કરી તેમાં ચિત્રો દાખલ કરી તેનું વાર્ષિક લવાજમ રૂા. ૨ાા કે રૂ. ૩ રાખવામાં આવે, અને સોસાઈટીના મભાસદો તેમજ રજીસ્ટર પુસ્તકાલયો, રૂ. ૧ થી વધુ કિંમતના સોસાઈટીના નવાં પુસ્તકો રૂ. ૧ ની ઉપરની કિંમત મજરે આપીને તે પુસ્તક ખરીદ કરે છે, તેમ બુદ્ધિપ્રકાશનું ચાલુ લવાજમ રૂ ૧ાા બાદ કરી વધારાની રકમ તેઓ આપવા ખુશી દર્શાવે તો બુદ્ધિપ્રકાશમા સુધારા વધારા કરવાનું બહુ સુગમ થઇ પડે.

એ હેતુથી સોસાઈટીના ધારાધોરણ જે સુધારાતા અને નવેસર ગોઠવાતા હતા, તેમાં ઉપર મતલબની એક કલમ દાખલ કરવા પ્રયત્ન કર્યો હતો પણ તે સૂચના કમિટીમા ગ્રાહ્ય થઇ નહિ. એટલે બુદ્ધિપ્રકાશનું કદ વધારવાના કે તેમા ઘટતા સુધારા કરવાના વિચારથી અમે મુઝાતા રહેતા.

અમારા મિત્ર ડો. હરિપ્રસાદ વ્રજરાય દેસાઈ તો બુદ્ધિપ્રકાશને સો પાનાનું સચિત્ર કરવાને હમેશ દબાણ કરતા અને કારોબારી કમિટીમાં પણ એમના આગ્રહથી બજેટમા બુદ્ધિપ્રકાશનું કદ વધારવા, તેના ખર્ચમાં રૂ. ૧૦૦૦) ત્રીજે વર્ષે વધુ મંજુર કરવામા આવ્યા હતા.

પણ એ મુશ્કેલી એટલેથી દૂર થાય એમ નહોતુ, માસિકનું કદ મોટું કરતા, તે કામને પહોચી વળવા સારૂ એક મદદનીસ તંત્રી જોઇએ અને તેનો પગાર જ આશરે રૂ. ૬૦૦ થી ૭૦૦ થવા જાય; અને લેખકને કંઈક પારિતોષક અપાય તોજ સારા અને ધાર્યા મુજબ લેખો મેળવી શકાય.

આ પરિસ્થિતિમા એ પ્રશ્નનો ઉકેલ થઇ શકયો નહિ અને બુદ્ધિપ્રકાશ જેમ નીકળતુ તેમ પ્રકટ કરવાનું ચાલુ રાખ્યું હતું.

તે અરસામા નડિયાદમા દશમી સાહિત્ય પરિષદ મળી ત્યા જાણીતા શારદા માસિકના તંત્રીશ્રી ભાઇશ્રી રાયચુરા સાથે દરેક માસિકનું વ્યક્તિત્વ ખીલે અને દરેક માસિક કાંઇક વિશિષ્ટતા પ્રાપ્ત કરે, એ આશયથી પત્રકારોનું સંગઠન કરી અને સહકાર સાધી દરેકને યોગ્ય જે વિષયો લખાઇ આવે તે એકબીજા માસિકોમાં વહેંચી દેવા; અને તે પ્રશ્ન વિચારવા સારૂ માસિકોના તંત્રીઓનું સંમેલન ભરવાનું પણ એમણે સૂચવ્યું હતું.

આ પ્રમાણે વ્યવસ્થા થવાથી હુ માનુ છુ કે તે સારી રીતે માહિતિ સેવા કરવાને શક્તિમાન થશે અને એક સારા વિવેચનાત્મક અને પુરાતત્વ વિષયક પત્રની ઉણપ છે તે એથી પુરાશે

અમદાવાદ
તા —૨—૩૧

શ્રી મેનક,
હીરાલાલ ત્રિ. પારેખ

ઉપર મુજબ ફેરફાર કરવાથી આશરે રૂ ૧૨૦૦ નુ વધુ ખર્ચ થતુ હતુ પણ તેમ કરવા માં આઇ ખુશી હતા ત્રૈમાસિક કરવાથી પ્રુફ વાચનનો બોજો સતત ચાલુ રહેતો તે કાર્ડ ઓછો થવા પામશે એમ ધાર્યું પૃષ્ઠોની સખ્યા એમ્સાથે અને આમટી ૧૦૦ થી ૧૨૫ થવાથી લાંબા લેખો લઈ શકાશે એટલુ જ નહિ પણ તેમા વિવિધતા આવી શકશે અને વળી લેખકને પારિતોષિક આપવાનું ધોરણ નક્કી થયાથી જુદા જુદા વિષય પર વાચનીય અને અભ્યાસપૂર્ણ લેખો આપવાન સૂતર થશે

ગુલાબ્યે છેલ્લા બે વર્ષના અનુભવ પરથી અમે કહી નાખીએ એ અખતરો સફળ નિવડયો છે અને તે સતોષકારક જણાયો છે

બુદ્ધિપ્રકાશને સચિત્ર કરવુ જોઇએ એમ ઘણાક મિત્રોનો આગ્રહ હતો અહિ પણ નાણાંનો પ્રશ્ન જ આડે આવતો હતો રગીન અને સાદા ચિત્રો આપવા એને મર્યાદા નહોતી છેવટે પ્રયોગ તરીકે આપણા અગ્રગણ્ય વિદ્વાનો, કવિઓ અને લેખકોની છબી, પ્રતિ અકમા આપવાનો અમે નિર્ણય કર્યો અને એ યોજનાના પરિણામે, અમારૂ ધારવુ છે નજદિકમા ગુર્જર ગ્રથકારોની ચિત્રાવલિ ગુજરાતી જનતાને ચરણે ધરવા અમે શક્તિમાન થઇશુ

વાચકની પ્રસન્નતા એજ કોઇપણ માસિક કે પત્ર માટે તેની સફળતાનુ ઉત્તમ પ્રમાણપત્ર છે બુદ્ધિપ્રકાશ તેની પાછલી કીર્તિ પુન પ્રાપ્ત કરે એ અમારે મન મોટો મનોરથ છે પ્રભુ એ હેતુ બર આણો !

આ પ્રકારની પુસ્તકપ્રકાશન સંબંધમા સહકાર કરવાની યોજના પૂર્વે અમે યુગધર્મમા "આપણી સાહિત્ય સંસ્થાઓ" એ વિષે લખતા ચર્ચી હતી, અને અમને ભાઈશ્રી ગાયકવાડના વિચાર પસંદ પડયો તેથી તે સાથે સંમત થઈ, એ પ્રશ્ન વિષે શારદાના તંત્રી અંકમા એક જાહેરપત્ર લખી મોકલવાનું સ્વીકાર્યું, અને એ પત્ર અમારા બંનેની સંયુક્ત સહીથી પ્રસિદ્ધ થયો હતો. પ્રસ્તુત પત્રમા લેખકને પારિતોષક આપવાનો મુદ્દો અમે અમારા તરફથી ઉમેર્યો હતો.

સદરહુ પ્રશ્ન વિચારતા અમને થયુ કે કાશીની નાગરી પ્રચારિણી સભાએ તેના મુખપત્રને માસિકમાથી ત્રૈમાસિકમા ફેરવી નાખી, હિંદી પત્રકારિત્વમા ઉચ્ચ સ્થાન પ્રાપ્ત કરી, મુદ્રા અને સંગીત, સાહિત્ય, ઇતિહાસ અને ભાષાશાસ્ત્ર વગેરે વિષયોમા, સેવા કરી રહ્યું છે, તેનો દાખલો બંધ બેસ્તો થશે, અને એ નિર્ણય પર આવતા, અમે કારોબારી કમિટીને બુદ્ધિપ્રકાશમા ફેરફાર અને સુધારણા સંબંધમા એક પત્ર લખ્યો, તે નીચે પ્રમાણે હતો

"બુદ્ધિપ્રકાશ" માસિકમાં ફેરફાર અને સુધારા કરવા બાબત રીપોર્ટ

"ત્રીજે વર્ગે મેનેજીંગ કમિટીના કેટલાક સભ્યો તરફથી "બુદ્ધિપ્રકાશ"નુ કદ વધારવા, તેને સચિત્ર કરવા અને બીજી રીતે તેમા જરૂરી અને યોગ્ય સુધારાવધારા કરવા સૂચના થઈ હતી અને બહારનો વાચક વર્ગ પણ તેમા સમયાનુસાર ફેરફાર થવા વારંવાર ટીકા કરતો રહે છે

સદરહુ સંજોગોમા તેની વ્યવસ્થા સબંધી નીચે મુજબ કેટલીક સૂચનાઓ કરવાની રજા લઉ છું:—

(૧) જે લેખો સ્વીકારવામા આવે તે બદલ દર પૃષ્ઠે આઠ આનાથી રૂ એક સુધીનું લેખકને પારિતોષિક આપવુ.

(૨) તેમા ભાષા, સાહિત્ય,—ઇતિહાસ, વિવેચન, પ્રાચીન કાવ્ય, સંશોધન, પુરાતત્વ એ વિષયોને ખાસ પ્રાધાન્ય આપવુ.

(અ) "બુદ્ધિપ્રકાશ"ને ત્રૈમાસિક કરવુ; આથી સંપાદન કાર્યમા કેટલીક અનુકૂળતા થશે

(બ) પૃષ્ઠ આશરે ૧૦૦ થવાથી લેખોની વિવિધતા વધશે

આ પ્રમાણે વ્યવસ્થા થવાથી હું માનુ છું કે તે સારી રીતે સાહિત્ય સેવા કરવાને શક્તિમાન થશે; અને એક સારા વિવેચનાત્મક અને પુરાતત્વ વિષયક પત્રની ઉણપ છે તે એથી પુરાશે.

અમદાવાદ
તા. –૨–૩૧

લી૦ સેવક,
હીરાલાલ ત્રિ. પારેખ

ઉપર મુજબ ફેરફાર કરવાથી આશરે રૂ. ૧૨૦૦ નુ વધુ ખર્ચ થતું હતું; પણ તેમ કરવા સૌ કોઇ ખુશી હતા. ત્રૈમાસિક કરવાથી પ્રુફ વાચનનો બોજો સતત ચાલુ રહેતો તે કાઇક ઓછો થવા પામશે એમ ધાર્યું. પૃષ્ઠોની સંખ્યા એકસાથે અને સામટી ૧૦૦ થી ૧૨૫ થવાથી લાંબા લેખો લઈ શકાશે એટલું જ નહિ પણ તેમા વિવિધતા આવી શકશે અને વળી લેખકોને પારિતોષિક આપવાનું ધોરણ નક્કી થયાથી જુદા જુદા વિષય પર વાચનીય અને અભ્યાસપૂર્ણ લેખો આપવાનું સતરૂ થશે.

સુભાગ્યે છેલ્લા બે વર્ષના અનુભવ પરથી અમે કહી શકીએ કે એ અખતરો સફળ નિવડ્યો છે, અને તે સંતોષકારક જણાયો છે.

બુદ્ધિપ્રકાશને સચિત્ર કરવું જોઇએ એમ કેટલાક મિત્રોનો આગ્રહ હતો; અહિં પણ નાણાનો પ્રશ્ન જ આડે આવતો હતો. કેટલા અને ક્યા ચિત્રો આપવા એને મર્યાદા નહોતી. છેવટે પ્રયોગ તરીકે આપણા અગ્રગણ્ય વિદ્વાનો, કવિઓ અને લેખકોની છબી, પ્રતિ અંકમા આપવાનો અમે નિર્ણય કર્યો અને એ યોજનાના પરિણામે, અમારૂ ધારવુ છે કે નજદિકમા ગુર્જર ગ્રંથકારોની ચિત્રાવલિ ગુજરાતી જનતાને ચરણે ધરવા અમે શક્તિમાન થઇશુ.

વાચકની પ્રસન્નતા એજ કોઈપણ માસિક કે પત્ર માટે તેની સફળતાનું ઉત્તમ પ્રમાણપત્ર છે. બુદ્ધિપ્રકાશ તેની પાછલી કીર્તિ પુનઃ પ્રાપ્ત કરે, એ અમારે મન મોટો સંતોષ છે. પ્રભુ એ હેતુ બર આણો '

પ્રકરણ ૧૩

વિજ્ઞાનનાં પુસ્તકો

" As Betrand Russell has said " we know very little and yet it is astonishing that we know so much, and still more astonishing that so little knowledge can give us so much power.

And so the scientist, conscious of the smallness of his knowledge and also conscious of the greatness of the power which so little knowledge has given him faces the future with courage × × ×

Science looks forward with confidence and courage to the day when Man shall realise the best that is in him."

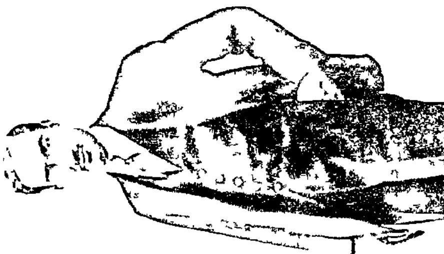
(The Story of Science, p. 352–53 David Dietz.)

વિજ્ઞાનના પ્રદેશમા એટલી બધી નવી નવી શોધો ચાલુ થતી રહે છે કે ન્હાનું દેખીતુ મનુષ્ય પ્રાણી ભવિષ્યમા વિજ્ઞાન દ્વારા કુદરત પર વિજય અને કાબુ મેળવીને શુ શુ પ્રાપ્ત નહિ કરે, એ કહી શકાતુ નથી.

આ પરિસ્થિતિ પાશ્ચાત્ય દેશોમા પ્રવર્તે છે. તેની સરખામણીમા હિંદુસ્તાન તદ્દન પછાત અને પરાધીન છે, કુદરતે જે અઢળક સંપત્તિ અને સાધન હિન્દને બક્ષ્યા છે, તેનો, વિજ્ઞાનનો ઉપયોગ કરી, કેમ લાભ લઈ શકાય તે આપણે કરી જાણતા નથી. જે કાઇ પરદેશથી આવે છે, તે વાપરીને આપણે આનંદ પામીએ છીએ. એ વિપરિત સ્થિતિ છે અને તે અસત્ય છે.

આ સંજોગમા વિજ્ઞાનનું સાહિત્ય આપણે ત્યા ન ઉદ્‌ભવે એમા શુ આશ્ચર્ય છે ?

પ્રથમ તો એ વિષયના નિષ્ણાતો થોડા છે, જે થોડા ઘણા વિદ્વાનો છે તેમને લેખન કાર્ય માટે પુરતા સમયનો અભાવ માલુમ પડે છે અને કદાચ તેનો અભ્યાસી, એ વિષયના પ્રેમથી આકર્ષાઇને, પોતાની માતૃભાષામા તે વિષય લખવા માડે છે, ત્યા ઇંગ્રેજી શબ્દોના માતૃભાષામાં બરાબર

બંધબેસતા પર્યાય શબ્દો શોધી કાઢવાનું તેને કઠિન થઇ પડે છે; અને એથી કંટાળીને લેખક એ વિષયને પડતો મૂકે છે, અથવા તો જે કાંઈ લખી કાઢે છે, તેમા સરળતા અને સ્વાભાવિકતા ન આવવાથી તે લખાણ સમજવું અઘરૂં થઇ પડે છે.

છઠ્ઠી ગુજરાતી સાહિત્ય પરિષદે આ જાતની અડચણ દૂર કરવા વિજ્ઞાન વિભાગ ખાસ રાખ્યો હતો, એટલા કારણસર કે વિજ્ઞાનના અભ્યાસીઓ એકત્ર મળીને, તે સંબંધી યોગ્ય કાર્યક્રમ રચે; અને પ્રો. સાકળચંદ જેહાલાલ શાહના નેતૃત્વ હેઠળ કેટલુંક માર્ગદર્શક કાર્ય પણ ઉપાડી લેવામા આવ્યુ હતુ; પણ એથી વધુ પ્રગતિ એ ક્ષેત્રમા તે પછી થઇ નથી.

સોસાઇટી હસ્તક ત્રણ ટ્રસ્ટ ફંડો છે, જેનો ઉદ્દેશ વિજ્ઞાન અને હુન્નર ઉદ્યોગને લગતા પુસ્તકો લખાવવાનો છે; પણ ઉપર જે મુશ્કેલીઓ રજુ કરી તેને લઇને એ ફંડમાથી પુસ્તકો લખાવવામા બહુ વિલંબ થાય છે. કેટલીક વાર પ્રયોગાત્મક નમુના રૂપ લખાણ મળે છે, પણ આવા વિષયમા તે લખાણ તદ્દન ખાત્રી લાયક, ચોક્કસ, દોષ રહિત અને સંતોષકારક માલુમ પડવું જોઇએ તેના અભાવે તે સ્વીકારવામા આવતું નથી.

શેઠ સુન્દરદાસ સોલિસિટર ફંડનો હેતુ ખેતીવાડીને લગતું સાહિત્ય ગુજરાતીમા રચાવવાનો છે. તે સારુ ખેતીવાડી ખાતાને, કેળવણી ખાતાના અધિકારીઓને, એ વિષયમા રસ લેતા ગૃહસ્થોને ખેતીવાડી વિષે એક પુસ્તક લખી આપવા યોગ્ય લેખકની ભલામણ કરવા પૂછ્યુ હતું પણ એ બધાજ પ્રયત્નો નિષ્ફળ ગયા હતા.

ખેતીવાડીનું સાહિત્ય જેમણે ગુજરાતીમા બહોળું લખેલુ છે, તે શ્રીયુત દુલેરાય છોટાલાલ અંજારીઆને લખ્યું ત્યારે નબળી આંખને લઇને કાંઈ નવુ કાર્ય ઉપાડી લેવાની એમણે અશક્તિ બતાવી હતી

જ્યારે તેઓ સારી રીતે કાર્ય કરી શકતા હતા ત્યારે સોસાઇટીને એમણે 'ખાડ વિષે' એક નિબંધ લખી આપ્યો હતો, તે એ ધંધામા પ્રવેશ કરનારને ઉપયોગી થઇ પડશે.

શ્રીયુત ડાહ્યાભાઈ કુબેરદાસ, જેઓ અમદાવાદમાં ખાડના મ્હોટા વેપારી છે, એમણે એમના પિતાશ્રીના સ્મરણાર્થે રૂ. ૪૦૦) ની રકમ સોસાઇટીને ખાડ વિષે એક પુસ્તક લખવા આપી હતી; તદનુસાર સોસાઇટીએ એ પુસ્તક લખાવીને છપાવ્યુ હતું.

રંગારી કામને લગતું પુસ્તક "રંગવાની કળા" પેટલાદ ઉદ્યોગ શાળાના સુપ્રીન્ટેન્ડન્ટ શ્રીયુત મહાવજીભાઈ સાજનભાઈ નારીમલાએ, પોતાના વર્ગના વિદ્યાર્થીઓ અર્થે તૈયાર કર્યું હતું, તે પ્રસિદ્ધ કરવાની માગણી થતાં સોસાઈટીએ તે કાર્ય ખુશીથી સ્વીકાર્યું હતું.

એજ પ્રમાણે વિજ્ઞાનની પ્રવેશિકા રૂપ "વિજ્ઞાન વિચાર" નું પુસ્તક શ્રીયુત પોપટલાલ ગોવિંદલાલ શાહે સોસાઈટીને મોકલી આપ્યું હતું, તે પણ લેવામાં આવ્યું હતું.

અહિં નોંધવું જોઈએ કે શ્રી. પોપટલાલ હાલમાં એકાઉન્ટ ખાતામાં બહુ ઊંચા હોદ્દા પર છે, પણ એમની કારકીર્દિનો આરંભ વિજ્ઞાનના પ્રોફેસર તરીકે થયો હતો અને વિદ્યાર્થી અવસ્થામાંથી જ વિજ્ઞાનનો પ્રેમ જે ઉદ્ભવ્યો હતો, તે અદ્યાપિ એમનામાં કાયમ જોવામાં આવે છે, એટલુંજ નહિ પણ ગુજરાતીમાં વિજ્ઞાનનું સાહિત્ય તૈયાર થાય તે માટે સતત પ્રયત્ન કરતા રહ્યા છે, હમણાંજ એવી ખબર મળી છે કે શ્રી ફોર્બસ ગુજરાતી સભા મુંબાઇને સારૂ એવી કોઈ યોજના તેઓ તયાર કરી રહ્યા છે.

કહેવાનું તાત્પર્ય કે વિજ્ઞાનને લગતું જે કાંઇ ઉપયોગી લખાણ સોસાઈટીને મોકલવામાં આવે છે, તે યોગ્ય માલુમ પડે તેના પ્રકાશન માટે ઘટતી વ્યવસ્થા થાય છેજ.

અગાઉ સ્વર્ગસ્થ ત્રિકમદાસ દામોદરદાસ વકીલે, ઇલેકટ્રોપ્લેટીંગનો હુન્નર, તેજાબો, સિમેન્ટ, વગેરે વિષયો પર પુસ્તકો લખી આપ્યા હતા, તે સોસાઇટીએ પ્રસિદ્ધ કર્યાં હતાં, જે હકીકત બીજા ભાગમાં અપાઇ ગઇ છે.

વિજ્ઞાનનું સાહિત્ય પ્રકટ કરવામાં આ પ્રકારની મુશ્કેલીઓ લક્ષમાં લઇને સોસાઇટીના કાર્યવાહકોએ એવો નિર્ણય કર્યો હતો કે વિજ્ઞાનની જુદી જુદી શાખા ઉપર એક ગ્રંથ અવશ્ય લખાવવો, જે વાચકને એ વિષયનું સામાન્ય જ્ઞાન આપે અને જરૂર જણાયે એ પુસ્તક પાઠ્ય પુસ્તક તરીકે પણ ઉપયોગમાં લઈ શકાય.

એ ધોરણે આજ સુધીમાં નીચે પ્રમાણે પુસ્તકો સોસાઇટીએ લખાવીને પ્રસિદ્ધ કર્યા છેઃ—

ખગોળવિદ્યા
રસાયનશાસ્ત્ર
માનસશાસ્ત્ર
સચિત્ર શારીરવિદ્યા
ભુસ્તરવિદ્યા
આહારશાસ્ત્ર પ્રવેશિકા
આરોગ્યશાસ્ત્ર
વનસ્પતિ શાસ્ત્ર (આર્થિક દૃષ્ટિએ)
સરળ પદાર્થ વિજ્ઞાન

આ ઉપરાંત નીતિ શાસ્ત્રનું પુસ્તક લખાઈને આવી ગયું છે, અને કેળવણી શાસ્ત્ર અને તેના પ્રકાર, એ વિષય પર, તેમજ પ્રાણી વર્ણન પર પુસ્તકો લખવા સોંપાયલા છે, તે નજદિકમાં મળી જવા સંભવ છે અને વૈદક વિષયના જાણીતા અને નિષ્ણાત લેખક ડૉ. બાલકૃષ્ણ પાઠકે 'જંતુશાસ્ત્ર' વિષે એક પ્રવેશિકા પોથી લખી આપવાની ઈચ્છા હમણાં દર્શાવી છે.

શ્રીયુત આત્મારામ મોતીરામ દિવાનજીએ ખગોળ વિદ્યા પર એક પુસ્તક લખ્યું હતું, તે પૂર્વે એમણે એક ન્હાનું પુસ્તક-પૃથ્વી વિષે વ્યાખ્યાન રૂપે આપેલું સોસાઈટીએ છપાવ્યું હતું.

ખગોળના વિષયમાં તે પછી ઘણું નવું જાણવામાં આવ્યું છે, તે જીન્સના નવા પુસ્તકો પરથી આપણે જાણીએ છીએ. આ વિષય પર છેલ્લી શોધોને આધારે શ્રીયુત વિજયનાથ કનૈયાલાલ હવે ત્રણ વ્યાખ્યાનો સોસાઈટીના આશ્રય હેઠળ આપ્યા હતા અને તે જ્યારે છપાઈ બહાર પડશે ત્યારે ઉપરોક્ત પુસ્તકોની થોડી ઘણી ઉણપ પૂરાશે ત્યાં સુધી આ પુસ્તક સામાન્ય જ્ઞાન અને માહિતી માટે ઉપયોગી માલુમ પડશે

"રસાયન શાસ્ત્ર" ના લેખક શ્રીયુત ગંગાશંકર મણિશંકર વૈષ્ણવ પ્રેમચંદ રાયચંદ ટ્રેનિંગ કોલેજમાં એક અનુભવી શિક્ષક હતા, અને લેખન વાચનનો બહુ સારો શોખ ધરાવતા હતા સોસાઈટીની સૂચનાથી એમણે રસાયન શાસ્ત્ર અને સચિત્ર શારીર વિદ્યા એ બે પુસ્તકો લખ્યા હતા, અને તે બંને પુસ્તકો ટ્રેનિંગ કૉલેજમાં ઘણા સમયથી પાઠ્ય પુસ્તકો તરીકે વંચાય છે

રસાયન શાસ્ત્રના વિષય પરત્વે વિવેચન કરતા સોસાઈટીએ સર પ્રફુલ્લચન્દ્ર રાયના 'હિન્દુ રસાયન શાસ્ત્રનો ઇતિહાસ' એ ત્રૈમાસિકમાં છપાયલો છે, તેનો સંક્ષેપમાં સાર પ્રસિદ્ધ કર્યો છે, તેનો ઉલ્લેખ કરીશું.

શ્રીયુત પર્જન્યરાય વૈકુંઠરાય મેઢ રસાયન શાસ્ત્રના વિષયમાં એ સમયે એમ. એ; માં ફર્સ્ટ ક્લાસમાં પાસ થયા હતા એટલુંજ નહિ પણ ચાન્સેલરનો સુવર્ણ ચંદ્રક મેળવવા ભાગ્યશાળી નિવડ્યા હતા. સોસાઇટીએ એમને સર પ્રફુલ્લચંદ્રના પુસ્તકોનો સાર ભાગ ગુજરાતીમાં લખી આપવા સૂચવ્યું અને તે કાર્ય એમણે ઉમંગભર ઉપાડી લીધું હતું. એ વિષયમાં રસ લેનારને આ પુસ્તકનું વાચન બહુ રસપ્રદ થશે.

માનસ શાસ્ત્ર પર પ્રો. જેમ્સનું પુસ્તક પ્રમાણભૂત ગણાય છે, અને તે આખા પુસ્તકનો તરજુમો ગુજરાતી વાચક વર્ગને બહુ મ્હોટો થઇ પડે તેમ અનુકૂળ પણ ન થાય. તેથી એ વિષય લઇને યુનિવરસિટિની એમ એ. ની પરીક્ષા પહેલા વર્ગમાં પાસ થનાર તેમ ન્યાયમૂર્તિ તેલંગ સુવર્ણ ચંદ્રક મેળવનાર પ્રો. હરસિદ્ધભાઈ વજુભાઈ દિવેટિયા; જેઓ હમણા મુંબાઇ હાઇકોર્ટમાં ન્યાયાસને બિરાજે છે, તેમને તેનો અનુવાદ ટુંકાણમાં તૈયાર કરી આપવા વિનંતિ કરવામાં આવી હતી. તે વખતે તેમને સમય પણ વિશેષ હતો. એ વિષયનો અભ્યાસ પણ તાજો હતો એટલે એ શ્રમભર્યું કાર્ય એમણે ટુંક મુદતમા પુરૂં કરી આપ્યું હતું; અને એ અનુવાદના સમર્થનમાં, તે પુસ્તકની પ્રસ્તાવનામા એમણે લખ્યું હતું:

"જેમ્સના પુસ્તકનો અનુવાદ કરવા માટે એટલુંજ કારણ પુરતું છે કે મનના વ્યાપારોનું ત્હેનું વર્ણન ઘણું આબેહુબ તથા અસરકારક છે અને આપણું હંમેશનું વર્તન સુધારવા માટે તો જેમ્સનું પુસ્તક અત્યંત ઉપયોગી છે."*

ત્રીજે વર્ષે વડોદરા રાજ્યની ટ્રેનિંગ કોલેજની માગણી પરથી એની નવી આવૃત્તિ કઢાવવામાં આવી હતી.

માનસ શાસ્ત્રનો વિષય અત્યારે ખૂબ ચર્ચાઈ રહ્યો છે, અને તે વિષે સમગ્ર ખ્યાલ આપે એવું એક સ્વતંત્ર પુસ્તક બે ભાગમા લખી આપવાનું સોસાઇટીએ શ્રી. આણંદજીવનભાઇ વિશ્વનાથ પાઠકને સોંપ્યું છે; એ વિષયના તેઓ ઉંડા અભ્યાસી છે તેમ આધુનિક વિચાર પ્રવાહથી સારી રીતે પરિચિત છે. એમનું એ પુસ્તક તયાર થયે, અમારૂં માનવુ છે કે નૂતન માનસશાસ્ત્ર પર આપણને એક કિમતી પુસ્તક પ્રાપ્ત થશે.

---

* માનસ શાસ્ત્ર પૃ. ૧.

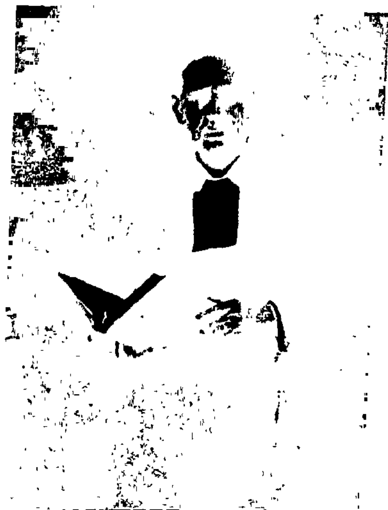

ગણેશ વાસુદેવ માવલકર

(પૃ ૧૨૮)

ન્યાયમૂર્તિ હરસિદ્ધભાઈ વજુભાઈ દિવેટિયા

દી. બા. કૃષ્ણલાલ મોહનલાલ ઝવેરી

(પૃ ૧૨૮)

"ભુસ્તર વિજ્ઞાન" એ એક સ્વતંત્ર ગ્રંથ છે. આવું રસિક બીજું કોઇ વિજ્ઞાનનું પુસ્તક ગુજરાતીમાં નહિ જણાય, શ્રીયુત કાલાભાઇ પી. દેરાસરીએ ઈંગ્લાંડમાં રહીને આ વિષયનો પદ્ધતિસર અભ્યાસ કર્યો હતો અને ત્યાંની જ્યોલોજીકલ મંડળીના ફેલો પણ તેઓ નિમાયા હતા. શાસ્ત્રીય વિષયો જે સામાન્ય રીતે કઠિન અને શુષ્ક માલુમ પડે છે, તેને સરળ અને રસિક બનાવવાની શ્રીયુત કાલાભાઇએ એની અજબ શક્તિ કેળવી છે કે વિજ્ઞાનપર એમનાં લખેલાં પુસ્તકો એક નવલકથાની પેઠે રસદાયક જણાય છે અને તેની પ્રતીતિ થવા અમે વાંચકને એમનું ભુસ્તર વિજ્ઞાનનું' પુસ્તક વાંચવાની ભલામણ કરીશું.

એ વિષય આપણે અહિં નવીન છે અને તેની વિગતો યાદ રાખવા જતાં આપણે ગુંચવાઇ જઇએ છીએ; તેમ છતાં લેખકે ભુસ્તરનું વિજ્ઞાન આપણને બહુ સરળતાથી અને અસરકારક રીતે સમજાવ્યું છે; અને તેમાં સ્થળે સ્થળે ઘટતાં ચિત્રો આપી એ વિષયને બહુ આકર્ષક બનાવ્યો છે.

લોર્ડ કર્ઝનના સમયથી આપણે અહિં 'સહકાર પ્રવૃત્તિ' કાયદેસર દાખલ થયલી છે, પણ તેની પ્રગતિ પ્રજામાં આપણે ઇચ્છીએ એટલી હજુ થઇ નથી, અને તેનું તંત્ર કેટલેક દરજ્જે સરકાર હસ્તક હોઇને તેના વહિવટમાં અનેક પ્રકારના અંતરાય નડયા કરે છે

એ પ્રવૃત્તિના સિદ્ધાંતો સમજાવતું એક પુસ્તક હિન્દ સેવક સમાજના એક સભ્ય શ્રી. વેંકટ અય્યાએ લખ્યું હતું, અને તે એ વિષયમાં માર્ગદર્શક હોઇને સોસાઇટીએ તેનો તરજુમો શ્રી. નટવરલાલ હરિલાલ ભગવતી પાસે કરાવ્યો હતો. લેખક એક વકીલ હતા એટલે સહકારી એકટનું એમને સારૂં જ્ઞાન હતું અને તે વિષયને તેઓ યોગ્ય ન્યાય આપી શકયા છે, એમ એ પુસ્તક સહકારી સંસ્થા તરફથી લેવાતી પરીક્ષા માટે વાંચનાર ઉમેદવારે અમને જણાવ્યું હતું.

આહારશાસ્ત્ર પ્રવેશિકા એ પુસ્તક કર્વે યુનિવરસિટિની પરીક્ષાના અભ્યાસક્રમમાં એ વિષયને સ્થાન મળ્યાથી લખાયું હતું. પ્રથમ લેખકોએ એ ગ્રંથ મરાઠીમાં લખી પછી ગુજરાતીમાં લખી આપવા સોસાઇટીને જણાવ્યું હતું. આપણી શાળા પાઠશાળામાં યોગ્ય પાઠ્ય પુસ્તકોની તંગી માલુમ પડે છે અને તે ખામી દૂર કરવા સોસાઇટી હમેશાં સહાયતા કરતી રહી છે.

સોસાઇટીએ હવે યુનિવર્સિટિ અંગની પાઠશાળામાં અભ્યાસ માટે નિયત થયલા આ વિષયનું પુસ્તક છપાવવાનું માથે લીધું હતું, એટલું જ નહિ પણ અહિંની ગુજરાત સ્ત્રી કેળવણી મંડળના વ્યવસ્થાપકો તરફથી એ વિષયમાં મદદ આપવા માગણી થઇ હતી, તેનો નીચે પ્રમાણે ઠરાવ કરીને ઉત્તર આપ્યો હતો:–

"ગુજરાતી સ્ત્રી કેળવણી મંડળના સેક્રેટરીઓનો સોસાઇટી પાસેથી નાણાંની મદદ અને પાઠ્ય પુસ્તકો તૈયાર કરવામાં મદદ મળવા માટે પત્ર આવ્યો તે વાંચીને ઠરાવ કે તે મંડળના સેક્રેટરીઓને લખી જણાવવું કે સોસાઇટી તેમને નાણાંની મદદ કરી શકે તેમ નથી પણ તેઓ જો સ્ત્રી કેળવણીને લગતાં પાઠ્ય પુસ્તકો તૈયાર કરાવવા ઇચ્છતા હશે તો તે બાબત સોસાઇટી ઘટતી વ્યવસ્થા કરશે."*

ઓષધિકોશના સંપાદક સ્વર્ગસ્થ જમનાશંકર શિવશંકરના જુના લખાણના પોટલામાંથી પદાર્થ વિજ્ઞાન વિષે થોડુંક લખાણ મળ્યું હતું તે લેખકની વિધવાને ઉત્તેજન આપવા નિમિત્ત સદરહુ પદાર્થ વિજ્ઞાનનું પુસ્તક પ્રસિદ્ધ કરવામાં આવ્યું હતું, પણ એ વિષય પર એક સ્વતંત્ર પુસ્તક ગુજરાત કૉલેજના ડેમોન્સ્ટ્રેટર મી. ધનજીભાઇ ફકીરભાઇએ લખ્યું છે અને તે ચાલુ વર્ષમાં બહાર પડશે. તે શાળામાં અભ્યાસ માટે તેમ સામાન્ય વાચન માટે ઉપયોગી થશે.

વનસ્પતિ શાસ્ત્ર–આર્થિક દૃષ્ટિએ–એ પુસ્તક એ વિષયના વૉટસના મ્હોટા પુસ્તકો પરથી તારવી કાઢવામાં આવ્યું છે અને તે એ વિષયના માજી અધ્યાપક અને કેળવણી નિષ્ણાત શ્રીયુત છોટાલાલ બાલકૃષ્ણ પુરાણીએ તૈયાર કર્યું છે. અવકાશના સમયે તેનું વાચન જ્ઞાનબોધક તેમ રસિક થઈ પડશે.

આપણી ઘણી વનસ્પતિઓ, તેનો ઉપયોગ બરોબર નહિ જાણ્યાથી બરબાદ જાય છે, તેનો ઘટતો લાભ આવા પુસ્તકના વાચન અને અભ્યાસથી મેળવી શકાશે એ દિશામાં આપણે ખાસ લક્ષ આપવું જોઇએ છીએ.

આ પ્રમાણે વિજ્ઞાનને લગતા પુસ્તકો લખાવવા સોસાઇટી મનનો પ્રયત્ન આદરી રહી છે, પણ દિનપ્રતિદિન એ વિષયમાં નવી નવી શોધ

---

* તા. ૨૬ મી જાન્યુઆરી ૧૯૨૩, ઠરાવ નં. ૬

થતી રહેતી હોવાથી તેનું વ્યહવાર જ્ઞાન જનતાને આપી શકાય. એવા આશયથી લોકોપયોગી વિજ્ઞાન વ્યાખ્યાનમાળાની યોજના ઉપાડી લેવા કેટલાક બધુઓ તરફથી સોસાઈટીને સૂચના થઇ હતી અને તેથી તે વિષયમા શું સંગીન કાર્ય થઇ શકે એ વિષે વિચાર કરવા પ્રો. કાન્તિલાલની અમદાવાદમા હાજરીનો લાભ લઇને કેટલાક સમયપર એક સભા પણ ગોઠવવામા આવી હતી; અને એ સઘળી ચર્ચાના પરિણામે વિજ્ઞાનના જુદાજુદા અંગો ઉપર ત્રણથી પાચ વ્યાખ્યાનોની વ્યાખ્યાનમાળા સ્થાપવાનો નિર્ણય થયો હતો. ને વ્યાખ્યાનરૂપ હોઇને પારિભાષિક શબ્દોની મુશ્કેલી ઝાઝી નડશે નહિ તેમ તે વ્યાખ્યાનો સપ્રયોગ થવાથી તેમા શ્રોતાવર્ગને તે વિષય સમજવામા પણ કેટલીક સુગમતા પ્રાપ્ત થશે અને લેખક મેળવવામા જે મુશ્કેલી નડે છે, તેટલે દરજ્જે વ્યાખ્યાતા મેળવતા નડશે નહિ

સોસાઇટીએ આ અખતરો શરૂ કર્યો છે, અને આજપર્યંત નીચે પ્રમાણે વ્યાખ્યાનો અપાઇ ચૂક્યા છેઃ—

૧ વિજ્ઞાન વ્યાખ્યાનમાળા નં. ૧

રેડિયો, વાયરલેસ અને ટેલિવિઝન

વ્યાખ્યાતા શ્રી. ધનજીભાઈ ફકીરભાઇ, એમ. એ;

૨ વિજ્ઞાન વ્યાખ્યાનમાળા નં. ૨

મજ્જાતંત્ર, ચિત્તશાસ્ત્ર, ભૌતિકવિજ્ઞાન અને ચિત્તશાસ્ત્ર

વ્યાખ્યાતા શ્રી. પ્રાણજીવનભાઈ વિ પાઠક, એમ. એ;

૩ સૂર્ય અને ગ્રહમંડળ, (૨) નભોમંડળ અને (૩) પરિમિત વિશ્વ,

વ્યાખ્યાતા વિજયરાય કનૈયાલાલ ધ્રુવ બી. એસસી. એલ. સી. ઇ.,

શ્રીયુત બાપાલાલ ગરબડદાસ વૈદ્યે "ગુજરાતની વનસ્પતિ" એ વિષય પર ત્રણ વ્યાખ્યાનો લખી મોકલ્યા છે અને શ્રીયુત ભદ્રસુખ કલ્યાણરાય વૈદ્યને સાપેક્ષવાદ, અણુવાદ અને ક્વૉન્ટમવાદ એ વિષય પર ત્રણ વ્યાખ્યાનો આપવાનું સોંપાયું છે; અને જાણીતા અભ્યાસીઓને વિજ્ઞાનના એકાદ અંગ ઉપર, વિસ્તૃત રીતે પણ સામાન્ય જનતાની દૃષ્ટિએ, ત્રણ કે વધુ વ્યાખ્યાન આપવા વખતોવખત વખી વિનંતિ કરવામા આવે છે.

આમ આ વિજ્ઞાન વ્યાખ્યાનમાળાની યોજના સફળ નિવડી છે તેમ તે લોકપ્રિય થવા પૂરો સંભવ છે

પ્રકરણ ૧૪

સોસાઈટીનું સુધારેલું બંધારણ

In one important respect England differs conspicuously from most other countries Her constitution is to a large extent *unwritten*, using the word in much the same sense as when we speak of unwritten law. Its rules can be found in no written document, but depend, as so much of English law does, on precedent modified by a constant process of interpretation. Many rules of the constitution have in fact a purely legal history, that is to say, they have been developed by the law Courts, as part of the general body of the common law

The Encyclopædia Britannica 11th Edition Vol VII, p 15

ગુજરાતમા સોસાઇટી એ પહેલ વહેલી સાહિત્ય અને કેળવણી વિષયક સાર્વજનિક સંસ્થા હતી અને સન ૧૮૪૮ મા એની સ્થાપના કરવામા આવી ત્યારે તેના સભાસદો થોડાક અપવાદ બાદ યુરોપિયન અધિકારીઓ અને મિશનરી હતા એ પરિસ્થિતિમા સોસાઇટીના વહિવટ સારૂ કામ પુરતા નિયમો ઘડી કાઢવામા આવ્યા હતા, તે પછી પચ્ચીસે વર્ષે બદલા થયા સંજોગોમા અને વધતા જતા કામકાજને પહોંચી વળવા જુના નિયમો ફરી તપાસી વિચારી સોસાઇટીના બંધારણનો ખરડો નવેસર પસાર કરવામા આવ્યો હતો

જેમ નવા સંજોગો ઉભા થતા ગયા અને સોસાઇટીના વહિવટમા અડચણ થવા માંડી, તેમ સોસાઇટીના સંચાલકો તેના ધારાધોરણમા વખતો વખત ફેરફાર, સુધારા અને ઉમેરા કરતા રહેતા અને એવા સંજોગોમા ક્યા ક્યો સુધારો કર્યો અથવા શા સારૂ નવી કલમ ઉમેરી, એ સઘળી હકીકત સોસાઇટીના ઇતિહાસ વિભાગ ૨ મા નોંધેલી છે+

• જુઓ સોસાયટીનો ઇતિહાસ વિભાગ ૧ પૃ ૨૧૯

+ ,, ,, ,, ,, ૨ પૃ ૨૭૦

સોસાઇટીના ઓન. સેક્રેટરી જ્યાં સુધી ધારાશાસ્ત્રો હતા ત્યાં સુધી તેના વહિવટમાં કાયદાની ગુંચ ઝાઝી નડતી નહિ; તેઓ પોતે તે ગુંચનો ઉકેલ કરતા હતા. પણ સર રમણભાઈની માંદગી દરમિયાન અને તેમના મૃત્યુબાદ એવા પ્રશ્નો ઉભા થયા હતા કે જ્યાં કાયદાના નિષ્ણાતની સલાહ લેવી એ અગત્યનું થઈ પડે.

જેને આપણે બંધારણનો વિકાસ વા ઉત્ક્રાંતિ કહીએ (growth or evolution of constitution) એવું સોસાઇટીના બંધારણના સંબંધમાં જોવામા આવે છે. જેમ ફારસી કહેવતમાં કહેલું છે કે ખાવા માટે જીવવાનું નથી, પણ જીવવા માટે ખાવાનું છે; એ રીતે સોસાઈટીનો વિકાસ અને ખીલવણી એ આવશ્યક અને પ્રધાન વસ્તુ છે, તેના સુવહિવટ અને સુરક્ષણ માટે કાયદા અગત્યના છે પણ તે ગૌણ વસ્તુ છે. અને સોસાઇટીના કાર્યકર્તાઓએ, પાછલા વૃત્તાંત પરથી વાચક જોઇ શકશે કે, એ ધોરણે કાર્ય કરેલું છે.

સર રમણભાઈના અવસાન પછી અગાઉ જણાવ્યું તેમ સોસાઇટીને એક સારા કાયદાના સલાહકારની વારંવાર જરૂર પડવા માંડી અને સારા નસીબે તે કાર્ય માટે એક સેવાપરાયણ અને કર્તવ્યનિષ્ટ વકીલ મળી ગયા. તે શ્રીયુત ગણેશ વાસુદેવ માવલંકર છે, જેમનું નામ એકલા અમદાવાદમાજ નહિ પણ સમસ્ત ગુજરાતમા પ્રથમ પંક્તિના એક જાહેર કાર્યકર્તા તરીકે સુપ્રસિદ્ધ છે.

ગુજરાતને જ પોતાનું વતન કરી રહેલા કેટલાક મહારાષ્ટ્રીય કુટુંબોમા શ્રીયુત માવલંકરનું કુટુંબ જુનું તેમ જાણીતુ છે. એમના વડીલો પ્રથમ ભરુચમા વસેલા; અને એમના મોટાભાઇનું મૃત્યુ થતા લક્ષ્મણરાવ અમદાવાદ આવેલા, અને ત્યારથી એ કુટુંબ સોએકથી વધુ વર્ષ થયાં અમદાવાદમા સ્થાયી ઘર કરી રહેલુ છે. લક્ષ્મણરાવના પુત્ર નરસોપંતે અમદાવાદમાં બહુ સારી નામના મેળવી હતી, અને તેઓ સરકારના વિશ્વાસપાત્ર અધિકારી હતા. રૂ. ૭ના માસિક પગારથી એમણે તલાટી તરીકે જીવન શરૂ કર્યું હતુ તે રૂા. ૭૦૦) ના કમિશનરના દફતરદારના હોદ્દા સુધી પહોચ્યા હતા; એટલુંજ નહિ પણ પ્રામાણિકતા અને બાહોશીથી અંગ્રેજી અમલદારોનો પ્રેમ સંપાદન કરી પાલખીનું બહુમાન પ્રાપ્ત કર્યું હતું. અને બે ગામો ઇનામમા મેળવ્યાં હતા. એમના એક પુત્ર વિષ્ણુપંતે સોસાઇટીમા જોડાઈ તેના આશ્રય હેઠળ ચાલતી વિદ્યાભ્યાસક મંડળી સમક્ષ "વિદ્યા" એ

વિષય પર એક નિબંધ વાંચ્યો હતો, તે બુદ્ધિપ્રકાશ પુસ્તક ૪ માં છપાયેલ છે. એમના બીજા પુત્ર કેશવરાવ નરસોપંતની પેઠે મુબઇમા સેક્રેટરીએટમા ઉંચી પાયરીએ ચડયા હતા; તેઓ ગર્ભશ્રીમંત હતા છતા તદ્દન સાદાઈથી રહેતા હતા. એમના પુત્ર દામોદર નવા નીકળેલા થિઓસોફી સંપ્રદાયમા જોડાતાં કુટુંબમાં કેટલોક ખળભળાટ થયો હતો; અને બીજા પુત્ર વાસુદેવ સમજનજ હતા. એ પણ પિતાની પેઠે સદાચાર અને નીતિમાં અત્યંત શ્રધ્ધા ધરાવતા હતા. તેઓ કહેતા કે વડિલોપાર્જિત મિલકત ભાવિ પિઢિ માટે છે; બની શકે તો તેમાં કાંઇપ ઉમેરો કરવો; પણ મોજશોખ માટે એમાંની એક પાઈ સરખી પણ વાપરવી નહિ. પોતાને રૂ. ૨૦૦)નો પગાર મળતો, તેમાજ તેઓ સુખચેનથી જીવન ગાળતા હતા. એ સંસ્કાર એમના પુત્ર દાદા સાહેબ માવલંકરમા દષ્ટિગોચર થાય છે; અને પિતાની પરંપરા એમણે પૂરી રીતે સાચવી છે.

શ્રીયુત દાદાસાહેબને વિદ્યાર્થી અવસ્થામા મૂકીને એમના પિતાશ્રી વાસુદેવ દેવલોક પામ્યા હતા; અને એમના શિક્ષણ અને રક્ષણની જવાબદારી એમના માતુશ્રી ગોપિકાબાઈ પર આવી પડી હતી; અને એમણે દાદાસાહેબ પર જે સુસંસ્કાર પાડયા છે, તેનું સ્મરણ દાદાસાહેબ હંમેશાં આદ્ર હૃદયે આભારપૂર્વક કરે છે, એટલું જ નહિ પણ તેમની દરેક ઇચ્છાને પૂરું માન આપે છે.

શાળામા હતા ત્યારથી એક તેજસ્વી વિદ્યાર્થી તરીકે એમણે છાપ પાડી હતી અને બી. એ. ની પરીક્ષામાં માન સહિત ઉત્તિર્ણ થયા પછી દી. બા. અંબાલાલભાઇના સમાગમમાં તેઓ આવ્યા; અને એમની નજરમા વસ્યા. તે અરસામા દી. બા અંબાલાલભાઇએ ગુજરાત કેળવણી મંડળનું કામ ઉપાડયું હતું અને બધા સભ્યોમાંથી એમણે શ્રીયુત માવલંકરને તેના મંત્રી તરીકે પસંદ કર્યા તે દિવસથી એમનું જાહેર જીવન શરૂ થયું એમ કહી શકાય. ત્યાર બાદ શહેરની સંખ્યાબંધ જાહેર સંસ્થાઓ સાથે, સભ્ય, મંત્રી વા ખજાનચી તરીકે શ્રીયુત માવલંકરનો સંબંધ માલુમ પડશે અને અમદાવાદ મ્યુનિસિપાલીટીએ એમને ત્રણ વર્ષ લાગટ પ્રમુખ ચુંટીને અપૂર્વ માન આપેલું છે, એ પણ વિસરવા જેવું નથી; અને એમની લોકપ્રિયતાના પુરાવા તરીકે એટલું નોંધવું બસ થશે કે અમદાવાદમાં સન ૧૯૨૧ માં રાષ્ટ્રીય મહાસભાની બેઠક થઈ હતી ત્યારે તેના મંત્રી તરીકે એમની સર્વાનુમતે પસંદગી થઈ હતી. એ તેમનામાં પ્રજાના વિશ્વાસ અને પ્રેમની નિશાની છે.

મોસાઇટી સાથેના સંબંધમા એમનો એજ સેવાભાવ નજરે પડે છે. અનેક વ્યવસાયોમા રોકાયલા રહેવા છતા, એમણે સોસાઈટીના કાર્યને પ્રથમ પસંદગી આપી છે એમ અમે જાતમાહિતી પરથી કહીએ છીએ.

સોસાઇટીના નિયમો સુધારવાનો પ્રશ્ન ઉપસ્થિત થતાં કમિટીએ એમને તેનો ખરડો તયાર કરી આપવાનું સોંપ્યું હતું. તે આગમચ અમદાવાદ લો સોસાઇટીનું બંધારણ એમણે ઘડયું હતું. સોસાઇટીનું બંધારણ નવેસર કરવાનું નહોતુ પણ તેમા જરૂરી અને ઘટતા ફેરફાર, સુધારા વધારા સૂચવવાના હતા અને તેથી તે કઠિન અને શ્રમસાધ્ય કામ હતું.

એ નવું સુધારેલુ બંધારણ અમે પરિશિષ્ટમા આપીએ છીએ, તે પાછલા ધારાધોરણ સાથે સરખાવી જોવાથી એની વિશિષ્ટતા વાચકના ધ્યાનમા આવશે.

એ કાનુનોને એમણે વ્યવસ્થિત રીતે ગોઠવ્યા છે, એટલુજ નહિ પણ તેના એવા વિભાગ પાડયા છે કે દરેક અંગને તેના કર્તવ્ય, જવાબદારી અને અધિકાર સમજવામા આવે, તેની સાથે મોસાઇટીનું હિત બરોબર સચવાય ને સલામત રહે, એ મુદ્દો પણ તેમા ભૂલાયો નથી.

આ કાર્ય એમને અવકાશે કરવાનુ હતું એટલે ફુરસદ મળતી ત્યારે એઓ તે કરતા; પણ એવામા સોસાઇટીને બ્રહ્મચારીની વાડીના ટ્રસ્ટના અંગે કોર્ટમા ખેંચાવુ પડયુ, તે કામમા એમની મદદ બહુ કિમતી થઈ પડી હતી. એમણે ઇચ્છ્યુ હોત તો તે કાર્ય બદલ તેઓ સારી ફી મેળવી શકત, પણ, નહિ, જાહેર કાર્ય સેવાભાવથીજ કરવુ જોઇએ, એ સિદ્ધાતમા તેઓ માનનારા છે, તેથી તે એકલા સોસાઇટીના કામમાજ નહિ પણ એવા સઘળા સાર્વજનિક કામોમા એમણે નિસ્વાર્થ સેવાવૃત્તિ અખત્યાર કરેલી છે. તેમાય એમનું નૈતિક ધોરણ વિશેષ રીતે દીપી ઉઠે છે, જે કારણે તેઓ સૌનો વિશ્વાસ સંપાદન કરી શકયા છે, અને પ્રીતિપાત્ર નિવડયા છે.

'લોકહિતવાદી'એ અગાઉ અમદાવાદની અને ઓન. સેક્રેટરી તરીકે મોસાઇટીની સરસ સેવા કરી હતી. તેઓ અહિં મુસાફર જેવા હતા. પણ શ્રીયુત માવલંકરે ગુજરાતને પોતાનું વતન ગણ્યું છે, એમનો જન્મ વડોદરામા થયો હતો, અને એક ગુજરાતી તરીકે તેઓ, સોસાઈટીની, શહેરની અને સમાજની જે અપ્રતિમ અને ભક્તિભરી સેવા કરી રહ્યા છે, તે કારણે સૌ એમના પ્રતિ બહુ માન અને પ્રેમથી જુએ છે, અને એમના ગુણગાન ગાય છે.

પરિશિષ્ટ ૪

ગુજરાત વર્નાક્યુલર સોસાઈટીના નિયમો

૧.

ઉદ્દેશ.

(૧) ગુજરાતી ભાષા સાહિત્યનો ઉત્કર્ષ કરવો, ઉપયોગી જ્ઞાનનો પ્રચાર કરવો અને સામાન્ય રીતે કેળવણીની વૃદ્ધિ કરવી એ સોસાઇટીનો ઉદ્દેશ છે

૨.

કાર્યાલય.

(૨) આ સોસાઇટીનું કાર્યાલય અમદાવાદમાં રહેશે

૩.

સભાસદ.

(૩) લખી વાંચી જાણે એવો કોઇ પણ પુરુષ અથવા સ્ત્રી સોસાઇટીના સભાસદ થઈ શકશે પરંતુ અઢાર વર્ષની ઉમર પુરી થયા પહેલાં કોઇ પણ સભાસદ કોઇ પણ મિટિંગમાં મત આપી શકશે નહિ

(૪) સોસાઇટી ચાર પ્રકારના સભાસદોની બનશે: આશ્રયદાતા, આજીવન સભાસદ, વાર્ષિક સભાસદ અને ઑનરરી સભાસદ.

જેઓ રૂ ૧૦૦૦ કે વધુ રકમ બક્ષીસ આપે અને જેમને કારોબારી સભા પસંદ કરે તેઓ સોસાઈટીના આશ્રયદાતા થશે

જેઓ રૂ ૫૦ કે વધુ રકમ અગાઉથી આપશે, તેઓ આજીવન સભાસદ થશે પરંતુ અપવાદરૂપ રૂ ૩૦)ના માસિક પગારની અંદરના મહેતાજીને રૂ ૨૫ કે વધુ રકમ અગાઉથી આપેથી આજીવન સભાસદ કરવામાં આવશે

જેઓ રૂ ૫ દર વર્ષે અગાઉથી આપશે તેઓ વાર્ષિક સભાસદ થશે

આજીવન સભાસદ તથા વાર્ષિક સભાસદ થવા ઇચ્છનારે કારોબારી સભાને અરજી કરેથી, તે સભાને કંઈ હરકત નહિ જણાય તો તેમને દાખલ કરશે.

માન આપવા ખાતર કારોબારી સભા ઑનરરી સભાસદ નીમશે.

૪.

કારોબારી સભા.

(૫) સોસાઇટીના સઘળા કામકાજ તેમ તેના હસ્તકની સંસ્થાઓ અને ટ્રસ્ટ ફંડોનો અને સોસાઇટીનો ઉદ્દેશ પાર પાડવામાં જરૂરી અને ઉપસ્થિત થતી સઘળી બાબતોનો વહિવટ, કાબુ અને દેખરેખનો અધિકાર કારોબારી સભા હસ્તક રહેશે, અને તેને સોસાઇટીનો ઉદ્દેશ સાધવામાં સામાન્ય સભા ખાસ રીઝર્વ રાખે તે સિવાયના તમામ કામકાજ કરવાની કુલ સત્તા રહેશે

(૬) કારોબારી સભામાં પ્રમુખ અને ઑનરરી સેક્રેટરી સુદ્ધાંત ઓછામાં ઓછા ૮ અને વધુમાં વધુ ૨૦ સભાસદો નિમવામાં આવશે

(૭) કારોબારી સભાને સોસાઇટીનો ઉદ્દેશ પાર પાડવા માટે પેટા–નિયમો–સામાન્ય સભાના કોઇ ઠરાવ વા સોસાઇટીના નિયમથી અસંગત હોય નહિ એવા–સામાન્ય સભાની મંજુરીની અપેક્ષાએ કરવાની સત્તા છે

(૮) વાર્ષિક સામાન્ય સભાએ નીમેલા ઑનરરી સેક્રેટરી માંદગીના, મુસાફરીના અગર લાંબી ગેરહાજરીના સબબથી અગર એવા બીજા કોઈ અનિવાર્ય સંજોગથી કામ કરી શકે તેમ ન હોય તેવે પ્રસંગે, કારોબારી સભા પોતામાંથી કોઈ એકને ઑનરરી સેક્રેટરી તરીકે, ઑનરરી સેક્રેટરીની તમામ સત્તા સાથે નીમી શકશે.

(૯) સોસાઇટીના નામ પરના શેરો, જંગમ મિલ્કત, સરકારી જામીનગીરી (પ્રોમિસરી)ની નોટો, ડિબેન્ચરો વગેરે સિક્યુરીટીઝ વેચવાને તેમ તેના નાણા રોકવાને કારોબારી સભાને સત્તા છે

(૧૦) કારોબારી સભા, વળી, જુના હસ્તલિખિત પુસ્તકો, અપ્રાપ્ય પુસ્તકો, નાણા ભેટ અને ટ્રસ્ટફંડો સ્વીકારશે અને એવી મળેલી બક્ષીસો, ટ્રસ્ટફંડો વગેરેના વહીવટ માટે જરૂરી વ્યવસ્થા કરશે તેમ તેના વહિવટ અર્થે ખર્ચનો ફાળો લેવાનો તેનો અધિકાર રહેશે

(૧૧) કારોબારી સભામાં કોઇ જગો ખાલી પડે તો બાકીના સભાસદો બીજાને નીમીને પૂરશે

૫.

સામાન્ય સભા અને કારોબારી સભાની બીઠિંગો.

(૧૨) સામાન્ય સભા દર વર્ષે બે વખત ભરવામાં આવશે, પ્રથમ ડિસેમ્બરમાં વાર્ષિક બજેટ મંજુર કરવા અને (૨) ફરી પાછી વાર્ષિક

સામાન્ય સભા વાર્ષિક રીપોર્ટ અને હિસાબ વગેરે મંજુર કરવા મોડામાં મોડી તા. ૩૦ મી જુન સુધીમા. ઓછામા ઓછા પાચ સભાસદ હાજર હશે તો સભા ભરાઇ ગણાશે.

(૧૩) કોઇ ખાસ કામ માટે ગમે ત્યારે સામાન્ય સભા કારોબારી કમિટીના ઠરાવથી અગર ૨૦ સભાસદોની માગણીથી તેમના પત્ર મળ્યાની તારીખથી ત્રણુ અઠવાડિયાની અંદર બોલાવી શકશે.

(૧૪) સોસાઇટીની વાર્ષિક સામાન્ય સભાની ખબર સભાસદને તેમના છેવા નોધાયલા સરનામે મિટિંગની તારીખથી ૨૧ દિવસ આગમચ આપવામા આવશે.

(૧૫) કોઇપણ વાર્ષિક વા સામાન્ય વા ખાસ સભામા સભાસદ જાતે વા પ્રોક્સીથી હાજર રહી શકશે; પરંતુ તે પ્રોક્સીનો પત્ર મિટિંગની તારીખ અને સમયના ૪૮ કલાક આગમચ સોસાઇટીના કાર્યાલયમાં પહોંચાડવો જોઇશે.

(૧૬) વાર્ષિક સભામા નીચેની બાબતો વિચારાશે:—

(અ) કારોબારી સભાએ રજુ કરેલો વાર્ષિક રીપોર્ટ અને ઑડિટ થયલો હિસાબ.

(આ) કારોબારી સભાની નિમણુંક, જે બીજે વર્ષે નવી નિમણુંક થતા સુધી ચાલુ રહેશે.

(ઇ) બીજી જે કોઈ કમિટીઓ નીમવાની હોય તેની નિમણુંક.

(ઈ) નવા વર્ષ માટે ઑડિટર વા ઑડિટરો નિમવા

(૧૭) વાર્ષિક સામાન્ય સભા પ્રમુખ અને ઑનરરી સેક્રેટરી નીમશે, જેઓ અમદાવાદના રહીશ હશે અને બીજે વર્ષે નવી નિમણુંક થતા સુધી તેઓ, એ પદ પર ચાલુ રહેશે.

(૧૮) કારોબારી સભામા ઓછામા ઓછા ચાર સભાસદ જાતે હાજર હશે તો મિટિંગ મળી ગણાશે અને બહુમતિથી જે તે નિર્ણય કરવામાં આવશે. જે કામમા સરખા મત પડે, તેમા પ્રમુખ એક વધારાનો મત આપી શકશે

(૧૯) સામાન્ય સભાની તેમ કારોબારી સભાની મિટિંગોમા પ્રમુખ સ્થાનશીન થશે, તેમની ગેરહાજરીમા કોઇ પણ સભાસદ પ્રમુખપદ લઇ શકે.

(૨૦) કારોબારી સભા (૧) ઓછામા ઓછા ત્રણ માસ અને જરૂર પડે વધારે વાર મળશે, અને (૨) તે વાર્ષિક કામકાજનો રિપોર્ટ તેમ ઑડિટ થયલો હિસાબ અને (૩) વાર્ષિક બજેટ સામાન્ય સભાને રજુ કરશે

(૨૧) જરૂરી પ્રસગે સરક્યુલરથી કારોબારી સભાના સભ્યોનો અભિપ્રાય લેવામા આવે તેનો નિર્ણય બ મતિથી કરવામા આવશે

૬.

ઑનરરી સેક્રેટરી.

(૨૨) ઑનરરી સેક્રેટરીનુ કર્ત્તવ્ય નીચે મુજબ રહેશે —

(૧) સામાન્ય સભા તથા કારોબારી સભાની મિટિગો બોલાવવી

(૨) સોસાઈટીના નાણુનો તેમ તેના વહિવટ, કબજા અને દેખરેખ હસ્તકના ફડોનો ખરો અને પૂરો હિસાબ રાખવો

(૩) સોસાઇટીનુ રેકડ–દફતર–સામાન્ય સભા અને કારોબારી સભાના કામકાજના અહેવાલ સુદ્ધાત–બરોબર રાખવુ

(૪) સોસાઇટી તરફથી બધો પત્રવ્યવહાર કરવો

(૫) કારોબારી સભાએ વખતોવખત મજુર કરેલી બેન્કો વા કપનીઓમા ચાલુ યા બીજી જાતના ખાતાઓ ખોલવા તેવી બેન્કો યા કપનીઓમા અનામત રકમ વ્યાજે મૂકવી

(૬) નવુ આવક ખર્ચનુ વાર્ષિક બજેટ આવતા માસમા કારોબારી સભામા તેમ સામાન્ય સભામા મજુરી માટે રજુ કરવુ

(૭) સામાન્ય સભામા રજુ કરવાનો સોસાઇટીના કામકાજનો વાર્ષિક રીપોર્ટનો ખરડો આડિટ થયલા હિસાબ સાથે કારોબારી સભાની પસદગી માટે રજુ કરવો

(૮) સોસાઈટીના ઉદ્દેશ પાર પાડવામા પ્રસગોપાત જે કાઈ કાર્ય ઉપસ્થિત થાય અને કારોબારી સભા સૂચના આપે તે બધા કરવા

(૨૩) ઑનરરી સેક્રેટરી સામાન્ય સભાના તેમ કારોબારી સભાનો સઘળા કામકાજના અહેવાલો પર સહી કરશે

૭.

ભંડોળ.

(૨૪) સોસાઈટીનું રોકડ નાણું સામાન્ય રીતે ઇમ્પિરિઅલ બેંક ઓફ ઇંડિયાની અમદાવાદ શાખામાં અગર બીજી, સ્વીકારેલી બેંક અગર પોસ્ટલ સેવિંગ્સ બેંકમાં રાખવામાં આવશે.

(૨૫) સોસાઈટીનું નાણું અથવા તેના હસ્તકનું નાણું ટ્રસ્ટ ઍક્ટ મુજબ મંજુર થયલી જામીનગીરીના કાગળોમાં અને મેનેજીંગ કમિટીએ મંજુર કરેલી એવી બીજી સીક્યુરીટીઝમાં રોકવામાં આવશે, પરંતુ જે ફંડોના નાણાં શેરો રૂપે મળેલાં હોય અથવા જેનાં નાણાં એવે રૂપે-શેરોમાં-આપવામાં આવે તે અપવાદરૂપ ગણેશે; પણ આવી રીતે મળેલા શેરો લિમિટેડ જવાબદારી અને તેના બધા કૉલ પુરા ભરાઈ ગયલા હોવા જોઇએ.

(૨૬) સરકારી જામીનગીરીની નોટો, ડિબેન્ચરો અને નિગોશ્યેબલ ઇન્સ્ટ્રુમેન્ટસ વગેરે ખરીદ કરવાનું તેમ તે વેચવાનું ઇમ્પિરિયલ બેંક ઓફ ઇંડિયા અથવા બીજી (કારોબારી સભાએ) સ્વીકારેલી બેંક મારફત કરવામાં આવશે.

(૨૭) આનરરી સેક્રેટરીની સહી વગર કાંઈ ખર્ચ કરવો નહિ.

(૨૮) સોસાઈટીના ભંડોળમાંથી કાંઇ પણ ચાલુ ખર્ચ કરવું નહિ. સઘળો ચાલુ ખર્ચ વાર્ષિક ચાલુ આવકમાંથી મેળવવું.

(૨૯) સોસાઇટીનું સઘળું નાણું સરકારી જામીનગીરીના કાગળો-સિક્યુરીટીઝ અને બીજી મિલકત સોસાઇટીના નામ પર રહેશે અને તેનો વહિવટ વખતોવખત સામાન્ય સભાએ અથવા તો કારોબારી સભાએ નીમેલા ઑનરરી સેક્રેટરી કરશે.

૮.

ઑડીટ.

(૩૦) વાર્ષિક સામાન્ય સભાએ નીમેલા ઑડિટર અથવા ઑડિટરોને સોસાઈટીના હિસાબના ચોપડા તેમ ઉઘરાણાં અને પુસ્તકોના પત્રકો તપાસ માટે રજુ કરવામાં આવશે.

૯.

પ્રકીર્ણ.

(૩૧) પાચ રૂપિયા આપનાર વાર્ષિક સભાસદને સોસાઈટી તરફથી પ્રકટ થતું માસિક "બુદ્ધિપ્રકાશ" ભેટ મળશે; અને કારોબારી સભા વખતોવખત પુસ્તકાલય માટે પેટા નિયમો કરે તદનુસાર સોસાઈટીના સંગ્રહમાના પુસ્તકો, માસિકો વગેરે વાચવાનો તેને હક્ક રહેશે.

(૩૨) આજીવન સભાસદને નિયમ ૩૧ મા દર્શાવ્યા મુજબના લાભ ઉપરાત સોસાઈટી એક રૂપિયાની કિંમત સુધીના જે નવા પુસ્તકો છપાવે તે દરેકની એક નકલ ભેટ મળશે.

(૩૩) એક રૂપિયા ઉપરની કિંમતની ચોપડી સોસાઇટી તરફથી પહેલી વાર પ્રસિદ્ધ થાય તે ચોપડી કોઇ આજીવન સભાસદ લેવા ઇચ્છે તો નિયમ પ્રમાણે તેની એક નકલ બદલ પહેલી વાર તેની છાપેલી કિંમતથી રૂપિયો એક ઓછો લેવામા આવશે.

(૩૪) આશ્રયદાતાને અને ઑનરરી સભાસદને સોસાઈટીનુ માસિક "બુદ્ધિપ્રકાશ" તેમ સોસાઇટીના નવા પ્રકાશનોની એકેક પ્રત ભેટ મળશે, અને કારોબારી સભાએ વખતોવખત મંજુર કરેલા નિયમો મુજબ સોસાઈટીના સંગ્રહમાની પુસ્તકો અને માસિકો વગેરે વાચવાનો હક્ક છે.

(૩૫) કોઇ સાર્વજનિક પુસ્તકાલય સોસાઇટીમા રજીસ્ટર પુસ્તકાલય તરીકે નોધાવાને ઇચ્છે તો તેની પાસે રૂ ૫૦ રજીસ્ટ્રેશન ફીના અગાઉથી લેવામા આવશે

જે પુસ્તકાલયે ઉપર મુજબ રજીસ્ટ્રેશન ફી રૂ. ૫૦ ની આપી હશે અને જેને કારોબારી સભાએ દાખલ કરવાની મંજુરી આપી હશે તેને, તે જ્યા સુધી ચાલુ રહે ત્યા સુધી, આજીવન સભાસદોની માફક "બુદ્ધિપ્રકાશ" માસિક અને નવા ભેટના પુસ્તકોનો લાભ મળતો રહેશે, પણ તે મોકલી આપવાનો રેલ્વે પારસલ અથવા પોષ્ટ ખર્ચ તે પુસ્તકાલયે આપવો પડશે.

(૩૬) કારોબારી સભા કોઈ પુસ્તકાલયને રજીસ્ટર પુસ્તકાલય તરીકે દાખલ કરવા, તે માટે કાંઈ કારણ દર્શાવ્યા વિના ના પાડી શકશે.

પ્રકરણ ૧૫

આરોગ્ય અને જનસુખાકારી

"Health is our most precious possession, because it is the first condition of prolonged usefulness."

His Highness the Maharaja
Sir Sayajirao Gaikwar.

સ્વર્ગસ્થ દી. બા. અંબાલાલ સાકરલાલ શરીરની સંભાળ માટે બહુ ચીવટ રાખતા હતા; અને જે કોઇ એમના પરિચયમાં આવે તેમને તેઓ શરીર સાચવવા, કસરત કરવા અને આહાર વિહારમાં દરકાર રાખવા વારંવાર ઉપદેશ કરતા હતા.

તેઓ હમેશાં કહેતા કે દવાખાનામાં ડોકટરોએ દરદીને જે તે રોગની દવા આપીને, ફરીને તે રોગ ન ઉપજે તે સારૂ, તે વિષે જરૂરી માહિતી આપે તે જરૂરનું છે. તેઓ માનતા કે રોગ મટાડવો તેના કરતાં તેને થતો અટકાવવો એ જ ઇચ્છનીય છે.

સોસાઇટીના તેઓ પ્રમુખ હતા તે અરસામાં પાલીતાણા સંસ્થાનના આરોગ્ય ખાતાના ડોકટર હોરમસજી બહેરામજી દસ્તુરે "નિરોગી રહેવાના ઉપાય" એ નામનું પુસ્તક લખી સોસાઇટીને તે પ્રસિદ્ધ કરવાનું જણાવ્યું હતું. એ વિષય પ્રતિ દી. બા. અંબાલાલનો પક્ષપાત જાણીતો હતો. એટલે કમિટીએ એમને જ તે લખાણ અભિપ્રાય માટે મોકલ્યું હતું. એમને એ પુસ્તકની નિરૂપણ શૈલી પસંદ પડી અને તે છપાવવાની તરફેણમાં પોતાનો અભિપ્રાય લખી મોકલ્યો હતો. એમાં લેખકે આરોગ્યના મૂળતત્ત્વો એવી સ્પષ્ટતાથી અને સરળ ભાષામાં દર્શાવ્યા છે કે સામાન્ય વાચક પણ સહજમાં તે સમજી શકે.

સોસાઇટીની એમની આગળના પ્રમુખ રા. બા. રણછોડલાલ દી. બા. અંબાલાલની પેઠે આરોગ્યના પ્રશ્નમાં ખૂબ રસ લેતા અને આહાર વિહારમાં એમના જેવા જ આગ્રહી હતા.

રા. બા. રણછોડલાલે અમદાવાદ શહેરની અનેક પ્રકારની અને ઉત્તમ સેવા કરેલી છે અને શહેરનું આરોગ્ય આટલું ટકેલું છે, તે એમની દુરંદેશીભરી અને મ્હોટી શહેરસુધરાઇની યોજનાઓને આભારી છે.

જનતામાં આરોગ્યજ્ઞાનના પ્રચાર અર્થે રૂ. ૨૦૦૦) નું ટ્રસ્ટ ફંડ એમણે સોસાઇટીને સોપ્યું હતું, એ એમની દીર્ઘદૃષ્ટિનું ઉત્તમ ઉદાહરણ છે; અને રણછોડલાલ હોમ મેડિકલ રિલિફની યોજના અને રણછોડલાલ દવાખાનું પાચકુવા બહાર, એ જેમ એમની વ્યવહારૂ કાર્યદક્ષતાના તેમ ઉદાર સ્વભાવતના પ્રત્યક્ષ પદાર્થપાઠ છે.

સોસાઇટીને જે ફંડ સોપાયુ હતું તેનો ઉદ્દેશ એના વ્યાજમાથી વખતોવખત આરોગ્ય, શહેર સુધરાઈ, માદકપદાર્થ નિષેધ, રોગ, તેનું કારણ, ચિકિત્સા વગેરે વિષયો પર, એ વિષયના નિષ્ણાત અને આધકારી પુરુષો પાસે હરિફાઇથી નિબંધ લખાવી મંગાવી, એમાથી યોગ્યને રૂ. ૫૦ નુ ઇનામ આપી તે નિબંધ છપાવવાનો છે; તેમ કોઇ સ્વતંત્ર પુસ્તક પણ એ વિષય પર પ્રસંગોપાત્ લખાવવામા આવે છે.

આજ સુધીમા એ ફંડમાથી ન્હાના મ્હોટા ૨૮ પુસ્તકો પ્રસિદ્ધ થયલા છે અને તે ગુજરાતી જનતાને આરોગ્ય અને તેના અંગના વિષયો પર માહિતી મેળવવા પુરતુ વાચન સાહિત્ય પૂરૂ પાડે છે.

સામાન્ય આરોગ્ય વિષે પાચ ચોપડીઓ છે, તેમાની 'નિરોગી રહેવાના ઉપાય' વિષે અગાઉ કહેવાયુ છે.

સાર્વજનિક આરોગ્ય વિષે ભાષણ નં ૨ મા આપણા લોકની રીતિ નીતિ અને સ્થિતિ વર્ણવી, તેમા આવશ્યક સુધારા સૂચવ્યા છે, તેના મુદ્દા નીચેના પેરામા આવી જાય છેઃ—

" આપણી ખામીઓ શી શી છે તે વચ્ચે વચ્ચે બતાવવાનો પ્રયત્ન કરેલો છે, તે ઉપરથી તેમજ બીજા સુધરેલા દેશોની સાથે સરખાણીમા આપણી સાર્વજનિક આરોગ્યની સ્થિતિ હજી પછાત છે, તે બતાવવા આની અંદર પ્રયત્ન કરવામા આવ્યો છે. તે ઉપરથી સમજી શકાશે કે હજી આપણે સાર્વજનિક આરોગ્ય સુધારવા માટે ઘણા પ્રયત્નો કરવાના બાકી છે."*

ડૉ. મહાદેવપ્રસાદ ભોગીલાલ કંથારિયા નૈસર્ગિક ઉપચાર પદ્ધતિના પ્રચારક છે; અને અમેરિકા જઇને એમણે એ વિષયમા સારી તાલીમ લીધી છે. એમના પિતાશ્રી પણ એક પ્રસિદ્ધ વૈદ્ય હતા અને કેટલાક વર્ષો સુધી તેમણે આરોગ્યને લગતુ એક માસિક ચલાવ્યુ હતુ એ સર્વ સંસ્કારો ડૉ. મહાદેવપ્રસાદને પ્રથમથી પ્રાપ્ત થયા હતા તેઓ એ વિષયમા ઉંડા ઉતરેલા છે, એમ એમનું પ્રસ્તુત વ્યાખ્યાન વાચતા પ્રતીતિ થશે એમાથી થોડાક ભાગ નમુનારૂપે ઉતારીએ છીએઃ—

---

* સાર્વજનિક આરોગ્ય વિષે ભાષણ નં ૨, પૃ ૯૨

"આપણા હિન્દુઓમા એક એવી આખ્યાયિકા છે કે એક સમયે દેવોના વૈદ્ય અશ્વિનીકુમાર એક પક્ષીનું રૂપ લેઈ વઘરાજ વાગ્ભટના ઘર ઉપર બેસી "કો રૂક્, કોરૂક્" એમ બોલવા લાગ્યા ઋષિ વાગ્ભટના સાભળવામા તે આવ્યાથી તેઓ તેનો અર્થ એવો સમજ્યા કે "નીરોગ કોણ? તંદુરસ્ત કોણ? આરોગ્ય કોણ?" પોતાને પૂછવામા આવતા પ્રશ્નોનો ઉત્તર આપવો જોઇએ એમ ધારી તે વૈદ્યવર બોલ્યા કે "હિતભુક મિતભુક, અશાકભુક" એટલે કે પથ્ય ખોરાક ખાનાર, મિત પ્રમાણમા મધ્યમસર ખાનાર, અને આરીયા તુરીયા, કાકડી જેવા શાક, બહુ મરી મસાલા નાખી તમતમા બનાવી ખાવા જે વલખાતો નથી પણ તેમને વર્જ્ય કરે છે, તેજ મનુષ્ય નીરોગી, આરોગ્ય, તંદુરસ્ત રહી શકે છે "*

'આરોગ્યશાસ્ત્ર' એ સામાન્ય આરોગ્યના વિષય પર લખેલો એક સ્વતંત્ર નિબંધ છે અને તે અમદાવાદના એક જાણીતા ડોકટર અને ગુજરાત સાહિત્ય સભાના ઉપ-પ્રમુખ ડૉ હરિપ્રસાદ વ્રજરાય દેસાઇએ લખેલો છે તેઓ પુસ્તકીઆ જ્ઞાનમા ઝાઝું માનતા નથી, પણ પોતે જે જોયલુ, વિચારેલુ કે અનુભવેલુ હોય છે તે પર વિશેષ ધ્યાન આપે છે. તેમા પણ મહાત્મા ગાધીજીના નિકટ સમાગમમા આવ્યા પછી અને એમની પાસેથી પ્રેરણા પામીને અમદાવાદ શહેર સુધરાઇને આદર્શ બનાવવા તેઓ જે પ્રયાસ કરી રહ્યા છે અને તે પાછળ સમય અને શક્તિનો અમૂલ્ય ભોગ આપે છે તે ખરેખર પ્રશસ્ય છે. અમદાવાદ મ્યુનિસિપાલિટીની સેનિટરી કમિટીના તેઓ હાલમા અધ્યક્ષ છે, અને એ અધિકારની રૂઇએ પોળોમા ચોકઠા ખુલ્લા કરવા, પોળોમા પથ્થર જડાવી સફાઇ વધારવા, પોળો ચોખ્ખી રાખવા, અને મ્યુનિસિપાલીટીના એ ખાતાના નોકરોની સ્થિતિ સુધારવા તેઓ મ્હેનત કરી રહ્યા છે, એ બધી વિગતો આપણે એમની પાસેથી જાણીએ તો કોઈ રોમાચક વાર્તા આપણે સાભળતા હોઇએ એવો અનુભવ થાય આવા કાર્યનું પરિણામ તુરતજ સપાટી પર જોવામા કદાચ ન આવે પણ લામે ગાળે તેની અસર જરૂર થશે અને મ્યુનિસિપલ આરોગ્ય ખાતુ પ્રગતિમાન થયલુ છે, એ તો સ્પષ્ટ જોઈ શકાય છે

અગાઉ જનસમાજમા આરોગ્ય અને એને લગતા વિષયોનુ જ્ઞાન ફેલાવવા એમના જ વડિલ જ્ઞાતિબંધુ ડૉ. નીલકંઠરાય ડાહ્યાભાઇ વિશેષ શ્રમ લેતા હતા અને એ કાર્યમા પ્રવૃત્ત રહી એમણે સોસાઇટીને કેટલાક પુસ્તકો લખી આપ્યા હતા, તેનો ઉલ્લેખ બીજા ભાગમા કરેલો છે

*આરોગ્ય સાચવવાના ઉપાય, પૃ ૪૧

ડૉ હરિપ્રસાદ વ્રજરાય દેસાઈ

(પૃ ૨૪૪)

ખા બા ડૉ ધનજીશાહ બહેરામજી મહેતા

જેઠાશંકર ઓઘડભાઈ સોમપુરા

(પૃ ૧૪૫)

મણિલાલ માધવલાલ [illegible]

. એ પ્રકારની આરોગ્ય વિષય પ્રતિ ધગશ, તેમ કર્તવ્ય પરાયણતા ડૉ. હરિપ્રસાદમાં જોવામાં આવે છે. ખાસ કરીને સાહિત્ય માટે એમને અનુરાગ હોઇને એમનું આ લેખન કાર્ય વિશેષ દીપી ઉઠે છે. .

સોસાઇટીને એમણે ત્રણ નિબંધો લખી આપ્યા છે; મેલેરીયા, બાળ-કલ્યાણ અને આરોગ્યશાસ્ત્ર; અને ચાલુ વર્ષમાં એમને 'દુધ અને ઘીનો પ્રશ્ન–પ્રજાજીવનની દૃષ્ટિએ,' એ વિષય પર એક વ્યાખ્યાન લખી આપવાનું સોંપાયું છે.

અમે પ્રથમ જ જણાવી દીધું છે, કે તેઓ જે કોઈ પ્રશ્નને જીવનની ઉપયોગિતાની–વ્યવહારિક દૃષ્ટિએ જુએ વિચારે છે; અને તેનું પ્રમાણ એમના "આરોગ્ય શાસ્ત્ર" ની પ્રસ્તાવનામાંથી રજુ કરીશું:–

"ગુજરાતીમાં ખરેખરૂં ઉપયોગી પુસ્તક તૈયાર કરવું હોય તો તો આપણા દેશની સ્થિતિનું અવલોકન કરી સ્વતંત્ર જ પુસ્તક લખવાની જરૂર જણાઇ અને તે પણ બને તેટલું સરળ અને રસમય હોવું જોઇએ એમ મને લાગ્યું.

"દર્મિયાન અમદાવાદ શહેર સાફ કરવાનું ગંભીર કાર્ય મ્હારે માથે આવ્યુ અને મારા કાર્યને એનાથી ખુબ મદદ મળી."

"આરોગ્ય પ્રદેશ" એ પુસ્તક વાર્તારૂપે લખાયુ છે, એવા આશયથી કે નવલકથા સમાજમા પુષ્કળ વંચાય છે તો તે દ્વારા આરોગ્યનો મંદેશો તેમને પહોચાડી શકાય; તેના લેખક રા. રેવાશંકર સોમપુરા એક બાહોશ શિક્ષક છે; અને વિજ્ઞાન માટે ભારે શોખ ધરાવે છે; એ વાર્તાનુ પ્રયોજન નીચેના અવતરણમા એમણે દર્શાવ્યું છેઃ—

"આ પ્રદેશ ઉત્તર હિંદમા આરોગ્યપ્રદેશ કહેવાય છે; કારણ કે મરકી, કોગળીયું, શીળી, ક્ષય અને તાવ જેવા સામાન્ય રોગો બીજા દેશોમા સાધારણ છે, જ્યારે આ પ્રદેશમા અત્યારે તેનું કોઇ નામ પણ જાણતુ નથી. અગાઉ એક વખત એવો પણ હતો કે જ્યારે ગંગાદેશ સર્વ રોગનુ ઘર લેખાતો. આવો જબ્બર ફેરફાર કેમ થયો અને તે દેશ આરોગ્યપ્રદેશ કેમ બન્યો તે હકીકત આ વાર્તામા આપવામા આવી છે."*

આપણા દેશમાં બાળમરણનું પ્રમાણ જેમ ભયંકર છે તેમ સુવાવડી સ્ત્રીઓની મરણ સંખ્યા આપણને આઘાત પહોચાડે છે. એ મરણ પ્રમાણ કેમ ઘટાડી શકાય, અન્ય દેશોમાં એ સંબંધમાં શી ગોઠવણ છે, એ સ્થિતિ

* જુઓ એ પુસ્તકના પુંઠાપરનું અવતરણ

કેમ સુધરી શકે એ વિષે ઉપર્યુક્ત માહિતી બાલમરણ, બાલકલ્યાણ અને સુવાવડ અને બાલમરણ એ ત્રણ વ્યાખ્યાનોમા આપેલી છે.

બાલમરણ વિષેનો નિબંધ ડૉ. જોસફ બેન્જામીને લખેલો છે. અમદાવાદના આરોગ્ય વિષે એમના જેવી માહિતી બીજા બહુ થોડા ગૃહસ્થોને હશે. એ વિષયનો એમણે પદ્ધતિસર અભ્યાસ કરેલો છે એ પ્રસ્તુત લેખ વાંચતા ખાત્રી થશે.

બાળકલ્યાણ કેમ સાધી શકાય એ ડૉ. હરિપ્રસાદે ફ્રાન્સના વિલિયર્સ ડી લકનું દૃષ્ટાંત આપીને બહુ રસિકતાથી સમજાવ્યું છે. એમનુ એ વિલિયર્સ ડી લકનું વર્ણન વાંચવા જેવું છે. તેઓ વર્ણવે છે.

"ફ્રાન્સમા વિલિયર્સ ડી લક નામનું એક ગામડું છે. ત્યાના રહેવાશીઓના મનમાં એક મહત્ત્વાકાક્ષા ઉત્પન્ન થઇ. આપણા ગામમા કોઈ બાળક મરવુ ના જોઇએ, એવો એમણે સંકલ્પ કર્યો અને એવા જબરજસ્ત પ્રયત્ન કર્યા કે, ૧૦ વર્ષ સુધી લાગટ, એ ગામમા જેટલાં બાળકો જન્મ્યા એટલાં જીવ્યાં, કોઈ કસુવાવડ સુદ્ધા ના થઈ.

આપને કદાપિ આ વાત જોડી કહાડી હોય એવી લાગશે, પરંતુ એ ખરેખર બનેલી હકીકત છે અને 'લૅન્સેટ' નામના સુપ્રસિદ્ધ ઇંગ્રેજી વૈદક સાપ્તાહિકમા એનું વિગતવાર વર્ણન આવી ગયેલુ છે.

પ્રથમ તો એ ગામના નગરશેઠે પોતાના મોટા દીકરાને વૈદક શાસ્ત્ર ભણાવ્યું, એ. એમ. ડી સુધી ભણ્યો પણ ધધો કરવાનો એનો ઇરાદો નહતો વૈદકશાસ્ત્રના સંપૂર્ણ જ્ઞાન પછી એણે પોતાના ન્હાનકડા ગામની સેવા અર્થે પોતાનું જીવન અર્પણ કર્યું અને ગામના તમામ સ્ત્રી પુરુષોએ, નગરશેઠને અને એમના દીકરાને પુરેપુરી મદદ કરી.

ફ્રાન્સમા વસ્તી ઘટતી જાય છે પરંતુ દેશ ઉજ્જડ ના થઇ જાય તે માટે ઉછરતા બાળકો જીવે ને મ્હોટા થાય એ ત્યા બહુ જરૂરનું છે. આમ, પોતાના બાળકો બચાવતા, એ ગામે, પોતાના દેશની સેવા પણ કરી. પ્રથમ તો એમણે ગામમા ચોખ્ખા પાણીના નળ લીધા, ગટરો કરી, પોળો અને મહોલ્લા સ્વચ્છ કર્યા અને ગંદકી, ભેજ તથા દુર્ગંધ દૂર કર્યાં. મચ્છરો મેલેરિયા ફેલાવે છે માટે મચ્છરોજ ઉત્પન્ન ના થાય એવા ઇલાજ લીધા; પાણીના ખાબોચીયા પુરી નાખ્યા અને તમામ ગામ તથા એની આસપાસના બબ્બે ત્રણ ત્રણ માઇલનો વિસ્તાર સાફ કર્યો.

જે ગામમા માખીઓના બણુમણાટ હોય એ ગામને શરમ છે. : એવું એક આરોગ્યશાસ્ત્રીનું વચન છે. પણ આપણા હિન્દુસ્તાનના તમામ શહેરો કે ગામડા જોશો તો ભાગ્યેજ કોઈ માખી વગરનું હશે. ગામમા માખીઓ, ઘરમા માખીઓ અને જમતી વખતે પણ એક હાથે માખીઓ ઉડાડતા જવું પડે છે ને ખાવુ પડે છે.

માખી મારફતે ટાઈફોડ એટલે આતરડાના સોજાના તાવ, કોલેરા, ઝાડા અને મરડા ઇત્યાદિ રોગો ફેલાય છે. છોકરાને કરમિયા—કૃમિ થાય છે તે પણ માખીઓ મારફત દાખલ થાય છે બળિયાના ચેપ, ગડગુમડ, ખસ, કોઢ, આખના રોગો એ બધુ માખીઓ કમિશન એજન્ટ થઇને ફરે છે-ઉડે છે એથી પ્રસરે છે.

ગમે ત્યા ઝાડે ફરવા બેસવાથી, છોકરાને પોળોમા છુટા ઝાડે ફરાવવાથી, ગળફા, લીંટ. પરૂ ઇત્યાદિ સંભાળ વગર ફાવે ત્યા નાખવાથી માખીઓ વધે છે

વિલિયર્સ ડી લકે, આદર્શ સુધરાઈ ખાતુ સ્થાપ્યુ. અને પેલો નગરશેઠનો દીકરો એનો પ્રમુખ થયો. સ્વચ્છ, આપણા રસોડા પાણિયારા કે મ દિર કરતાએ સ્વચ્છ, એવા એમણે જાજરૂ કર્યા કચરા કેમ નાખવા એના નિયમ ઘડયા ગળફા કે પરૂ તો દરેક જણ બાળીજ નાખે એવી ગોઠવણો અને ગંદકી, ચેપ અને દુર્ગંધ તમામનો ગામમાથી નાશ કર્યો. એટલે માખીઓ તો ત્યા શોધી પણ ના જડે એવી સ્થિતિ ઉત્પન્ન થઈ.

બહારગામમાથી કોઈ રોગી આવે તો એને માટે સુતક જેવા "કવોરેન્ટાઇન" ના બંદોબસ્ત, ક્ષય, કે બીજા ચેપી રોગોને માટે પણ એવી વ્યવસ્થા

સ્ત્રીઓ, બેજીવવાળી થાય ત્યારથી એમનો નોધ થાય. ગામને ખર્ચે, દાઈઓ અને સ્ત્રી દાક્તરો એમને વારંવાર તપાસે ચોખ્ખા, ખુલ્લા હવા અજવાળાવાળા ગામને ખર્ચે બ ધાયલા સુવાવડ ખાનામા સ્ત્રીઓની સુવાવડો થાય, એવા બંદોબસ્ત થયા.

આમ બાળકોને સંભાળતા, બાળકોની માતાઓ પણ સુરક્ષિત થઇ ગઇ. સુવાવડોમા કોઇના મરણ ન થયા એટલુજ નહિ પણ આખા ગામમા કસુવાવડો થતી પણ અટકી ગઇ "*

આજ વિષય પર પોતે ડોકટર નથી પણ આરોગ્યના વિષયોમા ઘણા વર્ષોથી રસ લે છે એટલુંજ નહિ પણ ભરૂચ અને અમદાવાદ સેનિટરી

---

* બાલકલ્યાણ પુ. ૨. ૧-૩

એસોશીએશનના મંત્રી તરીકે બહુ સુંદર કાર્ય કરી બતાવેલું છે, તેઓ શ્રીયુત નરહરિભાઈ ફુરણુરામ દેસાઇએ લખેલું છે, તે લેખ પણ મનનીય છે; એમણે સૂચવેલી મેટરનીટી હોમની યોજના ઉપાડી લેવા જેવી છે. અમદાવાદમાં તેની શરૂઆત થઇ ચૂકી છે, એ ખુશી થવા જેવું છે."

આગળના દિવસોમાં આપણે અહિં ભાંગ, ગાંજો, ચરસ, અફીણ વગેરેનો ઉપયોગ બહુ મ્હોટા પ્રમાણમાં થતો હતો. તે નાબુદ કરવાને તે સમયે એ વિષયો પર વ્યાખ્યાન અપાવવામા આવતાં તેમ નિબંધ લખીને તેનું પ્રચાર કાર્ય કરવામાં આવતું હતું

અમદાવાદની જુની અને જાણીતી ન્યુ ઇંગ્રીશ સ્કુલના માજી હેડમાસ્તર શ્રીયુત હરિપ્રસાદ ડાહ્યાભાઇ છત્રપતિએ એવો એક નિબંધ સોસાઈટીને લખી આપ્યો હતો અને તે સંગ્રહવા જેવો છે. એમના વડિલ ભાઇ ડૉ. નીલકંઠરાય આરોગ્યના પ્રશ્નોમાં ખૂબ રસ લેતા હતા એ હકીકત અગાઉ જણાવેલી છે; અને એમની સૂચના અને પ્રોત્સાહનથી તેઓએ આ વિષયને હાથ ધર્યો હતો. વધારે આનંદ આપવા જેવું એ છે કે ડૉ. નીલકંઠરાયના અવસાન પછી એમની મુબાઈની જગોનો ચાર્જ શ્રીયુત હરિપ્રસાદે શાળામાથી નિવૃત્ત થયા બાદ સારી રીતે સંભાળી લીધો છે, એટલુંજ નહિ પણ અંધોની સેવા અર્થે અને અંધના શિક્ષણ પ્રચાર અર્થે; આટલી પાકી વયે એક યુવકની પેઠે ચોમેર તેઓ ઘુમી રહ્યા છે.

આપણો ગ્રેજ્યુએટ વર્ગ ન્હાની વયમાં મૃત્યુ પામે છે, એ ફરીઆદ આજની નવી નથી. ગયા સૈકાના છેલ્લા દશકામા આપણા ગ્રેજ્યુએટો અકાળે મૃત્યુ પામતા જોઈને એ વિષે ઘટતી તપાસ કરવા મુબાઇની ગ્રેજ્યુએટ એસોસિએશને એક કમિટી પણ નીમી હતી એજ વિષયને લેફટેનન્ટ કર્નલ કાન્તપ્રસાદે એમના પુસ્તકમા ચર્ચ્યો છે. સદરહુ પુસ્તક અમદાવાદના વતની પણ નોકરી અંગે રંગુનમા વસતા શ્રીયુત મણિલાલ માધવલાલ પુરાણીના વાંચવામાં આવ્યુ અને તે એમને એટલું બધું મન વસી ગયું કે લેખકની રજા લઇને તે પુસ્તકનો એમણે ગુજરાતીમાં તરજુમો કરી નાખ્યો, તે પછી એમણે સોસાઇટીને એ લખાણ મોકલી આપી તે છપાવવાની માગણી કરી, જે કમિટીએ મંજુર રાખી હતી. "શિક્ષિત આર્ય સંતાનોનું આરોગ્ય" એ આપણે સૌએ વાચવું ઘટે છે; લેખકે સાચુંજ કહ્યું છે કે:—

"આરોગ્ય એજ બધી આબાદીનો પાયો છે. સુધરેલા અને શાસ્ત્રીય ધોરણ ઉપર ચાલતા રાજ્યની રંગભૂમિ ઉપર આરોગ્યનું મંડાણ હોવુંજ

જોઇએ. દુનિયાના રાજ્યોએ પોતપોતાના રાજ્યમા દાખલ કરેલા લગભગ દરેક કાયદાઓ પોતાની પ્રજાના આરોગ્યને સંભાળનારા છે અને ખરેખર પ્રજાની નિર્ધનતા, દરિદ્રતા અને અજ્ઞાનતા વગેરે અનારોગ્યતાના તે ફરજંદો છે ×

આરોગ્યને કેમ સાચવવુ એ વિષે અહીં સુધી વિવેચન કર્યું, હવે જુદા જુદા રોગો જે સામાન્ય રીતે પ્રવર્તતા હોય છે, તે વિષે સોસાઈટીએ જે લેખો લખાવી પ્રકટ કર્યા છે, તેની નોધ લઇશું.

અજીર્ણ એ સામાન્ય રોગ છે; અને પ્રજાનો ઘણો ભાગ તેની અસરથી પીડા પામે છે. ડૉ. કાવોખેએ મરાઠીમા "અગ્નિમાંદ્ય" એ વિષય પર એક પુસ્તક લખ્યું હતુ અને ડૉક્ટરોએ એ પુસ્તકની પ્રશંસા કરી હતી. તેથી એ પુસ્તકનો ગુજરાતીમા અનુવાદ કરવાનો વિચાર સૂઝી આવ્યો અને તેનો તરજુમો ડૉ. સત્યેન્દ્રપ્રસાદ ભગવાનલાલ બાદશાહ પાસે કરાવવામા આવ્યો હતો

કોલેરાનો ભય હવે તો બહુ ઓછો થઇ ગયો છે પણ એ ઝવલેણ રોગ અટકાવવાને કેટલીક સાવચેતી રાખવી જરૂરની છે, રેડક્રોસના કામ માટે જાણીતા થયેલા વડોદરા રાજ્યના માજી સેનિટરી કમિશનર ડૉ. ધનજીભાઇ હોરમસજી મહેતાએ કોલેરા વિષે એક વ્યાખ્યાન આપ્યુ હતુ. વળી અકસ્માત વખતે લેવાના તાત્કાલિક ઉપાયો, ગર્ભપોષણ અને સુવાવડ, રેડક્રોસ વગેરે વિષયો પર એમણે અનેક પુસ્તકો અને લેખો લખેલા છે, અને તે સર્વ લોકોપયોગી નીવડ્યા છે. ગુજરાતમા આરોગ્ય અને વૈદકને લગતુ ઉપયુક્ત સાહિત્ય તૈયાર કરવા સારૂ એમને ખરેખર ધન્યવાદ ઘટે છે.

"મેલેરિયા તો દરેક સ્થળે જોવામા આવે છે, પૂરતી સંભાળ રાખ્યે તે દૂર કરી શકાય છે એ વિષે ડૉ. હરિપ્રસાદની ભલામણો ગ્રહણ કરવા જેવી છે

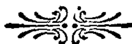
"જુદા જુદા તાવ, તેના ચિહ્‌ન અને ઉપાય" એ વિષય એક ડૉક્ટરે ચર્ચેલો છે. તેના લેખક ભાઇ ચુનીલાલ ગોવિંદલાલ સુતાર એ નિબંધ છપાયા પછી અમે જણાવવાને દિલગીર છીએ કે મૃત્યુ પામ્યા હતા. એ લેખમા જુદા જુદા તાવ વિષે જે હકીકત સંગ્રહી છે, તે અનેક રીતે જાણવા વિચારવા જેવી છે.

× શિક્ષિત આર્ય સંતાનોનુ આરોગ્ય, પૃ ૨૬૬-૬૭.

ક્ષયનું દરદ તો કારમું છે અને તે અસાધ્ય રોગ ગણાય છે પણ તેને ઉગતો દાબવામાં આવે છે તો દરદી તેના ભયમાંથી મુક્ત થઇ શકે છે. એ સબંધમાં દવા કરતા ખોરાક એને બહુ સહાયકર્તા નીવડે છે. એ રોગને લગતી વિશ્વસનીય માહિતી ડૉ. શંભુપ્રસાદ દશરથલાલના નિબંધમાંથી મળશે. એ નિબંધ એમણે પ્રથમ ઇંગ્રેજીમાં લખ્યો હતો, અને તે બદલ એમને ઈનામ પણ મળ્યું હતું. તે પરથી એની ઉત્તમતા તેમ ઉપયોગિતા જોઈ શકાશે.

દર વર્ષે એકાદ માસ કે પખવાડીયું એવું આવે છે, કે જેમાં ઓરી, બળીઆ, અછબડા વગેરેનો ખૂબ વાવર હોય છે, અને લોકની અજ્ઞાનતાને લઇને સેંકડો બાળકો એ રોગોને ભોગ થઇ પડે છે, અને જે બચે છે, એ રોગને લઇને તેમાના કેટલાક કાઇને કાંઈ પ્રકારની ઈજા પામે છે ડૉ બાલકૃષ્ણ અમરજી પાઠક પાશ્ચાત્ય પદ્ધતિએ શિક્ષણ પામેલા એમ. બી. બી એસ,ની ઉપાધિવાળા એક બાહોશ ડૉકટર છે, તે ઉપરાંત તેઓ આયુર્વેદનું બહુ સારૂં જ્ઞાન ધરાવે છે. પણ એ સૌમા આપણું વિશેષ ધ્યાન ખેંચે એવો એમનો સાહિત્ય પ્રતિ અનુરાગ છે પ્રાચીન આયુર્વેદ સાહિત્યનું સંશોધન અને સંપાદન કાર્ય હાથમાં તેઓ આદરી રહ્યા છે, અને આપણા ગુજરાતી માસિકોમાં જેઓ એમના લેખો વાંચે છે એમની ખાત્રી છે કે એમની કલમમાંથી જે કાંઈ લખાઇ આવે છે, તે એકલું માહિતીસભરજ નહિ, પણ અનુભવવાળું અને વિચારપૂર્ણ હોય છે, તેથી તે વિશેષ આદરપાત્ર થઇ પડે છે.

ઓરી, અછબડા વિષે એમણે સહરહુ ભાષણ લખી આપ્યું હતું, અને અમારી ખાત્રી છે કે જનતાને તે ઉપકારક થઇ પડશે

સર રમણભાઈ મહીપતરામ નીલકંઠ

(પૃ ૧૫૧)

સર રમણભાઇ મહીપતરામ

" તનું ત્યાગતા કીર્તિ વાસે દીપી રહે.
મનઃ સુજ્ઞ તું એવી ક્રિયા કરી લે;
મનઃ ચંદને જેમ કાયા ઝીઝાવી,
રહે અંતરી સજ્જનોના રીઝાવી. "

મનબોધ—શ્રી સમર્થ રામદાસ સ્વામી.

સોસાઇટીના વહિવટ અંગે સર રમણભાઇના ગાઢ પરિચયમા આવવાનું સુભાગ્ય અમને પ્રાપ્ત થયુ તેના પૂર્વે કેટલાક સમયથી ગુજરાત સાહિત્ય સભાના મંત્રી તરીકે એમની સલાહ અને સૂચનાનુસાર કાર્ય કરવાના અનેક પ્રસંગો મળ્યા હતા, તેમા અમે એમની સાલસાઇજ અનુભવી હતી અને એમની વિદ્વત્તા માટે તો આદરભાવ પ્રથમથી જ હતો.

ઉછરતા નવા અને શિખાઉ વિદ્યાર્થીઓને સાહિત્યના વાચન અને અભ્યાસમા એઓ સહૃદયતાપૂર્વક ઉત્તેજન આપતા તેનુ એક દૃષ્ટાત નોધીશું.

ગુજરાત કોલેજમા અભ્યાસ દરમિયાન અમે કેટલાક મિત્રોએ મળીને "લિટરરી ક્લબ" નામની એક સંસ્થા સ્થાપી હતી, તેના અંગે એક ન્હાનુ પુસ્તકાલય કાઢ્યું હતુ, અને તેના મંત્રી તરીકે અમે પુસ્તકની મદદ માટે રમણભાઇ સાહેબને અરજ કરતા તાજું જ બહાર પડેલુ એમનુ "કવિતા અને સાહિત્ય" નામનુ પુસ્તક એમણે ભેટ મોકલ્યુ હતુ. આમ એક પ્રકારનો ગુણાનુરાગ હતો, તેમા એમના હાથ નીચે કામ કરવાનુ પ્રાપ્ત થતા એ ગુણાનુરાગ એમના પ્રતિ પૂજ્યભાવ અને ભક્તિમા પરિણમ્યો. અને એમના ચારિત્ર્યનો અમારા પર એવો પ્રબલ પ્રભાવ પડ્યો હતો કે એક મહાનુભાવ અને સજ્જન પુરૂષ તરીકે અમે એમનુ અદ્યાપિ પ્રેમપૂર્વક સ્મરણ કરીએ છીએ.

લાલશંકરભાઇ પછી સોસાઇટીના ઓન સેક્રેટરી રમણભાઇ નિમાશે એવી સામાન્ય માન્યતા હતી. તેનુ કારણ લાલશંકરભાઇનો મહીપતરામ પ્રત્યેનો ગુરૂભાવ અને એમના કુટુંબ પ્રત્યેનો વાત્સલ્યભાવ હતો.

મહીપતરામભાઇએ એમના શિષ્યોનો એટલો બધો પ્રેમ મપાદન કર્યો હતો કે તેઓ સઘળા એમને એક ગુરૂ અને વડિલતુલ્ય પૂજતા અને માન આપતા હતા; અને આજે પણ એ શિષ્ય મંડળના કુટુંબીજનો મહીપતરામના કુટુંબ સાથે એવો માયાભર્યો વર્તાવ અને ગાઢ સંબંધ સાચવી રહ્યા છે, એ પરથી સમજાશે કે રમણભાઈના શ્રેયમા લાલશંકરભાઇ એક વડિલ બંધુની પેઠે ૨સ લેતા અને સઘળા સાર્વજનિક કાર્યોમા એમને પોતાની સાથે રાખતા, એટલુજ નહિ પણ તેમને પાવરધા કરવા સારૂ તે કામનો બોજો પણ એમના ઉપર નાખતા હતા તે સબંધમા આ જુલાઇ માસમા બહાર પડેલા "સ્વ સર રમણભાઇ" એ પુસ્તકમાં "જીવન વિધાયક" એ લેખમા શેઠી વિદ્યાબ્હેને જે હકીકત નોંધી છે તે જાણવા જેવી થઇ પડશે

"મહીપતરામ અનાથાશ્રમ, પ્રાર્થના સમાજ, સંસાર સુધારા સમાજ, વગેરેના કામમા લાલશંકરભાઇએ તેમને જોડયા એક પિતા પોતાના પુત્રના ભવિષ્ય માટે કાળજી રાખે તેથી વિશેષ લાલશંકરભાઇએ રાખી છે એમ કહેવામા અતિશયોક્તિ નથી. પોતાના સર્વ કાર્યોના વારસ કરવાની ધારણાથીજ તેમણે આવો ભાર રાખેલો."*

જાહેર જીવનમા રમણભાઇએ પ્રવેશ કર્યો તે પહેલાથી તેઓ સોસાઇટીના કામકાજથી વાકેફ હતા, મહીપતરામભાઇ એ સંસ્થાના ઓન. સેક્રેટરી હતા તેને લઇને તેમ જ સાહિત્ય શોખથી પ્રેરાઇને તેઓ ગ્રેજ્યુએટ થયા પછી તુરત સન ૧૮૮૯ મા સોસાઇટીના આજીવન સભાસદ થયા હતા એને આગળ વર્ષે મુબાઇમા એમણે "કવિતા" પર એક નિબંધ વાચ્યો હતો તે "બુદ્ધિપ્રકાશ" મા પ્રસિદ્ધ થવા સારૂ મોકલ્યો હતો

સન ૧૮૯૧ મા મહીપતરામભાઇનુ અચાનક મૃત્યુ થતા રમણભાઇને સોસાઇટીની મેનેજીંગ કમિટીમા લેવામા આવ્યા હતા, અને સન ૧૯૧૨ મા લાલશંકરની માંદગી દરમિયાન તેઓ તેના ઓન. સેક્રેટરી નિમાયા તે સન ૧૯૨૮ મા એમનું અવસાન થતા સુધી એ પદે રહ્યા હતા

બીજી રીતે જોઇએ તો મહીપતરામનો સોસાઇટી સાથેનો સંબંધ તેઓ અમદાવાદમા પ્રથમ આવ્યા ત્યારથી શરૂ થાય છે, સન ૧૮૭૮ માં તેઓ તેના ઓન. સેક્રેટરી નિમાયા હતા, અને તે ગાદી તે પછી એમના પ્રિય

* સ્વ. સર રમણભાઇ પૃ ૪૨૧

શિષ્ય લાલશંકરે સંભાળી લઈ છેવટે એમના વારસ રમણભાઇને સુપરત કરી હતી; તેનું સુરક્ષણ લેડી વિદ્યાબ્હેન આજે લાગણીપૂર્વક કરી રહ્યાં છે.

સન ૧૯૧૨ માં લાલશંકર પથારીવશ થયા તે વખતે એમના વતી ઓન. સેક્રેટરી તરીકે કામ કરવા મેનેજીંગ કમિટીએ રા. બા. રમણભાઇને નીમ્યા હતા અને તે હોદ્દાપર તેઓ પાછળથી દર વર્ષ ચાલુ ચુંટાતા રહ્યા હતા.

લાલશંકરના વીમાના રૂ. ૧૦૦૦૦ ની બાબતમાં ભાઇશંકર અને રમણભાઇ વચ્ચે ખટરાગ ઉભો થયો હતો, પરંતુ રમણભાઇ પ્રત્યે પ્રમુખને એટલું માન હતું કે સોસાઇટીના આજીવન સભ્યોને એમના તરફથી પ્રોક્ષીપત્ર બીજે વર્ષે મોકલી આપ્યો હતો તેમાં રમણભાઇને કાયમના ઓનરરી સેક્રેટરી નિમવાનું ભાઇશંકરભાઇએ સુચવ્યું હતું. તેમના એ શબ્દો નીચે મુજબ હતા:—

" છેવટમાં મારી એટલી જ ભલામણ છે કે ધી ઓનરેબલ રા. બા. રમણભાઇ મહીપતરામ નીલકંઠે એટલો બધો સંતોષ આપ્યો છે કે તેમને હમેશના ઓનરરી સેક્રેટરી નિમાયલા જોયાથી હું ઘણો ખુશી થઇશ."*

વિરોધીઓનો પણ એમના વિવેકભર્યાં વર્તનથી, તેઓ કેવો ચાહ સંપાદન કરી શકતા તેનું આ એક સુંદર ઉદાહરણ છે.

લાલશંકરભાઇ હસ્તક સોસાઇટીનો વહિવટ રહ્યો ત્યાં સુધી તેની સઘળી જવાબદારી તેઓ પોતાના શિરે લઈ લેતા; અને સોસાઇટીની ન્હાની મ્હોટી વિગતોથી તેઓ એટલા સારા માહિતગાર હતા અને તેના કામકાજમાં એવી પ્રતિષ્ઠા સ્થાપી હતી કે કમિટીના સભ્યો એમના અભિપ્રાયને વજન આપતા અને તેઓ સુચવે વા જણાવે તેમ સોસાઇટીનું લગભગ સઘળું કામકાજ થતું હતું.

લાલશંકરના હાથ નીચે લગભગ ત્રણ વર્ષ સુધી તાલીમ લેવાનું અમને સુભાગ્ય સાંપડ્યું હતું, અમારા પૂર્વે સોસાઇટીની ખુરશીએ એમના અમલ દરમિયાન જે ભાઇઓ આવી ગયલા તેઓ સઘળા બીજા કોઈ કારણસર નહિ તો એમના ઉગ્ર સ્વભાવ વિરૂદ્ધ ટીકા કરતા એમ અમે સાંભળ્યું હતું. પરંતુ એમની સાથે કામકાજમાં અમને તો એવું ગોઠી ગયું હતું કે કોઇ દિવસે એમના વિરુદ્ધ ફરિયાદનું કારણ મળ્યું નહોતું; ઉલટું

* જુઓ, પૃ. ૫૮.

એમની પાસેથી અમે અમારી કારકિર્દીના આરંભમા દુનિયાદારી સંબંધી ઘણું શિખ્યા હતા અને એક શુભેચ્છકની પેઠે તેઓ અમારા હિતમા કાળજી ધરાવતા હતા.

એમની દેખરેખ નીચે સોસાઇટીના વહિવટથી અમે વાકેફ થયા હતા અને એમની કાર્યપદ્ધતિને અનુસરીને તેનું સઘળું કામકાજ ચલાવતા હતા. તેમા એવી ટેવ પડી ગઈ હતી કે કોઇ પત્રનો સ્પષ્ટ જવાબ આપવો ઠીક ન લાગે તો અમે તેનો ઉપલક અથવા ગોળ ગોળ ઉત્તર લખી જણાવતા હતા પણ રમણભાઇ સાથે કામનો પ્રસગ પડયો ત્યારથી એ રીતિ સમૂળગી બંધ પડી ગઇ.

લાલશંકરભાઇની માદગી દરમિયાન એક પત્રનો જવાબ રમણભાઈની સહીથી મોકલવાનો હતો ઘણુ કરીને એ પત્ર વડોદરા રાજ્યના વિદ્યાધિકારી સાહેબનો આવેલો હતો, અને તેમા સોસાઇટીના ધોરણને લગતા કેટલાક ખુલાસા કરવાના હતા અમે તો રીતમુજબ તેનો મોઘમ જવાબ લખી રમણભાઇ પાસે મદી થવા માટે રજુ કર્યો; પણ એમને તે પસંદ ન પડયો. એમની કાર્ય પદ્ધતિ તો એવી કે દરેક વિગત સ્પષ્ટ રીતે જણાવવી જોઇએ એટલુજ નહિ પણ પત્રમા પૂછાવેલા મુદ્દાઓનો પુરેપુરો ખુલાસો આપવો જોઇએ, તેમજ એમની પ્રકૃતિ એવી હતી કે જે કાઇ પત્ર વગેરે લખવુ હોય તે કામ જાતે જ કરી નાખે; પરાયા પાસે કામ કરાવવાનું પસંદ જ નહિ. મ્હોટા અગત્યના કાફ્ટથી માડીને એક પરબીડીઆના સરનામા સુધીનું સઘળું કામ તેઓ હાથે કરતા. અન્યનો વિશ્વાસ નહિ એમ નહિ પણ તે હાથે કરે ત્યારે જ તેમને સંતોષ વળતો હતો. તેથી એમને કામનો બહુ ધસરડો કરવો પડતો; અને એમનો કિમતી સમય નજીવી ચીજો કરવામા બહુ વ્યતિત થતો; અને એમની પા સે કામ તો થોકબંધ પડેલુ હોયજ; તેના ઉકેલ માટે રાત્રે ઉજાગરા વેઠવા પડે; પણ એમનો એ સ્વભાવ મરણપર્યંત ચાલુ રહ્યો હતો કામની ચિવટ અને ચોક્કસાઇ એમ કરવાને તેમને પ્રેરતી; અને એઓ નિયમિત પણ એવા કે જ્યા સુધી કોઈ પત્રનો ઉત્તર લખાયો ન હોય ત્યા સુધી તેને પોતાની પાસે ડાયરીમા રાખી મૂકતા અને તેનો જવાબ લખ્યા પછી, તે પર નોંધ કરી ઠેકાણે મૂકતા હતા

આમ, એમની પાસેથી પહેલે જ પ્રસગે જેને આપણે ગંજીફાના પાના ખુલ્લા મૂકીને રમવાનું કહીએ તેમ પત્રવ્યવહારમા તેમ ચ નુ વહિવટમા

બધું સ્પષ્ટ રીતે અને ખુલ્લું જણાવી દેવાનો બોધપાઠ અમે શિખ્યા અને તે અમને જીવનમા બહુ ઉપયોગી અને લાભદાયી માલુમ પડયો છે; અને એ રીતિથી અમે કદી નાહક મનોવ્યથા જાણી નથી

સત્સંગ જેમ સુખદાયી અને પ્રોત્સાહક નિવડે છે, તેમ એમની પાસે કામ કરવામા અમે પુરતી આશાએશ, અને શાન્તિ મેળવ્યા છે. અને એમનું સૌજન્ય તો કદિ વિસરાય એમ નથી. સોસાઇટીનું કામ હોય તો તેઓ ઓફીસમા જાતે આવ્યા હશે પણ એમણે એમની પાસે અમને બોલાવ્યાનુ કદિ જાણ્યુ નથી.

એમના નૈતિક જીવને તો અમારાપર ખૂબ છાપ પાડી હતી, તેઓ નીતિમા સંપૂર્ણપણે માનતા અને તે પ્રમાણે મક્કમતાથી વર્તતા હતા. એમના જેવુ પ્રમાણિકપણુ અમે બહુ થોડા મનુષ્યોમા જોયુ છે; અને એમનું ચારિત્ર જેમ પ્રશંસનીય તેમ અનુકરણીય અમને જણાયુ છે.

ઉપર લાલશંકરના વીમાના પ્રસંગનો અમે ઉલ્લેખ કર્યો છે, તેની ચર્ચા કમિટીમા ઉપસ્થિત થતા ભાઇશંકરે એમને કોર્ટનો બાઉ બતાવ્યો હતો, પણ રમણભાઇએ તે રોશંજને સ્વીકારી લેતા જણાવ્યુ હતુ કે, સૌનો ન્યાય તોળવાવાળો પ્રભુ ઉપર બેઠેલો છે અને તે અન્યાય કદિ સાખી શકશે નહિ.

ન્યાય અને નીતિમા, સત્યમા અને પ્રભુના પ્રેમમા એમની અડગ શ્રદ્ધા હતી, અને એમનુ જીવન રહસ્ય સમજવાને એ સૂત્રો તેના ચાવીરૂપ છે

ઉપરોક્ત વીમાના પ્રશ્નના અંગે અમારા ઉપર પણ કેટલીક તવાઇ આવી પડી હતી અને અમે એવા હતાશ પામી ગયા હતા કે જો રમણભાઇ સાહેબની સહાયતા અને સહાનુભૂતિ અમારા પ્રતિ ન હોત તો તે દિવસથી સોસાઇટીમાથી છુટા થયા હોત પણ પરમાત્માની ગતિ કઇ ન્યારી છે. એમની હૂંફથી અમે એ કટોકટીના દિવસો વટાવી નાખ્યા હતા અને એમનું એ ઋણ અમે કદિ વિસરી શકીશુ નહિ

સર રમણભાઇના હસ્તક સોસાઇટીનુ સુકાન આવ્યા પછી તેની પ્રગતિનો ઇતિહાસ આ પુસ્તક છે, અને એ બધુ કામકાજ એવી રીતે થયેલુ છે કે આ કામ અમુક વ્યક્તિએ કર્યું, અથવા તો અમુક કામમા ફલાણાનો હાથ હતો એમ તેનો ભેદ પાડી શકાય નહિ, પણ એટલુ નિર્વિવાદ છે કે સન ૧૯૨૦ પછી સોસાઇટીનુ તંત્ર કશા ઘર્ષણ વિના, એકસપથી અને સૌનો સહકાર મેળવીને પ્રગતિમાન રહ્યું છે અને એ તેની સફળતાનુ કારણ મુખ્યત્વે એમનુ વ્યક્તિત્વ હતુ

એ સમય દરમિયાન સોમાઇટી સર્વ રીતે આબાદ, સમૃદ્ધ અને પ્રગતિમાન થયેલી છે, તેની પ્રતીતિ એની સભાસદ સંખ્યામાં વધારો, તેને મળેના સંખ્યાબંધ નવા ટ્રસ્ટફંડો, તેના પ્રકાશનોની વિવિધતા અને સંગી સંખ્યા તેમ તેણે ઉપાડી લીધેલી લોકોપકારી પ્રવૃત્તિઓ, તે પરથી થશે

સર રમણભાઈ જીવનના જે ક્ષેત્રમાં પડતા તેમાં અગ્રસ્થાને જઈને બેસતા અને એ સર્વમાં એમના વ્યક્તિત્વની છાપ જણાતી હતી સાહિત્યનું, સમાજસેવાનું, સમાજસુધારાનું, મ્યુનિસિપાલિટીનું કે બીજું કોઈ પણ કાર્ય તેઓ હાથ ધરતા તે એવી લાગણીથી અને મમતથી કે તા કે એ વડે તે કાર્ય ખીલી અને દીપી ઊઠતું હતું

એમનો મનોનિગ્રહ એવો જબરો હતો કે એક અવધાનીની પેઠે જુદા જુદા કામોમાં તેઓ એમનું ચિત્ત પરોવી શકતા અને એથી આ અભ્યાસ થતા હતા કેટલીકવાર એવું બનતું હતું કે પોતે કંઇ કામમાં રોકાયલા હોય તે દરમિયાન ચાલુ કામે તે બેસું બીજું કામ પણ તેઓ કરતા પણ એમનું મગજ એટલું સાવચેત રહેતું કે એ કામમાંનો કોઈ મુદ્દો કે લીન એમના ધ્યાનબહાર જતી નહિ

પુસ્તક વાંચે તે પણ કટકે કટકે, કાંઇક સમય મળે એટલે એમની બેગમાંથી તે પુસ્તક કાઢે અને જ્યાંથી અધૂરૂં રહ્યું હોય ત્યાંથી આગળ ચલાવે, તો પણ આગળ વાંચેલો ભાગ તેઓ ભૂલતા નહિ એવી એમની તીવ્ર સ્મૃતિ હતી એમના લેખો, વ્યાખ્યાનો આ રીતે તૈયાર કરતા અમે એમને ઘણીવાર નિહાળ્યા છે, પણ તે લખાણ એવું સ્પષ્ટ, મુદ્દાસર, મળગ અને વેગવતું ચાલે જતું કે તેને બીજીવાર સુધારવાની પણ જરૂર રહેતી નહિ, એજ નકલ તેઓ છાપખાનામાં મોકલી આપતા, અને જે કાંઈ સુધારો કરવો યોગ્ય જણાય તે તેઓ પ્રૂફમાં કરતા હતા

સર ચમનલાલ મણીલાલની સોમાઇટી તરફથી એઓશ્રીની નયુબિલિ પ્રસંગે માનપત્ર આપવાનું હતું, તે માટે જુજ દિવસો હતા અને રમણભાઈનું જીવન વ્યવસાયી, અનેક કાર્યોમાં દબાયલું, પણ ડ્રાફ્ટ વગેરે કામમાં એવા કુશળ થઇ ગયા હતા કે અડધા કલાકમાં એમણે મહત્વનું માનપત્રનું કામ પતાવી નાખ્યું હતું અગત્યના કામ માટે પણ પૂર્વ તૈયારીની એમને જરૂર રહેતી નહિ

એમની પ્રવૃત્તિ અમુક કાર્યમાં મર્યાદિત હતી એમ નહોતું શહેરની તમામ સાર્વજનિક પ્રવૃત્તિમાં તેઓ આગળ હોયજ, અને તેને નહીને

સોસાઇટી તેના કેન્દ્રરૂપ થઈ પડતી; અને એ પ્રવૃત્તિ અંગેની સભાઓ પણ સોસાઈટીની ઓફીસમા વારંવાર થતી હતી.

એમની લોકપ્રિયતા પહેલેથી હતી અને તે કેવી સર્વદેશી હતી તે બતાવવા એક પ્રસંગ અહિં નોંધીશું, તે જેમ અપૂર્વ તેમ અમદાવાદના ઇતિહાસમા પ્રથમ હતો.

સન ૧૯૧૨મા રમણભાઇને રા. બા.નો ઇલ્કાબ સરકારે મળ્યો હતો, ત્યાર જે અભિનંદનો મળ્યા તેમા અમદાવાદના વર્તમાનપત્રો, માસિકો અને પ્રેસ માલીકોએ પણ એક માનપત્ર એનાયત કર્યું હતુ.

છાપખાનાવાળાઓ સાથે એમને સીધો સબધ ન હતો, જો કે અમદાવાદમા પહેલવહેલુ ટાઈપનુ પ્રેસ આણવાનો યશ મહીપતરામભાઇને છે. ઘણા વર્ષોથી તેઓ "જ્ઞાનસુધા" ચલાવતા હતા એ એમનો એક પત્રકાર તરીકે વર્તમાનપત્રો સાથેનો સંબંધ કહેવાય પણ એ સૌને એમના પ્રતિ એટલો બધો સદ્‌ભાવ હતો કે એઓએ એ લાગણી વ્યક્ત કરવા સારૂ એમને એક માનપત્ર આપવા ઉપરોક્ત પ્રસગનો ઉપયોગ કર્યો હતો.

એ બનાવની નોધ અમે તે વખતે બુદ્ધિપ્રકાશમા લીધી હતી, તે પરિશિષ્ટમા આપીએ છીએ

તે પછી લાબા ગાળે એઓ શરીરે અશક્ત થઈ પડયા બાદ નામદાર સરકારે એમને નાઇટહુડ નો ઈલ્કાબ નવાજેશ કર્યો હતો. એમને મળેલા એ માનથી સૌ કોઈ ખુશ થયા હતા. શહેરીઓએ એમને એક જાહેર માનપત્ર અર્પીને એમની અનેકવિધ સેવાની યોગ્ય કદર કરી હતી અને સોસાઈટીએ પણ તેમને એ પ્રસગે પોતાના હર્ષની લાગણી પ્રદર્શિત કરતુ એક માનપત્ર આપ્યુ હતુ, તેનો વૃત્તાંત કમિટીના પ્રોસિડિંગ્સમાથી આપીએ છીએ

સર રમણભાઇને અભિનંદન

ગુજરાત વર્નાક્યુલર સોસાઈટી તરફથી સર રમણભાઇને નાઇટહુડનો ઈલ્કાબ મળ્યો તે માટે અભિનદન આપવા મેનેજીંગ કમિટીનુ એક ડેપ્યુટેશન તા. ૨૧મી જાન્યુઆરી ૧૯૨૭ને શુક્રવારે સવારે નવે વાગે એઓના બંગલે ભદ્રમા ગયું હતુ. તે વખતે નીચેનુ માનપત્ર આસિસ્ટન્ટ સેક્રેટરી હીરાલાલ પારેખે વાચી સભળાવ્યુ હતુ. તે પછી કમિટીના સભ્યો તરફથી સુદર ચાદીનો ટી સેટ મે પ્રમુખ રા. બા. કેશવલાલ ધ્રુવે અર્પણ કર્યા પછી, એઓને હીરાંસુ ઇન્ડ્રી હારપાન આપી પાછુ ફર્યું હતુ.—

સર રમણભાઇ મહીપતરામ નીલકંઠ, નાઇટ,

બી એ. એલએલ બી,

અમદાવાદ.

નવા વર્ષના માન અકરામના પ્રસંગમાં નામદાર હિન્દી સરકારે આપને નાઇટહુડનો માનવંતો ઇલ્કાબ એનાયત કર્યો તે બદલ અમે ગુજરાત વર્નાક્યુલર સોસાઇટીના સભ્યો આનંદ સાથે અભિનંદન આપિયે છીએ

સોસાઇટી સાથેનો આપનો સંબંધ બહુ ગાઢો અને લાંબા સમયનો છે, ઘણા વર્ષો સુધી આપના પિતાશ્રી રા. બા. મહીપતરામભાઇએ સોસાઇટીના ઑન સેક્રેટરી તરીકે તન દેહ કાર્ય કર્યું હતું. તેમના સમયમાં જ આપ સોસાઇટીની મેનેજીંગ કમિટીના સભ્ય નિમાયા હતા, અને સન ૧૯૧૨ થી તેના ઑન સેક્રેટરી છો. આપનું એ કાર્ય, જણાવવાની જરૂર નથી કે, ઉજ્જવળ અને શોભાસ્પદ છે.

એકલા સોસાઇટીના નહિ પણ માનવ જીવનના જે જે ક્ષેત્રોમાં આપે પ્રવૃત્તિ આદરી છે તે તેમાં આપે સંગીન ફાળો આપ્યો છે, અને તેમાં યશ અને કીર્તિ સંપાદન કર્યાં છે.

બાલ્યાવસ્થામાં કૉલેજમાં હતા ત્યારથી આપે સાહિત્યમાં રસ લેવા માંડેલો, તે પછી ભદ્રંભદ્ર, કવિતા અને સાહિત્ય, રાઇનો પર્વત, હાસ્યમંદિર વગેરે રચીને જે માનભર્યું સ્થાન સાહિત્યકાર તરીકે આપે મેળવ્યું છે તે મગરૂરી લેવા જેવું છે પ્રજાએ પણ આપને સાહિત્ય પરિષદના પ્રમુખ નીમી તે કાર્યની કદર કરી છે જ.

સમાજસુધારાના સંસ્કાર આપને આપના પિતા પાસેથી વારસામાં ઉતરેલા અને તે આપે એવી સારી રીતે પોષ્યા અને ખીલવ્યા છે કે સમાજસુધારક તરીકે આપને પ્રથમ સ્થાન અપાય છે

એવીજ યશસ્વી અને ઉપયોગી આપની શહેરસેવા છે, છેલ્લા ૨૫ વર્ષથી આપ એક મ્યુનિસિપલ કૌન્સિલર તરીકે સતત કાર્ય કરતા આવ્યા છો અને તેનું પ્રમુખસ્થાન એકથી વધુ સમય દીપાવ્યું છે, એટલુંજ નહિ પણ જે તે આપની એ સેવાની મુક્તકંઠે પ્રશંસા કરે છે.

આપની જાહેર પ્રવૃત્તિ અને સેવા આટલેથીજ સમાપ્ત થતી નથી. સોસાઇટીની પેઠે શહેરની અનેક સાર્વજનિક સંસ્થાઓ સાથે આપનો, પ્રમુખ, સેક્રેટરી કે ટ્રેઝરર તરીકે નિકટ સંબંધ છે, અને તે પાછળ આપ ઘણા સમયનો અને શક્તિનો વ્યય કરો છો, એ જાણીતું છે.

આ સર્વ કાર્યની પ્રજા અને સરકાર ઉભય કદર કરે એ યોગ્યજ છે અને તેની જેટલી પ્રશંસા થાય તે ઓછી જ લેખાય.

આપને મળેલું આ અનુપમ માન ભોગવવા પરમાત્મા આપને દીર્ઘાયુ અને આરોગ્ય બક્ષો એવી પ્રાર્થના સાથે અમે વિરમીએ છીએ

ગુજરાત વર્નાક્યુલર સોસાઇટી, અમદાવાદ.
તા ૨૧ મી જાન્યુઆરી ૧૯૨૭

અમે છીએ
આપના સ્નેહી બંધુઓ,

ડાહ્યાભાઈ પીતાંબરદાસ દેરાસરી	કેશવલાલ હર્ષદરાય ધ્રુવ
કૃષ્ણલાલ નરસીલાલ દેસાઇ	મંગળદાસ ગીરધરદાસ
ગણેશ વાસુદેવ માવલંકર	ખુશાલદાસ ગોકળદાસ પટેલ
અંબાલાલ દલસુખરામ લખીયારા	મુળચંદભાઇ આશારામ શાહ
ચીમનલાલ દલપતરામ કવિ	જોસફ બેન્જામીન
હોમી પી. વાડિયાલા	નગીનદાસ પુરૂષોત્તમદાસ સંઘવી
પ્રાણજીવનદાસ નારણદાસ ડોક્ટર	જનુભાઇ અચરતલાલ સૈયદ

પ્રમુખ અને મેનેજીંગ કમિટીના સભ્યો, ગુ. વ. સોસાઇટી.

આ પ્રકરણ પૂરું કરતાં પૂર્વે સર રમણભાઇએ સોસાઇટીને 'કવિતા અને સાહિત્ય'નું પુસ્તક ફરી છપાવવાની પરવાનગી આપી હતી તેનો ઉલ્લેખ કરવો ઘટે છે.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠની સ્થાપના થતાં તેના અભ્યાસક્રમમાં ગુજરાતી પુસ્તકોની પસંદગી થવા માંડી તેમાં 'કવિતા અને સાહિત્ય'નો પણ સમાવેશ કરવામાં આવ્યો હતો.

સન ૧૯૦૩માં કવિતા અને સાહિત્યનું પુસ્તક બહાર પડયું હતું, અને તેની બે પાંચ નકલો એ વખતે માંડ મળી શકે એમ હતું. રમણભાઇ એ પુસ્તકની નવી આવૃત્તિ કઢાવવાનું વિચારી રહ્યા હતા, એમને અમે તે પુસ્તક સોસાઇટી તરફથી પ્રસિદ્ધ કરવાની વિનંતિ કરી તેનું કારણ એવું ઉત્તમ પુસ્તક બહોળો પ્રચાર પામે એ હતું 'કવિતા અને સાહિત્ય'નું પુસ્તક બહાર પડયું ત્યારથી, તેની એક મૂલ્યવાન કૃતિમાં ગણના થયેલી છે, અને ગુજરાતી સાહિત્યનો અભ્યાસ કરનારને તે માર્ગદર્શક તેમ મદદગાર થઈ શકે તેવું વિદ્વત્તાભર્યું અને વિચારણીય પુસ્તક છે.

મેનેજીંગ કમિટીની સંમતિ મેળવી 'કવિતા અને સાહિત્ય'નું નવું પુસ્તક રમણભાઈની હયાતી દરમિયાન છપાયું હતું, અને બીજું પુસ્તક તૈયાર થાય તે પહેલાં એમનું અવસાન થયું હતું.

એ ખોટ સોસાઇટીને તેમ સમસ્ત દેશને ન પૂરી શકાય એવી મ્હોટી હતી. એવા નિઃસ્વાર્થ સેવાભાવી કાર્યકર્તાઓ બહુ થોડા હોય છે.

એમના દુઃખદ અવસાન માટે શોક પ્રદર્શિત કરવા સોસાઇટીની ખાસ સભા ભરવામાં આવી હતી. તેમાં એમની સોસાઇટીની લાંબી મુદતની કીંમતી સેવાની યત્કિંચિત કદર કરવા જે ઠરાવ પસાર થયો તે નીચે પ્રમાણે હતોઃ—

"ગુજરાત વર્નાક્યુલર સોસાઇટીની આ અસાધારણ સામાન્ય સભા સર રમણભાઇ મહીપતરામ નીલકંઠ, નાઇટના દુઃખદાયક અવસાનની નોંધ લે છે, છેક સન ૧૮૯૦થી સોસાઇટી સાથે મેનેજીંગ કમિટીના સભ્ય તરીકે એમનો સંબંધ જોડાયો હતો અને સન ૧૯૧૨માં તેઓ તેના ઓનરરી સેક્રેટરી નિમાયા હતા. આ પ્રમાણે સોસાઈટી સાથેનો એમનો સંબંધ લાંબા સમયનો અને ગાઢ હતો અને સ્વ૦ મહીપતરામના સમયથી ચાલતો આવે છે. એ સેવા કાર્યમાં એમણે પોતાનો એટલો બધો સમય આપ્યો છે અને તે પાછળ એટલો પરિશ્રમ ઉઠાવ્યો છે, કે જેનું મૂલ્ય થાય એમ નથી. એવી એમની એ અપૂર્વ અને કીંમતી સેવાની યત્કિંચિત કદર કરવા આ સભા ઠરાવ કરે છે કે સોસાઇટીએ પોતાના ફંડમાંથી એમના નામનું રૂ. ૫૦૦૦)નું એક જુદું સ્મારક સ્થાપવું અને એ ફંડના વ્યાજમાંથી નીચે પ્રમાણે વ્યવસ્થા કરવી.

(૧) મુંબાઇ યુનિવર્સિટિની બી.એ.ની પરીક્ષામાં અચ્છિક વિષય તરીકે ગુજરાતી ઓનર્સ કોર્સ લઇ જે વિદ્યાર્થી ઉંચે નંબરે પાસ થાય તેને સર રમણભાઈ સુવર્ણચંદ્રક દર વર્ષે આપવો

(૨) સર રમણભાઈના જીવન વિષે માહિતી આપતા લેખો, સ્મરણો, નોંધ, પત્રો વગેરે એમના મિત્રો, સંબંધીઓ, અને પ્રસંશકો પાસે લખાવી મેળવી, તે સંગ્રહ એક સ્મારક ગ્રંથ રૂપે બહાર પાડવો.

(૩) પ્રતિ વર્ષ સુવર્ણચંદ્રકનો ખર્ચ બાદ જતાં વ્યાજની રકમ બચત રહે અને એકઠી થાય તેમાંથી વક્તૃત્વ સાહિત્ય, ભાષાશાસ્ત્ર, ઇતિહાસ, અને સમાજસુધારાના વિષયને લગતાં પુસ્તકો 'સર રમણભાઇ ગ્રંથમાળા' એ નામે લખાવી પ્રસિદ્ધ કરવા."

સર રમણભાઈ નીલકંઠના સન્માનાર્થે સાહિત્યસભાનો મેળાવડો

(પૃ ૧૬૦)

ગુજરાત વર્નાક્યુલર સોસાયટીનું કાર્યવાહક મંડળ
મગનલાલ વખતચંદ ... ચહેરજ   ... સરદાર સર રમણભાઈ   ... કેશવલાલ ... મુકુંદ ... હીરાલાલ પારેખ

(પૃ ૧૬૧)

સન ૧૯૩૫ થી બી. એ.ના વર્ગમાં ગુજરાતીના વિષયમાં ઓનર્સ કોર્સ લેવાની સવડ થયલી છે એટલે રમણભાઇ સુવર્ણચંદ્રક એ વર્ગમાં ફતેહમંદ થનાર ઉમેદવારને આપવાનો પ્રબંધ થશે.

દરમિયાન રમણભાઇ સ્મારક ફંડ (રૂ. ૫૦૦૦)નું ઉપરોક્ત ઠરાવ અનુસાર જુદું કાઢવામાં આવ્યું છે, તેમાંથી એમના લેખોના બીજાં બે પુસ્તકો 'કવિતા અને સાહિત્ય'-પુ. ૩ અને કવિતા અને સાહિત્ય-પુ ૪ એ પ્રમાણે પ્રસિદ્ધ થઈ ચૂક્યાં છે, અને એમનાં ધાર્મિક પ્રવચનો "ધર્મ અને સમાજ"

એ નામથી સંકલિત કરવામાં આવ્યાં છે; અને તેનું પહેલું પુસ્તક ગયે વર્ષે સોસાઈટીના સભ્યોને બક્ષીસ અપાયું હતું.

સર રમણભાઇનો લેખસંગ્રહ સોસાઈટી પુસ્તકાકારે પ્રકટ કરે એ યોજના, તેના જ્ઞાનપ્રચારના ઉદ્દેશની દૃષ્ટિએ જેમ મહત્વની છે તેમ જનતાને રમણભાઈનું કીમતી લખાણ સસ્તી કિંમતે સુલભ થાય એ પણ થોડું ઉપકારક નથી. રાઇનો પર્વત, ભદ્રંભદ્ર અને કવિતા અને સાહિત્ય એ એમની ત્રણ કૃતિઓ ગુજરાતી સાહિત્યમાં અમરત્વ પામી છે અને તેમાં રમણભાઇના નામનો મહિમા છે.

એમનું અવસાન થયે આજે ૭ વર્ષ થયાં છતાં અનેકનાં મુખે એમની વિદ્વત્તાનાં અને એમના સૌજન્યનાં ગુણગાન સાંભળવાના પ્રસંગો પ્રાપ્ત થાય છે ત્યારે પ્રકરણના આરંભમાં ઉતારેલી સ્વામી રામદાસની પંક્તિનું અમને સ્મરણ થાય છે.

મનઃ ચંદને જેમ કાયા ઝીઝાવી,
રહે અંતરો સજ્જનોના રીઝાવી."

પરિશિષ્ટ ૫

ઓન. રા. બ. રમણભાઈ મહીપતરામને મળેલું માનપત્ર

દિવાન બહાદુર અંબાલાલભાઈના શબ્દોમાં જણાવીએ તો અમદાવાદમાં અગાઉ કદી નહિ બનેલો એવો એક અપૂર્વ અને આનંદદાયક બનાવ તા. ૩૦ એપ્રિલના દિવસે દિ. બ. અંબાલાલ સાકરલાલ દેસાઈના પ્રમુખપણા હેઠળ બન્યો હતો; અને તે અમદાવાદના માસિક પત્રો, વર્તમાનપત્રો અને પ્રેસ માલીકો તરફથી ઓન. રા. બ. રમણભાઈ મહીપતરામ નીલકંઠને તેમના દેશસેવા અને સાર્વજનિક કાર્યોની કદર કરનારૂં, તેમને નામદાર સરકારે નવાજેશ કરેલા ઇલકાબ અને મુંબઇની ધારાસભામાં સભાસદ નીમવા માટે-એક માનપત્ર અર્પણ કરવાનો મેળાવડો હતો.

ઓન. રા. બ. રમણભાઇ પ્રત્યે અમને બહુ સન્માન હોઈ તેમની પ્રશંસા કરતાં પક્ષપાત થઈ જાય એ સ્વાભાવિક છે, અને તેથી જ અતિશયોક્તિના દોષથી અમે આરોપિત ન થઇએ તેટલા માટે જાણી બુઝીને અમે તેમના સાંસારિક, ધાર્મિક, રાજકીય, સાહિત્ય અને કેળવણીને લગતા મ્યુનિસીપલ જનસેવા અને સાર્વજનિક કાર્યોની આ પ્રસંગે નોંધ લેવાનું મોકુફ રાખ્યું છે.

જેઓ રા. બ. રમણભાઇના સહવાસમાં આવ્યા છે, જેમને તેમની કાર્ય પદ્ધતિ પરિચિત છે અને જેઓ તેમના સાર્વજનિક કાર્યોથી સારી રીતે વાકેફ છે, તેઓ કહી શકશે કે તેમની સાથેના પરિચયમાં આપણે સાલસાઈ અને સભ્યતાઈ ભરેલું વર્તન અને રીતભાત અનુભવીએ છીએ, તેમની કાર્યરીતિ સરળ, એકમાર્ગી અને સત્યનિષ્ઠાથી પ્રેરાએલી પ્રામાણિક દ્રષ્ટિગોચર થાય છે અને તેમના સાર્વજનિક જનસેવાના અને દેશોન્નતિના કામો બહુ ઉદાર ભાવના અને ઉચ્ચ આદર્શથી સિંચાઇને વિકાસ પામે છે.

એમના 'નીલકંઠ' ઉપનામમાંજ ઉપરના ગુણોનું બહુ સારૂં સૂચન થાય છે. અમે માનીએ છીએ કે તે ગુણો પરંપરાથી તેમના વંશમાં ઉતરી આવીને રા. બ. રમણભાઇમાં પૂર્ણ રીતે વિકાસ પામીને દીપી નીકળ્યા છે. 'નીલકંઠ' એ નામ શિવ-મહાદેવજીનું છે અને તે નામ શાથી પડયું એ પૌરાણિક આખ્યાયિકા બહુ જાણિતી છે.

દેવ અને દાનવો મળીને સમુદ્ર મંથન કર્યું અને તેમાથી પ્રાપ્ત થએલું ઝેર શિવજીએ પાન કર્યું જેથી તે નીલકંઠ કહેવાયા એ કથા પ્રો. આનંદશંકરભાઇએ તેમની રસ અને મીઠાશભરી સમર્થ શૈલીમાં તેમના "નીતિશિક્ષણ" નામના પુસ્તકમાં બહુ સારી રીતે વર્ણવી છે તે, વિશેષ માહિતી સારૂ અમારા વાચકોને જોવાની ભલામણ કરીશુ.

આ સંબંધી વિશેષ વિવેચન નહિ કરતાં તેમને અર્પણ કરવામાં આવેલું માનપત્ર અત્રે ઉતારીનેજ અમે સંતોષ માનીશું —

ધિ ઑનરેબલ રાવબહાદુર

રમણભાઈ મહીપતરામ નીલકંઠ,

બી. એ., એલ.એલ. બી

મુંબઈની નામદાર ગવર્નર સા. ની ધારાસભાના સભાસદ, ગુજરાત વર્નાક્યુલર સોસાઈટીના ઑનરરી સેક્રેટરી, 'વસન્ત' તથા 'જ્ઞાનસુધા' માસિક પત્રોના તંત્રી વગેરે,

અમદાવાદ.

માનવંત સુજ્ઞ મહાશય,

આપણા ઇતિહાસપ્રસિદ્ધ રાજનગરની વિવિધ ધર્મો તથા ભિન્ન ભિન્ન પ્રેમોમાં વહેંચાયલી સકળ પ્રજા અને આપણી માતૃભાષાની સેવાના અનેક કર્મક્ષેત્રોમાં આપે જે ઉત્સાહ, પ્રીતિ અને ઉત્કર્ષક આત્મત્યાગ દર્શાવ્યા છે તથા જે જે શુભ વિચારો અને શુભ કાર્યોનાં બી વાવ્યાં છે તેના પ્રોત્સાહનથી આકર્ષાઈ, અમે આ આનંદદાયક પ્રસંગે આપને અભિનંદન આપવા સ્નેહથી પ્રેરાઈએ છીએ

આપે 'સાદું જીવન અને ઉચ્ચ વિચાર'ને જીવનસૂત્ર બનાવી, મહાન્ આશયથી સતત્ શ્રમ લઈને ગુજરાતના એક પ્રશસ્ત વિદ્વાન્ અને અગ્રગણ્ય નાગરિકનું પદ પ્રાપ્ત કર્યું છે હૃદયની સરળતા, બુદ્ધિની વિશાળતા, અને સુનીતિ-સુવિવેક ઇત્યાદિ ઉત્તમ સદ્‌ગુણો વડે શોભતું આપનું ઉચ્ચ જીવન સમગ્ર પ્રજા આગળ પ્રદર્શિત થયું છે અને જૂદા જૂદા ધર્મો તથા પંથોની સાહિત્ય અને કેળવણી વિષયક સેવા પૂર્ણ ઉમંગથી—અનેક રીતે સ્વાર્થનો ભોગ આપીને પણ આપે બજાવી છે આપ અમદાવાદની અનેક જાહેર સંસ્થાઓ સાથે મંત્રી અથવા પ્રમુખ તરીકે જોડાએલા છો, જે ઉપરથી આપના લોકોપકારક અને પારમાર્થિક જીવનની સારી રીતે પ્રતીતિ મળે છે આપે જે અનેક જાહેર સંસ્થાઓમાં રહીને લોકસેવા બજાવી છે અને હાલ બજાવો છો તેમાંની મુખ્ય મુખ્ય સંસ્થા નીચે પ્રમાણે છે—

ઑન સેક્રેટરી, ગુજરાત વ. સોસાઈટી
પ્રમુખ, ગુજરાતી સાહિત્ય સભા
ચેરમેન ૧લી સાહિત્ય પરિષદ—અમદાવાદ
ઑન સેક્રે આપારાવ ભોળાનાથ લાયબ્રેરી
" ડીસ્ટ્રીક્ટ બોર્ટ લૉ લાયબ્રેરી
" નેશનલ ઈન્ડીઅન એસોસીએશન (ગુજરાત વિભાગ)

ઑન સેક્રેટરી રા. બ. રણછોડલાલ છોટાલાલ ખાડીઆ કન્યાશાળા
" ગુજરાત સંસાર સુધારા સમાજ.
" મહીપતરામ રૂપરામ અનાથાશ્રમ
" મુંગાં પ્રાણીઓ ઉપર ગુજરતું ઘાતકીપણું અટકાવનારી મંડળી
વગેરે, વગેરે.

મુદ્રણકળાનો અને પત્રપ્રકાશનનો ઉદ્યોગ જગત્ ઉપર મોટામાં મોટો ઉપકાર કરે છે, એ નિઃસંશય છે. લક્ષાવધિ મનુષ્યોના જીવનમાં તે વડે સદ્બુદ્ધિનું, હૃદયવિકાસનું અને આત્મોત્કર્ષનું તેજ પ્રકાશે છે; અસંખ્ય કુટુમ્બોમાં તે ઉદ્યોગ આનંદ, પ્રગતિ, અને કલ્યાણના સુધા-ઝરણ રેલાવે છે. આપણા દેશમાં આ ઉદ્યોગના પ્રારંભકાળમાં આપના પરલોકવાસી પિતાશ્રી **રાવસાહેબ મહીપતરામ રૂપરામ નીલકંઠ**, સી. આઈ. ઇ. એ તે ઉદ્યોગને પ્રીતિપૂર્વક વધાવી તેની અભિવૃદ્ધિમાં અંતઃકરણથી સહાયતા કીધી હતી, અને આપે પણ એમનેજ પગલે ચાલીને સરસ્વતીદેવીના પૂજનમાં, એવો અભિનંદનીય ભાગ લીધો છે * માતૃભાષા ગુર્જરીની પ્રગતિ-વિકાસના ઇતિહાસમાં આપે અગ્રસ્થાન પ્રાપ્ત કર્યું છે, તેમજ પત્રપ્રકાશનના ઉદ્યોગને પણ આપે '**જ્ઞાનસુધા**'ના તંત્રી-અમદાવાદના ચોપાનીઆના વિદ્યમાન તંત્રીઓમાં જૂનામાં જૂના તંત્રી-તરીકે અને ગુજરાત વર્નાક્યુલર સોસાઇટીનું ઑનરરી મંત્રીત્વ તથા '**વસન્ત**'નું તંત્રીત્વ સ્વીકારીને અને છાપખાનાની જૂનામાં જૂની સંસ્થા યુનાઇટેડ પ્રેસ કંપનીના ડીરેક્ટરની બોર્ડમાં સામેલ થઇને સંગીન સહાયતા આપી છે.

આપના દેશહિતના આ સત્કર્મોની ઉપયોગિતાનો નામદાર સરકારે સ્વીકાર કરીને આપને "**રાવબહાદુર**"નું માનવંત પદ તથા **ના. મુંબઈ સરકારની ધારાસભાના સભાસદ** તરીકેનું સન્માનીત સ્થાન આપ્યું છે, તે માટે અમે અમદાવાદના સર્વે છાપખાનાના માલેકો અને માસિક તથા સાપ્તાહિક પત્રોના અધિપતિ અને માલેકો આપને અંતઃકરણપૂર્વક અભિનંદન આપીએ છીએ, અને પરમ દયાળુ પ્રભુ પ્રત્યે અંતઃકરણપૂર્વક પ્રાર્થના કરીએ છીએ કે આપને અધિક સુખ, સંપત્તિ, આરોગ્ય અને દીર્ઘાયુષ્ય બક્ષવા તે કૃપાવન્ત થાય, કે જેથી માતૃ-ભાષાની અને સ્વદેશની સેવા આપ વડે દીર્ઘ કાળ પર્યન્ત થયા કરે. તથાસ્તુ!

તા. ૨૦ માહે એપ્રિલ સન ૧૯૧૩

અમે છીએ આપના ગુણગ્રાહકો સદ્ગુણપૂજકો

---

* બુદ્ધિપ્રકાશ સન ૧૯૧૩; પૃ ૧૫૮

પ્રકરણ ૧૭

સોસાયટીનું પુસ્તકાલય અને પુસ્તકાલય પ્રવૃત્તિ

"લાઇબ્રેરીમાં આપણે હજારો રસ્તા મળતા ચૌકમાં ઊભીએ છીએ. કોઇ રસ્તો જાય છે અનંત સમુદ્રમા, કોઇ ચડે છે અનંત શિખર ઉપર, અને કોઇ ઊતરે છે માનવહૃદયના અતલસ્પર્શમાં જ્યાં જવાની ઇચ્છા થાય ત્યાં દોડો, ક્યાંય બાધા ન મળે મનુષ્યે પોતાના પરિત્રાણને એક નાનકડી જગ્યામાં બાંધી રાખ્યું છે

શંખમાં જેવી રીતે સમુદ્રનો શબ્દ સંભળાય તેવી રીતે આ લાઇબ્રેરીમાં શું તમે હૃદયના ઉત્થાન અને પતનના શબ્દો સાંભળો છો? અહીંઆ જીવિત અને મૃત બન્ને વ્યક્તિઓના હૃદયો પાસેપાસે એક જ સ્તામાં રહે છે વાદ અને પ્રતિવાદ અહીંઆ બે ભાઇની માફક સાથેસાથ રહે છે. સંશય અને વિશ્વાસ, સંધાન અને આવિષ્કાર, અહીંઆ એકબીજાના શરીરની વગોલગ વસે છે અહીંઆ દીર્ઘ પ્રાણ અને સ્વલ્પ પ્રાણ પરમ ધૈર્ય અને શાંતિ સાથે જીવનયાત્રાનો નિર્વાહ કરે છે કોઈ કોઇની ઉપેક્ષા કરતું નથી

કેટલીક નદીઓ, સમુદ્ર, અને પર્વતો ઓળંગીને માનવનો કંઠ અહીં આવી પહોંચ્યો છે—કેટલાય સૈકાઓના છેડેથી આ સ્વર આવે છે—આવો, અહીં આવો, અહીં પ્રકાશનું જન્મસંગીત ગવાય છે।

અમૃત લોકનો પ્રથમ આવિષ્કાર કરીને જે જે મહાપુરુષોએ જે કોઇ દિવસે પોતાની ચોતરફના માણસોને હાકલ પાડીને બોલાવ્યાં છે—"તમે સઘળા અમૃતના પુત્ર છો તમે દિવ્ય ધામના વાસી છો—" તે જ મહાપુરુષોના કંઠ સહસ્ર ભાષામાં સહસ્ર વર્ષોમાંથી પસાર થતા આ લાઇબ્રેરીમાં પ્રતિધ્વનિત થઇ રહ્યા છે"

[કવિવર રવીંદ્રનાથ ટાગોર, પ્રસ્થાન, વૈશાખ સં ૧૯૯૦]

ગુજરાતમાં પહેલવહેલું પુસ્તકાલય સોસાઇટીએ સન ૧૮૪૯ માં સ્થાપ્યું હતું, અને તેનો વૃત્તાંત સોસાઇટીના ઇતિહાસ વિભાગ ૧ માં ૨૧ મે પૃષ્ઠે આપેલો છે

સોસાઇટીનુ આગવું મકાન નગરશેઠ હિમાભાઈની ઉદાર સહાયતાથી ઉભું થતા સોસાઈટીનુ કાર્યાલય અને સોસાઇટીનુ પુસ્તકાલય એ નવા મકાનમા લઈ જવામા આવ્યા હતાં. તે પછી ઉપરોક્ત પુસ્તકાલયને હિમાભાઇ ઈન્સ્ટીટ્યુટ એ નામ આપીને, એ સંસ્થા સારી રીતે વધારીને ખીલવી શકાય એ હેતુથી સન ૧૮૫૬ મા તેનો વહિવટ અને કબજો એક એલાયદી કમિટીને સોપવામા આવ્યો હતો. તે વખતે " તેની પાસે ૩૧૫૮ પુસ્તકો હતા, રૂ. ૮૫ ની માસિક આવક હતી અને સભાસદોની સખ્યા ૧૭૫ ની હતી "

સોસાઇટીનું આ એક મહત્વનુ અંગ આ પ્રમાણે અલગ થયું, તોપણ બુદ્ધિપ્રકાશમા સમાલોચના અર્થે અને ઉત્તેજન અર્થે સોસાઇટીને લેખક વર્ગ તરફથી ગુજરાતી પુસ્તકો ચાલુ મળતા રહેતા અને અવારનવાર ઈંગ્રેજી પુસ્તકો તરજુમો કરાવવા માટે તેમ રેફરન્સ સારૂ ખરીદ કરવામા આવતા; એટલુજ નહિ પણ ગુજરાતી તેમજ સસ્કૃત હાથપ્રતો મેળવવાનો પ્રયત્ન ચાલુ હતો

પચીસ વર્ષના ગાળા પછી સોસાઇટીએ તેના પુસ્તકસંગ્રહનું કેટલૉગ છપાવ્યું હતુ, તેમા પુસ્તકોની સખ્યા ૧૬૭૦ નોધેલી છે.

ગુજરાતી પુસ્તકાનુ પ્રકાશન આજના જેવુ તે કાળે મોટી સંખ્યામા થતુ નહોતુ, અને વચગાળામા સોસાઇટીના પુસ્તકાલયને સમૃદ્ધ કરવા બહુ દરકાર પણ રખાઇ નહોતી, એમ કેટલાક મહત્વના પુસ્તકો એ વર્ષોના તેમા નહિ હોવાથી સમજાય છે અને તેની સભાળ રાખનાર જવાબદાર ગ્રંથપાળના અભાવે એમાથી ગુમ થયેલા પુસ્તકોની સંખ્યા પણ થોડી નહોતી.

તેમ છતા પાછળથી સોસાઇટીના પુસ્તક સગ્રહને બને તેટલુ સમૃદ્ધ અને સંપૂર્ણ બનાવવા સતત પ્રયત્ન થતો રહ્યા છે અને તેથી આજે સોસાઈટીનુ પુસ્તકાલય અન્ય કાઇ પુસ્તકાલય કરતા મ્હોટુ માલુમ પડશે, એટલુજ નહિ પણ ગુજરાતી પુસ્તક સંગ્રહમા સર્વોપરિ હોવાનો સોસાઇટી દાવો કરી શકે.

સન ૧૯૧૧ મા સોસાઇટીના પુસ્તકાલયનું કેટલૉગ, વિષયવાર, કર્ત્તાવાર અને લેખકવાર પ્રસિદ્ધ થયું હતુ તેમા પુસ્તકોની કુલ સખ્યા ૪૧૮૯ દર્શાવેલી છે.

તે પછી નવું કેટલૉગ સન ૧૯૨૧ મા છપાયુ તેમા પુસ્તકાની સંખ્યા દોઢી માલુમ પડે છે; અને તેમા વિવિધતા પણ ઘણી જોવામા આવે છે.

સન ૧૯૦૫ પછી ગુજરાતી પુસ્તક પ્રકાશનમાં મોટી ભરતી થયેલી છે અને તેનું મુદ્રણ કામ પણ સુધર્યું છે અને એ નવા પ્રકાશનોની વ્યવસ્થિત નોંધ રહે એ ઉદ્દેશથી સોસાઇટી તરફથી પ્રસિદ્ધ થતા "ગ્રંથ અને ગ્રંથકાર" નામના વાર્ષિક પુસ્તકમાં તેની વિગતવાર યાદી, બને તેટલી સંપૂર્ણ બનાવી, આપવાનો પ્રયત્ન થાય છે.

પુસ્તકાલય સહાયક સહકારી મંડળે ગુજરાતી ૮૦૦૦ પુસ્તકોની વર્ગીકૃત યાદી અને તે પછીથી ગુજરાતી ૧૦૦૦ પુસ્તકોની વર્ગીકૃત યાદી, એમ બે ગ્રંથો પ્રસિદ્ધ કરેલા છે; પરંતુ આજપર્યંત છપાયલા સઘળા ગુજરાતી પુસ્તકોનું એક મોટું કેટલોગ તૈયાર થવાની જરૂર છે અને તે દિશામાં હવે પ્રયાસ થવા જોઈએ છે.

સોસાઇટીના પુસ્તકાલયનું સન ૧૯૩૩ આખર સુધીનું કેટલાગ નવેસર છપાય છે તે તપાસતાં તેની પુસ્તક સંખ્યા વીસ હજારથી વધુ થવા જાય છે એ પરથી જોઈ શકાશે કે સોસાઇટીનું પુસ્તકાલય ઉત્તરોત્તર વધતું અને ખીલતું ગયું છે.

સોસાઇટીનો જુની હાથપ્રતોનો સંગ્રહ બહુ મ્હોટો નહોતો અને તેમાંની ઘણી પ્રતો માત્ર નકલો હતી; પણ આજે એ સંગ્રહ બહુ મૂલ્યવાન અને ઉપયોગી બન્યો છે અને તેની સવિસ્તર હકીકત 'કવીશ્વર દલપતરામ હસ્તલિખિત પુસ્તક સંગ્રહ' એ પ્રકરણમાં જણાવેલી છે.

આ ઉપરાંત સોસાઇટી હિંદી, મરાઠી અને સંસ્કૃત પુસ્તકો સારી સંખ્યામાં ધરાવે છે અને ઇંગ્રેજી પુસ્તકો અગાઉ જૂજવાજ હતાં તેમાં પુષ્કળ ઉમેરો થયલો છે. સન ૧૯૨૨ માં હિન્દના ઇતિહાસ, સાહિત્ય, ભાષાશાસ્ત્ર, પ્રાચીન શોધખોળના રીપોર્ટ અને સંસ્કૃતિને લગતાં પુસ્તકો ખાસ સંગ્રહવાનો કમિટીએ ઠરાવ કર્યો હતો અને એ વિભાગને સારી રીતે સમૃદ્ધ કરવા તજવીજ થતી રહે છે.

રેફરન્સ પુસ્તકો માટે અભ્યાસીઓને બહુ અડચણ પડતી તે દૂર કરવાને સોસાઇટીનો રેફરન્સ વિભાગ પણ એવી રીતે ખીલવવામાં આવ્યો છે અને તેમાં જાણીતા રેફરન્સ પુસ્તકો જેવા કે, એન્સાઇક્લોપિડિયા બ્રિટાનિકાની ૧૧ મી આવૃત્તિ પૂરવણી ગ્રંથો સહિત અને છેલ્લી ચૌદમી આવૃત્તિ, ચેમ્બર્સ એન્સાઇક્લોપિડિયા, સાઇક્લોપિડિયા ઓફ રિલિજ્યન એન્ડ એથિક્સ, (હેસ્ટિંગ્સ સંપાદિત) હિસ્ટોરિયન્સ હિસ્ટરી, ઇમ્પિરિયલ ગેઝી

ટીઅરનો સેટ, મુંબાઈ ઇલાકાના ગેઝીટીઅરના છૂટક ભાગો—ઉપલબ્ધ છે તે-હિન્દી વસ્તી પત્રકના રીપોર્ટ, મરાઠી જ્ઞાનચક્ર, હિન્દી વિશ્વકોશ વગેરે પણ સંગ્રહવામાં આવ્યાં છે.

સોસાઈટીના સંચાલકો, સોસાઈટીના મકાન પાસેની જમીન જે સરકારદ્વારા એક્વાયર કરવામાં આવેલી છે, તે પર પ્રેમાભાઈ હૉલને વિસ્તારી નીચેના ભાગમાં સોસાઇટીનું પુસ્તકાલય ગોઠવી, તે પુસ્તકાલય વાચક અને અભ્યાસી વર્ગને લેખનવાચન માટે સર્વ રીતે સગવડભર્યું થઇ પડે એવી વ્યવસ્થા કરવા ઉમેદ ધરાવે છે અને તે વ્યવસ્થા અમલમાં આવે, અમદાવાદમાં એક સારા સરસ્વતી મંદિરની ખોટ તે પૂરી પાડશે એવી માન્યતા છે.

સોસાઇટીના પુસ્તકાલયનો ગુજરાતી વિભાગ બને તેટલો સંપૂર્ણ કરી શકાય, એ આશયથી સોસાઈટી વર્ષોવર્ષ મુંબાઈ ઇલાકાના કેળવણી ખાતાના વડાને, ઉત્તર વિભાગના એજ્યુકેશનલ ઈન્સ્પેક્ટર મારફત, સોસાઈટીનો વાર્ષિક અહેવાલ સાદર કરતા, તે પત્રમા પ્રેસ એક્ટની રૂઇએ મુંબાઈ સરકારને પુસ્તકની બે પ્રતો ભરવામા છે તેમાની ગુજરાતી પ્રત સોસાઇટીને કાયમ સંગ્રહ અને સાચવણી માટે આપવા ચાલુ માગણી કરવામાં આવતી હતી.

હમણા જ મુંબાઈ ઈલાકાના કેળવણી ખાતાના વડાએ સોસાઇટીની એ વાજબી માગણીનો સ્વીકાર કરી, વર્નાક્યુલર ટેક્ષ્ટ બુક કમિટીને, ઈનામ લાઇબ્રેરી અને ટેક્ષ્ટ બુક તરીકે મંજુર થવા જે પુસ્તકો મળે છે તેમાની એકએક પ્રત સોસાઈટીને આપવાનો નિર્ણય કર્યો છે. (જુઓ પરિશિષ્ટ ૬.)

સોસાઈટીની માગણી તો પ્રેસ એક્ટની રૂઇએ જે પુસ્તકો સરકારમા ભરવામા આવે છે, તેમાના ગુજરાતી પુસ્તકોની એક એક પ્રત મળવા માટે હતી, તોપણુ આ જે શરૂઆત થઇ છે, તેનું શુભ ફળ વહેલુમોડું આવશે એવી આપણે આશા રાખીશું અને લેખક વર્ગને અમારી અરજ છે કે સોસાઇટી ગુજરાતી પુસ્તકોનો બને તેટલો સંપૂર્ણ સંગ્રહ કરવા શક્તિમાન થાય તે માટે એમનાં પ્રકાશનની એક એક પ્રત સોસાઇટીને તેઓ મોકલી આપે.

ચાલુ વર્ષમા (સન ૧૯૩૪) વડોદરા રાજ્ય પુસ્તકાલય વિભાગની પેઠે ગુજરાતમાં પુસ્તકાલય પ્રવૃત્તિનું કાર્ય પદ્ધતિસર અને નિયમિતપણે ઉપાડી લેવા સોસાઈટીના આશ્રય હેઠળ પહેલી ગુજરાત પુસ્તકાલય પરિષદ સર મનુભાઈ મહેતા—વડોદરા રાજ્યના માજી દિવાન સાહેબ—ના પ્રમુખપદ હેઠળ તા. ૬ ઠ્ઠી અને તા. ૭ મી મે એ બે દિવસે મળી હતી; અને તેનું

સઘળું કામકાજ, અમને નોંધતા સંતોષ થાય છે કે, સર્વ રીતે ફતેહમંદ નિવડ્યું હતું

આ પ્રવૃત્તિ ઉપાડી લેવામાં આવી તે અરસામાં સોસાઇટીએ ઓછી વસ્તીવાળાં ગામો, કે જ્યાં નિશાળ પણ ન હોય એવા સ્થળે, મુકરર ધોરણે વાચનાલયો ખોલવાનો પ્રબંધ કર્યો હતો અને તે કાર્યમાં શ્રીયુત વકુંઠલાલ શીપતરાય હામેરે મદદ કરતા, સોસાઇટી હસ્તક ફિરતા ગ્રામ વાચનાલયની યોજના અસ્તિત્વમાં આવી હતી

એવી બીજી યોજના અમદાવાદ જીલ્લાની નિશાળોમાં વિદ્યાર્થીઓને ઈતર વાચન માટે બાળસાહિત્યની પેટીઓ પૂરી પાડવાની હતી અને તે કામમાં ઉત્તર વિભાગના માજી એજ્યુકેશનલ ઇન્સપેક્ટર શ્રીયુત કૃષ્ણલાલ સરજરામ પટેલે સહાનુભૂતિ દર્શાવી, કેળવણી ખાતા તરફથી નાણાંની મદદ કરી આપવાનું જણાવ્યું હતું પણ એ અરસામાં તેમની ફેરફારી થતા એ અખતરો પ્રયોગમાં મૂકવાનું બની શક્યું નહોતું

સોસાઇટીની પુસ્તકાલય પ્રવૃત્તિ સંબંધમાં પહેલી ગુજરાત પુસ્તકાલય પરિષદ સમક્ષ આસિ. સેક્રેટરીએ નિવેદન રજુ કર્યું હતું તેમાં કેટલીક જાણવા જેવી હકીકત આપેલી છે, અને એ પ્રવૃત્તિને અંગે શું શું થઈ શકે અને તેના વિકાસ માટે કેવા પ્રયત્ન થવા જોઈએ અને તે માટે કેટલો અવકાશ છે, એનું બહુ કિંમતી માર્ગસૂચન સ્વાગત અધ્યક્ષ લેડી વિદ્યાબહેને, એમના વ્યાખ્યાનમાં કરેલું છે, અને આ બંને લેખો પ્રસ્તુત પ્રકરણના પૂર્તિરૂપ હોઈને તે પરિશિષ્ટ ૭ મા દાખલ કર્યા છે

પરિશિષ્ટ ૬

No 102/7-C.

POONA, 14th April, 1934

To,

THE EDUCATIONAL INSPECTOR,

N D

With reference to your letter No. 339 of 12-4-1934, I have the honour to request that you will in future supply the Gujarat Vernacular Society, Ahmedabad, with one copy of each of the Gujarati Publications you can spare after the consideration by the Provincial School Book Committee

I have the honour to be

Sir,

Your most obedient servant,

Sd/ **H J Varia**

T A S. 14/4 for Director of Public Instruction

No S-102/7-C

POONA, 14th April, 1934.

Copy forwarded for information

Sd/ **H J Varia**

for Director of Public Instruction

No. E 71 of 1933.
Ahmedabad Office of the
GUJARAT VERNACULAR SOCIETY,
P. O. Box. No. 23.
Dated, 26th May 1933.

From,

LADY VIDYAGAURI RAMANBHAI NILKANTH, B. A.
Hon. Secretary,
GUJARAT VERNACULAR SOCIETY,
AHMEDABAD.

To,

THE EDUCATIONAL INSPECTOR, N. D.
AHMEDABAD

Sir,

With reference to your letter No 2205 of 1933 dated the 24th inst. I have the honour to inform you that the Government receives under the act XXV of 1867 a copy of each book published in the British India and I understand, there is no adequate and proper arrangement for collection and preservation of these books.

The Gujarat Vernacular Society is a literary Institution founded for the growth and development of Gujarati language and literature. So the Society is naturally very anxious that steps may be taken for collection and preservation of all books published in Gujarati.

The Society possesses the best and largest collection of Gujarati books and if the Government as prayed for in my letter is pleased to help the Society by supply of these books to make its collection as complete as possible, I need not say, it will prove a blessing to students of Gujarati literature.

I have the honour to be,
Sir,
Your most obedient servant.
Sd/. V. Ramanbhai.
Hon Secretary.

No. E. 109 of 1933.
Ahmedabad Office of the
GUJARAT VERNACULAR SOCIETY,
AHMEDABAD, 8th July 1934.

From,

LADY VIDYAGAURI RAMANBHAI NILKANTH, B A,
Hon. Secretary,
GUJARAT VERNACULAR SOCIETY,
AHMEDABAD

To,

RAO SAHEB BHUPATRAI JAMIATRAM SHASTRI, M.A.,
Educational Inspector, N D.
AHMEDABAD

Sir,

In further continuation of my letter No E 71 of 1933 dated 26th May last, I have the honour to inform you that in the English Copy Right Act, the publisher is bound to provide six copies of each publication and these copies are then supplied to several libraries in the United Kingdom

When the Indian Registration act of 1867 was passed, its main object was "that copies of every important and interesting work published should be despatched to England to be deposited in the libraries at the India Office, and it is further stated in the said preamble that,

"In the interests, too, of history and of the scholars of Furope it is undoubtedly wise to provide that a complete collection of the publications of the press of the country should be made as well as in this country as in England."

It will be seen from the above para that the Government has from the very beginning insisted on the collection and preservation of all books published in the country.

Of these publications, I understand only a few selected books are supplied to the library of India office; the rest are stocked here, but these books are not properly catalogued and are also not easily accessible to scholars.

The development and growth of Vernacular literature is making rapid progress and students are keenly feeling the absence of a good, properly equipped and complete library.

To overcome this difficuity Literary Conferences all over the country are appealing to Government to make suitable arrangements to supply books in the language of their Province to Public Institutions, with proper safegurds, to enable them to complete, as far as possible, their collection of books in their own Vernaculars.

There is a movement at present afoot, to supply copies of books received under the Registration Act by Government to the Imperial Library at Calcutta.

From above it will be perceived that the Society's request for supply of Gujarati books to its library for collection and preservation is legitimate and just; and I trust, it will receive support from you.

I have the honour to be,
Sir,
Your most obedient servant,
Sd/. V. Ramanbhai.

પરિશિષ્ટ ૭

ગુજરાત પુસ્તકાલય પરિષદ-અમદાવાદ

(તા. ૬ ઠ્ઠી અને તા. ૭ મી મે, ૧૯૩૪)

નિવેદન

સન ૧૯૩૦ મા પાટણમા ભરાયલી વડોદરા રાજ્ય પુસ્તકાલય પરિષદની પાચમી બેઠકના પ્રમુખસ્થાનેથી લેડી વિદ્યાબ્હેન રમણભાઈ નીલકંઠે દેશમા જે અઘોર અજ્ઞાનતાનો અંધકાર વ્યાપી રહ્યો છે, તેના નિવારણ અર્થે પ્રજામાથી નિરક્ષરતા ટાળવા સારૂ વ્યવસ્થિત પગલા ભરવા શિક્ષિત વર્ગને અપીલ કરી હતી. દેશનું દુર્ભાગ્ય છે કે દોઢસો વર્ષ થયા દેશમા સુલેહશાન્તિ પથરાયા છતા જનતામા અક્ષરતાનું પ્રમાણ હજુ દસ ટકાએ પહોચ્યું નથી, અને છેલ્લા વસ્તીપત્રકની ગણત્રી પ્રમાણે તો વસ્તીના વધારાના મુકાબલે અક્ષરતાનું પ્રમાણ ઉલટું ઘટયું છે.

નિરક્ષરતા દૂર કરવા માટે જેમ શાળા આવશ્યક છે, તેમ થોડુ ઘણું અક્ષરજ્ઞાન જેમણે પ્રાપ્ત કર્યું છે, તેને દૃઢ કરવાને, તેનો વિકાસ થવાને વધુ માહિતી મેળવવાને, પુસ્તકશાળા એટલીજ આવશ્યક છે. શિક્ષણ અને જ્ઞાનપ્રચારના કાર્યમા, શાળાની પેઠે, પુસ્તકશાળાનુ મહત્વ છે, બલ્કે કંઇક વધુ છે, એમ કહેવામા અતિશયોક્તિ નથી.

આ પ્રમાણેની માન્યતાથી જ સન ૧૮૪૯ મા ગુજરાત વર્નાક્યુલર સોસાઇટીની સ્થાપના કરવાની સાથે તેના સસ્થાપક, ભલી નિષ્ઠાવાળા અલેકઝાન્ડર કિન્લોક ફોર્બસે દેશમા કેળવણી અને જ્ઞાનપ્રચારનાં મુખ્ય સાધન તરીકે તેનું પ્રથમ કાર્ય પુસ્તકાલય ખોલવાનું કાર્ય હાથ ધર્યું હતું, જે ગુજરાતમા પહેલવહેલુ હતુ

વડોદરા નરેશ શ્રીમંત મહારાજા સર સયાજીરાવે વડોદરા રાજ્યમા ફરજિયાત કેળવણીનો કાયદો અમલમા મુક્યા પછી જોયુ કે પ્રજામા જ્ઞાન પ્રકાશના કિરણો સતેજ અને પ્રકાશિત રાખવાનો માર્ગ સ્થળે સ્થળે, ગામડે ગામડે પુસ્તકાલયો સ્થાપવાનો છે, અને દીર્ઘ દૃષ્ટિવાળા એ મહાપુરૂષે તુરતજ તે માટે પ્રબધ કર્યો, જે કાર્યમા આપણી ગુજરાત પુસ્તકાલય પરિષદના

પ્રમુખ અને વડોદરા રાજ્યના માજી દીવાન સર મનુભાઇએ મુખ્ય ભાગ લીધો હતો.

એ પુસ્તકાલય પ્રવૃત્તિ ઉપાડી લેવા વડોદરા રાજ્ય તરફથી પદ્ધતિસર પગલા ભરાયા તે આગમચ તેના એક પ્રજાજન અને તેના કેળવણી ખાતાના એક મુખ્ય શિક્ષક શ્રીયુત મોતીભાઈ અમીને તેના બીજ મિત્રમંડળ નામની એક સંસ્થા સ્થાપીને આપણા પ્રાતમા ઠેર ઠેર વેર્યા હતા, અને તે કારણે છેક દક્ષિણના દૂરના ભાગ—મદ્રાસે એમની એ સેવાની કદર હમણાજ એમને પુસ્તકાલય પ્રવૃત્તિના પિતામહનુ બિરુદ અર્પીને કરી છે, એ આપણે ગુજરાતીઓને ગર્વ લેવા જેવુ છે.

સોસાઈટીએ ઉપર જણાવ્યુ તેમ ગુજરાતમા એક પુસ્તકાલય સ્થાપવાની પહેલ કરી હતી તેમ તે, એ પુસ્તકાલય પ્રવૃત્તિને હમેશ મદદ કરતી આવેલી છે અને સાર્વજનિક પુસ્તકાલયોને ઉત્તેજન આપવા સારૂ તેણે ઉદાર નીતિ ગ્રહણ કરેલી છે, તેના પરિણામે આજે ૫૭૪ સાર્વજનિક પુસ્તકાલયો સોસાઈટીમા રજીસ્ટર્ડ લાઈબ્રેરી તરીકે નોંધાયલા છે આ સઘળા પુસ્તકાલયોને રૂ. ૫૦) એક વખતજ એકસામટા ભર્યાથી આજીવન સભાસદના લાભો કાયમ માટે મળે છે

આ પ્રવૃત્તિનું મહત્વ અને તેમાં રહેલું ગુઢ પીઠબળ પીછાનીને સોસાઈટીના માજી પ્રમુખ અને એક વખતના વડોદરા રાજ્યની વરિષ્ટ કોર્ટના મુખ્ય ન્યાયાધીશ દી૦ બા૦ અંબાલાલ સાકરલાલ દેસાઇએ ગુજરાતમાં વાચનાલય સ્થાપવા સારૂ રૂ. ૫૦૦) ની રકમ સોસાઇટીને સન ૧૯૦૬ માં ટ્રસ્ટ તરીકે સોંપી હતી.

તે પછી વડોદરા રાજ્યે અમેરિકાથી સ્વ. બોર્ડન સાહેબને નિમંત્રી રાજ્યમા પુસ્તકાલય પ્રવૃત્તિને વ્યવસ્થિત ધોરણ પર મુકી દેવા પ્રયત્ન આદર્યો હતો, તેના શુભ પરિણામો આપણે વડોદરા રાજ્ય પુસ્તકાલય પરિષદ અને પરિષદમંડળની પ્રવૃત્તિમા નિહાળીએ છીએ.

વડોદરા રાજ્યની આશરે ૨૫ લાખની વસ્તીમાથી ૧૬ લાખને વાંચનાલયોનો લાભ મળે છે, એ ઓછું સંતોષકારક નથી. વડોદરા રાજ્ય લાઇબ્રેરી વિભાગના છેલ્લા વાર્ષિક રીપોર્ટ પરથી જણાય છે કે રાજ્યની વસ્તીના ૬૭ ટકાને પુસ્તકાલયોનો લાભ મળે છે અને ગામડામાં તેનું પ્રમાણ નીચે પ્રમાણે છેઃ-

કસ્બા પુસ્તકાલય — ૪૫
ગ્રામ્ય વાચનાલયો — ૧૫૮
ગ્રામ્ય પુસ્તકાલયો — ૯૧૮

વડોદરા રાજ્યમા આ પ્રમાણે પુસ્તકાલય પ્રવૃત્તિ વેગભર આગળ વધતી જતી જોઇને બ્રિટીશ હકુમતમા તદનુસાર કંઇક હીલચાલ ઉપાડી લેવાય એ આશયથી, શ્રીયુત મોતીભાઈ અમીને સોસાઈટીને એ કાર્ય શરૂ કરવા સૂચવ્યું; અને તે પરથી સોસાઇટીના કાર્યવાહકોએ એક સભા ભરી, જે નિર્ણય કર્યો હતો તે સોસાઇટીના સન ૧૯૨૭ના રીપોર્ટમાથી નીચે નોંધીશુઃ—

"ચાલુ વર્ષમા વડોદરા રાજ્ય લાઈબ્રેરીઓના આસિ ક્યુરેટર રા. રા. મોતીભાઈ નરસીભાઈ અમીન, બી. એ: ની સૂચનાથી લાઇબ્રેરી હિલચાલના વિષયમા રસ લેતા કેટલાક આગેવાન ગૃહસ્થોની એક સભા સોસાઇટીની ઓફીસમા મળી હતી. તે પ્રસંગે કેટલુંક પ્રસંગોચિત વિવેચન થયાં બાદ ન્હાના ગામડાઓમા વાચનાલય ખોલવા સંબંધી ઘટતી વ્યવસ્થા કરવાનુ સોસાઈટી ઉપાડી લે એવા નિર્ણય પર સભા આવી હતી. તે પ્રતિ સોસાઈટીના મુખ્ય કાર્યવાહકોએ સહાનુભૂતિ દર્શાવી, બનતી સહાયતા આપવા તત્પરતા દર્શાવી હતી."

આ હકીકત વર્તમાનપત્રોમા પ્રસિદ્ધ થતા એક સાહિત્યરસિક ગૃહસ્થ શ્રીયુત વૈકુંઠરાય શીવનરાય ઠાકોર જેઓ સોસાઇટીના આજીવન સભાસદ છે અને જેમનું ચારિત્ર સ્વર્ગસ્થ અંબાલાલભાઇના ઉચ્ચ અને નરકારી જીવનથી રંગાયું અને ઘડાયું છે, તેમણે તેમની સ્વર્ગસ્થ પુત્રી પ્રિયંવદાના સ્મરણાર્થ રૂ. ૩૦૦)ની રકમ ગ્રામ્ય વાચનાલય કાઢવા માટે ચોક્કસ મુદ્દત સુધી આપવાની ઇચ્છા દર્શાવી અને તે સોસાઇટીએ ખુશીથી સ્વીકારી લીધી. હાલ પણ સદરહુ પ્રિયંવદા વાચનાલયની યોજના ગોમાઇટી હસ્તક ચાલુ છે.

પરંતુ ગોમાઇટીના કાર્યકર્તાઓની ઇચ્છા એટલેથી સંતોષ માની બેસી રહેવાની નહોતી. તેઓ ગુજરાતમાં પુસ્તકાલયોનું સંગઠન કરવાને ઉત્સુક હતા અને એ ઉદ્દેશથી વડોદરા રાજ્ય પરિષદની પેઠે સમસ્ત ગુજરાત પુસ્તકાલય પરિષદ ભરવાનો તેમણે નિશ્ચય કર્યો, તે આજે પ્રભુકૃપાથી પરિપૂર્ણ થાય છે.

ગુજરાત પુસ્તકાલય પરિષદનો મુખ્ય હેતુ ઉપર જણાવ્યા પ્રમાણે બ્રિટિશ પ્રદેશમા વડોદરા રાજ્યની પેઠે તદ્દન ઓછી વસ્તીવાળા અને શાળા વિનાનાં ગામોમાં પુસ્તકાલયો કાઢવાનો છે અને તેની યોજના ગ્રાન્ટ-ઇન-એઇડ-ના ધોરણ પર રાખવાની છે; એટલે કે મુકરર રકમ એક ગામ ઉભી કરે તેમા તેટલી બીજી રકમ ઉમેરીને તે કૂલ રકમના વર્તમાનપત્રો કે પુસ્તકો પૂરા પાડવા; અને નાણાની મદદ અને મદદ મળે કરતા પુસ્તકાલયોની વ્યવસ્થા કરવી, જેથી પુસ્તકવાચન સતત ચાલુ રહે અને વખતો વખત નવા પુસ્તકો વાચવા મેળવવાની સવડ પ્રાપ્ત થાય.

સોસાઇટી આપણા પ્રાન્તમાં જુની, જાણીતી, મોટી અને પ્રતિષ્ઠિત સંસ્થા છે; પણ તેની પ્રવૃત્તિઓ અનેકવિધ છે અને તે ગુજરાત પુસ્તકાલય પ્રવૃત્તિનાં કાર્યને એકલે હાથે પહોચી ન જ શકે, એ સ્પષ્ટ છે.

ગુજરાત પુસ્તકાલય પ્રવૃત્તિને બરોબર જમાવવી હોય અને તેને પ્રગતિમાન રાખવી હોય તો ગુજરાતના સર્વ ભાગોનો તેમા પૂરો સાથ અને સહકાર આવશ્યક છે; અને તેટલા માટે ગુજરાત પુસ્તકાલય પરિષદ મંડળ સ્થાપવાની સૌથી પ્રથમ અગત્ય છે, એમા જુદા જુદા જીલ્લાના મુખ્ય મુખ્ય અને જાણીતા કાર્યકર્તાઓ સક્રિય ફાળો આપે અને તેનુ કામકાજ ઉત્સાહપૂર્વક ઉપાડી લે.

સદરહુ પરિષદ ભરવામા આવું એક સ્થાયી મંડળ સ્થાપવુ, એ પણ તેની એક નેમ છે.

સમૃદ્ધ તંત્રની યોજના પ્રજાને સુપરિચિત થયેલી છે અને પ્રાંતના જુદાં જુદાં સંઘબળો એકત્રિત થઇને કાર્ય કરે તો તેમાં નવું બળ અને વધુ વેગ આવે એટલુંજ નહિ, પણ તે કાર્યમા ગંગીનતા તેમ સફળતા પ્રાપ્ત થાય એમ અમારૂં માનવું છે.

પુસ્તકાલય પરિષદ મંડળનું સ્વરૂપ કેવા ધોરણે ઘડવું, તેનો કાર્યક્રમ કેવો રાખવો, તેમાં કોણ સભાસદ થઇ શકે, અને તેના ધારાધોરણ કેવાં હોવા જોઇએ વગેરે વિગતોનો નિર્ણય કરવાનું કામ જે કમિટી આપણે નીમવા ઇચ્છીએ છીએ તે નક્કી કરશે. હાલ તુરત એક નિર્ણયપર આપણે આવીશું કે ગુજરાતમા પુસ્તકાલય પ્રવૃત્તિને પગભર અને મજબુત કરવી હોય તો તે માટે એક કાયમ મંડળ સ્થાપવું જરૂરનું છે.

પુસ્તકસંગ્રહ, એ પ્રજાની સાંસ્કૃતિક સમૃદ્ધિ છે. દરેક રાષ્ટ્ર પોતાનો એ વારસો સંરક્ષવા ઘટતા પગલા લે છે. આપણા પૂર્વજો પણ પુસ્તક-સંગ્રહની સાચવણી અને ખીલવણી માટે પુરતી દરકાર રાખતા; તેને પોતાના પ્રાણસમાન રક્ષતા હતા. પાટણના ભંડારો તેના દૃષ્ટાંતરૂપ છે આપણું પ્રાચીન સાહિત્ય એ ભંડારોમા આજ પર્યન્ત સુરક્ષિત રહ્યું છે. પ્રાચીનોએ એ માટે ખાસ સંભાળ લીધી ન હોત તો આપણું એ સાંસ્કૃતિકધન જરૂર નાશ પામ્યું હોત. પૈસોટકો, માલમિલ્કત ખોડાવેલા ફરી મેળવી શકાય; પણ પરાપૂર્વથી ઉતરી આવતો એ જ્ઞાનભંડારનો વારસો ગુમાવવામા આવે તો એના જેવું પારાવાર નુકશાન પ્રજાને બીજુ કશુ નથી; અને તે ફરી સુલભ થતો નથી' તેટલા માટે પ્રજાની સંસ્કૃતિના સાધનો, ગ્રંથ-ભંડાર, ઐતિહાસિક વસ્તુઓ, અવશેષો, કળાના નમુનાઓ, કિમંતી કારીગીરીની ચીજો, ચિત્રો, પુતળા વગેરે સંગ્રહી, સાચવી રાખવા કાયદેસર પ્રબંધ થવો જોઇએ છીએ.

ગુજરાત મગરૂરી લઈ શકે એવુ એકકે મ્યુઝીઅમ તેની પાસે નથી, જ્યારે દેશપરદેશમા ન્હાના ન્હાના શહેરો, સ્થાનિક મ્યુઝીઅમ ધરાવે છે. તેની પાછળ ખર્ચ કરવામા કચાશ રાખવામા આવતી નથી. પ્રાણની પેઠે તેમાંની વસ્તુઓનું જતન કરવામા આવે છે.

પુસ્તકાલય પરિષદે બીજું કાંઈ નહિ તો ગુજરાતમા પ્રસિદ્ધ થતા સર્વ પ્રકાશનોને સુવ્યવસ્થિત રીતે સંગ્રહવા અને તેના કાયમ સંરક્ષણ માટે યોગ્ય બંદોબસ્ત કરવા પ્રયત્ન કરવો જોઇએ.

પ્રેસ ઍક્ટની રૂઇએ સરકારને દરેક પ્રકાશનની બે પ્રતો ભરવામાં આવે છે; તેમાંની એક પ્રત પ્રાંતવાર એકાદ મુખ્ય સાહિત્ય સંસ્થાને તે ભેટ આપવામાં આવે તો એ રીતે તેના સંગ્રહ અને સુરક્ષણ માટે તજવીજ કરી શકાય; તેમ લેખકવર્ગને અપીલ કરીને તેમના તરફથી એકેક પ્રત મેળવવા ગોઠવણ થાય.

આ કાર્ય ખોરંભે નાખવા જેવું નથી. તાત્કાલીક તેની અસર નહિ જણાય. જો આપણે આગળ વધવા ઇચ્છતા હઇશુ તો પ્રજાજીવનમાં તેનુ અચૂક સ્થાન છે જ; અને તે વિષે બેદરકારી સેવીશુ તો ભાવિ પ્રજા આપણને જરૂર ઠપકો આપશે.

પુસ્તકાલય પરિષદ મંડળે તેનો વિચાર કરવો પડશે. તે કાર્યમા પુસ્તકાલય પરિષદનો અવાજ-અભિપ્રાય બેશક મદદગાર થઇ પડે.

પુસ્તકસંગ્રહનો પ્રશ્ન, ઉપર આપણે, પ્રજાજીવનની દષ્ટિએ, આપણી સંસ્કૃતિની દષ્ટિએ વિચાર્યો.

હવે તે વ્યક્તિગત દષ્ટિએ જોઇએ. મનુષ્ય હરહમેશ નવી નવી માહિતી જાણવા મેળવવાને ઇન્તેજાર હોય છે. નવરાશનો સમય તે આનંદ ને ગમ્મતના સાધનો, જેમકે નવલકથા, પ્રવાસ અને સાહસના પુસ્તકો, કવિતા નાટક વગેરેના પુસ્તકો મેળવીને નિર્ગમન કરે છે અને વેપારરોજગાર, ધંધા હુન્નર માટે પુસ્તકાલયમાનાં પુસ્તકોની માહિતીપર આધાર રાખે છે. તે સામગ્રી તેના ધંધાના વિકાસનું એક અંગ છે; અને પાશ્ચાત્ય દેશોમા તાજી અને છેવટની બાતમી આંકડા વગેરે પૂરા પાડવા વ્યવસ્થિત ગોઠવણ રાખેલી હોય છે.

આમા મહત્વનો મુદ્દો પુસ્તકાલયમાંના પુસ્તકોના વપરાશ, ઉપયોગ અને પ્રચારમા સમાયલો છે.

અત્યા સુધી પુસ્તકોના સંગ્રહ, સાચવણી અને વ્યવસ્થા પર ખાસ દરકાર રખાતી હતી, પણ થોડાક સમયથી એ ભાવના ફેરવાઈ ગઇ છે અને પ્રજા દરરોજ પ્રસિદ્ધ થતા પુસ્તકોનો કેમ વધુ લાભ લે, તે પુસ્તકોનુ વાચન કેમ વધે, તેનો બહોળો ઉપયોગ શી રીતે થાય એ પ્રતિ લક્ષ ગયુ છે. હમણાં જ લંડનમાં નામદાર શહેનશાહે એવું એક મ્હોટું રાષ્ટ્રીય પુસ્તકાલય પ્રજા માટે ખુલ્લુ મૂકયાનો વૃત્તાંત વર્તમાનપત્રોમા પ્રસિદ્ધ થયો હતો.

પુસ્તકોનો સંગ્રહ, સુરક્ષણ અને સાચવણી એ સર્વથા આવશ્યક છે, તેટલુંજ તેનો બહોળો પ્રચાર અને ઉપયોગ પ્રજા-જીવનને પોષનારો અને

નવીન બળ આપનારો છે. તે કારણે પુસ્તકોનો વાપર અને પ્રચાર કેમ વધુ થાય એ દિશામાં પણ આ નવા મંડળે ચોક્કસ યોજના ઘડવી જોઈએ.

આ કાર્યમાં યોગ્ય લાયકાતવાળા અને સેવાભાવી ગ્રંથપાળોની અગત્ય માલુમ પડશે. સામાન્ય માન્યતા એવી છે કે ગ્રંથપાળનું કાર્ય ગમે તે વ્યક્તિ કરી શકે. ચોપડી આપવી લેવી એમા શું મ્હોટું કાર્ય કરવાનું છે; પણ એ માન્યતા ભૂલભરેલી છે.

પુસ્તકોની આપલેમાં ઓછી મહેનત નથી. કયું પુસ્તક કોને અપાયું છે, ક્યારે અપાયું છે, કેટલી મુદતથી અપાયું છે, પાછું આવ્યું છે કે નહિ એ વગેરે વિગતો તેમજ કેવાં પુસ્તકો વધુ વંચાય છે, કેવાં પુસ્તકોની ખાસ માગણી રહે છે, વાચકની જિજ્ઞાસાને સંતોષવા અને પોષવા શું આવશ્યક છે, વગેરે વહિવટી પ્રશ્નોને પહોંચી વળવા એકલા અનુભવીજ નહિ પણ એ વિષયમાં રસ લેતા અને ખાસ સેવાભાવી ગ્રંથપાળો જોઇએ અને વિશેષમા તેમણે એ વિષયનું શાસ્ત્રીય જ્ઞાન થોડું ઘણું મેળવેલું હોવું જોઇએ. પુસ્તકોનું પદ્ધતિસર વર્ગીકરણ, પુસ્તકોના વિધવિધ વિભાગો, તેની વ્યવસ્થા, પુસ્તકોનો આપલે વિભાગ, માહિતી ખાતુ, પુસ્તક ખરીદી વગેરે તેના સામાન્ય જ્ઞાનની સાથે તે વિવેકબુદ્ધિ અને ચીવટ માગી લે છે.

પાશ્ચાત્ય દેશોમા એ પ્રકારનું પુસ્તકાલય શિક્ષણ આપનાર વર્ગો કાઢવામાં આવે છે. વડોદરા રાજ્યમા પણ એ પ્રથા દાખલ થયેલી છે; અને નવા સ્થપાનાર પુસ્તકાલય પરિષદ મંડળે એ પ્રશ્ન ઉકેલવો પડશે.

પુસ્તકોનો વધુ વપરાશ અને ઉપયોગ થાય તેમ તે પુસ્તકો જલદી ચુંથાઇ જાય છે, ઘસાઇ જાય છે અને ફાટી જવા પામે છે, તે મુશ્કેલી દૂર થવા આપણે અહિં ગુજરાતી પુસ્તકોની પુસ્તકાલય આવૃત્તિઓ નિકળે તે સારૂ યત્ન કરવો ઘટે છે. સારા સફેદ કાગળપર, સહેલાઇથી વંચાય એવા સુરેખ અને સુસ્પષ્ટ ટાઇપથી છાપેલા, પાકા પુઠાવાળાં પુસ્તકો પ્રકાશકો કાઢે તો એનું નિરાકરણ જલદી થાય અને તે સંબંધમા પુસ્તકાલયોનું સંગઠન ઘણું મદદગાર થઇ શકે.

અહિં પુસ્તક પ્રકાશનનુ કાર્ય આપણે ઇચ્છીએ એવું સુવ્યવસ્થિત, પદ્ધતિસર અને જવાબદારીવાળું બહુ થોડું થાય છે. તેના પરિણામે લેખક-વર્ગને તેમના પુસ્તક પ્રકાશનમા બહુ શ્રમ પડે છે, એટલુંજ નહિ પણ એક પુસ્તક છપાવ્યા પછી તેના વેચાણ માટે એથી વિશેષ જહેમત તેને ઉઠાવવી પડે છે; અને ઘણે ભાગે તેનું સાહસ નુકશાનમાં પરિણમે છે. જો

પ્રામાણિક અને જવાબદાર પ્રકાશકો હોય, પુસ્તક વેચાણ માટે બરાબર ગોઠવણ હોય તો આમાંની ઘણી હરકતો ટાળી શકાય એવી છે.

લેખકોને જેમ તેનાં પુસ્તક વેચાણમાં હરકત નડે છે તેમ પુસ્તકાલયોને અને અન્ય સાહિત્યરસિકો, જેઓ પુસ્તકો ખરીદવા માગે છે તેમની મુશ્કેલીઓ થોડી નથી.

પ્રથમ તો કોઇ એક પ્રકાશક પાસેથી સઘળા પુસ્તકો મળતાં નથી. તે માટે બે પાંચ ઠેકાણે લખવું પડે છે અને તદુપરાંત પોષ્ટલ દર એટલા બધા આકરા છે કે કોઇ પણ પુસ્તક પોસ્ટદ્વારા મંગાવવું બહુ મોંઘું થઇ પડે છે.

આનો ઉપાય વડોદરામાં સહકારી ધોરણે પુસ્તકાલય સહાયક પુસ્તકભંડાર કાઢવામાં આવ્યો છે, તેવી સંસ્થાઓ મુખ્ય મુખ્ય શહેરો જેવા કે અમદાવાદ, મુંબાઈ, સુરત વગેરેમાં ઉઘાડવામાં આવે તો પુસ્તક ખરીદનાર જનતાને તેમ, પુસ્તકાલયના સંચાલકોને ઘણી અનુકૂળતા પ્રાપ્ત થાય.

પુસ્તકાલય પરિષદપ્રવૃત્તિ બીજું કાંઇ નહિ તો આટલું સંગીન કાર્ય કરશે તો પણ તેનું અસ્તિત્વ સાર્થક થયું ગણાશે.

આવી પુસ્તકાલય પરિષદ મંડળ જેવી એકાદ સંસ્થા અસ્તિત્વમાં હોય તો મ્હોટા, ખર્ચાળ, સચિત્ર તેમ કાયમ ઉપયોગના અને રેફરન્સના પુસ્તકો વગેરેનુ પ્રકાશનકાર્ય સુગમ થઇ પડે.

પુસ્કાલય પ્રવૃત્તિના અંગે વિચારવાના પ્રશ્નો અનેક અને વિધવિધ પ્રકારના છે.

તે સર્વેનો નિર્દેશ અહિં જરૂરનો નથી. આ પ્રવૃત્તિ પાછળ શો હેતુ રહેલો છે તે સ્પષ્ટપણે વ્યક્ત કરવાને આ નિવેદન તૈયાર કર્યું છે અત્રે ભેગા મળેલા પુસ્તકાલયપ્રવૃત્તિમાં રસ લેનાર સુસંસ્કારી અને સેવાભાવી બ્હેનો અને બંધુઓની હાજરી અને તેમની સલાહ અને સૂચના વાસ્તવિક રીતે તેમા સહાયભૂત થશે. તેઓ આ નવી પ્રવૃત્તિને યોગ્ય માર્ગે દોરે અને તે કાર્ય ફળીભૂત થાય એવું દિશાસૂચન કરશે, એવી વિજ્ઞપ્તિ છે.

હીરાલાલ ત્રિભુવનદાસ પારેખ
આસિ. સેક્રેટરી.

ગુજરાત પુસ્તકાલય પરિષદ—અમદાવાદ

(તા. ૬ ઠ્ઠી અને તા. ૭ મી મે, ૧૯૩૪)

સ્વાગતનું ભાષણ

મે. સર મનુભાઇ સાહેબ, સજ્જનો અને સન્નારીઓ;

અમદાવાદને આંગણે આજ જ્ઞાનપર્વ છે. ગુજરાત વર્નાક્યુલર સોસાયટીએ નિમંત્રેલી આ ગુજરાતની પહેલી પુસ્તકાલય પરિષદમાં આપ સહુ પધાર્યા છો તેમને એ સોસાઇટી તરફથી મારૂં હાર્દિક સ્વાગત દર્શાવવું એ પ્રથમ ફરજ છે.

ગુજરાત વર્નાક્યુલર સોસાઇટી એ ગુજરાતમાં જ્ઞાન પ્રચારની નવા જમાનાની જૂનામાં જૂની સંસ્થા છે. લોકસમૂહમાં જ્ઞાનનો ફેલાવો કરવાના વિવિધ સાધનોની યોજના કરવી એ એનો મુખ્ય ઉદ્દેશ છે અને એ કામ સ્વભાષાદ્વારા કરવાનો મહત્વનો સિદ્ધાંત એના આદ્ય સંચાલકોને પૂર્ણપણે સમજાઇ ગયો હતો. પુસ્તક પ્રકાશન, પુસ્તકલેખન, શાળા, વર્તમાનપત્ર, માસિક એ સર્વ જ્ઞાનપ્રચારના સાધનો સાથે પુસ્તકાલય પણ જ્ઞાનપ્રચારનું આવશ્યક અંગ હોઇ વર્નાક્યુલર સોસાઇટીએ પુસ્તકાલય સ્થાપી આરંભ કરેલો અને પુસ્તકાલય પ્રવૃત્તિને પોષણ આપવા પોતાના પ્રકાશનોનો લાભ મળી શકે માટે પુસ્તકાલયોને એ સંસ્થાના મેંબર બનાવી દીર્ઘદષ્ટિ વાપરી છે એમ સહજ જણાશે. સાઠી પાચસો કે તેથી પણ વધારે પુસ્તકાલયો આ રીતે આ પ્રકાશનોનો લાભ લેછે.

પુસ્તકાલય પ્રવૃત્તિને સંગઠિત કરવાની યોજના જે વડોદરા રાજ્યે પહેલ કરીને કરી છે તેવી કોઈ યોજના ગુજરાતમાં થાય એ આશયથી આજ આપ સર્વેને અહીં આમંત્ર્યા છે. વડોદરામાં આ પ્રવૃત્તિ એક રીતસરના કાયમ સ્વરૂપની થઇ ગઇ છે. વડોદરા રાજ્યને સુભાગ્યે તેને એવા રાજ્યકર્તા મળ્યા છે કે જેમને જ્ઞાનનું બહુ મૂલ્ય છે, પોતાની પ્રજાની જેમને દાઝ છે અને તેની સર્વતોમુખી ઉન્નતિ તેમને હૈયે વસી રહેલી છે. આવા એક આદર્શ નૃપતિની સહાનુભૂતિના સિંચન વડે વડોદરા રાજ્યનું આ પુસ્તકાલય પ્રવૃત્તિનું વૃક્ષ એક મોટા વટવૃક્ષ સરખું બન્યું છે. અને રાજ્યની મદદ, પ્રજાનો ઉત્સાહ અને સંગઠન વડે જે સુંદર કાર્ય થઈ રહ્યું છે તે અન્યને પ્રેરણારૂપ બને એ સ્વાભાવિક છે. આવી યોજના છૂટી છવાઇ પ્રવૃત્તિઓ કરતા

વિશેષ કાર્યસાધક, કરકસરવાળી, ઐક્ય સાધનાર અને પ્રગતિમાન બને છે એ હવે જાણીતી વાત છે.

વડોદરા રાજ્ય જેવી રાજ્યની મદદ ગુજરાતમાં મળવી અશક્ય છે. વડોદરાએ તો એને રાજ્યનું એક ખાતું–ડીપાર્ટમેન્ટ કર્યું છે, અને પ્રજાજીવનનું એક અંગ ગણ્યું છે; તેવી આશા અહીં રાખવી વ્યર્થ છે. ગુજરાત વર્નાક્યુલર સોસાયટીની જ્ઞાનપ્રચાર પ્રવૃત્તિને લક્ષમાં લઈ સરકાર તેને ગ્રાન્ટ આપે છે પરંતુ સમસ્ત પુસ્તકાલય પ્રવૃત્તિને રાજ્ય તરફથી કોઈ જાતની મદદ મળવા હાલ તુરત સંભવ નથી. શિક્ષણ અને જ્ઞાનપ્રચારનો વધારો ભાર વધારેને વધારે પ્રમાણમાં પ્રજાએ ઉપાડવાનો છે. આથી કરીને ખાસ જરૂર રહે છે કે એ કાર્ય વધારે ને વધારે પ્રગતિમાન કેમ થાય તેનો વિચાર આપણે જાતે જ કરવો.

આ બાબતમાં મદ્રાસ ઇલાકામાં જે પ્રયત્ન થઇ રહ્યા છે તેનો નિર્દેશ કરવો અસ્થાને નહીં ગણાય. સને ૧૯૩૦ ની સાલમા ત્યાંની કાઉન્સીલમાં 'મોડેલ લાઇબ્રેરી એક્ટ' કરવાની સૂચના થએલી તેમાં રાજ્ય તેમજ લોકલ સંસ્થાઓને લાઇબ્રેરીઓને આર્થિક તથા બીજી સહાયતા આપવાની ફરજ પાડવાનો પ્રબંધ હતો. ત્યારબાદ ૧૯૩૩ માં 'મદ્રાસ લાઇબ્રેરી બીલ' નામે બીજો કાયદો પણ એ કાઉન્સીલમાં વિચારણા ચાલી રહી છે, આમા રાજ્ય અને લોકલ સંસ્થાઓ માટે પ્રથમના કરતાં બહુ ઓછી ફરજો દર્શાવી છે. બીજી પ્રાંતિક સરકારોની કાઉન્સીલના સભ્યો આ પ્રમાણે આ બાબતને યોગ્ય મહત્વ આપી ઘટતા કાયદા કરાવવા પ્રયત્ન કરે એ ઇચ્છવા જેવું છે.

પુસ્તકાલયો તે કેળવણીનાં મોટા સાધનો છે એ આપણે જાણીએ છીએ. પ્રજા લખતી વાંચતી થઇ જાય અને પોતાનું જ્ઞાન વધારે તે માટે તે અતિ આવશ્યક છે એ પણ લક્ષમાં રાખવાનું છે. એટલે કે જેમ જેમ શિક્ષણનો પ્રચાર થતો જશે તેમ તેમ પુસ્તકાલયોની કીંમત સમજાતી જશે અને તેની આવશ્યકતા પણ વધારે વિસ્તારી થશે. દરેક ગામમાં ઓછામાં ઓછું એક પુસ્તકાલય હોય એ આપણું ધ્યેય હોવું જોઇએ. શાળા, પુસ્તકાલય અને દવાખાનું એ નાનામાં નાના ગામડાની પ્રાથમિક જરૂરીઆત છે. પ્રત્યેક શાળાને લગતું પુસ્તકાલય સ્થપાય એવી જો યોજના થાય તો આપણા દેશનું અજ્ઞાન દૂર કરવાનું મોટું સાધન રચાયું ગણાય.

પુસ્તકાલયો એ તો પ્રાચીનમાં પ્રાચીન જમાનાથી જાણીતી જ્ઞાન પ્રચારની સંસ્થાઓ છે. જ્યારથી પુસ્તકો લખાવા માંડયાં ત્યારથી તેમનો

સંગ્રહ કરવાની રીત ચાલુ થઈ ગઈ છે, તે પુરાતન કાળના મોટા પુસ્તકાલયોની હસ્તીથી આપણે સર્વે માહિતગાર છીએ. આપણા હિંદ દેશમાં પણ પુસ્તક ભંડારો હતા અને છે પરંતુ તેમાંનો મોટો ભાગ જનસમાજને પ્રાપ્ય નથી મૂલ્યવાન ગ્રંથસમૃદ્ધિને જાળવી રાખવી, તેનો નાશ ન થવા દેવો એવો હાલ તો તેના ભંડારોનો ઉદ્દેશ જણાય છે જુના જમાનામાં તેમ સર્વત્ર નહતું એ ભંડારોમાં નવી નવી નકલો કરી મૂકવામાં આવતી, વંચાતી અને બીજા ભંડાર માટે પાછી ફરી નકલો થતી હાથે લખવાના જમાનામાં હજારો પુસ્તકો એ રીતે લખાઇ સચવાઇ રહેવા પામ્યા છે તે એ ભંડારોના પ્રતાપે માત્ર વિદ્યાવ્યાસંગ ખાતર પુસ્તકની નકલ ઉતારવી, તેને એક ગામથી બીજે ગામ લઇ જવી અને જીવની પેઠે જાળવી રાખવી એ કાર્યની જેટલી પ્રશંસા કરીએ તેટલી ઓછી છે આવા ભંડારો જોતા તેને અસ્તિત્વમાં લાવી રક્ષા કરનારને માટે ધન્યવાદ આપ્યા વગર રહેવાય તેમ નથી આ ભંડારો તે પશ્ચિમના મ્યુઝિયમો નથી. એની ઉત્પત્તિ અને રક્ષા એ જૂદી જ વસ્તુ છે ગુજરાતમાં જ્યાં એવા સંગ્રહો છે તેમના રક્ષકોને આપણે એટલીજ વિનંતિ કરીશું કે જે બહુમૂલ્ય ખજાનો તેમણે સુરક્ષિત રાખ્યો છે તેનો ઉપયોગ જનસમાજને સુલભ થાય એવો માર્ગ ગ્રહણ કરવાનો હવે સમય આવી લાગ્યો છે

નવા જમાનામાં પુસ્તકો છપાય છે અને તેની સેંકડો નકલો પ્રાપ્ય હોય છે એટલે હવે તો વધુ ને વધુ પ્રમાણમાં તે વંચાય એજ દૃષ્ટિબિંદુ આગળ કરવાનું છે અને આ પ્રગતિશીલ સમયમાં વિવિધ ઉપયોગો લક્ષમાં રાખી પુસ્તકાલયો સ્થાપન કરવાની આવશ્યકતા છે પ્રથમ તો આ બાળકોનો યુગ છે તેમને માટે જેટલું વિચારાય છે અને લખાય છે તેટલું પહેલાં કોઈ વખત કોઇ દેશમાં નહોતું થતું બાળકો માટે બાળપુસ્તકાલયો એ અતિ આવશ્યક છે સ્ત્રીશિક્ષણ વધતું જાય છે અને સ્ત્રીજાતિ વધારે વાચતી થાય તે માટે મહિલાપુસ્તકાલયોની યોજનાઓ વધારવી ઇષ્ટ છે વળી વિજ્ઞાન આજકાલ જે પ્રાધાન્ય ભોગવે છે તેને લગતો અભ્યાસ થઇ શકે માટે તેના ખાસ વિભાગ પુસ્તકાલયોમાં જોઇએ તેમજ દેશની આર્થિક અને કલાત્મક પ્રગતિને અર્થે હુન્નર ઉદ્યોગને લગતા પુસ્તકો જેમ બને તેમ વધારે પ્રમાણમાં એકત્ર થઇ પ્રચાર અર્થે રાખવા જરૂરના છે જ્ઞાન પ્રચારના સાધનોમાં નકશા, ચાર્ટ, ચિત્રો વગેરે અતિ ઉપયોગી ગણાય છે પ્રથમ દૃષ્ટિએ, સહેલાઇથી માહિતી મળી શકે એ માટે એ સાધનસામગ્રી પણ પુસ્તકાલયના અંગ તરીકે ગણાઇ તેને તેમાં સ્થાન હોવું જોઇએ તે

ઉપરાંત અભ્યાસીઓ, વિદ્વાનો અને શિક્ષકોને માટે 'રેફરન્સ' વિભાગ એ પુસ્તકાલયમાં મહત્વનું અંગ છે ત્યાં એ અંગ જ્યારે સમૃદ્ધ હશે ત્યાં જ્ઞાનપિપાસુઓ ખેંચાઈ આવશે. અમદાવાદ જેવા નગરમાં અત્યાર સુધી એ વર્ગને આકર્ષનાર એકેય તેવું સાધન નથી ગુજરાત વિદ્યાપીઠનો, પુરાતત્વ મંદિરનો તથા સત્યાગ્રહ આશ્રમનો અને મહાત્મા ગાંધીજીએ અમદાવાદની પ્રજાને અર્પણ કર્યો છે તે જ્યારે ગોરમાહોમ્માનના પુસ્તકાલયમાં સુવ્યવસ્થિત થશે ત્યારે અમદાવાદ જ્ઞાનતૃષા છીપાવનાર મોટું કેન્દ્ર બનશે અને તેથી જ્ઞાનસાધુ સજ્જનો અત્રે આવશે અને અમદાવાદની જનતાને મોટો લાભ મળશે. એક મધ્યસ્થ પુસ્તકાલયની અનિવાર્યતા અમદાવાદને ઘણા વખતથી હતી અને તે ખોટ પૂરી પાડી એ વાતથી સર્વે વાચનપ્રિય જનોને આનંદ થયો છે

પુસ્તકાલયો જ્ઞાનના સાધન છે, બધે તે હોવાં જોઈએ એ તો સહુ કોઈ જાણે છે અને તે વારંવાર કહેવા માત્રથી પર્યાપ્ત થતું નથી એ વસ્તુને સિદ્ધ રૂપ કરવી એ પ્રશ્ન વિચારવાનો છે એને માટે ભારે પ્રયત્નો કરવા તેની જરૂરિયાત રહેલી છે પ્રાથમિક કેળવણીના ક્ષેત્રમાં જે સંસ્થાઓ કામ કરી રહી છે તેમને આ પ્રશ્નો ઉપાડી લેવાના છે હજુ તો નાના ગામોમાં જ્ઞાનની ભૂખ ઉઘાડવાની છે એ શિક્ષણ દ્વારા થઈ શકે છે જ્ઞાનની ભૂખ ઉઘડતાં પુસ્તકાલયોની જરૂર જણાશે અને એ પુસ્તકાલયો સામાં એ ભૂખ સતેજ રાખવામાં મદદગાર થઈ પડશે, એમ પરસ્પર એકબીજાને ઉત્તેજિત કરવાનું કાર્ય થશે આ કાર્ય મોટા ગામોમાં જ કરીને બેસી રહેવાનું નથી વિશેષ જરૂર તો નાના ગામોના માણસો પોતાના કામ ધંધામાંથી ઊંચા ન આવે તે ક્યારે વાંચે એમ કહી કહેવાશે પરંતુ એકવાર વાચનનો રસ પડે તો ગમે તેમ કરી વખત મેળવી વાંચશે, વળી નાનાં ગામોમાં જે અજ્ઞાન, વહેમો, ગરીબાઈ, દુરાગ્રહ અને આળસની ઉણપ એ સર્વ જ્ઞાન મળવાથી જ દૂર થશે

ધનવાનો પોતાના ધનનો ઉપયોગ મનુષ્ય ભાઈઓનું અજ્ઞાન ભગાડવાની સંસ્થાઓ ઊભી કરવામાં વાપરે તે હવે તેમણે પોતે સમજવાનું છે સામાજિક જૂના રીવાજો જેવા કે મરણના ભારે ખર્ચો કરવામાં આવે છે અને જેનાથી કોઈને પણ લાભ નથી તે છોડી નાણાંનો સદ્વ્યય કરતાં આપણે શીખવાનું છે હિંદુસ્તાનમાં છપ્પન લાખ સાધુઓ વગર મહેનતનું ખાય છે એ હીસાબે તેવા માણસો પાંચસાત લાખ ગુજરાતમાં હશે તેમના પોષણ

પાછળ **પ્રતિદિન** ઓછામાં ઓછા એક લાખ રૂપીઆ પ્રમાણે આપણે ખરચતા હોઇશું, રોજના લાખ રૂપીઆ આપણા હાથમાં હોય તો શું શું કરીએ-શું ન કરી શકીએ. આવા નિરર્થક ખરચ કરવાનો કાળ હવે વહી ગયો છે. પ્રજાની સમૃદ્ધિ પ્રજાના વિકાસ માટે વાપરવાની આપણે કોશીશ કરવાની છે. શ્રીમંતો જે દાન કરે છે તેમને જો જ્ઞાનની કીંમત સમજાય તો જરૂર જ્ઞાનપ્રચારાર્થે તેમના દાન વળે.

પુસ્તકાલયો વ્યવસ્થિત થાય અને તેમા સારાં અને સસ્તાં પુસ્તકો મેળવી શકાય માટે પુસ્તકાલયોનું મંડળ અને સહકારને ધોરણે પુસ્તક પ્રકાશનની યોજના થવી જોઇએ. વડોદરા રાજ્યે આ કાર્યનો આરંભ કરી દીધો છે અને તેને અનુસરીને ગુજરાતમા એ કાર્યની સ્થાપના થઇ શકે તેમ છે. પુસ્તકાલય પ્રવૃત્તિએ હાલના સમયમાં શાસ્ત્રીય સ્વરૂપ ધારણ કરેલું છે અને એ શાસ્ત્રીય ધોરણે એનુ મર્મ કાર્ય થાય તોજ એ પ્રવૃત્તિને સફળતા મળે. મ્હૈસુર અને વડોદરા રાજ્યે એ કાર્ય શીખવવા માટે વર્ગો પણ કાઢયા છે અને એ રીતે પ્રવૃત્તિને વેગ આપ્યો છે. ગ્રંથપાળ બનવા માટે પણ શિક્ષણ લેવાની જરૂર છે એ હવે અજાણ્યું નથી. અત્રે પધારેલા સર્વ વિદ્વારમિક સજ્જનોની સહાયતાથી પુસ્તકાલય પ્રવૃત્તિને વ્યવસ્થિત સ્વરૂપ આપી તેને આગળ વધારવાની આશા છે.

જો કે થોડા પ્રમાણમા વાચનનો શોખ વધતો જાય છે એ દેખીતું છે, અનેક પ્રકાશન સંસ્થાઓ નીકળતી જાય છે. ગુજરાતી ભાષામા નવા લખાતા પુસ્તકોની સંખ્યા પણ ઉત્તરોત્તર વધે છે. માસિકપત્રો, ત્રિમાસિકો, વર્તમાનપત્રો વગેરેની સંખ્યામા એક દસકામાં પુષ્કળ વધારો થયો છે. આ સર્વ શુભચિહ્નો છે. સર્વ જ્ઞાનપ્રવૃત્તિઓ મંદ ન પડી જાય, જ્ઞાન ઝીલવાને પ્રજા વધારે ને વધારે શક્તિમાન થાય એવા પ્રયાસ કરવાના છે. એટલે કે આવી પરિષદ અમુક વર્ષે અંતરે ભરીને બેસી રહેવાથી કાર્ય સિદ્ધ થાય તેમ નથી. આ તો માત્ર કાર્યનો આરંભ છે તેને સતત ચાલુ રાખવા માટે અખંડ યત્નો કરવા પડશે.

આ દિશામાં માર્ગસૂચન મેળવવા ગુજરાતની પ્રથમ પરિષદ ભરી છે અને સર મનુભાઈ સાહેબ જેવા પ્રખર અભ્યાસી એમા જરુર પ્રેરણા આપશે. પ્રજાનો શિક્ષિત વર્ગ પોતાના અશિક્ષિત બંધુઓ પ્રત્યેનો ધર્મ સમજી તનમનથી એમાં રસ લે તો જ અજ્ઞાનરૂપી ગાઢ અંધકારમાં ડૂબેલા આપણા દેશબંધુઓને બહાર કાઢવાના મનોરથ સિદ્ધ થાય.

પરમકૃપાળુ પરમાત્મા પાસે એ જ પ્રાર્થના છે કે,

तमसो मा ज्योतिर्गमय ॥ વિદ્યાબ્હેન ર. નીલકંઠ

ગ્રંથ અને ગ્રંથકાર

"Next to knowing a thing is to knowing where to find it."

[*W. T. Stead.*]

લેખનવાચન અને અભ્યાસમાં સારી સ્મરણશક્તિ બહુ સહાયભૂત થઇ પડે છે; પણ એ સ્મરણશક્તિ ઉપર હંમેશાં આધાર રાખી શકાતો નથી. તે કેટલીકવાર ગંભીર ભૂલો કરાવે છે, અને ક્યારે દગો દે તે કહી શકાય નહિ. અને વૃદ્ધાવસ્થામાં તે શક્તિ નબળી પડી જાય છે અને કેટલાકમાં તે નાશ પણ પામે છે.

અગાઉ વિદ્યાનું પઠનપાઠન મુખે થતું ત્યારે સ્મરણશક્તિ બહુ મદદગાર નિવડતી. તે અતિજ માલુમ પડતી હતી. વિદ્યાસંપાદનમાં તે મુખ્ય આધાર રૂપ હતી. પરંતુ મુદ્રણયંત્ર આપણા દેશમાં દાખલ થયા પછી એ પરિસ્થિતિમાં મોટો ફેરફાર થયેલો છે. મુદ્રણયંત્રનો સતત ઉપયોગ થવો હોવાથી વાચન અને અભ્યાસ સારૂં પુસ્તકોની પુષ્કળ છુટ થઇ છે, પણ તેની સાથે એ બીના નોંધવી જોઇએ કે આપણી સ્મરણશક્તિ મંદ પડતી ગઇ છે; એટલુંજ નહિ પણ એ ગોખણપટ્ટીની રૂઢિની અવહેલના થવા પામી છે.

તે પછી વિદ્યાભ્યાસના વિષયો ખૂબ વધ્યા છે, તેમ છતાં અભ્યાસમાં અડચણ પડતી નથી, તેનું કારણ શિક્ષણ પદ્ધતિમાં ફેરફાર અને સાધનોની વિપુલતા એ છે.

બુદ્ધિશાળી પુરૂષોએ એવાં સાધનો ઉપજાવ્યાં છે કે જે સ્મરણશક્તિના સર્વ લાભો આપે પણ તેના દોષમાંથી તે મુક્ત હોય. તે સાધનો આપણાં રેફરન્સ પુસ્તકો છે; જેમાં સર્વ પ્રકારની જાણવા જેવી, મહત્વની અને ઉપયોગી માહિતી સંગ્રહેલી હોય છે અને તેની વિશિષ્ટતા એ છે કે તે પુસ્તકો એકથી વધુ વિદ્વાનોના હાથે લખાયલાં હોઇને, તેનું મૂલ્ય અને મહત્વ જુદે છે.

ઇંગ્રેજી સાહિત્યમાં અભ્યાસીને મદદગાર અને ઉપયોગી થઇ પડે એવાં સંખ્યાબંધ રેફરન્સ પુસ્તકો, અનેક વિષયપર રચાયલાં મળી આવે છે, જેવાં કે, એનસાઇક્લોપિડિયા બ્રિટાનિકા, ડીક્ષનેરી ઓફ નેશનલ

બાયોગ્રાફી, હિસ્ટોરિયન્સ હિસ્ટ્રી, સાઇકલોપિડિયા ઓફ રિલિજ્યન એન્ડ ઇથિક્સ, સ્ટેટ્સમેન ઇયર બુક, હુ ઇઝ હુ, એન્યુઅલ ગેઝેટર, રાઇટર એન્ડ આર્ટિસ્ટ ઇયર બુક, ઓથર્સ એન્યુઅલ, ડિરેક્ટરી ઇયર બુક વગેરે, જે પુસ્તકો વિના એક સાગ અભ્યાસી વા લેખકનું પુસ્તકાલય અપૂર્ણજ ગણાય

ગુજરાતી સાહિત્યમા એવા રેફરન્સ પુસ્તકોની ખામી છે, એ ખેદની વાત છે, પણ ગુજરાતી સાહિત્યનો અભ્યાસ દિનપ્રતિદિન વધતો જાય છે અને શાળાપાઠશાળામા એ વિષયને સ્થાન મળ્યુ છે, એટલે આશા પડે છે કે એ ઉણપ સત્વર દૂર કરવા પ્રયત્ન થશેજ

શ્રીયુત ઠાકરે "ગુજરાતી નાનમાંય"નુ કામ આરંભ્યુ છે પણ તે ગુજરાતી વાચકોની જરૂરિયાત પૂરી પાડશે કે કેમ તે સદેહ પડતુ છે. તે પૂર્વે રતનજી ફરામજી શેઠનાએ ગુજરાતી જ્ઞાનચક્રનુ પુસ્તક એકલે હાથે તૈયાર કર્યું હતુ, તેની ઉપકારબુદ્ધ નોંધ લેવાની જોઇએ.

ગુજરાતી જ્ઞાનચક્ર જેવુ વિશાળ અને ભગીરથ કાર્ય ગુજરાતની જુદી જુદી સાહિત્યસસ્થાઓ એકત્ર થઈ અને સહકાર કરી ઉપાડી લે તો તે યોજના સત્વર પાર પડે એમ અમારુ માનવુ છે

તે પૂર્વે ટાઇમ્સ ઓફ ઇન્ડીઆની 'ઇયર બુક' જેવુ કે હમણા મરાઠીમા પ્રસિદ્ધ થતુ 'મહારાષ્ટ્ર સાવત્સરિક' જેવુ સામાન્ય અને સાર્વદેશીક માહિતી વાળુ રેફરન્સ પુસ્તક પ્રથમ તૈયાર થાય તે ખાસ આવશ્યક છે.

સોસાઇટી તરફથી પ્રસિદ્ધ થતુ "ગ્રથ અને ગ્રથકાર" એ પુસ્તકનુ હાલ તુરત સાહિત્ય પુરતુ મર્યાદિત છે, પણ તે જેમ બને તેમ સમૃદ્ધ, વિવિધોપયોગી, માહિતીપૂર્ણ અને કાયમ રેફરન્સનુ પુસ્તક થઇ પડે એવી ઉમેદ તેના સપાદક સેવે છે

આવા પુસ્તકની ઉપયોગિતા તો તેનો વાચકવર્ગ તેના સપાદનમા સક્રિય રસ લેતો રહે, એટલુજ નહિ પણ ઘટતી સૂચના કરી, વારવાર યોગ્ય મદદ આપતો રહે તેમા રહેલી છે વસ્તુત તેનું સપાદનકાર્ય એ તેના વાચકવર્ગનુ કાર્ય થતુ જાય છે

આવા સજોગોમા એ પ્રકાશનનુ કાર્ય ઉપસ્થિત થયુ, તે હકીકત 'ગ્રથ અને ગ્રથકાર – પુ ૧'મા સવિસ્તર આપેલી છે. આહ તેમા કયા કયા વિભાગો દાખલ કરેલા છે, તેની નોધ માત્ર બસ થશે.

સોસાઇટીના મકાનમાં સુધારા વધારા

"ભવિષ્યમાં આપણી સ્થિતિ સુધરે, કે કુટુંબ વિસ્તાર વધવાથી જરૂર પડે, ત્યારે ઘરનો વિસ્તાર વધારવાનું મન થાય તો સ્હેલાઇથી વધારી શકાય તે માટે, થોડી જગા પહેલેથી લઈ રાખી સારી."*

હિમાભાઈ ઈન્સ્ટીટ્યુટમાંથી સોસાઇટીનું કાર્યાલય સન ૧૯૦૧ માં નવા મકાનમાં ખસેડવામાં આવ્યું ત્યારે તે પુરતું મોકળું અને સગવડભર્યું હતું અને તેના મેડા પરનો પ્રેમાભાઇ હોલ તે દિવસોની જાહેર પ્રવૃત્તિ વિચારતાં મોકળાશભર્યો હતો, એમ સામાન્ય રીતે લાગતું હતું.

સોસાઇટીના મકાનની દક્ષિણ દિશામાં ગલીમાં જોઇના ત્રણ ઘરો આવેલા હતા. તે મકાનો વેચાતા મળે એમ હતું પણ તેના ઘરમાલીકોએ જે કિંમતની માગણી કરી તે લાલશંકરભાઇને વધારે લાગી એટલે તે સોદો બંધ બેઠો નહિ અને સોસાઇટીનું મકાન, નહિ તો જે સમચોરસ બનત તે ગૌમુખી ઘાટનું થવા પામ્યું હતું.

લાલશંકરભાઇની યોજના એ મકાનના ઉપરના મેડાનો ભાગ પગથી સુધી અગાશી ખેંચીને વચમાં આવજાનો માર્ગ ગપવાની અને એક જાહેર મકાન તરીકે તેનો દેખાવ ભવ્ય અને રોનકદાર* થઇ પડે એવી હતી, પરંતુ એ પ્રમાણે પગથીનો ઉપયોગ થવા સામે વાંધો લેવામાં આવ્યો. તેથી લાલશંકરભાઇએ બીજો કોઇ અનુકૂળ સમય પ્રાપ્ત થતા સુધી ગમ ખેવાનું યોગ્ય વિચારી, મેડાની આગળના ભાગની બારીઓ તેમ પ્રવેશ દ્વારના પગથીઆ કામચલાઉ કરી મૂક્યા હતા.

એ બનાવને વર્ષો થઇ ગયા; લાલશંકરભાઈ પણ દેવલોક પામ્યા, અને ચાલુ વપરાશથી હોલમાંથી ઉતરવાના પગથીઆ એવા દોદરા થઇ ગયા કે તેની મરામતનું કામ તાત્કાલિક હાથ ધરવું પડયું હતું.

એ અરસામાં લડાઇ જાગી; લોક જાગૃતિ વધી પડી, જાહેર પ્રશ્નોમાં જનતા વધુ રસ લેતી થઇ, રાજકીય વાતાવરણ પણ ઉગ્ર બન્યું હતું; પ્રેમાભાઇ હોલ શહેરમાં એકજ અને મોટો અને મધ્યસ્થ હોવાથી તેનો

* સુઘરુનારદુશાસ્ત્ર યાને ઘર કેવી રીતે બાંધવું. પૃ ૮૧.

ઉપયોગ બ્હોળો થવા માંડ્યો હતો; અને કેટલીક સભામાં લોકમેદની એટલી મોટી ભેગી થતી હતી કે મ્હોટી સભાઓ માટે એ હોલ ન્હાનો પડવા માંડ્યો; અને જે કોઇ હોલ વધારવા અથવા તો નવો હોલ બંધાવવા કહેવા લાગ્યું; તેમ એક જાહેર હોલ તરીકે તેનો દેખાવ સુધારવા, તેમાં સિલિંગ કરાવવા, અને બીજી જરૂરી સવડો ઉમેરવા માગણી થવા માંડી હતી.

હોલમાંની જગો વધારવાનો પ્રશ્ન ઉપસ્થિત થતાં એક સુચના એવી થઈ હતી કે એ હોલની દિવાલોને ફરતી, અમદાવાદ પ્રાર્થના સમાજની અંદરની જેમ ગેલેરી કરવી, જ્યાં પણ મનુષ્યો બેસવાની સગવડ કરી શકાય, પણ તે વિષે અનુભવી ઇજનેરોની સલાહ પૂછતાં, તેઓએ તેમ કરવા ના પાડી હતી. સોસાઇટીના મકાનના પાયા મજબૂત છે, તોપણ આવા જાહેર સ્થળમાં તો અકસ્માતનાં કારણો જેમ બને તેમ ટાળવા જોઇએ, એ એક દલીલથી તે વિચાર પડતો મૂકાયો હતો.

સદરહુ પ્રશ્ન કમિટી ચર્ચી રહી હતી તેમાં કમિટીના એક સભ્ય શ્રીયુત અંબાલાલ દલસુખરામ લખીઆરાએ, હોલના દાદરનું સ્થાન ફેરવી, તેમજ આગળના દ્વાર પાસેની ઓરડી કહાવી નાખી જગો વધારવાનું જણાવ્યું; અને તેની સાથે સોસાઇટીની જ માલિકીની જમીન પર અગાસી લઇને, આખા મકાનને બહારથી ફરતી સલંગ ગેલેરી કરી દેવાનું સૂચવ્યું, તેથી જગોની મોકળાશ થાય; બહારનો દેખાવ વધે અને ગેલેરીને લઇને એક છેડેથી બીજે છેડે સભામાં વિક્ષેપ કર્યા વિના જઇ શકાય. કમિટીને એ વિચાર પસંદ પડ્યો અને તદનુસાર કોન્ટ્રાક્ટથી એ બધું મકાન વધારવાનું કામ રૂ. ૧૧૦૦૦ ના ખર્ચે કરાવવામાં આવ્યું હતુ.

સદરહુ સંસ્થા સાહિત્ય ને જ્ઞાનપ્રચારની હોઇને ડૉ. હરિપ્રસાદ દેસાઇએ સરસ્વતી દેવીની મૂર્તિ અગાસીના મધ્યભાગમાં સ્થાપવાનું સૂચવ્યું; અને તે મૂર્તિ શ્રીયુત રવિશંકર રાવળે બતાવેલા પ્રાચીન નમુનાઓ ઉપરથી શ્રી. જગન્નાથ અંબાલાલ સોમપુરાએ કોતરી આપી હતી.

આ પ્રમાણે સોસાઇટીના મકાનમાં અને પ્રેમાભાઇ હોલમાં જરૂરી અને લહના સુધારા કર્યાં છતાં સારા અને મ્હોટા હોલ માટેની લોક માગણી દિનપ્રતિદિન વધતી જતી હતી. નવી વધુ જગો મળે તોજ હોલ સમચોરસ કરી તેનો વિસ્તાર વધારી શકાય; સોસાઇટીની દક્ષિણની બાજુએ ત્રણ ભાઇનાં મકાનો આવેલા છે તેનો અગાઉ ઉલ્લેખ કર્યો છે; તેમાનું છેલ્લું

પ્રકરણ ૧૯

સોસાઇટીના મકાનમાં સુધારા વધારા

"ભવિષ્યમાં આપણી સ્થિતિ સુધરે, કે કુટુંબ વિસ્તાર વધવાથી જરૂર પડે, ત્યારે ઘરનો વિસ્તાર વધારવાનું મન થાય તો મહેલાથી વધારી શકાય તે માટે, થોડી જગા પહેલેથી લઈ રાખવી સારી."*

હિમાભાઈ ઇન્સ્ટીટ્યુટમાંથી સોસાઇટીનું કાર્યાલય સન ૧૯૦૧ માં નવા મકાનમાં ખસેડવામાં આવ્યું ત્યારે તે પુરતું સોઇવાળું અને સવડભર્યું હતું અને તેના મોટા પગનો પ્રેમાભાઇ હોલ તે દિવસોની જાહેર પ્રવૃત્તિ વિચારતા મોકળાશભર્યો હતો, એમ સામાન્ય રીતે લાગતું હતું.

સોસાઇટીના મકાનની દક્ષિણ દિશામાં ગલીમાં જોઇના ત્રણ ઘરો આવેલા હતા તે મકાનો વેચાતા મળે એમ હતું પણ તેના ધરમાલીકોએ જે કિંમતની માગણી કરી તે લાલશંકરભાઇને વધારે લાગી એટલે તે સોદો બંધ રહ્યો નહિ અને સોસાઇટીનું મકાન, નહિ તો જે સમચોરસ બનત તે ગૌમુખી ઘાટનું થવા પામ્યું હતુ.

લાલશંકરભાઇની યોજના એ મકાનના ઉપરના મેડાનો ભાગ પગથી સુધી અગાડી ખેંચીને વચમાં આવજાનો માર્ગ રાખવાની અને એક જાહેર મકાન તરીકે તેનો દેખાવ ભવ્ય અને રોનકદાર થઇ પડે એવી હતી, પરંતુ એ પ્રમાણે પગથીનો ઉપયોગ થવા સામે વાંધો લેવામાં આવ્યો, તેથી લાલશંકરભાઇએ બીજો કોઇ અનુકૂળ સમય પ્રાપ્ત થતા સુધી ગમ જોવાનું યોગ્ય વિચારી, મેડાની આગળના ભાગની બારીઓ તેમ પ્રવેશ દ્વારના પગથીઆ કામચલાઉ કરી મુકયા હતા

એ બનાવને વર્ષો થઇ ગયા, લાલશંકરભાઈ પણ દેવલોક પામ્યા, અને ચાલુ વપરાશથી હોલમાંથી ઉતરવાના પગથીઆ એવા દોદરા થઇ ગયા કે તેની મરામતનું કામ તાત્કાલિક હાથ ધરવું પડયું હતું.

એ અરસામાં લડાઇ જાગી, લોક જાગૃતિ વધી પડી, જાહેર પ્રશ્નોમાં જનતા વધુ રસ લેતી થઇ, રાજકીય વાતાવરણ પણ ઉગ્ર બન્યું હતું, પ્રેમાભાઇ હોલ શહેરમાં એકજ અને મોટો અને મધ્યસ્થ હોવાથી તેનો

* સુલભવાસ્તુશાસ્ત્ર યાને ઘર કેવી રીતે બાંધવું પૃ ૮૧

in the province, being founded by the late Mr. A. K. Forbes in 1848 and is registered under Act XXI of 1860 (Societies Registration Act).

The Society's offices are situate in the Karanj, just opposite the Collector's office It has its own building and the upper portion of it, which is named the Premabhai Hall is used for public purposes. In fact it is the Town Hall of the City.

The present building of the Society was built in 1901, its foundation Ceremony being performed by the then Commissioner Sir F. S. P Lely. Since then the work of the Society has vastly increased and the upper storey the Premabhai Hall is also found to be small and incommodious.

It has become necessary to extend the buildings and the Public Hall on the upper storey so as to meet the increasing requirements of the Society as well as the general public. Such extention is only possible by having vacant municipal plot as well as the adjoining three houses on the South-West Corner bearing Municipal Census Nos. 4319-20, 4321-22 and 4323 and city survey & Sheet No. 3,-119, 120, 121. It is therefore proposed that the same should be acquired.

The Society being a body registered under Act XXI of 1860 is a company within the meaning of the Land Acquisition Act and the aims and the objects of the Society as also the work it carries on will show that the object of the extension of the buildings is for public purposes within the meaning

મકાન વેચવાનું છે, એવી માહિતી મળતા તે ખરીદી લેવાની તજવીજ થઈ પણ તેનો મેળ બેઠો નહિ. આ ગડમથલ ચાલતી હતી એવામા કુદરતનો કોપ થયો ન હોય એમ સન ૧૯૨૬મા અમદાવાદ પર જબરજસ્ત જલસંકટ આવી પડયુ, અને એ વરસાદમા એ ત્રણે ઘરોને ઘણુ નુકશાન પહોચ્યુ અને ખુણામાનુ છેલ્લું ઘર તો તદ્દન બેસી ગયુ હતુ

સોસાઇટીના કાર્યકર્ત્તાઓને જણાયું કે આ સંજોગ એવો આવી મળ્યો છે કે તેના માલિકો આ મકાનો વાજબી કિંમતે વેચાતા ન આપે તો સરકારને અરજી કરી એ મકાનો જાહેર ઉપયોગ અર્થે પ્રેમાભાઈ હોલ વધારવા સારૂ એકવાયર કરાવવા જોઇએ.

તે પરથી તા. ૨૬ મી સપ્ટેમ્બર ૧૯૨૬ ના રોજ બધી હકીકતનું નિવેદન કરી મે. કલેકટર સાહેબને નીચે મુજબ એ મકાનો કાયદેસર એકવાયર કરવા સારૂ પત્ર લખવામા આવ્યો હતો.

No. E– 71 of 1926.

AHMEDABAD,

Dated, 6th Sept , 1926.

From,

SIR RAMANBHAI M. NILKANTH, B A. LL. B,
Hon. Secretary,
GUJARAT VERNACULAR SOCIETY,
AHMEDABAD.

To,

E G. TAYLOR, ESQ. I C. S,
Collector of Ahmedabad,
AHMEDABAD

Sir,

I have the honour to state that the Gujarat Vernacular Society is a public body, established for the promotion and spread of Gujarati Language and Literature. It is the oldest institution of its kind

in the province, being founded by the late Mr. A. K. Forbes in 1848 and is registered under Act XXI of 1860 (Societies Registration Act)

The Society's offices are situate in the Karanj just opposite the Collector's office It has its own building and the upper portion of it, which is named the Premabhai Hall is used for public purposes In fact it is the Town Hall of the City

The present building of the Society was built in 1901, its foundation Ceremony being performed by the then Commissioner Sir F S P Lely Since then the work of the Society has vastly increased and the upper storey the Premabhai Hall is also found to be small and incommodious

It has become necessary to extend the buildings and the Public Hall on the upper storey so as to meet the increasing requirements of the Society as well as the general public Such extention is only possible by having vacant municipal plot as well as the adjoining three houses on the South-West Corner bearing Municipal Census Nos 4319-20, 4321-22 and 4323 and city survey & Sheet No 3-119, 120, 121 It is therefore proposed that the same should be acquired

The Society being a body registered under Act XXI of 1860 is a company within the meaning of the Land Acquisition Act and the aims and the objects of the Society as also the work it carries on will show that the object of the extension of the buildings is for public purposes within the meaning

of the said Act. A copy of the latest report of the Society is submitted herewith for information as to the Society's work.

The Government have also recognised the Society and its work as a body useful to the general public by granting to the Society the present site on which the offices are situate on a nominal rental and by further giving an annual grant of Rs. 500/-.

I have therefore the honour to request that you will be so good as to take the necessary steps to acquire under the Land Acquisition Act at the Society's cost for the above said public purposes the following properties:—

	Census Nos	City Sorvey & Sheet No 3
1	4319-20	119
2	4321-22	120
3	4323	121

The general plan of the present site of the buildings and the sight proposed to be acquired is submitted herewith.

I have the honour to be,

Sir,

Your most obedient servant,
Sd/- Ramanbhai M. Nilkanth.

No and Date of Statement—69 of 25-3-1930.

Date of Award—25th March, 1930.

Name of work for which Land has been acquired—
Date of Declaration in Bombay Government Gazette,
Pages 2067-2068

Statement showing Compensation awarded by G B (London) Special Land Acquisition Officer, In situated in the city of Ahmedabad

Revenue Roll of the District of Ahmedabad

Serial No	Names of persons to whom Payment is due under the award	Area of land Sq Yds.			Government or Alienated	Abatement of land Revenue					
						(a) Assessment			(b) Quit rent		
1	2	3			4	Rs	A	P	Rs	A	P.
	(S Nos 4724 & 4725)										
1 (a)	Bai Annapurna widow of Mehta Natawarlal Shan Lerlal (Mortgagor)	50	0	0	Freehold	...	.	.	.	...	.
(b)	Pakhali Purshotamdas Govindlal (Mortgagor) (S No 4726 & 4727)				"	.	....	..	..	..	..

for extention of the Premabhai Hall, Ahmedabad Dated 11-10-1928 No 8764-24, Dated 6-10-1928, under Section 11.

Soparkar, Esqr, L C E F. S I, A. M. T P. I. Estate-Sheet No 39, inserted in the Plot of Land Ahmedabad Survey Nos 4724 to 4728.

Taluka--North Daskroi

Valuation of any buildings that may be taken upon the land 6			Total amount due to each person including the amount shown in column 6 the amount awarded for the land interest costs & any other amounts due to the payee in connection with the acquisition of the land 7			Description of the amount in Col 7 taken from the subsidiary statement A A 8	
Rs	A	P.	Rs	As	P.	To be deposited in the District Court Ahmedabad under Sec. 31 (2) of the land	
...	...	..	4291	0	0	Acquisition Act	
.	...	...	227	0	0	To be paid to Pakhali Purshotam Govindlal	
			4518	0	0		

Serial No.	Names of persons to whom Payment is due under the award	Area of land Sq. Yds.			Government or Alienated	Abatement of land Revenue 5					
						(a) Assessment			(b) Quit-rent		
1	2	3			4	Rs.	A.	P.	Rs.	A.	P.
3	Pakhali Lalubhai Pochabhai (S. Nos. 4728)	43	0	0	Free hold	...	...	...	...	...	...
	Mr. Behcharbhai Pochabhai Pakhali.										
	Dy. Station Master Ahmedabad (Retired)	35	0	0		...	...	...	...	...	...
	Total ...										

Rs. Twelve Thousand one hundred sixty two and annas eight only.

To the Collector of Ahmedabad, with a reference to his number L. A. Q. 287, dated 5-11-1928.

The Honorary Secretary Gujarat Vernacular Society, Ahmedabad.

The Treasury Officer, Ahmedabad.

The Accountant General, Bombay.

Valuation of any fallishing that may be taken upon the Land 6			Total amounts due to each person including the amount shown in column 6 the amount awarded for the land interest costs and any other amounts due to the payee in connection with the acquisition of the land 7			Description of the amount in Col 7 taken from the subsidiary statement A 8
Rs.	A	P	Rs.	As.	P	
...	...	...	5632	0	0	To be paid to Pakhali Lalubhai Pochabhai
..	...	..	2012	8	0	To be paid to Mr. Behcharbhai Pochabhai Pakhali
			12162	8	0	

Sd/- **G. B. Soparkar,**
Special Land Acquisition Officer,
Ahmedabad

Serial No	Names of persons to whom Payment is due under the award	Area of land Sq. Yds			Government or Alienated	Abatement of land Revenue 5					
						(a) Assessment			(b) Quit rent		
1	2	3			4	Rs.	A.	P.	Rs	A	P
3	Pakhali Lalubhai Pochabhai (S Nos 4728)	43	0	0	Free hold	...	...	...	...	...	...
	Mr. Behcharbhai Pochabhai Pakhali										
	Dy Station Master Ahmedabad (Retired)	35	0	0		...	...	...	...	...	...
	Total .										

Rs. Twelve Thousand one hundred sixty two and annas eight *only*

To the Collector of Ahmedabad, with a reference to his number L. A. Q. 287, dated 5-11-1928

The Honorary Secretary Gujarat Vernacular Society, Ahmedabad

The Treasury Officer, Ahmedabad

The Accountant General, Bombay.

	Total amount due to each person including the amount shown in column 6, the amount awarded for the land interests and any other amounts due to the payee in connection with the acquisition of the land.			Description of the amount in Col 7 taken from the subsidiary statement A A
6	7			8
Rs. A P.	Rs	As	P.	
	5632	0	0	To be paid to Pakhali Lalubhai Pochabhai
	2012	8	0	To be paid to Mr. Behcharbhai Pochabhai Pakhali
	12162	8	0	

Sd - G B. Soparkar,
Spl. Land Acquisition Officer,
Ahmedabad

આ મકાનોની જમીન અને સોસાઇટીની દિવાલ એ એની વચ્ચે મ્યુનિસિપલ સ્ટ્રીટ લેન્ડ આવેલી છે, અને સોસાઇટીનો પ્રેમાભાઈ હોલ સમચોરસ કરવા સારુ એ મ્યુનિસિપલ સ્ટ્રીટ લેન્ડ પણ મ્યુનિસિપાલેટી પાસેથી વેચાતી લેવી જોઈએ.

તેથી અમદાવાદ મ્યુનિસિપાલિટીને આ જમીન સોસાઇટી સિવાય બીજા કોઇને ઉપયોગી નથી; સોસાઇટી એ જમીનની સાર્વજનિક ઉપયોગ માટે માગણી કરે છે; અને સોસાઈટી એક લોકોપયોગી, સાહિત્ય અને કેળવણીની સંસ્થા છે, એ લક્ષમાં લઇને, સદરહુ જમીન નામની કિંમતે સોસાઇટીને આપવા વિનંતિ કરવામા આવી હતી અને મ્યુનિસિપલ જનરલ બોર્ડે વાર દીઠ રૂ. પાંચની કિંમત મુકરર કરીને આ જમીન સોસાઈટીને વેચાતી આપવા તા. ૧૮-૧૨-૧૯૨૮ ના રોજ ઠરાવ કર્યો હતો.

સદરહુ જમીન વેચાણનું કામ મે. ઉત્તર વિભાગના કમિશ્નર સાહેબ સમક્ષ નિયમાનુસાર ઉંચકની બહાલી માટે જતાં, મ્યુનિસિપાલેટી અને સરકાર વચ્ચે-સબ સોઇલ-sub soil નો પ્રશ્ન ઉપસ્થિત થયો હતો, તે મુજબ એ sub soil-જમીનનું સરકારી ભાડું માસિક રૂ. ૨૦) ઠરાવી તે સોસાઇટી આપવાને ખુશી છે કે કેમ એવો એક પત્ર કલેક્ટર સાહેબ તરફથી મળ્યો, અને સોસાઇટીએ તે સંબંધમાં ઘટતો ખુલાસો કરી યોગ્ય રાહત મળવા ઉત્તર લખી મોકલ્યો હતો; પરંતુ તે ઉત્તર ઉપરથી મે. કમિશ્નર સાહેબે સોસાઇટી ભાડું આપવા ખુશી નથી એમ માની લઇ તે જમીન વેચાણને બહાલી આપવા ના પાડી હતી. આ પ્રમાણે આ મ્યુનિસિપલ જમીનનું કામ ઘોંચમા આવી પડતાં, મેનેજીંગ કમિટીના સભ્યો ઉત્તર વિભાગના કમિશ્નર મે ગેરેટ સાહેબને ડેપ્યુટેશનમા મળ્યા હતા, અને જે કાંઈ ગેરસમજુત થતી હતી તે દૂર કરી, એઓ સાહેબની સૂચનાનુસાર એ પ્રશ્નનો ઉકેલ આણવા ફરી ગયા ઑગસ્ટમાં અરજી કરી મોકલી હતી; તેનો નિર્ણય થોડાક સમયમા આવી જવા સંભવ છે.

ઉપરોક્ત જમીનનો પ્રશ્ન ચર્ચાઇ રહ્યો હતો તે અરસામા સોસાઇટીની પશ્ચિમ બાજુના મકાનોનો જમીન પરો પૂરો થતો હતો અને કારોબારી કમિટીના જાણવામા આવ્યુ કે સરકાર એ જમીન પોતાના ઉપયોગ માટે લઇ લેનાર છે.

એ જમીન જેમ મોખરાની તેમ સોસાઈટીના ખરા ઉપયોગની હતી; અને સોસાઇટીના મકાન વિસ્તાર માટે એ જમીન પછીથી મળવાનો સંભવ

નહોતો, અને સોસાઇટીનું પુસ્તકાલય એક્ષાયદું કરવા સારૂં એ જમીન સર્વ રીતે બંધબેસતી અને સવડભરી હતી.

આ હેતુથી સોસાઇટીના સભ્યોનું એક ડેપ્યુટેશન મે. કમિશ્નર ગેરેટ સાહેબને નવેમ્બર સન ૧૯૨૯ ના રોજ શાહીબાગમાં મળ્યું હતું, અને સોસાઇટીનો સર્વ વૃત્તાંત જણાવી, સદરહુ જમીન સોસાઇટીને મળવી જોઇએ એવી માગણી કરી હતી.

એઓ સાહેબે બધી વિગતોથી વાકેફ થઈ, સોસાઇટીની માગણી લક્ષમા લેવાનું આશ્વાસન આપ્યું હતું, એટલુંજ નહિ પણ આસપાસ જાહેર મકાનો આવેલા હોઇને અને ખાસ કરીને તેની સામે આઝમખાનનો મહેલ છે, તો એના મુકાબલે અને એ જાહેર ચોગાનને શોભતું સોસાઇટી નવું મકાન કરાવશે કે કેમ એવો પ્રશ્ન પૂછ્યો હતો.

તે સંબંધમા સોસાઇટીએ મે. કમિશ્નર સાહેબને લખી મોકલેલી અરજી અને તે નવા મકાનનો પ્લાન પરિશિષ્ટમાં આપ્યો છે.

સોસાઇટી કેટલાક વર્ષોથી એક સંશોધન અને અભ્યાસ મંદિર સ્થાપવાની ઇચ્છા ધરાવે છે, તે કાર્ય માટે આ જગો મળે તો તે સંસ્થા શહેરના કેન્દ્રસ્થાને આવે, એટલુંજ નહિ પણ તે સંસ્થા શહેરને ઉપયોગી તેમ ભૂષણરૂપ થઈ પડે.

અમે ઇચ્છીએ છીએ કે સરકાર તે પ્રશ્નનો છેવટ નિર્ણય કરે ત્યારે સોસાઇટીને પ્રસ્તુત કાર્ય માટે એ જમીન આપવાની ઉદારતા બતાવશે.

પરિશિષ્ટ ૮

Date Nov, 1929.

From,

DIWAN BAHADUR K. H. DHRUVA, B. A.,
President,
GUJARAT VERNACULAR SOCIETY,
AHMEDABAD.

To,

J. H. GARRETT, ESQR., I. C. S.,
Commissioner, Northern Division,
AHMEDABAD.

Sir,

At the request of the Managing Committee of the Gujarat Vernacular Society I have the honour to place the following before you for favourable consideration by the Government.

1. The Gujarat Vernacular Society was started by the late Hon. Mr. A. K. Forbes, the then Asstt. Judge at Ahmedabad, on 25th Dec. 1848, with the object of promoting the vernacular literature of Gujarat and spreading useful knowledge through the Vernacular. In this he was joined by many European and Indian Officials of the time and the institution was rendered assistance by Indian Chiefs and gentry.

2. The Society started work by patronising authors and purchasing copies of their works. It also started a collection of old manuscripts of Vernacular literature.

3. The Society opened a public library in 1849 and as necessity for a separate suitable building was felt, Government were approached for a site, which they granted gratis in about 1854-55. The then Nagarseth Himabhai gave a donation of Rs 4500/- for a building and with the help of other donations

a building was erected on the site granted by Government at a cost of Rs 7,000/- This is at present known as the Himabhai Institute situate opposite the present Telegraph Office, outside Bhadra. In 1856 the Society handed over the management of the Institute to a separate Committee

4. Side by side with the said Library the Society undertook in 1850 the management of a private Primary School Originally it was a mixed school open both to boys and girls Later on it was turned into a girls school exclusively. Through the generous donation of Sethani Harkunverbai of Rs. 4000/- for a building and Rs 12,000/- towards endowment for its maintenance the School has had a permanent abode and is known as Harkunver Sethani's school situate at Tankshal, Kalupur. Later on the Society transferred the management of this school to a separate body

5. The Society's activities extended in all directions for spread of knowledge It felt the want of a Printing Press for publication of books at cheap price and therefore in 1851 a Litho Press was started By means of the Press the Society supplied, at low rates a large number of books to the Education Department for use in the Vernacular Schools.

6 In 1854 the society felt necessity of an organ for spread of its aims and objects So it started the monthly Magazine Buddhi-prakash both for propoganda as also for spread of knowledge and encouragement of Vernacular literature. The Buddhi-prakash is being published regularly and is now in the 76th year

staff; one is put to the combined use of office of the Asstt. Secretary, Library and committee room, one is used as a record room and one is used for stocking the society's publications. The hall on the first floor known as the Premabhai Hall is used for all important meetings in Ahmedabad. The society has provided the hall with the necessary seating accomodation of chairs and has also fitted it with the convenience of electric lights and fans. The society allows the use of this hall for such public functions as are approved by the Hall committee on a nominal charge of Rs. 2/—.

12. When the society put up the said buildings its permanent funds amounted to Rs. 67056-6-8 and the number of trust funds under its management was 55 amounting to Rs. 154670-13-6. The number of trust funds which the society is at present administering is 145 amounting in all to Rs. 471456-6-8 and the amount of its permanent funds is Rs. 1,56,539-8-6. On account of the additions of books to the society's library, the large and growing collection of manuscripts, the increasing number of its publications, the demand for a good and complete library viz, publications with the necessary references' library of books in English, Sanskrit, and other languages, the need for extension of the hall as well as offices of the society is being keenly felt for a long time.

13. The society have therefore resolved to extend the present buildings and hall and also have the necessary extensions for comfortable locating its library with facilities for scholars and re-search

workers to carry on their work. In this connection it may be noted that the society has recently endowed prizes to be given to research students for writing thesis in Gujarati on either History, literature, economics, sociology or science.

14. The society therefore recently approached Government for acquisition of the adjoining properties bearing the present S. Nos. 4724, 4725, & 4728. Governments have been pleased to undertake the acquisition proceedings as prayed for in view of the fact that the society is a public body rendering useful service to the general public for spread of education and knowledge.

15. Side by side with the said private lands there is a piece bearing S. No. 4726 belonging to the Ahmedabad Municipality admeasuring about 104 sq. yds. The society approached the Municipality who in view of the usefulness to the general public of the society, have passed a resolution for granting the land to the society at a nominal price.

16. The society's present buildings are situated in present S. No. 4729 and cover an area of about 600 sq. yds. The additions thereto by the said acquisition and the grant by the Municipality will give the society a further area about 232 sq. yds. The additional space is however not sufficient for the growing needs of the society particularly for the location of its library.

17. There is no scope for any extension on the north and the east of the present site as the buildings abut on important roads with very heavy and continuous traffic. The only possibility of extension is therefore on the south and the west of the

present site which is hemmed in by Government land on those sides. The land forming present S. No. 4663 admeasuring about 300 sq. yds. is pre-eminently suitable for the requirements of the said society. The land is leased by Government and the period of the lease is due to expire on 31st March 1930. It is a piece which is practically detached from the piece of Government land, on the south of the society's buildings, and therefore, while the grant of that land will suit the requirements and the purpose of the society, it is not at all likely to interfere with any project which Government may have in view in connection with their land on the south. Besides, the Government land on the south is extensive enough for any project they may have in contemplation and therefore the grant of the detached plot of S No 4663 is also not likely to cause Government any appreciable inconvenience, while compared with that the advantage to the society if the plot is granted would be immensely greater.

18. If that plot were granted to the society, the society proposes to extend its buildings therein so as to locate a part of its library with a hall on the site of the present S. Nos. 4724 to 4728 for scholars and re-search students to work quietly The society also intends to extend the present public hall on the first floor over the said site of S. Nos. 4724 to 4728 and a terrace on the building to be put in plot No 4663 which it seeks from Government. This terrace will be opening in the hall on the 1st floor thereby allowing scope for the extension of the Premabhai hall if necessary.

19. Just opposite this land of S No 4663 is situate the old palace of Azam Khan where the head Post Office is at present located Government are shortly going to remove the Post Office from that place and have also decided to hand over the building to the custody of the Ahmedabad Municipality for its Archœlogical museum Government have also further promised to supply exhibits for the museum likely to encourage research in Gujarat The location of society's Library and accomodation for scholars there on the plot in question will be very convenient and conducive to the study of the Archaology as well as Re-search work in Gujarat A plan showing roughly the general nature of the buildings that the society will put up in case the land is granted is submitted herewith The accompanying gives only the out-lines I have no hesitation in stating with certainty that any structure that the society will put in the said land will be such as will maintain the balance of appearance of the site as a whole as well as a suitable match to the old palace opposite

20 It is estimated that for all the extensions additions and alterations the society will have to spend about Rs 50,000/- exclusive of the cost of the land. A copy of the latest report of the Society is submitted herewith, from which it will appear that the Society has got sufficient funds of its own for the purpose It has got an yearly income of about Rs 15000/- and it can also raise funds by donations or even if need be, by debentures The said copy will also give the details as regards the various private funds and the other activities shortly detailed above

21. The management of the Society vests in a Managing Body of 20 members elected annually by the Society in their General Meeting. The present membership of the Society consists in all of 679 members of whom 13 are Europeans, about 17 are ruling Princes and Thakores, about 320 are female members and the rest represent gentlemen from all parts of Gujarat. H. H. Sir Sayajirao Gaekwad Maharaja of Baroda is the patron of the Society. In addition to these there are 552 libraries registered as members. A detailed list of the members of the Managing Committee and other members as well as registered libraries will be found in the accompanying report (p. 1 to 20).

22. It will be seen from the rules of the Society a copy whereof is appended hereto that the funds of the Society are required to be invested in the Imperial Bank or Postal Savings Bank. It is an uniform practice to invest the Society's funds in securities authorised by the Trust Act.

23. In view therefore of the foregoing circumstances viz —

(a) That, the Society is a public institution of long standing carrying on the promotion and spread of knowledge and education.

(b) That, it badly requires the land of S. No. 4663 for its legitimate extensions as well as to increase its usefulness and service to the public.

(c) That, if the land is granted either free or on nominal rent the Society is and will be able to raise the necessary funds for the building.

(d) That, Government have always in the past recognised the Society and its objects as a fit

subject of grant of lands free or on nominal rentals.

(e) That, the municipality has also similarly recognised the Society and its objects.

(f) That the absence of the grant of the land to the Society will inconvenience it much more than the use to which Government can put the land for any purposes in any of their projects.

(g) That, the constitution, standing and the history of the Society are a sufficient guarantee that the land if granted will be put to the best use in the interest of the public.

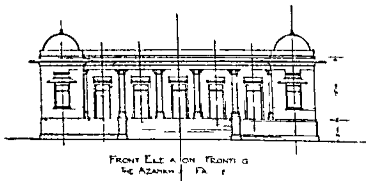
(h) That, the situation of the land being very near the proposed Archecological museum, the library and study for re-search work located on this land will further stimulate interest in Archaeology in Gujarat.

25. The Managing Committee of the Society earnestly hope and urge that Government will be pleased to consider the claims of the society and grant to it the said land admeasuring about 300 sq. yds. of S. No. 4663 on the expiry of its present lease on 31st March 1930.

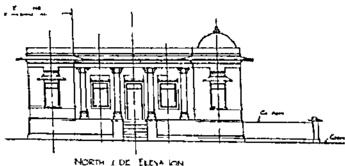
I shall be glad to supply any further details or information in case any are deemed necessary and are required.

I have the honour to be,
Sir,
Your most obedient servant,
K. H. Dhruva.
President.

SKETCH DESIGN FOR
NEW B LDING PROPOSED TO BE ERECTED BY
THE GUJARAT VERNACULAR SOCE Y AHMEDABAD
SCA E 8 FEET TO INCH

FRONT ELE A ION FRONTI G
THE AZAMKH FA E

NORTH I DE ELEVA ION

પ્રકરણ ૧૯

પ્રબોધક વાચન સાહિત્ય

"There is little fear for the future of the young man who has a deep-seated faith in himself. Self-faith has ever been more than a match for difficulties. Men with no assets but colossal of faith in themselves have accomplished wonders."

Orison Sevett Marden.

એકલી આજીવિકા પ્રાપ્ત થયે જીવન સુખમા જતુ નથી. બાહ્ય સાધનો સુખ સગવડ મેળવી આપવામા સહાયભૂત થાય છે, એથી સંતોષ અને આનંદ પ્રાપ્ત થાય છે; પણ એની અસર થોડા સમય માટે હોય છે. સ્થાયી સુખ, આનંદ અને શાતિ માટે ખરી રીતે મનને કેળવવું જોઇએ. સુખ દુ:ખના પ્રસંગે મનની સ્થિતિ સમતોલ રહે એવી મનોવૃત્તિ કેળવવાની જરૂર છે અને તે સામાન્ય નીતિ અને જ્ઞાનના બોધવચનો વાચે વિચારે અને સત્સંગ કરે પ્રાપ્ત થાય છે

ગયા સૈકામા સ્માઇલ્સ કૃત સદ્વર્તન, કર્તવ્ય, જાત મહેનત, તેમ લૅબક કૃત 'જીવનનો આનંદ' (Pleasure of life) 'જીવનનો ઉપયોગ' (Use of life) વગેરે પુસ્તકો પુષ્કળ વંચાતા અને તેની લાખો પ્રતો વહેંચાઈ હતી આજે તેનો ખપ ઓછો થયલા જણાય છે; પણ તેને સ્થાને "નવ વિચાર" (New Thought) નામક લાગણી અને ભાવનાને પોષતુ અને ઉત્તેજતું વાચન સાહિત્ય વિશેષ પ્રચારમા આવ્યું છે, અને તેનો પણ મ્હોટો ઉપાડ ચાલુ છે. સસ્તુ સાહિત્ય વર્ધક કાર્યાલયે છપાવેલા 'આગળ ધસો' ભાગ્યના સૃષ્ટાઓ, સુખ, સામર્થ્ય અને સમૃદ્ધિ, પ્રભુમય જીવન વગેરે આ કોટિના પ્રકાશનો છે.

"સુખ અને શાન્તિ" જેન લૅબક રચિત Peace & Happiness નો અનુવાદ—આ પુસ્તક, ઇગ્રેજી અને તેનો મરાઠી તરજુમો એ બે પરથી થયો હતો, નિરાતે વાચવા વિચારવા જેવો ગ્રંથ છે અને તેના નામ પ્રમાણે, એમાના વિચાર અને આદર્શ અનુસરવામા આવે, તો, તે સુખ અને શાતિના પ્રદાતા થઇ પડે. લેખકે એક સ્થળે જણાવ્યું છે તેમ, "આપણી જાતના જેવો ખરો મિત્ર કે કટ્ટો શત્રુ બીજો કોઇ નથી."

મોમાઇટીને જેમણે લેકી કૃત (Map   life) 'જીવનનો આદર્શ' એ નામના એક મનનીય પુસ્તકનો તરજુમો અગાઉ કરી આપ્યો હતો તે શ્રીયુત જીવાભાઈ રેવાભાઇ પટેલે મરહુ "સુખ અને શાન્તિ"નું પુસ્તક લખી આપ્યું હતુ અને તેના વાચનમા ઐનિત કરેલો મથ જરૂર સ્ફૂર્તિદાયક અને આનંદમય થઇ પડશે.

જીવનમા જેમ કંજુસાઈ કામની નથી તેમ ઉડાઉપણું પણ તજવા જેવું છે. કરકસરથી તો ઘણા મનુષ્યોએ પોતાની મિલ્કતને સમૃદ્ધ કરી છે. નાણાના વ્યયમા વિવેક કરવો એનુ નામજ કરકસર છે, તેનુ ઉલટું, ઉદારતાની હદ ઓળગી જઇને વિના કારણ અને નિરર્થક પૈસા ખર્ચી નાખવા તેનુ નામ ઉડાવપણુ છે. આ   એવા ઉડાવપણાને કાઇ પણ ઉત્તજન ન આપે

આપણા એક જુના લેખક અને જેઓ સુધારક કવિ તરીકે જાણીતા થયા હતા તે શ્રીયુત ભવાનીશંકર નરસિંહરામે આ વિષયોને નિબધરૂપે પ્રાચીન નિરૂપણ શૈલીમા, યોગ્ય સ્થળે બધબેસ્તા ઉદાહરણ આપીને ચર્ચ્યા છે અને એ ચોપનિયું જો કે ન્હાનું છે તો પણ તેમાની માહિતી બોધપ્રદ અને માર્ગદર્શક જણાશે

સન ૧૯૧૦-૧૧ મા એ લેખકની યોગ્ય કદર કરવા અમદાવાદમા એક જાણીતી નાટક કંપનીએ મેળાવડો યોજ્યો હતો, તે વખતે એમને સોમાઇટીના પ્રકાશનો ભેટ કરી શ્રીયુત ભવાનીશંકરનું સન્માન કરવામા આવ્યુ હતુ.

આ જમાનામા આપણા પ્રાચીન પુસ્તકો જેવા કે રામાયણ અને મહાભારતનુ વાચન તદ્દન ઓછું થઇ ગયું છે, અને અગાઉ માણભટ દ્વારા એ કથા સાભળવાનો લાભ મળતો હતો તે પ્રથા પણ લુપ્તપ્રાય થવા આવી છે આપણી આ સાસ્કૃતિક સંપત્તિથી આપણી નવી ઉછરતી પ્રજા વંચિત રહે એ વિચાર જ અસહ્ય છે કાઈ રીતે એ પુસ્તકોનુ વાચન અને અભ્યાસ વધે એવી તજવીજ થવી ઘટે છે. એ ઉણપ કંઇક અંશે પૂરી પાડવા સોમાઇટીએ "મહાભારતની નીતિ કથાઓ" એ પુસ્તકનુ પ્રકાશન સ્વીકાર્યું હતું. એ પુસ્તક મૂળ બંગાળીમા લખાયું હતું, અને તે શ્રીયુત મગનલાલ હરિકૃષ્ણ ભટ્ટના વાચવામા આવતા તેમને તે ખુબ ગમી ગયુ, અને તુરતજ તેમણે તેને ગુજરાતીમા લખી નાખ્યું હતું.

તે પરથી એ લખાણ કેટલું અસરકારક છે તે સમજાશે, જો કે મળ વસ્તુ જ ઓછી આકર્ષક કે ઓછા પ્રભાવવાળી નથી

"સમાજ સેવા" એ આ યુગનું મુખ્ય લક્ષણ છે. એ સેવાવૃત્તિ પૂર્વે આપણે ત્યાં નહોતી એમ નહિ પણ તેનો પદ્ધતિસર અને વ્યવસ્થિત પ્રબંધ હમણાં થયો છે અને તે પાશ્ચાત્ય સંસ્કૃતિનું અનુકરણ છે એમ સ્વીકારવું જોઇએ. એ સેવાના માર્ગ અનેક અને ભિન્ન ભિન્ન પ્રકારના છે અને તેનું માર્ગદર્શક નિરૂપણ લાહોર ફોરમેન કૉલેજના પ્રોફેસર રેવ. મી. ફ્લેમિંગે Suggestions for Social Usefulness—સામાજીક સેવાના સન્માર્ગ—એ નામનું પુસ્તક લખીને કર્યું હતું. આવું એક સરસ પુસ્તક ગુજરાતીમાં બહાર પાડવામાં આવે તો સમાજ સેવકોને ઉપયોગી થઈ પડે તેમ અન્યને સમાજ સેવાનો કોઇ ને કોઈ માર્ગ ગ્રહણ કરવા પ્રેરે; તેથી સોસાઇટીએ જાણીતા લેખક અને પત્રકાર ડાહ્યાભાઈ લક્ષ્મણભાઈ પટેલને એ પુસ્તક તૈયાર કરી આપવાનું સોંપ્યું હતું અને એમની અન્ય કૃતિઓની પેઠે એ પુસ્તક પણ લોકપ્રિય નિવડ્યું છે. સસ્તુ સાહિત્ય વર્ધક કાર્યાલયના સંચાલક ભિક્ષુ અખંડાનંદજીએ એ પુસ્તક ગમી જતા એમની વિવિધ ગ્રંથમાળામા તે કરી છાપ્યુ હતુ; અને આજ સુધીમા તેની ત્રણ આવૃત્તિ થવા પામી છે એજ તેની ઉપયોગિતા પુરવાર કરે છે.

અગાઉ માબાપથી જુદા પડી પુત્રો નવું ઘર માડતા એ બનાવ નવો નહોતો; પણ કેટલાક સમયથી નવા શિક્ષણના પ્રભાવે વા વ્યક્તિ સ્વાતંત્ર્યની ભાવના દૃઢ થતા ઉછરતી આપણી જુની સંયુક્ત કુટુંબની સંસ્થા તુટવા માડી છે; અને નવી ઉછરતી પ્રજામાથી તે સંસ્થાનો નાશ થાય તો આપણે એમા કાઇ નવાઇ પામવા જેવું નથી.

આ પરિસ્થિતિને કંઇક અંશે ટાળવા કેટલાક વર્ષો પર મહુધાનિવાસી હરિલાલ અનુપરામે "પુત્ર અને પુત્રવધુના ધર્મો" એ વિષય પર નિબંધ લખાવી મંગાવી, તેમા જે નિબંધ ઉત્તમ માલુમ પડે તેને રૂ. ૫૦) ઇનામ આપવા જણાવ્યું હતું અને લખાઇ આવેલા નિબંધોમાંથી અહેચરલાલ નટવરલાલ ત્રિવેદીનો લેખ ઇનામપાત્ર જણાયો હતો અને તે સોસાઇટીએ છપાવ્યો હતો. અહેચરલાલ એક નવા વકીલ હતા અને એમણે પ્રસ્તુત લેખમાં પુત્ર અને પુત્રવધુના કર્તવ્ય વિષે દર્શાવેલા વિચાર વિચારણીય માલુમ પડશે. દેશનું દુર્ભાગ્ય છે કે આવા ઉગતા લેખકો એમની શક્તિ ખીલે અને તેઓ પ્રજાને તેમનાં જ્ઞાન અને બુદ્ધિનો કાંઇક લાભ આપવા શક્તિમાન થાય ને આગમચ અકાળે દેવલોક પામે છે.

પ્રકરણ ૨૦

દી. બ. કેશવલાલ હર્ષદરાય ધ્રુવ

"Of studie took he most cure and most hede
Noght o word spake he more than was nede,
And that was seyd in forme and reverence,
And short & quick, and ful of hy sentence.
Sowninge in moral vertue was his speche,
And gladly wolde he lerne and gladly teche"

Chaucer's 'Prologue.'

દી બા કેશવલાલભાઇનો સોસાઇટી સાથેનો સંબંધ લાંબા સમયનો છે. છેક સન ૧૮૮૬–૮૭ માં બુદ્ધિપ્રકાશ કમિટીના તેઓ એક સભ્ય નિમાયા હતા અને ટ્રેનિંગ કૉલેજમાં તેઓ શિક્ષક હતા તે વખતે બાણકૃત કાદંબરીનું સંશોધન અને સંપાદન કાર્ય, અન્ય ઉમેદવારને નહિ આપતાં કમિટીએ એમને સોંપ્યું હતું.

આમ એમની કારકિર્દીના આરંભથી એક સાક્ષર–man of letters તરીકે એમની ખ્યાતિ બંધાઇ હતી અને તે દિવસે દિવસે વિસ્તરી, એક ન્હાના વિદ્વદ મંડળથી શરૂ થઇને તે છેક વિદ્યાર્થી વર્ગ અને જનસમૂહ સુધી પસરેલી છે.

અંગ્રેજી આદ્ય કવિ ચૉસરે 'કેન્ટરબરી ટેલ્સ' માં એક પંડિત (Clerke) નું વર્ણન કરેલું છે તેમાંથી ઉપર ઉધૃત કરેલી પંક્તિઓ કેશવલાલભાઇને કેટલેક અંશે લાગુ પડી શકશે

જેઓ એમના સમાગમમાં આવેલા છે તેઓ સવળા સારી પેઠે જાણે છે કે કેશવલાલભાઈ દિવસભર વિદ્યાભ્યાસંગમાં પ્રવૃત્ત રહે છે. ગોઠીની ઝેરીમાં એમના ચોથે માળે કોઇ ને કોઇ સાહિત્ય, ઇતિહાસ, ભાષાશાસ્ત્ર, પુરાતત્ત્વ, છંદ, વ્યાકરણ, કે શબ્દની વ્યુત્પત્તિમાં તેઓ વિચારનિમગ્ન માલુમ પડશે, અને જે કોઇ એમની મુલાકાતે કે વંદન કરવા આવે એમને એમની પાસેથી એ પૈકી એકાદ વિષય પર જ્ઞાનગોષ્ટિ સાંભળવાની અમુલ્ય તક સાંપડશે.

દી. બા. કેશવલાલ હર્ષદરાય ધ્રુવ

(પૃ. ૨૧૮)

એમણે પૈસા ટકાની પરવા કરી નથી. માનમરતબા સારૂ ઝંખના કરી નથી; એમને એકજ વસ્તુની લગની લાગેલી છે; અને તે સરસ્વતીની ઉપાસનાની, અને એમની એ બ્રાહ્મણત્વભરી વૃત્તિપર ભાર મૂકીને સોસાઇટીની છેલી વાર્ષિક સામાન્ય સભામાં શ્રીયુત નરસિંહરાવ અને દી. બા. કેશવલાલને બુદ્ધિપ્રકાશનો અભિનંદન અંક અર્પણ કરવાના ઠરાવની દરખાસ્તને અનુમોદન આપતાં શ્રીયુત મુળચંદભાઇએ એ પ્રતિ શ્રોતૃવર્ગનું ખાસ ધ્યાન ખેંચ્યુ હતુ અને તે ઉલ્લેખ પ્રસંગોચિત હતો. એમણે ઇચ્છ્યું હોત તો સરકારી ખાતામાં તેઓ કોઇ મોટા અધિકારીના પદે પહોચ્યા હોત અથવા તો વકીલ થઇને સારી રીતે પૈસા ભેગા કર્યા હોત; પણ એમના સ્વભાવને તે અનુકૂળ જ નહોતુ. તા. ૧૧ મી ઓગસ્ટના રોજ ગુજરાત કૉલેજમા પ્રેમ ભક્તિ મંડળી તરફથી એમના મનમાનાર્થે સમારંભ યોજાયો હતો, તે પ્રસગે અપાયલા માનપત્રનો ઉત્તર આપતા કેશવલાલભાઇએ જણાવ્યુ હતુ, કેઃ—

"સારૂ થયુ કે હું એ (કેળવણી) ખાતામા જોડાયો. મને મૂળથી વિદ્યા ઉપર પ્રીતિ હતી; અને જુના જમાનામા વિદ્યાવૃદ્ધિને અવકાશ આપતૂં તો માત્ર એ ખાતુંજ આપતુ હતુ. એ અનુકૂળતાને લીધે મેં મારો અભ્યાસ આગળને આગળ ધપાવ્યો. આજીવિકા મેળવવા અને વર્તમાનપત્ર કે કાવ્ય નાટક વાંચવા ઉપરાત માણસે કોઇ ઉંચું ધ્યેય રાખવું ઘટે છે, તદનુસાર જીવનની બીજી વીસીના આરંભમા સાહિત્ય સેવા ઉઠાવવાનો મેં સંકલ્પ કર્યો હતો. તે પણ મેં અવસરસર આચારમા મકયો."

આપણે ઉપરના કથન ઉપરથી જોઇ શકીએ છીએ કે કેશવલાલભાઇએ સરસ્વતી પ્રત્યેના પ્રેમથી ખેંચાઇને આજીવન સાહિત્યની ઉપાસના કરેલી છે, સાહિત્યમય જીવન જીવ્યા છે; અને સાહિત્ય વાચન અને લેખનમાં રાચ્યા છે અને તેમા પોતાને કૃતકૃત્ય થયલા સમજ્યા છે શ્રીયુત ન્હાનાલાલે એમના વિષે બોલતા સાચુંજ કહ્યું હતુ, કે 'વર્તમાન ગુજરાતની મૂર્તિમન્ત વિદ્વત્તા તે કેશવલાલભાઈ.'

આવા એક વિદ્વદ મણિની સેવાનો લાભ સોસાઇટીને મળ્યો છે, એ સોસાઇટીનું મહદ ભાગ્ય છે.

ભૂજમાં કચ્છના પાટવી કુંવરના શિક્ષક તરીકે એમની પસંદગી થતા તેઓએ સોસાઇટીની મેનેજીંગ કમિટીમાંથી તેમજ સોસાઇટી હસ્તકની

બ્રહ્મચારીની વાડીના ટ્રસ્ટી તરીકેનું રાજીનામું આપ્યું હતું; તો પણ દૂર રહે તેના કામકાજમાંથી એમનો રસ ઓછો થયો નહોતો.

રણછોડલાલ હાઇસ્કુલના હેડ માસ્તરના પદે અમદાવાદના પાછા ફરતા કેશવલાલભાઇને સોસાઈટીની મેનેજીંગ કમિટીમાં ફરી લેવામા આવ્યા હતા. માત્ર વચમા થોડાંક વર્ષો કેટલાક પ્રપંચી પુરુષોની ખટપટને લઇને એમને ખસવું પડયું હતુ; પણ સન ૧૯૨૦ મા સોસાઈટીના પ્રમુખપદે તેઓ નિમાયા હતા અને અદ્યાપિ તે પદને તેઓ શોભાની રહ્યા છે.

સોસાઈટીના પ્રમુખપદે આવ્યા પછી સોસાઈટીની સાહિત્ય વિષયક પ્રવૃત્તિ વિવિધ રીતે વિકસેલી છે, તેમા ખાસ કરીને ગુજરાતી કોશ સુધારણાનું કામ અને પ્રાચીન કાવ્યોનું સંશોધન અને પ્રકાશન કાર્ય, એ બે, મુખ્યત્વે, દી. બા. કેશવલાલભાઇને આભારી છે.

આ વિષયોમા તેઓ ઉંડા ઉતરેલા છે, એટલુજ નહિ પણ તે વિષે તેમના અભિપ્રાય પ્રમાણભૂત લેખાય છે. તેઓ જાતે તેમા રસ લે અને સાથે સાથે તેનુ સંપાદન અને સુધારણાનું કામ પણ હાથપર લે એથી વિશેષ રૂડું શું હોઇ શકે?

એ વિષેના એમના કોડ તો બહુ મ્હોટા છે. તેઓ એક પ્રમાણભૂત ગુજરાતી કોશ જોવાને બહુ ઉત્સુક છે; ને એક ભગીરથ કાર્ય છે, તથાપિ એકલે હાથે અને ઉત્તરાવસ્થામા સોસાઇટીના ગુજરાતી કોશનું નવેસર સુધારણાનું કામ એમણે ઉપાડી લીધું હતું. સોસાઇટીએ છપાવેલા કોશને ભૂમિકા તરીકે રાખીને 'ક' અક્ષર એમણે તૈયાર કર્યો, જે છપાયો છે; તે પછી 'અ' અને 'આ' એ બે સ્વર શબ્દોની પ નીચે આફ પ્રત કરેલી છે. આખો કોશ અન્યના સહકાર અને સહાયતા વિના થોડા સમયમાં પૂરો થાય એ સંભવિત નહોતુ, તેમા એમની આંખ નબળી પડી જતાં, ન છૂટકે એ પ્રવૃત્તિ અટકાવવી પડી હતી. તોપણ એ તૈયાર કામ પરથી કોશનું કામ કયા ધોરણે કરવું, તેમા શું શું આવશ્યક છે, કોશની રચના કેવી હોવી જોઇએ એ વિષે ઘણું જાણવાનું પ્રાપ્ત થશે અને, એ વિષય પ્રતિની એમની ઉત્કટ લાગણી નિહાળીને અમે તો માનંદાશ્ચર્ય પામ્યા છીએ.

પ્રાચીન ગુજરાતી કવિતા માટે એમના જેવો અનુરાગ અમે બહુ થોડા વિદ્વાનોમા જોયો છે. આપણું એ કવિતાનું સાહિત્ય, છાપેલુ, એમણે બારીકાઇથી વાંચ્યું છે, તેમ કેટલાંક પ્રાચીન કાવ્યો હાથપ્રતોમા ક્યાંઇ

રહેલાં હતાં, તેનો ઉદ્ધાર કરવાનો અને પ્રકાશમાં આણવાનો યશ પણ એમણે મેળવેલો છે; જે સેવા માટે આપણે સૌ એમના ઋણી છીએ. એમની સંશોધન પદ્ધતિ વિશે કાંઇક મતભેદ છે, પણ એમના હસ્તે થયલું પ્રાચીન કાવ્યોનું સંશોધન અને સંપાદન કાર્ય ખચિત્ મહત્વનું અને કિંમતી છે, તેમ આદર યોગ્ય છે, એની કોઇ વાચક ના પાડી શકશે નહિ.

એમની સુચનાથી સોસાઇટીએ પ્રાચીન કાવ્યોનું પ્રકાશન કાર્ય હાથ ધરેલું છે અને તેનાં અત્યાર સુધીમાં પ્રકટ થયલાં પુસ્તકો લક્ષમાં લેતાં વાચક જોઇ શકશે કે તેમાં સારી પ્રગતિ થયલી છે અને તેનો યશ કેશવલાલભાઈને છે.

ગુજરાતી વ્યાકરણ પર એક ગ્રંથ સ્વર્ગસ્થ ટેલર પાસે ઘણાં વર્ષો ઉપર સોસાઈટીએ લખાવ્યો હતો; તે પછી એક સારા વ્યાકરણ ગ્રંથની ઉણપ રહ્યા કરે છે. એ વિષયમાં કેશવલાલભાઇ અમુક ચોક્કસ અભિપ્રાય ધરાવે છે; તેઓ માને છે કે, ગુજરાતીનો આરંભ અને વિકાસ અપભ્રંશમાંથી સીધો ઉતરી આવ્યો છે, તો એને અનુલક્ષીને, પ્રચલિત સંસ્કૃતના ધોરણે નહિ, ગુજરાતી વ્યાકરણની રચના થવી ઘટે છે. અને જ્યાં સુધી એ વસ્તુ ધ્યાનમાં લેવાશે નહિ ત્યા સુધી ગુજરાતીનું સારૂં અને સંપૂર્ણ વ્યાકરણ રચી શકાશે નહિ. ગુજરાતી કોશ સુધારણા સારૂ એમણે જે તૈયારી કરી હતી તેમાં આ પ્રશ્નને તેનો એક આવશ્યક ભાગ ગણ્યો હતો; આ દૃષ્ટિ નજર સમીપ રાખીને ગુજરાતી ભાષાનું એક સારૂં અને સ્વતંત્ર વ્યાકરણ લખી આપવાનું કાર્ય દી. બા. કેશવલાલભાઇની ભલામણથી, શ્રીયુત રામનારાયણ પાઠકને સોંપાયું છે. એ કાર્યમાં સહાયક પણ કેશવલાલભાઇ જ છે.

અપભ્રંસ સાહિત્ય ઝાઝું જાણવામાં નહોતું અને તેનો અભ્યાસ પણ જુજજુજ હતો, તે સમયથી કેશવલાલભાઇ કહેતા આવ્યા છે કે ગુજરાતી ભાષાનો પદ્ધતિસર, શાસ્ત્રીય અને ઐતિહાસિક રીતે અભ્યાસ કરવા અપભ્રંસનું જ્ઞાન આવશ્યક છે. તેના જ્ઞાન વિના ગુજરાતીનો અભ્યાસ અધુરો જ રહેવાનો; અને અમે જોયું છે કે પ્રતિદિન એમના એ અભિપ્રાયને વજન મળતું જાય છે, અને તેની આવશ્યકતા સ્વીકારાઇ છે.

વર્ષો ઉપર સ્વર્ગસ્થ ભાઈશ્રી ચીમનલાલ દલાલે ગાયકવાડ ઓરિયંટલ ગ્રંથમાળામાં 'પ્રાચીન ગુર્જર કાવ્યો' એડિટ કરી પ્રસિદ્ધ કર્યાં ત્યારે એ કામમાં એમને કેશવલાલભાઈની જ મદદ મળી હતી; અને જુની ગુજરાતીના અભ્યાસીઓ સારૂં એવાં પુસ્તકો ઝાઝી સંખ્યામાં નિકળે એજ ઇચ્છિનીય છે.

એ હેતુથી સોસાઇટીએ અપભ્રંસ પાઠાવલિ બે ભાગમાં દી. બા. કેશવલાલભાઈના સામાન્ય તંત્રીપદ અને દેખરેખ હેઠળ શ્રીયુત મધુસૂદન ચીમનલાલ મોદી પાસે સંપાદન કરાવવાનું કાર્ય આરંભેલું છે; શ્રીયુત મોદી અપભ્રંસ સાહિત્યના સારા જ્ઞાતા અને અભ્યાસી છે; ગયે વર્ષે કોલેજના વિદ્યાર્થીઓ માટે એમણે એક અપભ્રંસનું પુસ્તક 'સમરાઇચ્ચ કહા' એડિટ કર્યું હતું; અને 'બુદ્ધિપ્રકાશ' માં એ ભાઇના જુના ગુજરાતી ભાષા સાહિત્ય વિષેના જે લેખો પ્રસિદ્ધ થયલા છે, તે એ વિષયના અભ્યાસીઓના આદરપાત્ર જણાયા છે. આવા એક નિષ્ણાત ભાઈ, અપભ્રંસના વિષયમાં જેમનું વાચન અને જ્ઞાન બહોળું છે એવા કેશવલાલભાઈની સૂચના મુજબ અપભ્રંસ પાઠાવલિ તૈયાર કરે છે તે એવી રીતે યોજાયેલી જુદી જુદી ભાષાઓની જાણીતી પાઠાવલિઓમા ઉંચું સ્થાન પ્રાપ્ત કરશે એ વિષે અમને લગારે શંકા નથી; એ પાઠાવલિનો પહેલો ભાગ આ વર્ષમાં છપાઈ જશે અને અમે સાંભળ્યું છે કે મુંબાઇ યુનિવરસિટિએ એ પુસ્તકને પાઠ્ય પુસ્તક તરીકે પસંદ કર્યું છે.

આ કાર્યનો યશ કોઇ એક વ્યક્તિને ઘટે તો તે કેશવલાલભાઈ છે.

કેશવલાલભાઇએ સોસાઇટીનું પ્રમુખપદ સ્વીકાર્યા પછી અમે જોયું છે કે સોસાઇટીનું વાતાવરણ તદ્દન સાહિત્યમય થઇ રહેલું છે. સાહિત્ય પ્રવૃત્તિ કેમ વ્યવસ્થિત થઇ શકે, તેને કેવી રીતે આગાડી વધારી શકાય, આપણા ભાષા સાહિત્યના ઉત્કર્ષ અને અભ્યુદય અર્થે શા વધુ પગલાં ભરવા જોઇએ, એ વિચારોને પ્રાધાન્ય મળતું રહ્યું છે. અને આ કાર્યમાં સાધન, શક્તિ, સંપત્તિ, સાથ, સહકાર અને સહાનુભૂતિનો લાભ મળતા અને તેનો યોગ્ય ઉપયોગ થયે તે પ્રવૃત્તિમા તેટલા અંશે ગતિ, વેગ, જોમ, વિવિધતા, નવીનતા અને વિશિષ્ટતા પ્રાપ્ત થવા સંભવ છે.

સોસાઈટીનું કાર્ય કોઈ એક વ્યક્તિ પર નહિ પણ સાહિત્યકારોના એકત્ર સહકાર અને સંઘબળ પર અવલંબે છે. જેટલે દરજ્જે તેમા ઐક્ય અને સંવાદિતા સાધી શકાય એટલે દરજ્જે તે પ્રવૃત્તિ પ્રગતિમાન અને ફતેહમંદ નિવડે છે.

છેલ્લાં તેર વર્ષમાં સોસાઇટી જે કાંઈ થોડું ઘણું કરવા શક્તિમાન થયલી છે, તેમાં ઓન. સેક્રેટરીની કિંમતી સેવા સાથે કેશવલાલભાઇની વિદ્વતા અને નિરભિમાની અને સુશીલ સ્વભાવે ઓછો હિસ્સો આપ્યો નથી.

/ કેશવલાલભાઈની લોકપ્રિયતા વિષે થોડાક દિવસો પર (તા. ૧૧ મી ઓગસ્ટ) બોલતા કવિવર ન્હાનાલાલે જે શબ્દો ઉચ્ચાર્યા હતા તે અત્રે આપીશ

" કેશવલાલ ધ્રુવ એટલે રાજ્ય અને પ્રજા ઉભયના સન્માન્ય સાક્ષર વર્ય. કેશવલાલભાઈની વિદ્વતા સરકારે સન્માનાયેલી અને પ્રજા પ્રમાણાયેલી છે."

સાહિત્ય પરિષદના પ્રમુખ ચુટીને પ્રજાએ એમની વિદ્વતાની કદર ક્યારનીય કરેલી છે, અને સરકારે એમને દી. બા ના ઈલ્કાબ સોસાઈટીના પ્રમુખ તરીકે બક્ષ્યો હતો, એમા પણ વિદ્વત્ પૂજા જ રહેલી છે

એ શુભ અવસરે સોસાઇટીએ દી બા કેશવલાલભાઇને ખાસ મેળાવડો કરીને એક માનપત્ર આપ્યુ હતુ

એ માનપત્ર નીચે મુજબ હતું—

દિવાન બહાદૂર કેશવલાલ હર્ષદરાય ધ્રુવ,

બી. એ.,

પ્રમુખ, ગુજરાત વર્નાક્યુલર સોસાઇટી,

અમદાવાદ.

સરકારી કેળવણી ખાતામા ઉત્તમ પ્રકારની લાબા સમયની સેવા અને તદગે જનસમાજમા પ્રાપ્ત કરેના માન અને પ્રતિષ્ઠાની કદર તરીકે નામદાર સરકારે આપને ઘણા વર્ષ પૂર્વે રાવબહાદૂરનો ઉચો ઇલ્કાબ આપ્યો હતો

પરંતુ આપની કીર્તિ માત્ર એક નામાંકિત અને બાહોશ શિક્ષક હોવામાજ સમાતી નથી. સસ્કૃત અને ગુજરાતી સાહિત્યના ઉડા અને તલસ્પર્શી અભ્યાસક તરીકે આપ જાણીતા છો

ગુજરાતી પ્રજાએ આપની વિદ્વતાની કદર જાણી મુબાઈમા મળેલી બીજી સાહિત્ય પરિષદ્‌ના પ્રમુખ નીમી આપના પ્રતિનો સદ્‌ભાવ પ્રદર્શિત કર્યો હતો.

ગુજરાતી સાહિત્યના ક્ષેત્રમા આપની કૃતિઓ શિષ્ટ ગણાય છે એ કોણ નથી જાણતુ ? ખરેખાન આપના કરેલા મનોહર ભાષાતરો અત્યાર સુધીમા તો અદ્વિતીય ગણાય છે. કવિ હરિશ્ચન્દ્રનું " बिना पूर्व कविके हृदयसें हृदय मिलाये अनुवाद करना केवल जक्स मारना हि नहि कविका लोकान्तर स्थित आत्माको नर्क कष्ट देना हि है"

એ સત્ય હમેશા લક્ષ્ય તરીકે ગણ્યું છે; અને એથી જ આપનાં ભાષાન્તરો હમેશ મૂળ કવિના રસમાં રતિભર પણ ક્ષતિ થયા વગર—જાણે નવા લખાયલા મૂળ ગ્રંથો જ હોય નહિ એવાં, સરળ, શુદ્ધ અને રસ ભરેલાં થાય છે. આપે સંસ્કૃતમાંથી ગુજરાતીમાં કરેલાં મુદ્રારાક્ષસ, હર્ષ અને ભાસ કવિનાં નાટકો, અમરુશતક અને ગીતગોવિંદ એ બધાં ભાષાન્તર કરવાની આપની નૈસર્ગિક ઉત્તમ પ્રકારની શક્તિના જ્વલન્ત દાખલા છે. ગુજરાતીમાં ગીતગોવિંદનાં ઘણાં ભાષાન્તરો છે પણ તેમાંથી કોઇ પણ આપના ભાષાન્તરને પહોંચે પણ ચિંતવી શકાય નહિ એવું આપનું ગીત-ગોવિંદનું ભાષાન્તર એકલુંજ આપના કીર્તિસ્થંભરૂપે પૂરતું છે.

માત્ર એકજ પ્રત ઉપસ્થિત થયા છતાં ભાલણની કાદંબરી જેવા વિકટ ગ્રન્થનો આપે સારોદ્ધાર કર્યો છે. એ પુસ્તકની વિદ્વત્તા ભરેલી ટીકા આપનું ભાષા અને વ્યાકરણશાસ્ત્રના ક્ષેત્રનું વિશાળ જ્ઞાન પ્રદર્શિત કરે છે. ખરેખાત, જુની ગુજરાતીની આપે કરેલી સેવા અમૂલ્ય છે.

વિવેચક બુદ્ધિએ લખાયલી હર્ષ અને ભાસના નાટકોની પ્રસ્તાવનાઓ, પદ્યરચનાના પ્રકાર સંબંધે લખાયલો નિબંધ, વિશાખદત્ત, હર્ષ અને જયદેવના સમય પરત્વે લખાયલા લેખો અને સંસ્કૃત નાટકસાહિત્યની પ્રાચીનતા સંબંધે લખાયલા વિશેષ આપના વિસ્તીર્ણ વાચન અને સચોટ વિવેચકતાના તાદશ દૃષ્ટાન્તો છે.

ગુજરાત વર્નાક્યુલર સોસાયટી સાથે આપનો સંબંધ ઘણા લાંબા સમયનો છે. આપના સ્વર્ગસ્થ બંધુ હરિલાલ ધ્રુવને પગલે પગલે ચાલી આપે પણ જુના વખતથી સોસાઇટીના બુદ્ધિપ્રકાશમાં વખતોવખત સાહિત્ય વિષયે વિદ્વત્તાપૂર્ણ લેખો લખ્યા છે.

ત્યાર પછી ઘણા લાંબા ગાળા સુધી આપ મુંબઇમાં રહ્યે રહ્યે પણ સોસાઇટીને ભૂલ્યા નહોતા. આપનાં સ્વર્ગસ્થ પત્ની સૌ. ચતુરલક્ષ્મીના અવસાન નિમિત્તે એક સ્મારકફંડ સ્થાપી તેના વ્યાજમાંથી ગુજરાતી સ્ત્રી ઉમેદવાર મેટ્રિક્યુલેશનની પરીક્ષામાં ઉંચે નંબરે પાસ થાય તો તેને સોસાઇટીની લાઇફ મેમ્બર બનાવવી એ હેતુથી સદહૂં ફંડ સોસાઇટીને સોંપ્યું છે.

સન ૧૯૨૧ માં ગુ. વ. સોસાઇટીએ આપને પોતાના પ્રમુખ તરીકે ચુંટ્યા હતા; જે પદ આપ લાંબા સમયથી શોભાવો છો. પ્રમુખપદે નિમાતાં જ આપે ગુજરાતી કોશની શુદ્ધિ કરવાનું વિકટ અને શ્રમવાળું

કામ ઉત્સાહપૂર્વક હાથ ધર્યું; એટલુંજ નહિ પણ કેટલુંક મહત્ત્વનું માર્ગદર્શક કામ ઉકેલ્યું પણ છે. એ પ્રમુખપદને લઈનેજ નામદાર સરકારે ફરીથી કદર કરીને આપને દિવાન બહાદૂરનો માનવંતો ઇલકાબ ઇનાયત કર્યો છે; અને તેથી આપનેજ નહિ પણ આપણી ગુજરાત વર્નાક્યુલર સોસાઈટીને પણ માન આપ્યું છે એમ અમે માનીએ છીએ.

આવું વિરલ માન વર્ષોનાં વર્ષો સુધી ભોગવવાને શ્રી જગન્નિયંતા પરમેશ્વર આપને દીર્ઘાયુષ આપો અને ભવિષ્યમા અધિકાધિક માન અને પ્રતિષ્ઠા પ્રાપ્ત થાઓ એ અમારી શુભાશિષ અને આકાંક્ષા છે. અમારી ભવિષ્યવાણી ફળીભૂત થવાથી, અમે નીચે સહીઓ કરનાર આપના શુભચિંતક મિત્રો ઘણો આનંદ પામીશું.

ગુજરાત વર્નાક્યુલર સોસાઈટી,
અમદાવાદ.
તા. ૨૮ મી ડિસેમ્બર ૧૯૨૭.

અમે છીએ,
આપના સ્નેહી બંધુઓ,

સૌ. વિદ્યાગૌરી રમણભાઇ નીલકંઠ	રમણભાઈ મહીપતરામ નિલકંઠ.
ડાહ્યાભાઈ પીતાંબરદાસ દેરાસરી	આનન્દશંકર બાપુભાઈ ધ્રુવ
કૃષ્ણલાલ નરસીલાલ દેસાઈ	મંગળદાસ ગીરધરદાસ
ગણેશ વાસુદેવ માવલંકર	ખુશાલદાસ ગોકળદાસ પટેલ
અંબાલાલ દલસુખરામ લખીયારા	મુળચંદભાઈ આશારામ શાહ
ચીમનલાલ દલપતરામ કવિ	જોસફ બેન્જામીન
હોમી પી. ચાહેવાલા	નગીનદાસ પુરૂષોત્તમદાસ સંઘવી
પ્રાણજીવનદાસ નારણદાસ ડૉકટર	જનુભાઈ અચરતલાલ સયદ

ગટુલાલ ગોપીલાલ ધ્રુવ

ઑન. સેક્રેટરી અને મેનેજીંગ કમિટીના સભ્યો, ગુ. વ. સોસાઇટી.

ત્યાર બાદ ગત વર્ષમા આપણા બે અગ્રગણ્ય વિદ્વાનો દી. બા. કેશવલાલ અને શ્રીયુત નરસિંહરાવભાઈ એમના પોણોસોમા વર્ષમાં પ્રવેશ કરતા હત. એ માંગલિક પ્રસંગને ઉજવવાનો સોસાઇટીએ નિર્ણય કર્યો હતો; તદનુસાર તૈયાર થયલો બુદ્ધિપ્રકાશનો અભિનંદન અંક આ જુલાઈ માસમાં એ બે વિદ્વાનોને ભેટ ધરવામા આવ્યો હતો.

સોસાઇટીના ઇતિહાસમા આ બનાવ અપૂર્વ હતો અને તે ચિરસ્મરણીય રહેશે.

પ્રકરણ ૨૧

કેળવણીને લગતાં પુસ્તકો

" The national state must act on the presumption that a man of moderate education but sound in body, firm in character and fitted with joyous self-confidence and power of will, is of more value to the community than a highly educated weakling."

[*Herr Hitler.*]

કેળવણીનો પ્રશ્ન હમણાં ખૂબ ચર્ચાઈ રહ્યો છે, તેમાં માતૃભાષા દ્વારા શિક્ષણ, બાલશિક્ષણ-મોન્ટીસરી પદ્ધતિએ, હુન્નર ઉદ્યોગનું શિક્ષણ (vocational), ખેતી પ્રધાન શિક્ષણ (agricaltural bias), નિરક્ષર નિવારણની યોજના, પુસ્તકાલય પ્રવૃત્તિ વગેરે મુદ્દાઓ પર ખાસ ભાર મૂકાય છે અને દેશમાં શિક્ષિત વર્ગમાં પ્રવર્તી રહેલી બેકારીના કારણે આધુનિક શિક્ષણને વખોડવામાં આવે છે.

આપણે જાણીએ છીએ કે આપણા દેશમાં કેળવણીની શરૂઆત, ઇસ્ટ ઈંડીઆ કંપનીના હાકેમોએ તેમને રાજવહીવટમાં યોગ્ય માણસો મળે એ દૃષ્ટિથી કરી હતી અને તે પછી જે શિક્ષણપ્રણાલિકા ચાલુ રહેલી છે તે મુખ્યત્વે બુદ્ધિપ્રધાન, માનસિક વિકાસ કરનારી નીવડી છે. તેના ગુણદોષમાં અહિં નહિ ઉતરીએ, પણ એટલું તો નિર્વિવાદ છે કે પ્રચલિત ધોરણમાં ફેરફાર કરવાની આવશ્યકતા ઉદ્ભવી છે, અને પ્રજાને એકલું સાહિત્ય વિષયક શિક્ષણ બસ નથી. પ્રસ્તુત પ્રકરણના મથાળે જે ઉતારો કર્યો છે, તે પ્રમાણે સશક્ત, ચારિત્રવાન, આત્મવિશ્વાસવાળા અને દૃઢ નિશ્ચય ધરાવનાર સામાન્ય શિક્ષણ મેળવેલા પુરુષોની, ઉંચા બુદ્ધિશાળી માંદલાઓ કરતા વિશેષ જરૂર છે. જર્મનીના નવ વિધાયક હિટલરના એ કથનમાં સત્ય રહેલું છે, એમ આપણે આપણી પરિસ્થિતિનો વિચાર કરતાં સ્વીકારવું પડશે.

શાળામાં માતૃભાષા દ્વારા શિક્ષણ અપાવું જોઇએ એ પક્ષ પર સોસાઇટી સન ૧૮૮૨ થી ભાર મૂકતી આવી છે. હંટર કમિશન સમક્ષ જે નિવેદન સોસાઇટીએ રજુ કર્યું હતું, તેમાં એ મુદ્દા પ્રતિ ધ્યાન ખેંચવામાં આવ્યું હતું, અને તે પછી મુંબાઈ યુનિવર્સિટીને એક મેમોરેન્ડમ

મોકલવામાં આવ્યું હતુ, તેમાં માનુભાઈએ યુનિવર્સિટીની પરીક્ષામાં સ્થાન આપવા માટે આગ્રહ કર્યો હતો.

સ્ત્રી કેળવણીના પ્રશ્નને તો સોસાઈટીએ પોતેનેજ કર્યો છે. શહેરમાં પ્રથમ કન્યાશાળા કાઢવાનું માન સોસાઈટીને છે. આજે પણ તેના હસ્તક રા. બા. રણછોડલાલ કન્યાશાળાનો વહીવટ ચાલુ છે. વળી શાળામાંથી બાળાઓ ઉઠી જાય તે પછી તેમને આગળ અભ્યાસ કરવાનું સુગમ થઈ પડે, એ આશયથી સોસાઇટીએ સ્ત્રી શિક્ષણની પરીક્ષાની યોજના કરી હતી, તે વિષે બીજા વિભાગમાં સવિસ્તર કહેવાઇ ગયું છે, અને તે વિષે વિશેષ હકીકત 'મહિલામિત્ર' નામક પ્રકરણમા આ વિભાગમા દાખલ કરેલી છે.

વધુમા કન્યાઓને વધુ વિષયોમા જ્ઞાન આપવાનુ બની શકે તે માટે ખાસ અભ્યાસ વર્ગ કાઢવાની સોસાઇટીએ વ્યવસ્થા કરી હતી તેની વિગતો સન ૧૯૦૮ ના બુદ્ધિપ્રકાશમાથી અહિં ઉદ્ધૃત કરીશુ:

"આ શાળાને અંગે મોટી ઉંમરની સ્ત્રીઓને વ્યવહારોપયોગી જ્ઞાન આપવાના હેતુથી એક વર્ગ તા. ૨૧, નવેમ્બર ૧૯૦૭ થી ઉઘાડવામા આવ્યો છે, તેમા દરરોજ સાંજના ૪॥ થી ૫॥ વાગ્યા સુધી એક કલાક શિક્ષણ આપવામા આવે છે. આ વર્ગમા દી. બા. અંબાલાલ સાકરલાલ દેસાઇ અર્થશાસ્ત્ર, પ્રોફેસર સાકળચંદ ન્હેહાલાલ શાહ પ્રયોગ રસાયનશાસ્ત્ર અને ડાકટર ઝવેરભાઇ નાગરણભાઇ શારીરિકવિદ્યા તથા ઘરઉપયોગી વૈદક વિષે શિક્ષણ આપે છે. આ વર્ગમા હાલ શાળાની સ્ત્રી ટ્રિકન, છઠ્ઠા ધોરણની કન્યાઓ તથા બીજી બે ત્રણ સ્ત્રીઓ આવે છે. બહારની વધારે સ્ત્રીઓ આવી આ વર્ગનો લાભ લેને એવી આશા રાખવામા આવે છે આ વર્ગના શિક્ષણ આપનાર સદ્‌ગૃહસ્થોનો કમિટી અન્તઃકરણપૂર્વક આભાર માને છે.

આ કન્યાશાળામા નીતિ, ભક્તિ અને સદાચારના શિક્ષણ ઉપર વિશેષ ધ્યાન આપવામા આવે છે. આ શિક્ષણ આપવા માટે ગુજરાત વર્નાક્યુલર સોસાઇટીએ ધર્મ અને નીતિ સંબંધી સામાન્ય વિચારોવાળી ટુંકી કવિતાઓ જુદા જુદા પુસ્તકોમાથી ચૂંટી કાઢી "શિક્ષા વાચન" નામનુ એક પુસ્તક તૈયાર કર્યુ છે તેમજ રા. બા. રણછોડલાલ છોટાલાલે વેદ વગેરે ધર્મશાસ્ત્રોમાંથી ચૂંટી કહાડેલા નીતિ વાક્યોનું 'ધર્મતત્વ' નામનું પુસ્તક પસંદ કરવામા આવ્યુ છે. નૈતિક શિક્ષણ આપવા માટે ખાસ સુશિક્ષિત સ્ત્રી મેળવવાની તજવીજ કરતા તેવી સ્ત્રી મળી શકી નથી; તેથી પુખ્ત

મહાશંકર ઇંદ્રજી દવે

(પૃ ૨૨૮)

દુલેરાય છોટાલાલ અંજારિયા

ભ તરામ ભાનુસુખરામ મહેતા

નરનગામ જગનાથ ત્રિવેદી

ઉંમરનો કોઇ શાસ્ત્રી રાખવાની તજવીજ ચાલે છે. તે મધેથી નીતિ, ભક્તિ અને સદાચારનું સામાન્ય શિક્ષણ આપવા ઉપરાંત થોડું ઘણું સંસ્કૃત શિક્ષણ આપવાની વ્યવસ્થા પણ થઈ શકશે."

તે પછી સન ૧૯૨૫માં એક સ્ત્રી શિક્ષિકા મુકીને રા. બા. રણછોડલાલ કન્યાશાળામા મોટી વયની સ્ત્રીઓને શિક્ષણ આપવાનો એક વર્ગ ખોલવામા આવ્યો હતો; પણ આ બંને અખતરાઓનું પરિણામ નિરાશામાં પરિણમ્યુ હતું.

સોસાઇટીએ અગાઉ સ્પેન્સર કૃત 'કેળવણી' અને બંગાળી પરથી 'નારી શિક્ષા'–બે ભાગમા–અને 'ગૃહિણી કર્તવ્ય દીપિકા' એ પુસ્તકો છપાવ્યાં હતા, તેની નોંધ બીજા વિભાગમાં કરવામાં આવી છે.

વીસમી સદીમાં બાળ શિક્ષણ પ્રતિ વિશેષ લક્ષ ગયું છે અને એ વિષયમાં ખુબ પ્રગતિ થયલી છે. સોસાઇટીએ એ વિષયનું મહત્વ લક્ષમાં લઇને જાણીતા વિદુષી બ્હેન મૌ. શારદા બ્હેન પાસે 'બાળકનું ગૃહશિક્ષણ' એ નામનુ એક ન્હાનું પુસ્તક સન ૧૯૦૯મા લખાવ્યું હતુ અને તે ખરેખર લોકપ્રિય નિવડયું છે, એમ તેની ત્રણ આવૃત્તિઓ થવા પામી છે તે પરથી કહી શકાય.

બાળશિક્ષણને ચર્ચતું એવું એકકે પુસ્તક અગાઉ લખાયલું અમારી જાણમા નથી. શ્રીમતી શારદા બ્હેને એ વિષયને પદ્ધતિસર અને સમગ્ર રીતે અવલોક્યો છે અને તે એવું સરલ રીતે યોજાયું અને લખાયું છે કે તેમાંના મુદ્દાઓ સામાન્ય વાચકને પણ ગ્રહણ કરતા મુશ્કેલી પડે નહિ.

એ અરસામા જ દેશપરદેશમા પ્રચલિત શિક્ષણ પદ્ધતિઓ અને શિક્ષણ સંસ્થાઓનું નિરીક્ષણ કરી આવવાની પ્રથાને હિન્દી સરકાર તરફથી ઉત્તેજન મળવા માંડયું હતું; અને તેનો લાભ લઇને મુંબાઈ કેળવણી ખાતાના માજી વડા અધિકારી ડબલ્યુ એચ. શાર્પે "જાપાનની કેળવણી પદ્ધતિ" એ પર એક સરસ પુસ્તક લખ્યું હતું; અને સોસાઈટીએ તેનો ગુજરાતીમાં તરજુમો કરાવ્યો એ ઉચિત થયુ હતુ. કેળવણીના વિષયમાં રસ લેનાર અને છઇંગીલર એ લેખમા જેમનુ જીવન વ્યતીત થઈ રહ્યું છે, એવા એક વિદ્વાન શ્રીયુત અતિસુખશંકર કમળાશંકર ત્રિવેદીએ તે તરજુમો કર્યો હતો. આદિત્યના સંસ્કાર એમને એમના પિતાશ્રી કમળાશંકર પાસેથી મળેલા હતા, અને ચાલુ અભ્યાસ, નિરીક્ષણ અને નિયમિત લેખનવાચન વડે એ સંસ્કાર એમનામાં ખૂબ ખીલ્યા છે.

રૂસો જાપાન યુદ્ધના પરિણામે સમસ્ત સુધરેલી દુનિયાનું લક્ષ જાપાન પ્રતિ ખેંચાયું હતું; અને તેણે ટુંક મુદતમા જે અસાધારણ અને વિસ્મયકારક પ્રગતિ કરેલી છે, તેમા એની કેળવણીપદ્ધતિએ મોટો હિસ્સો આપેલો છે. એ વિષયનું જ્ઞાન આપવા માટે ઉપયોગી છે; અને તે પુસ્તક એવી ખૂબીથી લખાયું છે કે એકલા કેળવણી પ્રશ્નમા રસ લેનારાઓનેજ નહિ પણ સામાન્ય વાચકને પણ તેમા રસ પડે. એ ખુબી આણવામા તે પુસ્તકના ભાષાન્તરકારનો પણ હિસ્સો છે.

આપણે અહિં કેળવણીવિષયક સાહિત્ય ઝાઝું નહિ હોવાથી સોસાઇટીએ યુરોપના કેળવણીકારો અને પાશ્ચાત્ય શિક્ષણપદ્ધતિઓ વિષે બે પુસ્તકો લખાવવાનો નિર્ણય કરી, એ વિષયને ન્યાય આપી શકે એવા લેખકોને તે તૈયાર કરી આપવાનું કાર્ય સોપ્યું હતુ પણ તે હજુ લખાઇ આવ્યા નથી.

દરમિયાન અંકલેશ્વર મિશન શાળાના એક કાર્યકર્તાએ "How we learn" એ નામનું એક ન્હાનુ ઇંગ્રેજી પુસ્તક સોસાઇટીને મોકલી આપી તેનો ગુજરાતીમાં તરજુમો કરાવવાનું સૂચવ્યુ. યુરોપિયન મિશનરીઓએ હિન્દમા કેળવણીના પ્રચારાર્થે પુષ્કળ અને સંગીન કાર્ય કરેલુ છે અને આપણા પર તેમનુ એ ઋણ બહુ મોટુ અને ભારે છે. એ લોકો એકલું શિક્ષણ આપીને અટક્યા નથી, પણ તે ક્ષેત્રમા તેઓ હમણા ખૂબ પ્રયોગો કરી રહેલા છે અને તેના પરિણામો એમણે વિધવિધ પુસ્તકો જેવા કે Village School in India, Projects in Indian Education, Fourteen Experiments in Rural Education, The Reconstruction of the Curriculum of the Elementary Schools in India—રચીને પ્રજા સમક્ષ ધર્યા છે અને એમની તે સેવા ધન્યવાદને પાત્ર છે.

પ્રકરણ ૨૨

લલિત કળાનાં પુસ્તકો

"કળાનો ઉદ્દેશ આપણને કેળવવાનો છે,...અને તેના કરતા પણ મન સાથે તેનો વધારે નિકટનો સંબંધ છે....કળાથી ખૂલેલા આવા અંતર્ચક્ષુ વડેજ આપણે જોઈ શકીએ છીએ કે જે ખરૂ સત્ય છે તે વિશુદ્ધ અને સારૂ છે, અને સત્ય, સદ્ગુણ અને સૌન્દર્ય એ સર્વ એકાકાર, એકજ સ્વરૂપ છે. એ માત્ર ઈશ્વરના ત્રણ અંગો છે."

સર મનુભાઈ નંદશંકર મહેતા

(આઠમી સાહિત્ય પરિષદ વખતે કળા પ્રદર્શન ખુલ્લું મૂકતા આપેલા વ્યાખ્યાનમાંથી.)

આપણા સમાજમા એક સમય એવો હતો કે જ્યારે સંગીત અને નૃત્ય, એ અધઃપતિત કન્યાઓ અને ગણિકાને જ યોગ્ય ગણાતા; અને ગયા જમાનામા એવા પુરુષો અમે જોયા હતા કે જેઓ નાટકમા તેમના પુત્ર-પરિવારને જવા દેતા નહિ, કારણ કે એથી તેમની નીતિ શિથિલ પડી જાય અને તે નાટકોની તેમના પર ખરાબ અસર થવા પામે.

મનુષ્યને તેના શારીરિક વિકાસ માટે કસરત અને આહાર આવશ્યક છે, તેના માનસિક વિકાસ માટે કેળવણીની જરૂર છે, તેમ મનુષ્યની લાગણીઓ અને તેની આત્મિક શક્તિઓની ખીલવણીમા લલિત કળાઓ મદદગાર થાય છે, એવી સામાન્ય માન્યતા છે.

આપણા શાસ્ત્રકારોએ સંગીત કળા વિહિન પુરુષોને પશુની ઉપમા આપેલી છે અને તે યથાર્થ છે

જીવન સુધારવામા, જીવનની ઉન્નતિ સાધવામા સંગીત અને કાવ્યની અસર થોડી ગણી નથી. તે પ્રમાણે ચિત્રકળા, સ્થાપત્ય અને શિલ્પકળા મનુષ્યને નૈસર્ગિક આનંદ અનુભવવામા, સૌન્દર્યનું દર્શન કરવામા અને તે દ્વારા જગતમા વ્યાપી રહેલી કોઇ મહાન શક્તિનુ-વિભૂતિનુ સ્મરણ અને ભાન થવામા, એટલા જ મદદગાર થાય છે

એક કવિએ ખરુ કહ્યું છે કે એક સુંદર ચીજ સદા આનંદનું સાધન છે અને તે સૌન્દર્યમાથી સત્ય પ્રત્યક્ષ થાય છે. A thing of Beauty is a joy for ever. સંગીતની એક મીઠી ચીજ સાભળતા

કે એક સુંદર કાવ્ય વાંચતાં આપણે કંઇ જુદો જ આનંદ અનુભવીએ છીએ. તે આપણી સમક્ષ કાંઈ કાંઈ ચિત્રો, દૃશ્યો, પાત્રો, વિચારો ઉભા કરે છે; આપણે કંઈ કંઇ અવનવી લાગણીનો અને અનુભવનો સાક્ષાત્કાર કરીએ છીએ; તે આપણને સુખ અને શાન્તિ બક્ષે છે, તેનો આહ્લાદક ધ્વનિ આપણા કાનમાં ગુંજ્યા કરે છે; તેની છાપ આપણી નજર પાસેથી ખસતી નથી.

જેઓએ તાજમહેલનું દર્શન કર્યું છે, તેઓ તેના સૌન્દર્યનું પાન કરતા ધરાયા નથી. સ્થાપત્ય કળાનો તે ઉત્તમ નમુનો છે અને તેની આસપાસનું વાતાવરણ અને દેખાવ એવા આહ્લાદક, શાન્તિદાયક, સુવાસમયી અને ચિત્તાકર્ષક માલુમ પડે છે કે આપણે ઘડીભર કોઈ દેવભવનમાં જઇ વસ્યા હોઇએ એવું ભાન થાય છે—એવો આનંદ પ્રાપ્ત થાય છે; અને તેનું કારણ આપણે આપી શકતા નથી

અત્યાર સુધી આપણે સંગીત, નૃત્ય, સ્થાપત્ય અને શિલ્પ પ્રતિ ઉદાસિનતા સેવી હતી; તેમને અધમ પ્રતિના માન્યાં હતાં; પણ એ વિચારો હાલમા બદલાવા માંડ્યા છે એ સંતોષકારક છે.

આ વિષયોનું મહત્વ સમજીને પ્રો. આનન્દશંકરભાઇની પ્રેરણાથી સોસાઈટીએ બેલાર્સ કૃત "The Fine Arts" એ નામના પુસ્તકનો ગુજરાતીમાં તરજુમો કરાવવાનું નક્કી કર્યું હતું અને તેમા ખુશી થવા જેવું એ હતુ કે તે પુસ્તકનો તરજુમો કરવાનું કાર્ય આપણા એક સર્વમાન્ય સાક્ષર અને રસજ્ઞ શ્રીયુત નરસિંહરાવે સ્વીકાર્યું હતું. અનેક વ્યવસાયો અને પાછળથી કૉલેજના અધ્યાપક તરીકેના કામના દબાણથી તેઓ એ તરજુમો હજુ તૈયાર કરી શક્યા નથી, પણ જ્યારે તે આપણને મળશે ત્યારે તે પુસ્તક ઉપયોગી થઇ પડશે એ વિષે અમને શંકા નથી.

એ ઉણપ એમણે બીજી રીતે પૂરી કરી છે.

સન ૧૯૦૭ મા સુબાપ્રમા ભરાયલી બીજી ગુજરાતી સાહિત્ય પરિષદ સારૂ "અભિનય કળા" વિષે એમણે એક નિબંધ લખ્યો હતો, પણ તે બહુ લાંબો હોવાથી તેનો સાર માત્ર 'વસન્ત' માં પ્રગટ થયો હતો આવો કિમતી નિબંધ છાજલી પર હાથપ્રતમાં બંધાઈ રહે એ કોઈ રીતે ઇચ્છનીય નહોતું. સોસાઇટીને એમણે તેના પ્રકાશન માટે પૂછાવ્યું અને કમિટીએ તે ખુશીથી છપાવવાનું સ્વીકાર્યું; અને તે પુસ્તક "અભિનય કળા"

નરસિંહરાવ ભોળાનાથ દિવેટિયા

(પૃ ૨૭૨)

દી. બા. નર્મદાશંકર દેવશંકર મહેતા

(પૃ. ૨૩૩)

એ નામથી પ્રસિદ્ધ થઈ ચૂક્યુ છે. ગુજરાતીમાં તે અભિનય કળા વિષે એ પહેલવહેલુ પુસ્તક છે

એ નિબંધમાં દર્શાવેલા વિચારો અને અભિપ્રાય એક જમાનાના પૂર્વેના છે તે પછી તો એ વિષયમાં આપણે અહિં તેમ જ પાશ્ચાત્ય દેશોમાં ભારે પ્રગતિ થઈ છે અને રૂશિયા જેવા મૂલકમાં તેમાં મોટું પરિવર્તન થવા પામ્યુ છે

રંગભૂમિ, ચિત્રપટ અને બોલપટનો યુરોપીય દેશોમાં અદ્ભૂત પ્રચાર થયો છે અને તેમાં પુષ્કળ સુધારા અને વધારા થવા પામ્યા છે હિન્દુસ્તાનમાં પણ તેની અસર જોવામાં આવે છે, એટલુંજ નહિ પણ નર્મદ શતાબ્દી પ્રસંગે રંગીનાનું દશ્ય જોઇને ના નાટકે તેમાં ભાગ લેનાર સુશિક્ષિત યુવતીનો અભિનય વિષે પ્રશંસાના ઉદ્ગારો ઉચ્ચાર્યા હતા થોડાક સમયપર મુંબાઇમાં ઉદયશંકરે અને આમનામાં મા. નાયિકા હરીમિત્રે એ કળામાં જે પ્રાવિણ્ય મેળવ્યુ છે, તેનો પરિચય આપણને કરાવ્યો હતો તે જોઇને એક હિંદી તરીકે આપણને મગરૂરી ઉપજે એ સીધુ આપણે જોઇ શકીએ છીએ. એ નૃત્યકળા પ્રતિનો વિરોધ અને તિરસ્કાર જનતામાંથી ઓછો થતો ગયો છે એટલુંજ નહિ પણ તે કળા શિખવાનો એક પ્રકારનો શોખ ઉદ્ભવ્યો છે.

છે કે તેમની પાસે એ વિષય પર પુસ્તક મેળવવા વર્ષો સુધી થોભવું પડ્યું. તેથી પ્રસ્તુત પુસ્તકનો ગુજરાતીમાં તરજુમો કરાવી નંખાવવાનો નિર્ણય કર્યો. સારે નસીબે 'ચિત્રમય જગત' માસિકના ગુજરાતી આવૃત્તિના તંત્રી, શ્રીયુત સાકરલાલ તુલજાશંકર યાજ્ઞિકે તે પુસ્તક ગુજરાતીમાં લખી આપવાનું માથે લીધું; સન ૧૯૨૫ માં તે બહાર પડ્યું હતું. તે પુસ્તકની પ્રસ્તાવનામાં અનુવાદકે એ વિષયના સંબંધમાં બે શબ્દો લખ્યા છે તે વિચારણીય હોઈ અહિં તે રજુ કરીએ છીએઃ

"ગુજરાતી વાચકોની અભિરુચિ અત્યારે એટલી બધી બેલગામ બની ગઈ છે, મન એટલાં બધાં કર્મઠાવન, નવીન અને ગંભીર વિષયનું ગ્રહણ કરવાને નાલાયક કહો કે નાખુશ કિંવા બેદરકાર કહો, બની ગયાં છે કે અમુક એક પ્રકારના વાચન સિવાય બીજું કશું નજરે દીઠું ગમતું નથી. પરિણામે અનેક લેખકોને હાથે ખુશીથી કે નાખુશીથી, નવલકથાઓ લખાયા જ કરે છે, પછી તે સારી હોય કે ખરાબ. પરિસ્થિતિ આવી પ્રતિકૂળ હોવા છતાં પ્રસ્તુત પુસ્તક જેવા સૂત્ર પદ્ધતિથી લખેલ એક પુસ્તકનો ગુજરાતીમાં વધારો કરીને જનસમાજની વાચનની અભિરુચિને જરાક બીજે રસ્તે સરકાવવાનો પ્રયત્ન મારા હાથે થયો. એટલુંજ મને તો સમાધાન. જનસમાજને એક નયન મનોહર ઉદ્યાનનું અસ્પષ્ટ દર્શન કરાવીને તે ઉદ્યાનમાં સ્વૈરપણે ભમવાની તેનામાં વૃત્તિ ઉત્પન્ન કરવાની અભિલાષાએજ "સૌન્દર્ય અને લલિતકળા"ને જન્મ આપ્યો.

મૂળ લેખકે ગ્રંથના પ્રથમ ખંડમાં સૌન્દર્યની ભાવનાનું પદ્ધતિસર નિરૂપણ કર્યું છે, તેનું વાચન બોધપ્રદ તેમ આનંદદાયક જણાશે. બીજા ખંડમાં કલા અને લલિતકળાનો ભેદ બતાવી, જુદા જુદા પ્રકારની લલિત કળાઓ જેવી કે, પાષાણ શિલ્પ, વાસ્તુ શિલ્પ, સંગીત, ચિત્રકળા, નાટ્યકળાનો ઐતિહાસિક થોડો પરિચય કરાવ્યો છે, તેમાંથી જાણવા જેવી ઘણી માહિતી મળે છે અને આપણી દૃષ્ટિમર્યાદા વિશાળ થાય છે.

×લલિતકળાની પ્રવેશિકા તરીકે આ પુસ્તક અગત્યનું છે.

આ જ વિષયને ચર્ચતું બીજું એક બંગાળી પુસ્તક બહાર પડ્યું અને જે પંકાયું હતું તેનો અનુવાદ કરાવવા તે અરસામાં સન્મિત્રો તરફથી સૂચના થઈ, અને તે કામ શ્રીયુત મહાશંકર ઇંદ્રજીને સોસાઇટીએ સોંપ્યું હતું

× 'સૌન્દર્ય અને લલિતકળા' પ્રસ્તાવના, પૃ ૨

શ્રીયુત મહાશંકર જો કે પ્રાથમિક શાળાના શિક્ષક છે પણ લેખન વાચનનો ખૂબ શોખ ધરાવે છે અને તેમનું બંગાળીનું જ્ઞાન જેમ ઊંડું તેમ માર્મિક છે. બંગાળીમાંથી એમણે સંખ્યાબંધ પુસ્તકો ગુજરાતીમાં ઉતારી આપણા સાહિત્યને સમૃદ્ધ કર્યું છે. ગોસાંઇજીને એમણે "વન રહસ્ય" નામક પુસ્તકનો તરજુમો અગાઉ કરી આપ્યો હતો અને તે પુસ્તક મને પસંદ પડ્યું હતું એટલે આ કામ તેમને સોંપવામાં કાંઈ તકલીફ પડી નહિ.

એ બંગાળી પુસ્તકની સરસતા વિષે એમણે અમને તે વિષે પ્રસિદ્ધ થયલો અભિપ્રાય વંચાવ્યો, તે નીચે પ્રમાણે હતો.

"આ વંગ સાહિત્ય વિભાગમાં એક અતિ ઉપયોગી ગ્રંથ પ્રગટ થયો છે. ગ્રંથનું નામ છે "સૌન્દર્ય તત્ત્વ", લેખકનું નામ છે શ્રીયુત અક્ષયકુમાર દત્ત. કઠોર પરિશ્રમપૂર્વક લખાએલો આવો સુંદર ગ્રંથ બંગાળી ભાષામાં ઘણા વર્ષો થયા પ્રગટ થયો નથી."

આ પ્રમાણે એક જ વિષયપર બે પુસ્તકો થયા પણ બંનેની નિરુપણ પદ્ધતિ નિરાળી અને સ્વતંત્ર છે; તે એક બીજાના પૂર્તિરૂપ કહી શકાય.

શ્રીયુત ગુંદે આપણા પ્રાચીન સંસ્કૃત સાહિત્યમાંથી અગત્યના ઉતારા કરી પ્રાચીન ઋષિમુનિઓએ એ વિષયને કેવી રીતે વિચાર્યો અને ચર્ચ્યો હતો તે દર્શાવવા, પાશ્ચાત્ય પ્રજાઓ, ગ્રીક, જર્મન, ફ્રેન્ચ, ઇટાલીઅન અને ઇંગ્લાંડના લેખકો અને તત્ત્વચિંતકો એ વિષય પર શા વિચારો ધરાવે છે તે, સરખામણી અને તુલના માટે, તેમજ એ વિષયને વધુ સ્પષ્ટ અને સરલ કરવા માટે નોંધ્યા છે.

આમ પૌર્વાત્ય અને પાશ્ચાત્ય લેખકોના સૌન્દર્ય વિષેના વિચાર અને અભિપ્રાય એક સાથે જાણવા તપાસવાનું પ્રાપ્ત થાય છે.

ખરી રીતે લલિત કળાનો પ્રત્યેક વિભાગ એક એક સ્વતંત્ર પુસ્તક માગી લે છે; સંસ્કૃતમાં એ પ્રમાણે દરેક વિષય પર એકથી વધુ ગ્રંથો પ્રાપ્ત થાય છે. ગુજરાતીમાં આપણે આશા રાખીશું કે એની ભરતી થતા વાર નહિ લાગે; કારણ કે પ્રજાનું એ પ્રતિ લક્ષ ગયું છે એટલુંજ નહિ પણ તેને તેનો રંગ લાગ્યો છે.

પ્રકરણ ૨૩

લેડી વિદ્યાબ્હેન નીલકંઠ

"Lady Nilkanth has justified in her person the demand of women to equality with men as she had educated herself even after marriage and was the first lady graduate of the University from Gujarat, and her social work is not an eye-wash as she is connected with almost all the social works in her province.

Dr. MathuLaxmi Reddi

All India Women's Confrence Report 1932-33 p. 12.

સર રમણભાઈ કામ કરવાને અશક્ત થઈ પડ્યા તે દરમિયાન સોસાઈટીનું કામકાજ સંભાળવાને નવા ઓન. સેક્રેટરી નિમવાની અગત્ય જણાઈ; સોસાઈટીના નિયમોમાં એવી કોઈ કલમ ન હતી કે એવી નિમણૂંક મેનેજીંગ કમિટી કરી શકે; પણ મેનેજીંગ કમિટીને પેટા-નિયમો ઘડવાની સત્તા છે, તેની રૂએ નીચે મુજબ નવો નિયમ મંજુર કરવામાં આવ્યો હતો:—

"૭ અ. ઓનરરી સેક્રેટરી માંદગીના, મુસાફરીના અગર લાંબી ગેરહાજરીના સબબથી અગર એવા બીજા કોઈ જરૂરી સંજોગોથી કામ કરી શકે તેમ નહોય તેવે પ્રસંગે ઓન. સેક્રેટરી તરીકે તમામ કામ મેનેજીંગ કમિટી તે કમિટીના સભ્યોમાંથી કોઈને ઓન. સેક્રેટરીની તમામ સત્તા સાથે નીમી શકશે."

સદરહુ પેટા નિયમ પસાર કરતી વખતે મેનેજીંગ કમિટીની એવી લાગણી હતી કે રમણભાઈની માંદગી દરમિયાન કામચલાઉ ઓન. સેક્રેટરી તરીકે લેડી વિદ્યાબ્હેન જ કામ કરે. એથી કેટલીક સગવડ સચવાતી હતી: રમણભાઈના સ્થાનમાં, ઝાઝો ફેર પડ્યો નહોતો, એટલું જ નહિ પણ એમની સલાહ વારંવાર લઈ શકાય એવી તે ગોઠવણ હતી; અને વિશેષમાં લેડી વિદ્યાબ્હેન પ્રત્યે સૌને સન્માન હતું અને એમની કાર્ય-

• રીપોર્ટ ૧૯૨૭, પાનું ૨૧ મું

સર રમણભાઈ અને લેડી વિદ્યાબહેન નીલકંઠ

(પૃ ૨૩૧)

શક્તિથી બધા પરિચિત હતા અને એ સંસ્કારી સન્નારીને માન આપવાનો આ ઉચિત પ્રસંગ હતો, એ સઘળું ધ્યાનમાં લઇને મેનેજીંગ કમિટીએ સર રમણભાઈની માંદગી દરમિયાન ઓન. સેક્રેટરી તરીકે લેડી વિદ્યાબ્હેનની પસંદગી કરી હતી; અને એ પસંદગી સામાન્ય સભાએ કાયમ રાખી હતી. છેલ્લા પાંચ વર્ષથી સોસાઇટીના ઓન. સેક્રેટરી તરીકે લેડી વિદ્યાબ્હેનની નિમાયૂંક થયે જાય છે, એ બતાવી આપે છે કે પ્રથમની પસંદગી યોગ્ય જ હતી.

આપણે અહિં જાહેર જીવનમા સ્ત્રીઓ બહુ ઓછો ભાગ લે છે, તેથી કેટલાકને તેઓ અગ્રેસર પદે સ્થપાયલાં જોઇને કંઇક નવાઇ લાગે છે; પણ પાશ્ચાત્ય દેશોમાં એવું કોઇ ક્ષેત્ર નથી કે જેમાં સ્ત્રીઓએ નામના મેળવી નહિ હોય. ઇંગ્લાંડમા સુપ્રતિષ્ઠિત પુરાતત્ત્વની સંસ્થા રોયલ એશિયાટિક સોસાઈટીના ઓન. સેક્રેટરી એક વિદુષી નિમાયાં હતાં; પાલી ટેક્સ્ટ સોસાઇટીનાં અધ્યક્ષ તરીકે મીસીસ ર્‌હીસ ડેવિડ્સ્ બૌદ્ધ સાહિત્યનું પ્રકાશન કાર્ય એમના પતિએ અધુરૂં મૂકેલુ, અગાડી ઉત્સાહભેર ચલાવી રહ્યા છે; અને મેડેમ ક્યુરી જેમનુ અવસાન હમણાં જ થયું છે, એ, સ્ત્રીઓને સવડ મળતા તેઓ કેટલે દરજ્જે ઉંચે પહોચી શકે છે, તેનું ઉજ્જવળ દૃષ્ટાંત છે.

આપણી સ્ત્રીઓને પુરતી અનુકૂળતા કરી આપવામા આવે તો તેઓ પણ પુરુષોની પેઠે સુંદર સમાજ સેવા કરી શકે તેનાં દૃષ્ટાંત તરીકે સ્વ. રમાબાઈ રાનડે, શ્રીમતી સરોજની નાયડુ અને લેડી વિદ્યાબ્હેનનાં નામો રજુ કરી શકાય.

અમદાવાદમા સૌ કોઇ જાણે છે કે લેડી વિદ્યાબ્હેને સ્વ. સર રમણભાઇની સઘળી પ્રવૃત્તિઓ સંભાળી લીધી છે, એટલું જ નહિ પણ અમદાવાદ મ્યુનિસિપાલીટીનાં એક સભ્ય ચુંટાઇને તેના કામકાજમાં યોગ્ય ફાળો આપતાં રહ્યાં છે; અને મ્યુનિસિપલ સ્કુલ બોર્ડના અધ્યક્ષ તરીકે એમની સેવા સ્તુતિપાત્ર નિવડી છે, અને એ કામનો બોજો ઓછો ન હોય એમ બીજી કેટલીક નવીન હીલચાલો જેવી કે હરિજન સેવા સંઘ, સ્વદેશી સંઘ, પુસ્તકાલય પરિષદ પ્રવૃત્તિ વગેરેમા મુખ્ય ભાગ લઇને કિંમતી મદદ કરતાં રહ્યાં છે.

એક લેખિકા તરીકે પણ લેડી વિદ્યાબ્હેને કીર્તિ પ્રાપ્ત કરેલી છે, અને એમનું લખાણ જેમ સરળ, સુસબદ્ધ, મુદ્દાસર અને વિચારશીલ હોય

છે તેમ તે ધારી અમ- રૂપ નથી ન છે થોડાક સમય પ "સ્વર્ગસ્થ સર રમણભાઈ" એ નામનુ પુસ્તક એમના સ્વજનો તરફથી પ્રગટ થયુ, તેમા લેડી વિદ્યાબ્હેને 'જીવન વિધાયક' નામક ઉત્કટ ગાગરીને વ્યક્ત કરતો એક હૃદયસ્પર્શી લેખ લખ્યો છે ન તેમના ગત્ર લખાણુનો ઉત્કૃષ્ટ નમુનો લેખી શકાય અને એ પુસ્તકની પહોચ સ્વીકારતા એક પત્ર પ્રિન્સિપાલ ધ્રુવે એ લેખ પરત્વે લખ્યો હતો, તે જો - ખાનગી પત્ર છે, તેમ છતા અમારા મુ-ાના સમર્થનમા તે અહિં ઉતારવો અમને ઉચિત જણાય છે —

મુબાઈ

તા - જુનાર્ ૧૯ ૪

નિર્મળજ્યોતિ વિદ્યાબ્હેન,

તમે આપેલા પુસ્તકમાથી જીવન વિધાયક' લેખ વાચ્યા સ્વર્ગસ્થ મહર્ષિ રાનડેના પત્નીએ લખેલા પતિના સ્મરણો યાદ આવ્યા એજ લૈરી

કહેવાની જરૂર નથી ` બીના નેત્રેજ હુ એ લેખ વાચી ગયો વધુ શુ લખુ ?

લી

આનન્દશંકરના શુભચિન્તન્

રમાબાઇ રાનડે રચિત 'અમારા જીવનની યાદગીરીઓ' એ પુસ્તકની પેઠે લેડી વિદ્યાબ્હેન એમના જીવન સ્મરણો પ્રગટ કરે તો તે કૃતિ ગુજરાતી સાહિત્યમાં બહુ મૂલ્યવાન થઇ પડે

આધુનિક સ્ત્રીઓ માટે જીવન વિકાસનો માર્ગ ખુલ્લા મુકનાર અને સ્ત્રી જીવનમા પ્રગતિ સાધનાર સ્ત્રી લેડી વિદ્યાબ્હેન પ્રથમ છે એ કારણે એમનુ નામ આપણા પ્રાંતના ઇતિહાસમા ચિરસ્મરણીય રહેશે.

છેલ્લી પોણી સદીથી ભોળાનાથ સારાભાઇનુ કુટુબ ગુજરાતમા એક સુધારક કુટુબ તરીકે અગ્રસ્થાન ભોગવે છે અને ગળથુથીમાથી એ કુટુબના સુસસ્કાર પામીને અને એ વાતાવરણમા ઉછરીને લેડી વિદ્યાબ્હેન પોસાળ તેમ શ્વસુર કુટુમ્બના નામને દીપાવ્યુ છે એક પક્ષે તેઓ ભોળાનાથભાઇના દોહિત્રી થાય અને બીજા પક્ષ મહીપતરામના પુત્રવધુ થાય. ભોળાનાથભાઇને સ્વર્ગસ્થ મહીપતરામ સાથે સારો ભાઇચારો અને સ્નેહ જામ્યો હતો અને મહીપતરામ વિલાયતથી પાછા આવ્યા બાદ જ્ઞાતિ

તરફથી એમનો બહિષ્કાર કરવામાં આવ્યો ત્યારે ભોળાનાથભાઈ જ એમની કુમકે ઉભા રહ્યા હતા; અને એ વખતથી જ મહીપતરામના કુટુંબમાં પોતાના ઘરની એક છોકરી જાય એવી ઇચ્છા ભોળાનાથભાઇ સેવતા; અને યોગ્ય પ્રસંગ આવી મળતા, જો કે એમના મૃત્યુ બાદ, રમણભાઈનું સગપણ વિદ્યાબ્હેન સાથે કરી, એ બે કુટુંબોનો સંબંધ સુવર્ણની સાંકળથી બંધાયો હતો.

વિદ્યાબ્હેનના પિતા ગોપીલાલભાઈ નોકરીના અંગે બહારગામ રહેતા તેથી એમનું ઘણુંખરું રહેવાનું મોસાળમાં થતું. એટલે ત્યાં ન્હાનપણમાં કુમારિકાઓ ગોરીપૂજન, સાવિત્રી વ્રત, વગેરે કૌમારાવસ્થામાં વ્રતો આદરે છે, એવું એમણે કાંઇ કરેલું નહિ. કોઇ પ્રસંગે શ્રાવણ કે અધિક માસમાં મામીઓ સાથે નદીએ સ્નાન કરવા જતા; એ સિવાય બીજી કોઇ અમુક જુના વ્રત વિધિની કે વિચારની એમના પર થઈ નહતી.

ગુજરાતી છ ચોપડીઓનો અભ્યાસ કન્યાશાળામાં તેઓ પૂરો કરે તેમાં નવાઇ ભર્યું કાંઇ નહતું, સુધારક કુટુંબની એક બાળા માટે એટલો અભ્યાસ આવશ્યક મનાય, પણ આપણે આશ્ચર્ય પામવા જેવું તો એ હતું કે તે સમયે કોઇ હિંદુ બાળા ઇંગ્રેજીનો અભ્યાસ કરવાને હાઇસ્કુલમાં ભાગ્યેજ જતી હતી, તે સંજોગમાં લેડી વિદ્યાબ્હેને મહાલક્ષ્મી ટ્રેનિંગ કોલેજના અંગે ચાલતી એંગ્લો વર્નાક્યુલર હાઇસ્કુલમાં જવાની હિંમત કરી હતી. બ્હેનપણીઓમાં બે ત્રણ પારસી બાળાઓ હતી અને તેમને ઈંગ્રેજી સિવાયના અન્ય વિષયોનું શિક્ષણ ફિમેલ ટ્રેનિંગ કોલેજના શિક્ષકો આપતા; લેડી સુપરીન્ટેન્ડન્ટ મીસીસ મેકાર્ટી હતા, તેઓ ઇંગ્રેજી શિખવતા હતા. આ પ્રમાણે પાંચમા ધોરણમાં તેઓ પહોંચ્યા ત્યાં એમનું લગ્ન સન ૧૮૮૯ માં રમણભાઈ સાથે થયું, પણ આગળ જણાવ્યા પ્રમાણે બન્ને કુટુંબો સુધારક વિચારના, સંસ્કારી અને સુશિક્ષિત એટલે વિદ્યાબ્હેનના આગળ અભ્યાસમાં વિઘ્ન નડયું નહોતું, અને તેમાં રમણભાઇની પુરી મદદ હતી; તેમ છતાં એમનું કુટુંબ સંયુક્ત હોઈ કેટલુંક ઘરકામ કરવાનું સ્વાભાવિક માથે આવી પડતું, અને કેટલીક વાર તે બોજા રૂપ થઈ પડતું હતું. તેથી અભ્યાસમાં વિક્ષેપ પડતો અને કોઇક કોઇક વાર અકળાઇને વચમાથી અભ્યાસ મૂકી દેવાનું તેઓ મન કરતા; તે કસોટીના પ્રસંગો હતા, છતાં એ અડચણો અને મુઝવણો વટાવીને સને ૧૮૯૧ માં વિદ્યાબ્હેને મેટ્રીક્યુલેશનની પરીક્ષા પાસ કરી હતી. ગુજરાત માટે તે એક ઉજ્જવળ દિવસ હતો. સર્વને એથી આનંદ પ્રસરી રહ્યો હતો.

એ ખુશાલીના સમાચાર સાંભળી આપણા એક વિદ્વાને ટકોર કરી, કે અહો, એ મેટ્રીક થાય એમાં શું? તેઓ બી. એ. થાય ત્યારે ખરું!

એ ટીકામાં વ્યંગ કરતાં પ્રોત્સાહનનો ધ્વનિ હતો અને પરમાત્માની કૃપાથી તેઓ બી. એ. થવાને પણ ભાગ્યશાળી થયા હતા.

કોલેજમાં વિદ્યાબ્હેન દાખલ થયાં પણ કૌટુંબિક જવાબદારી દિન-પ્રતિદિન વધતી જવાથી તે અભ્યાસમાં ખલેલ પડતું અને તેની ગતિ પણ અનિયમિત રહેતી.

પણ ઘરનાનું અને આસપાસનું ઉત્તેજન એવું હતું કે તેઓ બી. એ. ની પદવી પ્રાપ્ત કરે ત્યારે સંતોષ વળે.

કોલેજના અભ્યાસ દરમિયાન રમણભાઈ કેટલાક કઠિન વિષયો તેમને શિખવતા એના ઉલ્લેખ છે ખા. કૃષ્ણલાલ ઝવેરીએ રમણભાઈની ત્રીજી સંવત્સરી પ્રસંગે કરેલા વ્યાખ્યાનમાં અને "સ્વર્ગસ્થ સર રમણભાઈ" એ પુસ્તકમાં પોતાનાં સ્મરણો નોંધતાં શ્રીમતી શારદાબ્હેને રમણભાઈ, બે બ્હેનોને અને ત્રીજા એમના ભાઈ ગટુલાલને સંસ્કૃત શિખવતા તેનું હૃદયંગમ ચિત્ર દોર્યું છે, તે વાચનીય છે.

એક શિક્ષક તરીકે આપણને એ ચિત્રોમાં રમણભાઈનો પરિચય થાય છે; અને એમની બહુશ્રુતતા માટે માન પેદા થાય છે, પરંતુ અમે તો એમાં સ્ત્રીઓને અભ્યાસમાં મદદ કરવાની અને એમને ઉત્તેજન આપવાની એમની ઉત્કંઠા અને પ્રેમની ઝાંખી કરીએ છીએ.

સ્વજનની પાસે બેસી અભ્યાસ કરવો એમાં જેમ આનંદ રહ્યો છે, તેમ કેટલોક સંકોચ પણ અનુભવાય છે, આપણે ઇચ્છીએ કે લેડી વિદ્યાબ્હેન એ પ્રસંગોનું વર્ણન કોક વખતે લખે.

બી એ., ના વર્ગમાં વિદ્યાબ્હેને તત્ત્વ જ્ઞાન અને તર્કશાસ્ત્ર એ ઐચ્છિક વિષય લીધો હતો અને પ્રો. કાશીરામ દવે એમના અધ્યાપક હતા. તેઓ જુનિયર વર્ગમાં હતા એ અરસામાં પ્રો. દવેનું અવસાન થયું અને એમનો એ વિષય લેનાર તુરત કોઇ અધ્યાપક મળે નહિ; પણ એ મુશ્કેલી પ્રો. આનન્દશંકરભાઈએ એમને એ વિષયનું શિક્ષણ આપવાનું સ્વીકારી લઇને દૂર કરી હતી. પ્રો. આનન્દશંકર તે વખતે એ વિષય શિખવતા નહતા; અને એ વિષયનું પૂર્વે વાચન પણ કરેલું નહિ, પણ આ બે બ્હેનોને મદદરૂપ થઇ શકાય એ હેતુથી એ વિષય ઘેર વાંચીને, તેઓ કોલેજમાં તત્ત્વજ્ઞાનનો વર્ગ લેતા હતા.

સ્ત્રી જાતિ પ્રતિ પ્રો. આનન્દશંકરભાઈ અત્યન્ત માન ધરાવે છે અને સન ૧૯૦૭માં સ્ત્રીબોધ જ્યુબિલિ પ્રસંગે એમણે નારી પ્રતિષ્ઠા વિષે આપેલા વ્યાખ્યાનથી એમના એ વિષેના વિચારોથી આપણે સુપરિચિત છીએ, પણ તે પૂર્વે ઘણા વર્ષો પર ઉપર જણાવ્યા પ્રમાણે ગુરૂપદ લઈને જે સક્રિય સહાનુભૂતિ દર્શાવી હતી, તે ખરેખર વંદનીય છે.

એ શિક્ષણ પણ એવું સારું અપાયું હતું કે યુનિવરસિટિમાં એ વિષયમાં લેડી વિદ્યાબ્હેન પહેલે નંબરે આવ્યા હતા, અને બી. એ., ની પરીક્ષા બીજા વર્ગમાં પાસ કરી હતી અને પસાર થયેલા ઉમેદવારોમાં એમનો નંબર ઉંચે હોવાથી તેઓ ગુજરાત કૉલેજમાં ફેલો પણ નિમાયા હતા

બી. એ. ની પરીક્ષામાં સૌ. શારદા બ્હેન એમની સાથે થઈ ગયા હતા, અને ગુજરાતમાં પહેલ પ્રથમ સ્ત્રી ગ્રેજ્યુએટ થવાનું માન એ બ્હેનોને છે. આ અગત્યના બનાવથી ગુજરાતમાં આનંદના ઉદ્‌ગારોજ સંભળાઈ રહ્યા હતા અને નવશિક્ષિત વર્ગે તો એ બનાવને એક ઉત્સવ જેવો લેખી જનતા તરફથી એ બે બ્હેનોને એક માનપત્ર એનાયત કર્યું હતું એ પ્રસંગ ગુજરાતના ઇતિહાસમાં અસાધારણ હતો અને તે આપણા વૈદિક સમયનું સ્મરણ કરાવતો હતો. અમદાવાદની સોશિયલ અને લિટરરી એસોશિએશન મેળાવડો કરી એક માનપત્ર પણ એમને આપ્યું હતું. લેડી વિદ્યાબ્હેનને અપાયેલું માનપત્ર નીચે મુજબ હતું —

THE SOCIAL & LITERARY ASSOCIATION,
AHMEDABAD, 7th February 1902.

To,

MRS. VIDYA RAMANBHAI NILKANTH,
Dakhna Fellow, Gujarat College,
AHMEDABAD.

Dear Madam,

We the members of the Social Literary Association take this opportunity of publicly conveying to you the sincere joy we feel at your brilliant success in the last B. A. Examination of the University of Bombay.

Your success, madam, is unique and unprecedented in the history of Female Education in this part of

the country. You have by your example shown to us and other persons interested in the matter of higher Female Education, what could be achieved by Indian women when freed from social prejudices and superstitious belief. You have taken the lead in the matter and we are glad to observe that your example is so ably followed by your sister. In the persuit of knowledge, madam, you have displayed commendable patience and preservence and we are very much rejoiced to see that your labour have been crowded with such eminent success

To us who are anxiously following your career with interest, the present is an occasion of great personal pride and satisfaction and we confidently hope that you will, in future, continue to evince the same genuine interest in the cause of Female Education as you have hitherto done

In conclusion, we ardently desire that you will put in to practical life the great and varied lessons of your Collegiate career and inspire others to follow your example in the acquisition of knowledge and thus prove a powerful force in the improvement and elevation of our Indian Homes

We remain,
Dear Madam,
Your Sicere friends and admirers,

The Members of the Social and
Literary Association.

સન ૧૮૯૯–૧૯૦૦ મા ગુજરાતમા મ્હોટો દુકાળ પડ્યો ત્યારે સ્ત્રીઓ અને બાળકોની મદદ અને સુશ્રુષા માટે મીસીસ લેવી સાથે વિદ્યાબ્હેન જાતે કામ કરવામા જોડાયા હતા જાહેર કામમા જોડાવાનો એ એનો પ્રથમ પ્રસંગ હતો લેડીઝ ક્લબના સભ્ય તો તેઓ સન ૧૮૮૦થી હતા અને સન ૧૯૦૭ મા તેના મંત્રી નિમાયા હતા

શ્રી જ્ઞાનની, શ્રી જીવનના ઉત્કર્ષના અને જાહેર કાર્યમા લાલશંકરભાઈ તેમને આગળી કરતા, અને એ પૈકીનુ કોઈને ગાઈ તેમની પાસે તેઓ કરાવતા અને વિદ્યાબ્હેને તે કાર્ય સ્વીકાર એમના "જીવન વિધાયક" એ લેખમા લાગણીપૂર્વક અંકિત કરેલુ છે

જાહેર કામકાજમા મણુભાઈ એમના સદા વ્યવસાયી રહેતા કે તેમને ખાનગી સાંસારિક કામ માટે બહુ થોડો સમય મળતો એટલે જે લેડી વિદ્યાબ્હેને ઉપાડી લીધા હતા એટલુ જ નહિ પણ રમણભાઈના સાહિત્યના કામમા તેઓ મદદગાર થતા તાનસુધાના અને એમના સઘળા પ્રકાશનોના પ્રૂફ વિદ્યાબ્હેન જ વાચતા અને પ્રસંગે પ્રસંગોપાત્ત લેખ પણ લખતા, જેમાના કેટલાક લેખોનો સંગ્રહ 'હાસ્ય મંદિર' મા એકત્ર કરવામા આવ્યો છે

"મહિના મિત્ર વાર્તિકનુ સંપાદન કામ લેડી વિદ્યાબ્હેન અને શ્રીમતી શારદાબ્હેનને સોપાયુ ત્યારે અમારી એવી માન્યતા હતી કે એ લેખોનુ પ્રૂફ વાચન સોસાઈટીમા મોકલવામા આવશે લેડી વિદ્યાબ્હેને પ્રૂફ વાચવાની કળા હસ્તગત કરેલી છે એવી માહિતી અમને નહોતી તેથી એ કાર્ય તેમને જાતે કરતા જોઇને અમે તાજુબ થયા હતા

રમેશચન્દ્ર દત્ત કૃત 'સુવાસિની' નામક નવલકથાનો અને મહારાણી શ્રી ચીમનાબાઈ ગાયકવાડ લિખિત હિન્દી સ્ત્રીઓનુ સ્થાન 'The Position of Women in India' એ પુસ્તકો એમણે શ્રીમતી શારદાબ્હેન સાથે મળીને લખેલા છે અને તે બન્ને પુસ્તકો ગુજરાતી શિષ્ટ સાહિત્યમા સ્થાન પામ્યા છે, તે માટેના યશમા સહ લેખકની સાથે તેના અનુવાદક એ બ્હેનો પણ ભાગીદાર છે

શ્રી સમાજની સેવા કરવા લાલશંકરભાઈ વિદ્યાબ્હેનની મદદ લેતા એ વિષે ઉપર કહેવાયુ છે અને સન ૧૯૧૧–૧૨ મા સ્વર્ગસ્થ દયારામ ગિદુમલની યોજનાથી અમદાવાદમા સેવાસદન સ્થાપવામા આવ્યુ તેમા મુખ્ય સહાયક વિદ્યાબ્હેન હતા

પરિણામ આણવા માટે ખરેખર આપને જ ધન્યવાદ ઘટે છે અને તે માટે આ બહેનો આપના પ્રત્યે માન અને પ્રેમની લાગણીથી જુએ છે

એક પ્રસિદ્ધ સુધારક કુટુંબમા આપ ઉછર્યા છો અને આપનો લગ્ન સંબંધ પણ એવા એક બીજા આગેવાન અને પ્રતિષ્ઠિત સુધારક કુટુંબ સાથે જોડાયો છે આ પ્રમાણે પ્રાપ્ત થએલા ઉચ્ચ સંસ્કારોનું પરિણામ બહુ સુંદર આવ્યુ છે. અત્યારે એક આદર્શ સુધારક ગૃહિણી તરીકે આપની ખ્યાતિ ચોમેર પ્રસરેલી છે અને આપણા સમાજ જીવનમા આપના કુટુંબે અદ્વિતીય સ્થાન પ્રાપ્ત કર્યું છે, જે માટે કોઇ પણ વ્યક્તિ - કુટુંબ મગરૂર થઇ શકે.

સમાજ જીવનમા સ્ત્રીઓ પુરુષ વર્ગ સાથે સમાન સ્થાન અને હક મેળવવા માટે લાયક છે એ આપે કાર્ય કરી બતાવી પ્રત્યક્ષ રીતે સિદ્ધ કર્યું છે, અને સ્ત્રીઓને યોગ્ય સાધન અને અનુકૂલતા મળ્યેથી તેઓ શુ કરી શકે તેમ છે તેનુ સુંદર ઉદાહરણ પૂરું પાડ્યુ છે સ્ત્રીઓ માટે આ કંઇ ઓછા આનંદ અને અભિમાનની વાત નથી.

પુનાની હિંદી મહિલા વિદ્યાલયની સેનેટના આપ સભાસદ છો, અમદાવાદની મહિલા મંડળ અને લેડિઝ ક્લબના ઑન. સેક્રેટરી છો, અમદાવાદ વનિતા વિશ્રામ અને મહિલા વિદ્યાલયના કાર્યમા રસપૂર્વક ભાગ લો છો, ગુજરાત કેળવણી મંડળના કાર્યમા હિત ધરાવો છો, તેમજ દેશની સ્ત્રી કેળવણીની પ્રગતિ માટે થતી હિલચાલોમા આગળ પડતો ભાગ લો છો, એ સૌ અમારે ને અમારી બહેનોને માટે બહુ આશાજનક અને શુભચિહ્ન છે. હાલમા સર્વત્ર ભારે ફેરફાર અને ચળવળ ચાલી રહ્યા છે, આત્મનિર્ણય અને સ્વાતંત્ર્યના પડઘા બહુ જોરથી સંભળાય છે

આ પ્રમાણે સ્ત્રી જીવનમા એક નવીન પ્રકરણ શરુ થયુ છે, આવા સંજોગોમા આપણી બહેનોની કેળવણી અને પ્રગતિ, તેમના દુ:ખ નિવારણ અને ઉન્નતિના-ઉપાય યોજવા, તેમની પ્રતિષ્ઠા અને ગૌરવ વધારવા, તેમના સમાન હક સ્વતંત્રતા પ્રાપ્ત કરવા, એ સ્ત્રી જીવનના મુખ્ય પ્રશ્નો છે અને અમને ખાતરી છે, કે તે કાર્યમા આપ અગ્રેસર તરીકે મુખ્ય-ભાગ લેશો અને તે માટે સતત પ્રયત્ન કરશો, તેમા આપને યશ અને કીર્તિ જ મળશે, એવી અમારી શુભેચ્છાઓ છે અને પરમાત્મા તે પાર પાડો, અને દીર્ઘાયુ, સુખ અને આનંદ આપો.

અમે છીએ આપની બહેનો

પ્રકરણ ૨૪

સાહિત્યની અભિવૃદ્ધિ

" Written words contain all the letters and are used by all the writers, and in this general sense literature is the whole mind-life of the successive generations of men, most energetic, perhaps, when it springs from ideas bandied to and fro among contemporeries, but in the retrospect presenting peaks which dominate the whole vista down the life of the ages, high enough to be always visible, powerful enough to be always impressive There is no kind of mental energy which it includes It is science and it is art. It is learning and poetry. It is religion, philosophy, history, politics, morality, physics, and all the written arts It is mankind conscious of itsalf in every way-" the whole of man's intellectual life"-and we cannot think away one of the party without altering the whole '

The Making of Literature
R A Scott-James p. 331,

સોસાઇટી જેવી સાહિત્ય સંસ્થાઓ જે મુખ્યત્વે ભાષા સાહિત્યની અભિવૃદ્ધિ, વિકાસ અને પ્રચાર અર્થે સ્થપાયેલી છે તે જેને આપણે જ્ઞાન પ્રબોધક સાહિત્ય (Knowledge of information) કહીશું તે પ્રકારનું સાહિત્ય સામાન્ય રીતે પ્રસિદ્ધ કરે છે, તેમ કોશ, વ્યાકરણ, સાહિત્યનો ઇતિહાસ, પ્રાચીન કાવ્ય સંશોધન પુસ્તકો, જેના પ્રકાશનમાંથી કોઈ પણ પ્રાપ્તિની આશા ન સંભવે એ નિમિત્ત એ રકમ ખર્ચ ખાતે મંડી વાળવાની હોય, પણ અભ્યાસ માટે તે પુસ્તકો આવશ્યક સમજી એ કાર્ય ઉપાડી લેવાય છે, અને તેમાં જ એના અસ્તિત્વની ઉપયોગિતા અને સાર્થકતા સમાયલી છે.

જેને શ્રીયુત કનૈયાલાલ મુનશી કલાત્મક સર્જન કહે છે એવું સાહિત્ય કાવ્ય, નાટક, નવલકથા આદિ સ્વયંભુ સ્ફુરે છે અને તે સ્થાપિત યોજના કે બંધનને પણ કેટલીક વાર ઉવેખી જાય છે, એટલુંજ નહિ પણ અમુક પ્રકારની સૂચનાઓ આપ્યેથી પણ એ પ્રકારનું ઉત્તમ સાહિત્ય સર્જાતું નથી વળી તેના ગુણદોષ, મત્ય, ઉપયોગિતા, સફળતા સમ્બન્ધે વિદ્ પ્રામાણિક મત ભેદ સભવે અને તેના નિર્ણયનું ધારણ પણ લગભગ એકસરખુ ન રહી શકે વ્યક્તિગત નિર્ણય કરવામા અને કમિટી દ્વારા નિર્ણય કરાવવામા પણ કેટલીક અનિવાર્ય મુશ્કેલીઓ રહેલી હોય છે, અને ઘણા અને પ્રતિષ્ઠિત લેખકો પોતાની ઉત્તમ કૃતિઓ, એકાદ સાહિત્ય સસ્થાને સોપી દેવા આતુર પણ ન હોય

તેથી ઉપરની કોટિના સાહિત્યનુ પ્રકાશન કાર્ય માનવી સાહસ માટે રહેવા દઈ સોસાઈટીના સચાલકોએ, જ્ઞાનના અને નીતિ પોષક, સાહિત્ય, ઇતિહાસ, વિજ્ઞાન અને સમાજશાસ્ત્ર વગેરે વિદ્યાવૃદ્ધિના પુસ્તકો લખાવવા છપાવવામા બહુધા લક્ષ આપેલુ છે

સોસાઈટીની પુસ્તક પ્રકાશનની સામાન્ય નીતિ રીતિ સમજવા સારુ કયે ધોરણે ઇનામો જાહેર થતાં હતાં તેમ તે પુસ્તકની પસંદગી કેમ કરીને થાય છે તે જણાવતો એક પત્ર મે વિદ્યાધિકારી સાહેબ વરોડા રાજ્યને લખી મોકલ્યો હતો તે માહિતી સારુ પરિશિષ્ટમા આપ્યો છે

પ્રસ્તાવનારૂપે આટલું વિવેચન કર્યા પછી સાહિત્યના પ્રશ્નોની નોંધનુ

બલવન્તરાય કલ્યાણરાય ઠાકોર

(પૃ ૨૪૮)

દુર્ગાશંકર કેવળરામ શાસ્ત્રી

નૈષધ ચરિત્રનો તરજુમો કરી આપવાનું કાર્ય સોસાઈટી તરફથી લાંબા સમયથી સોંપાયલું છે, પણ તે લખાઇને હજી સુધી મળ્યું નથી; તેમ ઉપરોક્ત ગ્રંથોની બીજી આવૃત્તિ નવેસર સુધરાવીને તૈયાર કરાવવાનો, અમને લાગે છે કે, સમય આવી પહોંચ્યો છે.

સંસ્કૃતની જેમ અંગ્રેજીમાંથી સોસાઇટીએ "લેન્ડોરના કાલ્પનિક સંવાદો" એ નામક એક શિષ્ટ ગ્રંથનો તરજુમો કરાવેલો છે અને તે બહુ સુંદર અને રસિક પુસ્તક થયું છે.

ગુજરાતીમાં સંવાદનું સાહિત્ય અલ્પવત્ છે, અને તેનો કાંઈક પરિચય 'જ્ઞાનવર્ધક ગ્રંથમાળા' માં પ્રસિદ્ધ થયેલ "સંવાદમાળા" ના પુસ્તકથી થાય છે. એ ધાટીએ આપણે અહિં સંવાદ સાહિત્ય વધુ પ્રમાણમાં લખાય એ ઇચ્છવાયોગ્ય છે અને તેના નમુના તરીકે લેન્ડોરનું પુસ્તક માર્ગદર્શક થઇ પડશે.

ઇંગ્રેજી સાહિત્યમાં 'લેન્ડોરના કાલ્પનિક સંવાદો' નું સ્થાન બહુ ઉંચું તેમ માનભર્યું છે અને તે વિષે ઓક્સફર્ડ નોકરી જાણીતા "Bookman" માસિકમાં નીચે મુજબ વિવેચન કરેલું છે —

"Much of the interest of his "Imaginary conversations" is due to the fact that he is, over and over again, using his characters as mouthpieces of his own opinions.........Imaginary conversations must remain as one of the great masterpieces of English prose."

આવા એક ઉત્તમ પુસ્તકનો તરજુમો આપણા સાહિત્યના એક પ્રસિદ્ધ વિદ્વાને કર્યો છે, એથી અસલના રસમાં ક્ષતિ આવી નથી; અને તેનું વાચન મૂળ લખાણ જેવું સ્વાભાવિક અને રસપ્રદ થયું છે. એ પુસ્તક વિષે અભિપ્રાય આપતાં સ્વર્ગસ્થ રા. બા. કમળાશંકરે લખ્યું હતું, કે–

"તમારો ગ્રંથ ઘણો સારો થયો છે. ભાષા શિષ્ટ ને સરળ છે. ગુજરાતી વાચક વર્ગને ભાષા અનુકરણીય છે; વિચારો અવકાશે મનન કરવા યોગ્ય છે."

ગુજરાતીમાં ઉત્કૃષ્ટ ભાષાન્તરોમાંનુ આ એક છે, જેમાં લેખ- મૂળ ગ્રંથકર્તાનું ચરિત્ર ઉમેરીને તેની મહત્તા ઓર વધારી છે.

• The 'Bookman' Nov, 1927.

વિષય	લેખક	લેખ મર્યાદા	પારિતોષિક
ગુજરાતી ભાષાનો આરંભ અને વિકાસ આરંભથી ૫ંદરમા સૈકા સુધીનું પ્રાચીન ગુજરાતી સાહિત્ય.	રા. મધુસૂદન ચિમનલાલ મોદી	રૉયલ આઠ પેજી પૃ. ૬૦ થી ૭૫ છાપેલા	રૂ ૧૨૫
નરસૈં મહેતો	રા. નટવરલાલ ઇચ્છારામ દેસાઈ	,, પૃ. ૪૦	રૂ. ૭૫
ભાલણ, ઉદ્ધવ, ભીમ	રા. રામલાલ ચુનીલાલ મોદી	,, પૃ. ૮૦	રૂ. ૬૦
નાકર અને વિષ્ણુદાસ (ગુજરાતીમાં થયેલા મહાભારતના અનુવાદોની સમાલોચના સહિત)		,, પૃ. ૩૦	રૂ. ૫૦
વિષ્ણુભક્તિ સાહિત્ય (ભાગવતના અનુવાદો અને ઉપાખ્યાનોની સમાલોચના સહિત)	રા. દુર્ગાશંકર કેવળરામ શાસ્ત્રી	,, પૃ. ૩૦	રૂ ૫૦
શાક્ત સાહિત્ય. (શાક્ત સંપ્રદાયના સિદ્ધાંતોના વિવરણ સહિત) (વલ્લભ, મીઠુ, બાપુ જની, રણછોડજી દિવાન વગેરેના સાહિત્યની સમાલોચના સાથે)	દી. બા. નર્મદાશંકર દેવશંકર મહેતા	,, પૃ. ૨૪	રૂ. ૫૦
[illegible]	રા. શંકરપ્રસાદ છગનલાલ રાવળ	,, પૃ. ૧૨ થી ૧૬	રૂ. ૨૦
ગુજરાતીઓએ લખેલા ફારસી ગ્રંથો	દી. બા. કૃષ્ણલાલ મોહનલાલ ઝવેરી	,, પૃ. ૧૨ થી ૧૬	રૂ. ૨૫
પ્રાચીન ગુજરાતી કાવ્ય સાહિત્યમાં છંદ દેશી અલંકાર વગેરે રીતિ	રા. રામનારાયણ વિ. પાઠક અને રા. રસિકલાલ છોટાલાલ પરિખ	,, પૃ ૨૪	રૂ. ૫૦

તેમણે આનાકાની વગર, સ્વીકારી હતી; અને તે ગુજરાતીમાં કરી લખી આપીને ગુજરાતી વાચક વર્ગ પર એમણે મ્હોટો ઉપકાર કર્યો છે, એવું અમારું માનવું છે.

સાહિત્યનો ઇતિહાસ આ પ્રમાણે .મજાગ લખાવવામા મુશ્કેલીઓ રહેલી છે, તો તેમાં સહાયભૂત થઈ પડે એ આશયથી આપણા સાહિત્યકારોનાં ચરિત્ર વિવેચનાત્મક દૃષ્ટિએ, જાણીતી ઇંગ્રેજી સાક્ષર ચરિત્રમાળાના (English man of Letters Series) ધોરણે લખાવવાનો સોસાઇટીએ પ્રયત્ન કર્યો અને તે યોજનાનુસાર દલપતરામ, નર્મદાશંકર, નવલરામ, ગોવર્ધનરામ, મહીપતરામ, હરિલાલ ધ્રુવ, મણિલાલ નભુભાઈ વગેરે અગ્રગણ્ય સાક્ષરોના ચરિત્ર તૈયાર કરી આપવાનું કાર્ય પણ એ લેખકોના જાણીતા અભ્યાસીઓને સોંપાયુ હતુ.

તદુપરાન્ત ઇંગ્રેજી સાહિત્યનું સામાન્ય જ્ઞાન મેળવવા સારૂ તેમ એ સાહિત્યના સ્વરૂપ, પ્રકાર અને ધોરણ વિષે ઉપયુક્ત માહિતી ઉપલબ્ધ થાય તે સારૂ 'ઇંગ્રેજી સાહિત્યનો ઇતિહાસ' અને હડસનકૃત 'સાહિત્ય પ્રવેશ' Introduction to English Literature એ બે પુસ્તકો લખાવવાની વ્યવસ્થા કરવામા આવી હતી.

પરંતુ લેખકોએ આરંભમા તે લખવાનો જે ઉત્સાહ દર્શાવ્યો હતો તે ઓસરી ગયો છે, અને તે સઘળું કાર્ય હાલમાં શિથિલ થઇ પડયું છે.

તોપણ એથી નિરાશ ન થતા એ દિશામા સોસાઇટીએ ફરીને પ્રયાસ આરંભ્યો છે; અને એ સાહિત્યનો ઇતિહાસ લખવાનુ સુગમ થઈ પડે એ હેતુથી સમગ્ર ઇતિહાસ, સૈકા, યુગ કે વિષયવાર વિભાગમા વહેંચી નાખીને, એકેક એકજ પ્રકરણ એ વિષયના વા યુગના નિષ્ણાતને લખી આપવા વિનંતી કરવામા આવી હતી અને અમને જણાવતા આનંદ થાય છે, કે એ સઘળા લેખકોએ એ કાર્યમાં ખુશીથી સહાયતા આપવાનું સ્વીકાર્યું છે. વાચક બંધુની માહિતી અર્થે તે આખીય યોજના અત્રે રજુ કરીએ છીએ —

ગુજરાતી સાહિત્યનો રેખાત્મક ઇતિહાસ લખાવવાનો કમિટીએ ઠરાવ કરેલો તદનુસાર નીચે મુજબ પ્રકરણો, લેખકોને, તે સામે જણાવેલા પૃષ્ઠ, મર્યાદા અને પારિતોષિકની રકમ સાથે સોંપવામા આવ્યા છેઃ

વિષય	લેખક	લેખ મર્યાદા	પારિતોષિક
ગુજરાતી ભાષાનો આરંભ અને વિકાસ અગ્યારમાથી પંદરમા સૈકા સુધીનું પ્રાચીન ગુજરાતી સાહિત્ય	રા. મધુસૂદન ચિમનલાલ મોદી	રોયલ આઠ પેજી પૃ ૬૦થી ૭૫ છાપેલા	રૂ ૧૨૫
નર્મદ મહેતા	રા. નટવરલાલ ઇચ્છારામ દેસાઈ	,, પૃ ૪૦	રૂ ૭૫
ભાનુ, ઉદ્ધવ, ભીમ	રા. રામલાલ ચુનીલાલ મોદી	,, પૃ ૪૦	રૂ. ૬૦
નાકર અને વિષ્ણુદાસ (ગુજરાતીમા થયેલા મહાભારતના અનુવાદોની સમાલોચના સહિત)	,,	,, પૃ ૫૦	રૂ ૫૦
વિષ્ણુભક્તિ સાહિત્ય (ભાગવતના અનુવાદો અને ઉપાખ્યાનોની સમાલોચના સહિત)	રા. દુર્ગાશંકર કેવળરામ શાસ્ત્રી	,, પૃ. ૫૦	રૂ ૫૦
શાક્ત સાહિત્ય (શાક્ત સંપ્રદાયના સિદ્ધાંતોના વિવરણ સહિત) (વલ્લભ, મી., બા જની રણછોડજી દિવાન વગેરેના સાહિત્યની સમાલોચના સાથે)	દી. બા. નર્મદાશંકર દેવશંકર મહેતા	,, પૃ. ૨૪	રૂ ૫૦
ગ્લેડસ્ટન	રા. રામપ્રસાદ છગનલાલ ગવગ	,, પૃ ૧૨થી૧૬	રૂ ૨૦
ગુજરાતીઓએ લખેલા ફારસી ગ્રંથો	દી. બા. કૃષ્ણલાલ મોહનલાલ ઝવેરી	,, પૃ ૧૨થી૧૬	રૂ ૨૫
પ્રાચીન ગુજરાતી કાવ્ય સાહિત્યમાં છંદ દેશી અલંકાર વગેરે વિ.	રા. રામનારાયણ વિ. પાઠક અને રા. રસિકલાલ છોટાલાલ પરિખ	,, પૃ ૨૪	રૂ. ૫૦

પ્રાચીન ઐતિહાસિક હાસ્ય સાહિત્ય	રા હીરાલાલ ત્રિ પારેખ	,, પૃ ૨૦	રૂ ૩૦
પ્રાચીન વાર્તા સાહિત્ય	રા મંજુલાલ રણછોડલાલ મજમુદાર	, પૃ ૪૦	રૂ ૭૫
ગુજરાતીમાં સ્ત્રી કવિઓ	લેડી વિદ્યાબ્હેન રમણભાઇ નીલકં૦	,, પૃ ૧૬	રૂ ૨૫
ગુજરાતી કાવ્ય સાહિત્ય માની તિથિઓ ને વા	રા મણિલાલ ભાઇ દ્વિવેદી	, પૃ ૨૦ થી ૨૪	રૂ ૦૦
ગુજરાતનો સંસ્કૃત સાહિત્યમાં ફાળો	પ્રિન્સિપાલ આનં૦ રા કર બાપુભાઈ ધ્રુવ	,, પૃ ૨૪	રૂ ૫૦
ગુજરાતના પ્રાચીન લોક ગીત અને લોકકથા સાહિત્ય	શ્રીયુત ઝવેરચંદ મેઘાણી	,, પૃ ૨૮ થી ૩૦	રૂ ૪૦
ગુજરાતનો હિંદી સાહિત્યમાં ફાળો	રા ડાહ્યાભાઈ પી દેરાસરી	, પૃ ૧૬	રૂ ૨૧

'ગુજરાતી સાહિત્યના માર્ગસૂચક સ્તંભો' એ પુસ્તક પ્રકટ થયું ત્યારે Heritage of India Series હિન્દી સંસ્કૃતિ નામક ગ્રંથમાળામાં હિન્દના ઇતિહાસ, સાહિત્ય, તત્ત્વજ્ઞાન વગેરે વિષયોને લગતા પુસ્તકો પ્રસિદ્ધ થવા માંડયા હતા તેમાં હિન્દી, ઉર્દુ, કાનડી, વગેરે ભાષાના ઇતિહાસ પુસ્તકો છપાયા હતા ને છપાવાની તૈયારી થઈ રહી હતી

એ ધોરણે સોસાઇટીએ આપણી દેશી ભાષાઓ, બંગાળી, હિન્દી, મરાઠી, ઉર્દુ તેમજ સંસ્કૃત સાહિત્યનો પ્રતિહાસ લખવાનો પ્રબંધ કર્યો અને તેની એ યોજના ફળીભૂત થઇ છે

બંગાળી અને હિંદી સાહિત્યના ઇતિહાસ પ્રસિદ્ધ થઈ ચૂકયા છે મરાઠી સાહિત્યનો ઇતિહાસ એ સાહિત્યના એક માર્મિક અભ્યાસી અને સંસ્કૃતના અધ્યાપક શ્રીયુત રામચંદ્ર આઠવલેને અને ઉર્દુ સાહિત્યનો ઇતિહાસ સર મહેબુબમીયા કાદરીને અપાયા છે સંસ્કૃત સાહિત્યનો ઇતિહાસ બંગાળી પરથી લખાઇને મળ્યો હતો પણ તે પસંદ ન થવાથી કિથકૃત 'સંસ્કૃત નાટકો' એ પુસ્તકનો અનુવા૦ કરાવવાનું ઠર્યું હતું અને તે અનુવા જુનાગઢ કૉલેજના સંસ્કૃતના અધ્યાપક શ્રીયુત નર્મદાશંકર બાળકૃષ્ણ પુરોહિતે ઉત્તમ રીતે કર્યો છે મૂળ ગ્રંથમાં કેટલીક વિગતની ક્ષતિઓ દાખલ થવા પામી છે, પણ એકંદરે એ પુસ્તક માહિતીપૂર્ણ અને વાચનીય છે, અને સંસ્કૃત સાહિત્યના રસિકને તે આદરપાત્ર થઈ પડશે

ઉપર હિન્દી સાહિત્યના ઇતિહાસનો ઉલ્લેખ કર્યો છે, એ પુસ્તક ઉપલબ્ધ સાહિત્ય ઉપરથી શ્રીયુત કિશનસિંહ ચાવડાએ સ્વતંત્ર અને રસિક રીતે યોજ્યું છે અને પ્રો. બળવંતરાયે તેનો ઉપોદ્ઘાત લખી આપીને તેની ઉપયોગિતામાં ઉમેરો કર્યો છે.

બંગાળી સાહિત્યનો ઇતિહાસ મુખ્યત્વે રાયબહાદુર દિનેશચંદ્ર સેનના બંગાળી પુસ્તક પરથી રચાયો છે, પણ તેનું છેલ્લું પ્રકરણ અનુવાદકે પોતે લખ્યું છે. પ્રસ્તાવનામાં તેઓ કહે છેઃ

"દશમું પ્રકરણ લખવામા મેં અનેક ગ્રંથોની મદદ લીધી છે. બંગાળી ભાષામા બહાર પડેલાં એ ત્રણ સાહિત્યના ઇતિહાસને લગતા પુસ્તકો તથા છેલ્લા અગિઆર વર્ષ થયા મેં જે કાંઈ એ સાહિત્યને લગતું જ્ઞાન પ્રાપ્ત કર્યું છે તે પર આધાર રાખી મેં એ પ્રકરણ લખ્યુ છે. જો કે બંગાળાનુ આધુનિક ગદ્ય સાહિત્ય તો એટલુ વિપુલ છે, તેમા એવાં તો પરસ્પર વિરોધી બળો કામ કરી રહ્યાં છે કે જેનો આભાસ મારા જેવા સેંકડો ગાઉ દૂર બેઠેલા પરભાષાભાષી લેખકને નજ આવી શકે, તેમ તે સાહિત્યનો સર્વાંગ સુંદર રીપોર્ટ તૈયાર કરવાનુ પણ મારાથી ન જ બને. છતાં મને ખાત્રી છે કે અતિ ઉત્તમ સાહિત્યકારો અને તેના અતિ ઉત્તમ પુસ્તકો વિષે હુ સૂચન કરવાનું વિસરી ગયો નથી.*"

શરૂઆતમાં એમ જણાવ્યુ છે કે સોસાઇટી નવલકથા, નાટક, કવિતા વગેરે પુસ્તકો છપાવવાનું પસંદ કરતી નથી પણ સાહિત્યમાં નવલકથા આજે અગત્યનું સ્થાન લે છે; તે મોટી સંખ્યામાં છપાય છે; અને તેનો વાચકવર્ગ પણ ખાસુ બહોળો છે.

મેનેજીંગ કમિટીમા નવલકથાનો પ્રશ્ન એક વખતે ચર્ચાતા પ્રિન્સિપાલ આનંદશંકરભાઈએ ઇંગ્રેજીમાંથી કેટલીક ઉંચી કોટિની પણ વિવિધ દૃષ્ટિબિન્દુવાળી તેમ સુપ્રસિદ્ધ નવલકથાઓના તરજુમા, નમૂનારૂપે કરાવવા જોઈએ એમ સૂચવ્યું હતું, અને એ દૃષ્ટિએ કમિટીએ ગોલ્ડસ્મીથનું વિકાર ઓફ ધ વેકફીલ્ડ, જ્યોર્જ ઇલિયટનું એડમ બિડ, ડિકન્સનું ડેવિડ કોપરફીલ્ડ, જેન ઑસ્ટિનનું પ્રાઈડ એન્ડ પ્રેજ્યુડીશ, સર વોલ્ટર સ્કોટનું આઇવનહો પસંદ કરી તેના તરજુમા કરી આપવાનું કાર્ય જુદા જુદા લેખક અને લેખિકાઓને સોંપ્યું હતું. તેમાંનું એકજ પુસ્તક "આઈવનહો"નો તરજુમો શ્રીમતી વિમળાગૌરી

* બંગાળી સાહિત્યનો ઇતિહાસ. પૃ. ૧૩-૧૪.

સેન્સબાઉ કરી મોકલ્યો, તે બહાર પડ્યો છે, બીજા બે પુસ્તકો વિકાર ઑફ વેકફીલ્ડ અને પ્રાઇડ ઍન્ડ પ્રેજ્યુડીસ, તે સ્વતંત્ર રીતે ગુજરાતીમા છપાયા છે, એમ પછીથી જાણવામા આવ્યુ હતુ, પણ સોસાયટીની મૂળ યોજના તો નિષ્ફળ ગઈ છે એમ સખેદ કહેવુ પડશે

સોસાઇટી હસ્તક હાજી મહમદ લોધીઆ નામનુ ફંડ છે, તેનો ઉદ્દેશ મુસ્લીમ સંસ્કૃતિ, સાહિત્ય, ઇતિહાસ અને સમાજ સુધારા વિષે પુસ્તકો લખાવવાનો છે. સ્વર્ગસ્થ બુરાનુદ્દીનમીઆંની ભલામણ પરથી સોસાઇટીએ "અયામ" નામનુ વાર્તાનુ પુસ્તક ઉર્દુમાથી રચાવ્યું હતુ. તેમા વિધવા વિવાહનો વિષય ચર્ચવામા આવ્યો* છે. એના લેખક મી. ફારૂકી પ્રસ્તાવનામા જણાવે છે

"જનાબ ખાનબહાદુર શમ્સુલ ઉલમા મોલવી હાફિઝ નઝીરઅહમદ સાહેબ દહેલવી એલ. એલ. ડી ના નામથી દરેક જાણીતો મુસલમાન ભાગ્યે જ વાકેફ છે. એઓએ ઉર્દુ ભાષામા નૉવેલના રૂપમા ઘણીક રસિક રીતે મુસલમાનોના ધર્મ સંબંધી હકીકતો લખી છે, જે હિંદુસ્તાનના એક છેડાથી બીજા છેડા સુધી હોંસે હોંસે વંચાય છે. એમાના 'તવબતન્નસૂહ', 'મોરાતુલ ઉરુસ' વગેરેએ તો એટલી ખ્યાતિ સંપાદન કરી છે, કે નામદાર સરકારની ઉર્દુ શાળાઓમા ટેક્સ્ટ બુક તરીકે તેમનો સ્વીકાર થયો છે આ અયામાનુ પુસ્તક પણ એમનુજ રચેલુ છે.

મુસલમાનોમા વિધવાવિવાહ સશાસ્ત્ર છે પણ સેંકડો વર્ષથી હિંદુસ્તાનમા રહેવાથી હિંદુઓના સમાગમના કારણથી મુસલમાનોમા વિધવા વિવાહનો ચાલ કેટલેક અંશે બંધ થયા જેવો છે. પણ વિધવાવિવાહની અગત્ય છે તે આ પુસ્તકમા નૉવેલ રૂપે સમજાવવામા આવ્યુ છે".

ચાર્લ્સ લૅમ્બ લિખિત શેકસપિયરની કથાઓ એ પુસ્તક વિદ્યાર્થી મન્ડળમા બહુ જાણીતું છે, એ ઢબનુ ગ્રીક સાહિત્યમાના કરુણરસ પ્રધાન નાટકની કથાનુ પુસ્તક ઇંગ્રેજીમા લખાયલુ હતુ તે અને પ્રેમાનંદના આખ્યાનો અને ભાસના નાટકોના સાર ગદ્યમા લખાવા યોજના કરવામા આવી હતી, તે પૈકીનુ એકજ પુસ્તક લખાઇને મળ્યુ હતુ અને તેનું માન સ્વર્ગસ્થ લવંગિકા મહેતાને છે, એક ભાષાતર ગ્રંથ તરીકે તે ઉંચી કોટિનુ છે, અને એક સંસ્કારી બ્હેનની કૃતિ તરીકે તે વિશેષ આદરપાત્ર છે.

---

* અયામા પૃ ૫

આપણું જુનું વાર્તાસાહિત્ય હજી મુખપરંપરાએ થોડુંઘણું જળવાઈ રહ્યું છે, પણ ખેદની વાત એ છે કે એ લોકસાહિત્ય સંગ્રહવાને અને તેનો ઉદ્ધાર કરવાને આપણા સાહિત્યકારોએ તેમ સાહિત્યસંસ્થાઓએ કશી તજવીજ કરી નથી.

સાઠેક વર્ષપર એક પારસી બિરાદરે ગુજરાત કાઠીઆવાડની વાર્તાઓ સંગ્રહવાનો પહેલ પ્રથમ પ્રયત્ન કર્યો હતો, તે પાછળ એ સંગ્રાહકે પૈસાનો, શક્તિનો તેમ સમયનો પુષ્કળ ભોગ આપ્યો હતો. અને તેનાં પરિણામે તેઓ 'ગુજરાત કાઠીઆવાડની વાર્તાઓ' એ નામથી એ વાર્તાના ત્રણ ભાગ બહાર પાડવાને શક્તિમાન થયા હતા, અને તે એકદમ લોકપ્રિય નિવડ્યા હતા. લાંબા સમયથી એ વાર્તા પુસ્તકોની પ્રતો અપ્રાપ્ય થઈ હતી અને લોકરૂચિ એ પ્રતિ વળતી જોઈને સોસાઇટીને જણાયું કે એ પુસ્તકોની નવી આવૃત્તિ કઢાવવી તે જરૂરનું છે તેથી મૂળ પ્રત હતી તેમ, તેમાં કાંઇપણ ફેરફાર કર્યા વિના, એ ત્રણ ભાગો સસ્તી કિંમતે છપાવવામાં આવ્યા હતા; તે પછી એ આવૃત્તિ પણ ખલાસ થઇ ગઈ છે, એ તેની લોકપ્રિયતા સૂચવે છે, પરંતુ હવે પછી જે આવૃત્તિ કાઢવામાં આવે તેમાં કેટલાક જોડણીના અને બીજા સુધારા સમયાનુસાર કરવા જરૂરના લાગે છે

બાલસાહિત્ય પ્રતિ સોસાઈટીએ ઓછું લક્ષ આપ્યું નથી અને એ પ્રવૃત્તિ છેલ્લા દશકામાંજ પગભર થવા પામી છે, એ પ્રશ્ન વિષે વિચાર થતાં કમિટીએ એક કરૂણરસપ્રધાન નાટકોની કથાઓ, ભાસના નાટકોનો સાર, પ્રેમાનંદના આખ્યાનોનો સાર, સિંહાસન બત્રીસીનો સાર—વગેરે ગદ્યમાં વિદ્યાર્થીઓને ઉપકારક થઇ પડે એવા પુસ્તકો રચાવવા ગોઠવણ કરી હતી. તેમાંની એક કરૂણરસપ્રધાન નાટકોની કથાનો ઉલ્લેખ પૂર્વે થઈ ગયો છે. અને શામળભટની સિંહાસન બત્રીસીનો ગદ્યમાં સાર સદરહુ યોજનાનુસાર હતો.

એ ગદ્યસાર શ્રી કેશવપ્રસાદ દેસાઇએ બે ભાગમાં રચી આપ્યો હતો; અને એમની લખનશૈલી એવી મનહર અને સુંદર છે કે વિદ્યાર્થીઓ એ પુસ્તકો હોંસે હોંસે અને રસથી વાંચે છે; અને તેનો બહોળો પ્રચાર પણ થયો છે. તેની ચોથી આવૃત્તિ સચિત્ર કાઢવાનો પ્રયત્ન થઇ રહ્યો છે, એ એક નોંધવા જેવી બીના છે. આ પ્રકાશનનો એક આશય, લેખક કહે છે તેમ, 'એ તો ખરો કે એ વાર્તાઓમાં રસ પડતાં, વાચક મૂળ કાવ્યો વાચવાને પ્રેરાય; એની રસવૃત્તિ સતેજ થાય.'

"કવિતા અને સાહિત્ય" નું પુનઃ પ્રકાશન કેવા સંજોગોમા હાથ ધર્યું હતુ તેની વિગત 'રમણભાઇ'વાળા પ્રકરણમા આપેલી છે, અને અમે માનીએ છીએ કે એ પુસ્તક ફરી પ્રસિદ્ધ કરીને સોસાઇટીએ તેના પ્રકાશનની યાદીમા એક કિંમતી પુસ્તકનો વધારો કર્યો છે

એ પુસ્તકની નવી આવૃત્તિ કઢાવતી વખતે એ પુસ્તકની સંકલનામા કેટલોક ફેરફાર કરવો ઇષ્ટ જણાયો હતો તે વિષે ઘટતો ખુલાસો નવી આવૃત્તિના નિવેદનમા રમણભાઇએ કર્યો હતો, તેજ અહિં આપીશુ'

"કવિતા અને સાહિત્ય"ની પહેલી આવૃત્તિ ખપી જવાથી બીજી આવૃત્તિ કાઢવાની સોસાઇટીએ ઇચ્છા દર્શાવ્યાથી આ આવૃત્તિ સોસાઇટી તરફથી પ્રસિદ્ધ થઇ છે.

પહેલી આવૃત્તિમા પ્રસિદ્ધ થયેલા એવા મારા કેટલાક નિબંધ આ આવૃત્તિમા દાખલ કર્યા છે

વાચનારની અનુકૂળતા ખાતર આ આવૃત્તિમા પુસ્તકના જુદા જુદા ભાગ કર્યા છે. તેની ગોઠવણ નીચે પ્રમાણે છે:

ભાગ ૧. કાવ્યચર્ચા
ભાગ ૨. સમાલોચના
ભાગ ૩. ગુજરાતી ભાષાનું બંધારણ અને ઇતિહાસ
ભાગ ૪. સામાન્ય

પ્રથમ આવૃત્તિમા જે કેટલાક બીજા નિબંધોમાંના વિવેચન તથા ચર્ચા "કાવ્યાનન્દ" ના નિબન્ધમા ઉદ્દિષ્ટ કરેલા હતા તે નિબન્ધો "કાવ્યાનન્દ" થી આ આવૃત્તિમા જુદા ભાગમા પ્રસિદ્ધ થયા છે. તેથી ઉદ્દિષ્ટ ભાગ આ આવૃત્તિમા પહેલા ભાગના પરિશિષ્ટરૂપે પ્રસિદ્ધ કર્યો છે કે એ ભાગ વાચનારને સુગમતા થાય "†

તે પછી સોસાઇટીએ એકલું "કવિતા અને સાહિત્ય" નું પુસ્તક જ ફરી પ્રકટ કરીને સંતોષ માન્યો નથી પણ રમણભાઇના સર્વ લખાણોનો સંગ્રહ વ્યવસ્થિત રીતે સંકલિત કરીને પ્રકટ કરવાનો પ્રબંધ કરેલો છે, "કવિતા અને સાહિત્ય" ના ચાર ભાગ થયલા છે, અને "ધર્મ અને સમાજ" એ નામથી એક પુસ્તક જુદું બહાર પડેલુ છે, અને એવા

† કવિતા અને સાહિત્ય વોલ્યુમ ૧ લું ૫ ૫-૬.

બીજા બે ભાગ થાય એટલું લખાણ હાથપર છે. રમણભાઇનું સઘળું લખાણ સારી રીતે એડિટ થઈ જનતાને ઉપલબ્ધ થાય એજ આ યોજનાનો ઉદ્દેશ છે.

સામાન્ય રેફરન્સ પુસ્તકોમાં ગ્રંથ અને ગ્રંથકાર પુસ્તક ૧ થી ૪ નો સમાવેશ થઇ શકે અને કવીશ્વર દલપતરામ હસ્તલિખિત પુસ્તક સંગ્રહની સૂચી, જો કે રેફરન્સ પુસ્તક છે તો પણ તે માત્ર પ્રાચીન સાહિત્યના ગણ્યા ગાંઠ્યા અભ્યાસીના ઉપયોગની છે; છતાં સામાન્ય વાચકને તેમાંનો પ્રવેશક આકર્ષક થશે, તેમ તેની ઉપયોગિતાનો અને મહત્તાનો ખ્યાલ તેના લક્ષમાં તે પરથી આવશે. એ સંબંધમાં સવિસ્તર હકીકત એ વિષયના જુદા પ્રકરણોમાં નોંધેલી છે.

સોસાઇટીનો ઇતિહાસ લખાવીને કમિટીએ પાછલી ઘણી ભૂલાઈ ગયલી હકીકતોને પ્રકાશમાં આણી છે, એટલુંજ નહિ પણ સાહિત્ય, કેળવણી, જ્ઞાન પ્રચાર અને સમાજ સુધારાના ક્ષેત્રમાં કેવો અને કેટલો ફાળો સોસાઈટીયે આપેલો છે, અને તેના કાર્યવાહકો કોણ કોણ અને કેવા પુરુષો હતા એને બહુ રસિક વૃતાંત પ્રાપ્ત થાય છે, પણ એ વિષે અભિપ્રાય આપવાનું અમારે હોય જ નહિ.

સાહિત્ય પ્રકાશનોમાં 'પુરાણ વિવેચન' પુસ્તક છેલ્લું નોંધીએ છીએ; પણ તેથી તેનું મૂલ્ય કોઇ રીતે ઓછું થતું નથી. ઉલટું આ પ્રકારનું વિવેચનાત્મક સાહિત્ય રચવા માટે તેના લેખક શ્રીયુત દુર્ગાશંકર શાસ્ત્રીને ધન્યવાદ ઘટે છે. એ શૈલીનું લખાણ આપણે ત્યા એ પ્રથમ છે. લેખક સારા સંસ્કૃતજ્ઞ છે, તેની સાથે પ્રાચીન ઇતિહાસ અને પુરાતત્ત્વના વિષયમા ઉંડો રસ ધરાવે છે; ડૉ. સર રામકૃષ્ણ ભાંડારકરના "વૈષ્ણવ અને શૈવ ધર્મનો ઇતિહાસ" એ પુસ્તકના આધારે એમણે ગુજરાતીમા એ વિષયને બે ભાગમા ચર્ચેલો છે, તે પરથી વાચકને એમની વિદ્વત્તા અને બહોળા જ્ઞાનની પ્રતીતિ થશે; અને તેનું પ્રત્યક્ષ પ્રમાણ એમનું 'પુરાણ વિવેચન'નું પુસ્તક જ છે. સામાન્ય રીતે આપણા પુરાણોના અભ્યાસી જુજઆજ મળે છે, પણ એમણે તે સર્વનું અવલોકન કરીને તેમ ઐતિહાસિક દૃષ્ટિએ તેનું દોહન કરી, એમાંના માનનીય મુદ્દાઓ આપણી સમક્ષ ધર્યા છે, તે સાહિત્ય રસિકોને તેમ એ વિષયના અભ્યાસીઓને મહત્વના તેમ વિચારણીય માલુમ પડશે. આવા અભ્યાસી અને વિચારશીલ લેખકો બહાર આવે, આપણો પ્રાચીન સાહિત્ય, ઇતિહાસ અને સંસ્કૃતિનો પુનરુદ્ધાર કરવા આપણે ભાગ્યશાળી થઇશું.

વિજ્ઞાન વ્યાખ્યાનમાળાની પેઠે સોસાઇટીએ લોકોપયોગી વ્યાખ્યાનમાળા યોજેલી છે, અને તેનો ઉદ્દેશ આપણા સાહિત્ય, ઇતિહાસ, સમાજશાસ્ત્ર, ગરણી, તત્ત્વજ્ઞાન, અને સંસ્કૃતિ એ વિષયો પર ત્રણથી પાંચ વ્યાખ્યાનો સામાન્ય જનતા સહેલાઇથી સમજી શકે એ દૃષ્ટિએ અપાવાના છે અને એ યોજનાની રૂઇએ શ્રીયુત રામનારાયણ પાઠકને "અર્વાચીન ગુજરાતી કવિતા" પર વ્યાખ્યાનો આપવાની વિનતિ કરી હતી એ વ્યાખ્યાનમાળા પૈકીના ત્રણ વ્યાખ્યાનો ગત્ વર્ષમાં એમણે આપ્યા હતા, તે "અર્વાચીન ગુજરાતી કાવ્ય સાહિત્ય' એ નામથી પ્રસિદ્ધ થયેલા છે, તેમાં પિંગળની દૃષ્ટિએ આપણી અર્વાચીન કવિતાની સમીક્ષા કરેલી છે, એ કવિતાના અભ્યાસીને બહુ મદદગાર થઇ પડશે બીજાં ત્રણ વ્યાખ્યાનો તેઓ હવે પછી આપવાના છે, જેમાં કાવ્યના સામાન્ય સ્વરૂપ વિષે વિવેચન હોઇને સામાન્ય વાચકને તે રુચિકર અને આકર્ષક થઇ પડશે એવું અમારું ધારવું છે

એ વિષયોમાંના ગમે તે એક વિષયનો સમગ્ર વા તેનાં એકાદ અંગનો પદ્ધતિસર અભ્યાસ અને સંશોધન કરી, આશરે ફુલસ્કેપ ૧૨૫ પાનાનો ગુજરાતીમાં પ્રબંધ લખી મોકલશે, તે પ્રબંધને સોસાઈટીની પરીક્ષક-કમિટી પસાર કરેથી, મજકુર પારિતોષિક રૂ. ૨૦૦) નું આપવામા આવશે.

તેની શરતો

(૧) ઉમેદવારે ડીગ્રી લીધે ૧૦ વર્ષથી વધુ સમય થયલો હોવો ન જોઇએ.

(૨) ઉમેદવારે પોતાનું નામ ન આપતાં, માત્ર સંજ્ઞા-ઉપનામ આપી પ્રબંધ લખી મોકલવો અને પોતાનું નામ અને પૂરૂં સરનામું જૂદા પરબીડીઆમાં સીલબંધ મોકલી આપવું.

(૩) મજકુર પ્રબંધ પરીક્ષક-કમિટી મંજુર કરેથી રૂ. ૨૦૦) નુ પારિતોષિક ફતેહમંદ ઉમેદવારને આપવામા આવશે અને તે પ્રબંધ પ્રસિદ્ધ કરવાનો પ્રથમ હક્ક સોસાઇટીને રહેશે.

(૪) મજકુર પ્રબંધ સ્પષ્ટ અક્ષરે સફાઇબંધ લખેલો જોઇશે.

(૫) જે જે વિગતો દર્શાવવામા આવે તેના સમર્થનમા આધારભૂત પ્રમાણો નોધવા.

(૬) પરીક્ષક-કમિટીનો અભિપ્રાય છેવટનો ગણાશે.

પરિશિષ્ટ ૯

No. 82 of 1912.
AHMEDABAD, OFFICE OF THE
GUJARAT VERNACULAR SOCIETY,

From,

The Honorary Secretary,
GUJARAT VERNACULAR SOCIETY,
AHMEDABAD.

To,

KHAN BAHADUR ADERJI M. MASANI; M. A., B. SC.
Director of Public Instruction,
BARODA STATE, BARODA.

Sir,

In reply to your letter No. 267 of 1912-13 dated 24th October 1912, I have the honour to inform you that the Society has not framed any special and permanent rules for the award of prizes for the writing of books by translations or otherwise.

The procedure is vague in that a Sub-Committee of the Managing Committee called the Book-Committee sends up proposals for getting good and useful books prepared as translations, abridgements, adaptations or original compositions and the Managing Committee then decides upon the books to be written, and thereupon applications are invited by advertisement from persons prepared to write such books. Sometimes the Managing Committee without

any advertisement, selects men of proved merit and entrusts the compilation of certain books to them. And, sometimes, intending authors communicate to the Managing Committee their proposals for writing particular books and the work is entrusted to them if the managing Committee approves of the proposal.

The remuneration to be paid to each writer of these books is mostly fixed after considering the nature and scope of the work and the labour involved in the preparation of the book, more remuneration being paid for original work than for translation.

The Society undertakes printing and publishing of these books, reserving to itself the copy right, the writer being entitled to the honorarium only.

In the beginning of every year book published by the Society in the previous year (not exceeding the price of rupee one each) are presented to life-members and registered libraries of the Society and through them, they reach a large circle of readers.

I have honour,
Sd/- R. M. N.
Hon. Secretary.

પ્રકરણ ૨૫

આસિ. સેક્રેટરી

" Age fulfills what youth has wished " Yeats.

આરંભમાં જે ઇંગ્રેજી પંક્તિ ઉતારી છે તે જાણીતા આયર્લિશ કવિ ઈટસના સુદ્રાલેખ (motto) નો અનુવાદ છે અને તેનો અર્થ એવો થાય છે કે યુવકે જે અભિલાષ સેવ્યા હોય છે તે વયે પહોંચતા પરિપૂર્ણતાને પહોંચે છે કૉલેજ જીવનમાં સાહિત્યમય જીવન,–મેરી કોરેલીના શબ્દોમાં life literary,–ગાળવાના કોડ સેવેલા તે પુખ્ત ઉમરમાં સફળ થયેલા અમને જણાય છે અને તેમાં અમે અંતર્યામીનો અદૃશ્ય હાથ જ જોઈએ છીએ.

ગુજરાતી ભાષાનો અમારો અભ્યાસ પ્રાથમિક શાળાના પાંચ ધોરણ સુધીનો અને માધ્યમિક શાળામાં અને કોલેજમાં બીજી ભાષા ફારસી હતી, એટલે સંસ્કૃત જ્ઞાનના અભાવે ગુજરાતી ભાષાનો શાસ્ત્રીય અભ્યાસ કરવાનું અમારા માટે કઠિન હતું, અને મ્હોટા લેખક કે સાહિત્યકાર થવાનું અમે કદી ઇચ્છયું પણ નહોતું પરંતુ ન્હાનપણથી એક લગની લાગેલી અને તે વાચનની. અને તેના પ્રતાપે જ અમને પ્રાપ્ત થયેલું કર્તવ્ય અમે યથાશક્તિ બજાવવાને શક્તિમાન થયા છીએ થોડા દિવસ પર મદ્રાસ યુનિવરસિટી સમક્ષ કોન્વોકેશન વ્યાખ્યાન આપતાં શ્રીયુત રંગસ્વામીએ સાચું જ કહ્યું હતું, કે 'read books of knowledge, for whatever your department of work, knowledge in the subject of your department will be always useful.'*

કૉલેજ અવસ્થામાં ઇંગ્રેજી સાહિત્યનું વાચન અને અભ્યાસ વધતાં, એ પ્રમાણે આપણા ગુજરાતી સાહિત્યનો ઉત્કર્ષ સાધવાના વિચારો સ્ફુરવા માંડયા અને એવામાં સ્વર્ગસ્થ ભાઈ રણજિતરામે "ગુજરાત સાહિત્ય સભા" નવી સ્થાપી હતી તેમાં જોડાતાં, અને ત્યાં એમના નિકટ સહવાસમાં આવતાં એ વિચારોને જોમ મળ્યું હતું સોસાઇટીનો ૫૦ વર્ષનો છાપેલો વૃત્તાંત તે અરસામાં અમારા હાથમાં આવી ચઢ્યો અને તેનું નિરીક્ષણ કરતાં તેના કાર્યક્ષેત્રની મર્યાદા અને કાર્યપદ્ધતિ વિષે, સમગ્રપણે સિંહાવ-

*" Hindu " Madras 2nd August 1934

હીરાલાલ ત્રિભુવનદાસ પારેખ

લોકન કરતો એક વિવેચનાત્મક લેખ આપણા સુપ્રતિષ્ઠિત માસિક "વસન્ત"મા છાપના મોકની આપ્યો હતો તે સમયે સોસાઇટીના વહિવટ પરત્વે વર્તમાનપત્રોમા અવારનવાર ચર્ચાપત્રો પ્રસિદ્ધ થતા હતા આ મરની આમાગ સુનક માનસ પર અમર થવા પામી હતી

સન ૧૯૦૭મા સ્વર્ગસ્થ ભાઈ ભોગીન્દ્રરાવ સુમાષ સેવાસદનમા જોડાતા મ હિત્યસભાના મત્રી તરીક એમની જગોએ અમે નીમાયના તેના અ ગે આપણી સાહિત્ય પ્રવૃત્તિ પ્રતિ વિશેષ લક્ષ જના પામ્યુ હતુ બીજે વર્ષે બી એ.ની પરીક્ષા પાસ કરી મેનેજગા ટ્રેનોશીપ મળી એ વર્ષે સોસાઇ ટીએ તેનો રીઝક મહોત્સવ ઉજવવાનુ ઠરાવ્યુ હતુ અમને લાગ્યુ કે આપણા પ્રાન્તની, જુની, જાણીતી અને સુપ્રતિષ્ઠિત સસ્થાના કાર્યની આ અવસરે કદર થવી જોઇએ અને એ વિચાર સાહિત્યસભાની મેનેજીગ કમિટી સમક્ષ રજુ કરી સોસાઇટીને એક માનપત્ર આપવાની વ્યવસ્થા કરી, જેનો વૃત્તાન્ત વિભાગ બીજામા આવી ગયો છે

આ સમય દરમિયાન સોસાઇટીમા જોડાવાનો અમને વિચાર સરખોએ આવેલો નહિ, તેનુ કારણ ગુજરાતી ભાષા સાહિત્ય વિષે અમે બ઼ુ થોડુ જાણતા હતા એટલુજ નહિ, પણ તે કાર્ય ઉપાડી લેવાની અમારી અશક્તિ એ પણ મુખ્ય કહેવાય ઇતિહાસ પ્રતિ પક્ષપાત અને બી એમા ઐચ્છિક વિષય તરીકે ઇતિહાસને પસ કર્યો હતો, અને ફેલોશીપ મળવાનુ નક્કી છતા એમ એ ની પરીક્ષા સારૂ, અગત્યને વગમે સર ગ્રાન્ડ ડી જેમ્સ યુનિવર-સિટિ પ્રાઇઝ-ઇનામ મળ્યુ હતુ, તેમાથી ઇતિહાસ અને અર્થશાસ્ત્રના મ્હોટા ખર્ચાળ પુસ્તકો પણ ખરીદ કર્યા હતા

પરન્તુ જે વાતાવરણમા અમારી પ્રવૃત્તિ થઈ રહી હતી, તેની સાઈ અગમ્ય અમને લઇને વા ઇ ગૂઢ બળથી ખેચાઇને અમે એમ એ ની પરીક્ષા સારૂ ઇતિહાસનો વિષય લીધેલો પડતો મૂકી, ઇગ્રેજી અને ગુજરાતી એ બે નવા વિષયમા ઝપના વ્યુ તે માટે અમારી પૂર્વતૈયારી કાઈજ નહોતી એમ નિ શક કહી શકાએ એ પરીક્ષામા નિષ્ફળતા મળી એ ઉપરની હકીકત જોતા સહજ સમજાશે પણ એમા સંતોષ એટના પૂરતો હતો કે તેમા પાસ થવામા એક દર માર્કમા ૬ માર્કનો ખૂટો પડયો હતો, અને ગુજરાતીમા ૧૦૦ માર્કસ મેળવી નાકયા હતા

ફેલોશીપનુ વર્ષ પૂં થતા કોઇ પણ નોકરીએ લાગી જવુ જોઇએ એટલે સુમાષમા સેન્ટ્રલ ટ્રેનીંગ ટીચર્સ ...તેમા દાખલ થવા અરજી કરી તેમ એમા

સોસાઇટીના આસિ. સેક્રેટરીની જગ્યા ખાલી હતી તે માટે પણ અરજી મોકલી આપી હતી.

જાન્યુઆરીમાં મુંબઇ ગયા અને ત્યાં સેકન્ડરી ટિચર્સ ટ્રેનિંગ કોલેજમા પસંદગી થવાથી અમે દાખલ થયા, અને એક પખવાડીયું રહ્યા પણ ખરા; એટલામાં સોસાઇટીના આસિ. સેક્રેટરી તરીકે નિમણુંક થયાના સમાચાર મળ્યા, એટલે મનની અનેક ગડમથલના અંતે સરકારી ખાતાને છોડી ખાનગી નોકરીમાં જોડાવા અમદાવાદ પાછા ખેંચાઇ આવ્યા હતા.

સોસાઇટીમાં હાજર થતાં પહેલી જ મુલાકાતે ઓન. સેક્રેટરી સાહેબે કામ બતાવ્યું કે સોસાઇટીને સાહિત્ય સંસ્થા તરીકે સરકાર તરફથી નાણાંની મદદ મળે એવી મતલબનો કેળવણી ખાતાના વડાના નામનો પત્ર લખી લાવો; એઓ સાહેબે એ સોસાઇટી તરફથી અરજી આવે એ વિષે ઘટતો વિચાર કરવાનું ઉત્તરમાં કહ્યું છે.

કોલેજના વાતાવરણમાંથી તાજા બહાર નીકળેલા, ઉત્સાહભર્યા પણ બહારની દુનિયાના વ્યવહારથી અજાણ્યા; પરંતુ એ નવા શિક્ષણે એક બક્ષીસ આપેલી છે અને તે પોતાનો માર્ગ અને સાધન શોધી કાઢવાની અને તે પ્રાપ્ત કરવાની શક્તિ—resourcefulness. સરકારી કેળવણી ખાતાના વડાને કેવી રીતે સંબોધવા, પત્રમાં વિષયની શરૂઆત કેમ કરવી; નાણાંની મદદના વિષયમાં શા મુદ્દાઓ ચર્ચવા, વગેરે પ્રશ્નોએ અમને પ્રથમ તો મુંઝવ્યા. એ પહેલી કસોટી હતી અને અમને તે વખતે આકરી પણ લાગી. પરંતુ નાહિમ્મત ન થતાં અમને પરિચિત એવું અને ઘણીવાર દેખેલું યુનિવરસિટીનું કેલેન્ડર હાથમાં લીધું અને તેમાં સરકાર સાથે યુનિવરસિટી કેવી રીતે પત્રવ્યવહાર કરતી તે ધોરણ અદાજ કર્યું. અને અગાઉ સોસાઇટી વિષે લેખ લખવામાં ૫૦ વર્ષનો તેનો રીપોર્ટ બહુ ધ્યાનપૂર્વક વાચ્યો હતો તે આ અવસરે અમને બહુ ઉપયોગી અને મદદગાર નિવડયો.

પ્રસ્તુત પત્રનો ખરડો બીજે દિવસે લાલશંકરભાઇને બતાવ્યો; મનમાં ભીતિ રહેતી કે રખેને ઠપકો મળે; તે નામંજુર થાય; પણ તેમાંથી એક ન્હાનીશી ભૂલ માત્ર કાઢી અને તે પત્ર એમજે મંજુર રાખ્યો. એથી અમને કંઇક શાતા વળી અને અમારામાં વિશ્વાસ બેઠો.

આ તો ગ્રાન્ટનાં નાણાંના પ્રશ્નની શરૂઆત થઇ; તે પત્ર મળતાં મે. ડિરેક્ટર સાહેબે સોસાઇટીના કામકાજનો સવિસ્તર વૃત્તાંત મંગાવ્યો. સોસાઇટીનાં કામકાજની રૂપરેખાથી અમે પરિચિત હતા; પણ તેની વિગતોથી

વાકેફગાર નહિ; તેમ છતાં પાછલા રીપોર્ટ વાંચવા માંડયા અને તે પરથી કેટલીક હકીકત વ્યવસ્થિત રીતે સંકલિત કરીને એ આખો મુસદ્દો સોસાઇટીના કામના પૂરા જાણકાર અને અનુભવી ઑન સેક્રેટરી લાલશંકરભાઈ પાસે રજુ કર્યો. એમણે તો એ મુસદ્દાના બે પેરા વાંચ્યા; અને ત્યાં એક બે નવી બાબતો સૂચવીને એ મુસદ્દો નવેસર લખી લાવવાનું કહ્યું. એમની પદ્ધતિ એવી કે મુસદ્દો પૂરો વાંચે નહિ; તેનો થોડોક ભાગ વાંચે અને કોઈક સ્થળે સુધારવાનું જણાય ત્યાં અટકે અને પછી પોતાનું દૃષ્ટિબિન્દુ જણાવી તે પ્રમાણે આગળ લખવાનું કહે. આ પ્રમાણે અમારી પાસે ત્રણ ચાર વાર એ મુસદ્દો એમણે ફરી ફરી લખાવ્યો હતો; પણ અમે એમાં જોઇ શક્યા હતા કે એમ કરવામાં એમનો હેતુ અમને તાલીમ આપવાનો હતો. આ કાર્ય કંટાળાભર્યું અને શ્રમવાળું થઇ પડતું. પણ ચિવટપણે અમે તેને વળગી રહ્યા. એથી અમને શિખવાનું પણ ઘણું મળ્યું; અને લાલશંકરભાઇને સંતોષ થયો, એજ અમારે મન અમારા કાર્યની સાર્થકતા હતી. એ પ્રસંગ બીજી રીતે અમારી કારકીર્દિ સાથે તેમ સોસાઇટીના ઇતિહાસમાં યાદગાર રહેશે, એટલા પૂરતો કે સરકારે એ પત્ર સાદર થયા પછીથી સોસાઇટીને વાર્ષિક રૂ ૫૦૦ની ગ્રાન્ટ બક્ષી હતી; અને ચાલુ વર્ષમાં રૂ. ૧૦૦ વધારી તે ગ્રાન્ટ રૂ. ૬૦૦ની કરવામાં આવી છે.

થોડીક મુદત થઇ એટલે એમણે અમને ગુજરાતીમાં પ્રસિદ્ધ થયેલા સઘળા પુસ્તકોની વર્ગીકૃત સૂચી તૈયાર કરવાનું કામ બતાવ્યું. પથ્થરો ધક્કે દળવા જેવું એ કઠિન કાર્ય હતું, જેમાં કાંઈ રસ પડે નહિ.

લાલશંકરભાઇની પ્રકૃતિ એવી ખરી કે તેઓ જે કાંઇ કહે તેનો તરત અમલ થવો જોઇએ, તેમાં મુશ્કેલી હોય તો પછીથી તે વિષે રીપોર્ટ કરવો, પણ હુકમનું પાલન તાબડતોબ થવું જોઇએ.

સોસાઈટીનું વહીવટી કામ, પુસ્તકોનું પ્રુફ વાચન, શુદ્ધપ્રકાશનું સંપાદન કાર્ય, અને ટ્રસ્ટ ફંડોનો નિયમાનુસાર વહિવટ અને તેના અંગેની નાણાંની જવાબદારી, એ બધા કાર્યોમાં એટલો બધો સમય વ્યતીત થતો કે અન્ય કાર્ય માટે ભાગ્યે જ ફુરસદ મળે; એ સિવાય અવારનવાર કોઇ કોઈ સોસાઈટીના કે અન્ય કામસર મળવા આવે, તેમને પણ સાંભળવાના ને સંતોષવાના હોય; અને આ કામનું દબાણ ઓછું ન હોય એમ સોસાઇટી હસ્તક એક વા બીજી જાહેર પ્રવૃત્તિ આવી ઉભી હોય, તેમાં પણ કામની જવાબદારીનો હિસ્સો હોય જ.

પરંતુ ગમે તે કારણ હો, લાલશંકરભાઈના હાથ નીચે કામ કરવામાં અમને રસ પડતો અને તેમાં રાહત પણ રહેતી; તેઓ વળી એક શિખાઉને પાવરધો કરવો હોય, એવી રીતે નવી નવી પ્રવૃત્તિઓમાં અમને પરોવી પલોટતા હતા. ત્રણ વર્ષમાં એમની પાસે અમે જેટલું દુનિયાદારીનું જ્ઞાન અને અનુભવ પ્રાપ્ત કર્યાં તેટલું પછીના સમયમાં મેળવી શકયા નથી.

પહેલે વર્ષે સોસાઇટી હસ્તક કોરોનેશન ફંડનું કામ આવ્યું હતું; અને બીજે વરસે દુકાળ પડતાં સોસાઈટીનો સ્ટાફ તે કામમાં જોડાયો હતો.

ઉપરોક્ત ગુજરાતી પુસ્તકોની સૂચીનું કામ અમે ચાલુ વહીવટી કાર્ય સાથે સંભાળી શકીએ એમ નહોતું, તેથી તે પડતું મૂકાયું, પણ તેને સ્થાને બીજે વર્ષે સોસાઇટીના પ્રકાશનોની સૂચી, વિષયવાર અને સવિસ્તર યોજી તેનો ઉપયોગ કરવાનું સુતર થઇ પડે એ કારણસર, તેનું વર્ગીકરણ લેખકવાર અને કિંમતવાર કરી તેમ ઇનામ લાયબ્રેરીમાં મંજુર થયેલા પુસ્તકો જુદા તારવી કાઢી બતાવ્યા હતા; અને સોસાઇટીનું લાઇબ્રેરીનું કેટલોગ છપાતું હતું, તેમાં રેફરન્સની સુગમતા માટ લેખકોની નામાવળી તેમ પુસ્તકોની કક્કાવારી દાખલ કરી હતી.

ત્રીજે વર્ષે દુકાળનું હિસાબી કામ ચાલુ હતું, લાલશંકરભાઇની તબીયત લથડી હતી; છતાં નવી પ્રવૃત્તિ તરીકે સોસાઇટીનાં સંગ્રહમાનાં હસ્તલિખિત પુસ્તકોની યાદીનું કામ તે પછી આરંભ્યું હતું.

પણ એ પ્રવૃત્તિઓ એવી કે મગજને ઝાઝી તસ્દી આપવી પડે નહિ; ઓફિસનું ચાલુ કામ થતું જાય, અને ઉપર દર્શાવેલું કામ પણ આગળ ચાલતું જાય. લેખન કાર્ય સોસાઇટીમાં થઇ શકે એવી નિરાંત જ હોતી નથી. કાંઇક કામમાં ચિત્ત પરોવાય કે તેમાં એક વા અન્ય કાર્ય નિમિત્તે વિક્ષેપ પડે. વાચનનો શોખ હોય તો થોડુંઘણું વાંચી શકાય. લેખન કાર્ય તો અવકાશે ઘેર જ કરવાનું હોય અને તે પણ જો કાંઈ જરૂરનું માથે આવી પડ્યું હોય તેજ હાથમાં લેવાતું હતું.

સન ૧૯૧૨ ના ઓક્ટોમ્બરમાં લાલશંકરભાઇનું અવસાન થયું. તે પછી સોસાઇટીના તંત્રમાં લાલશંકરના વિમાના પૈસાના અંગે, જો કે તેનું ખરું કારણ અંગત ગગદ્વેષ હતો, ખટરાગ ઉભો થયો; અને અમારી સ્થિતિ પણ તેમાં બહુ કફોડી અને વિષમતાભરી થઇ પડી હતી. સાહિત્ય સેવાના મનોરથો ગંજીફાના પાનાના મહેલની પેઠે તુટી પડ્યા હતા અને તેથી અમે

એટલા હતાશ થયા હતા કે સન ૧૯૧૯ માં સોસાઇટીમાંથી નિવૃત્ત થઈ સ્વતંત્રપણે પત્રકારિત્વના ધંધામાં જોડાવાનો નિર્ણય સુદ્ધાં કર્યો હતો.

પણ કહેવત છે તેમ નિરાશાનાં વાદળમાં આશાનાં કિરણો છૂપાં ઢંકાયલા હોય છે.

સન ૧૯૨૦ મા સોસાઇટીના પ્રમુખ તરીકે દી. બા. કેશવલાલભાઈ પસંદ થતા એ નિરાશાના દિવસો જતા રહ્યા, અને કમિટીની મદદના, સહાનુભૂતિ અને સંમતિથી પ્રતિ વર્ષ કોઇને કોઇ નવું કાર્ય કે પ્રવૃત્તિ ઉપાડી લેવા અમે શક્તિમાન થયા હતા, તેનો સમગ્ર વૃત્તાંત આ ઇતિહાસમાંથી મળશે અને એજ અમારા કાર્યનો રીપોર્ટ છે. અમે તો અંગ્રેજી કવિ ક્લો (Clough) ની નીચેની પંક્તિમાં માન્યું છેઃ

'Serve in thy post, be faithful and obey.'

સોસાઇટીનો ઉદ્દેશ ફળીભૂત કરવામા અમે થોડી પણ તેની સેવા કરી શક્યા છીએ એમ આ વિભાગના વાચન પછી વાચકની પ્રતીતિ થશે તો એ જ અમારે મન મ્હોટો સંતોષ છે, અને તેમા અમે કૃતાર્થ થયા એમ સમજીશું. સોસાઇટીદ્વારા ગુજરાતના અગ્રગણ્ય વિદ્વાનો અને મહાજનોના ગાઢ પરિચયમા આવવાનો સુયોગ પ્રાપ્ત થયલો છે તેને અમે અમારૂ અહોભાગ્ય માનીએ છીએ. આપણા શાસ્ત્રકારોએ સત્સંગનું મહાત્મ્ય કંઇ ઓછું વર્ણવ્યુ નથી.

સોસાઇટીના કાર્યક્રમ વિષે કેટલીક સૂચનાઓ અમે કોલેજમા ભણતા હતા ત્યારે કરી હતી, અને સોસાઇટીમાની અમારી કારકીર્દિ દરમિયાન એમાંથી અમે શું શું કરી શક્યા અથવા તે દિશામા કેવો પ્રયત્ન કર્યો તે જોઇ શકાય તેટલા સારૂ એ લેખ, વિભાગ ૨ મા અમે ફરી છાપ્યો હતો.*

સોસાઇટીનો ઉદ્દેશ સાહિત્યનો વિકાસ અને અભ્યુદય, કેળવણી અને જ્ઞાનપ્રચારનો છે. આમાના બે અંગો સાહિત્યની અભિવૃદ્ધિ અને જ્ઞાન પ્રચાર અર્થે સોસાઇટી સારી પ્રવૃત્તિ આદરી રહી છે એમ તેના વાર્ષિક પ્રકાશનો અને રીપોર્ટ પરથી માલુમ પડશે.

અમે ઇચ્છીએ છીએ કે સોસાઇટી હવે કેળવણીના–ગુજરાતી દ્વારા ઉંચી કેળવણીના પ્રશ્નને હાથમાં લે. એ સંબંધમા યોજનાપૂર્વક પાંચ કે દસ વર્ષનો કાર્યક્રમ રચવામાં આવે તો કાંઇક સંગીન કાર્ય થઇ શકે

* જુઓ ગુ. વ સોસાઇટીનો ઇતિહાસ વિભાગ ૨ પૃ.

એવુ અમારૂ માનવુ છે, અને તે દિશામા વિકાસ અને વિસ્તાર માટે હજુ અવકાશ છે સોસાઈટીએ વળી એવી પ્રતિજ્ઞા બેસાડેલી છે, અને તે એટલુ સામર્થ્ય ધરાવે છે કે ગુજરાતી દ્વારા ઉચી કેળવણીનો પ્રશ્ન જો તે ઉપાડી લે તો તેમા તેને અવશ્ય સફળતા મળે, અને અત્યારના સર્વ સજોગો એ કાર્યને અનુકૂળ પણ છે

અખતરા રૂપે પુખ્ત વયના સ્ત્રીપુરૂષના વર્ગ સ્થાપવા સોસાઇટીએ ત્રીજે વર્ષે ઠરાવ કર્યો હતો પણ દેશમા વ્યાપી રહેલા અશાત અને ઉદ્વિગ્ન વાતાવરણને કારણે તે ઠરાવનો અમલ કરવાનુ મુલતવી નાખવુ પડયુ હતુ એમા શિક્ષણ માટે સાહિત્ય, ઇતિહાસ, અર્થશાસ્ત્ર, આરોગ્ય, નાગરિકના ધર્મ વગેરે વિષયોનો સમાવેશ કર્યો હતો અને તેનો આશય જેમનુ જ્ઞાન અધવચથી અટકી પડયુ હોય, અથવા જેઓ એ વિષયનો વધુ પરિચય કરવા ઇચ્છતા હોય તેમને ૧૦ થી ૧૨ વ્યાખ્યાનમા એ વિષયનુ સામાન્ય અને ઉપયોગ પુરતુ જ્ઞાન આપવાનો પ્રબધ કરવો અને વ્યાખ્યાતા તરીકે એ વિષયના નિષ્ણાતોને પસદ કરવા પણ એ યોજનાની એટલેથી સમાપ્તિ થવી જોઈતી નથી જેમ સસ્કૃત પાઠશાળામા સાહિત્ય, વેદાત, જ્યોતિષ, વ્યાકરણ, ન્યાય વગેરેનુ શિક્ષણ આપવાની વ્યવસ્થા છે તે મુજબ જેઓ વર્નાક્યુલર ફાઇનલ પરીક્ષા પાસ કરી આગળ ગુજરાતીદ્વારા વધુ શિક્ષણ મેળવવાને ઇતેજાર હોય અથવા તો ત્રીજા વર્ષમા પાસ થયેલો સ્નાતક એકાદ વિષયમા ગુજરાતીદ્વારા વધુ અભ્યાસ કરવાને ઉત્સુક હોય તેમના શિક્ષણ માટે સોસાઇટી ગુજરાતીની પાઠશાળા સ્થાપે, તે ઇચ્છવા યોગ્ય છે અને તે દ્વારા ગુજરાતી ભાષા સાહિત્યના વિકાસ અને ખીલવણીમા ઘણુ કરી શકાય એવા અભિપ્રાયના અમે છીએ

ગુજરાતી ભાષા સાહિત્યનો અભ્યાસ વધારી શકાય અને તેને ઉત્તેજન મળે એ આશયથી પૂર્વે સોસાઇટીએ એમ એ, મા ગુજરાતીનો વિષય લઇને ફતેહમદ થનાર ઉમેદવારને રૂ ૨૦૦) નુ ઇનામ આપવાનુ જાહેર કર્યું હતુ અને ત્રણ ગ્રેજ્યુએટોને તે ઇનામ અપાયાનો ઉલ્લેખ બીજા ભાગમા કરવામા આવેલો છે બી એ, ના વર્ગમા ગુજરાતીના અભ્યાસને સ્થાન મળ્યા પછી અમને જણાયુ કે એ વિદ્યાર્થી બી એ, ની પરીક્ષામા ઉત્તીર્ણ થયા પછી એમ. એ, ની પરીક્ષા સારૂ એજ વિષયનો અભ્યાસ કરે તેને સારૂ માસિક રૂ ૨૦) ની એક કે બે સ્કોલરશીપો સ્થાપવી વળી એમ. એ નો અભ્યાસ કરવા સારૂ યુનિવર્સિટીએ વિજ્ઞાન અને વૈદકની ફેલોશીપ

જાણીતી સંસ્થાઓને તેમાં અમુક વિષયનો અભ્યાસ કરવા સ્વીકારેલી છે, એ પ્રમાણે સોસાઇટીનો–ગુજરાતી વિષયનું શિક્ષણ આપવા સારૂ યુનિવરસિટી તરફથી સ્વીકાર થાય તો પણ ગુજરાતીના અભ્યાસને ઘણું ઉત્તેજન મળે અને એ સૂચનાના સમર્થનમાં એવી દલીલ અમે કરી હતી કે ગુજરાત કોલેજમાં ગુજરાતીમાં એમ. એ., નો વર્ગ લેવાને સવડ નથી. દી. બા. કેશવલાલ ધ્રુવ એ કોલેજમાં ગુજરાતીના અધ્યાપક છે અને એમ. એ., ના ઉમેદવારોને મદદ કરે છે. એઓ સોસાઇટીના પ્રમુખ છે; અને સોસાઈટીનો ગુજરાતી પુસ્તકોનો સંગ્રહ સમૃદ્ધ અને મ્હોટો છે, અને દી. બા. કેશવલાલભાઇની દેખરેખ અને સૂચના હેઠળ એ વિદ્યાર્થીઓ સોસાઇટીમાં અભ્યાસ કરે તો તેમાં એમનો જેમ લાભ રહેલો છે, તેમ સોસાઇટીનું ગૌરવ વધીને તે જે હેતુથી સ્થાપાયલી છે, તે કાર્યને તેથી ઉત્તેજન મળે છે. પરન્તુ કેટલીક વ્યવહારૂ મુશ્કેલીઓ વચમા નડતા, એ બે પૈકીની એકકે યોજના વ્યવહારમાં આણી શકાઈ નહોતી.

સન ૧૯૧૭ માં 'ગુજરાતી ભાષાના વધુ અભ્યાસ, વિકાસ અને અભિવૃદ્ધિ અર્થે ગુજરાતી યુનિવરસિટિની યોજના' એ *વિષયપર એક લેખ અમે લખ્યો હતો અને તે કાર્યમાં સોસાઇટી આગેવાની લઇ શકે એમ દર્શાવ્યું હતું. પરંતુ વિદ્યાપીઠ એ શબ્દ સાથે કેટલાકને એમ લાગ્યું કે તેમાં વૈદક, ખેતીવાડી, ઇજનિઅરીગ, વિજ્ઞાન વગેરે વિષયોનો સમાવેશ કરવો જોઇએ અને એ કાર્યક્રમ વિકટ, મુશ્કેલીભર્યો અને ખર્ચાળ થઇ પડે અને એવું મ્હોટું કાર્ય રાજ્યાશ્રયે થઇ શકે. અમારો આશય એ લેખમાં મુખ્યત્વે ગુજરાતી દ્વારા ઉંચું શિક્ષણ આપવાની વ્યવસ્થા થવી જોઇએ એ બતાવવા પુરતો હતો અને અમે હજુ માનીએ છીએ કે શબ્દની પંચાતમાં નહિ પડતાં, ગુજરાતી કોલેજ વા ગુજરાતી પાઠશાળા એવું નામ રાખીને સોસાઇટી ગુજરાતીદ્વારા ઉંચું શિક્ષણ આપવાનું કાર્ય શરૂ કરે તો ગુજરાતી ભાષા સાહિત્યના અભ્યાસને ઘણો વેગ અને બળ મળે. આ અભ્યાસનું મૂલ્ય આર્થિક દૃષ્ટિએ આંકવાનું છે જ નહિ એમ અમારે સ્પષ્ટ જણાવી દેવું જોઇએ.

સોસાઇટીનું પુસ્તકાલય ઉપર જણાવ્યું છે તેમ, મ્હોટું અને સમૃદ્ધ છે પણ એ પુસ્તકાલયમાં ગુજરાતીમા પ્રસિદ્ધ થયલાં સર્વ પ્રકાશનોનો સંગ્રહ ઉપલબ્ધ હોય અને તેની કાયમ સાચવણી માટે યોગ્ય વ્યવસ્થા

* બુદ્ધિપ્રકાશ સન ૧૯૧૭, ઓક્ટો–ડિસેમ્બર.

થઇ ટાય એ અત્યંત આવશ્યક છે, તે માટે ઘટતા પ્રયાસ થઇ ગયા છે, એ 'પુસ્તકાલય અને પુસ્તકાલયપ્રવૃત્તિ' નામનુ પ્રકરણ વાચતા તરત માલુમ પડશે, પણ તે માટે અત્યરથી તજવીજ થવી જોઇએ, એટલુજ નહિ પણ તેને માટે એક સારા ગ્રંથપાલની નિમણુક કરવી જરૂરની છે.

જે ઘોડણે સાસાઇટી તેના પ્રકાશનો આજીવન સભાસદોને અને ૨૭૨૮૭ લાઇબ્રેરીઓને ભેટ આપે છે એથી એનું જ્ઞાનપ્રચારનું કાર્ય સાર થાય છે, એ તો તેના એક માર્ગ છે પણ ગામડે ગામડે વાચનાલયો, પુસ્તકાલયો, ફરતા પુસ્તકાલયો, બાળપુસ્તકાલયો, અને રૈફરન્સના પુસ્તકો વગેરે માટે મતલબ ગોઠવણ થવી જોઇએ, અને અમે ઇચ્છીએ છીએ કે સોસાઇટી નવી નિમાયલી પુસ્તકાલય કારોબારી સમિતિ સાથે સહકાર કરી એનો યોગ્ય માર્ગ શોધી કાઢશે.

ગુજરાતમા પુસ્તકાલય પ્રવૃત્તિનુ કાર્ય સોસાઇટી ઉપાડી ને એ સર્વથા યોગ્ય છે અને તે એના ઉદ્દેશમાહેનુ એક કાર્ય છે

પુસ્તક પ્રચાર અને પુસ્તક વેચાણ માટે પણ ઘટતી ગોઠવણ થવી જોઇએ છે એ દિશામા પ્રયત્ન જ થયો નથી, તેથી એ પ્રવૃત્તિ કુ ઠિત રહેલી છે, પણ આપણા પ્રાતમા વાચન શોખ વધતો જાય છે તેથી એને ઉત્તેજન મળવા પુરો સભવ છે.

સોસાઇટીના પ્રકાશનોમા મોટી ખામી સારા મુદ્રણ કામની માલુમ પડે છે, તેના પ્રકાશનો જુદા જુદા છાપખાનામા વહેચાયલા રહે છે તેથી મુદ્રણ કામ એકસરખુ અને મર્યાદિત આવતુ નથી, અને અશુદ્ધિ પણ ઘણી રહે છે. તેમજ મુદ્રણ કળાની દૃષ્ટિએ તેમા સુધારા થવાની જરૂર છે. એ તો સોસાઇટી પોતનુ છાપખાનુ કાઢે તો જ બની શકે પણ તે સારુ મર્યાદિત જવાબદારીવાળી નવી કપની સોસાઇટીના આશ્રય હેઠળ સ્થાપવી જોઇએ અને તે નફાકારક થાય એ વિષે અમને શકા નથી

કોઇ પ્રશ્ન કરે, આ સઘળા કાર્યો માટે મ્હોટો સ્ટાફ રાખવો પડે અને તેનુ ખર્ચ પણ બહુ વધી જાય

પુસ્તક વેચાણ અને પ્રેસમાથી વખતે થોડો ઘણો નફો કરી શકાય પણ સોસાઇટી એ વેપારી મડળી નથી, એટલે એમાની ઘણીખરી પ્રવૃત્તિઓ સેવા અર્થેજ હેવાની અને તેનો ખર્ચ સોસાઇટીએ ઉપાડી લેવો પડે.

પરંતુ એ પ્રશ્નોનો ઉકેલ સેવાભાવી સાહિત્ય-રસિકોનો સેવકગણ સ્થાપીને સારી રીતે કરી શકાય.

સોસાઇટીનું હમણાંનું આખું તંત્ર આસિ. સેક્રેટરીમાં જ કેન્દ્રિત છે; અને તેના હસ્તક નીચે મુખ્ય ખાતાઓ વા પ્રવૃત્તિઓ છે:—

(૧) પુસ્તક પ્રકાશન-નવાં અને જુનાં પુસ્તકો, દર વર્ષે સરેરાશ સંખ્યા ૧૦. (૨) બુદ્ધિપ્રકાશ-આશરે ૫૦ ફરમા, ચાર અંકના; (૩) પુસ્તક વેચાણ અને બક્ષીસ પુસ્તકો આશરે કિંમત રૂ. ૧૦૦૦૦ નાં; (૪) ૧૬૫ ટ્રસ્ટ ફંડોનો વહિવટ, આશરે રૂ. સાડા ૭ લાખના; (૫) પુસ્તકાલય; (૬) પ્રુફ વાચન; (૭) પ્રેમાભાઈ હોલનો વહિવટ, (૮) પ્રકીર્ણ.

એકજ વ્યક્તિના હસ્તક આ સર્વ ખાતાઓનો વહિવટ હોવાથી તેનો વિકાસ થઈ શકતો નથી; અને એ પ્રવૃત્તિઓ પુરતી દરકાર વિના યંત્રવત ચાલુ રખાવામાં આવે છે. પણ તેને સંભાળી લેનાર યોગ્ય વ્યક્તિ નિરાળી હોય તો તેનો વિકાસ તેમ ઉપયોગ સારી રીતે સાધી શકાય તેમ વધારી શકાય.

'મુબાઈ સમાચાર'ના દિવાળી અંક સાર સન ૧૯૨૮ મા અમે 'ગુજરાત વર્નાક્યુલર સોસાઇટી-તેના કાર્યક્ષેત્રનો વિસ્તાર અને વિકાસ' એ શિર્ષકથી એક લેખ લખ્યો હતો, તેમા ઉપરોક્ત સાહિત્ય સેવક ગણની યોજનાનો ઉલ્લેખ કર્યો હતો.+

દેશમા નવી જાગૃતિ આવી છે; કેળવણીનો પ્રચાર વધતો જાય છે; સાહિત્ય પણ ખીલવા માંડ્યુ છે; તેનો પદ્ધતિસર અભ્યાસ થવા માંડ્યો છે; એટલુંજ નહિ પણ સેવાભાવી સાહિત્યના અભ્યાસીઓ અને લેખકો હવે સારા પ્રમાણમા મળી શકે એમ છે.

સોસાઇટીએ સમયાનુસાર પ્રગતિમાન રહેવું હોય તો તેના ચાલુ વહિવટમા ઘટતો ફેરફાર કરવો જોઈએ, આજ સુધી આખું તંત્ર એક આસિ. સેક્રેટરી હસ્તક રહેલુ છે, તેને જુદા જુદા વિભાગમા વહેંચી નાખી, એક એક નિરાળી જવાબદાર વ્યક્તિને તે તે વિભાગનો વહિવટ સોંપવો જોઈએ; તો તેમા કામ સારૂં થશે; એટલું જ નહિ પણ તે કાર્ય ખીલી ઉઠશે અને દીપશે.

+ જુઓ બુદ્ધિપ્રકાશ, વર્ષ સન ૧૯૨૮, પૃ. ૩૪૪.

થઈ હોય એ અત્યંત આવશ્યક છે, તે માટે ઘટતા પ્રયાસ થઈ ગયા છે, એ 'પુસ્તકાલય અને પુસ્તકાલયપ્રવૃત્તિ' નામનું પ્રકરણ વાંચતા તરત માલુમ પડશે પણ તે માટે અત્યગ્રથી તજવીજ થવી જોઇએ, એટલુંજ નહિ પણ તેને માટે એક સારા ગ્રંથપાલની નિમણુક કરવી જરૂરની છે.

જે ધોરણે સોસાઇટી તેના પ્રકાશનો આજીવન સભાસદોને અને ૨૦-૨૫ લાઇબ્રેરીઓને ભેટ આપે છે એથી એનું જ્ઞાનપ્રચારનું કાર્ય સારું થાય છે, એ તો તેનો એક માર્ગ છે પણ ગામડે ગામડે વાચનાલયો, પુસ્તકાલયો, ફરતા પુસ્તકાલયો, બાળપુસ્તકાલયો, અને રેફરન્સના પુસ્તકો વગેરે માટે સત્વર ગોઠવણ થવી જોઇએ, અને અમે ઇચ્છીએ છીએ કે સોસાઇટી નવી નિમાયલી પુસ્તકાલય કારોબારી સમિતિ સાથે સહકાર કરી એનો યોગ્ય માર્ગ શોધી કાઢશે

ગુજરાતમાં પુસ્તકાલય પ્રવૃત્તિનું કાર્ય સોસાઇટી ઉપાડી લે એ સર્વથા યોગ્ય છે અને તે એના ઉદ્દેશમાહેનું એક કાર્ય છે

પુસ્તક પ્રચાર અને પુસ્તક વેચાણ સારૂ પણ ઘટતી ગોઠવણ થવી જોઇએ છે એ દિશામાં પ્રયત્ન જ થયો નથી, તેથી એ પ્રવૃત્તિ કુંઠિત રહેલી છે, પણ આપણા પ્રાંતમાં વાચન શોખ વધતો જાય છે તેથી એને ઉત્તેજન મળવા પુરો સંભવ છે

સોસાઇટીના પ્રકાશનોમાં મોટી ખામી સારા મુદ્રણ કામની માલુમ પડે છે, તેના પ્રકાશનો જુદા જુદા છાપખાનામાં વહેંચાયલા રહે છે તેથી મુદ્રણ કામ એકસરખું અને સફાઈબંધ આવતું નથી, અને અશુદ્ધિ પણ ઘણી રહે છે. તેમજ મુદ્રણ કળાની દૃષ્ટિએ તેમાં સુધારા થવાની જરૂર છે. એ તો સોસાઇટી પોતાનું છાપખાનું કાઢે તો જ બની શકે પણ તે માટે મર્યાદિત જવાબદારીવાળી નવી કંપની સોસાઇટીના આશ્રય હેઠળ સ્થાપવી જોઇએ અને તે નફાકારક થાય એ વિષે અમને શંકા નથી.

કોઇ પ્રશ્ન કરે, આ સઘળા કાર્યો માટે મ્હોટો સ્ટાફ રાખવો પડે અને તેનું ખર્ચ પણ બહુ વધી જાય

પુસ્તક વેચાણ અને પ્રેસમાથી વખતે થોડો ઘણો નફો કરી શકાય પણ સોસાઇટી એ વેપારી મંડળી નથી, એટલે એમાંની ઘણીખરી પ્રવૃત્તિઓ સેવા અર્થેજ રહેવાની અને તેનો ખર્ચ સોસાઇટીએ ઉપાડી લેવો પડે.

પરંતુ એ પ્રશ્નોનો ઉકેલ ગુજરાતી સાહિત્ય-સંસદનો એક ક્રમ સ્થાપીને સારી રીતે કરી શકાય

સોસાઇટીનું હાલનું આખું તંત્ર આસિ. સેક્રેટરીમાં જ કેન્દ્રિત છે. અને તેના હસ્તક નીચે મુખ્ય ખાતાઓ વા પ્રવૃત્તિઓ છે —

(૧) પુસ્તક પ્રકાશન—નવાં અને જુનાં પુસ્તકો, દર વર્ષે સરેરાશ સંખ્યા ૧૦ (૨) બુદ્ધિપ્રકાશ—આશરે ૫૦ ફરમા, ચાર અંકના (૩) પુસ્તક વેચાણ અને અસીલ પુસ્તકો આશરે કિંમત રૂ ૧૦૦૦૦ ના (૪) ૧૬૫ ટ્રસ્ટફંડોનો વહિવટ આશરે ૩ લા । ૭ લાખના, (૫) પુસ્તકાલય (૬) પ્રુફ વાચન (૭) પ્રેમાભાઈ હૉલનો વહિવટ (૮) પ્રકીર્ણ

એકજ વ્યક્તિના હસ્તક આ સર્વ ખાતાઓનો વહિવટ હોવાથી તેનો વિકાસ થઈ શક્તો નથી અને એ પ્રવૃત્તિઓ પુરતી દરકાર વિના યંત્રવત ચાલુ રખવામાં આવે છે પણ તેને સંભાળી લેનાર યોગ્ય વ્યક્તિ નિરાળી હોય તો તેનો વિકાસ તેમ ઉપયોગ સારી રીતે સાધી શકાય તેમ વધારી શકાય

'મુંબઈ સમાચાર'ના દિવાળી અંક સને ૧૯૨૮ માં અમે 'ગુજરાત વર્નાક્યુલર સોસાઇટી—તેના કાર્યક્ષેત્રનો વિસ્તાર અને વિકાસ' એ શિર્ષકથી એક લેખ લખ્યો હતો તેમાં ઉપરોક્ત સાહિત્ય સંસદની યોજનાનો ઉલ્લેખ કર્યો હતો +

દેશમાં નવી જાગૃતિ આવી છે ગુજરાતીનો પ્રચાર વધતો જાય છે સાહિત્ય પણ ખીલવા માંડ્યું છે તેનો પદ્ધતિસર અભ્યાસ થવા માંડ્યો છે, એટલુંજ નહિ પણ ગુજરાતી સાહિત્યના અભ્યાસીઓ અને લેખકો હવે સારા પ્રમાણમાં મળી શકે એમ છે

સોસાઇટીએ સમયાનુસાર પ્રગતિમાન રહેવું હોય તો તેના ચાલુ વહિવટમાં વખતો ફેરફાર કરવો જોઈએ, આજ સુધી આખું તંત્ર એક આસિ સેક્રેટરી હસ્તક રહેલું છે તેને જુદા જુદા વિભાગમાં વહેંચી નાખી એક એક નિરાળી જવાબદાર વ્યક્તિને તે તે વિભાગનો વહિવટ સોંપવો જોઈએ તો તેમાં કામ સારૂં થશે એટલુંજ નહિ પણ તે કાર્ય ખીલી ઉઠશે અને દીપશે

+ જુઓ બુદ્ધિપ્રકાશ વર્ષ સન ૧૯૨૮, પૃ ૩૪૪

ત્રણ કે પાંચ સેવાભાવી સાહિત્ય રસિકો એકજ સંસ્થામાં કામ કરવા એકત્ર થયે તેની પ્રવૃત્તિમાં નવું ચેતન આવશે. એથી વ્યક્તિગત લાભ મળશે; સંગઠિત કાર્યનો લાભ મળશે; પરસ્પર સહકારથી કેટલાંક નવાં અને મહત્ત્વનાં કાર્યો ઉપાડી શકાશે. સંઘબળ આ યુગનું પ્રવર્તક બળ છે અને સોસાઈટીનું તંત્ર હવે પછીથી એવા સેવાભાવી સાહિત્ય રસિક સેવકગણથી ચાલે એમ અમે ઇચ્છીએ છીએ. પરમાત્મા તે આશા ફળીભૂત કરો, એજ અંતિમ પ્રાર્થના.

પરિશિષ્ટ ૯

સન ૧૯૦૮ થી ૧૯૩૩ સુધીનુ સોસાઇટીની પ્રગતિનુ માપસૂચક રેખાચિત્ર

ઇ સ ૧૯૦૯મા
૫૭૦ હતા

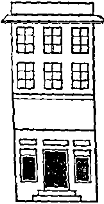
સભાસદો

નવા ૫૪૫ વધીને
૧૧૧૫ થયા

તેમાથી ૩૯૧ કમી
થઈને ૧૯૩૩માકુલ
૭૨૪ સભાસદો
રહ્યા

રજિસ્ટર્ડ લાયબ્રેરી

૧૯૦૮ મા
૧૦૫ હતી

૧૯૩૩મા ૫૭૬ થઈ

૧૯૦૮ મા

ટ્રસ્ટ ફંડ

૧૯૩૩મા
સખ્યા ૧૬૫

ચાર કે પાંચ સેવાભાવી સાહિત્ય રસિકો એકજ સંસ્થામાં કામ કરવા એકત્ર થયે તેની પ્રવૃત્તિમાં નવું ચેતન આવશે. એથી વ્યક્તિગત લાભ મળશે; સંગઠિત કાર્યનો લાભ મળશે, પરસ્પર સહકારથી કેટલાંક નવાં અને મહત્ત્વના કાર્યો ઉપાડી શકાશે. ગ્રંથમાળા આ યુગનું પ્રવર્તક બની છે અને ગ્રંથમાળાનું તંત્ર હવે પછીથી એવા સેવાભાવી સાહિત્ય રસિક સેવકગણથી ચાલે એમ અમે ઇચ્છીએ છીએ. પરમાત્મા તે આશા ફળીભૂત કરો, એજ અંતિમ પ્રાર્થના.

પરિશિષ્ટ ૯

સન ૧૯૦૯ થી ૧૯૩૩ સુધીનુ સોસાઇટીની પ્રગતિનુ માપસૂચક રેખાચિત્ર

ઇ સ ૧૯૦૯મા ૫૭૦ હતા

સભાસદો

નવા ૫૪૫ વધીને ૧૧૧૫ થયા

તેમાથી ૩૯૧ કમી થઈને ૧૯૩૩મા કુલ ૭૨૪ સભાસદો રહ્યા

૧૯૦૯મા ૧૦૫ હતી

૧૯૩૩મા ૫૭૬ થઈ

રજિસ્ટર્ડ લાયબ્રેરી

૧૯૦૯ મા

ટ્રસ્ટ ફંડ

૧૯૩૩મા